

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 1

- Ιερ. 1,1 Τὸ ῥῆμα τοῦ Θεοῦ, ὃ ἐγένετο ἐπὶ Ἰερემίαν τὸν τοῦ Χελκίου ἐκ τῶν ἱερέων, ὃς κατῴκει ἐν Ἀναθώθ ἐν γῇ Βενιαμείν·
- Ιερ. 1,1 Ο λόγος του Θεοῦ, ο οποίος απηυθύνθη προς τον Ιερემίαν, υἱόν του Χελκίου, ενός ἀπὸ τους ιερεῖς. Αὐτὸς κατοικοῦσεν εἰς τὴν κωμόπολιν Ἀναθώθ, εἰς τὴν χώραν τῆς φυλῆς Βενιαμείν.
- Ιερ. 1,2 ὥς ἐγενήθη λόγος τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτὸν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωσία υἱοῦ Ἀμώς βασιλέως Ἰούδα, ἔτους τρισκαιδεκάτου ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ·
- Ιερ. 1,2 Οἱ λόγοι αὐτοῖ του Θεοῦ ἐλέχθησαν πρὸς τὸν Ιερემίαν κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ βασιλέως τοῦ βασιλείου τοῦ Ἰούδα Ἰωσία, υἱοῦ τοῦ Ἀμώς, καὶ συγκεκριμένως ἀπὸ τοῦ δέκατον τρίτον ἔτος τῆς βασιλείας του καὶ ἔπειτα.
- Ιερ. 1,3 καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωακεὶμ υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα ἕως ἐνδεκάτου ἔτους τοῦ Σεδεκία υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα, ἕως τῆς αἰχμαλωσίας Ἱερουσαλήμ ἐν τῷ πέμπτῳ μηνί.
- Ιερ. 1,3 Λογοὶ ἐπίσης τοῦ Θεοῦ ἐλέχθησαν πρὸς τὸν Ιερემίαν κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰωακεὶμ, υἱοῦ τοῦ Ἰωσί τοῦ βασιλέως τοῦ βασιλείου Ἰούδα, καὶ μέχρι τοῦ ἐνδεκάτου ἔτους τοῦ Σεδεκία, υἱοῦ τοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα, μέχρι τῆς ἀλώσεως τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ τῆς αἰχμαλωσίας τῶν κατοίκων τῆς, ἥτοι μέχρι τοῦ πέμπτου μηνὸς τοῦ ἐνδεκάτου ἔτους τῆς βασιλείας τοῦ Σεδεκίου.
- Ιερ. 1,4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με·
- Ιερ. 1,4 Ο προφήτης λέγει· ὁ Κύριος ὠμίλησε πρὸς ἐμὲ καὶ μου εἶπε·

- Ιερ. 1,5 πρὸ τοῦ με πλάσαι σε ἐν κοιλίᾳ ἐπίσταμαί σε καὶ πρὸ τοῦ σε ἐξελθεῖν ἐκ μήτρας ἡγίακά σε, προφήτην εἰς ἔθνη τέθεικά σε.
- Ιερ. 1,5 Σε γνωρίζω πολὺ καλὰ, πρὶν ἀκόμη σε πλάσσω ὡς ἔμβρυον εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρός σου καὶ πρὶν γεννηθῆς, σε καθιέρωσα εἰς υπηρεσίαν τοῦ ἔργου μου· σε ἐγκατέστησα προφήτην διὰ τὰ ἔθνη.
- Ιερ. 1,6 καὶ εἶπα· ὦ Δέσποτα Κύριε, ἰδοὺ οὐκ ἐπίσταμαι λαλεῖν, ὅτι νεώτερος ἐγὼ εἰμι.
- Ιερ. 1,6 Καὶ ἐγὼ εἶπα τότε· Ω Δέσποτα καὶ Κυριε, δὲν εἰμαι ἱκανὸς διὰ τὸ ἔργον αὐτό, διότι ἰδοὺ, δὲν γνωρίζω νὰ ομιλῶ· εἰμαι ἄλλωστε καὶ μικρὸς κατὰ τὴν ἡλικίαν.
- Ιερ. 1,7 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· μὴ λέγε ὅτι νεώτερος ἐγὼ εἰμι, ὅτι πρὸς πάντας, οὓς ἂν ἐξαποστείλω σε, πορεύσῃ, καὶ κατὰ πάντα, ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι, λαλήσεις·
- Ιερ. 1,7 Ὁ Κύριος ἀπήντησε καὶ μου εἶπε· Μὴ λέγῃς ὅτι εἶσαι μικρὸς κατὰ τὴν ἡλικίαν, διότι πρὸς ὅλους ἐκεῖνους, πρὸς τοὺς ὁποῖους ἐγὼ θὰ σε στείλω νὰ ομιλήσῃς, θὰ πορευθῇς καὶ θὰ ο-ομιλήσῃς πρὸς αὐτοὺς, ὅσα ἐγὼ θὰ σου δώσω τὴν ἐντολήν νὰ εἴπῃς.
- Ιερ. 1,8 μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι μετὰ σοῦ ἐγὼ εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε, λέγει Κύριος.
- Ιερ. 1,8 Μὴ φοβηθῇς ἐνώπιον αὐτῶν, διότι ἐγὼ θὰ εἰμαι μαζὴ σου, διὰ νὰ σε προφυλάσσω καὶ σώζω ἀπὸ κινδύνους, λέγει ὁ Κύριος.
- Ιερ. 1,9 καὶ ἐξέτεινε Κύριος τὴν χεῖρα αὐτοῦ πρὸς με καὶ ἥψατο τοῦ στόματός μου, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· ἰδοὺ δέδωκα τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου·
- Ιερ. 1,9 Ὁ Κύριος ἥπλωσε τότε τὴν χεῖρα τοῦ πρὸς ἐμέ, ἤγγισε τὸ στόμα μου καὶ μου εἶπε· Ἰδοὺ ἐγὼ ἔχω δώσει στὸ στόμα σου τοὺς λόγους μου.
- Ιερ. 1,10 ἰδοὺ καθέστακά σε σήμερον ἐπὶ ἔθνη καὶ ἐπὶ βασιλείας

ἐκριζοῦν καὶ κατασκάπτειν καὶ ἀπολλύειν καὶ
ἀνοικοδομεῖν καὶ καταφυτεύειν. -

Ιερ. 1,10 Ἰδοὺ, σε ἐγκατέστησα σήμερον προφήτην εἰς τὰ ἔθνη καὶ εἰς
τὰ βασίλεια, δια να ἐκριζώνης με τὰ λόγιά σου καὶ να
κατασκάπτῃς, να καταστρέφῃς, ἄλλα καὶ να ἀνοικοδομήσῃς
καὶ να φυτεύῃς.

Ιερ. 1,11 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων· τί σὺ ὀρᾷς
Ἰερεμία; καὶ εἶπε· βακτηρίαν καρυῖνην.

Ιερ. 1,11 Πάλιν ὁ Κύριος ἀπευθύνθη πρὸς ἐμέ λέγων· Τί βλέπεις συ,
ὦ Ιερεμία; Καὶ ἐγὼ εἶπα· Βλέπω βακτηρίαν (ράβδον) ἀπὸ
καρυδιᾶν.

Ιερ. 1,12 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· καλῶς ἐώρακας, διότι
ἐγρήγορα ἐγὼ ἐπὶ τοὺς λόγους μου τοῦ ποιῆσαι αὐτούς.

Ιερ. 1,12 Ὁ Κύριος μου εἶπε· Καλῶς εἶδες, διότι ἐγὼ ἀγρυπνῶ, δια να
ἐκπληρώσω καὶ πραγματοποιήσω τοὺς λόγους μου.

Ιερ. 1,13 καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου ἐκ δευτέρου πρὸς με λέγων·
τί σὺ ὀρᾷς; καὶ εἶπα· λέβητα ὑποκαιόμενον, καὶ τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου βορρᾶ.

Ιερ. 1,13 Καὶ πάλιν ὁ λόγος Κυρίου ἀπευθύνθη πρὸς ἐμέ καὶ εἶπε· Τί
βλέπεις συ, Ιερεμία; Εγὼ ἀπήντησα· Βλέπω ἓνα λέβητα,
κάτω ἀπὸ τὸν ὁποῖον καίει φωτιά καὶ ἡ κατευθυνσίς του
εἶναι ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον.

Ιερ. 1,14 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· ἀπὸ προσώπου βορρᾶ
ἐκκαυθήσεται τὰ κακὰ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας
τὴν γῆν.

Ιερ. 1,14 Ὁ Κύριος εἶπε πρὸς ἐμέ· Ἀπὸ βορρᾶ θα ἐλθῇ ἡ φωτιά
ἐναντίον τῶν κακῶν ἔργων καὶ ὅλων τῶν πονηρῶν
ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν εἰς τὴν χώραν τῆς
Παλαιστίνης.

Ιερ. 1,15 διότι ἰδοὺ ἐγὼ συγκαλῶ πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς
ἀπὸ βορρᾶ, λέγει Κύριος, καὶ ἥξουσιν καὶ θήσουσιν
ἕκαστος τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῶν πυλῶν

Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ πάντα τὰ τεῖχη τὰ κύκλῳ αὐτῆς καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Ἰούδα.

Ιερ. 1,15 Διότι, ἰδοὺ ἐγώ, λέγει ὁ Κύριος, προσκαλῶ ὅλας τὰς βασιλείας τῆς γῆς ἀπὸ τὴν περιοχὴν τοῦ βορρᾶ, καὶ θα ἔλθουν, θα ἐνθρονισθοῦν καὶ θα ἐγκατασταθοῦν εἰς τὰ πρόθυρα τῶν πυλῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ, γύρω ἀπὸ ὅλα τὰ τεῖχη αὐτῆς καὶ εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἰουδαίας.

Ιερ. 1,16 καὶ λαλήσω πρὸς αὐτοὺς μετὰ κρίσεως περὶ πάσης τῆς κακίας αὐτῶν, ὡς ἐγκατέλιπόν με καὶ ἔθυσαν θεοῖς ἄλλοτρίοις καὶ προσεκύνησαν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν.

Ιερ. 1,16 Θα ομιλήσω τότε ἐναντίον ὅλων τῶν πόλεων αὐτῶν καὶ τῶν κατοίκων τῶν καὶ θα ἐκφέρω τὴν καταδικαστικὴν μου ἀπόφασιν δι' ὅλας τὰς κακίας τῶν, μάλιστα δέ, διότι ἐμὲ μὲν με ἐγκατέλειψαν, προσέφεραν δὲ θυσίας εἰς ξένους θεοὺς καὶ προσκύνησαν τὰ εἰδῶλα, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἔργα τῶν χειρῶν τῶν.

Ιερ. 1,17 καὶ σὺ περιζῶσαι τὴν ὀσφύν σου καὶ ἀνάστηθι καὶ εἰπὸν πρὸς αὐτοὺς πάντα, ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι· μὴ φοβηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, μηδὲ πτοηθῆς ἐναντίον αὐτῶν, ὅτι μετὰ σοῦ ἐγώ εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε, λέγει Κύριος.

Ιερ. 1,17 Σὺ, λοιπόν, ζώσε τὴν μέσσην σου, σήκω καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὅλα, ὅσα ἐγώ θα σου δώσω ἐντολὴν νὰ εἴπῃς. Μὴ φοβηθῆς ἐνώπιον αὐτῶν καὶ μὴ πτοηθῆς αὐτοὺς, διότι ἐγώ εἰμαι πάντοτε μαζὴ σου νὰ σε λυτρώσω ἀπὸ κάθε κίνδυνον, λέγει ὁ Κύριος.

Ιερ. 1,18 ἰδοὺ τέθεικά σε ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ὡς πόλιν ὀχυράν καὶ ὡς τεῖχος χαλκοῦν, ὀχυρὸν πᾶσι τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα καὶ τοῖς ἄρχουσιν αὐτοῦ καὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς,

Ιερ. 1,18 Ἰδοὺ, σε ἔχω θέσει καὶ ἀναδείξει κατὰ τὴν σημερινὴν ἡμέραν ὡς πόλιν ὀχυράν καὶ ἀπόρθητον, ὡς τείχος

χάλκινον, απόρθητον από όλους τους βασιλείς του βασιλείου Ιούδα και τους άρχοντας του βασιλείου αυτού και τον λαόν της χώρας αυτής.

Ιερ. 1,19 καὶ πολεμήσουσί σε καὶ οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σε, διότι μετὰ σοῦ ἐγὼ εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε, εἶπε Κύριος.

Ιερ. 1,19 Θα πολεμήσουν αυτοί εναντίον σου, αλλά δεν θα ημπορέσουν να κατορθώσουν τίποτε, διότι ἐγὼ θα εἶμαι μαζί σου, δια να σε λυτρώσω από τα χέρια αυτών, εἶπεν ο Κυριος”.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 2

Ιερ. 2,2 Καὶ εἶπε· τάδε λέγει Κύριος· ἐμνήσθην ἐλέους νεότητός σου καὶ ἀγάπης τελειώσεώς σου τοῦ ἐξακολουθῆσαί σε τῷ ἁγίῳ Ἰσραήλ, λέγει Κύριος

Ιερ. 2,2 Εἶπεν ο Κυριος προς τον Ιερεμίαν· αυτά λέγει ο Κυριος προς τον ἰσραήλιτικόν λαόν· Ενεθυμήθην το προς σε ἐλεός που, σου εἶχα δείξει, όταν ευρίσκεσο ἀκόμα εις την αρχήν της υπάρξεώς σου, και την μεγάλην τότε προς σε ἀγάπην μου δια την απακαταστασίν σου εις την γην της Επαγγελίας, πράγμα, το οποίον ἐπρεπε να κάμη σέ, Ισραηλιτικέ λαέ, να ακολουθήσης ἐμέ, τον ἅγιον και ἀληθινόν Θεόν.

Ιερ. 2,3 ἅγιος Ἰσραήλ· τῷ Κυρίῳ ἀρχὴ γεννημάτων αὐτοῦ· πάντες οἱ ἔσθοντες αὐτὸν πλημμελήσουσι, κακὰ ἔξει ἐπ’ αὐτούς, φησὶ Κύριος.

Ιερ. 2,3 Ἦσο ἐνώπιόν μου, Ισραηλιτικέ λαέ, ως ἀπαρχὴ γεννημάτων, που προσφέρεται θυσία στον Κυριον. Ὅσοι θα ἐτολμοῦσαν να φάγουν κάτι ἀπὸ σε και να σε ἀδικήσουν, αυτοί θα ἦσαν υπεύθυνοι ἐνώπιον του Θεοῦ. Κακὰ και συμφοραὶ θα ἤρχοντο ἐναντίον αυτών, λέγει ο Κυριος.

Ιερ. 2,4 ἀκούσατε λόγον Κυρίου, οἶκος Ἰακώβ, καὶ πᾶσα πατριὰ

οἴκου Ἰσραήλ.

Ιερ. 2,4 Ακούσατε τα λόγια του Κυρίου, φυλαί του Ιακώβ και ὅλοι οἱ
οικογενεῖαι τοῦ οἴκου Ἰσραήλ.

Ιερ. 2,5 τάδε λέγει Κύριος· τί εὗροσαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν ἐμοὶ
πλημμέλημα, ὅτι ἀπέστησαν μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ καὶ
ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαίων καὶ ἐματαιώθησαν;

Ιερ. 2,5 Αυτὰ λέγει ὁ Κύριος· Ποῖον, ἔστω καὶ μικράν, ἔλλειπιν
εὐρήκαν εἰς ἐμέ οἱ προγονοὶ σας καὶ ἐφυγαν μακρὰν ἀπὸ
ἐμέ, ἐπορεύθησαν δε καὶ ἠκολούθησαν τὰ μάταια εἰδῶλα,
διὰ νὰ γίνουν ἐτσι καὶ αὐτοὶ μηδαμινοὶ καὶ τιποτένιοι;

Ιερ. 2,6 καὶ οὐκ εἶπαν· ποῦ ἐστὶ Κύριος ὁ ἀναγαγὼν ἡμᾶς ἐκ γῆς
Αἰγύπτου, ὁ καθοδηγήσας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ
ἀπείρῳ καὶ ἀβάτῳ, ἐν γῇ ἀνύδρῳ καὶ ἀκάρπῳ, ἐν γῇ, ἣ
οὐ διώδευσεν ἐν αὐτῇ ἀνὴρ οὐθέν καὶ οὐ κατώκησεν
ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου;

Ιερ. 2,6 Δεν ἐνεθυμήθησαν τὰς εὐεργεσίας μου καὶ δεν εἶπαν· Που
εἶναι ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖός μας ἐβγαλεν ἀπὸ τὴν χώραν τῆς
Αἰγύπτου, αὐτὸς ὁ ὁποῖός μας ὠδήγησε διὰ μέσου τῆς
ἐρήμου, διὰ μέσου περιοχῆς ἀγνώστου καὶ ἀδιαβάτου εἰς
γῆν ἀνυδρον, ἀκαλλιέργητον καὶ ἀκαρπὸν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν
κανεῖς δεν διήρχετο οὔτε καὶ κατοικοῦσεν ἐκεῖ ἀνθρώπος;

Ιερ. 2,7 καὶ ἤγαγον ὑμᾶς εἰς τὸν Κάρμηλον τοῦ φαγεῖν ὑμᾶς
τοὺς καρποὺς αὐτοῦ καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ· καὶ εἰσήλθατε
καὶ ἐμίνατε τὴν γῆν μου καὶ τὴν κληρονομίαν μου
ἔθεσθε εἰς βδέλυγμα.

Ιερ. 2,7 Εγὼ ὁ Θεός, ἀσφαλεῖς σας ὠδήγησα εἰς τὴν καρποφόρον
γῆν τῆς Παλαιστίνης, διὰ νὰ φάγετε τοὺς καρποὺς αὐτῆς
καὶ νὰ ἀπολαύσετε τὰ ἀγαθὰ τῆς. Ἀπέναντι τῶν εὐεργεσιῶν
μου αὐτῶν, σεις τι ἐπράξατε, πῶς ἐφερθήκατε; Εἰσήλθατε,
λέγει ὁ Κύριος, καὶ ἐμολύνατε τὴν χώραν μου, τὴν γῆν τῆς
Επαγγελίας, κατεστήσατε βδελυράν καὶ μισητὴν τὴν
κληρονομίαν μου.

- Ιερ. 2,8 οἱ ἱερεῖς οὐκ εἶπαν· ποῦ ἐστὶ Κύριος; καὶ οἱ ἀντεχόμενοι τοῦ νόμου οὐκ ἠπίσταντό με, καὶ οἱ ποιμένες ἡσέβουν εἰς ἐμέ, καὶ οἱ προφῆται ἐπροφήτευσον τῇ Βάαλ καὶ ὀπίσω ἀνωφελοῦς ἐπορεύθησαν.
- Ιερ. 2,8 Καὶ οἱ ἱερεῖς ἀκόμη δὲν ἀνεζήτησαν τὸν Κύριον λέγοντες· ποῦ εἶναι ὁ Κύριος; Οἱ ἀσχολούμενοι με τὸν Νόμον δὲν με ἐγνώριζαν. Οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ ἐφέροντο με ἀσέβειαν ἀπέναντί μου καὶ οἱ προφῆται ἐπροφήτευσαν πρὸς χάριν τοῦ εἰδωλικοῦ θεοῦ Βααλ καὶ ἠκολούθουν τὰ μάταια καὶ ἀνωφελῆ εἰδωλα.
- Ιερ. 2,9 διὰ τοῦτο ἔτι κριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς λέγει Κύριος, καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν ὑμῶν κριθήσομαι.
- Ιερ. 2,9 Διὰ τοῦτο θὰ ἔλθω εἰς συζήτησιν καὶ ἀντιδικίαν πρὸς σας, λέγει ὁ Κύριος, ὅπως ἐπίσης καὶ πρὸς τοὺς ἀπογόνους σας.
- Ιερ. 2,10 διότι διέλθετε εἰς νήσους Χεττιεὶμ καὶ ἴδετε, καὶ εἰς Κηδὰρ ἀποστείλατε καὶ νοήσατε σφόδρα, καὶ ἴδετε εἰ γέγονε τοιαῦτα.
- Ιερ. 2,10 Περάσατε καὶ ἐπισκεφθῆτε τὰ εἰδωλολατρικὰ ἔθνη τῆς Κυπρου καὶ τῶν ἄλλων νήσων τῆς Μεσογείου Θαλάσσης, ὑπάγετε καὶ πρὸς ἀνατολὰς πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Κηδὰρ, προσέξατε καὶ ἴδετε, εἰ ἐκεῖ ἐγέναν τέτοια γεγονότα, ὥσάν αὐτὰ ποὺ συνέβησαν εἰς τὴν Ἰουδαίαν.
- Ιερ. 2,11 εἰ ἀλλάζωνται ἔθνη θεοῦς αὐτῶν· καὶ οὗτοι οὐκ εἰσὶ θεοί. ὁ δὲ λαὸς μου ἠλλάξατο τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐξ ἧς οὐκ ὠφελήθησονται.
- Ιερ. 2,11 Εἰ, δηλαδή, τὰ εἰδωλολατρικὰ αὐτὰ ἔθνη ἠλλάξαν τοὺς θεοὺς τῶν με ἄλλους θεοὺς· καὶ ὁμῶς οἱ θεοὶ τῶν δὲν εἶναι ἀληθινοὶ ἀλλὰ ψευδεῖς θεοί, εἰδωλα. Ὁ λαὸς μου ὁμῶς ἠλλάξε τὴν δόξαν τοῦ, τὸν ἀληθινόν θεόν τοῦ, με ἄλλους ψευδεῖς θεοὺς, ἀπὸ τοῦς ὁποίους τίποτε οὔτε ὠφελήθη οὔτε θὰ ὠφελήθῃ.
- Ιερ. 2,12 ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ καὶ ἔφριξεν ἐπὶ πλεῖον

σφόδρα, λέγει Κύριος.

Ιερ. 2,12 Κατάπληκτος έμεινεν ο ουρανός ενώπιον της αποστασίας αυτής, κατελήφθη από α-περίγραπτον φρίκην δια την διαγωγήν σας, λέγει ο Κυριος.

Ιερ. 2,13 ὅτι δύο καὶ πονηρὰ ἐποίησεν ὁ λαὸς μου· ἐμέ ἐγκατέλιπον πηγὴν ὕδατος ζωῆς, καὶ ὥρυξαν ἑαυτοῖς λάκκους συντετριμμένους, οἱ οὐ δυνήσονται ὕδωρ συνέχειν.

Ιερ. 2,13 Διότι ο λαός μου διέπραξε κατά τον αυτόν χρόνον δύο πονηρά και ολέθρια σφάλματα· εγκατέλιπαν ἐμέ, ο οποίος ήμην δι' αυτούς πηγὴ ζωογόνου ὕδατος, και ήνοιξαν δια τον εαυτόν τους λάκκους κατεστραμμένους, οι οποίοι δεν θα ημπορέσουν να συγκρατήσουν νερό.

Ιερ. 2,14 Μὴ δοῦλός ἐστιν Ἰσραὴλ ἢ οἰκογενὴς ἐστι; διατί εἰς προνομὴν ἐγένετο;

Ιερ. 2,14 Μηπως ο ισραηλιτικός λαός είναι και μένει ωσάν ένας κοινός και ευτελής δούλος απέναντί μου, η δούλος, έστω, ο οποίος εγεννήθη στον οίκον του κυρίου του; Διατί, λοιπόν, κατήντησε δούλος αλλοεθνών και έγινε θύμα λεηλασίας;

Ιερ. 2,15 ἐπ' αὐτόν ὥρυοντο λέοντες καὶ ἔδωκαν τὴν φωνὴν αὐτῶν, οἱ ἔταξαν τὴν γῆν αὐτοῦ εἰς ἔρημον, καὶ αἱ πόλεις αὐτοῦ κατεσκάφησαν παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι.

Ιερ. 2,15 Εναντίον αυτού επετέθησαν οι εχθροί του ωρυόμενοι ὡσαν λέοντες. Εξέβαλαν τας αγρίας κραυγὰς των. Αυτοί ερήμωσαν την χώραν του, κατέσκαψαν και εκρήμνισαν τας πόλστού, ὡστε να μη είναι δυνατόν πλέον να κατοικηθούν.

Ιερ. 2,16 καὶ υἱοὶ Μέμφεως καὶ Τάφνας ἔγνωσάν σε καὶ κατέπαιζόν σου.

Ιερ. 2,16 Οι κάτοικοι των πόλεων Μέμφεως και Ταφνας της Αιγύπτου σε είδαν εις την αθλίαν αυτήν κατάστασιν και εχάρησαν και σε ενέπαιζαν!

Ιερ. 2,17 οὐχὶ ταῦτα ἐποίησέ σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμέ; λέγει

Κύριος ὁ Θεός σου.

Ιερ. 2,17 Ολα αυτά δεν συνέβησαν εις βάρος σου, λέγει Κύριος ο Θεός σου, επειδή συ με εγκατέλιπες;

Ιερ. 2,18 καὶ νῦν τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ Αἰγύπτου τοῦ πιεῖν ὕδωρ Γηῶν; καὶ τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ Ἀσσυρίων τοῦ πιεῖν ὕδωρ ποταμῶν;

Ιερ. 2,18 Και τώρα σε ερωτώ· Τι υπάρχει μεταξύ σου και της οδοῦ, η οποία οδηγεί εις την Αἰγυπτον, ὡστε να θέλῃς να πίνῃς ὕδωρ ἀπὸ την Γηῶν, πόλιν της Αιγύπτου; Ποία σχέσις υπάρχει μεταξύ σου και της οδοῦ, η οποία ὁδηγεῖ στους Ασσυριους, ὡστε να πίνῃς νερά ἀπὸ τους ποταμούς της χώρας των;

Ιερ. 2,19 παιδεύσει σε ἡ ἀποστασία σου, καὶ ἡ κακία σου ἐλέγξει σε· καὶ γνῶθι καὶ ἰδέ, ὅτι πικρὸν σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμέ, λέγει Κύριος ὁ Θεός σου· καὶ οὐκ εὐδόκησα ἐπὶ σοί, λέγει Κύριος ὁ Θεός σου.

Ιερ. 2,19 Η ἀποστασία σου ἀπὸ ἐμέ θα σε τιμωρήσῃ και η κακία σου θα σε ἐλέγχῃ και θα σε συγκλονίῃ. Ἀπὸ αὐτὰ που υφίστασαι, μάθε και ἰδέ, διτι εἶναι πολὺ πικρὸν δια σέ, να εγκατάλειψῃς ἐμέ τον Θεόν σου και προστάτην, λέγει Κύριος ο Θεός σου· ἔπαυσα να σε περιβάλλω με ευμένειαν και προστασίαν.

Ιερ. 2,20 ὅτι ἀπ' αἰῶνος συνέτριψας τὸν ζυγὸν σου, διέσπασας τοὺς δεσμούς σου καὶ εἶπας· οὐ δουλεύσω σοι, ἀλλὰ πορεύσομαι ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου κατασκίου, ἐκεῖ διαχυθήσομαι ἐν τῇ πορνείᾳ μου.

Ιερ. 2,20 Διότι ἀπὸ ἀρχαιότητα χρόνια, συ συνέτριψες τον ὠφελιμον ζυγὸν των ἐντολῶν μου και εἶπες· Δεν θα δουλεύω εις σέ, ἀλλὰ θα ανεβῶ εις κάθε υψηλὸν βουνὸν και κάτω ἀπὸ κάθε ευσκιάφυλλον δένδρον ἐκεῖ θα ἐκχυθῶ εις την εἰδωλολατρικὴν ασυδοσίαν και την πορνείαν μου.

- Ιερ. 2,21 ἐγὼ δὲ ἐφύτευσά σε ἄμπελον καρποφόρον πᾶσαν ἀληθινὴν· πῶς ἐστράφης εἰς πικρίαν, ἡ ἄμπελος ἡ ἄλλοτρία;
- Ιερ. 2,21 Εγὼ ιουδαϊκὴ λαέ, σε ἐφύτευσα ὡς ἄμπελον ἐξαιρετικὴν καὶ καρποφόρον. Πῶς τώρα μετεστράφης καὶ ἐγίνες εἰς πικρίαν δι' ἐμέ; Πῶς ἐγίνες ἄμπελος ἀγρία καὶ νόθος;
- Ιερ. 2,22 ἐὰν ἀποπλύνῃ ἐν νίτρῳ καὶ πληθύνῃς σεαυτῇ πόαν, κεκληλίδωσαι ἐν ταῖς ἀδικίαις σου ἐναντίον ἐμοῦ, λέγει Κύριος.
- Ιερ. 2,22 Εἰς πλὴθος ἐξωτερικῶς με νίτρον, εἰς χρῆσιν ἐκμεταλλεύσεως ἀφθονοῦ ποτάσσαν ἀπὸ στα-χτῆν φυτῶν, πάλιν θὰ μείνῃς κηλιδωμένη με τὰς ἀδικίας, τὰς ὁποίας ἐπραξες ἐνώπιόν μου, λέγει ὁ Κύριος.
- Ιερ. 2,23 πῶς ἐρεῖς· οὐκ ἐμίανθην καὶ ὀπίσω τῆς Βάαλ οὐκ ἐπορεύθην; ἰδὲ τὰς ὁδοὺς σου ἐν τῷ πολυανδρίῳ καὶ γινῶθι τί ἐποίησας. ὅψε φωνὴ αὐτῆς ὠλόλυξε,
- Ιερ. 2,23 Καὶ πῶς θὰ τολμήσῃς νὰ εἴπῃς· Εγὼ δὲν ἐμίανθην καὶ δὲν ἐπορεύθην πρὸς τὸ εἶδωλον Βααλ; Ἰδὲ ὁμῶς τὰς ὁδοὺς, πρὸς ἡκολούθησιν, καὶ τὰ ἵχνη τῶν οδῶν εἰς τὴν κοιλιάδα τοῦ πολυανδρίου, τὴν κοιλιάδα Ἐννομ. Μαθε καὶ κατανόησε καλὰ, τί διέπραξες. Ἀμναλὴ καμήλα, πρὸς τὴν ὁδὸν δι' ἀνεύρεσιν ὕδατος· πρὸς τὸ βραδύ θὰ κραυγᾷ, ὡς νὰ ἀφήνῃ ὀλολυγμούς!
- Ιερ. 2,24 τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἐπλάτυνεν ἐφ' ὕδατα ἐρήμου, ἐν ἐπιθυμίαις ψυχῆς αὐτῆς ἐπνευματοφορεῖτο, παρεδόθη· τίς ἐπιστρέψει αὐτήν; πάντες οἱ ζητοῦντες αὐτήν οὐ κοπιάσουσιν, ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτῆς εὐρήσουσιν αὐτήν.
- Ιερ. 2,24 Τρέχει εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς με μεγάλην ταχύτητα πρὸς τὰ ὕδατα ἐρήμου τόπου. Ἐπάνω εἰς τὴν σφοδρὰν ἐπιθυμίαν τῆς, τρέχει με τὴν ταχύτητα, ὡς εἰς τὸ φέρεται ἀπὸ τὸν ἄνεμον. Ποιὸς ἡμπορεῖ νὰ τὴν συγκρατήσῃ καὶ νὰ τὴν

επαναφέρει; Αλλά όλοι όσοι ζητούν να την εύρουν, δεν θα κοπιάσουν, θα την εύρουν εύκολα όταν έλθη ο καιρός της κατασχύνης της.

Ιερ. 2,25 ἀπόστρεψον τὸν πόδα σου ἀπὸ ὁδοῦ τραχείας καὶ τὸν φάρυγγά σου ἀπὸ δίψους. ἡ δὲ εἶπεν· ἀνδριοῦμαι· ὅτι ἠγαπήκει ἀλλοτρίους καὶ ὀπίσω αὐτῶν ἐπορεύετο.

Ιερ. 2,25 Και λέγω τώρα εις σέ· Αλλαξε διεύθυνσιν, απομάκρυνε τα πόδιά σου από τας τραχείας ειδωλολατρικάς οδούς, ω Ισραήλ, και μη θελήσης να ικανοποιήσης την δίψαν του λάρυγγός σου από τα ύδατα της ειδωλολατρείας. Η αγρία αυτή όμως κάμηλος του Ισραήλ απαντά· Εκεί εγώ ενισχύομαι. Λέγει δε αυτά, διότι έχει αγαπήσει ξένους, ειδωλολατρικούς θεούς και τρέχει οπίσω από αυτούς.

Ιερ. 2,26 ὡς αἰσχύνῃ κλέπτου ὅταν ἀλῶ, οὕτως αἰσχυνθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν.

Ιερ. 2,26 Οπως κατασχύνεται ο κλέπτης, όταν συλληφθῇ ἐπ' αυτοφώρῳ, ἔτσι θα κατεντραπιασθoύν και οι Ἰσραηλίται μαζή με τους βασιλεῖς των και τους ἄρχοντας και τους ιερεῖς των και τους προφήτας των.

Ιερ. 2,27 τῷ ξύλῳ εἶπαν, ὅτι πατήρ μου εἶ σύ, καὶ τῷ λίθῳ· σὺ ἐγέννησάς με, καὶ ἔστρεψαν ἐπ' ἐμέ νῶτα καὶ οὐ πρόσωπα αὐτῶν· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν ἐροῦσιν· ἀνάστα καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ιερ. 2,27 Εἶπαν αυτοί στο ξόανον, στο ξύλινον ἄγαλμα, ὅτι συ εἶσαι ο πατήρ μας· και στο λίθινον ἄγαλμα, ὅτι συ μας ἔχεις γεννήσει. Και ἐγύρισαν προς ἐμέ τα νῶτα των και ὄχι τα πρόσωπά των. Αλλά κατά τον καιρόν, που θα ἐπέλθουν ἐναντίον των θλίψεις και συμφοραί, θα πουν προς ἐμέ· Σηκω, Κυριε, και σώσε μας.

Ιερ. 2,28 καὶ ποῦ εἰσιν οἱ θεοὶ σου, οὓς ἐποίησας σεαυτῷ; εἰ

ἀναστήσονται καὶ σώσουσί σε ἐν καιρῷ τῆς κακώσεώς σου; ὅτι κατ' ἀριθμὸν τῶν πόλεων σου ἦσαν θεοὶ σου, Ἰούδα, καὶ κατ' ἀριθμὸν διόδων τῆς Ἱερουσαλήμ ἔθυσον τῇ Βάαλ.

Ιερ. 2,28 Καὶ ἐγὼ τότε θα τοὺς ἐρωτήσω· πού εἶναι οἱ θεοὶ σου, τοὺς οὐσίους κατεσκεύασες εἰς προστασίαν καὶ σωτηρίαν σου; Δὲν θα σηκωθοῦν ἐκεῖνοι νὰ σε σώσουν εἰς τὴν περίοδον αὐτὴν τῆς ταλαιπωρίας σου; Διότι οἱ εἰδωλολατρικοὶ θεοὶ σας, ὦ Ἰουδαῖοι, ἦσαν πολυάριθμοι, ὅσαι καὶ αἱ πόλεις σας, ὥστε κάθε πόλις νὰ ἔχῃ τὸν θεὸν τῆς. Καὶ εἰς κάθε δρόμον τῆς Ἱερουσαλήμ υπήρχον ἰδιαίτερα ἀγάλματα τοῦ Βααλ, πρὸς τὰ ὁποῖα προσεφέρατε θυσίας.

Ιερ. 2,29 ἵνατί λαλεῖτε πρὸς με; πάντες ὑμεῖς ἠσεβήσατε καὶ πάντες ὑμεῖς ἠνομήσατε εἰς ἐμέ, λέγει Κύριος.

Ιερ. 2,29 Διατί, λοιπόν, τώρα ἀπευθύνεσθε πρὸς ἐμέ καὶ ζητεῖτε βοήθειαν; Οἱ σεις ἐδείξατε ἀσέβειαν, ὅλοι σας παρενομήσατε ἀπέναντι τοῦ Κυρίου.

Ιερ. 2,30 μάτην ἐπάταξα τὰ τέκνα ὑμῶν, παιδεῖαν οὐκ ἐδέξασθε· μάχαιρα κατέφαγε τοὺς προφήτας ὑμῶν ὡς λέων ὀλοθρεύων, καὶ οὐκ ἐφοβήθητε.

Ιερ. 2,30 Ματαίως ἐτιμώρησα τὰ τέκνα σας μήπως συνετισθῆτε. Τίποτε δὲν ὠφεληθήκατε ἀπὸ τὴν παιδαγωγικὴν αὐτὴν θλίψιν. Εὐχθρική μάχαιρα κατέφαγε τοὺς ψευδοπροφήτας σας. Ὡς ἄν φοβερός λέων ὀλέθρου ἐπῆλθεν ἐναντίον σας ὁ ἐχθρὸς σας, καὶ ὁμως σεις δὲν ἐφοβηθήκατε!

Ιερ. 2,31 ἀκούσατε λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος· μὴ ἔρημος ἐγενόμην τῷ Ἰσραὴλ ἢ γῆ κεχερσωμένη; διατί εἶπεν ὁ λαός μου· οὐ κυριευθησόμεθα καὶ οὐχ ἥξομεν πρὸς σε ἔτι;

Ιερ. 2,31 Ακούσατε, λοιπόν, τὸν λόγον τοῦ Κυρίου· αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος πρὸς σας· Μήπως ἐγὼ υπῆρξα διὰ τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαὸν ἔρημος καὶ ἀκαρπὸς γῆ, γῆ χέρσος καὶ ἀκαλλιέργητος;

Διατί ο λαός μου είπε· δεν θα υποταχθώμεν εις την ιδικήν σου εξουσίαν, δεν θα έλθωμεν πλέον προς σέ.

Ιερ. 2,32 μὴ ἐπιλήσεται νύμφη τὸν κόσμον αὐτῆς καὶ παρθένος τὴν στηθοδεσμίδα αὐτῆς; ὁ δὲ λαός μου ἐπελάθετό μου ἡμέρας, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός.

Ιερ. 2,32 Μηπως η νύμφη λησμονεῖ τα κοσμήματά της και η παρθένος τον πολύτιμον στηθόδεσμόν της; Ομως ο λαός μου με ἐλησμόνησε και μάλιστα ἐπὶ χρόνον πολύν, τον ὁποῖον κανεῖς δεν ημπορεῖ να υπολογίση.

Ιερ. 2,33 τί ἔτι καλὸν ἐπιτηδεύσεις ἐν ταῖς ὁδοῖς σου τοῦ ζητῆσαι ἀγάπησιν; οὐχ οὕτως· ἀλλὰ καὶ σὺ ἐπονηρεύσω τοῦ μιᾶναι τὰς ὁδοὺς σου.

Ιερ. 2,33 Ποῖον, λοιπόν, καλὸν ἐνδιεφέρθης να κάμης εις την πορείαν της ζωῆς σου, ὥστε να ἔχης το δικαίωμα να ζητήσης την ἀγάπην μου; Κανένα. Αλλά ἐξ ἀντιθέτου διέπραξες πονηρίας, ὥστε να μιάνης με την ειδωλολατρείαν σου την ζωνν σου.

Ιερ. 2,34 καὶ ἐν ταῖς χερσὶ σου εὐρέθησαν αἵματα ψυχῶν ἀθώων· οὐκ ἐν διορύγμασιν εὔρον αὐτούς, ἀλλ' ἐπὶ πάσῃ δρυϊ.

Ιερ. 2,34 Εἰς δε τα χέρια σου εὐρέθησαν αἵματα ἀθώων ἀνθρώπων. Καὶ διέπραξες τους φόνους αὐτοὺς ὄχι κρυφίως εις κάποιον ἀπόμερον λάκκον, ἀλλὰ φανερά κάτω ἀπὸ κάθε δρυν, ὅπου συ προσέφερες θυσίαν τα ἀθώα νήπιά σου.

Ιερ. 2,35 καὶ εἶπας· ἀθῶός εἰμι, ἀλλὰ ἀποστραφήτω ὁ θυμὸς αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ. ἰδοὺ ἐγὼ κρίνομαι πρὸς σέ ἐν τῷ λέγειν σε· οὐχ ἥμαρτον.

Ιερ. 2,35 Καὶ παρ' ὅλον τοῦτο εἶπες· Εἰμαι ἀθώος. Ἀς ἀπομακρυνθῇ ὁ θυμὸς του Κυρίου ἀπὸ ἐ-μέ. Ἰδοὺ ὁμῶς ὅτι ἐγὼ ἐρχομαι εις ἀντιδικίαν πρὸς σε· θα σε κρίνω, ἀκριβῶς διότι συ ἀναιδῶς ἰσχυρίζεσαι καὶ διακηρύττεις· δεν ἔχω ἀμαρτήσῃ.

Ιερ. 2,36 τί κατεφρόνησας σφόδρα τοῦ δευτερῶσαι τὰς ὁδοὺς σου; καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου καταισχυνθήσῃ, καθὼς

κατησχύνθης ἀπὸ Ἀσσοῦρ.

Ιερ. 2,36

Διατί τόσον με περιεφρόνησες, ὥστε πολλές φορές να βαδίσης στους ειδωλολατρικούς σου δρόμους; Ἀλλά προλέγω· ὅπως κατησχύνθης ἀπὸ τους Αἰγυπτίους, ἔτσι θα καταισχυνθῇς τώρα και ἀπὸ τους Ἀσσυρίους.

Ιερ. 2,37

Ὅτι καὶ ἐντεῦθεν ἐξελεύσῃ, καὶ αἱ χεῖρές σου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου· ὅτι ἀπώσατο Κύριος τὴν ἐλπίδα σου, καὶ οὐκ εὐοδωθήσῃ ἐν αὐτῇ.

Ιερ. 2,37

Θα ἐξέλθῃς ἀπὸ τὴν χώραν σου αὐτὴν νικημένος και αιχμάλωτος με τὰ χέρια σου ἐπάνω στο κεφάλι σου, διότι ὁ Κύριος ἀπέκρουσε και εματαίωσε τὴν ἐλπίδα βοηθείας σου ἀπὸ ξένους λαούς. Δεν θα επιτύχῃς να λάβῃς καμμίαν βοήθειαν ἀπὸ αὐτοὺς.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 3

Ιερ. 3,1

Ἐὰν ἐξαποστείλῃ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἀπέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ καὶ γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ, μὴ ἀνακάμπουσα ἀνακάμψει πρὸς αὐτὸν ἔτι; οὐ μαινομένη μιανθήσεται ἡ γυνὴ ἐκείνη; καὶ σὺ ἐξεπόρνευσας ἐν ποιμέσι πολλοῖς· καὶ ἀνέκαμπτες πρὸς με; λέγει Κύριος.

Ιερ. 3,1

Εἰς ἕνα ἀνὴρ δώσῃ διαζύγιον εἰς τὴν γυναῖκα του και τὴν ἀποπέμψῃ ἀπὸ τὸν οἶκον του, ἐκείνη δὲ φύγῃ και ἐλθῇ εἰς γάμον κοινωνίαν με ἄλλον ἀνδρα μήπως ἡμπορεῖ αὐτὴ να ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸν σύζυγόν της; Δεν θεωρεῖται ἡ γυνὴ ἐκείνη νομικῶς μολυσμένη, ἀκάθαρτος; Πῶς λοιπὸν εἶναι δυνατόν να ἐπιστρέψῃ στὸν πρῶτον αὐτῆς σύζυγον; Καὶ συ Ἱερουσαλήμ, ἐπόρνευσες πνευματικῶς, διότι συνεδέθης και παρεδόθης εἰς πολλοὺς ειδωλολατρικοὺς θεοὺς ὡς πρὸς ποιμένας σου. Καὶ συ παρ' ὅλον τούτο θα εἶχες τὴν τόλμην να ἐπανέλθῃς πρὸς ἐμέ; Λέγει ὁ Κύριος.

- Ιερ. 3,2 ἄρον τοὺς ὀφθαλμοὺς σου εἰς εὐθεΐαν καὶ ἴδὲ· πῶς οὐχὶ ἐξεφύρθης; ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐκάθισας αὐτοῖς ὥσεί κορῶν ἔρημουμένη καὶ ἐμίανας τὴν γῆν ἐν ταῖς πορνείαις σου καὶ ἐν ταῖς κακίαις σου.
- Ιερ. 3,2 Σηκῶσε τα μάτια σου, κύτταξε κατ' ευθείαν μακρὰν ἐμπροσθέν σου. Πως εἶναι ποτέ δυνατόν να μη ἔχης μολυνθῇ συμφυρθεῖσα με την φαυλότητα της εἰδωλολατρείας; Ὡσάν εγκαταλελειμμένη καὶ ἔρημος κουρῶνα ἐκάθισες καὶ συ στους δρόμους της εἰδωλολατρείας αναμένουσα ἐκείνους, με τους οποίους θα ἐμολύνεσο. Καὶ ἔτσι με την πνευτικήν πορνείαν της εἰδωλολατρείας σου καὶ τας ἄλλας κακίας σου ἐμόλυνες την χώραν σου.
- Ιερ. 3,3 καὶ ἔσχες ποιμένας πολλοὺς εἰς πρόσκομμα σεαυτῇ· ὅψις πόρνης ἐγένετό σοι, ἀπηναισχύντησας πρὸς πάντας.
- Ιερ. 3,3 Ἀπέκτησες πολλοὺς εἰδωλολατρικούς θεοὺς ὡς ποιμένας σου, πρόσκομμα καὶ ἐμπόδιον εἰς τὴν ζωὴν σου. Το πρόσωπόν σου ἐγένεν ἀναιδὲς ὡσάν της πόρνης. Με ἀναισχυντίαν ἀπηνυθύνεσο πρὸς ὅλους.
- Ιερ. 3,4 οὐχ ὥς οἶκόν με ἐκάλεσας καὶ πατέρα καὶ ἀρχηγόν τῆς παρθενίας σου;
- Ιερ. 3,4 Δεν ἀνεγνώρισες καὶ δεν ὠνόμασες τὸν ναόν μου, τὸν εὐρισκόμενον εἰς τὴν πόλιν σου, ὡς οἶκόν μου, καὶ ἐμέ ὡς πατέρα σου, ὡς ἀρχηγόν σου ἀπὸ της νεανικῆς σου ηλικίας;
- Ιερ. 3,5 μὴ διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἢ φυλαχθήσεται εἰς νῆκος; ἰδοὺ ἐλάλησας καὶ ἐποίησας τὰ πονηρὰ ταῦτα καὶ ἠδυνάσθης.
- Ιερ. 3,5 Εἶπες ἀπὸ μέσα σου· Θα παραμείνῃ πάντοτε ὠργισμένος ὁ Κύριος, θα κρατῇ διαρκῶς τὸν θυμὸν του; Ἰδοὺ, τι ἐλάλησες καὶ ὁμῶς διέπραξες ὅλα αὐτὰ τα πονηρά. Ἐπεδόθης με ἐπιμονὴν εἰς αὐτά.

- Ιερ. 3,6 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωσίου τοῦ βασιλέως· εἶδες ἃ ἐποίησέ μοι ἡ κατοικία τοῦ Ἰσραὴλ; ἐπορεύθησαν ἐπὶ πᾶν ὄρος ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους, καὶ ἐπόρνευσαν ἐκεῖ.
- Ιερ. 3,6 Ἐπὶ των ἡμερῶν του βασιλέως Ιωσιου ο Κυριος μου εἶπε· Εἶδες τι μου ἔκαμεν ο Ἰσραηλιτικός λαός; Μετέβησαν εἰς κάθε ὄρος υψηλον, όπου υπάρχουν τα εἰδωλα και κάτω από κάθε πυκνόφυλλον δένδρον, και ἐκεῖ παρεδόθησαν εἰς την πορνείαν, ὅπως οἱ εἰδωλολάτραι.
- Ιερ. 3,7 καὶ εἶπα μετὰ τὸ πορνεῦσαι αὐτὴν ταῦτα πάντα· πρὸς με ἀνάστροφον, καὶ οὐκ ἀνέστρεψε· καὶ εἶδε τὴν ἀσυνθεσίαν αὐτῆς ἡ ἀσύνθετος Ἰούδα.
- Ιερ. 3,7 Παρ' ὅλον τοῦτο ἐγὼ, ἔπειτα ἀπὸ την εἰδωλολατρείαν των και την εκτροπὴν εἰς την πορνείαν, εἶπα πρὸς αὐτούς· Επιστρέψατε ἐν μετανοίᾳ πρὸς ἐμέ και δὲν ἐπέστρεψαν. Την ἐκ μέρους του Ἰσραὴλ καταπάτησιν αὐτὴν του Νομου και των διαθηκῶν την εἶδεν ἡ ἐπίσης παράνομος ἀδελφὴ της φυλὴ Ἰούδα.
- Ιερ. 3,8 καὶ εἶδον διότι περὶ πάντων ὧν κατελήφθη, ἐν οἷς ἐμοιχᾶτο ἡ κατοικία Ἰσραὴλ, καὶ ἐξαπέστειλα αὐτὴν καὶ ἔδωκα αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς· καὶ οὐκ ἐφοβήθη ἡ ἀσύνθετος Ἰούδα καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐπόρνευσε καὶ αὐτή.
- Ιερ. 3,8 Ἐπειδὴ ἐγὼ εἶδα ὅλα ἐκεῖνα, εἰς τα ὁποῖα εἶχε παρασυρθῇ και ὑπὸ των ὁποίων εἶχε κυριευθῇ ἡ φυλὴ του Ἰσραὴλ, την εἰδωλολατρικὴν αὐτῆς μοιχείαν, δια τοῦτο την ἀπέστειλα εἰς αἰχμαλωσίαν. Παρέδωσα εἰς τα χέρια της ὡς πρὸς γυναῖκα ἀποπεμπομένην ἐγγραφον διαζυγίου. Ἀν και τα εἶδεν αὐτὰ ἡ παράνομος φυλὴ Ἰούδα, δὲν ἐφοβήθη, ἀλλὰ και αὐτὴ ἐβαδισε πρὸς τον ἴδιον εἰδωλολατρικὸν δρόμον και ἐξεπόρνευσεν εἰδωλολατρικῶς.
- Ιερ. 3,9 καὶ ἐγένετο εἰς οὐθὲν ἡ πορνεία αὐτῆς, καὶ ἐμοίχευσε τὸ

ξύλον καὶ τὸν λίθον.

- Ιερ. 3,9 Ούτε την παραμικράν σημασίαν ἔδωσεν εἰς την πορνείαν της καὶ ἐμοίχευσε την πνευματικὴν πορνείαν με τὰ ξύλινα καὶ τὰ πέτρινα εἰδῶλα.
- Ιερ. 3,10 καὶ ἐν πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη πρὸς με ἡ ἀσύνθετος Ἰούδα ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῆς, ἀλλ' ἐπὶ ψεύδει.
- Ιερ. 3,10 Παρ' ὅλας δε τὰς τιμωρίας ἐναντίον του βασιλείου του Ἰσραὴλ, ἡ παράνομος ἀδελφὴ του, τὸ δασίλειον του Ἰούδα, δὲν ἐπέστρεψε πρὸς ἐμέ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας της, ἀλλὰ μόνον ἐξωτερικῶς καὶ υποκριτικῶς.
- Ιερ. 3,11 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· ἐδικαίωσε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς ἀσυνθέτου Ἰούδα.
- Ιερ. 3,11 Τότε, λέγει ὁ προφήτης, εἶπε πρὸς ἐμέ ὁ Κύριος· Τὸ βασίλειον του Ἰσραὴλ ἡμπορεῖ νὰ προβάλῃ δικαιολογίαν πλεον πρὸς ἐμέ, συγκρίνον ἐαυτὸ, πρὸς ὅσα ἔκαμε τὸ περισσότερον ἀπιστον εἰς ἐμέ βασίλειον του Ἰούδα.
- Ιερ. 3,12 πορεύου καὶ ἀνάγνωθι τοὺς λόγους τούτους πρὸς βορρᾶν καὶ ἐρεῖς· ἐπιστράφηθι πρὸς με, ἡ κατοικία τοῦ Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος, καὶ οὐ στηριῶ τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς· ὅτι ἐλεήμων ἐγὼ εἰμι, λέγει Κύριος, καὶ οὐ μηνιῶ ὑμῖν εἰς τὸν αἰῶνα.
- Ιερ. 3,12 Πηγαινε καὶ ἀνάγνωσε τοὺς λόγους μου αὐτοὺς πρὸς βορρᾶν καὶ εἶπε· Επιστρέψατε πρὸς ἐμέ, λαέ του Ἰσραηλιτικοῦ βασιλείου, λέγει ὁ Κύριος. Δὲν θα στρέψω ὠργισμένον ἐναντίον σας τὸ πρόσωπόν μου, διότι ἐγὼ εἰμαι ἐλεήμων, λέγει ὁ Κύριος, καὶ δὲν θα μείνω δια παντός ὠργισμένος ἐναντίον σας.
- Ιερ. 3,13 πλὴν, γνῶθι τὴν ἀδικίαν σου, ὅτι εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου ἠσέβησας καὶ διέχεας τὰς ὁδοὺς σου εἰς ἀλλοτρίους ὑποκάτω παντός ξύλου ἀλσώδους, τῆς δὲ φωνῆς μου οὐχ ὑπήκουσας, λέγει Κύριος.

- Ιερ. 3,13 Πλην, αναγνωρίσατε και συναισθανθήτε την παρανομίαν σας, διότι εδείξατε ασέβειαν εις αυτόν τον Κυριον και Θεόν σας, εξεχύσατε και εξεδαπανήσατε την ζωήν σας εις ξένους ειδωλικούς θεούς και ελατρεύσατε αυτούς κάτω από κάθε ευσκίοφυλλον δένδρον. Δεν υπηκούσατε δε εις την ιδικήν μου φωνήν, λέγει ο Κυριος.
- Ιερ. 3,14 έπιστράφητε, υιοί άφεστηκότες, λέγει Κύριος, διότι έγώ κατακυριεύσω ύμῶν καί λήψομαι ύμᾶς ένα έκ πόλεως καί δύο έκ πατριάς καί εισάξω ύμᾶς εις Σιών
- Ιερ. 3,14 Επιστρέψατε, λοιπόν, σεις, οι υιοί της αποστασίας, λέγει ο Κυριος, διότι εγώ θα γίνω και πάλιν ο Κυριος σας και εξουσιαστής σας. Θα σας πάρω ένα από κάθε πόλιν και δύο από κάθε πατριάν και θα σας εισαγάγω εις την Σιών.
- Ιερ. 3,15 καί δώσω ύμῖν ποιμένας κατά τήν καρδίαν μου, καί ποιμανοῦσιν ύμᾶς ποιμαίνοντες μετ' έπιστήμης.
- Ιερ. 3,15 Θα σας δώσω ποιμένας καλούς σύμφωνα με την καρδίαν μου, οι οποίοι θα σας ποιμαίνουν με γνώσιν και σύνεσιν.
- Ιερ. 3,16 καί έσται εάν πληθυνθήτε καί αύξηθήτε επί τῆς γῆς, λέγει Κύριος, έν ταῖς ήμέραις εκείναις, ούκ έροῦσιν έτι· κιβωτός διαθήκης άγίου Ίσραήλ, ούκ άναβήσεται επί καρδίαν, ούκ όνομασθήσεται ούδὲ έπισκεφθήσεται καί ού ποιηθήσεται έτι.
- Ιερ. 3,16 Όταν δε πληθυνθήτε και αύξηθήτε κατά τας ημέρας εκείνας εις την γην, λέγει ο Κυριος, δεν θα λέγουν πλέον οι άνθρωποι “η Κιβωτός της Διαθήκης του αγίου Θεού του Ισραήλ”, ούτε θα την σκεφθούν στον νουν και την καρδίαν, ούτε θα αναφέρουν το όνομά της, ούτε θα μεταβαίνουν εις επί-σκεψιν αυτής, ούτε θα κατασκευάσουν άλλην τινά ομοίαν προς αυτήν.
- Ιερ. 3,17 έν ταῖς ήμέραις εκείναις καί έν τῷ καιρῷ εκείνῳ καλέσουσι τήν Ίερουσαλήμ Θρόνον Κυρίου, καί συναχθήσονται πάντα τὰ έθνη εις αύτήν καί ού

πορεύονται ἔτι ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς πονηρᾶς.

Ιερ. 3,17 Κατὰ τας ἡμέρας ἐκείνας, κατὰ την ευλογημένην ἐκείνην περίοδον, θα αναγνωρίσουν και θα ονομάσουν οι ἄνθρωποι την Ιερουσαλήμ θρόνον Κυρίου και θα συγκεντρωθοῦν δλα τα ἔθνη εἰς αὐτήν και δεν θα ακολουθοῦν πλέον τας ἐνθυμήσεις και ἐπιθυμίας της πονηρᾶς των καρδίας.

Ιερ. 3,18 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνελεύονται ὁ οἶκος Ἰούδα ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἥξουσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀπὸ γῆς βορρᾶ καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν ἐπὶ τὴν γῆν, ἣν κατεκληρονόμησα τοὺς πατέρας αὐτῶν.

Ιερ. 3,18 Κατὰ τας ευλογημένους ἐκείνας ἡμέρας θα συγκεντρωθοῦν ἐπὶ το αὐτὸ και θα ἐνωθοῦν μεταξύ των η φυλὴ του Ἰούδα και αι ἄλλαι φυλαὶ του Ἰσραήλ. Θα ἐλθοῦν στο αὐτὸ μέρος ἀπὸ τον βορρᾶν και ἀπὸ ὅλας τας χώρας της οἰκουμένης, εἰς την γην της Επαγγελίας, την ὁποίαν ἔδωκα ὡς κληρονομίαν στους προγόνους των.

Ιερ. 3,19 καὶ ἐγὼ εἶπα· γένοιτο, Κύριε· ὅτι τάξω σε εἰς τέκνα καὶ δώσω σοι γῆν ἐκλεκτήν, κληρονομίαν Θεοῦ παντοκράτορος ἐθνῶν. καὶ εἶπα· πατέρα καλέσετέ με καὶ ἀπ' ἐμοῦ οὐκ ἀποστραφήσεσθε.

Ιερ. 3,19 Και ἐγὼ ὁ προφήτης, γεμάτος χαράν, εἶπα· εἴθε, Κυριε, να πραγματοποιηθῇ αὐτό. Ὁ δε Κύριος ἀπήντησε· Ναι, ἔχω ὀρίσει σας ὡς τέκνα μου και θα σας δώσω την χώραν την ἐκλεκτήν, κληρονομίαν του Θεοῦ, του παντοκράτορος ὅλων των ἐθνῶν. Και εἶπα πρὸς σας· Ασφαλῶς θα με αναγνωρίσετε και θα με καλέσετε Πατέρα σας και δεν θα μακρυνθῇτε πλέον ἀπὸ ἐμέ.

Ιερ. 3,20 πλὴν ὡς ἀθετεῖ γυνὴ εἰς τὸν συνόντα αὐτῇ, οὕτως ἠθέτησεν εἰς ἐμὲ ὁ οἶκος Ἰσραήλ, λέγει Κύριος.

Ιερ. 3,20 Δυστυχῶς ὁμως, ὅπως μία γυναῖκα φαίνεται ἀπιστος στον ἄνδρα της, κατὰ παρόμοιον τρόπον ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς

έδειχθη άπιστος προς εμέ, λέγει ο Κυριος.

Ιερ. 3,21

φωνή έκ χειλέων ήκούσθη κλαυθμοῦ καὶ δεήσεως υἱῶν Ἰσραήλ, ὅτι ήδίκησαν έν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, έπελάθοντο Θεοῦ άγίου αὐτῶν.

Ιερ. 3,21

Αλλά εβγήκεν από τα χείλη των και ηκούσθη φωνή μετανοίας των Ισραηλιτών μετά κλαυθμών και δεήσεων, ότι εδείχθησαν άδικοι εις την ζώνη των, ελησμόνησαν τον άγιον Θεόν των.

Ιερ. 3,22

έπιστράφητε, υιοί, έπιστρέφοντες, καὶ ίάσομαι τὰ συντρίμματα ὑμῶν. ίδου δοῦλοι ήμεῖς έσόμεθά σοι, ὅτι συ Κύριος ὁ Θεός ήμῶν εί.

Ιερ. 3,22

Επιστρέψατε, παιδιά μου, επιστρέψατε εν μετάνοια και εγώ θα θεραπεύσω τα συντρίμματά σας. Και εκείνοι απήντησαν· Ιδού, είμεθα ημεῖς δούλοί σου, διότι συ είσαι ο Κυριος μας και ο Θεός μας.

Ιερ. 3,23

ὄντως είς ψευδός ήσαν οἱ βουνοὶ καὶ ή δύναμις τῶν ὀρέων, πλήν διὰ Κυρίου Θεοῦ ήμῶν ή σωτηρία τοῦ Ἰσραήλ.

Ιερ. 3,23

Αναγνωρίζομεν, ότι πράγματι ψευδεῖς ήσαν οι ειδωλολατρικοί τόποι των βουνών, ματαιά και ανύπαρκτος η δύναμις των ειδώλων που ελατρεύοντο εις τα βουνά. Μονον δια του Κυρίου και Θεού μας θα έλθη η σωτηρία στον ισραηλιτικόν λαόν.'

Ιερ. 3,24

ή δέ αίσχύνη κατηνάλωσε τοὺς μόχθους τῶν πατέρων ήμῶν από νεότητος ήμῶν, τὰ πρόβατα αὐτῶν καὶ τοὺς μόσχους αὐτῶν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν.

Ιερ. 3,24

Η αισχύνη, εις την οποίαν οδηγούν τα είδωλα, κατέφαγε και κατεδαπάνησε τους κόπους των πατέρων ημών από την νεότητα μας· τα πρόβατά των, τους μόσχους των, τους υιούς των και τας θυγατέρας των.

Ιερ. 3,25

έκοιμήθημεν έν τῇ αίσχύνη ήμῶν, καὶ έπεκάλυπεν ήμᾶς

ἡ ἀτιμία ἡμῶν, διότι ἔναντι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμάρτομεν
ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀπὸ νεότητος ἡμῶν ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης καὶ οὐχ ὑπηκούσαμεν τῆς φωνῆς Κυρίου
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ιερ. 3,25

Επέσαμεν κάτω εἰς τὴν γῆν κατεντροπιασμένοι δια τὰ
σφάλματά μας. Μας κατέκλυσεν ἡ καταισχὺνη μας, διότι
ἡμαρτήσαμεν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ μας. Ἡμεῖς καὶ οἱ
πατέρες ἡμῶν ἀπὸ τῆς νεαρᾶς μας ἡλικίας μέχρι τῆς ἡμέρας
αυτῆς δεν ὑπηκούσαμεν εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ
μας.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 4

Ιερ. 4,1

Ἐὰν ἐπιστραφῇ Ἰσραήλ, λέγει Κύριος, πρὸς με
ἐπιστραφήσεται· καὶ ἐὰν περιέλη τὰ βδελύγματα αὐτοῦ
ἐκ στόματος αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου μου
εὐλαβηθῇ

Ιερ. 4,1

Εὰν μετανοήσῃ ὁ ἰσραηλιτικὸς λαός, λέγει ὁ Κύριος, ας
ἐπιστρέψῃ πρὸς ἐμέ. Εὰν ἀποστραφῇ καὶ καταστρέψῃ τὰ
βδελυρὰ εἰδῶλα, ὥστε νὰ μὴ τὰ ἀναφερῇ πλέον οὔτε στο
στόμα του,

Ιερ. 4,2

καὶ ὁμόσῃ· ᾗ Κύριος μετὰ ἀληθείας ἐν κρίσει καὶ ἐν
δικαιοσύνῃ, καὶ εὐλογήσουσιν ἐν αὐτῷ ἔθνη καὶ ἐν
αὐτῷ αἰνέσουσι τῷ Θεῷ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ιερ. 4,2

εὰν ὀρκισθῇ ἀληθινά, με τιμιότητα καὶ εὐθύτητα· “ᾗ
Κύριος”, τότε θα δοξασθῇ. Καὶ δι' αὐτοῦ ὅλα τὰ ἔθνη θα
δοξάσουν τὸν Θεόν. Δι' αὐτοῦ οἱ λαοὶ θα ὑμνολογήσουν τὸν
Θεόν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

Ιερ. 4,3

ὅτι τάδε λέγει Κύριος τοῖς ἀνδράσιν Ἰούδα καὶ τοῖς
κατοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ· νεώσατε ἑαυτοῖς νεώματα καὶ

μὴ σπείρητε ἐπ' ἀκάνθαις.

Ιερ. 4,3

Αυτὰ λέγει ὁ Κύριος γενικῶς τοὺς Ἰουδαίους καὶ
εἰδικότερα εἰς ἐκείνους, ποὺ κατοικοῦν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ·
Ἐκχερσώσατε καὶ ανανεώσατε διὰ τὸν εαυτὸν σας τοὺς
αγροὺς τῶν ψυχῶν σας καὶ μὴ σπείρετε πλέον εἰς γῆν
γεμάτην ἀπὸ ἀκάνθας.

Ιερ. 4,4

περιτμήθητε τῷ Θεῷ ὑμῶν καὶ περιτέμνεσθε τὴν
σκληροκαρδίαν ὑμῶν, ἄνδρες Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες
Ἱερουσαλήμ, μὴ ἐξέλθῃ ὡς πῦρ ὁ θυμὸς μου καὶ
ἐκκαυθήσεται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων ἀπὸ προσώπου
πονηρίας ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν. -

Ιερ. 4,4

Να περιτμηθῇτε χάριν τοῦ Θεοῦ σας, να περιτέμνετε καὶ να
αποβάλλετε τὴν σκληροκαρδίαν σας, ἄνδρες Ἰουδαῖοι καὶ
σεῖς ποὺ κατοικεῖτε τὴν Ἱερουσαλήμ, διὰ να μὴ εκσπάσῃ
ἐναντίον σας ὡσαν φωτιά ὁ θυμὸς μου, να μὴ φλογισθῇ καὶ
ανάψῃ, ὁπότε κανεῖς δεν θα ἠμπορέσῃ να τὴν σβῇσῃ. Αυτὰ
δε ἐξ αἰτίας τῶν πονηρῶν σας ἔργων καὶ τρόπων ζωῆς.

Ιερ. 4,5

Ἀναγγεῖλατε ἐν τῷ Ἰούδα, καὶ ἀκουσθήτω ἐν
Ἱερουσαλήμ· εἶπατε· σημάνατε ἐπὶ τῆς γῆς σάλπιγγι καὶ
κεκράξατε μέγα· εἶπατε· συνάχθητε καὶ εἰσέλθωμεν εἰς
τὰς πόλεις τὰς τειχήρεις.

Ιερ. 4,5

Αναγγεῖλατε εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ἰουδαίας, ας γίνῃ
ακουστόν καὶ γνωστόν τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλήμ.
Εἶπατε· Σαλπίσσατε εἰς τὴν χώραν σας με σάλπιγγα, κράξατε
μεγαλοφώνως· εἶπατε συγκεντρωθῇτε καὶ ας εἰσέλθωμεν εἰς
τὰς οχυρὰς πόλεις.

Ιερ. 4,6

ἀναλαβόντες φεύγετε εἰς Σιών· σπεύσατε, μὴ στήτε, ὅτι
κακὰ ἐγὼ ἐπάγω ἀπὸ βορρᾶ καὶ συντριβὴν μεγάλην.

Ιερ. 4,6

Ὁ καθένας ἀπὸ σας ας ἀναλαβῇ ὅ,τι ἀπὸ το σπίτι του
ἠμπορεῖ καὶ καταφύγετε πρὸς ἀσφάλειάν σας εἰς τὴν Σιών.
Σπεύσατε, μὴ σταματήσετε στὸν δρόμον καὶ μὴ βραδύνετε,
διότι ἐγὼ ἐπιφέρω συμφορὰς ἀπὸ βορρᾶ, μεγάλην

καταστροφήν.

Ιερ. 4,7

ἀνέβη λέων ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ, ἐξολοθρεύων ἔθνη ἐξῆρε καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ τοῦ θεῖναι τὴν γῆν εἰς ἐρήμωσιν, καὶ αἱ πόλεις καθαιρεθήσονται παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτάς.

Ιερ. 4,7

Καποιος ὡς ἀγριος λέων ἀπὸ τὴν μάνδραν τοῦ ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν κατοικίαν τοῦ, σπεῖρει τὴν ὀλεθρον καὶ εξαφανίζει ἔθνη. Εβγήκεν ἀπὸ τὸν τόπον τοῦ, δια να καταστρέψῃ πόλεις, να τας καταστήσῃ ἐρήμους, ὥστε να μὴ κατοικοῦν πλέον εἰς αὐτάς ἄνθρωποι.

Ιερ. 4,8

ἐπὶ τούτοις περιζώσασθε σάκκους καὶ κόπτεσθε καὶ ἀλαλάξατε, διότι οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς Κυρίου ἀφ' ὑμῶν.

Ιερ. 4,8

Δια τας ἐπερχομένους αὐτάς συμφοράς ζωσθήτε εἰς ἐνδειξιν πένθους σάκκους· ἀρχίσατε κοπετούς καὶ θρήνους ἀλαλάζοντες, διότι ὁ δίκαιος θυμὸς τοῦ Κυρίου δεν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ σας.

Ιερ. 4,9

καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος, ἀπολεῖται ἡ καρδία τοῦ βασιλέως καὶ ἡ καρδία τῶν ἀρχόντων, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐκστήσονται, καὶ οἱ προφῆται θαυμάσονται.

Ιερ. 4,9

Κατὰ τὴν φοβερὰν ἐκείνην ἡμέραν τῆς δικαίας τιμωρίας σας, λέγει ὁ Κύριος, τὸ θάρρος τοῦ βασιλέως θα σβῆσῃ, ὅπως ἐπίσης τὸ θάρρος καὶ ἡ γενναιότης τῶν ἀρχόντων. Οἱ ἱερεῖς θα μείνουν κατάπληκτοι καὶ οἱ προφῆται θα κυριευθοῦν ἀπὸ ἀπορίαν.

Ιερ. 4,10

καὶ εἶπα· ὦ δέσποτα Κύριε, ἄρα γε ἀπατῶν ἠπάτησας τὸν λαὸν τοῦτον καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ λέγων· εἰρήνη ἔσται ὑμῖν, καὶ ἰδοὺ ἤψατο ἡ μάχαιρα ἕως τῆς ψυχῆς αὐτῶν.

Ιερ. 4,10

Εγὼ εἶπα τότε στὸν θεόν, λέγει ὁ προφήτης· ὦ Δέσποτα Κυριε, ἀραγε συ ἐξηπάτησες τὸν λαὸν αὐτὸν καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ, διότι ἄλλοτε τοὺς ἐλέγες εἰρήνη θα εἶναι εἰς

σας. Ιδού όμως ότι μάχαιρα ολέθρου ήγγισε και
εισεχώρησεν έως την καρδίαν των.

Ιερ. 4,11 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐροῦσι τῷ λαῷ τούτῳ καὶ τῇ
Ἱερουσαλήμ· πνεῦμα πλανήσεως ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὁδὸς τῆς
θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου οὐκ εἰς καθαρὸν οὐδ' εἰς ἅγιον.

Ιερ. 4,11 Κατὰ τον καιρόν εκείνον των συμφορῶν θα πουν στον λαόν
αυτόν και εις την Ιερουσαλήμ· ορμητικός καυστικός άνεμος
διασκορπίζων τα πάντα έρχεται από τας περιοχάς της
ερήμου. Ερχεται με κατεύθυνσιν εναντίον της θυγατρὸς μου
της Ιερουσαλήμ και του λαού μου οχι όμως δια να καθαρίση
και αγίαση αυτούς.

Ιερ. 4,12 πνεῦμα πληρώσεως ἥξει μοι· νῦν δὲ ἐγὼ λαλῶ κρίματά
μου πρὸς αὐτούς.

Ιερ. 4,12 Ο ορμητικός αυτός άνεμος θα έλθη δια να εκπληρώση και
πραγματοποίηση την καταδικαστικήν απόφασίν μου κατ'
αυτών. Τωρα εγώ έχω εκδώσει και αναγγείλει την
καταδίκην των προς αυτούς.

Ιερ. 4,13 ἴδου ὡς νεφέλη ἀναβήσεται καὶ ὡς καταιγὶς τὰ ἄρματα
αὐτοῦ, κουφότεροι ἀετῶν οἱ ἵπποι αὐτοῦ· οὐαὶ ἡμῖν, ὅτι
ταλαιπωροῦμεν.

Ιερ. 4,13 Ιδού, ὡσαν νέφη ανεβαίνουν τα στρατεύματα του έχθρού,
ὡσαν καταιγὶς επέρχονται τα ἄρματα του. Ελαφρότεροι και
ταχύτεροι από τους αετούς είναι οι ἵπποι του. Αλλοίμονον
εις ημάς, διότι περιεπέσαμεν εις ταλαιπωρίας μεγάλας.

Ιερ. 4,14 ἀπόπλυνε ἀπὸ κακίας τὴν καρδίαν σου, Ἱερουσαλήμ,
ἵνα σωθῇς· ἕως πότε ὑπάρχουσιν ἐν σοὶ διαλογισμοὶ
πόνων σου;

Ιερ. 4,14 Ιερουσαλήμ, καθάρισε την καρδίαν σου από τας κακίας
σου, δια να σωθῇς. Εως πότε θα παραμένουν έντος σου
λογισμοὶ και καταστάσεις, που φέρουν οδύνην και
καταστροφήν;

Ιερ. 4,15 διότι φωνὴ ἀγγέλλοντος ἐκ Δὴν ἥξει, καὶ ἀκουσθήσεται

πόνος ἐξ ὄρους Ἐφραΐμ.

Ιερ. 4,15 Διότι φωνή αγγελιαφόρου θα ἔλθῃ ἀπὸ τὴν περιοχὴν Δαν. Ἀγγελμα συμφορᾶς καὶ δυστυχίας θα ἀκουσθῇ ἀπὸ το ὄρος Ἐφραΐμ.

Ιερ. 4,16 ἀναμνήσατε ἔθνη, ἰδοὺ ἤκασιν· ἀναγγεῖλατε ἐν Ἱερουσαλήμ, συντροφαὶ ἔρχονται ἐκ γῆς μακρόθεν καὶ ἔδωκαν ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα φωνὴν αὐτῶν.

Ιερ. 4,16 Ὑπενθυμίσατε εἰς τὰ ἔθνη ὅτι, ἰδοὺ, καταστροφαὶ ἐπέρχονται ἐναντίον τῆς Ἰουδαίας. Ἀναγγεῖλατε εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ὅτι στρατεύματα ἐρχονται ἀπὸ μακρυνὴν χώραν καὶ κραυγάζουν ἀπειλητικὰ ἐναντίον τῶν πόλεων τῆς Ἰουδαίας.

Ιερ. 4,17 ὥς φυλάσσοντες ἀγρὸν ἐγένοντο ἐπ' αὐτὴν κύκλῳ, ὅτι ἔμοῦ ἡμέλησας, λέγει Κύριος.

Ιερ. 4,17 Οἱ ἐχθροὶ τὴν ἔχουν περικυκλώσει, ὅπως οἱ φύλακες περικυκλώνουν τὸν ἀγρὸν. Τοῦτο δέ, διότι παρημέλησες τὰς ἐντολάς μου, λέγει ὁ Κύριος.

Ιερ. 4,18 αἱ ὁδοὶ σου καὶ τὰ ἐπιτηδεύματά σου ἐποίησαν ταῦτά σοι· αὕτη ἡ κακία σου, ὅτι πικρά, ὅτι ἤψατο ἕως τῆς καρδίας σου.

Ιερ. 4,18 Οἱ αμαρτωλοὶ δρόμοι, τοὺς οὐσίους εβανδισες, καὶ τὰ πονηρὰ ἔργα σου ἐπέφεραν ἐναντίον σου αὐτάς τας συμφορὰς. Αὕτη εἶναι ἡ κακία σου καὶ αἱ συνέπειαι τῆς. Ἰδὲ πόσον πικρά εἶναι, διότι ἐφθασαν ἕως εἰς τὴν καρδίαν σου.

Ιερ. 4,19 τὴν κοιλίαν μου, τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ, καὶ τὰ αἰσθητήρια τῆς καρδίας μου· μαιμάσσει ἡ ψυχὴ μου, σπαράσσεται ἡ καρδία μου, οὐ σιωπήσομαι, ὅτι φωνὴν σάλπιγγος ἤκουσεν ἡ ψυχὴ μου, κραυγὴν πολέμου.

Ιερ. 4,19 Πονοῦν, λέγεις, πονοῦν τὰ σπλάγχνα μου. Ὁ πόνος ἐπλημύρισε τὴν καρδίαν μου. Συγκλονίζεται ἡ ψυχὴ μου, σπαράσσεται ἡ καρδία μου. Δὲν ἠμπορῶ πλέον νὰ σιωπήσω, διότι ἤκουσα φωνὴν σάλπιγγος, κραυγὴν

πολέμου.

Ιερ. 4,20 καὶ ταλαιπωρίαν συντριμμὸν ἐπικαλεῖται, ὅτι τεταλαιπώρηκε πᾶσα ἡ γῆ· ἄφνω τεταλαιπώρηκεν ἡ σκηνή, διεσπάσθησαν αἱ δέρρεις μου.

Ιερ. 4,20 Καταστροφαὶ καὶ συντρίμματα αναγγέλλονται. Ὁλη ἡ χώρα μας εὐρίσκεται ὑπὸ καταστροφὴν καὶ ὀλεθρον. Ἐταλαιπωρήθη ἔξαφνα ἡ σκηνή μας, διερράγησαν τὰ δερμάτινα καλύμματα τῆς.

Ιερ. 4,21 ἕως πότε ὄψομαι φεύγοντας ἀκούων φωνὴν σαλπίγγων;

Ιερ. 4,21 Ἔως πότε θα βλέπω πανικόβλητους φυγάδας καὶ θα ἀκούω τὸν ἦχον ἐχθρικών σαλπίγγων;

Ιερ. 4,22 διότι οἱ ἡγούμενοι τοῦ λαοῦ μου ἐμὲ οὐκ ᾔδεισαν, υἱοὶ ἄφρονές εἰσι καὶ οὐ συνετοί· σοφοὶ εἰσι τοῦ κακοποιῆσαι, τὸ δὲ καλῶς ποιῆσαι οὐκ ἐπέγνωσαν.

Ιερ. 4,22 Αυτὰ δε ἐγιναν, λέγει ὁ Κυριος, διότι οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ μου δεν ηθέλησαν νὰ με αναγνωρίσουν. Εἶναι ἀφρονες καὶ ασύνετοι δια τὸ καλόν, ἐξυπνοι ὁμως καὶ σοφοὶ στο νὰ διαπράττουν τὸ κακόν. Τὸ καλόν ὁμως δεν το αναγνωρίζουν καὶ δεν θέλουν νὰ το πράξουν.

Ιερ. 4,23 ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ οὐθέν, καὶ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ οὐκ ἦν τὰ φῶτα αὐτοῦ·

Ιερ. 4,23 Ἐστρεψα τὰ βλέμματά μου εἰς τὴν γην καὶ ἰδοὺ, τίποτε δεν υπήρχεν εἰς αὐτήν. Τὰ ὑψωσα εἰς τὴν οὐρανόν καὶ δεν υπήρχον φωτεινοὶ ἀστέρες.

Ιερ. 4,24 εἶδον τὰ ὄρη, καὶ ἦν τρέμοντα, καὶ πάντας τοὺς βουνούς ταρασσομένους·

Ιερ. 4,24 Ἐστρεψα τὰ βλέμματά μου εἰς τὰ ὄρη καὶ τὰ εἶδα νὰ τρέμουν· νὰ ταρασσωνται ὅλοι οἱ λόφοι.

Ιερ. 4,25 ἐπέβλεψα, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ἄνθρωπος, καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐπτοεῖτο·

Ιερ. 4,25 Παρατήρησα μετὰ προσοχῆς καὶ ἰδοὺ, δεν υπήρχεν

άνθρωπος· και όλα τα πτηνά του ουρανού είχαν καταπτοηθή.

Ιερ. 4,26 εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὁ Κάρμηλος ἔρημος, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις ἔμπεπυρισμέναι πυρὶ ἀπὸ προσώπου Κυρίου, καὶ ἀπὸ προσώπου ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ ἠφανίσθησαν.

Ιερ. 4,26 Παρατήρησα και εἶδον· και ἰδοὺ το πλούσιον και εὐφορον ὅρος Καρμηλος ἦτο ἔρημον. Ολαι αι πόλεις εἶχαν καταστροφή δια του πυρός ενώπιον του Κυρίου. Και εξ αιτίας του δικαίου θυμού και της οργῆς του όλα εξηφανίσθησαν.

Ιερ. 4,27 τάδε λέγει Κύριος· ἔρημος ἔσται πᾶσα ἡ γῆ, συντέλειαν δὲ οὐ μὴ ποιήσω.

Ιερ. 4,27 Αυτά λέγει ο Κυριος· Ολη η γη θα ερημωθή, αλλά δεν θα την καταστρέψω εξ ολοκλήρου.

Ιερ. 4,28 ἐπὶ τούτοις πενθείτω ἡ γῆ, καὶ συσκοτασάτω ὁ οὐρανός ἄνωθεν, διότι ἐλάλησα καὶ οὐ μετανοήσω, ὥρμησα καὶ οὐκ ἀποστρέψω ἀπ' αὐτῆς.

Ιερ. 4,28 Δι' ὅσα δεῖνα και ολέθρια μέλλουν να συμβούν, ας πενθήση η γη, ας σκοτισθῇ ο ουρανός ἄνω, διότι ωμίλησα και δεν θα παλινωδῆσω. Ωρμησα και δεν θα επιστρέψω, χωρίς να πραγματοποιήσω την απόφασίν μου.

Ιερ. 4,29 ἀπὸ φωνῆς ἱππέως καὶ ἐντεταμένου τόξου ἀνεχώρησε πᾶσα ἡ χώρα· εἰσέδυσαν εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰ ἄλση ἐκρύβησαν καὶ ἐπὶ τὰς πέτρας ἀνέβησαν· πᾶσα πόλις ἐγκατελείφθη, οὐ κατοικεῖ ἐν αὐταῖς ἄνθρωπος.

Ιερ. 4,29 Από τον θόρυβον του εχθρικού ιππικού και του τεταμένου τόξου, δια να εξαποστέλλη βέλη, επανικοβλήθησαν πάντες και ετράπησαν εις φυγήν, εισεχώρησαν εις τα σπήλαια, εκρύβησαν εις τα δάση, ανέβηκαν επάνω στους βράχους, δια να σωθούν. Ολαι αι πόλεις ἔχουν εγκαταλειφθῇ και δεν κατοικούν πλέον εις αυτὰς ἄνθρωποι.

Ιερ. 4,30 καὶ σὺ τί ποιήσεις, ἐὰν περιβάλῃ κόκκινον καὶ κοσμήσῃ

κόσμῳ χρυσῷ, ἐὰν ἐγγρίσῃ στίβι τοὺς ὀφθαλμοὺς σου;
εἰ μάταιον ὠραϊσμός σου· ἀπώσαντό σε οἱ ἐρασταὶ σου,
τὴν ψυχὴν σου ζητοῦσιν.

Ιερ. 4,30

Και συ, ἐνώπιον αὐτῶν των συμφορῶν τι θα κάμῃς; Καὶ εἰς
ἀκόμῃ φορέσης κόκκινον πολὺτιμον ἔνδυμα, καὶ εἰς
στολισθῆς με χρυσὰ κοσμήματα, καὶ εἰς χρήσεως με
ψιμύθιον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, ὥστε νὰ φαίνονται
μεγαλύτεροι καὶ λαμπρότεροι, μάταιος ὅλος αὐτός ο
καλλωπισμός. Οἱ ἐρασταὶ σου σε ἔχουν ἤδη ἀπωθήσει καὶ
ζητοῦν τὸν θάνατόν σου.

Ιερ. 4,31

ὅτι φωνὴν ὡς ὠδινούσης ἤκουσα, τοῦ στεναγμοῦ σου
ὡς πρωτοτοκούσης, φωνὴ θυγατρὸς Σιών· ἐκλυθήσεται
καὶ παρήσει τὰς χεῖρας αὐτῆς· οἶμοι ἐγώ, ὅτι ἐκλείπει ἡ
ψυχὴ μου ἐπὶ τοῖς ἀνηρημένοις.

Ιερ. 4,31

Ἦκουσα τὴν κραυγὴν σου, κόρη Ἱερουσαλὴμ, ὡσαν τὴν
κραυγὴν ἐπιτόκου γυναικός. Ομοιάζει πρὸς στεναγμόν καὶ
κραυγὴν γυναικός, που πρώτην φοράν γεννά. Θα παραλύσῃ
καὶ θα λιποθυμήσῃ ἡ Σιών ἀπὸ τὸν πόνον τῆς, θα
παραλύσουν τὰ χεῖρά της. Καὶ ὁ προφήτης ἐπιλέγει·
Ἀλλοιμονον εἰς ἐμέ, ἡ ζωὴ μου χάνεται, σβήνει ἡ ψυχὴ μου
διὰ τὸ πλῆθος ἐκείνων, που πρόκειται νὰ σφαγούνη!

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 5

Ιερ. 5,1

Περιδράμετε ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἴδετε καὶ
γινώτε καὶ ζητήσατε ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, ἐὰν εὑρήτε
ἄνδρα, εἰ ἔστι ποιῶν κρίμα καὶ ζητῶν πίστιν, καὶ ἴλεως
ἔσομαι αὐτοῖς, λέγει Κύριος.

Ιερ. 5,1

Περιέλθετε στοὺς δρόμους τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἰδέτε,
προσέξατε καὶ ἀναζητήσατε εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς, εἰς ἃς
εὑρετέ τι ἄνθρωπον, ὁποῖος νὰ ἐφαρμόζῃ δικαιοσύνην, νὰ

ζητή πίστιν και να είναι αξιόπιστος, και εγώ θα είμαι ίλεως
στοιούτους ανθρώπους, λέγει ο Κυριος.

Ιερ. 5,2 ζή Κύριος, λέγουσι· διὰ τοῦτο οὐκ ἐν ψεύδεσιν
ὀμνύουσι;

Ιερ. 5,2 Αυτοί λέγουν, βέβαια, όταν οργίζονται· “ζη Κυριος”. Παρ’
ὅλον τον ὅρκον των νομίζετε, ὅτι δεν ψεύδονται;

Ιερ. 5,3 Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς πίστιν· ἐμαστίγωσας αὐτούς,
καὶ οὐκ ἐπόνεσαν, συνετέλεσας αὐτούς, καὶ οὐκ
ἠθέλησαν δέξασθαι παιδείαν· ἐστερέωσαν τὰ πρόσωπα
αὐτῶν ὑπὲρ πέτραν καὶ οὐκ ἠθέλησαν ἐπιστραφῆναι.

Ιερ. 5,3 Κυριε, οι οφθαλμοί σου στρέφονται πάντοτε με ευμένειαν
εις την αξιοπιστίαν των ανθρώπων. Εμαστίγωσες αυτούς
τους αναξιόπιστους και δεν επόνεσαν, τους κατέστρεφες
και αυτοί δεν ηθέλησαν να δεχθούν παιδαγωγίαν, να
σωφρονισθούν από τα παιδαγωγικά σου κτυπήματα.
Εσκήρυναν τα πρόσωπα αυτών και τα έκαμαν σκληρότερα
από τον βράχον και δεν ηθέλησαν να επιστρέψουν προς σε
εν μετανοία.

Ιερ. 5,4 καὶ ἐγὼ εἶπα· ἴσως πτωχοὶ εἰσι, διότι οὐκ ἐδυνάσθησαν,
ὅτι οὐκ ἔγνωσαν ὁδὸν Κυρίου καὶ κρίσιν Θεοῦ·

Ιερ. 5,4 Εγώ είπα, ὅτι εἶναι ἴσως εκ των κατωτέρων και αμορφώτων
κοινωνικῶν τάξεων και δεν ηδυνήθησαν να συμμορφωθούν
προς την παιδαγωγίαν του Κυρίου, διότι δεν εγνώρισαν τον
δρόμον του Θεού και τον νόμον του Κυρίου.

Ιερ. 5,5 πορεύσομαι πρὸς τοὺς ἀδρούς καὶ λαλήσω αὐτοῖς, ὅτι
αὐτοὶ ἐπέγνωσαν ὁδὸν Κυρίου καὶ κρίσιν Θεοῦ· καὶ ἰδοὺ
ὁμοθυμαδὸν συνέτριψαν ζυγόν, διέρρηξαν δεσμούς.

Ιερ. 5,5 Θα πορευθῶ, λοιπόν, προς τους ανθρώπους τους
μορφωμένους, των ανωτέρων κοινωνικῶν τάξεων, και θα
ομιλήσω προς αυτούς, διότι αυτοί ασφαλῶς έμαθαν τον
δρόμον του Κυρίου και τον νόμον του Θεού. Και ιδού, ὅτι
και αυτοί ως από συμφώνου συνέτριψαν τον ζυγόν του

- Νομου και διέρρηξαν τους δεσμούς των θείων εντολών.
Ιερ. 5,6 διὰ τοῦτο ἔπαισεν αὐτοὺς λέων ἐκ τοῦ δρυμοῦ, καὶ
λύκος ἕως τῶν οἰκιῶν ὠλόθρευσεν αὐτούς, καὶ
πάρδαλις ἐγρηγόρησεν ἐπὶ τὰς πόλεις αὐτῶν· πάντες οἱ
ἐκπορευόμενοι ἀπ’ αὐτῶν θηρευθήσονται, ὅτι
ἐπλήθυναν ἀσεβείας αὐτῶν, ἴσχυσαν ἐν ταῖς
ἀποστροφαῖς αὐτῶν.
- Ιερ. 5,6 Δια τοῦτο λέων ἐκ τοῦ δρυμοῦ ἐκτύπησεν αὐτοὺς καὶ λύκος
μέχρι καὶ των οικιών των τους ἐξωλόθρευσε. Καὶ ἀγρία
πάρδαλις ἐπαραμόνευσεν εἰς τὰς πόλεις των. Οἱ ὅσοι
ἐξήρχοντο ἀπὸ τὰς πόλεις, ἐγίνοντο θηράματα των
ἀνθρωπομόρφων αὐτῶν θηρίων, διότι αἱ ἀσεβεῖς των
πράξεις ἐπληθύνθησαν. Ἐπέμειναν καὶ ἐστερεώθησαν εἰς
τὴν ἀπομάκρυνσίν των ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.
- Ιερ. 5,7 ποῖα τούτων ἴλεως γένωμαί σοι; οἱ υἱοὶ σοῦ ἐγκατέλιπόν
με καὶ ὥμνουν ἐν τοῖς οὐκ οὕσι θεοῖς· καὶ ἐχόρτασα
αὐτοὺς καὶ ἐμοιχῶντο καὶ ἐν οἴκοις πορνῶν κατέλυον.
- Ιερ. 5,7 Εἰς ποῖαν ἀπὸ τὰς παρανομίας αὐτὰς νὰ γίνω ἴλεως πρὸς σέ,
ὦ Ἱερουσαλήμ; Οἱ υἱοὶ σοῦ με ἐγκατέλειψαν καὶ ὠρκίζοντο
εἰς τὰ εἰδῶλα, εἰς αὐτὰ που δὲν εἶναι θεοί. Τους ἐχόρτασα
με τὰ ἀγαθὰ μου καὶ αὐτοὶ ἐξεκλιναν εἰς μοιχεῖας καὶ
κατέλυον εἰς οἴκους πόρνων καὶ ἀμαρτωλῶν.
- Ιερ. 5,8 ἵπποι θηλυμανεῖς ἐγενήθησαν, ἕκαστος ἐπὶ τὴν γυναῖκα
τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐχρεμέτιζον.
- Ιερ. 5,8 Ἐγιναν θηλυμανεῖς ἵπποι· καθένας ἀπὸ αὐτοὺς ὡς ἵππος
ἐχρεμέτιζε διὰ τὴν γυναῖκα τοῦ ἄλλου.
- Ιερ. 5,9 μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι; λέγει Κύριος. ἢ ἐν
ἔθνει τοιοῦτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ ψυχὴ μου;
- Ιερ. 5,9 Μήπως, λοιπόν, καὶ δὲν θὰ τους ἐπισκεφθῶ με τὴν ράβδον
τῆς τιμωρίας μου διὰ τὰς πράξεις των αὐτὰς; Λέγει ὁ
Κύριος. Ἡ μήπως ἐναντίον τοῦ ἀμαρτωλοῦ αὐτοῦ ἔθνους
δὲν θὰ ἀποστείλῃ ἡ ψυχὴ μου τὴν δικαίαν τιμωρίαν;

- Ιερ. 5,10 ἀνάβητε ἐπὶ τοὺς προμαχῶνας αὐτῆς καὶ κατασκάψατε, συντέλειαν δὲ μὴ ποιήσητε· ὑπολίπεσθε τὰ ὑποστηρίγματα αὐτῆς, ὅτι τοῦ Κυρίου εἰσὶν.
- Ιερ. 5,10 Ἀνεβήτε εἰς τὰ τείχη τῆς πόλεως καὶ κατασκάψατέ τα. Μὴ τα καταστρέψετε ὅμως ἐξ ολοκλήρου. Ἀφήσατε ἄθικτα τὰ ὑποστηρίγματα τῆς πόλεως, διότι αὐτὰ ἀνήκουν στὸν Κύριον.
- Ιερ. 5,11 ὅτι ἀθετῶν ἠθέτησεν εἰς ἐμέ, λέγει Κύριος, οἶκος Ἰσραὴλ καὶ οἶκος Ἰούδα.
- Ιερ. 5,11 Θα ἐπέλθουν αἱ τιμωρίαι αὐταί, διότι συνεχῶς καὶ βαρέως παρέβη τὰς ἐντολάς μου, λέγει ὁ Κύριος, ὁ λαὸς ἰσραηλιτικός καὶ ὁ λαὸς ὁ Ἰουδαϊκός.
- Ιερ. 5,12 ἐψεύσατο τῷ Κυρίῳ αὐτῶν καὶ εἶπαν· οὐκ ἔστι ταῦτα· οὐχ ἥξει ἐφ' ἡμᾶς κακὰ, καὶ μάχαιραν καὶ λιμὸν οὐκ ὀψόμεθα·
- Ιερ. 5,12 Ἡθέλησαν αὐτοὶ νὰ διαψεύσουν τὸν Κύριον καὶ εἶπαν· Δεν θα συμβοῦν αὐτά. Δεν θα ἐπέλθουν ἐναντίον μας αἱ συμφοραί. Δεν θα ἴδωμεν οὔτε ἐχθρικὴν μάχαιραν οὔτε λιμὸν.
- Ιερ. 5,13 οἱ προφῆται ἡμῶν ἦσαν εἰς ἄνεμον, καὶ λόγος Κυρίου οὐχ ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς· οὕτως ἔσται αὐτοῖς.
- Ιερ. 5,13 Οἱ προφῆται μας καὶ αἱ προφητεῖαι τῶν ἡσαν δι' αὐτοὺς εἰς ἄνεμον. Ὁ λόγος Κυρίου δεν υπήρχε καὶ δεν ἠκούετο στους ἀσεβεῖς αὐτοὺς. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἀπειλή τοῦ Κυρίου θα ἐπέλθῃ ἐπὶ ἐναντίον τῶν.
- Ιερ. 5,14 διὰ τοῦτο τὰδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ἀνθ' ὧν ἐλάλησατε τὸ ῥῆμα τοῦτο, ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου πῦρ καὶ τὸν λαὸν τοῦτον ξύλα, καὶ καταφάγεται αὐτούς.
- Ιερ. 5,14 Διὰ τοῦτο αὐτὰ λέγει Κύριος, ὁ παντοκράτωρ· Ἐπειδὴ σεῖς εἶπατε τοὺς βλασφήμους καὶ πονηροὺς τοὺτους λόγους, ἰδοὺ ἐγὼ ἐχω δώσει τοὺς λόγους μου στὸ στόμα σου ὡ

Ιερεμία, ώσαν πυρ· και τον λαόν τούτον σαν ξύλα και η φωτιά θα τους καταφάγη.

Ιερ. 5,15 ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ' ὑμᾶς ἔθνος πόρρωθεν, οἶκος Ἰσραήλ, λέγει Κύριος, ἔθνος οὗ οὐκ ἀκούσει τῆς φωνῆς τῆς γλώσσης αὐτοῦ·

Ιερ. 5,15 Ἰδοὺ, ἐγὼ θα φέρω ἀπὸ μακρὰν ἔθνος, ὡ ἰσραηλιτικὴ λαέ, λέγει Κύριος. Ἐθνος τοῦ οὐοίου δεν ἔχετε ἀκούσει και δεν γνωρίζετε την γλώσσαν του.

Ιερ. 5,16 πάντες ἰσχυροὶ καὶ κατέδονται τὸν θερισμὸν ὑμῶν

Ιερ. 5,16 Εἶναι λαὸς ἰσχυρὸς και θα φάγουν τὸν θερισμὸν σας

Ιερ. 5,17 καὶ τοὺς ἄρτους ὑμῶν καὶ κατέδονται τοὺς υἱοὺς ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν καὶ κατέδονται τὰ πρόβατα ὑμῶν καὶ τοὺς μόσχους ὑμῶν καὶ κατέδονται τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν καὶ τοὺς συκῶνας ὑμῶν καὶ τοὺς ἐλαιῶνας ὑμῶν· καὶ ἀλοήσουσι τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς ὑμῶν, ἐφ' αἷς ὑμεῖς πεποιθάτε ἐπ' αὐταῖς, ἐν ῥομφαίᾳ.

Ιερ. 5,17 και τὸν ἄρτον σας. Θα καταφάγουν στὸν πόλεμον τοὺς υἱοὺς και τὰς θυγατέρας σας. Θα καταβροχθίσουν τὰ πρόβατά σας και τὰ μοσχάρια σας. Αὐτοὶ θα τρυγήσουν και θα φάγουν τοὺς ἀμπελῶνας σας και τοὺς συκεῶνας σας και τοὺς ἐλαιῶνας σας. Θα αλωνίσουν και θα κονιορτοποιήσουν τὰς ὀχυράς πόλεις σας, ἐπὶ τῶν οὐοίων σεις εἶχατε στηρίξει τὴν πεποίθησιν σας. Θα σας φονεύσουν δια ρομφαίας.

Ιερ. 5,18 καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς σου, οὐ μὴ ποιήσω ὑμᾶς εἰς συντέλειαν.

Ιερ. 5,18 Ἐν τούτοις και κατὰ τὰς τρομεράς ἐκεῖνας ἡμέρας τῆς θείας τιμωρίας, λέγει Κύριος ὁ Θεός, δεν θα σας παραδώσω εἰς τελείαν καταστροφήν.

Ιερ. 5,19 καὶ ἔσται ὅταν εἴπητε· τίνος ἔνεκεν ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἡμῖν πάντα ταῦτα; καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς· ἀνθ' ὧν ἐδουλεύσατε θεοῖς ἄλλοτρίοις ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, οὕτως δουλεύσετε ἄλλοτρίοις ἐν τῇ γῇ οὐχ ὑμῶν.

- Ιερ. 5,19 Εάν δε αυτοί σας πουν· Διατί Κυριος ο Θεός μας έστειλεν εναντίον μας όλας αυτάς τας τιμωρίας, συ, ο προφήτης, θα πης εις αυτούς· Επειδή εις αυτήν ταύτην την χώραν σας εγινατε δούλοι εις ξένους θεούς, εις είδωλα, έτσι θα γίνετε δούλοι εις ξένους θεούς, εις τα είδωλα, οχι πλέον της χώρας σας, αλλά ξένων χωρών.
- Ιερ. 5,20 ἀναγγείλατε ταῦτα εἰς τὸν οἶκον Ἰακώβ, καὶ ἀκουσθήτω ἐν τῷ οἴκῳ Ἰούδα.
- Ιερ. 5,20 Αναγγείλατε αυτά στους απογόνους του Ιακώβ. Ας ακουσθούν αυτά εις τα κατασκηνώματα της φυλής Ιούδα.
- Ιερ. 5,21 ἀκούσατε δὴ ταῦτα, λαὸς μωρὸς καὶ ἀκάρδιος, ὀφθαλμοὶ αὐτοῖς καὶ οὐ βλέπουσιν, ὦτα αὐτοῖς καὶ οὐκ ἀκούουσι.
- Ιερ. 5,21 Ακούσατε, λοιπόν, αυτά, λαός μωρός και άκαρδος. Υπάρχουν εις αυτούς οφθαλμοί και δεν βλέπουν, υπάρχουν αυτιά και δεν άκουουν.
- Ιερ. 5,22 μὴ ἐμὲ οὐ φοβηθήσεσθε; λέγει Κύριος, ἢ ἀπὸ προσώπου μου οὐκ εὐλαβηθήσεσθε; τὸν τάξαντα ἄμμον ὄριον τῇ θαλάσσῃ, πρόσταγμα αἰώνιον, καὶ οὐχ ὑπερβήσεται αὐτό, καὶ ταραχθήσεται καὶ οὐ δυνήσεται, καὶ ἠχήσουσι τὰ κύματα αὐτῆς καὶ οὐχ ὑπερβήσεται αὐτό.
- Ιερ. 5,22 Μηπως δεν θα φοβηθήτε εμέ; Λέγει ο Κυριος, η ενώπιόν μου δεν θα αισθανθήτε ιερόν δέος; Ενώπιον εμού, ο οποίος έχω ορίσει και θέσει φραγμόν και όριον της θαλάσσης την άμμον. Εδωσα πρόσταγμα αιώνιον και αυτή δεν θα το υπερβή. Θα αναταραχθή με τας μεγάλας τρικυμίας η θάλασσα, αλλά δεν θα δυνηθή να υπερβή το όριον, που έθηκα. Θα ηχούν και θα βοούν τα κύματά της και δεν θα το υπερβή.
- Ιερ. 5,23 τῷ δὲ λαῷ τούτῳ ἐγενήθη καρδία ἀνήκοος καὶ ἀπειθήs, καὶ ἐξέκλιναν καὶ ἀπήλθουσιν·

- Ιερ. 5,23 Ο λαός όμως αυτός έχει καρδίαν ανυπάκουον και ατίθασον. Εξέκλιναν από τον Νομον των εντολών μου και έφυγαν μακράν.
- Ιερ. 5,24 καὶ οὐκ εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν· φοβηθῶμεν δὴ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν διδόντα ἡμῖν ὑετὸν πρῶϊμον καὶ ὄψιμον κατὰ καιρὸν πληρώσεως προστάγματος θερισμοῦ καὶ ἐφύλαξεν ἡμῖν.
- Ιερ. 5,24 Και δεν είπαν εν τη καρδία των· Ας σεβασθῶμεν και ας φοβηθῶμεν, λοιπόν, Κυριον τον Θεόν μας, ο οποίος δίδει εις ημάς την βροχήν την πρῶϊμον και την βροχήν την ὄψιμον στον κατάλληλον καιρόν, ὥστε να εκπληρώνωνται αι εντολαί αυτού περί του θερισμοῦ. Αυτός επίσης μας προφυλάσσει από την ξηρασίαν, ὅπως επίσης από τας ακαίρους και επιβλαβεῖς βροχάς.
- Ιερ. 5,25 αἱ ἀνομίαι ὑμῶν ἐξέκλιναν ταῦτα, καὶ αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ἀπέστησαν τὰ ἀγαθὰ ἀφ' ὑμῶν·
- Ιερ. 5,25 Αι παρανομίαι σας ὁμῶς ἐξέκλιναν ὅλα αὐτὰ ἀπὸ τον κανονικόν των δρόμον και τας ὠρισμένας εποχάς. Και αι ἁμαρτίαι σας σας εστέρησαν ἀπὸ τα ἀγαθὰ της γης.
- Ιερ. 5,26 ὅτι εὐρέθησαν ἐν τῷ λαῷ μου ἀσεβεῖς καὶ παγίδας ἔστησαν τοῦ διαφθεῖραι ἄνδρας καὶ συνελάμβανον.
- Ιερ. 5,26 Μεταξὺ του λαοῦ μου ευρέθησαν ἄνθρωποι ἀσεβεῖς, ἔστησαν δολίας παγίδας, δια να καταστρέψουν ἀνθρώπους, τους οποίους και πράγματι συνελάμβαναν εις αὐτάς.
- Ιερ. 5,27 ὥς παγὶς ἐφεσταμένη πλήρης πετεινῶν, οὕτως οἱ οἴκοι αὐτῶν πλήρεις δόλου· διὰ τοῦτο ἐμεγαλύνθησαν καὶ ἐπλούτησαν·
- Ιερ. 5,27 Οπως η καλοστηθεῖσα δολία παγὶς εἶναι γεμάτη ἀπὸ συλληφθέντα πτηνά, ἔτσι και αι οἰκίαι των ἀσεβῶν ἀνθρώπων εἶναι γεμάται ἀπὸ ἀγαθὰ, που συνήχθησαν με δόλον και ἀπάτην. Δια του τρόπου αὐτοῦ ἐκεῖνοι ἐγιναν μεγάλοι και πλούσιοι·

- Ιερ. 5,28 καὶ παρέβησαν κρίσιν, οὐκ ἔκριναν κρίσιν ὀρφανοῦ καὶ κρίσιν χήρας οὐκ ἐκρίνοσαν.
- Ιερ. 5,28 καὶ παρέβησαν τον Νομον της δικαιοσύνης. Δεν ἐκριναν δικαίως καὶ δεν ἀπέδιδαν το δίκαιον στο ορφανόν, δεν ἀπέδιδαν δικαιοσύνην εἰς την χήραν.
- Ιερ. 5,29 μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι; λέγει Κύριος, ἢ ἐν ἔθνει τῷ τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ ψυχὴ μου;
- Ιερ. 5,29 Μηπως καὶ νομίζετε, ὅτι δεν θα ἐπισκεφθῶ αὐτούς με την τιμωρόν μου ράβδον; Λέγει ο Κυριος, η εἰς ἓνα τέτοιο ἔθνος δεν θα στραφῇ ἡ ἀγανάκτησίς μου καὶ ἡ τιμωρία;
- Ιερ. 5,30 ἔκστασις καὶ φρικτὰ ἐγενήθη ἐπὶ τῆς γῆς.
- Ιερ. 5,30 Αποτρόπαια καὶ φρικτὰ γεγονότα συνέβησαν εἰς την χώραν αὐτήν.
- Ιερ. 5,31 οἱ προφῆται προφητεύουσιν ἄδικα, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπεκρότησαν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ὁ λαὸς μου ἠγάπησεν οὕτως· καὶ τί ποιήσετε εἰς τὰ μετὰ ταῦτα;
- Ιερ. 5,31 Οἱ ψευδοπροφῆται ἐκήρυσσαν παρανομίας καὶ ἀδικίας, οἱ ἱερεῖς τοὺς ἐπεδακίμαζαν χειροκροτοῦντες καὶ ὁ λαὸς μου τοὺς περιέβαλλέ με ἀγάπην οὕτω φερομένους. Τί θα κάμετε, λοιπόν, ἀργότερα, ὅταν θα σας εὕρουν αἱ ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ τιμωρίαι;

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 6

- Ιερ. 6,1 Ἐνισχύσατε, υἱοὶ Βενιαμὴν, ἐκ μέσου τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν Θεκουὲ σημάνετε σάλπιγγι καὶ ὑπὲρ Βαιθαχαρμὰ ἄρατε σημεῖον, ὅτι κακὰ ἐκκέκυφεν ἀπὸ βορρᾶ, καὶ συντριβὴ μεγάλη γίνεται,
- Ιερ. 6,1 Παρετε δύναμιν καὶ θάρρος ἀπόγονοι τοῦ Βενιαμὴν. Φυγετε ἀπὸ την Ἱερουσαλήμ. Εἰς Θεκουὲ σημάνετε δια της σάλπιγγος τον ἐπερχόμενον κίνδυνον καὶ ἐπάνω ἀπὸ την

- Βαιθαχαρμά υψώσατε σημείον κινδύνου, διότι συμφοραί
έχουν εκχυθή από βορρά και συντριβή μεγάλη γίνεται.
- Ιερ. 6,2 καὶ ἀφαιρεθήσεται τὸ ὕψος σου, θύγατερ Σιών.
- Ιερ. 6,2 Ἡ δόξα και το μεγαλείον σου θα αφαιρεθούν από σέ,
θυγάτηρ Σιών.
- Ιερ. 6,3 εἰς αὐτήν ἤξουσι ποιμένες καὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν καὶ
πήξουσιν ἐπ’ αὐτήν σκηνὰς κύκλῳ καὶ ποιμανοῦσιν
ἕκαστος τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
- Ιερ. 6,3 Εἰς την Σιών θα ἔλθουν ξένοι ποιμένες μαζί με τα πρόβατα
των, θα στήσουν τας σκηνὰς των ολόγυρα και θα ποιμαίνει ο
καθένας με την ιδικήν του εξουσίαν το ποίμνιόν του.
- Ιερ. 6,4 παρασκευάσασθε ἐπ’ αὐτήν εἰς πόλεμον, ἀνάστητε καὶ
ἀναβῶμεν ἐπ’ αὐτήν μεσημβρίας· οὐαὶ ἡμῖν, ὅτι
κέκλικεν ἡ ἡμέρα, ὅτι ἐκλείπουσιν αἱ σκιαὶ τῆς ἐσπέρας.
- Ιερ. 6,4 Θα λέγουν δε αναμεταξύ των· “Προπαρασκευασθήτε δια
πόλεμον εναντίον της Σιών· σηκωθήτε και ας ἐπέλθωμεν
εναντίον αὐτῆς εἰς ὥραν μεσημβρίας. Αλλοίμονον εἰς ἡμᾶς,
διότι ἡ ἡμέρα ἔχει κλίνει προς την δύσιν και αἱ σκiai της
λείπουν, καθὼς ἐρχεται ἡ ἐσπέρα.
- Ιερ. 6,5 ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐπ’ αὐτήν νυκτὶ καὶ
διαφθείρωμεν τὰ θεμέλια αὐτῆς.
- Ιερ. 6,5 Σηκωθήτε, δια να ἀνέλθωμεν εναντίον της πόλεως εν καιρῷ
νυκτός και να καταστρέψωμεν τα θεμέλια των τειχῶν της”!
- Ιερ. 6,6 ὅτι τάδε λέγει Κύριος· ἔκκοψον τὰ ξύλα αὐτῆς, ἔκχεον
ἐπὶ Ἱερουσαλήμ δύναμιν· ὥ πόλις ψευδῆς, ὅλη
καταδυναστεία ἐν αὐτῇ.
- Ιερ. 6,6 Θα γίνουν ὅλα αὐτά, διότι αὐτά λέγει ο Κυριος· Κοψατε τα
δένδρα της χώρας αὐτῆς, εκχύσατε εναντίον της
Ιερουσαλήμ την στρατιωτικὴν σας δύναμιν, ὡ πόλις ὅπου
καλλιεργεῖται το ψεῦδος! Πλήρης καταδυναστεύσεως
εναντίον των αδυνάτων της!
- Ιερ. 6,7 ὥς ψύχει λάκκος ὕδωρ, οὕτω ψύχει κακία αὐτῆς·

- ἀσέβεια καὶ ταλαιπωρία ἀκουσθήσεται ἐν αὐτῇ ἐπὶ
πρόσωπον αὐτῆς διαπαντός. πόνω καὶ μάστιγι
- Ιερ. 6,7 Ὅπως ἡ υπόγειος δεξαμένη διατηρεῖ το ὕδωρ ψυχρόν, ἔτσι
ψυχρά καὶ ασυγκίνητος μένει καὶ ἡ κακία τῆς πόλεως αὐτῆς.
Ἀσέβεια πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ταλαιπωρία κατὰ αδυνάτων
κυριαρχοῦν πάντοτε καθ' ὅλην τὴν ἐκτασίν τῆς. Με οδύνας
καὶ μαστίγας
- Ιερ. 6,8 παιδευθήσῃ Ἱερουσαλήμ, μὴ ἀποστῇ ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ
σοῦ, μὴ ποιήσω σε ἄβατον γῆν, ἥτις οὐ
κατοικηθήσεται.
- Ιερ. 6,8 θα τιμωρηθῇ παιδαγωγικῶς, ὦ Ἱερουσαλήμ, δια νὰ μὴ
απομακρυνῇ ἐξ ολοκλήρου ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ σέ, δια νὰ μὴ
σε καταστήσω ἄβατον καὶ ἔρημον γην, ἡ ὁποία δὲν θα
κατοικηθῇ πλέον.
- Ιερ. 6,9 ὅτι τάδε λέγει Κύριος· καλαμᾶσθε, καλαμᾶσθε ὡς
ἄμπελον τὰ κατάλοιπα τοῦ Ἰσραήλ, ἐπιστρέψατε ὡς ὁ
τρυγῶν ἐπὶ τὸν κάρταλλον αὐτοῦ.
- Ιερ. 6,9 Ἀντὰ λέγει ὁ Κύριος· Τρυγάτε, τρυγάτε ὡς ἂν ἀμπέλι τοὺς
υπολειφθέντας Ἰσραηλίτας. Ἐπιστρέψατε πάλιν, ὅπως ὁ
τρυγητῆς στο ἀμπέλι τοῦ ἔχων μαζὴ τοῦ καὶ τὸν κάλαθόν
τοῦ.
- Ιερ. 6,10 πρὸς τίνα λαλήσω καὶ διαμαρτύρωμαι, καὶ
εἰσακούσεται; ἰδοὺ ἀπερίτμητα τὰ ὦτα αὐτῶν, καὶ οὐ
δυνήσονται ἀκοῦειν· ἰδοὺ τὸ ῥῆμα Κυρίου ἐγένετο
αὐτοῖς εἰς ὄνειδισμόν, οὐ μὴ βουλευθῶσιν αὐτὸ ἀκοῦσαι.
- Ιερ. 6,10 Πρὸς ποῖον νὰ ομιλήσω, πρὸς ποῖον γὰ διαμαρτυρηθῶ, καὶ
νὰ γίνω ἀπὸ αὐτὸν ἀκουστός; Ἰδοὺ, τὰ αὐτιά των εἶναι
σκληρά καὶ ἀπερίτμητα· δὲν ἡμποροῦν νὰ ἀκούσουν. Ἰδοὺ,
ὅτι ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἐγένετο εἰς αὐτοὺς ἀντικείμενον
ἐμπαιγμοῦ. Δὲν θέλουν νὰ τὸν προσέξουν καὶ τὸν ἀκούσουν
- Ιερ. 6,11 καὶ τὸν θυμὸν μου ἔπλησα καὶ ἐπέσχον καὶ οὐ
συνετέλεσα αὐτούς. ἔκχεῶ ἐπὶ νήπια ἔξωθεν καὶ ἐπὶ

- συναγωγήν νεανίσκων ἅμα, ὅτι ἀνὴρ καὶ γυνή
συλληφθήσονται, πρεσβύτερος μετὰ πλήρους ἡμερῶν.
- Ιερ. 6,11 Ο θυμός μου ἐφθασεν στο κατακόρυφον. Συνεκρατήθην
ὁμως και δεν τους κατέστρεψα, θα αφήσω να εκχυθή αυτός
και εις τα νήπια, που παίζουν ἔξω στους δρόμους, και εις
συγκέντρωσιν νεαρῶν ἀνδρῶν συγχρόνως. Ἀνδρες και
γυναῖκες θα συλληφθοῦν αιχμάλωτοι, πρεσβύτεροι και
γέροντες πλήρεις ημερῶν.
- Ιερ. 6,12 καὶ μεταστραφήσονται αἱ οἰκίαι αὐτῶν εἰς ἑτέρους,
ἀγροὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό, ὅτι ἐκτενῶ τὴν
χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην, λέγει
Κύριος.
- Ιερ. 6,12 Αἱ οἰκίαι των θα ἀλλάξουν ιδιοκτῆτην, θα περιέλθουν εις
ἄλλους. Το ἴδιο θα συμβῇ και στους αγροὺς και τας
γυναῖκας των, διότι ἐγὼ θα ἀπλώσω τὴν τιμωρόν χεῖρά μου
ἐναντίον ἐκείνων, που κατοικοῦν τὴν χώραν αὐτήν, λέγει ο
Κυριος.
- Ιερ. 6,13 ὅτι ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν καὶ ἕως μεγάλου πάντες
συνετελέσαντο ἄνομα, ἀπὸ ἱερέως καὶ ἕως
ψευδοπροφήτου πάντες ἐποίησαν ψευδῆ.
- Ιερ. 6,13 Διότι ὅλοι, ἀπὸ μικρόν ἕως μέγαν, ἔχουν διαπράξει
παρανομίας. Ἀπὸ ἱερέα ὡς ψευδοπροφήτην, ὅλοι εἶπαν και
ἐπραξαν το ψεῦδος.
- Ιερ. 6,14 καὶ ἰῶντο σύντριμμα τοῦ λαοῦ μου ἐξουθενοῦντες καὶ
λέγοντες· εἰρήνη - εἰρήνη. καὶ ποῦ ἐστὶν εἰρήνη;
- Ιερ. 6,14 Προσεπάθησαν επιπολαίως να θεραπεύσουν τὴν πληγὴν
και τα συντρίμματα του λαοῦ μου, θεωροῦντες αὐτὰ
μηδαμινὰ και λέγοντες· Εἰρήνη ὑπάρχει εις ἡμᾶς, ὅλα πάνε
καλά! Που εἶναι ὁμως αὐτὴ ἡ εἰρήνη;
- Ιερ. 6,15 κατησχύνθησαν, ὅτι ἐξελίποσαν· καὶ οὐδ' ὥς
καταισχυνόμενοι κατησχύνθησαν καὶ τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν
οὐκ ἔγνωσαν. διὰ τοῦτο πεσοῦνται ἐν τῇ πτώσει αὐτῶν

- καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς ἀπολοῦνται, εἶπε Κύριος.
Ιερ. 6,15 Οσοι ἔλεγαν αὐτά, κατεξηυτελίσθησαν, διότι ἐκ των πραγμάτων διεψεύσθησαν. Ἀλλά καὶ δὲν αισθάνονται τώρα αὐτοὶ τὴν κατασχύνῃ των! Δὲν ἔχουν ἐπίγνωσιν τοῦ ἐξευτελισμοῦ, στὸν ὁποῖον περιέλεσαν. Διὰ τοῦτο τοὺς ἀναμένει φοβερὰ πτώσις. Ὅταν ἔλθῃ ὁ κατάλληλος καιρὸς καὶ ἐν τῇ δικαίᾳ μου ὀργῇ τοὺς ἐπισκεφθῶ, αὐτοὶ θα ἐξολοθρευθούν, εἶπεν ὁ Κύριος.
- Ιερ. 6,16 τάδε λέγει Κύριος· στῆτε ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς καὶ ἴδετε, καὶ ἐρωτήσατε τρίβους Κυρίου αἰωνίου καὶ ἴδετε ποία ἐστὶν ἡ ὁδὸς ἡ ἀγαθὴ, καὶ βαδίζετε ἐν αὐτῇ, καὶ εὐρήσετε ἀγνισμόν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. καὶ εἶπαν· οὐ πορευσόμεθα.
- Ιερ. 6,16 Αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Σταματήσατε παρὰ τὰς ὁδοὺς, ἰδέτε καὶ ἐρωτήσατε, διὰ νὰ μάθετε τὰς ὁδοὺς τοῦ Κυρίου τὰς αἰωνίους. Μαθετε, ποία εἶναι ἡ ἀγαθὴ ὁδὸς καὶ βαδίσατε εἰς αὐτὴν καὶ θα εὐρετε τὴν κάθαρσιν των ψυχῶν σας. Καὶ ἐκεῖνοι ἀπήντησαν· Δὲν θα πορευθώμεν τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου.
- Ιερ. 6,17 καθέστακα ἐφ' ὑμᾶς σκοποῦς, ἀκούσατε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος· καὶ εἶπαν· οὐκ ἀκουσόμεθα.
- Ιερ. 6,17 Ἐγὼ ἐγκαταστήσει διὰ σας, τοὺς προφῆτας καὶ τοὺς, κήρυκας, σκοποῦς καὶ φρουροὺς. Ἀκούσατε τὴν φωνὴν των, ὡς φωνὴν σάλπιγγος. Ἐκεῖνοι ἀπήντησαν· Δὲν ὑπακούομεν καὶ δὲν θα πορευθώμεν τὴν ὁδὸν Κυρίου.
- Ιερ. 6,18 διὰ τοῦτο ἤκουσαν τὰ ἔθνη καὶ οἱ ποιμαίνοντες τὰ ποίμνια αὐτῶν.
- Ιερ. 6,18 Διὰ τὴν ἀνυπακοὴν ἐκείνων ἤκουσαν τὰ ἔθνη τὴν θεῖαν πρόσκλησιν καὶ ἦλθαν οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν μαζὴ με τοὺς λαοὺς των.
- Ιερ. 6,19 ἄκουε, γῆ· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον κακὰ, τὸν καρπὸν ἀποστροφῆς αὐτῶν, ὅτι τῶν λόγων μου οὐ

προσέσχον καὶ τὸν νόμον μου ἀπώσαντο.

Ιερ. 6,19

Ακούσατε, ἄνθρωποι της οικουμένης· ἰδοὺ, ἐγὼ θα ἐπιφέρω ἐναντίον του λαοῦ αὐτοῦ συμφοράς και τιμωρίας, αι οποίαι θα εἶναι καρπὸς της απομακρύνσεώς των ἀπὸ ἐμέ, διότι δεν ἔδωκαν προσοχήν εἰς τα λόγια μου. Ἀπέκρουσαν και κατεπάτησαν τον Νομον μου.

Ιερ. 6,20

ἵνατί μοι λίβανον ἐκ Σαβὰ φέρετε καὶ κινάμωνον ἐκ γῆς μακρόθεν; τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν οὐκ εἰσὶ δεκτά, καὶ αἱ θυσίαι ὑμῶν οὐχ ἡδυνάν μοι.

Ιερ. 6,20

Τι να κάμω ἐγὼ το λιβάνι, που φέρετε ἀπὸ την Σαβὰ, και το κινάνωμον ἀπὸ χώραν μακρινήν; Τα ὀλοκαυτώματα σας δεν εἶναι πλέον εἰς ἐμέ ευπρόσδεκτα και αι θυσίαι σας δεν με ηυχαρίστησαν.

Ιερ. 6,21

διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον ἀσθένειαν, καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν αὐτῷ πατέρες καὶ υἱοὶ ἅμα, γείτων καὶ ὁ πλησίον αὐτοῦ ἀπολοῦνται.

Ιερ. 6,21

Δια τοῦτο αὐτὰ λέγει ο Κυριος· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἐξαποστέλλω ἐναντίον του λαοῦ αὐτοῦ ἀσθένειαν και θα ἀσθενήσουν πατέρες και παιδιὰ συγχρόνως. Ο γείτονας και ο πλησίον αὐτοῦ θα ἐξολοθρευθοῦν.

Ιερ. 6,22

τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ βορρᾶ, καὶ ἔθνη ἐξεγερθήσονται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς·

Ιερ. 6,22

Αὐτὰ λέγει ο Κυριος· Ἰδοὺ, στρατὸς ἔρχεται ἀπὸ τας βορείους περιοχάς και ἔθνη θα ἐξεγερθοῦν και θα ἐλθοῦν ἀπὸ τα ἄκρα της οικουμένης.

Ιερ. 6,23

τόξον καὶ ζιβύνην κρατήσουσιν, ἵταμός ἐστι καὶ οὐκ ἐλεήσει, φωνὴ αὐτοῦ ὡς θάλασσα κυμαίνουσα, ἐφ' ἵπποις καὶ ἄρμασι παρατάσσεται ὡς πῦρ εἰς πόλεμον πρὸς σέ, θύγατερ Σιών.

Ιερ. 6,23

Θα κρατοῦν εἰς τα χέρια των τόξα και λόγχας· εἶναι σκληροὶ και αυθάδεις, κανένα δεν ευσπλαγχνίζονται. Ο θόρυβός των

είναι ώσαν τον θόρυβον της τρικυμισμένης θαλάσσης, θα παραταχθούν εις μάχην με ιππικόν και με πολεμικά άρματα. Θα επέλθουν εναντίον σου, θυγάτηρ Σιών, ωσάν καταστρεπτική φωτιά.

Ιερ. 6,24 ήκούσαμεν τήν άκοήν αύτῶν, παρελύθησαν αί χείρες ήμῶν, θλίψις κατέσχευ ήμᾶς, ώδίνες ώς τικτούσης.

Ιερ. 6,24 Επληροφορήθημεν, λέγουν, την φήμην αυτών, παρέλυσαν τα χέρια μας, μεγάλη θλίψις μας κατέλαβε, πόνοι ωσάν της γυναικός, που πρόκειται να γεννήση!

Ιερ. 6,25 μή έκπορεύεσθε εις άγρον καί έν ταίς όδοίς μή βαδίζετε, ότι ρομφαία τῶν έχθρῶν παροικεί κυκλόθεν.

Ιερ. 6,25 Ελέγαμεν ο ένας στον άλλον· Μη εξέρχεσθε στους αγρούς, ούτε καν και στους δρόμους μη βαδίζετε, διότι η μάχαιρα των εχθρών μας έχει περικυκλώσει και παραμονεύει ολόγυρα.

Ιερ. 6,26 θύγατερ λαοῦ μου, περίζωσαι σάκκον, κατάπασσε έν σποδῶ, πένθος άγαπητοῦ ποιήσαι σεαυτῇ, κοπετόν οίκτρον, ότι έξαίφνης ήξει ταλαιπωρία έφ' ύμᾶς.

Ιερ. 6,26 Λαέ αγαπητέ μου ως θυγάτηρ, ζώσου ενδύματα σάρκινα, ρίξε επάνω σου στάκτην, πένθησε όπως πενθείς δια την απώλειαν του πλέον προσφιλοῦς προσώπου σου! Ανάλαβε μεγάλον και ελεεινόν θρήνον, διότι αιφνιδίως θα επέλθη εναντίον σας η σύμφορά και η καταστροφή αυτή.

Ιερ. 6,27 δοκιμαστήν δέδωκά σε έν λαοίς δεδοκιμασμένοις, καί γνώση με έν τῷ δοκιμάσαι με τήν όδόν αύτῶν·

Ιερ. 6,27 Ω προφήτα, σε εγκατέστησα ως πραγματογνώμονα μέσα στον δοκιμαζόμενον αυτόν λαόν και θα με γνωρίσης, όταν εγώ θέσω υπό δοκιμασίαν τον δρόμον της ζωής των. Το δε αποτέλεσμα της δοκιμασίας αυτής και ερεύνης ήτο

Ιερ. 6,28 πάντες άνήκοοι, πορευόμενοι σκολιῶς, χαλκός και σίδηρος, πάντες διεφθαρμένοι είσιν.

Ιερ. 6,28 ότι όλοι οι Ιουδαίοι ευρέθησαν ανυπάκουοι στο θέλημα του

- Θεοῦ. Επορεύοντο διεστραμμένην οδόν. Χαλκός και σίδηρος ἦσαν αι καρδίαι των. Ολοι εἶναι διεφθαρμένοι!
- Ιερ. 6,29 ἐξέλιπε φυσητήρ ἀπὸ πυρός, ἐξέλιπε μόλυβδος· εἰς κενὸν ἀργυροκόπος ἀργυροκοπεῖ, πονηρία αὐτῶν οὐκ ἑτάκη.
- Ιερ. 6,29 Το φυσερό του αργυροχόου εφύσηζε με ὅλην του την δύναμιν. Κατηναλώθη ἀπὸ τη φωτιά και ἔλειπεν εντελῶς ο μόλυβδος, ἀλλὰ εἰς μάτην ο αργυροχόος κατεργάζεται τον ἀργυρον, δηλαδή τους Ιουδαίους. Ἡ κακία των δεν ελυωσε, δεν διελύθη.
- Ιερ. 6,30 ἀργύριον ἀποδεδοκιμασμένον καλέσατε αὐτούς, ὅτι ἀπεδοκίμασεν αὐτούς Κύριος.
- Ιερ. 6,30 Χαρακτηρίσατε και ονομάσατε τους Ιουδαίους ἀδόκιμον και πεταμένον ἀργύριον, διότι ο Κυριος τους απεδοκίμασε και τους ἀπέρριψε.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 7

- Ιερ. 7,1 Ἀκούσατε λόγον Κυρίου πᾶσα Ἰουδαία.
- Ιερ. 7,2 Ὡλη ἡ χώρα της Ιουδαίας, ὅλοι οἱ κατοικούντες εἰς αὐτήν ακούσατε λόγον Κυρίου·
- Ιερ. 7,3 τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· διορθώσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.
- Ιερ. 7,3 αὐτὰ λέγει Κυριος ο Θεός του Ισραηλιτικοῦ λαοῦ· Διορθώσατε τους δρόμους της ζωῆς σας και τα ἔργα σας, και ἐγὼ θα σας εγκαταστήσω ἀσφαλῶς και μονίμως στον τόπον αὐτόν.
- Ιερ. 7,4 μὴ πεποιθήατε ἐφ' ἑαυτοῖς ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν, ὅτι τὸ παράπαν οὐκ ὠφελήσουσιν ὑμᾶς λέγοντες· ναὸς Κυρίου, ναὸς Κυρίου ἐστίν.

- Ιερ. 7,4 Μη έχετε πεποιθήσιν στον εαυτόν σας. Μη δίδετε εμπιστοσύνην εις τα ψευδή λόγια των ψευδοπροφητών, διότι τίποτε απολύτως δεν θα σας ωφελήσουν εκείνοι οι οποίοι λένουν· Ο ναός του Κυρίου ευρίσκεται εις την χώραν μας, άρα ο Θεός είναι μαζί μας!
- Ιερ. 7,5 ὅτι ἐάν διορθοῦντες διορθώσητε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν καὶ ποιοῦντες ποιήσητε κρίσιν ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ
- Ιερ. 7,5 Μονον εἰάν με επιμέλειαν και αποφασιστικότητα διορθώσετε τους δρόμους της ζωῆς σας και τα ἔργα των χειρῶν σας, εἰάν εφαρμόσετε και αποδόσετε δικαιοσύνην μεταξύ του ενός ανθρώπου και του ἄλλου ανθρώπου,
- Ιερ. 7,6 καὶ προσήλυτον καὶ ὀρφανὸν καὶ χήραν μὴ καταδυναστεύσητε καὶ αἷμα ἀθῶον μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ ὀπίσω θεῶν ἄλλοτρίων μὴ πορεύσθε εἰς κακὸν ὑμῖν,
- Ιερ. 7,6 εἰάν δεν καταδυναστεύετε τον ξένον, το ορφανόν και την χήραν, εἰάν δεν χύνετε αἷμα αθῶου στον τόπον αὐτόν και δεν τρέχετε πίσω ἀπὸ ξένους ειδωλολατρικούς θεούς, προς καταστροφήν σας και ὀλεθρόν σας,
- Ιερ. 7,7 καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐν γῇ, ἣ ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἐξ αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος.
- Ιερ. 7,7 ἐγὼ θα σας εγκαταστήσω ως μονίμους κατοίκους εις την χώραν αὐτήν, εις την γην της Επαγγελίας, την ὁποίαν ἔδωσα στους προγόνους σας ἀπὸ αρχαιοτάτων χρόνων, δια να γίνη και μείνη παντοτεινὴ σας κατοικία.
- Ιερ. 7,8 εἰ δὲ ὑμεῖς πεποιθήατε ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν, ὅθεν οὐκ ὠφελήθησεσθε,
- Ιερ. 7,8 Εἰάν ὁμως σεις στηρίξετε την πεποιθήσιν σας στους ψευδεῖς λόγους των ψευδοπροφητών, ἀπὸ τους ὁποίους τίποτε δεν ἔχετε να ὠφεληθῆτε,
- Ιερ. 7,9 καὶ φονεύετε καὶ μοιχᾶσθε καὶ κλέπτετε καὶ ὀμνύετε ἐπ’

- ἀδίκῳ καὶ θυμιᾷτε τῇ Βάαλ καὶ ἐπορεύεσθε ὀπίσω θεῶν
ἀλλοτρίων, ὧν οὐκ οἴδατε, τοῦ κακῶς εἶναι ὑμῖν
- Ιερ. 7,9 καὶ διαπράττετε φόνους καὶ μοιχείας καὶ κλέπτετε καὶ
ορκίζεσθε ψευδεῖς καὶ ἀδίκους ὅρκους καὶ προσφέρετε
θυμίαμα στο εἰδωλον του Βααλ, εἰάν γενικῶς, πρὸς ἰδικήν
σας συμφορὰν καὶ θλίψιν, ἀκολουθήτε ὀπίσω ξένων θεῶν,
ὀπίσω τῶν εἰδώλων, τὰ ὁποῖα προηγουμένως δὲν γνωρίζατε,
εἰάν καθ' ὃν χρόνον διαπράττετε ἀκόμη τὰς παραβάσεις
αὐτὰς
- Ιερ. 7,10 καὶ ἦλθετε καὶ ἔστητε ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν τῷ οἴκῳ, οὗ
ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, καὶ εἶπατε·
ἀπεσχήμεθα τοῦ μὴ ποιεῖν πάντα τὰ βδελύγματα ταῦτα,
- Ιερ. 7,10 ἀμετανόητοι ἔλθετε καὶ σταθήτε ἐνώπιόν μου στὸν οἶκόν
μου, ὁ ὁποῖος φέρει τὸ Ὄνομά μου, καὶ ὀρθιοὶ να μου εἰπῇτε,
ὅτι ἡμεῖς ἔχομεν ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ βδελυρὰ
πράγματα,
- Ιερ. 7,11 μὴ σπήλαιον ληστῶν ὁ οἶκός μου, οὗ ἐπικέκληται τὸ
ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ ἐκεῖ, ἐνώπιον ὑμῶν; καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
ἐώρακα, λέγει Κύριος,
- Ιερ. 7,11 ἐγὼ σας ἀπαντῶ· μήπως διὰ σας ὁ ναὸς μου, ὁ ἀφιερωμένος
στὸ Ὄνομά μου, ἐγινε σπήλαιον ληστῶν; Ἰδοὺ ἐγὼ βλέπω
καλὰ, ποῖοι εἰσθε καὶ τι πράττετε, λέγει ὁ Κύριος.
- Ιερ. 7,12 ὅτι πορεύεσθε εἰς τὸν τόπον μου τὸν ἐν Σηλῷ, οὗ
κατεσκήνωσα τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ ἔμπροσθεν, καὶ ἴδετε ἃ
ἐποίησα αὐτῷ ἀπὸ προσώπου κακίας λαοῦ μου Ἰσραήλ.
- Ιερ. 7,12 Πηγαίνετε στὸν τόπον μου, εἰς Σηλῷ, ὅπου εἰς παλαιότεραν
ἐποχὴν ἐγὼ εἶχα κατασκηνώσει καὶ ἐπεκαλεῖτο ἐκεῖ τὸ
Ὄνομά μου, ἰδέτε ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐγὼ ἔκαμα ἐξ αἰτίας τῆς
παρανομίας τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.
- Ιερ. 7,13 καὶ νῦν ἀνθ' ὧν ἐποιήσατε πάντα τὰ ἔργα ταῦτα, καὶ
ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἠκούσατέ μου, καὶ ἐκάλεσα
ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀπεκρίθητε,

- Ιερ. 7,13 Και τώρα επειδή και σεις επράξατε όλα εκείνα τα πονηρά έργα των προγόνων σας και ωμίλησα προς σας και δεν ηθελήσατε να υπακούσετε, σας εκάλεσα και δεν απαντήσατε,
- Ιερ. 7,14 τοίνυν κάγω ποιήσω τῷ οἴκῳ τούτῳ, ᾧ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, ἐφ' ᾧ ὑμεῖς πεποιθήατε ἐπ' αὐτῷ, καὶ τῷ τόπῳ, ᾧ ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καθὼς ἐποίησα τῇ Σηλῷ.
- Ιερ. 7,14 λοιπόν, και εγώ θα πράξω στον τόπον αυτόν, όπου επικαλείται το Ονομά μου και στον οποίον και σεις είχατε πίστιν και πεποίθησιν, στον τόπον αυτόν τον οποίον εδωσα εις σας και στους προγόνους σας, θα κάμω ο,τι έκαμα και εις την περιοχήν Σηλῷ.
- Ιερ. 7,15 καὶ ἀπορρίψω ὑμᾶς ἀπὸ προσώπου μου, καθὼς ἀπέρριψα τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν, πᾶν τὸ σπέρμα Ἐφραΐμ.
- Ιερ. 7,15 Θα σας απορρίψω ἀπὸ ἐνώπιόν μου, ὅπως ἀπέρριψα τοὺς ἀδελφοὺς σας, ὅλην τὴν φυλὴν τοῦ Εφραΐμ.
- Ιερ. 7,16 καὶ σύ μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου καὶ μὴ ἀξιοῦ τοῦ ἐλεηθῆναι αὐτοὺς καὶ μὴ εὐχου καὶ μὴ προσέλθης μοι περὶ αὐτῶν, ὅτι οὐκ εἰσακούσομαι.
- Ιερ. 7,16 Και συ, προφήτα Ιερεμία, παύσε να προσεύχεσαι υπέρ του λαού αυτού και μη έχης την αξίωσιν να τους ελεήσω. Μη προσεύχεσαι υπέρ αυτών και μη προσέλθης ἐνώπιόν μου μεσιτεύων δι' αυτούς, διότι εγώ δεν θα σε ακούσω.
- Ιερ. 7,17 ἢ οὐχ ὁρᾷς τί αὐτοὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰουδα καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλὴμ;
- Ιερ. 7,17 Αλήθεια, δεν βλέπεις τι κάμουν αυτοί εις τας διαφόρους πόλσιν Ἰουδα και στους δρόμους της Ιερουσαλήμ;
- Ιερ. 7,18 οἱ υἱοὶ αὐτῶν συλλέγουσι ξύλα, καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καίουσι πῦρ, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν τρίβουσι σταῖς τοῦ ποιῆσαι χαυῶνας τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔσπεισαν

σπονδὰς θεοῖς ἄλλοτρίοις, ἵνα παροργίσωσί με.

Ιερ. 7,18

Τα παιδιά των μαζεύουν ξύλα, οι γονεῖς των καίουν αὐτὰ εἰς πυρ, αἱ δὲ γυναῖκες ζυμώνουν φυράματα, δια να κατασκευάσουν ἄρτους, προσφοράς τῆς τιμῆς τῆς στρατιᾶς των ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ καὶ να προσφέρουν σπονδὰς εἰς ξένους θεοὺς, δια να με ἐξοργίζουν ἐναντίον των.

Ιερ. 7,19

μὴ ἐμὲ αὐτοὶ παροργίζουσι; λέγει Κύριος· οὐχὶ ἐαυτοὺς, ὅπως κατασχυνθῇ τὰ πρόσωπα αὐτῶν;

Ιερ. 7,19

Μηπως με αὐτὰ, που διαπράττουν καὶ με ἐξοργίζουν, βλάπτουν ἐμὲ; λέγει ὁ Κύριος. Δὲν βλάπτουν τὸν εαυτὸν των με ἀποτέλεσμα να κατασχυνθοῦν τὰ πρόσωπά των;

Ιερ. 7,20

διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ὀργὴ καὶ θυμὸς μου χεῖται ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη καὶ ἐπὶ πᾶν ξύλον τοῦ ἀγροῦ αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰ γεννήματα τῆς γῆς, καὶ καυθήσεται καὶ οὐ σβεσθήσεται.

Ιερ. 7,20

Διὰ τοῦτο αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Ἰδοὺ, ἡ ὀργὴ καὶ ὁ θυμὸς μου θα ἐκσπάσουν καὶ θα ἐκχυθοῦν ἐναντίον τῆς χώρας αὐτῆς, ἐναντίον των ἀνθρώπων, που κατοικοῦν αὐτήν, καὶ ἐναντίον των κτηνῶν, ἐναντίον ὅλων των δένδρων τῆς υπαίθρου καὶ των προϊόντων τῆς χώρας των. Ὁ θυμὸς μου θα ἀνάψῃ καὶ δὲν θα σβῆσῃ.

Ιερ. 7,21

τάδε λέγει Κύριος· τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν συναγάγετε μετὰ τῶν θυσιῶν ὑμῶν καὶ φάγετε κρέα.

Ιερ. 7,21

Αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Μαζέψτε καὶ πάρτε ἀπὸ τὰ μάτια μου τὰ ὀλοκαυτώματα σας, ὅπως καὶ ὅλας τὰς ἄλλας θυσίας σας, καὶ φάγετε μόνοι σας τὰ κρέατα. Τίποτε δὲν ἔχετε να ωφεληθῆτε ἀπὸ αὐτὰ,

Ιερ. 7,22

ὅτι οὐκ ἐλάλησα πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν καὶ οὐκ ἐντειλάμην αὐτοῖς ἐν ἡμέρᾳ, ἥ ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, περὶ ὀλοκαυτωμάτων καὶ θυσίας·

- Ιερ. 7,22 διότι εγώ δεν ωμίλησα προς τους προγόνους σας, δεν έδωσα
εις αυτούς εντολήν, κατά την εποχην εκείνην, που τους
έβγαλα ελευθέρους από την χώραν της Αιγύπτου, περι
ολοκαυτωμάτων και άλλων θυσιών.
- Ιερ. 7,23 άλλ' ἢ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐνετειλάμην αὐτοῖς, λέγων·
ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς Θεόν, καὶ
ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν· καὶ πορεύεσθε ἐν πάσαις ταῖς
ὁδοῖς μου, αἷς ἂν ἐντείλωμαι ὑμῖν, ὅπως ἂν εὖ ᾦ ὑμῖν.
- Ιερ. 7,23 Ἀλλά κυρίως τους έδωσα αυτήν την εντολήν λέγων·
Ακούσατε τους λόγους μου, συμμορφωθήτε προς τας
εντολάς μου και εγώ θα είμαι ο Θεός σας και σεις θα είσθε ο
λαός μου. Βαδίζετε όλους τους δρόμους των εντολών μου,
δια να κατευοδωθήτε και ευτυχήσετε.
- Ιερ. 7,24 καὶ οὐκ ἤκουσάν μου, καὶ οὐ προσέσχε τὸ οὖς αὐτῶν,
ἀλλ' ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς ἐνθυμήμασι τῆς καρδίας
αὐτῶν τῆς κακῆς καὶ ἐγενήθησαν εἰς τὰ ὀπισθεν καὶ οὐκ
εἰς τὰ ἔμπροσθεν.
- Ιερ. 7,24 Ἀλλα εκείνοι δεν με άκουσαν. Δεν ἡνοιξαν τα αυτιά των να
προσέξουν εις τα λόγια μου, άλλα επορεύθησαν σύμφωνα
με τας πονηράς επιθυμίας των διεφθαρμένων καρδιών των
και έτσι οπισθοδρόμησαν δεν προώδευσαν.
- Ιερ. 7,25 ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήλθοσαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἐκ γῆς
Αἰγύπτου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐξαπέστειλα
πρὸς ὑμᾶς πάντας τοὺς δούλους μου, τοὺς προφῆτας,
ἡμέρας καὶ ὄρθρου, καὶ ἀπέστειλα,
- Ιερ. 7,25 Από την εποχήν, κατά την οποία οι προπάτορές των
εβγήκαν ελεύθεροι από την χώραν της Αιγύπτου, και μέχρι
της ημέρας αυτής έστειλα προς σας όλους τους δούλους
μου, τους προφήτας, τους έστειλα να ομιλούν προς αυτούς
από πρωΐας μέχρις εσπέρας.
- Ιερ. 7,26 καὶ οὐκ εἰσήκουσάν μου, καὶ οὐ προσέσχε τὸ οὖς
αὐτῶν, καὶ ἐσκήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὲρ τοὺς

πατέρας αὐτῶν.

- Ιερ. 7,26 Εκείνοι όμως δεν με ἤκουσαν, δεν ηνοιξαν τα αυτιά των, να προσέξουν τα λόγια μου και εσκήρυναν τον τράχηλον αὐτῶν περισσότερο από τους προγόνους των.
- Ιερ. 7,28 καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς τοῦτον τὸν λόγον· τοῦτο τὸ ἔθνος, ὃ οὐκ ἤκουσε τῆς φωνῆς Κυρίου οὐδὲ ἐδέξατο παιδείαν, ἐξέλιπεν ἡ πίστις ἐκ στόματος αὐτῶν. -
- Ιερ. 7,28 Θα εἴπῃς λοιπὸν συ, προφήτα Ιερεμία, εἰς αὐτοὺς τοῦτον τὸν λόγον· Αὐτό εἶναι τὸ ἔθνος, τὰ ὁποῖον δεν ἤκουσε τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου του, οὔτε καὶ ἐδέχθη τὴν παιδαγωγίαν καὶ μὀρφωσιν παρὰ τοῦ Θεοῦ. Εξηφανίσθη ἡ φιλαλήθεια καὶ ἡ εὐλικρίνεια ἀπὸ τὸ στόμα αὐτῶν.
- Ιερ. 7,29 Κεῖραι τὴν κεφαλὴν σου καὶ ἀπόρριπτε καὶ ἀνάλαβε ἐπὶ χειλέων θρῆνον, ὅτι ἀπεδοκίμασε Κύριος καὶ ἀπόωσατο τὴν γενεὰν τὴν ποιοῦσαν ταῦτα.
- Ιερ. 7,29 Εἰς ἐνδειξιν πένθους ξύρισε τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς σου καὶ ἀπόρριψε τὰς. Ανάλαβε θρήνους καὶ μοιρολόγια εἰς τὰ χεῖλη σου, διότι ὁ Κύριος ἀπεδοκίμασε καὶ ἀπέκρουσε τὴν γενεάν, ἡ ὁποία διαπράττει αὐτὰς τὰς παρανομίας.
- Ιερ. 7,30 ὅτι ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ, λέγει Κύριος· ἔταξαν τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ, οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτόν, τοῦ μῖᾶναι αὐτόν·
- Ιερ. 7,30 Διότι οἱ Ιουδαῖοι διέπραξαν πονηρίας ἐνώπιόν μου, λέγει ὁ Κύριος. Εφθασαν μέχρι τοῦ σημείου νὰ εγκαταστήσουν τὰ βδελυρά των εἰδωλα στὸν ναόν μου, ἐκεῖ ὅπου ἐπικαλεῖται τὸ Ὄνομά μου, διὰ νὰ τὸν μολύνουν.
- Ιερ. 7,31 καὶ ὠκοδόμησαν τὸν βωμὸν τοῦ Ταφέθ, ὃς ἐστὶν ἐν φάραγγι υἱοῦ Ἐννόμ, τοῦ κατακαίειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρί, ὃ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς καὶ οὐ διενοήθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου.
- Ιερ. 7,31 Εκτίσαν βωμὸν τοῦ Ταφέθ, ποὺ εὐρίσκεται εἰς τὴν φάραγγα

- του υιού Εννόμ, δια να κατακαίουν εκεί επάνω στο πυρ τους υιούς και τας θυγατέρας των, πράγμα το οποίον εγώ ποτέ δεν τους διέταξα να το κάμουν, ούτε καν και το εσκέφθην.
- Ιερ. 7,32 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐκ ἔροῦσιν ἔτι· Βωμὸς τοῦ Ταφέθ καὶ φάραγξ υἱοῦ Ἐννόμ, ἀλλ’ ἢ Φάραγξ τῶν ἀνηρημένων, καὶ θάψουσιν ἐν τῷ Ταφέθ διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν τόπον.
- Ιερ. 7,32 Δια τοῦτο ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει ὁ Κύριος καὶ δεν θα ονομάζουν πλέον την περιοχὴν “Βωμὸς τοῦ Ταφέθ” ἢ “Φαραγξ υἱοῦ Εννόμ”, ἀλλὰ θα την ονομάζουν «“Φαραγξ των φονευομένων”», τους οποίους θα θάψουν εἰς Ταφέθ, διότι ὅλοι οἱ ἄλλοι τόποι θα ἔχουν γεμίσει καὶ δεν θα ὑπάρχη ἄλλου χώρος εἰς ταφὴν των φονευομένων.
- Ιερ. 7,33 καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς βρῶσιν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀποσοβῶν.
- Ιερ. 7,33 Οἱ νεκροὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ θα εἶναι ἀταφοί, τροφὴ των ὀρνέων τοῦ ουρανοῦ καὶ των θηρίων τῆς γῆς. Καὶ δεν θα ὑπάρχη κανεὶς ἄνθρωπος νὰ ἀπομακρύνῃ τα ὀρνεα καὶ τα θηρία ἀπὸ τα πτώματα.
- Ιερ. 7,34 καὶ καταλύσω ἐκ πόλεων Ἰούδα καὶ ἐκ διόδων Ἱερουσαλὴμ φωνὴν εὐφραινομένων καὶ φωνὴν χαιρόντων, φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης, ὅτι εἰς ἐρήμωσιν ἔσται πᾶσα ἡ γῆ.
- Ιερ. 7,34 Θα καταργήσω καὶ θα καταπαύσω εἰς τὰς πόλεις τῆς χώρας Ἰούδα καὶ στοὺς δρόμους τῆς Ἱερουσαλὴμ γενικῶς, φωνὴν ἀνθρώπων που ευφραίνονται, φωνὴν ἀνθρώπων που χαίρουν, φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης, διότι ἡ χώρα αὐτὴ θα ἔχῃ πλέον παραδοθῇ εἰς καταστροφὴν καὶ ἐρήμωσιν.

Ιερ. 8,1 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγει Κύριος, ἐξοίσουσι τὰ ὀστᾶ τῶν βασιλέων Ἰούδα καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν ἱερέων καὶ τὰ ὀστᾶ προφητῶν καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν κατοικούντων ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐκ τῶν τάφων αὐτῶν

Ιερ. 8,1 Κατὰ την εποχὴν ἐκείνην των συμφορῶν και του ολέθρου, λέγει ο Κυριος, οι εχθροὶ θα τυμβωρυχήσουν, θα βγάλουν ἀπὸ τους τάφους τα οστά των βασιλέων και τα οστά των ἄλλων ἀρχόντων του βασιλείου αὐτοῦ, τα οστά των ἱερέων και των ψευδοπροφητῶν και τα οστά ὅλων των κατοίκων της Ιερουσαλήμ.

Ιερ. 8,2 καὶ ψύξουσιν αὐτὰ πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἀστέρας καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ, ἃ ἠγάπησαν, καὶ οἷς ἐδούλευσαν καὶ ὧν ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτῶν καὶ ὧν ἀντείχοντο καὶ οἷς προσεκύνησαν αὐτοῖς· οὐ κοπήσονται καὶ οὐ ταφήσονται, καὶ ἔσονται εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς,

Ιερ. 8,2 Θα τα ξηράνουν ἐκθέτοντες αὐτὰ στον ἥλιον και την σελήνην και εις ὅλους τους ἀστέρας και εις ὅλην την στρατιὰν των ἀστέρων του ουρανοῦ, τους οποιους ἠγάπησαν και δουλικῶς ἐλάτρευαν και ὀπίσω των οποιῶν ἐπορεύθησαν και ἐπάνω στους οποιους ἐστήριξαν την πεποίθησιν των και τους προσεκύνησαν. Δεν θα ἀκουσθῇ δι' αὐτοὺς ἐπικήδειος θρήνος και κοπετός. Δεν θα ἐνταφιασθoύν, θα μείνουν ἀταφοι, θα γίνουν ἐτσι παράδειγμα δι' ὅλους τους ἀνθρώπους της γης,

Ιερ. 8,3 ὅτι εἶλοντο τὸν θάνατον ἢ τὴν ζωὴν, καὶ πᾶσι τοῖς καταλοίποις τοῖς καταλειφθεῖσιν ἀπὸ τῆς γενεᾶς ἐκείνης ἐν παντὶ τόπῳ, οὗ ἂν ἐξώσω αὐτοὺς ἐκεῖ. -

- Ιερ. 8,3 διότι επροτίμησαν τον θάνατον και όχι την ζωήν. Θα τιμωρήσω δε και όλους εκείνους, που θα απομείνουν από την γενεάν αυτήν εις κάθε τόπον, όπου θα τους έχω διασκορπίσει.
- Ιερ. 8,4 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος· μὴ ὁ πίπτων οὐκ ἀνίσταται; ἢ ὁ ἀποστρέφων οὐκ ἀναστρέφει;
- Ιερ. 8,4 Αυτά λέγει ακόμη ο Κυριος· Μηπως εκείνος που πλπτει, δεν σηκώνεται; Μηπως εκείνος ο οποίος χάνει τον δρόμον του και παραπλανάται, δεν προσπαθεῖ να επιστρέψη στον δρόμον του;
- Ιερ. 8,5 διατί ἀπέστρεψεν ὁ λαὸς μου οὗτος ἀποστροφήν ἀναιδῆ καὶ κατεκρατήθησαν ἐν τῇ προαιρέσει αὐτῶν καὶ οὐκ ἠθέλησαν τοῦ ἐπιστρέψαι;
- Ιερ. 8,5 Διατί ὁμως αὐτός ο λαός μου παραπλανάται εις μίαν αναιδη απομάκρυνσιν από εμέ και επιμένουν πεισμόνως εις την κακήν των διάθεσιν και δεν ηθέλησαν να επανέλθουν προς εμέ;
- Ιερ. 8,6 ἐνωτίσασθε δὴ καὶ ἀκούσατε· οὐχ οὕτω λαλήσουσιν· οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος μετανοῶν ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ, λέγων· τί ἐποίησα; διέλιπεν ὁ τρέχων ἀπὸ τοῦ δρόμου αὐτοῦ ὡς ἵππος κάθιδρος ἐν χρεμετισμῷ αὐτοῦ.
- Ιερ. 8,6 Ακούσατε, λοιπόν, και βάλετε μέσα εις τα αυτιά σας. Δεν ομιλούν οι Ιουδαῖοι, ὅπως πρέπει. Δεν υπάρχει μεταξύ των ἄνθρωπος, ο οποίος να μετανοή δια την κακίαν του και να λέγη· Τι διέπραξα; Απεκαμεν ο Ισραηλιτικός λαός τρέχων στον δρόμον της ειδωλολατρείας, ὡσάν κάθιδρος και χρεμετίζων ἵππος.
- Ιερ. 8,7 καὶ ἡ ἀσίδα ἐν τῷ οὐρανῷ ἔγνω τὸν καιρὸν αὐτῆς, τρυγῶν καὶ χελιδῶν, ἀγροῦ στρουθία ἐφύλαξαν καιροὺς εἰσόδων ἑαυτῶν, ὁ δὲ λαὸς μου οὗτος οὐκ ἔγνω τὰ κρίματα Κυρίου.
- Ιερ. 8,7 Ο πελαργός, το πτηνόν αυτό του ουρανού, γνωρίζει τους

καιρούς της μεταναστεύσεώς του. Η τρυγώνα και το χελιδόνι, τα στρουθία του αγρού, γχωρίζουν τους καιρούς της επιστροφής των. Αυτός όμως ο λαός μου δεν έμαθε τους νόμους εμού του Κυρίου του.

Ιερ. 8,8 πῶς έρεΐτε· ὅτι σοφοί έσμεν ήμεΐς, καί νόμος Κυρίου μεθ' ήμῶν έστιν; είς μάτην έγενήθη σχοΐνος ψευδής γραμματεΰσιν.

Ιερ. 8,8 Πως, λοιπόν, θα πήτε· Ημεΐς είμεθα σοφοί και ο νόμος του Κυρίου είναι μαζή μας; Μатаιότηας και ψευδολογίας έγραπεν ο κάλαμος των γραμματέων σας.

Ιερ. 8,9 ήσχύνθησαν σοφοί καί έπτοήθησαν καί έάλωσαν, ὅτι τόν λόγον Κυρίου άπεδοκίμασαν· σοφία τίς έστιν έν αύτοΐς;

Ιερ. 8,9 Κατησχύνθησαν οι σοφοί σας, επτοήθησαν και επανικοβλήθησαν, εκυριεύθησαν και έγιναν δούλοι, διότι απεδοκίμασαν τον λόγον του Κυρίου. Ποία, λοιπόν, σοφία υπάρχει εις αυτούς;

Ιερ. 8,10 διὰ τοϋτο δώσω τὰς γυναΐκας αύτῶν έτέροις καί τοϋς άγρούς αύτῶν τοΐς κληρονόμοις·

Ιερ. 8,10 Δια τούτο θα δώσω τας γυναΐκας των εις άλλους και τους αγρούς των εις άλλους κληρονόμους.

Ιερ. 8,13 καί συνάξουσι τὰ γεννήματα αύτῶν, λέγει Κύριος, ούκ έστι σταφυλή έν ταΐς άμπέλοις, καί ούκ έστι σϋκα έν ταΐς συκαΐς, καί τὰ φύλλα κατερρύηκεν.

Ιερ. 8,13 Άλλοι θα μαζεϋσουν τα προϊόντα των αγρών των, λέγει ο Κυριος. Δεν θα υπάρχει δι' αυτούς σταφυλή εις τας αμπέλους των, ούτε σύκα εις τις συκές των. Καίι αυτά άκομα τα φύλλα θα έχουν πέσει.

Ιερ. 8,14 έπί τί ήμεΐς καθήμεθα; συνάχθητε καί είσέλθωμεν είς τὰς πόλεις τὰς όχυράς καί απορρίφῶμεν, ὅτι Θεός απέρρίψεν ήμᾶς καί επότισεν ήμᾶς ὕδωρ χολής, ὅτι ήμάρτομεν έναντίον αύτοϋ.

- Ιερ. 8,14 Από τον φόβον των επερχομένων εχθρών θα λένουν· Διατί μένομεν ήσυχοι και αργοί; Συγκεντρωθήτε και ας εισέλθωμεν εις τας οχυράς πόλεις μας, δια να χαθώμε εκεί, διότι ο Θεός μας απέρριψεν από το πρόσωπόν του. Μας επότισε με νερό πικρίας, διότι ημαρτήσαμεν ενώπιον αυτού.
- Ιερ. 8,15 συνήχθημεν εις ειρήνην, καὶ οὐκ ἦν ἀγαθὰ· εἰς καιρὸν ἰάσεως, καὶ ἰδοὺ σπουδῇ.
- Ιερ. 8,15 Συνεκεντρώθημεν, δια να απολαύσωμεν την ειρηνικὴν ζωὴν, και ὁμως κανένα αγαθόν δεν εἶδαμεν. Ηλπίζομεν εις καιρὸν θεραπείας και λυτρώσεως ἀπὸ τα δεινά, και ἰδοὺ ἀντὶ αὐτῶν μας συνέχει τρόμος και φυγὴ.
- Ιερ. 8,16 ἐκ Δὰν ἀκουσόμεθα φωνὴν ὀξύτητος ἵππων αὐτοῦ, ἀπὸ φωνῆς χρεμετισμοῦ ἵππασίας ἵππων αὐτοῦ ἐσεῖσθη πᾶσα ἡ γῆ· καὶ ἥξει καὶ καταφάγεται τὴν γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ.
- Ιερ. 8,16 Ἀπὸ την περιοχὴν Δαν ηκούσαμεν την διαπεραστικὴν φωνὴν των ἵππων του εχθροῦ, και ἀπὸ τον θόρυβον του χρεμετισμοῦ του ιππικοῦ του ἐσεῖσθη ὅλη η γη. Ο στρατὸς αὐτὸς θα ἐπέλθῃ ἐναντίον μας, θα καταφάγῃ την χώραν μας και τα προϊόντα αὐτῆς, κάθε πόλιν και τους κατοικοῦντας εις αὐτήν.
- Ιερ. 8,17 διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω εἰς ὑμᾶς ὄφεις θανατοῦντας, οἷς οὐκ ἔστιν ἐπᾶσαι, καὶ δῆξονται ὑμᾶς
- Ιερ. 8,17 Διότι ἐγὼ θα ἐξαποστείλω ἐναντίον σας δηλητηριώδεις θανατηφόρους ὄφεις, οι οποίοι δεν εἶναι δυνατόν να γοητευθούν ἀπὸ μάγους και να γίνουν ἀκίνδυνοι. Αὐτοὶ και θα σας δαγκώσουν.
- Ιερ. 8,18 ἀνίατα μετ' ὀδύνης καρδίας ὑμῶν ἀπορουμένης.
- Ιερ. 8,18 Τα δῆγματα αὐτῶν θα εἶναι οδυνηρά και αθεράπευτα, η καρδία σας θα πλημμυρίσῃ ἀπὸ πόνον. Θα εὐρίσκεται εις ατονίαν και ἀδυναμίαν.
- Ιερ. 8,19 ἰδοὺ φωνὴ κλαυγῆς θυγατρὸς λαοῦ μου ἀπὸ γῆς

μακρόθεν· μή Κύριος οὐκ ἔστιν ἐν Σιών; ἢ βασιλεὺς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ; διατί παρώργισάν με ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν καὶ ἐν ματαίοις ἀλλοτρίοις;

Ιερ. 8,19 Ἰδοὺ, ἡ φωνὴ τῆς κραυγῆς τῆς θυγατρὸς μου, τοῦ ἰσραηλिटικοῦ δηλαδὴ λαοῦ, ἐρχεται ἀπὸ μακρὰν, ἀπὸ τοῦ τόπον τῆς ἐξορίας καὶ λέγει· Δεν υπάρχει, λοιπόν, ὁ Κύριος εἰς τὴν Σιών, ἡ δεν υπάρχει βασιλεὺς ἐκεῖ; Καὶ ὁ Θεὸς ἀπαντᾷ· Δεν υπάρχει, διότι καὶ αὐτοὶ με ἐξώργισαν με τὰ γλυπτὰ τῶν ἀγάλματα καὶ με τὰ μάταια εἰδῶλα ξένων θεῶν.

Ιερ. 8,20 διῆλθε θέρος, παρήλθεν ἄμητος, καὶ ἡμεῖς οὐ διεσώθημεν.

Ιερ. 8,20 Ἠλθεν ἡ εποχὴ τοῦ θερισμοῦ, θα λέγουν οἱ Ἰσραηλίται, παρήλθεν ὁ καιρὸς τῆς συγκομιδῆς καὶ ἡμεῖς δεν διεσώθημεν.

Ιερ. 8,21 ἐπὶ συντρίμματι θυγατρὸς λαοῦ μου ἐσκοτώθην· ἐν ἀπορίᾳ κατίσχυσάν με ὠδῖνες ὡς τικτούσης.

Ιερ. 8,21 Δια τὴν συντριβὴν καὶ καταστροφὴν τῆς θυγατρὸς μου αὐτῆς τοῦ Ἰσραηλिटικοῦ λαοῦ, λέγει ὁ προφῆτης, με κατέλαβε σκοτοδίνη. Εὐρέθην εἰς ἀπορίαν, με κατέλαβαν πόνοι, ὡσάν τῆς γυναικὸς ποῦ γεννά.

Ιερ. 8,22 μή ῥητίνῃ οὐκ ἔστιν ἐν Γαλαάδ, ἢ ἰατρὸς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ; διατί οὐκ ἀνέβη ἱάσις θυγατρὸς λαοῦ μου;

Ιερ. 8,22 Δεν υπάρχει λοιπόν ἱαματικὸν βάλαμον εἰς τὴν χώραν Γαλαάδ, ἡ δεν εὐρίσκεται ἐκεῖ ἱατρὸς; Διατί δεν εθεραπεύθη ἡ θυγάτηρ μου, ὁ λαὸς μου;

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 9

Ιερ. 9,1 Τίς δώσει κεφαλῇ μου ὕδωρ καὶ ὀφθαλμοῖς μου πηγὴν δακρύων, καὶ κλαύσομαι τὸν λαόν μου τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός, τοὺς τετραυματισμένους θυγατρὸς λαοῦ

μου;

Ιερ. 9,1

Ποιός θα δώση εις την κεφαλὴν μου ὕδωρ και πηγὴν δακρύων εις τα μάτια μου, δια να κλαύσω τον λαόν μου αυτόν ἡμέραν και νύκτα και τους νεκρούς της θυγατρὸς μου, δηλαδή του λαοῦ μου, που εσφάγησαν κατὰ τον πόλεμον;

Ιερ. 9,2

τίς δώη μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ σταθμὸν ἔσχατον καὶ καταλείψω τὸν λαόν μου καὶ ἀπελεύσομαι ἀπ' αὐτῶν; ὅτι πάντες μοιχῶνται, σύνοδος ἀθετούντων.

Ιερ. 9,2

Ποιός θα μου δώση το πλέον απομακρον σημεῖον της ἐρήμου, δια να εγκατασταθῶ ἐκεῖ και εγκαταλείψω τον λαόν μου και φύγω μακράν ἀπὸ αὐτούς; Διότι ὅλοι αὐτοὶ ἔχουν εκτραπή εις μοιχείαν, ἐγιναν συμμορία, που καταπατεῖ τον νόμον του Θεοῦ.

Ιερ. 9,3

καὶ ἐνέτειναν τὴν γλῶσσαν αὐτῶν ὡς τόξον, ψεῦδος καὶ οὐ πίστις ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι ἐκ κακῶν εἰς κακὰ ἐξήλθοσαν καὶ ἐμὲ οὐκ ἔγνωσαν, φησὶ Κύριος.

Ιερ. 9,3

Ετέντωσαν τὴν γλῶσσα των, ὅπως οἱ πολεμισταὶ τεντώνουν τόξα των. Εἰς τὴν χώραν των ἐπεκράτησε το ψεῦδος, οχι δε ἡ ἀλήθεια και αξιοπιστία διότι ἐξετρέποντο ἀπὸ το ἓνα κακόν εἰς τὸ ἄλλο. Εφυγαν ἀπὸ τον δρόμον μου δεν ἐγνώρισαν ἐμὲ τον Κυριον των, λέγε ο Κυριος.

Ιερ. 9,4

ἕκαστος ἀπὸ τοῦ πλησίον αὐτοῦ φυλάξασθε καὶ ἐπ' ἀδελφοῖς αὐτῶν μὴ πεποιθατε, ὅτι πᾶς ἀδελφὸς πτέρνη πτερνιεῖ, καὶ πᾶς φίλος δολίως πορεύσεται.

Ιερ. 9,4

Εἰς τὴν αμαρτωλὴν αὐτὴ κοινωνίαν ο καθένας ας προφυλάσσετο ἀπὸ τον πλησίον του· και εἰς αὐτούς ἀκόμα τους ἀδελφούς σας μὴ ἔχετε ἐμπιστοσύνην, διότι κάθε ἀδελφὸς προσπαθεῖ να υποσκελίσῃ τον ἀδελφόν του, και κάθε φίλος φέρεται με δολιότητα ἀπέναντι του φίλου του.

Ιερ. 9,5

ἕκαστος κατὰ τοῦ φίλου αὐτοῦ καταπαίξεται, ἀλήθειαν οὐ μὴ λαλήσωσι· μεμάθηκεν ἡ γλῶσσα αὐτῶν λαλεῖν

ψευδῆ, ἠδίκησαν καὶ οὐ διέλιπον τοῦ ἐπιστρέψαι.

Ιερ. 9,5 Καθε φίλος εμπαιζει τον φίλον του, δεν λένουν αλήθειαν μεταξύ των, η γλώσσα των έχει μάθει και συνηθίσει να λέγη ψευδολογίας. Διέπραξαν αδικίας, δεν εσταμάτησαν, ὥστε να επιστρέψουν εις ἐμέ εν μετάνοια.

Ιερ. 9,6 τόκος ἐπὶ τόκῳ καὶ δόλος ἐπὶ δόλῳ· οὐκ ἤθελον εἰδέναι με, φησὶ Κύριος.

Ιερ. 9,6 Ζητοῦν και εισπράττουν τόκους ἐπάνω εις τόκους, διαπράττουν δόλους ἐπάνω εις δόλους. Δεν θέλουν να με αναγνωρίσουν ως Θεόν των, λέγει ο Κυριος

Ιερ. 9,7 διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ πυρώσω αὐτοὺς καὶ δοκιμῶ αὐτοὺς, ὅτι ποιήσω ἀπὸ προσώπου πονηρίας θυγατρὸς λαοῦ μου.

Ιερ. 9,7 Δια τας παρανομίας των αυτάς, αυτά λέγει ο Κυριος· Ιδού, ἐγὼ θα τους θέσω ἐπάνω εις την φωτιάν. Θα τους βάλω εις μεγάλην δοκιμασίαν. Τοῦτο δε εξ αιτίας της κακίας της θυγατρὸς μου, δηλαδή του λαοῦ μου τούτου.

Ιερ. 9,8 βολὶς τιτρώσκουσα ἢ γλῶσσα αὐτῶν, δόλια τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτῶν· τῷ πλησίον αὐτοῦ λαλεῖ εἰρηνικὰ καὶ ἐν ἑαυτῷ ἔχει τὴν ἔχθραν.

Ιερ. 9,8 Η γλώσσα των εἶναι βέλος οξύ, που πληγώνει καρδίας. Δολια τα λόγια του στόματός των. Κατὰ τρόπον υποκριτικόν ο καθένας λαλεῖ εἰρηνικὰ λόγια στον πλησίον του, και μέσα εις την καρδίαν του ἔχει την εχθρότητα και το μίσος.

Ιερ. 9,9 μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι, λέγει Κύριος, ἢ ἐν λαῷ τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ ψυχὴ μου;

Ιερ. 9,9 Μηπως ἐνεκα των κακιών σας αυτών δεν θα σας επισκεφθῶ με την ράδδον της τιμωρίας μου, λέγει ο Κυριος, η θα αφήσω ατιμώρητον ἓνα τέτοιον λαόν;

Ιερ. 9,10 Ἐπὶ τὰ ὄρη λάβετε κοπετὸν καὶ ἐπὶ τὰς τρίβους τῆς ἐρήμου θρῆνον, ὅτι ἐξέλιπον παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους· οὐκ ἤκουσαν φωνὴν ὑπάρξεως· ἀπὸ

ΠΕΤΕΙΝΩΝ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΚΑΙ ἕως κτηνῶν ἐξέστησαν,
ῥῶχοντο.

Ιερ. 9,10

Αναβήτε εἰς τὰ ὄρη καὶ ἀρχίσατε κοπετόν, καὶ εἰς τὰς
εἰρημωμένας περιοχὰς τῆς χώρας σας θρηνήσατε, διότι
ἔχουν ἐκλείψει πλέον οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ αὐτὰς. Δεν ἀκούεται
καμμία φωνή, που νὰ μαρτυρῇ ὑπαρξιν ἀνθρώπου. Ἀπὸ τὰ
πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ ἕως τὰ κτήνη τῶν ἀγρῶν, τὰ πάντα
ἔχουν τρομάξει καὶ εξαφανισθῇ.

Ιερ. 9,11

καὶ δώσω τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς μετοικίαν καὶ εἰς
κατοικητήριον δρακόντων καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα εἰς
ἀφανισμόν θήσομαι, παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι.

Ιερ. 9,11

Θα ἐπιτρέψω νὰ οδηγηθοῦν αἰχμάλωτοι εἰς ἐξορίαν οἱ
κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ αὐτὴ νὰ μείνῃ ἔρημος,
κατοικία καὶ φωλεὰ δρακόντων. Θα παραδώσω εἰς
καταστροφὴν καὶ ἀφανισμόν τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα, ὥστε νὰ
μὴ κατοικοῦνται πλέον ἀπὸ ἀνθρώπους.

Ιερ. 9,12

τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ συνετός, καὶ συνέτω τοῦτο; καὶ ὅ
λόγος στόματος Κυρίου πρὸς αὐτόν, ἀναγγειλάτω ὑμῖν·
ἐνεκεν τίνος ἀπώλετο ἡ γῆ, ἀνήφθη ὡς ἔρημος παρὰ τὸ
μὴ διοδεύεσθαι αὐτήν;

Ιερ. 9,12

Ποιὸς εἶναι σοφὸς ἄνθρωπος, ὥστε νὰ ἐννοήσῃ αὐτά;
Ὁποῖος ἄνθρωπος ὑπάρχει, στον ὁποῖον νὰ εὐρίσκεται ὁ
λόγος τοῦ στόματος τοῦ Κυρίου, ας ἀναγγεῖλῃ τοῦτο πρὸς
ἡμᾶς. Ἐνεκα τίνος κατεστράφη ἡ χώρα, ἐκάη καὶ ἐγένεν
ἔρημος, ὥστε κανεῖς πλέον νὰ μὴ διέρχεται διὰ μέσου
αυτῆς;

Ιερ. 9,13

καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· διὰ τὸ ἐγκαταλιπεῖν αὐτοὺς τὸν
νόμον μου, ὃν ἔδωκα πρὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ οὐκ
ἤκουσαν τῆς φωνῆς μου,

Ιερ. 9,13

Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς ἐμέ· Διότι αὐτοὶ ἀπηρνήθησαν καὶ
ἐγκατέλιπον τὸν Νόμον μου, τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἔδωκα ἐνώπιον
τῶν· διότι δὲν ἤκουσαν τὴν φωνὴν τῶν ἐντολῶν μου,

- Ιερ. 9,14 ἀλλ' ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ἀρεστῶν τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς κακῆς καὶ ὀπίσω τῶν εἰδώλων, ἃ ἐδίδαξαν αὐτοὺς οἱ πατέρες αὐτῶν·
- Ιερ. 9,14 ἀλλὰ ἐπορεύθησαν σύμφωνα πρὸς τὰς ἐπιθυμίας τῆς πονηρᾶς τῶν καρδίας, ὀπισθεν τῶν εἰδώλων, τῶν ὁποίων τὴν λατρείαν ἐδίδαξαν εἰς αὐτοὺς οἱ πατέρες τῶν.
- Ιερ. 9,15 διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ἰδοὺ ἐγὼ ψωμιῶ αὐτοὺς ἀνάγκας καὶ ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ χολῆς
- Ιερ. 9,15 Δια τοῦτο αὐτὰ λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ· Ἰδοὺ ἐγὼ θὰ δώσω εἰς αὐτοὺς ἀντὶ ἄρτου θλίψεις καὶ ἀνάγκας. Θα τοὺς ποτίσω με κατάπικρον ὕδωρ χολῆς.
- Ιερ. 9,16 καὶ διασκορπιῶ αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εἰς οὓς οὐκ ἐγίνωσκον αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, καὶ ἐπαποστελῶ ἐπ' αὐτοὺς τὴν μάχαιραν ἕως τοῦ ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς ἐν αὐτῇ.
- Ιερ. 9,16 Θα τοὺς διασκορπίσω ἀνά τὰ διάφορα ἔθνη, μεταξύ ἀνθρώπων τοὺς ὁποίους δεν ἐγνώριζαν οὔτε αὐτοὶ οὔτε οἱ προγονοὶ τῶν. Καὶ ἐπὶ πλέον θὰ στείλω ἐναντίον τῶν ρομφαίαν, μέχρις ὅτου τοὺς ἐξολοθρεύσω δι' αὐτῆς.
- Ιερ. 9,17 τάδε λέγει Κύριος· καλέσατε τὰς θρηνούσας καὶ ἐλθέτωσαν, καὶ πρὸς τὰς σοφὰς ἀποστείλατε καὶ φθεγξάσθωσαν
- Ιερ. 9,17 Αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Προσκαλέσατε θρηνωδοὺς καὶ μοιρολογούσας γυναῖκας, δια νὰ ἐλθοὺν καὶ θρηνήσουσιν τὴν συμφορὰν σας. Πρὸς τὰς ἱκανωτάτας ἀπὸ αὐτὰς ἀποστείλατε ἐιδικoὺς ἀπεσταλμένους, δια νὰ συνθέσουν καὶ θρηνολογήσουσιν θρηνώδη ἄσματα.
- Ιερ. 9,18 καὶ λαβέτωσαν ἐφ' ὑμᾶς θρῆνον, καὶ καταγαγέτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα, καὶ τὰ βλέφαρα ὑμῶν ῥεῖτω ὕδωρ.
- Ιερ. 9,18 Ἀς ἀναλάβουν θρήνους δια σας. Τα μάτια σας, ὡς ἄλλαι πηγαί, ἀς ρεύσουν ἀφθονὰ δάκρυα καὶ ἀπὸ τὰ βλέφαρα σας

ας τρέξη νερό.

Ιερ. 9,19

ὅτι φωνὴ οἴκτου ἠκούσθη ἐν Σιών· πῶς
ἐταλαιπωρήσαμεν, κατησχύνθημεν σφόδρα, ὅτι
ἐγκατελίπομεν τὴν γῆν καὶ ἀπερρίψαμεν τὰ σκηνώματα
ἡμῶν.

Ιερ. 9,19

Διότι θλιβερά φωνὴ ἠκούσθη εἰς τὴν Σιών λέγουσα· Πως
εταλαιπωρήθημεν, πως κατησχύνθημεν τύσον πολὺ, πως
εγκατελείψαμεν τὴν χώραν μας καὶ ἐφύγαμεν ἀπὸ τῆς
κατοικίας μας!

Ιερ. 9,20

ἀκούσατε δὴ, γυναῖκες, λόγον Θεοῦ, καὶ δεξάσθω τὰ
ῥήματα ὑμῶν λόγους στόματος αὐτοῦ, καὶ διδάξατε τὰς
θυγατέρας ὑμῶν οἶκτον καὶ γυνὴ τὸν πλησίον αὐτῆς
θρήνον.

Ιερ. 9,20

Ακούσατε, λοιπὸν, σεις αἱ γυναῖκες, λόγον Θεοῦ καὶ τὰ
αὐτιά σας ας δεχθούν τὰ λόγια τοῦ στόματός του. Διδάξατε
τὰς θυγατέρας σας θρήνον καὶ κάθε γυνὴ τὴν πλησίον τῆς
μοιρολόγια.

Ιερ. 9,21

ὅτι ἀνέβη θάνατος διὰ τῶν θυρίδων ὑμῶν, εἰσῆλθεν εἰς
τὴν γῆν ὑμῶν τοῦ ἐκτρίψαι νήπια ἔξωθεν καὶ
νεανίσκους ἀπὸ τῶν πλατειῶν.

Ιερ. 9,21

Διότι ὁ ἐλοθρεύων θάνατος εἰσῆλθε μέσα εἰς τὰ σπίτια σας
ἀπὸ τὰ παράθυρα. Εἰσῆλθε καὶ ἐξηπλώθη εἰς τὴν χώραν
σας, διὰ νὰ συντρίψῃ κάτω στο ἔδαφος παιδιὰ, που
ευρίσκοντο ἔξω, καὶ νέους ἀνδρας, που ευρίσκοντο εἰς τὰς
πλατείας.

Ιερ. 9,22

καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τῶν ἀνθρώπων εἰς παράδειγμα ἐπὶ
προσώπου τοῦ πεδίου τῆς γῆς ὑμῶν καὶ ὡς χόρτος
ὀπίσω θερίζοντος, καὶ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων. -

Ιερ. 9,22

Τὰ νεκρὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων σας, οἰκτρὸν θέαμα, θὰ
κατάκεινται ἀταφα εἰς τὰς ανοικτάς πεδιάδας τῆς χώρας
σας ὡς παράδειγμα, πολυάριθμα καὶ εγκαταλελειμμένα,
ὡσάν χορτὰρι πίσω ἀπὸ τὸν θεριστὴν, διὰ τὸ ὅτι οὐκ ἔστιν

υπάρχει κανείς να το περιμαζεύση.

Ιερ. 9,23

Τάδε λέγει Κύριος· μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ,

Ιερ. 9,23

Ὡς οὖν αὐτῶν τῶν συμφορῶν αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Ἀς μὴ καυχάται ὁ σοφὸς διὰ τὴν σοφίαν του, ἀς μὴ καυχάται ὁ ἰσχυρὸς διὰ τὴν δύναμίν του καὶ ἀς μὴ καυχάται ὁ πλούσιος διὰ τὸν πλούτον του.

Ιερ. 9,24

ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος, συνίειν καὶ γινώσκεν ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ ποιῶν ἔλεος καὶ κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι ἐν τούτοις τὸ θέλημά μου, λέγει Κύριος.

Ιερ. 9,24

Ἄλλα στοῦτο ἀς καυχάται κάθε καυχώμενος· Εἰς τὸ ὅτι κατανοεῖ καὶ γνωρίζει καὶ ἀναγνωρίζει, ὅτι ἐγὼ εἰμαι ὁ Κύριος, πού εὐσπλαγχνίζομαι, πού κρίνω δικαίως, πού ἀποδίδω καὶ ἀποκαθιστῶ δικαιοσύνην ἐπάνω εἰς τὴν γῆν. Διότι εἰς αὐτὰ ἐγκείται τὸ θέλημά μου, εἰς αὐτὰ εὐαρεστοῦμαι, λέγει ὁ Κύριος.

Ιερ. 9,25

Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ πάντας περιτετμημένους ἀκροβυστίας αὐτῶν,

Ιερ. 9,25

Ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι λέγει ὁ Κύριος, καὶ θὰ ἐπισκεφθῶ μετὰ τὴν ῥάδδον τῆς τιμωρίας μου ὅλους ἐκείνους, πού ἔχουν τὰς ἀκροβυστίας τῶν περιτετμημένων, δηλαδὴ τοὺς Ἰουδαίους,

Ιερ. 9,26

ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ἐπὶ Ἰδουμαίαν καὶ ἐπὶ Ἐδὼμ καὶ ἐπὶ υἱοὺς Ἀμμὼν καὶ ἐπὶ υἱοὺς Μωάβ καὶ ἐπὶ πάντα περικειρόμενον τὰ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ ἐρήμῳ· ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἀπερίτμητα σαρκί, καὶ πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἀπερίτμητοι καρδίας αὐτῶν.

Ιερ. 9,26

ὅπως ἐπίσης τοὺς Αἰγυπτίους, τοὺς Ἰδουμαίους, τοὺς Ἀμμωνίτας, τοὺς Μωαβίτας καὶ ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι καλλωπιζόμενοι περικόπτουν τὴν κόμην καὶ τὸ γένειόν των.

Και ακόμη όλους τους κατοίκους της ερήμου. Διότι τα μεν έθνη είναι απερίτμητα κατά την σάρκα, οι Ισραηλίται όμως είναι απερίτμητοι κατά την καρδίαν.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 10

- Ιερ. 10,1 Ἀκούσατε τὸν λόγον Κυρίου, ὃν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς, οἶκος Ἰσραὴλ·
- Ιερ. 10,1 Ακούσατε, Ισραηλίται, τον λόγον Κυρίου, τον οποίον ἐλάλησε προς σας.
- Ιερ. 10,2 τάδε λέγει Κύριος· κατὰ τὰς ὁδοὺς τῶν ἐθνῶν μὴ μανθάνετε καὶ ἀπὸ τῶν σημείων τοῦ οὐρανοῦ μὴ φοβεῖσθε, ὅτι φοβοῦνται αὐτὰ τοῖς προσώποις αὐτῶν.
- Ιερ. 10,2 Αυτά λέγει ο Κύριος· Μη μανθάνετε να ζητε σύμφωνα με τους τρόπους της ζωῆς των ειδωλολατρικῶν ἐθνῶν. Καὶ ἀπὸ τα σημεία του ουρανοῦ μη φοβεῖσθε, διότι αὐτὰ οἱ ειδωλολατρικοὶ λαοὶ τα φοβούνται.
- Ιερ. 10,3 ὅτι τὰ νόμιμα τῶν ἐθνῶν μάταια· ξύλον ἐστὶν ἐκ τοῦ ὄρυμοῦ ἐκκεκομμένον, ἔργον τέκτονος καὶ χώνευμα·
- Ιερ. 10,3 Μη ακολουθήτε τους ειδωλολάτρας, διότι οἱ θρησκευτικοὶ καὶ ἠθικοὶ δεσμοὶ των ειδωλολατρικῶν ἐθνῶν, τα θρησκευτικὰ των ἔθιμα καὶ αἱ παραδόσεις των, εἶναι ψευδὴ καὶ ανωφελή. Τα εἰδωλά των εἶναι ξύλον, το οποίον ἔχει κοπή ἀπὸ το δάσος. Εἶναι ἔργον τέκτονος, το δε περίβλημά του εἶναι ἀπὸ χωνευμένον μέταλλον.
- Ιερ. 10,4 ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ κεκαλλωπισμένα ἐστὶν· ἐν σφύραις καὶ ἥλοις ἐστερέωσαν αὐτά,
- Ιερ. 10,4 Αυτὰ εἶναι στολισμένα με ἀργύριον καὶ χρυσίον. Τα ἔχουν στερεώσει με σφυριά καὶ καρφιά.
- Ιερ. 10,5 αἰρόμενα ἀρθήσονται, ὅτι οὐκ ἐπιβήσονται. μὴ φοβηθῆτε αὐτά, ὅτι οὐ μὴ κακοποιήσωσι, καὶ ἀγαθὸν

οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς.

Ιερ. 10,5

Οἱ ἄνθρωποι τα τοποθετοῦν κάπου καὶ αὐτὰ δεν θα δυνηθοῦν νὰ κινηθοῦν. Αἰψυχα ἀνάγλυφα ἔργα ἀπὸ ἄργυρον δεν πρόκειται ποτὲ νὰ περιπατήσουν. Θέτουν ἐπάνω εἰς αὐτὰ ἄργυρον, που ἔχει ἔλθει ἀπὸ Θαρσίς, καὶ χρυσίον ἀπὸ Μωφάζ. Ὅλα αὐτὰ ἔχουν γίνῃ με τὰ χέρια τῶν χρυσοχόων, εἶναι ἔργα τεχνιτῶν. Τὰ ἐνδύουν με βακινθὸν καὶ πορφύραν.

Ιερ. 10,9

θήσουσιν αὐτὰ, καὶ οὐ κινηθήσονται· ἀργύριον τορευτὸν ἔστιν, οὐ πορεύσονται· ἀργύριον προσβλητὸν ἀπὸ Θαρσίς ἥξει, χρυσίον Μωφάζ καὶ χεὶρ χρυσοχόων, ἔργα τεχνιτῶν πάντα· ὑάκινθον καὶ πορφύραν ἐνδύσουσιν αὐτὰ·

Ιερ. 10,9

Ὅταν κανεῖς τὰ σήκωση καὶ τὰ μετακινήση, τότε κινούνται. Παντὼς μόνον τῶν δεν ἠμποροῦν νὰ ἀνεβοῦν στοὺς ἵππους. Μὴ φοβηθῆτε, λοιπὸν, τὰ εἰδῶλα, διότι εἶναι ἀνίκανα νὰ κάνουν κάτι κακόν, ἀλλὰ καὶ τίποτε τὸ καλόν δεν ὑπάρχει εἰς αὐτὰ.

Ιερ. 10,11

οὕτως ἐρεῖτε αὐτοῖς· θεοί, οἳ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν οὐκ ἐποίησαν, ἀπολέσθωσαν ἐκ τῆς γῆς καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ τούτου.

Ιερ. 10,11

Ἔτσι θα ομιλήσετε καὶ θα πῆτε δι' αὐτὰ· θεοί, οἱ ὁποῖοι δεν ἐδημιούργησαν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ἀς χαθοῦν ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ γενικῶς ἀπὸ κάθε σημείου, που εὐρίσκεται κάτω ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

Ιερ. 10,12

Κύριος ὁ ποιήσας τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, ὁ ἀνόρθώσας τὴν οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ καὶ τῇ φρονήσει αὐτοῦ ἐξέτεινε τὸν οὐρανόν,

Ιερ. 10,12

Ὁ Κύριος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος, ἐν τῇ ἀπείρῳ αὐτοῦ δυνάμει, ἐδημιούργησε τὴν γῆν, ἀνόρθωσε τὴν οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ του καὶ διὰ τῆς συνέσεώς του καὶ φρονήσεως ἐξέτεινε τὸν οὐρανόν ἄνω.

- Ιερ. 10,13 καὶ πλήθος ὕδατος ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνήγαγε νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησε καὶ ἐξήγαγε φῶς ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.
- Ιερ. 10,13 Αὐτός εἶναι, που ανεβάζει και συγκεντρώνει στους ουρανούς πλήθη υδάτων, αναβιβάζει και μεταφέρει νεφέλας ἀπὸ τα πέρατα της γης. Ἐκαμε ἀστραπὰς εἰς προπαρασκευὴν της βροχῆς και ἐβγαλε το φως ἀπὸ τους ἀπείρους αὐτοῦ θησαυροὺς.
- Ιερ. 10,14 ἐμωράνθη πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως, κατησχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἐπὶ τοῖς γλυπτοῖς αὐτοῦ, ὅτι ψευδὴ ἐχώννευσεν, οὐκ ἔστι πνεῦμα ἐν αὐτοῖς·
- Ιερ. 10,14 Καθε ἀπίστος και εἰδωολάτρης ἄνθρωπος εἶναι μωρός ἀπὸ ἀπόψεως γνώσεως. Εἰς καταισχύνην ζῇ και ευρίσκεται κάθε χρυσοχόος ἐξ αἰτίας των γλυπτῶν του ἀγαλμάτων, διότι ψευδὴ και νεκρά πράγματα εθεσεν εἰς καλούπια και τα ἐχώννευσεν εἰς την φωτιάν. Δεν ὑπάρχει καμμία ἀναπνοὴ και ζωὴ εἰς αὐτά.
- Ιερ. 10,15 μάταιά ἐστιν, ἔργα ἐμπειγμένα, ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀπολοῦνται.
- Ιερ. 10,15 Κούφια και ψευδὴ εἶναι αὐτά, ἔργα ἐμπαιγμοῦ και ἀπάτης. Οταν με την τιμωρὸν ράδδον μου ἐπισκεφθῶ τους εἰδωολάτρας, αὐτά θα παραδοθoύν εἰς καταστροφὴν.
- Ιερ. 10,16 οὐκ ἔστι τοιαύτη μερὶς τῷ Ἰακώβ, ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάντα αὐτὸς κληρονομία αὐτοῦ, Κύριος ὄνομα αὐτῷ.
- Ιερ. 10,16 Δεν ὑπάρχει κανένα μέρος δια τον Ἰακώβ εἰς τέτοιες θρησκευτικὲς πλάνες. Διότι ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος ἐδημιούργησε τα πάντα, αὐτὸς εἶναι ἡ κληρονομία του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. Αὐτός, του ὁποῖου το ὄνομα εἶναι Κύριος.
- Ιερ. 10,17 Συνήγαγεν ἔξωθεν τὴν ὑπόστασίν σου, κατοικοῦσα ἐν ἐκλεκτοῖς.
- Ιερ. 10,17 Ὁ ἐχθρὸς συνεκέντρωσεν ἔξω ἀπὸ σέ, Ἱερουσαλήμ, ὅλους τους ἀνθρώπους σου, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσαν εἰς ωραίους

οίκους.

Ιερ. 10,18 ὅτι τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ σκελίζω τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην ἐν θλίψει, ὅπως εὐρεθῇ ἡ πληγὴ σου·

Ιερ. 10,18 Διότι αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Ἰδοὺ, ἐγὼ θα υποσκελίσω, θα ανατρέψω καὶ θα ρίψω κάτω εἰς τὴν γῆν, θα αποστείλω θλίψιν στους κατοίκους τῆς χώρας αὐτῆς, ὥστε νὰ γίνῃ φανερά εἰς ὅλους ἡ ἐκ μέρους ἐμοῦ τιμωρία σου.

Ιερ. 10,19 οὐαὶ ἐπὶ συντρίμματί σου, ἀλγερὰ ἡ πληγὴ σου, κἀγὼ εἶπα· ὄντως τοῦτο τὸ τραῦμά μου καὶ κατέλαβέ με·

Ιερ. 10,19 Αλλοίμονον εἰς σε δια τὰ συντρίμματά σου! Οδυνηρὰ εἶναι ἡ πληγὴ σου! Καὶ ἐγὼ εἶπα· Πράγματι, οδυνηρόν εἶναι τὸ τραῦμα, ποὺ με ἔχει καταλάβει.

Ιερ. 10,20 ἡ σκηνὴ μου ἐταλαιπώρησεν, ὥλετο, καὶ πᾶσαι αἱ δέρρεις μου διεσπάσθησαν· οἱ υἱοὶ μου καὶ τὰ πρόβατά μου οὐκ εἰσὶν, οὐκ ἔστιν ἔτι τόπος τῆς σκηνῆς μου, τόπος τῶν δέρρεων μου.

Ιερ. 10,20 Ἡ σκηνὴ μου ἔχει υποστή βλάβας καὶ ταλαιπωρίας· κατεστράφη. Ὅλα τὰ δέρματα τῆς σκηνῆς μου ἔχουν σχισθῇ. Τα παιδιὰ μου καὶ τὰ πρόβατά μου δὲν υπάρχουν πλέον. Δὲν ὑπάρχει τόπος δια τὴν σκηνὴν μου, μέρος δια νὰ ἀποθέσω τὰ δερμάτινα καλύμματα τῆς.

Ιερ. 10,21 ὅτι οἱ ποιμένες ἠφρονεύσαντο καὶ τὸν Κύριον οὐκ ἐξεζήτησαν· διὰ τοῦτο οὐκ ἐνόησε πᾶσα ἡ νομὴ καὶ διεσκοπίσθησαν.

Ιερ. 10,21 Ὑπέστην αὐτὰ, διότι οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ μου ἐφάνησαν ἄφρονες καὶ ἀσύνετοι. Τὸν Κύριον δὲν ἐζήτησαν βοηθόν των. Δια τοῦτο ὅλον τὸ ποῖμνιον ἐμείνε χωρίς σκέψιν καὶ σύνεσιν, καὶ διεσκορπίσθησαν τὰ πρόβατα.

Ιερ. 10,22 φωνὴ ἀκοῆς ἰδοὺ ἔρχεται καὶ σεισμὸς μέγας ἐκ γῆς βορρᾶ τοῦ τάξαι τὰς πόλεις Ἰούδα εἰς ἀφανισμόν καὶ κοίτην στρουθῶν.

- Ιερ. 10,22 Ιδού, ακούεται βοή σεισμού, έρχεται μεγάλος σεισμός από την χώραν του βορρά, δια να σκορπίση όλεθρον και αφανισμόν εις τας πόλεις του Ιούδα και να καταστήση αυτάς φωλεάς στρουθίων.
- Ιερ. 10,23 οΐδα, Κύριε, ὅτι οὐχὶ τοῦ ἀνθρώπου ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, οὐδὲ ἀνὴρ πορεύσεται καὶ κατορθώσει πορείαν αὐτοῦ.
- Ιερ. 10,23 Γνωρίζω, Κυριε, ὅτι ὁ ἄνθρωπος δεν εἶναι πάντοτε κύριος τῆς οδοῦ του, οὔτε ἡμπορεῖ ἐξ εαυτοῦ να βαδίσῃ τὸν ἀληθινὸν δρόμον, ὥστε να ἐπιτύχῃ εἰς τὴν πορείαν τῆς ζωῆς του.
- Ιερ. 10,24 παιδευσον ἡμᾶς, Κύριε, πλὴν ἐν κρίσει καὶ μὴ ἐν θυμῷ, ἵνα μὴ ὀλίγους ἡμᾶς ποιήσῃς.
- Ιερ. 10,24 Παιδαγωγῆσέ μας, Κυριε, με τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν καλωσύνην σου καὶ ὄχι με τὸν θυμὸν σου, δια να μὴ μας κάμῃς ἀκόμη ὀλιγωτέρους ἀπὸ ὅ,τι εἴμεθα.
- Ιερ. 10,25 ἔκχεον τὸν θυμὸν σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα σε καὶ ἐπὶ γενεάς, αἱ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο, ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ καὶ ἐξανήλωσαν αὐτὸν καὶ τὴν νομὴν αὐτοῦ ἡρέμωσαν.
- Ιερ. 10,25 Στρέψε καὶ χύσε τὸν θυμὸν σου ἐναντίον τῶν εἰδωλολατρικῶν λαῶν, που δεν σε γνωρίζουν, καὶ εἰς γενεὰς ἀνθρώπων, αἱ ὁποῖαι δεν ἐπικαλοῦνται τὸ Ὄνομά σου, διότι αὐτοὶ κατέφαγον τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν. Τὸν παρέδωσαν εἰς τὴν καταστροφὴν. ἐρήμωσαν τὸ ποῖμνιον καὶ τὴν χώραν αὐτοῦ.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 11

- Ιερ. 11,1 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν λέγων·
- Ιερ. 11,1 Ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἀπηύθυνεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἱερεμίαν,

και ειπε·

Ιερ. 11,2

ἀκούσατε τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης. καὶ
λαλήσεις πρὸς ἄνδρας Ἰουδα καὶ πρὸς τοὺς
κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ·

Ιερ. 11,2

Ακούσατε τους λόγους της διαθήκης αυτής, του Νομου
τούτου. Θα ομιλήσης προς τους Ιουδαίους και τους
κατοίκους της Ιερουσαλήμ·

Ιερ. 11,3

καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς
Ἰσραήλ· ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἀκούσεται
τῶν λόγων τῆς διαθήκης ταύτης,

Ιερ. 11,3

και θα ειπης προς αυτους· αυτά λεγει Κυριος ο Θεος του
Ισραηλιτικου λαου· Κατηραμενος ο ανθρωπος εκεινος, ο
οποιος δεν θα ακουση και δεν θα υπακουση εις τα λογια της
διαθήκης αυτής,

Ιερ. 11,4

ἥς ἐνετειλάμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἐν ἡμέρᾳ, ἥ
ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐκ καμίνου τῆς
σιδηρᾶς, λέγων· ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου καὶ ποιήσατε
πάντα, ὅσα ἐὰν ἐντείλωμαι ὑμῖν, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς
λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς Θεόν,

Ιερ. 11,4

την οποιαν εγω διεταζα στους προγονους σας κατα την
ημεραν εκεινην, κατα την οποιαν τους εβγαλα ελευθερους
απο την γην της Αιγυπτου, απο την σιδηρηνιαν καμινον του
πυρος, λεγων· ακουσατε τους λογους μου, τηρησατε και
εφαρμόσατε όλα, όσα θα διατάξω εις σας. Ετσι δε θα εισθε
σεις λαός μου και εγώ θα είμαι Θεός σας·

Ιερ. 11,5

ὅπως στήσω τὸν ὄρκον μου, ὃν ὥμοσα τοῖς πατράσιν
ὑμῶν, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι
καθὼς ἡ ἡμέρα αὕτη. καὶ ἀπεκρίθην καὶ εἶπα· γένοιτο,
Κύριε.

Ιερ. 11,5

και θα εκπληρώσω όσα υπεσχέθην με όρκον, τον οποιον
ωρκίσθην στους προγονους σας, να δώσω εις αυτους γη
ρέουσαν γάλα και μέλι, όπως μαρτυρεί και η ημέρα αυτή.

Απήντησα, λέγει ο προφήτης, και είπα· είθε να πραγματοποιηθή αυτό, Κυριε !

Ιερ. 11,6 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· ἀνάγνωθι τοὺς λόγους τούτους ἐν πόλεσιν Ἰούδα καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλήμ λέγων· ἀκούσατε τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης καὶ ποιήσατε αὐτούς.

Ιερ. 11,6 Ο δε Κυριος μου εἶπε· ἀνάγνωσε τους λόγους αὐτοὺς εἰς τας πόλεις της χώρας της Ιουδαίας και ἕως ἀπὸ την Ιερουσαλήμ λέγων· ἀκούσατε τους λόγους αὐτῆς της διαθήκης του Θεοῦ και εφαρμόσατε τους·

Ιερ. 11,8 καὶ οὐκ ἐποίησαν.

Ιερ. 11,8 και δεν τους ετήρησαν.

Ιερ. 11,9 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· εὐρέθη σύνδεσμος ἐν ἀνδράσιν Ἰούδα καὶ ἐν τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλήμ·

Ιερ. 11,9 Μου εἶπε τότε ο Κυριος· Υπάρχη, πονηρά συνωμοσία μεταξύ των ἀνδρῶν της χώρα Ιούδα και μεταξύ των κατοίκων της Ιερουσαλήμ, να μη υπακούσουν στο θέλημά μου.

Ιερ. 11,10 ἐπεστράφησαν ἐπὶ τὰς ἀδικίας τῶν πατέρων αὐτῶν τῶν πρότερον, οἳ οὐκ ἠθέλησαν εἰσακοῦσαι τῶν λόγων μου, καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ πορεύονται ὀπίσω θεῶν ἄλλοτριῶν τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς, καὶ διεσκέδασεν οἶκος Ἰσραὴλ καὶ οἶκος Ἰούδα τὴν διαθήκην μου, ἣν διεθέμην πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν.

Ιερ. 11,10 Αὐτοὶ ἐστράφησαν εἰς τας παλαιὰς ἀμαρτίας των προγόνων των, οἱ οἱοὶ δεν ἠθέλησαν να ἀκούσουν και να υπακούσουν στους λόγους μου. Ἰδοὺ δέ, ὅτι και αὐτοὶ σήμερον πορεύονται ὀπίσω ἀπὸ ξένους εἰδωλολατρικούς θεοὺς, δια να γίνουν δούλοι εἰς αὐτούς. Ἐτσι δε οἱ Ἰσραηλίται και οἱ Ιουδαῖοι κατεπάτησαν και διέλυσαν την διαθήκην μου, την ὁποίαν ἐγὼ εἶχα συνάψει με τους προγόνους των.

- Ιερ. 11,11 διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ἴδου ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον κακὰ, ἐξ ὧν οὐ δυνήσονται ἐξελεῖν ἐξ αὐτῶν, καὶ κεκράξονται πρὸς με, καὶ οὐκ εἰσακούσομαι αὐτῶν.
- Ιερ. 11,11 Δια τοῦτο αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Ἰδοὺ, ἐγὼ θα ἐπιφέρω ἐναντίον τοῦ λαοῦ τούτου τιμωρίας καὶ συμφοράς, ἀπὸ τὰς ὁποίας δεν θα ἠμπορέσουν μόνοι των να ἐξέλθουν. Καὶ τότε θα κραυγᾶσουν πρὸς ἐμέ. Ἐγὼ ὁμως δεν θα τους ἀκούσω.
- Ιερ. 11,12 καὶ πορεύσονται πόλεις Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλήμ καὶ κεκράξονται πρὸς τοὺς θεοὺς, οἷς αὐτοὶ θυμιῶσιν αὐτοῖς, οἳ μὴ σώσουσιν αὐτοὺς ἐν τῷ καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν.
- Ιερ. 11,12 Οἱ κάτοικοι των πόλεων της χώρας Ἰουδα, ὅπως καὶ οἱ κάτοικοι της Ἱερουσαλήμ, θα πορευθούν καὶ θα κραυγᾶσουν πρὸς τοὺς θεοὺς των εἰδώλων, στους ὁποίους αὐτοὶ προσφέρουν θυμίαμα. Ἐκεῖνοι ὁμως δεν θα ἠμπορέσουν να τους σώσουν κατὰ την ἐποχὴν των θλίψεων καὶ συμφορῶν των.
- Ιερ. 11,13 ὅτι κατ' ἀριθμὸν τῶν πόλεων σου ἦσαν θεοὶ σου, Ἰούδα, καὶ κατ' ἀριθμὸν ἐξόδων τῆς Ἱερουσαλήμ ἐτάξατε βωμοὺς θυμιᾶν τῇ Βάαλ.
- Ιερ. 11,13 Οἱ θεοὶ σου, βασιλεῖον τοῦ Ἰούδα, εἶναι εἰς ἀριθμὸν τόσοι, ὅσαι καὶ αἱ πόλεις σου, καὶ εἰς την Ἱερουσαλήμ ὅσαι αἱ ὁδοὶ της πόλεως. Οἱ κάτοικοι αὐτῆς κατεσκεύασαν καὶ ἀφιέρωσαν βωμοὺς, δια να προσφέρουν θυμίαμα στον Βααλ.
- Ιερ. 11,14 καὶ σὺ μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου καὶ μὴ ἀξίου περὶ αὐτῶν ἐν δεήσει καὶ προσευχῇ, ὅτι οὐκ εἰσακούσομαι ἐν τῷ καιρῷ, ἐν ᾧ ἐπικαλοῦνταί με, ἐν καιρῷ κακώσεως αὐτῶν.
- Ιερ. 11,14 Σὺ δέ, Ἱερεμία, μὴ προσεύχεσαι δια τον λαὸν αὐτόν, μὴ ἐπιμένης να ζητῆς καὶ να ἀξιῶνης με δεήσεις καὶ προσευχάς

χάριν και αγαθά, και όταν ακόμη αυτοί κατά την περίοδον των δοκιμασιών και των θλίψεων με επικαλεσθούν δια της προσευχής, εγώ δεν θα ακούσω και δεν θα κάμω δεκτήν την προσευχήν των.

Ιερ. 11,15 τί ἡ ἡγαπημένη ἐν τῷ οἴκῳ μου ἐποίησε βδέλυγμα; μὴ εὐχαὶ καὶ κρέα ἅγια ἀφελοῦσιν ἀπὸ σοῦ τὰς κακίας σου, ἢ τούτοις διαφεύξῃ;

Ιερ. 11,15 Διατί οἱ κάτοικοι τῆς ἡγαπημένης μου Ἱερουσαλήμ κατεσκεύασαν βδελυρόν θυσιαστήριον καὶ ἀγάλμα στον ναόν μου; Μήπως τὰ τάματα καὶ τὰ αφιερωμένα κρέατα θὰ αφαιρέσουν τὰς κακίας σου, ἢ θὰ ἡμπορέσῃς δι' αὐτῶν νὰ αποφύγῃς τὴν τιμωρίαν;

Ιερ. 11,16 ἐλαίαν ωραίαν, εὐσκιον τῷ εἶδει ἐκάλεσε Κύριος τὸ ὄνομά σου· εἰς φωνὴν περιτομῆς αὐτῆς ἀνήφθη πῦρ ἐπ' αὐτήν, μεγάλη ἡ θλίψις ἐπὶ σέ, ἡχρεώθησαν οἱ κλάδοι αὐτῆς.

Ιερ. 11,16 Ὁ Κύριος σε ὠνόμασε ωραίαν κατὰ τὴν μορφήν ευσκιοφυλλον ελαίαν. Διέταξεν ὁμως τὴν περικοπὴν αὐτῆς τῆς ελαίας καὶ ἤναψε πῦρ ἐπάνω εἰς αὐτήν. Μεγάλῃ θλίψει θὰ πέσῃ ἐπάνω σου, ὦ Ἱερουσαλήμ. Οἱ κλάδοι σου θὰ ἀχρηστευθοῦν καὶ θὰ καταστραφούν.

Ιερ. 11,17 καὶ Κύριος ὁ καταφυτεύσας σε ἐλάλησεν ἐπὶ σέ κακὰ ἀντὶ τῆς κακίας οἴκου Ἰσραὴλ καὶ οἴκου Ἰούδα, ὅτι ἐποίησαν ἑαυτοῖς τοῦ παροργίσαι με ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦς τῇ Βάαλ.

Ιερ. 11,17 Διότι Ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος σε ἐφύτευσεν, αὐτὸς διέταξε καὶ ἐπέφερεν ἐναντίον σου συμφορὰς καὶ τιμωρίας, ἐξ αἰτίας τῶν κακιῶν τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰούδα. Διότι κατὰ τέτοιον τρόπον ἐπραξαν καὶ ἐνήργησαν εἰς βάρος τῶν, ὥστε νὰ με παροργίσουν, ὅταν προσέφεραν θυσίαν θυμιάματος στο εἶδωλον τοῦ Βααλ.

Ιερ. 11,18 Κύριε, γνῶρισόν μοι, καὶ γνῶσομαι· τότε εἶδον τὰ

ἐπιτηδεύματα αὐτῶν.

- Ιερ. 11,18 Ο προφήτης λέγει προς τον Θεόν· Κυριε, φανέρωσέ μου, κάμε γνωστήν εις ἐμέ την ἀλήθειαν και ἐγὼ θα την γνωρίσω. Τότε θα ἴδω καθαρά τα πονηρά αὐτῶν ἔργα.
- Ιερ. 11,19 ἐγὼ δὲ ὡς ἀρνίον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι οὐκ ἔγνων· ἐπ' ἐμέ ἐλογίσαντο λογισμὸν πονηρὸν λέγοντες· δεῦτε καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῇ οὐκέτι.
- Ιερ. 11,19 Εγὼ δε ὡς ἀρνίον ἄκακον, που οδηγείται προς θυσίαν, δεν ἐγνώριζα, που οδηγούμαι. Οἱ ἐχθροὶ μου ἐσκέφθησαν και ἐπήραν πονηράς αποφάσεις ἐναντίον μου λέγοντες· ἐλάτε, ας βάλωμεν στον ἄρτον αὐτοῦ δηλητηριώδες βότανον, δια να τον ἐξοντώσωμεν ἀπὸ την χώραν των ζώντων ἀνθρώπων και ἔτσι το ὄνομά του κανεῖς πλέον δεν θα το ἐνθυμηθῇ.
- Ιερ. 11,20 Κύριε κρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐξ αὐτῶν, ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μου.
- Ιερ. 11,20 Κυριε, συ ο οποίος κρίνεις με δικαιοσύνην, συ ο οποίος ἐρευνᾷς και γνωρίζεις νεφροὺς και καρδίας, ας δώσης να ἴδω ἐγὼ την ἐκ μέρους σου τιμωρίαν αὐτῶν, διότι ἐγὼ προς σε ἀπεκάλυψα και ἐνεπιστεύθην το δίκαιόν μου.
- Ιερ. 11,21 διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Ἀναθὼθ τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχὴν μου, τοὺς λέγοντας· οὐ μὴ προφητεύσεις ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, εἰ δὲ μὴ, ἀποθάνῃ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν.
- Ιερ. 11,21 Δια τοῦτο αὐτὰ λέγει ο Κύριος ἐναντίον των ἀνδρῶν της Ἀναθὼθ, οἱ οποίοι ζητοῦν να ἀφαιρέσουν την ζωὴν μου, προς ἐκείνους οἱ οποίοι λέγουν δεν θα προφητεύσης στο ὄνομα του Κυρίου, εἰδ' ἄλλως θα σε φονεύσωμεν με τα ἴδια μας τα χέρια.
- Ιερ. 11,22 ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτούς· οἱ νεανίσκοι αὐτῶν

έν μαχαίρα ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ
θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ,

Ιερ. 11,22 Ἰδοὺ, ἐγὼ, λέγει ὁ Θεός, θα ἐπισκεφθῶ καὶ θα τιμωρήσω
αὐτούς. Οἱ νέοι ἄνδρες τῶν θα πέσουν ἐν στόματι μαχαίρας,
οἱ υἱοὶ τῶν καὶ αἱ θυγατέρες τῶν θα ἀποθάνουν ἀπὸ τὴν
πείναν.

Ιερ. 11,23 καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν, ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ
τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθώθ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως
αὐτῶν.

Ιερ. 11,23 Δεν θα ἀπομείνῃ κατάλοιπον ἀπὸ αὐτούς, διότι ἐγὼ θα
ἐπιφέρω συμφορὰς καὶ ὄλεθρον ἐναντίον τῶν κατοίκων τῆς
Ἀναθώθ κατὰ τὸ ἔτος, πού θα τοὺς ἐπισκεφθῶ, δια νὰ τοὺς
τιμωρήσω.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 12

Ιερ. 12,1 Δίκαιος εἶ, Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ, πλήν
κρίματα λαλήσω πρὸς σέ· τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν
εὐοδοῦται, εὐθήνησαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες
ἀθετήματα;

Ιερ. 12,1 Δίκαιος εἶσαι, Κυριε, καὶ τὸ δίκαιον εὐρίσκεται πάντοτε με
τὸ μέρος σου. Ἐν τούτοις τολμῶ νὰ συνομιλήσω μαζὶ σου.
Θα θέσω ἐνώπιόν σου μερικά ἐρωτήματα, τὰ ὁποῖά μου
φαίνονται δίκαια. Διὰ τί οἱ δρόμοι τῆς ζωῆς τῶν ἀσεβῶν
ευοδώνονται; Διὰ τί ευτυχοῦν ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι
συνεχῶς καὶ ἀναιδῶς καταπατοῦν τὸ ἅγιόν σου θέλημα;

Ιερ. 12,2 ἐφύτευσας αὐτούς καὶ ἐρρίζωθησαν· ἐτεκνοποίησαντο
καὶ ἐποίησαν καρπὸν· ἐγγὺς εἶ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν
καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν.

Ιερ. 12,2 Τοὺς ἐφύτευσες καὶ ἐρρίψαν βάθειας καὶ ἀσφαλεῖς τὰς
ρίζας. Ἀπέκτησαν τέκνα καὶ ἀπογόνους. Εἶσαι σὺ πάντοτε

πλησίον στο αίτημα του στόματός των, έτοιμος να το εκπληρώσης, ενώ φαίνεται να ευρίσκεσαι πολύ μακράν από τας πονηράς επιθυμίας των καρδιών των.

Ιερ. 12,3 καὶ σύ, Κύριε, γινώσκεις με, δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου· ἄγνισον αὐτοὺς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν.

Ιερ. 12,3 Συ, Κυριε, με γνωρίζεις καλά. Εχεις δοκιμάσει ενώπιόν σου την καρδίαν μου· καθάρισον αυτούς, όταν θα έλθῃ ἡ ἡμέρα της σφαγῆς των.

Ιερ. 12,4 ἕως πότε πενθήσει ἡ γῆ καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἠφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινά, ὅτι εἶπαν· οὐκ ὄψεται ὁ Θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν.

Ιερ. 12,4 Εως πότε θα πενθῇ ἡ γῆ καὶ ὅλη ἡ χλόη τοῦ ἀγροῦ θα ξηρανθῇ ἐξ αἰτίας τῆς κακίας τῶν κατοίκων τῆς; Εξηφανίσθησαν τὰ κτήνη τῆς χώρας καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ, διότι οἱ ἄνθρωποι οἱ ἀσεβεῖς εἶπαν· ὁ Θεὸς δεν θα ἴδῃ ποτέ τοὺς δρόμους τῆς ζωῆς μας.

Ιερ. 12,5 σοῦ οἱ πόδες τρέχουσι καὶ ἐκλύουσί σε· πῶς παρασκευάσῃ ἐφ' ἵπποις καὶ ἐν γῇ εἰρήνης σὺ πέποιθας; πῶς ποιήσεις ἐν φρυάγματι τοῦ Ἰορδάνου;

Ιερ. 12,5 Ὁ Θεὸς ἀπαντᾷ· Συ τρέχεις με τὰ πόδιά σου, τὰ ὁποῖα καὶ ἔχουν ἀποκάμει ἀπὸ τὸν κόπον. Πως λοιπὸν θα συναγωνισθῇς με ἐφίππους ἄνδρας; Συ ἔχεις πεποίθησιν καὶ μένεις ἡσυχος εἰς χώραν καὶ περίοδον εἰρήνης. Τί θα κάμῃς ὁμως, εἴαν ἀκούσης φρυάγματα θηρίων εἰς ἀγρίας περιοχὰς τοῦ Ἰορδάνου;

Ιερ. 12,6 ὅτι καὶ οἱ ἀδελφοί σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου, καὶ οὗτοι ἠθέτησάν σε, καὶ αὐτοὶ ἐβόησαν, ἐκ τῶν ὀπίσω σου ἐπισυνήχθησαν· μὴ πιστεύσης ἐν αὐτοῖς, ὅτι λαλήσουσι πρὸς σε καλά. -

Ιερ. 12,6 Ἰδοὺ, ὅτι οἱ ἀδελφοί σου καὶ ὅλος ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου

και αυτοί ακόμη σε προδίδουν. Βοούν εναντίον σου.
Οπισθέν σου και εν αγνοία σου οργανώνουν συνωμοσίας.
Μη δώσης εμπιστοσύνην εις αυτούς, έστω και αν σου
ομιλήσουν με καλωσύνην.

Ιερ. 12,7 Έγκαταλέλοιπα τὸν οἶκόν μου, ἀφῆκα τὴν κληρονομίαν μου, ἔδωκα τὴν ἡγαπημένην ψυχὴν μου εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῆς.

Ιερ. 12,7 Δια τας παρανομίας των έχω εγκαταλείψει τον οἶκόν μου, αφήκα την κληρονομίαν μου, παρέδωσα την αγαπημένην μου ψυχὴν, τον λαόν μου, εις τα χέρια των εχθρών των.

Ιερ. 12,8 ἐγενήθη ἡ κληρονομία μου ἐμοὶ ὡς λέων ἐν δρυμῷ· ἔδωκεν ἐπ' ἐμὲ τὴν φωνὴν αὐτῆς, διὰ τοῦτο ἐμίσησα αὐτήν.

Ιερ. 12,8 Η ιδιαίτερα αυτή κληρονομία μου, ο εκλεκτός και περιούσιος λαός μου, εστράφη εναντίον μου ὡσαν ἄγριος λέων, που ευρίσκεται στο δάσος. Εβγαλεν αγρίας κραυγὰς εναντίον μου. Δια τούτο και τους εμίσησα.

Ιερ. 12,9 μὴ σπήλαιον υαίνης ἡ κληρονομία μου ἐμοὶ ἢ σπήλαιον κύκλῳ αὐτῆς; βαδίσατε, συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν.

Ιερ. 12,9 Μήπως ο λαός και η χώρα της κληρονομίας μου ἐγένε σπήλαιον υαίνης, σπήλαιον κύκλῳ ἀπὸ αὐτῆς; Πηγαίνετε, συγκεντρώσατε ὅλα τα θηρία του αγροῦ και ας ἐλθουν να καταφάγουν αὐτὴν την κληρονομίαν.

Ιερ. 12,10 ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν μερίδα τὴν ἐπιθυμητὴν μου εἰς ἔρημον ἄβατον,

Ιερ. 12,10 Πολλοὶ κακοὶ ποιμένες κατέστρεψαν τον ἀμπελῶνα μου, τον λαόν του Ισραήλ. Εβεβήλωσαν αὐτὴν την μερίδα μου, παρέδωκαν εις αφανισμόν την λῖαν αγαπητὴν και ἐπιθυμητὴν μερίδα μου. Την μετέβαλαν εις ἔρημον και ἄβατον περιοχὴν.

- Ιερ. 12,11 ἐτέθη εἰς ἀφανισμόν ἀπωλείας, δι' ἐμέ ἀφανισμῷ
ἠφανίσθη πᾶσα ἡ γῆ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνὴρ τιθέμενος ἐν
καρδίᾳ.
- Ιερ. 12,11 Ἡ χώρα μου παρεδόθη εἰς εξαφανισμόν καὶ ὀλεθρον. Ἐνεκα
τῆς κακῆς ἀπέναντί μου συμπεριφορᾶς τῆς κατεστράφη δια
μεγάλου ὀλέθρου ὅλη ἡ χώρα. Καὶ ὁμως κανεῖς δεν θέτει
αὐτό ἐν τῇ καρδίᾳ του καὶ δεν το συναισθάνεται.
- Ιερ. 12,12 ἐπὶ πᾶσαν διεκβολὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἦλθον
ταλαιπωροῦντες, ὅτι μάχαιρα τοῦ Κυρίου καταφάγεται
ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς, οὐκ ἔστιν εἰρήνη
πάσῃ σαρκί.
- Ιερ. 12,12 Εἰς κάθε ἀτόμερον σημεῖον τῆς ἐρήμου κατέφυγαν
ταλαιπωρημένοι οἱ Εβραῖοι, διότι ἡ μάχαιρα τῆς δικαίας
οργῆς τοῦ Κυρίου θα τους καταφάγῃ. Ἀπὸ το ἓνα ἄκρον ἕως
το ἄλλο ἄκρον τῆς γῆς δεν ὑπάρχει εἰρήνη εἰς κανένα
ἄνθρωπον.
- Ιερ. 12,13 ἐσπεύρατε πυροὺς καὶ ἀκάνθας θερίζετε· οἱ κλῆροι
αὐτῶν οὐκ ὠφελήσουσιν αὐτοὺς· αἰσχύνθητε ἀπὸ
καυχήσεως ὑμῶν, ἀπὸ ὀνειδισμοῦ ἔναντι Κυρίου. -
- Ιερ. 12,13 Εσπεύρατε σιτᾶρι καὶ θερίζετε ἀγκάθια. Αἱ ἀγροτικαὶ
κληρονομίαι των δεν θα τους ὠφελήσουν. Ἐντραπήτε δι'
ἐκεῖνα, τα ὁποῖα προηγουμένως ἐκαυχάσθε. Ἐντραπήτε δια
τὴν καταφρόνησιν, που ἐδείξατε ἀπέναντι τοῦ Κυρίου.
- Ιερ. 12,14 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν
πονηρῶν τῶν ἀπομένων τῆς κληρονομίας μου, ἧς
ἐμέρισα τῷ λαῷ μου Ἰσραὴλ· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτοὺς
ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν καὶ τὸν Ἰούδαν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου
αὐτῶν.
- Ιερ. 12,14 Ἀυτὰ λέγει ὁ Κύριος δι' ὅλους τοὺς κακοὺς γειτονικοὺς
λαοὺς, οἱ ὁποῖοι προσβάλλουν τὴν κληρονομίαν μου, αὐτήν,
που ἐγὼ ἐμοίρασα στὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν μου· Ἰδοὺ, ἐγὼ
θα ἀποσπᾶσω αὐτοὺς ἀπὸ τὴν χώραν των καὶ ἐκ μέσου

αυτῶν θα βγάλω τους Ιουδαίους.

Ιερ. 12,15 καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτοὺς ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτοὺς καὶ κατοικίῳ αὐτούς, ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Ιερ. 12,15 Αφοῦ δε τους βγάλω, θα τους επαναφέρω και θα τους ελεήσω, θα, εγκαταστήσω τον καθένα απ' αυτούς εις την κληρονομίαν του, τον καθένα εις την γην αυτού.

Ιερ. 12,16 καὶ ἔσται ἐὰν μαθόντες μάθωσι τὴν ὁδὸν τοῦ λαοῦ μου, τοῦ ὀμνύειν τῷ ὀνόματί μου, ζῆ Κύριος, καθὼς ἐδίδαξαν τὸν λαόν μου ὀμνύειν τῇ Βάαλ, καὶ οἰκοδομηθήσονται ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου·

Ιερ. 12,16 Εάν δε αυτοὶ μάθουν τὰς οδοὺς του λαοῦ μου και ορκίζονται στο Ονομά μου λέγοντες· “ζῆ Κυριος”, ὅπως αυτοὶ ἐδίδαξαν τον λαόν μου να ορκίζεται στον Βααλ, τότε θα εγκατασταθοῦν ευτυχεῖς ἐν μέσῳ του λαοῦ μου.

Ιερ. 12,17 ἐὰν δὲ μὴ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἐξαρῶ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἐξάρσει καὶ ἀπώλει·

Ιερ. 12,17 Εάν ὁμῶς δεν επιστρέψουν ἐν μετανοία εἰς ἐμὲ τον ἀληθινόν Θεόν, θα βγάλω τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἀπὸ τὰ ἀλλὰ ἔθνη, θα το παραδώσω εἰς ὄλεθρον και ἀπώλειαν.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 13

Ιερ. 13,1 Τάδε λέγει Κύριος· βάδισον καὶ κτῆσαι σεαυτῷ περιζῶμα λινούν καὶ περίθου περὶ τὴν ὀσφύν σου, καὶ ἐν ὕδατι οὐ διελεύσεται.

Ιερ. 13,1 Αυτὰ λέγει ο Κυριος προς τον προφήτην Ιερεμίαν· Πηγαινε και αγόρασε δια τον εαυτόν σου ζώνην λινὴν, δέσε αὐτὴν γύρω ἀπὸ τὴν μέσην σου. Ἡ ζώνη αὐτὴ δεν θα περάσῃ ἀπὸ νερό, δεν θα βραχῇ.

Ιερ. 13,2 καὶ ἐκτησάμην τὸ περιζῶμα κατὰ τὸν λόγον Κυρίου καὶ

περιέθηκα περί τὴν ὄσφύν μου.

Ιερ. 13,2 Απέκτησα τὴν ζώνην αὐτὴν σύμφωνα με τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου καὶ ἐζῶσα αὐτὴν γύρω ἀπὸ τὴν μέσσην μου.

Ιερ. 13,3 καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

Ιερ. 13,3 Ὁ Κύριος ὠμίλησε πάλιν πρὸς ἐμέ καὶ μου εἶπε.

Ιερ. 13,4 λαβὲ τὸ περίζωμα τὸ περί τὴν ὄσφύν σου καὶ ἀνάστηθι καὶ βάδισον ἐπὶ τὸν Εὐφράτην καὶ κατάκρυψον αὐτὸ ἐκεῖ ἐν τῇ τρυμαλιᾷ τῆς πέτρας.

Ιερ. 13,4 Παρε τὴν ζώνην αὐτὴν, τὴν ὁποῖαν ἔχεις περί τὴν μέσσην σου, σήκω καὶ πήγαινε στὸν Εὐφράτην ποταμὸν καὶ κατάχωσε αὐτὴν εἰς κάποιον κοῖλωμα τῆς πέτρας.

Ιερ. 13,5 καὶ ἐπορεύθην καὶ ἔκρυψα αὐτὸ ἐν τῷ Εὐφράτῃ, καθὼς ἐνετείλατό μοι Κύριος.

Ιερ. 13,5 Επήγα καὶ τὴν ἐκρυψα στὸν Εὐφράτην ποταμὸν, ὅπως με εἶχε διατάξει ὁ Κύριος.

Ιερ. 13,6 καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πολλὰς καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· ἀνάστηθι, βάδισον ἐπὶ τὸν Εὐφράτην καὶ λαβὲ ἐκεῖθεν τὸ περίζωμα, ὃ ἐνετειλάμην σοι τοῦ κατακρύψαι ἐκεῖ.

Ιερ. 13,6 Επειτα ἀπὸ πολλὰς ἡμέρας ὁ Κύριος μου εἶπε· Σηκώ· πήγαινε στὸν Εὐφράτην ποταμὸν καὶ πάρε ἀπὸ ἐκεῖ τὴν ζώνην, τὴν ὁποῖαν ἐγὼ σου ἔδωσα ἐντολὴν νὰ καταχώσης ἐκεῖ.

Ιερ. 13,7 καὶ ἐπορεύθην ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν καὶ ὥρυξα καὶ ἔλαβον τὸ περίζωμα ἐκ τοῦ τόπου, οὗ κατώρυξα αὐτὸ ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ διεφθαρμένον ἦν, ὃ οὐ μὴ χρησθῇ εἰς οὐθέν.

Ιερ. 13,7 Μετέβην στὸν Εὐφράτην ποταμὸν, ἐσκαψα καὶ ἐπήρα τὴν ζώνην ἀπὸ τοῦ τόπου, ὅπου προηγουμένως τὴν εἶχα χῶσει. Καὶ ἰδοὺ, εἶδον ὅτι ἡ ζώνη αὐτὴ εἶχε φθαρὴν τόσο πολλή, ὥστε νὰ μὴ εἶναι δυνατόν νὰ χρησιμοποιηθῇ πλέον εἰς τίποτε.

- Ιερ. 13,8 καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων· τάδε λέγει Κύριος·
- Ιερ. 13,8 Ωμίλησε πάλιν ο Κύριος πρὸς ἐμέ και εἶπε· Αυτά λέγει ο Κύριος·
- Ιερ. 13,9 οὕτω φθερῶ τὴν ὕβριν Ἰούδα καὶ τὴν ὕβριν Ἱερουσαλήμ,
- Ιερ. 13,9 ἐτσι ἐγὼ θα καταστρέψω το αλαζονικὸν βασίλειον του Ἰούδα και την υπερηφάνον Ἱερουσαλήμ·
- Ιερ. 13,10 τὴν πολλὴν ταύτην ὕβριν, τοὺς μὴ βουλομένους ὑπακούειν τῶν λόγων μου καὶ πορευθέντας ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς καὶ τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς, καὶ ἔσονται ὥσπερ τὸ περίζωμα τοῦτο, ὃ οὐ χρησθήσεται εἰς οὐθέν.
- Ιερ. 13,10 τον πολὺ αλαζονικὸν και υπερήφανον αὐτὸν λαόν, ἐκείνους οἱ οἱποῖοι δεν θέλουν να υπακούουν εἰς τα λόγια μου, ἀλλὰ ἐπορεύθησαν και ηκολούθησαν θεοὺς ξένους, εἰδωλικούς, δια να υποταχθoύν εἰς αὐτοὺς και να τους προσκυνοῦν. Αὐτοί, λοιπόν, οἱ ἄνθρωποι θα γίνουν, ὅπως ἡ ζώνη αὐτή, ἡ οἱποία εἰς τίποτε πλέον δεν θα χρησιμοποιηθῇ.
- Ιερ. 13,11 ὅτι καθάπερ κολλᾶται τὸ περίζωμα περὶ τὴν ὀσφὺν τοῦ ἀνθρώπου, οὕτως ἐκόλλησα πρὸς ἑμαυτὸν τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ πάντα οἶκον Ἰούδα τοῦ γενέσθαι μοι εἰς λαὸν ὀνομαστὸν καὶ εἰς καύχημα καὶ εἰς δόξαν, καὶ οὐκ εἰσήκουσάν μου.
- Ιερ. 13,11 Ὅπως συνδέεται στενῶς και προσκολλάται ἡ ζώνη γύρω ἀπὸ τὴν μέσῃ του ἀνθρώπου, ἐτσι προσεκόλλησα ἐγὼ πρὸς τον εαυτὸν μου το βασίλειον του Ἰσραὴλ και ὅλην τὴν φυλὴν του Ἰούδα, ὥστε αὐτοὶ να γίνουν και να ἀναδειχθoύν λαὸς μου ὀνομαστός, καύχημά μου και δόξα μου. Αὐτοὶ ὁμως δεν υπήκουσαν εἰς τας ἐντολάς μου.
- Ιερ. 13,12 καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον· πᾶς ἄσκός πληρωθήσεται οἴνου. καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσι πρὸς σε· μὴ

γνόντες οὐ γνωσόμεθα ὅτι πᾶς ἀσκὸς πληρωθήσεται
οἴνου;

Ιερ. 13,12 Θα εἴπῃς πρὸς τὸν λαὸν αὐτὸν· κάθε ασκὶ θα γέμιση ἀπὸ
οἶνον. Εἰάν ὅμως ἐκεῖνοι σου εἴπουν· Μηπως, τάχα, καὶ δὲν
γνωρίζομεν ἡμεῖς, ὅτι κάθε ασκὶ θα γεμίση με οἶνον;

Ιερ. 13,13 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ
πληρῶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην καὶ τοὺς
βασιλεῖς αὐτῶν τοὺς καθημένους υἱοὺς τοῦ Δαυὶδ ἐπὶ
τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς προφῆτας
καὶ τὸν Ἰούδαν καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν
Ἱερουσαλὴμ μεθύσματι

Ιερ. 13,13 Θα ἀπαντήσῃς πρὸς αὐτούς· αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Ἰδοὺ, ἐγὼ
θα γεμίσω με μέθην τοὺς κατοίκους τῆς χώρας αὐτῆς καὶ
τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν, τοὺς ἀπογόνους τοῦ Δαβὶδ, οἱ ὁποῖοι
κάθηνται ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ, τοὺς ἱερεῖς, τοὺς προφῆτας,
ὅλους τοὺς Ἰουδαίους καὶ μάλιστα τοὺς κατοίκους τῆς
Ἱερουσαλὴμ.

Ιερ. 13,14 καὶ διασκορπιῶ αὐτούς ἄνδρα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
καὶ τοὺς πατέρας αὐτῶν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν τῷ
αὐτῷ. οὐκ ἐπιποθήσω, λέγει Κύριος, καὶ οὐ φείσομαι,
καὶ οὐκ οἰκτειρήσω ἀπὸ διαφθορᾶς αὐτῶν.

Ιερ. 13,14 Καὶ θα διασκορπίσω ὅλους αὐτούς, ἓνα πρὸς ἓνα, ἄνδρας
καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν καὶ τοὺς πατέρας αὐτῶν καὶ τὰ
παιδιά των συγχρόνως. Δὲν θα αισθανθῶ κανένα πόθον δι'
αὐτούς, λέγει ὁ Κύριος. Δὲν θα τοὺς λυπηθῶ, δὲν θα τοὺς
σπλαγχνισθῶ εἰς τὴν συμφορὰν των αὐτῆν.

Ιερ. 13,15 Ἀκούσατε, καὶ ἐνωτίσασθε καὶ μὴ ἐπαίρεσθε, ὅτι Κύριος
ἐλάλησε.

Ιερ. 13,15 Ακούσατε, βάλτε αὐτὰ εἰς τὰ αὐτιά σας καὶ μὴ
υπερηφανεύεσθε, διότι ὁ Κύριος ὠμίλησε.

Ιερ. 13,16 δότε τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν δόξαν πρὸ τοῦ συσκοτάσαι
καὶ πρὸ τοῦ προσκόψαι πόδας ὑμῶν ἐπ' ὄρη σκοτεινὰ,

καὶ ἀναμενεῖτε εἰς φῶς, καὶ ἐκεῖ σκιά θανάτου, καὶ τεθήσονται εἰς σκότος.

Ιερ. 13,16 Δοξάσατε Κυριον τον Θεόν σας, πριν το σκότος της συμφοράς και του θανάτου σας καταλάβη· πριν σκοντάψουν τα πόδια σας εις ὄρη σκοτεινά. Και ενώ θα περιμένετε φως, θα επέλθη εναντίον σας η σκια του θανάτου και θα βυθισθήτε στο σκότος.

Ιερ. 13,17 ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσητε, κεκρυμμένως κλαύσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀπὸ προσώπου ὕβρεως, καὶ κατάξουσιν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα, ὅτι συνετρίβη τὸ ποῖμνιον Κυρίου.

Ιερ. 13,17 Εἰδεν ἀκούσετε και δεν δεχθήτε τα λόγια μου, θα κλαύσετε κρυφίως με σπαραγμόν καρδίας εξ αιτίας της υπερηφάνειας σας. Τα μάτια σας θα αναβλύσουν και θα τρέξουν δάκρυα, διότι το ποῖμνιον του Κυρίου θα ἔχη συντριβὴ και καταστροφή.

Ιερ. 13,18 εἶπατε τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς δυναστεύουσι· ταπεινώθητε καὶ καθίσате, ὅτι καθηρέθη ἀπὸ κεφαλῆς ὑμῶν στέφανος δόξης ὑμῶν.

Ιερ. 13,18 Εἶπατε στον βασιλέα και τους ἄρχοντας· ταπεινωθήτε, καθήσατε κατὰ γης, διότι αφηρέθη ἀπὸ την κεφαλὴν σας ο στέφανος της δόξης σας.

Ιερ. 13,19 πόλεις αἱ πρὸς νότον συνεκλείσθησαν. καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀνοίγων· ἀπωκίσθη Ἰούδας, συνετέλεσεν ἀποικίαν τελείαν.

Ιερ. 13,19 Πολεις, που ευρίσκονται εις τας νοτίους περιοχάς, θα κλεισθούν, επειδὴ δεν θα υπάρχη ἄνθρωπος να τους ανοίξη και κατοικήση εις αυτάς. Το βασίλειον του Ιούδα θα ἔχη οδηγηθὴ ἐξόριστον εις αιχμολωσίαν. Πλήρης θα εἶναι ο ἐποικισμός του εις την ξένην χώραν.

Ιερ. 13,20 Ἀνάλαβε ὀφθαλμούς σου, Ἱερουσαλήμ, καὶ ἴδε τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ βορρᾶ· ποῦ ἐστι τὸ ποῖμνιον, ὃ ἐδόθη

σοι, πρόβατα δόξης σου;

Ιερ. 13,20

Σηκωσε τα μάτια σου. Ιερουσαλήμ, και ίδε τους εχθρούς σου, που έρχονται από τον βορράν. Που είναι το ποίμνιον, που είχε δοθή εις σέ; Που είναι τα πρόβατα, που αποτελούσαν την δόξαν σου;

Ιερ. 13,21

τί έρεΐς όταν επισκέπτονταιί σε; καί συ έδίδαξας αυτούς έπί σέ μαθήματα εις αρχήν· ούκ ωδίνες καθέξουσί σε καθώς γυναίκα τίκτουσαν;

Ιερ. 13,21

Τι θα είπης, όταν οι εχθροί σου αυτοί θα σε επισκεφθούν απειλητικοί; Συ τους edίδαξες και τους εξεπαίδευσες, δια να είναι φίλοι σου. Τωρα όμως, που έρχονται εναντίον σου ως εχθροί, δεν θα σε καταλάβουν ωδίνες, όμοιαι προς τας ωδίνας που καταλαμβάνουν την επίτοκον γυναίκα;

Ιερ. 13,22

καί εάν είπης έν τη καρδιά σου· διατί άπήντησέ μοι ταύτα; διὰ τὸ πλῆθος τῆς ἀδικίας σου ἀνεκαλύφθη τὰ όπίσθιά σου παραδειγματισθῆναι τὰς πτέρνας σου.

Ιερ. 13,22

Εάν όμως διαλογισθής και πης εν τη καρδια σου· Διατί συνέβησαν εις εμε αυτά αι συμφοραί; Θα σου είπω· εξ αιτίας του πλήθους των αδικιών σου περιέπεσες εις εξευτελισμόν. Ανεσύρθη το πίσω μέρος του φορέματός σου, ώστε να φαίνωνται αι πτέρναι σου.

Ιερ. 13,23

εί αλλάξεται Αιθίοψ τὸ δέρμα αὐτοῦ καὶ πάρδαλις τὰ ποικίλματα αὐτῆς, καὶ ὑμεῖς δυνήσεσθε εὔ ποιῆσαι μεμαθηκότες τὰ κακά.

Ιερ. 13,23

Οσον είναι δυνατόν, να αλλάξη ο Αιθίοψ το μαύρο δέρμα του και η πάρδαλις τα ποικίλματά της, άλλο τόσον και σεις θα ημπορέσετε να πράξετε το καλόν, διότι έχετε πλέον μάθει και συνηθίσει να πράττετε το κακόν.

Ιερ. 13,24

καὶ διέσπειρα αυτούς ως φρύγανα φερόμενα από ανέμου εις έρημον.

Ιερ. 13,24

Θα τους διασκορπίσω, όπως διασκορπίζονται εις την έρημον τα φρύγανα, τα οποία παρασύρει ο άνεμος.

- Ιερ. 13,25 οὕτως ὁ κληρὸς σου καὶ μερὶς τοῦ ἀπειθεῖν ὑμᾶς ἐμοί,
λέγει Κύριος, ὡς ἐπελάθου μου καὶ ἤλπισας ἐπὶ ψεύδεσι.
- Ιερ. 13,25 Τέτοιος θα εἶναι ὁ κλήρος σας, αὐτό θα εἶναι τὸ μερίδιόν
σας, διότι σεις εδείξατε ἀνυπακοήν πρὸς ἐμέ, λέγει ὁ
Κυριος. Με ἐλησμονήσατε καὶ ἐστηρίξατε τὰς ἐλπίδας σας
στους ψευδεῖς θεοὺς, εἰς τὰ εἰδωλα.
- Ιερ. 13,26 κἀγὼ ἀποκαλύψω τὰ ὀπίσω σου ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου,
καὶ ὀφθήσεται ἡ ἀτιμία σου.
- Ιερ. 13,26 Καὶ ἐγὼ πρὸς ἐξευτελισμὸν σου, θα σηκώσω τὸ ἔνδυμά σου,
με τὸ ὁποῖον θα καλύψω τὸ πρόσωπόν σου καὶ θα ἀφήσω νὰ
γίνουν φανερά τὰ ὀπίσω μέρη τοῦ σώματός σου, ἡ
καταισχὺνη σου.
- Ιερ. 13,27 καὶ ἡ μοιχεία σου καὶ ὁ χρεμετισμὸς σου καὶ ἡ
ἀπαλλοτριώσεις τῆς πορνείας σου ἐπὶ τῶν βουνῶν, καὶ
ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐώρακα τὰ βδελύγματά σου· οὐαὶ σοι,
Ἱερουσαλήμ, ὅτι οὐκ ἐκαθαρίσθης ὀπίσω μου· ἕως τίνος
ἔτι;
- Ιερ. 13,27 ἡ μοιχεία σου, ὁ ὀργασμὸς σου ὡς ἂν θηλυμανοὺς ἵππου, ἡ
ἐπάνω εἰς τὰ βουνὰ πνευματικὴ σου πορνεία με ξένους
θεοὺς, ἡ εἰδωλολατρεία σου, ὅλα αὐτὰ εἶναι γνωστὰ εἰς ἐμέ.
Εἶδα καὶ τὰ βδελυρὰ εἰδωλά σου ποὺ ἔχεις στους ἀγροὺς
τῶν πεδιάδων. Ἀλλοίμονον εἰς σέ, Ἱερουσαλήμ, διότι δὲν
ἐκαθαρίσθης ἀπὸ τοὺς μολυσμοὺς τῆς αμαρτίας σου, ἐπειδὴ
δὲν με ἠκολούθησες. Ἔως πότε ἀκόμη θα ἐπιμένῃς εἰς τὴν
φαιλότητά σου;

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 14

- Ιερ. 14,1 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν περὶ τῆς
ἀβροχίας.
- Ιερ. 14,1 Λόγος Κυρίου ἀπηυθύνθη πρὸς τὸν Ἱερεμίαν περὶ

ανομβρίας.

Ιερ. 14,2 Ἐπένθησεν ἡ Ἰουδαία, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐκενώθησαν καὶ ἐσκοτώθησαν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἡ κραυγὴ τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀνέβη.

Ιερ. 14,2 Ἡ περιοχὴ τῆς Ἰουδαίας πενθεῖ, αἱ πύλαι τῶν πόλεων ἔμειναν ἀδειαναί, διότι δεν υπάρχουν εισερχόμενοι καὶ ἐξερχόμενοι ἔπεσαν κατεστραμμένοι καὶ ἀχρηστοὶ εἰς τὴν γῆν. Καὶ ἡ κραυγὴ τῶν κατοίκων τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀνέβη ὡς στὸν οὐρανόν.

Ιερ. 14,3 καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς ἀπέστειλαν τοὺς νεωτέρους αὐτῶν ἐφ' ὕδωρ· ἦλθοσαν ἐπὶ τὰ φρέατα καὶ οὐχ εὗροσαν ὕδωρ καὶ ἀπέστρεψαν τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν κενά.

Ιερ. 14,3 Οἱ ἄρχοντες τῆς πόλεως αὐτῆς ἀπέστειλαν τοὺς νεωτέρους ἀπὸ τοὺς υπηρέτας τῶν εἰς ἀναζήτησίν τοῦ ὕδατος. Ἠλθαν εἰς τὰ φρέατα, δεν εὗρήκαν ὕδωρ καὶ ἐπέστρεψαν με κενά τὰ δοχεῖα αὐτῶν.

Ιερ. 14,4 καὶ τὰ ἔργα τῆς γῆς ἐξέλιπεν, ὅτι οὐκ ἦν ὑετός· ἡσχύνθησαν οἱ γεωργοί, ἐπεκάλυψαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.

Ιερ. 14,4 Τα γεωργικὰ ἔργα ἐσταμάτησαν, διότι δεν εἶχε πέσει βροχή. Ἀπεκαρδιώθησαν καὶ ἐπτοήθησαν οἱ γεωργοί. Εἰς ἀπάγνωσιν εὐρισκόμενοι ἔβαλαν τὰ χέρια τῶν ἐπάνω εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν.

Ιερ. 14,5 καὶ ἔλαφοι ἐν ἀγρῷ ἔτεκον καὶ ἐγκατέλειπον, ὅτι οὐκ ἦν βοτάνη.

Ιερ. 14,5 Αἱ ἔλαφοι ἐγεννούσαν στοὺς ἀγρούς καὶ ἐγκατέλειψαν τὰ τέκνα τῶν, διότι δεν υπήρχε χλόη.

Ιερ. 14,6 ὄνοι ἄγριοι ἔστησαν ἐπὶ νάπας· εἴλκυσαν ἄνεμον, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, ὅτι οὐκ ἦν χόρτος ἀπὸ λαοῦ ἀδικίας.

Ιερ. 14,6 Οἱ ἄγριοι ὄνοι ἐστέκοντο ὀρθιοὶ εἰς τὰς κοιλάδας, ἀνέπνεαν τὸν ἄνεμον, μήπως αἰσθανθoύν πουθενά ἰχνος υγρασίας ἢ

χλόης. Εσβησαν τα μάτια των, διότι δεν υπήρξε πουθενά χλόη. Και ταῦτα ἐξ αἰτίας των αμαρτιῶν του Ιουδαϊκοῦ λαοῦ.

Ιερ. 14,7 εἰ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἀντέστησαν ἡμῖν, Κύριε, ποιήσον ἡμῖν ἕνεκέν σου, ὅτι πολλαὶ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἐναντίον σου, ὅτι σοὶ ἡμάρτομεν.

Ιερ. 14,7 Κυριε, μολονότι αι αμαρτίαι μας καταμαρτυροῦν ἐναντίον μας, κάμε πρὸς ἡμᾶς αὐτό, που πρέπει εἰς δόξαν του Ονόματός σου. Διότι πράγματι πολλαὶ εἶναι αι αμαρτίαι μας ἐνώπιόν σου. Εἰς σε ἡμαρτήσαμεν.

Ιερ. 14,8 ὑπομονὴ Ἰσραὴλ, Κύριε, καὶ σῶζεις ἐν καιρῷ κακῶν· ἵνατί ἐγενήθης ὥσεί πάροικος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὡς αὐτόχθων ἐκκλίνων εἰς κατάλυμα;

Ιερ. 14,8 Σὺ ὁμῶς, Κυριε, εἶσαι ἡ ἐλπίς καὶ ἡ προσμονὴ του ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ καὶ μας σῶζεις εἰς εποχὰς συμφορῶν καὶ θλίψεων. Διατί φαίνεται ὥσαν να ἐγίνες τώρα ἀπέναντί μας ξένος ἄνθρωπος εἰς τὴν χώραν αὐτήν, ἡ ὥσαν ἐντόπιος ὁ ὁποῖος προχωρεῖ εἰς ἀναζήτησιν καταλύματος, δια να ἡσυχάσῃ ἐπ' ὀλίγον καὶ κατόπιν ν' ἀναχωρήσῃ;

Ιερ. 14,9 μὴ ἔσῃ ὥσπερ ἄνθρωπος ὑπνῶν ἢ ὡς ἀνὴρ οὐ δυνάμενος σῶζειν; καὶ σὺ ἐν ἡμῖν εἶ, Κύριε, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐφ' ἡμᾶς· μὴ ἐπιλάβῃ ἡμῶν.

Ιερ. 14,9 Μηπως, τάχα, ὁμοιάζεις πρὸς ἄνθρωπον, που κοιμάται, ἡ πρὸς ἄνδρα ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι εἰς θέσιν να δώσῃ βοήθειαν; Σὺ ὁμῶς, Κυριε, το γνωρίζομεν, εὐρίσκεσαι ἐν μέσῳ ἡμῶν πάντοτε. Ἡμεῖς δε ἐπικαλούμεθα τὸ Ὄνομά σου εἰς βοήθειαν μας. Μη μας λησμονήσῃς, Κυριε.

Ιερ. 14,10 οὕτως λέγει Κύριος τῷ λαῷ τούτῳ· ἡγάπησαν κινεῖν πόδας αὐτῶν καὶ οὐκ ἐφείσαντο, καὶ ὁ Θεὸς οὐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς· νῦν μνησθήσεται τῆς ἀδικίας αὐτῶν.

Ιερ. 14,10 Ἀλλ' ὁ Κυριος αὐτὰ λέγει πρὸς τὸν λαόν τούτον· Οἱ

άνθρωποι αυτοί ηγάπησαν να τρέχουν από 'δώ και από 'κεί, δεν εδυσκολεύθησαν να υποβληθούν στους κύπους δι' αμαρτωλά έργα. Δια τούτο ο Θεός δεν ευηρεστήθη με αυτούς. Τώρα θα ενθυμηθή τας αδικίας των, δια να αποστείλῃ την παιδαγωγικὴν του προς αυτούς τιμωρίαν.

Ιερ. 14,11 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς ἀγαθὰ·

Ιερ. 14,11 Εἶπεν ο Κυριος προς εμε· Μη προσεύχεσαι δια τον λαόν ζητῶν ἀγαθὰ δι' αὐτόν.

Ιερ. 14,12 ὅτι ἐὰν νηστεύσωσιν, οὐκ εἰσακούσομαι τῆς δεήσεως αὐτῶν, καὶ ἐὰν προσενέγκωσιν ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας, οὐκ εὐδοκήσω ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ ἐγὼ συντελέσω αὐτούς.

Ιερ. 14,12 Διότι, και εἰάν ἄκομα νηστεύσουν, ἐγὼ δεν θα ἀκούσω την προσευχὴν των. Και εἰάν προσφέρουν ὀλοκαυτώματα και ἄλλας θυσίας, ἐγὼ δεν θα ευαρεστηθῶ εἰς αὐτάς. Ἀλλα με ἐχθρικὴν μάχαιραν, με πείναν και θανατηφόρον ἀσθένειαν ἐγὼ θα τους ἐξολοθρεύσω.

Ιερ. 14,13 καὶ εἶπα· ὦ Κύριε, ἰδοὺ οἱ προφηῆται αὐτῶν προφητεύουσι καὶ λέγουσιν· οὐκ ὄψεσθε μάχαιραν, οὐδὲ λιμὸς ἔσται ἐν ὑμῖν, ὅτι ἀλήθειαν καὶ εἰρήνην δώσω ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

Ιερ. 14,13 Και εἶπα τότε προς τον Κυριον· Ω Κυριε, ἰδοὺ, οἱ ψευδοπροφήται αὐτῶν των ἀνθρώπων προφητεύουν και λέγουν· δεν θα ἴδετε ἐναντίον σας την ἐχθρικὴν μάχαιραν, οὔτε λιμὸς θα υπάρξῃ μεταξύ σας, διότι, λέγει, τάχα, ο Θεός, ἀλήθειαν και εἰρήνην ἐγὼ θα δώσω εἰς την χώραν σας και στον τόπον τούτον της Ἱερουσαλήμ.

Ιερ. 14,14 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· ψευδῆ οἱ προφῆται προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς καὶ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς· ὅτι ὀράσεις ψευδεῖς καὶ μαντείας καὶ

οἰωνίσματα καὶ προαιρέσεις καρδίας αὐτῶν αὐτοὶ
προφητεύουσιν ὑμῖν.

Ιερ. 14,14

Ο Κυριος εἶπε προς ἐμέ· Ψεῦδη πράγματι οἱ προφῆται αὐτοὶ
προφητεύουν ἐν τῷ ὀνόματί μου· δὲν τοὺς ἔχω στείλει ἐγώ.
Δὲν ἔδωσα εἰς αὐτοὺς καμμίαν ἐντολήν, δὲν ὠμίλησα προς
αὐτοὺς. Διότι οἱ ψευδοπροφῆται αὐτοὶ ὁμιλοῦν δι'
ἀνύπαρκτα ὁράματα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶδον. Προφητεύουν
μαντείας καὶ οἰωνοὺς σύμφωνα με τὰς προδιαθέσεις τῆς
πονηρᾶς αὐτῶν καρδίας.

Ιερ. 14,15

διὰ τοῦτο τὰδε λέγει Κύριος περὶ τῶν προφητῶν τῶν
προφητευόντων ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ψευδῆ, καὶ ἐγώ
οὐκ ἀπέστειλα αὐτοὺς, οἳ λέγουσι· μάχαιρα καὶ λιμὸς
οὐκ ἔσται ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης· ἐν θανάτῳ νοσερῶ
ἀποθаноῦνται καὶ ἐν λιμῷ συντελεσθήσονται οἱ
προφῆται

Ιερ. 14,15

Διὰ τοῦτο αὐτὰ λέγει ὁ Κυριος ἐναντίον τῶν
ψευδοπροφητῶν, τοὺς ὁποῖους ἐγώ δὲν ἀπέστειλα καὶ οἱ
ὁποῖοι τολμοῦν ἐν τούτοις νὰ προφητεύουν στο Ὄνομά μου
καὶ νὰ λέγουν· ἐχθρική μάχαιρα καὶ πείνα δὲν θὰ υπάρξουν
εἰς αὐτὴν τὴν χώραν. Εἰγώ λέγω· με θανατηφόρον νόσον θὰ
ἀποθάνουν. Με λιμόν θὰ ἐξολοθρευθοῦν αὐτοὶ οἱ προφῆται

Ιερ. 14,16

καὶ ὁ λαός, οἳς αὐτοὶ προφητεύουσιν αὐτοῖς, καὶ
ἔσονται ἐρρίμμενοι ἐν ταῖς διόδοις Ἰερουσαλὴμ ἀπὸ
προσώπου μαχαίρας καὶ τοῦ λιμοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ
θάπτων αὐτοὺς, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν
καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν· καὶ ἐκχεῶ ἐπ' αὐτοὺς τὰ κακὰ
αὐτῶν.

Ιερ. 14,16

καὶ ὁ λαός, προς τὸν ὁποῖον αὐτοὶ προφητεύουν. Αὐτοὶ θὰ
πέσουν νεκροὶ ἀπὸ ἐχθρικήν μάχαιραν καὶ τὸν λιμόν, καὶ τὰ
σώματά τῶν θὰ εἶναι ριγμένα στους δρόμους τῆς
Ἰερουσαλὴμ καὶ κανεῖς δὲν θὰ εὐρεθῇ νὰ τοὺς θάψῃ, οὔτε αἱ
γυναῖκες τῶν, αὐτε οἱ υἱοὶ τῶν καὶ αἱ θυγατέρες τῶν.

- Εναντίον αυτών θα αφήσω να εκχυθούν αι τιμωρίαι αυτάι.
Ιερ. 14,17 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς τὸν λόγον τοῦτον· καταγάγετε ἐπ' ὀφθαλμοὺς ὑμῶν δάκρυα ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ μὴ διαλιπέτωσαν, ὅτι συντρίμματι συνετρίβη θυγάτηρ λαοῦ μου καὶ πληγὴ ὀδυνηρὰ σφόδρα.
- Ιερ. 14,17 Θα εἴπῃς δε πρὸς αὐτοὺς τούτον τὸν λόγον· Κατεβάστε ἀπὸ τα μάτια σας δάκρυα ἡμέραν καὶ νύκτα. Ἀς μὴ σταματήσουν καθόλου τα δάκρυά σας, διότι με μεγάλην καταστροφὴν θα εξολοθρευθῇ ὁ λαὸς μου αὐτός. Παρὰ πολὺ ὀδυνηρὰ θα εἶναι ἡ θλίψις του.
- Ιερ. 14,18 ἔὰν ἐξέλθω εἰς τὸ πεδῖον, καὶ ἰδοὺ τραυματῖαι μαχαίρας, καὶ ἔὰν εἰσέλθω εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἰδοὺ πόνος λιμοῦ· ὅτι ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐπορεύθησαν εἰς γῆν, ἣν οὐκ ᾔδεισαν.
- Ιερ. 14,18 Εἰάν ἐξέλθω εἰς τὴν παιδιάδα, ἰδοὺ, κατάκεινται ἐνώπιόν μου νεκροὶ ἀπὸ ἐχθρικὴν μάχαιραν. Εἰάν εἰσέλθω εἰς τὴν πόλιν, ἰδοὺ ὁ πόνος τοῦ φοβεροῦ λιμοῦ. Ἱερεῖς καὶ προφῆται ἐπάνω εἰς τὴν ὁδὸν τῶν μετέβησαν εἰς χώραν, τὴν ὁποίαν δὲν ἐγνώριζαν.
- Ιερ. 14,19 μὴ ἀποδοκιμάζων ἀπεδοκίμασας τὸν Ἰούδαν, καὶ ἀπὸ Σιών ἀπέστη ἡ ψυχὴ σου; ἵνατί ἔπαισας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἴασις; ὑπεμείναμεν εἰς εἰρήνην, καὶ οὐκ ἦν ἀγαθὰ· εἰς καιρὸν ἰάσεως, καὶ ἰδοὺ ταραχὴ.
- Ιερ. 14,19 Ἀπέρριψες, λοιπόν, ὀλοτελῶς τοὺς Ἰουδαίους, Κύριε, καὶ ἀπεμακρύνθη ἡ ψυχὴ σου ἀπὸ τὴν Σιών; Διατί τόσο σκληρὰ μας ἐκτύπησες, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ δι' ἡμᾶς θεραπεία; Ἡλπίζαμεν καὶ ἐπεριμεναμεν νὰ ἔλθῃ εἰρήνη, καὶ κανένα ἀγαθὸν δὲν εἶδαμεν. Ἐπεριμέναμεν νὰ ἔλθῃ ὁ καιρὸς τῆς θεραπείας, καὶ ἰδοὺ ἀντὶ θεραπείας ἀναταραχὴ καὶ σύγχυσις.
- Ιερ. 14,20 ἔγνωμεν, Κύριε, ἁμαρτήματα ἡμῶν, ἀδικίας πατέρων ἡμῶν, ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον σου.

- Ιερ. 14,20 Γνωρίζομεν, Κυριε, και συναισθανόμεθα τα αμαρτήματα μας, τας παρανομίας των προγόνων μας, διότι όλοι ημαρτήσαμεν ενώπιόν σου.
- Ιερ. 14,21 κόπασον διὰ τὸ ὄνομά σου, μὴ ἀπολέσης θρόνον δόξης σου· μνήσθητι, μὴ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου τὴν μεθ' ἡμῶν.
- Ιερ. 14,21 Ἀς κοπάσῃ πλέον ὁ θυμός σου εἰς δόξαν τοῦ Ονόματός σου. Μὴ επιτρέψῃς νὰ καταστραφῇ ὁ ἅγιος ναός σου, ὁ θρόνος αὐτός τῆς δόξης σου. Ενθυμήσου, Κυριε, και μὴ ἀκύρωσης τὴν διαθήκην, τὴν ὁποίαν συνήψες με ἡμᾶς.
- Ιερ. 14,22 μὴ ἔστιν ἐν εἰδώλοις τῶν ἐθνῶν ὑετίζων; καὶ εἰ ὁ οὐρανός δώσει πλησμονὴν αὐτοῦ, οὐχὶ σὺ εἶ αὐτός; καὶ ὑπομενοῦμέν σε, Κύριε, ὅτι σὺ ἐποίησας πάντα ταῦτα.
- Ιερ. 14,22 Μηπως, τάχα, και ὑπάρχει μεταξὺ τῶν εἰδωλολατρικῶν θεῶν κανένας θεός, που νὰ στέλνῃ βροχὴν; Μηπως, τάχα, ὁ οὐρανός ἐξ εαυτοῦ εἶναι εἰς θέσιν νὰ δώσῃ ἀφθονον βροχὴν; Δεν εἶσαι συ ἐκεῖνος, που στέλνει τὴν βροχὴν και ὅλα τα ἀγαθὰ; Δια τοῦτο και ἡμεῖς, Κυριε, εἰς σε ἐλπίζομεν και ἀπὸ σε περιμένομεν, διότι συ κάμνεις ὅλα αὐτά.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 15

- Ιερ. 15,1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· ἐὰν στῇ Μωσῆς καὶ Σαμουὴλ πρὸ προσώπου μου, οὐκ ἔστιν ἡ ψυχὴ μου πρὸς αὐτούς· ἐξαπόστειλον τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ ἐξελθέτωσαν.
- Ιερ. 15,1 Ὁ Κύριος εἶπε πρὸς ἐμέ· Ἐὰν και αὐτός ἀκόμη ὁ Μωϋσῆς και ὁ Σαμουὴλ σταθοῦν ἐνώπιόν μου και προσευχηθοῦν ὑπὲρ ἐκείνων, ἡ ψυχὴ μου δεν θα κλίνη με το μέρος των, δεν θα τους λυπηθῇ. Στείλε μακρὰν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ τὸν λαὸν αὐτόν, ἀς ἐξέλθουν ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν.

- Ιερ. 15,2 καὶ ἔσται ἂν εἴπωσι πρὸς σέ· ποῦ ἐξελευσόμεθα; καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· τὰδε λέγει Κύριος· ὅσοι εἰς θάνατον, εἰς θάνατον· καὶ ὅσοι εἰς μάχαιραν, εἰς μάχαιραν· καὶ ὅσοι εἰς λιμὸν, εἰς λιμὸν· καὶ ὅσοι εἰς αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν.
- Ιερ. 15,2 Καὶ ἂν σε ἐρωτήσουν, πού θά πάμε; Θά ἀπαντήσης πρὸς αὐτούς· αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος. Ὅσοι ἀπὸ σὰς πρόκειται νὰ ἀποθάνετε ἀπὸ θανατηφόρου νόσου, βαδίζετε πρὸς τὸν θάνατον. Ὅσοι πρόκειται νὰ φονευθῆτε ἀπὸ ἐχθρικήν μάχαιραν, θά φονευθῆτε ἀπὸ αὐτήν. Ὅσοι πρόκειται νὰ ἀποθάνετε ἀπὸ τὸν λιμὸν, θά ἀποθάνετε ἀπὸ τὸν λιμὸν. Καὶ ὅσοι πρόκειται νὰ αἰχμαλωτισθῆτε, θά μεταβῆτε αἰχμάλωτοι εἰς τὴν ξένην.
- Ιερ. 15,3 καὶ ἐκδικήσω ἐπ’ αὐτούς τέσσαρα εἴδη, λέγει Κύριος· τὴν μάχαιραν εἰς σφαγὴν καὶ τοὺς κύνας εἰς διασπασμὸν καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ εἰς βρῶσιν καὶ εἰς διαφθοράν.
- Ιερ. 15,3 Θά στείλω ἐναντίον αὐτῶν, λέγει ὁ Κύριος, τέσσαρα εἶδη τιμωρίας. Τὴν ἐχθρικήν μάχαιραν διὰ τὴν σφαγὴν τῶν, τοὺς κύνας διὰ τὸν διαμελισμὸν τῶν σωμάτων τῶν, τὰ θηρία τῆς γῆς καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, διὰ νὰ καταφάγουν τὰς σάρκας τῶν καὶ τοὺς ἐξαφανίσουν.
- Ιερ. 15,4 καὶ παραδώσω αὐτούς εἰς ἀνάγκας πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς διὰ Μανασσῆ υἱὸν Ἐζεκίου βασιλέως Ἰούδα, περὶ πάντων ὧν ἐποίησεν ἐν Ἱερουσαλὴμ.
- Ιερ. 15,4 Θά παραδώσω αὐτοὺς δούλους εἰς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν ὅλων τῶν βασιλείων τῆς γῆς, ἐξ αἰτίας τοῦ Μανασσῆ, υἱοῦ τοῦ Ἐζεκίου, βασιλέως Ἰούδα, δι’ ὅλα τὰ ἁμαρτήματα, τὰ ὁποῖα αὐτὸς διέπραξε εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.
- Ιερ. 15,5 τίς φείσεται ἐπὶ σοί, Ἱερουσαλὴμ; καὶ τίς δειλιάσει ἐπὶ σοί; ἢ τίς ἀνακάμψει εἰς εἰρήνην σοί;
- Ιερ. 15,5 Ποιὸς θά σε λυπηθῇ, Ἱερουσαλὴμ; Ποιὸς θά καταληφθῇ ἀπὸ

- δέος και συμπάθειαν δια τας θλίψεις σου; Ποιός θα παρεκκλίνη από την οδόν του, δια να σε χαιρετήση·
- Ιερ. 15,6 σὺ ἀπεστράφης με, λέγει Κύριος, ὀπίσω πορεύση, καὶ ἔκτενῶ τὴν χεῖρά μου καὶ διαφθερῶ σε, καὶ οὐκέτι ἀνήσω αὐτούς.
- Ιερ. 15,6 Συ με εγκατέλειψες, λέγει ο Κυριος. Εστρεψες προς ἐμέ τα νώτα σου. Και ἐγὼ θα ἀπλώσω τιμωρόν την χεῖρα μου και θα σε εξολοθρεύσω και δεν θα σε ἀφήσω να ζήσης.
- Ιερ. 15,7 καὶ διασπερῶ αὐτούς ἐν διασπορᾷ· ἐν πύλαις λαοῦ μου ἤτεκνώθησαν, ἀπώλεσαν τὸν λαόν μου διὰ τὰς κακίας αὐτῶν.
- Ιερ. 15,7 Θα διασκορπίσω τα τέκνα σου ἐξόριστα ἀνά τα διάφορα ἔθνη. Αἱ πόλστου λαοῦ της υπαίθρου ἔχασαν τα τέκνα των. Ἐχασαν τον λαόν, που κατοικοῦσεν εἰς αὐτάς ἐξ αἰτίας των κακιῶν των.
- Ιερ. 15,8 ἐπληθύνθησαν αἱ χῆραι αὐτῶν ὑπὲρ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης· ἐπήγαγον ἐπὶ μητέρα νεανίσκους ταλαιπωρίαν ἐν μεσημβρίᾳ, ἐπέρριψα ἐπ' αὐτήν ἐξαίφνης τρόμον καὶ σπουδήν.
- Ιερ. 15,8 Αἱ χῆραι αὐτῶν ἐπληθύνθησαν περισσότερον ἀπὸ την ἄμμον της θαλάσσης. Ἐφερα εἰς μητέρα νεαρῶν ἀνδρῶν θλίψιν βαρεῖαν ἐν πλήρει μεσημβρία, ἐρριψα ἐπάνω εἰς αὐτήν αἰφνιδίως τρόμον και ἀναταραχήν.
- Ιερ. 15,9 ἔκενώθη ἡ τίκτουσα ἐπτά, ἀπεκάκισεν ἡ ψυχὴ αὐτῆς, ἐπέδου ὁ ἥλιος αὐτῇ ἔτι μεσοῦσης τῆς ἡμέρας, κατησχύνθη καὶ ὠνειδίσθη· τοὺς καταλοίπους αὐτῶν εἰς μάχαιραν δώσω ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν.
- Ιερ. 15,9 Ἡ πολύτεκνος μητέρα ἐμεινεν ἐρημος ἀπὸ παιδιὰ. Ἐπόνεσε και εσβησεν ἡ ψυχὴ της. Ἐδυσε πλέον δι αὐτήν ὁ ἥλιος, ἐνὼ ἀκόμη ἦτο μεσημβρία. Ἐδοκίμασεν ἀσχύνην και ὄνειδος δια την ἀτεκνίαν της. Τους ἀπομείναντας ἀπὸ αὐτοὺς θα παραδῶσω εἰς τα χέρια των ἐχθρῶν των εἰς σφαγὴν.

- Ιερ. 15,10 Οἶμοι ἐγὼ μήτηρ, ὡς τίνα με ἔτεκες; ἄνδρα δικαζόμενον καὶ διακρινόμενον πάσῃ τῇ γῇ· οὔτε ὠφέλησα, οὔτε ὠφέλησέ με οὐδείς· ἡ ἰσχὺς μου ἐξέλιπεν ἐν τοῖς καταρωμένοις με.
- Ιερ. 15,10 Αλλοίμονον εἰς ἐμέ, μητέρα μου, θρηνηλογεῖ ὁ προφήτης. Ὡσάν ποῖον ἀν-θρώπον με ἐγέννησες; Ἀνθρώπον συρόμενον εἰς διαδικασίας καὶ φιλονεικίας εἰς ὅλην τὴν χώραν. Οὔτε ἐγὼ ἄλλον τινὰ ὠφέλησα, οὔτε καὶ κανεῖς με ὠφέλησεν. Ἐσβῆσεν ἡ ἀντοχή μου ἐξ αἰτίας ἐκείνων, οἱ οἱ ποῖοι με κατηρώντο.
- Ιερ. 15,11 γένοιτο, δέσποτα, κατευθυνόντων αὐτῶν, εἰ μὴ παρέστην σοι ἐν καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν καὶ ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτῶν εἰς ἀγαθὰ πρὸς τὸν ἐχθρόν.
- Ιερ. 15,11 Ἀς πραγματοποιηθούν, Δέσποτα, αἱ καταραι τῶν ἐχθρῶν μου, εἴαν ἐγὼ δὲν ἐπαρουσιάσθην ἐνώπιόν σου διὰ τῆς προσευχῆς εἰς περίοδον τῶν συμφορῶν καὶ εἰς καιρὸν αὐτῶν τῶν θλίψεων καὶ νὰ σε παρακαλέσω· ἀς δώσης πρὸς τοὺς ἐχθροὺς μου ἀγαθὰ.
- Ιερ. 15,12 εἰ γνωσθήσεται σίδηρος; καὶ περιβόλαιον χαλκοῦν ἡ ἰσχὺς σου.
- Ιερ. 15,12 Μηπως, τάχα, θὰ γίνῃ γνωστὴ σιδηρὰ πολεμικὴ τῶν ἐχθρῶν; Ἡ δύναμις σου θὰ φανῇ ὡσάν νὰ εἶναι ἀσθενής, ὡσάν λεπτὸν περίβλημα χαλκοῦ.
- Ιερ. 15,13 καὶ τοὺς θησαυροὺς σου εἰς προνομήν δώσω ἀντάλλαγμα διὰ πάσας τὰς ἁμαρτίας σου καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου.
- Ιερ. 15,13 Θὰ παραδώσω τοὺς θησαυροὺς σου, λέγει ὁ Θεός, εἰς λαφυραγωγίαν, ἀντάλλαγμα δι' ὅλας τὰς ἁμαρτίας σου καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν τῆς χώρας σου.
- Ιερ. 15,14 καὶ καταδουλώσω σε κύκλῳ τοῖς ἐχθροῖς σου ἐν τῇ γῇ, ἧ ἣ οὐκ ἤδεις· ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, ἐφ' ὧς καυθήσεται.

- Ιερ. 15,14 Θα σε υποτάξω δούλον στους γύρω εχθρούς σου, εις χώραν την οποίαν δεν γνωρίζεις. Διότι άναψεν η φωτιά του θυμού μου εναντίον σας και θα σας κάψη.
- Ιερ. 15,15 Κύριε, μνήσθητί μου καὶ ἐπίσκεψαί με καὶ ἀθώωσόν με ἀπὸ τῶν καταδιωκόντων με μὴ εἰς μακροθυμίαν· γνῶθι ὡς ἔλαβον περὶ σοῦ ὄνειδισμὸν
- Ιερ. 15,15 Κυριε, λέγει ο προφήτης, μνήσθητί μου και άλα εις επίσκεψίν μου εν τη καλωσύνη μου προς σωτηρίαν. Απάλλαξέ με από εκείνους, οι οποίοι με καταδιώκουν. Μη εξακολουθής να δείχνεσαι μακρόθυμος προς αυτούς. Μαθε ότι εγώ υπέστην εξευτελισμούς και καταφρονήσεις δια το Ονομά σου
- Ιερ. 15,16 ὑπὸ τῶν ἀθετούντων τοὺς λόγους σου· συντέλεσον αὐτούς, καὶ ἔσται ὁ λόγος σου ἐμοὶ εἰς εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καρδίας μου, ὅτι ἐπικέκληται τὸ ὄνομά σου ἐπ' ἐμοί, Κύριε παντοκράτωρ.
- Ιερ. 15,16 εκ μέρους των ανθρώπων αυτών, οι οποίοι παραβαίνουν τας εντολάς σου. Τιμώρησέ τους ολοκληρωτικώς. Και τότε τα λόγια σου θα είναι εις εμέ ευφροσύνη και χαρά καρδίας, διότι εγώ το Ονομά σου με πίστιν έχω επικαλεσθή, Κυριε παντοκράτορ.
- Ιερ. 15,17 οὐκ ἐκάθισα ἐν συνεδρίῳ αὐτῶν παιζόντων, ἀλλὰ εὐλαβούμεν ἄπὸ προσώπου χειρὸς σου· καταμόνας ἐκαθήμην, ὅτι πικρίας ἐνεπλήσθην.
- Ιερ. 15,17 Δεν παρεκάθησα εγώ εις τας συγκεντρώσεις των, όταν αυτοί διεσκέδαζαν, διότι εσεβόμην σε και εφοβούμην την τιμωρόν χείρα σου. Μονος εκαθήμην· εγέμισεν η ψυχή μου από πικρίαν.
- Ιερ. 15,18 ἵνα τί οἱ λυποῦντές με κατισχύουσί μου; ἡ πληγὴ μου στερεά, πόθεν ἰαθήσομαι; γινομένη ἐγενήθη μοι ὡς ὕδωρ ψευδὲς οὐκ ἔχον πίστιν.
- Ιερ. 15,18 Διατί αυτοί, οι οποίοι με θλίβουν, υπερισχύουν εναντίον

- μου; Η πληγή μου είναι μόνιμος και μεγάλη. Ποτε θα
θεραπευθώ από αυτήν; Εγινεν εις εμέ ωσάν μολυσμένον
επιβλαβές νερό, στο οποίον δεν έχει εμπιστοσύνη κανείς.
- Ιερ. 15,19 διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ἐὰν ἐπιστρέψῃς, καὶ
ἀποκαταστήσω σε, καὶ πρὸ προσώπου μου στήσῃ· καὶ
ἐὰν ἐξαγάγῃς τίμιον ἀπὸ ἀνάξιου, ὡς τὸ στόμα μου ἔση·
καὶ ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ πρὸς σέ, καὶ σὺ οὐκ
ἀναστρέψεις πρὸς αὐτούς.
- Ιερ. 15,19 Δια τοῦτο αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος πρὸς τὸν προφήτην· Εἰάν
επιστρέψῃς πρὸς ἐμέ με πίστιν καὶ ἐλικρίνειαν, θὰ σε
ἀποκαταστήσω εἰς τὴν προτέραν σου θέσιν καὶ θὰ σου
δώσω τὸ δικαίωμα μετὰ θάρρους νὰ ἵστασαι ἐνώπιόν μου.
Εἰάν ξεχωρίσῃς τὸν ἀληθινὸν καὶ τίμιον λόγον μου ἀπὸ τὸν
ἀνάξιον καὶ ψευδῆ, θὰ εἶσαι συ ὡσάν τὸ ἰδικόν μου στόμα,
καὶ τότε θὰ ἐπιστρέψουν οἱ ἄλλοι πρὸς σέ, συ δὲ δὲν θὰ
ἐπιστρέψῃς πρὸς αὐτούς.
- Ιερ. 15,20 καὶ δώσω σε τῷ λαῷ τούτῳ ὡς τεῖχος ὀχυρὸν χαλκοῦν,
καὶ πολεμήσουσι πρὸς σέ καὶ οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σέ,
διότι μετὰ σοῦ εἰμι τοῦ σώζειν σε
- Ιερ. 15,20 Θὰ σε καταστήσω ἀπέναντι τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ὡς ἓνα ὀχυρὸν
ἐκ χαλκοῦ τεῖχος. Αὐτοὶ θὰ πολεμήσουν ἐναντίον σου, ἀλλὰ
δὲν θὰ δυνηθούν νὰ σε καταβάλουν, διότι ἐγὼ θὰ εἶμαι μαζὶ
σου, νὰ σε σώζω
- Ιερ. 15,21 καὶ τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε ἐκ χειρὸς πονηρῶν καὶ
λυτρώσομαί σε ἐκ χειρὸς λοιμῶν.
- Ιερ. 15,21 καὶ νὰ σε γλυτώνω ἀπὸ τὰ χέρια τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων·
καὶ θὰ σε γλυτώσω ἀπὸ ἀνθρώπους διεφθαρμένους.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 16

- Ιερ. 16,1 Καὶ σὺ μὴ λάβῃς γυναῖκα, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ,

- Ιερ. 16,1 Και συ, λέγει ο Θεός του Ισραήλ προς τον προφήτην, μη παρής γυναίκα ως σύζυγόν σου,
- Ιερ. 16,2 καὶ οὐ γεννηθήσεται σοι υἱὸς οὐδὲ θυγάτηρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.
- Ιερ. 16,2 δια να μη γεννηθῇ εἰς σε υἱός, οὔτε θυγάτηρ στον τόπον τούτον.
- Ιερ. 16,3 ὅτι τάδε λέγει Κύριος περὶ τῶν υἱῶν καὶ περὶ τῶν θυγατέρων τῶν γεννωμένων ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ περὶ τῶν μητέρων αὐτῶν τῶν τετοκυῖων αὐτοὺς καὶ περὶ τῶν πατέρων αὐτῶν τῶν γεγεννηκότων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ·
- Ιερ. 16,3 Διότι αὐτὰ λέγει ο Κύριος δια τους υἱούς και τας θυγατέρας, που θα γεννηθοῦν στον τόπον τούτον, δια τας μητέρας και τους πατέρας, οι οποίοι θα γεννήσουν τα παιδιά αὐτά εἰς την χώραν αὐτήν·
- Ιερ. 16,4 ἐν θανάτῳ νοσερῶ ἀποθανοῦνται, οὐ κοπήσονται καὶ οὐ ταφήσονται· εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς ἔσονται καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ· ἐν μαχαίρᾳ πεσοῦνται καὶ ἐν λιμῶ συντελεσθήσονται.
- Ιερ. 16,4 Με θανατηφόρον ασθένειαν θα ἀποθάνουν, δεν θα εὐρεθοῦν ἄνθρωποι να θρηνήσουν με κοπετούς δι' αὐτούς, οὔτε και δια να τους θάψουν. Θα εἶναι ἀταφοι και εκτεθειμένοι ως παράδειγμα ἐπάνω εἰς την γην, τροφή εἰς τα θηρία της περιοχῆς και εἰς τα πετεινά του ουρανοῦ. Θα φονευθοῦν με ἐχθρικὴν μάχαιραν, ἐνῶ ἄλλοι θα ἐξολοθρευθοῦν δια του λιμοῦ.
- Ιερ. 16,5 τάδε λέγει Κύριος· μὴ εἰσέλθῃς εἰς θίασον αὐτῶν καὶ μὴ πορευθῇς τοῦ κόψασθαι καὶ μὴ πενθήσῃς αὐτοὺς, ὅτι ἀφέστακα τὴν εἰρήνην μου ἀπὸ τοῦ λαοῦ τούτου.
- Ιερ. 16,5 Αὐτὰ λέγει ο Κύριος στον προφήτην Ιερεμίαν· Μη εἰσέλθῃς εἰς τας συγκεντρώσεις των αμαρτωλῶν ἀνθρώπων. Μη

πορευθῆς εἰς τὰς κηδεῖας τῶν νεκρῶν, δια να θρηνήσῃς με κοπετούς και να πενθήσῃς δι' αὐτούς, διότι ἐγὼ ἔχω ἀποσύρει τὴν εἰρήνῃν μου ἀπὸ τὸν λαὸν τούτον.

Ιερ. 16,6 οὐ μὴ κόψονται αὐτούς οὐδὲ ἐντομίδας οὐ μὴ ποιήσουσι καὶ οὐ ξυρηθήσονται,

Ιερ. 16,6 Δεν θα εὐρεθὺν ἄνθρωποι να θρηνήσουν με κοπετούς και θρήνους αὐτούς, οὔτε να ξεσχίσουν τὰς σάρκας τῶν ἀπὸ λύπην, οὔτε και να ξυρισθὺν οἱ πενθούντες.

Ιερ. 16,7 καὶ οὐ μὴ κλασθῇ ἄρτος ἐν πένθει αὐτῶν εἰς παράκλησιν ἐπὶ τεθνηκότι, οὐ ποτιοῦσιν αὐτὸν ποτήριον εἰς παράκλησιν ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ αὐτοῦ.

Ιερ. 16,7 Δεν θα κοπῇ και δεν θα διανεμηθῇ ἄρτος εἰς ἐκφρασιν τοῦ πένθους, ὅπως συνηθίζεται, εἰς παρηγορίαν τῶν οικείων τοῦ νεκροῦ, οὔτε θα πῖουν ποτήριον οἴνου εἰς παρηγορίαν τοῦ πατρός και τῆς μητρός αὐτῶν.

Ιερ. 16,8 εἰς οἰκίαν πότου οὐκ εἰσελεύσῃ συγκαθίσαι μετ' αὐτῶν τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν.

Ιερ. 16,8 Εἰς οἰκίαν συμποσίου δεν θα εἰσέλθῃς να παρακαθήσῃς με τοὺς συνδαιτυμόνας, να φάγῃς και να πῖῃς με αὐτούς.

Ιερ. 16,9 διότι τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ἰδοὺ ἐγὼ καταλύω ἐκ τοῦ τόπου τούτου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν φωνὴν χαρᾶς καὶ φωνὴν εὐφροσύνης, φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης.

Ιερ. 16,9 Διότι αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Ἰδοὺ, ἐγὼ καταπαύω και καταργῶ ἀπὸ τὸν τόπον αὐτόν, ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν σας και ἐπὶ τῶν ἡμερῶν σας, φωνὴν χαρᾶς και φωνὴν εὐφροσύνης, φωνὴν γαμβροῦ και φωνὴν νύμφης.

Ιερ. 16,10 καὶ ἔσται ὅταν ἀναγγεῖλῃς τῷ λαῷ τούτῳ ἅπαντα τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ εἴπωσι πρὸς σέ· διατί ἐλάλησε Κύριος ἐφ' ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα; τίς ἡ ἀδικία ἡμῶν; καὶ τίς ἡ ἁμαρτία ἡμῶν, ἣν ἡμάρτομεν ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;

- Ιερ. 16,10 Όταν δε αναγγείλης στον λαόν αυτόν όλα τα λόγια αυτά και σε ερωτήσουν, διατί ο Κύριος είπε και απεφάσισε να επιφέρη εναντίον ημών όλας αυτάς τας συμφοράς; Ποία είναι η αδικία μας; Ποία η αμαρτία, την οποίαν διεπράξαμεν ενώπιον Κυρίου του Θεού μας;
- Ιερ. 16,11 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με οἱ πατέρες ὑμῶν, λέγει Κύριος, καὶ ὥχοντο ὀπίσω θεῶν ἄλλοτρίων, καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ ἐμὲ ἐγκατέλιπον καὶ τὸν νόμον μου οὐκ ἐφυλάξαντο·
- Ιερ. 16,11 Σὺ θα ἀπαντήσης πρὸς αὐτούς· Επειδὴ οἱ πατέρες σας με ἐγκατέλειψαν, λέγει ὁ Κύριος, καὶ ἔτρεξαν ὀπίσω ἀπὸ ξένους θεοὺς καὶ υπετάγησαν καὶ υπήκουσαν εἰς αὐτούς καὶ τοὺς προσεκύνησαν, ἐμὲ δὲ με ἐγκατέλειψαν καὶ τὸν Νόμον μου δὲν ἐτήρησαν,
- Ιερ. 16,12 καὶ ὑμεῖς ἐπονηρεύσασθε ὑπὲρ τοὺς πατέρας ὑμῶν καὶ ἰδοὺ ὑμεῖς πορεύεσθε ἕκαστος ὀπίσω τῶν ἀρεστῶν τῆς καρδίας ὑμῶν τῆς πονηρᾶς τοῦ μὴ ὑπακούειν μου.
- Ιερ. 16,12 ἀλλὰ καὶ σεῖς ἐφανήκατε πονηρότεροι ἀπὸ τοὺς πατέρας σας, διότι ἰδοὺ, καθένας ἀπὸ σας ἀκολουθεῖτε τὰς αμαρτωλὰς ἐπιθυμίας τῆς διεφθαρμένης σας καρδίας, ὥστε νὰ μὴ ὑπακούετε εἰς ἐμὲ·
- Ιερ. 16,13 καὶ ἀπορρίψω ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ταύτης εἰς τὴν γῆν, ἣν οὐκ ἤδeite ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ δουλεύετε ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις, οἳ οὐ δώσουσιν ὑμῖν ἔλεος.
- Ιερ. 16,13 δι' αὐτὸ ἐγὼ θὰ σας ἀπορρίψω ἀπὸ τὴν χώραν αὐτὴν καὶ θὰ σας ὀδηγήσω εἰς ἄλλην χώραν, τὴν ὁποίαν δὲν ἐγινώριζατε προηγουμένως, οὔτε σεῖς οὔτε οἱ πρόγονοί σας. Καὶ θὰ δουλεύετε ἐκεῖ εἰς ξένους θεοὺς, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ σας λυπηθοῦν καὶ νὰ σας δώσουν ἔλεος.
- Ιερ. 16,14 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι· ὦ Κύριος ὁ ἀναγαγὼν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ

ἐκ γῆς Αἰγύπτου,

Ιερ. 16,14

Δια τοῦτο ἰδοὺ, ἐρχονται ἡμέραι, λέγει ὁ Κύριος, καὶ δὲν θα λέγουν ὀρκιζόμενοι ἄνθρωποι “Ὕ Κύριος”, ὁ ὁποῖος ἐβγαλε ἐλευθέρους τοὺς Ἰσραηλῖτας ἀπὸ τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου.

Ιερ. 16,15

ἀλλὰ Ὕ Κύριος, ὃς ἀνήγαγε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἀπὸ γῆς βορρᾶ καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν, οἱ ἐξώσθησαν ἐκεῖ· καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν, ἣν ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν.

Ιερ. 16,15

ἀλλὰ θα λέγουν “Ὕ Κύριος, ὁ ὁποῖος ἐδγαλε τοὺς Ἰσραηλῖτας ὀπὸ τὴν χώραν τοῦ βορρά καὶ ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας χώρας, εἰς τὰς ὁποῖας εἶχαν ἐξορισθῇ. Καὶ θα ἀποκαταστήσω τοὺς ἐξορίστους Ἰσραηλῖτας εἰς τὴν χώραν τῶν ἐκείνην, τὴν ὁποῖαν ἐγὼ ἔδωκα κληρονομίαν στοὺς προγόνους τῶν.

Ιερ. 16,16

ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τοὺς ἀλιεῖς τοὺς πολλοὺς, λέγει Κύριος, καὶ ἀλιεύσουσιν αὐτοὺς· καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστελῶ τοὺς πολλοὺς θηρευτάς, καὶ θηρεύσουσιν αὐτοὺς ἐπάνω παντὸς ὄρους καὶ ἐπάνω παντὸς βουνοῦ καὶ ἐκ τῶν τρυμαλιῶν τῶν πετρῶν.

Ιερ. 16,16

Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω, λέγει ὁ Κύριος, πολλοὺς ἀλιεῖς, ἐναντίον τῶν, οἱ ὁποῖοι καὶ θα τοὺς ἀλιεύσουν. Μετὰ ταῦτα θα ἀποστείλω πολλοὺς κυνηγούς, οἱ ὁποῖοι καὶ θα τοὺς κυνηγήσουν ἐπάνω εἰς κάθε ὄρος καὶ εἰς κάθε βουνόν καὶ εἰς αὐτάς ἀκόμη τὰς σχισμάς τῶν βράχων, ὅπου θα ἔχουν κρυφθῇ.

Ιερ. 16,17

ὅτι οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐκρύβη τὰ ἀδικήματα αὐτῶν ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου.

Ιερ. 16,17

Τοὺς ἐξώρισα, διότι οἱ ὀφθαλμοί μου εἶδον ὅλους τοὺς ἀμαρτωλοὺς δρόμους τῆς ζωῆς τῶν καὶ δὲν ἀπεκρύβησαν, ἀλλὰ εἶναι φανεραὶ αἱ ἀδικίαι τῶν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου.

- Ιερ. 16,18 καὶ ἀνταποδώσω διπλᾶς τὰς κακίας αὐτῶν καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, ἐφ' αἷς ἐβεβήλωσαν τὴν γῆν μου ἐν τοῖς θνησιμαίοις τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν, ἐν αἷς ἐπλημμέλησαν τὴν κληρονομίαν μου.
- Ιερ. 16,18 Θα ανταποδώσω διπλασίας τιμωρίας δια τας κακίας των και τας αμαρτίας των, με τας οποίας εβεβήλωσαν την χώραν μου με τα θνησιμαία των βδελυρῶν ειδῶλων των και με τας παρανομίας των, τας οποίας ἐπταισαν εις την χώραν μου.
- Ιερ. 16,19 Κύριε, σὺ ἰσχύς μου καὶ βοήθειά μου καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ κακῶν· πρὸς σέ ἔθνη ἤξουσιν ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς καὶ ἐροῦσιν· ὡς ψευδῇ ἐκτήσαντο οἱ πατέρες ἡμῶν εἰδῶλα, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ὠφέλημα.
- Ιερ. 16,19 Κυριε, λέγει ο προφήτης, συ εἶσαι η δύναμῖς μου και η βοήθειά μου και το καταφύγιόν μου εις ημέρας θλίψεων και συμφορῶν. Προς σε θα ἐλθουν ἔθνη ἀπὸ τα ἄκρα της γης και θα πουν· Ποσον ὄντως ψευδῇ και ἀνύπαρκτα ἦσαν τα εἰδῶλα, τα οποῖα ηγόρασαν οι πατέρες μας! Καμμία ἀπολύτως ὠφέλεια δεν εἶναι δυνατόν να προέλθῃ ἀπὸ αὐτά.
- Ιερ. 16,20 εἰ ποιήσει ἑαυτῷ ἄνθρωπος θεοὺς; καὶ οὗτοι οὐκ εἰσὶ θεοί.
- Ιερ. 16,20 Εἶναι δυνατόν να κατασκευάσῃ ο ἄνθρωπος θεοὺς δια τον εαυτὸν του; Και αν κατασκευάσῃ, αὐτοὶ δεν εἶναι θεοί.
- Ιερ. 16,21 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ δηλώσω αὐτοῖς ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ τὴν χεῖρά μου καὶ γνωριῶ αὐτοῖς τὴν δύναμίν μου, καὶ γνώσονται ὅτι ὄνομά μοι Κύριος.
- Ιερ. 16,21 Δια τοῦτο, ιδού, ἐγώ, λέγει ο Θεός, θα καταστήσω φανεράν εις αὐτοὺς κατὰ τον καιρὸν τούτον την παντοδύναμον δεξιάν μου και θα κάμω γνωστήν εις αὐτοὺς την δύναμίν μου. Και τότε θα μάθουν ὅτι το Ονομά μου εἶναι Κυριος.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 17

- Ιερ. 17,5 Ἐπικατάρματος ὁ ἄνθρωπος, ὃς τὴν ἐλπίδα ἔχει ἐπ' ἄνθρωπον καὶ στηρίζει σάρκα βραχίονος αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἀπὸ Κυρίου ἀποστῇ ἡ καρδία αὐτοῦ·
- Ιερ. 17,5 Ἐπικατάρματος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, που ἔχει τας ἐλπίδας του εἰς ἄλλον ἄνθρωπον καὶ στηρίζει τὴν ἀδυναμίαν του εἰς αὐτόν, ἡ δὲ καρδία του ἔχει ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τὸν Κύριον.
- Ιερ. 17,6 καὶ ἔσται ὡς ἡ ἀγριομυρική ἡ ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὐκ ὄψεται ὅταν ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ, καὶ κατασκηνώσῃ ἐν ἀλίμοις καὶ ἐν ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀλμυρᾷ, ἣτις οὐ κατοικεῖται.
- Ιερ. 17,6 Αὐτός θὰ εἶναι ὡσάν το ἀρμυρίκι εἰς τὴν ἐρημον καὶ ὅταν ἄκομα ἐλθοῦν τὰ ἀγαθὰ, δὲν θὰ τα ἀπολαύσῃ. Θὰ κατοικήσῃ εἰς παραθαλασσίους ἀγόνους περιοχάς, εἰς τὴν ἐρημον, εἰς χώραν ἀλμυράν, ἡ ὁποία δὲν κατοικεῖται ἀπὸ ἀνθρώπους.
- Ιερ. 17,7 καὶ εὐλογημένος ὁ ἄνθρωπος, ὃς πέποιθεν ἐπὶ τῷ Κυρίῳ καὶ ἔσται Κύριος ἐλπίς αὐτοῦ·
- Ιερ. 17,7 Ἐξ ἀντιθέτου εὐλογημένος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἔχει στηρίζει τὴν πεποίθησίν του στὸν Κύριον καὶ ἡ ἐλπίς αὐτοῦ εἶναι ὁ Κύριος.
- Ιερ. 17,8 καὶ ἔσται ὡς ξύλον εὐθηνούν παρ' ὕδατα, καὶ ἐπὶ ἱκμάδα βαλεῖ ρίζαν αὐτοῦ καὶ οὐ φοβηθήσεται ὅταν ἔλθῃ καῦμα, καὶ ἔσται ἐπ' αὐτῷ στελέχη ἀλσώδη, ἐν ἐνιαυτῷ ἀβροχίας οὐ φοβηθήσεται καὶ οὐ διαλείψει ποιῶν καρπὸν.
- Ιερ. 17,8 Αὐτός θὰ ὁμοιάζῃ ὡσὸν τὸ δένδρον, τὸ ὁποῖον εὐδοκμεῖ, μεγαλώνει καὶ καρποφορεῖ πλησίον τῶν υδάτων, διότι ρίπτει τὰς ρίζας του εἰς υγρὸν ἔδαφος καὶ δὲν ἔχει νὰ φοβηθῇ τίποτε, ὅταν ἐπέλθουν καύματα. Πυκνοὶ θὰ εἶναι οἱ κλάδοι του, καὶ εἰς περίοδον ἀκόμη ἀνομβρίας δὲν θὰ

- φοβηθή τίποτε και δεν θα παύση ποτέ να δίδη καρπούς.
Ιερ. 17,9 βαθεΐα ἡ καρδιά παρά πάντα, καὶ ἄνθρωπός ἐστι· καὶ τίς γινώσεται αὐτόν;
- Ιερ. 17,9 Ἡ καρδιά του ἀνθρώπου εἶναι βαθεΐα καὶ ἀνεξερεῦνητος, περισσότερο ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα πράγματα. Αὐτός εἶναι ὁ ἄνθρωπος· καὶ ποῖός ἡμπορεῖ νὰ γνωρίσῃ εἰς βάθος καὶ πλάτος αὐτόν;
- Ιερ. 17,10 ἐγὼ Κύριος ἐτάζων καρδίας καὶ δοκιμάζων νεφροὺς τοῦ δοῦναι ἐκάστῳ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ κατὰ τοὺς καρπούς τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ.
- Ιερ. 17,10 Εγὼ μόνον εἶμαι ὁ Κύριος καὶ Θεός, ὁ ὁποῖος ἐξετάζω τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐρευνῶ τοὺς νεφροὺς, διὰ νὰ δίδω στὸν καθένα σύμφωνα με τοὺς δρόμους καὶ τοὺς τρόπους τῆς ζωῆς του καὶ με τοὺς καρπούς τῶν ἔργων του.
- Ιερ. 17,11 ἐφώνησε πέρδιξ, συνήγαγεν ἃ οὐκ ἔτεκε· ποιῶν πλοῦτον αὐτοῦ οὐ μετὰ κρίσεως, ἐν ἡμίσει ἡμερῶν αὐτοῦ ἐγκαταλείψουσιν αὐτόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων αὐτοῦ ἔσται ἄφρων.
- Ιερ. 17,11 Ελάλησεν ἡ πέρδικα καὶ συνεκέντρωσε γύρω τῆς παιδιὰ, τὰ ὁποῖα δὲν ἐγέννησε. Ἐτσι καὶ ἐκεῖνος, ποὺ θησαυρίζει πλοῦτη ἀδίκως, θὰ τὸν ἐγκαταλείψουν στὸ ἥμισυ τῆς ζωῆς του καὶ αὐτὸς ἐν τέλει θὰ ἀποδειχθῇ ἀσύνετος καὶ ἀμυαλός.
- Ιερ. 17,12 θρόνος δόξης ὑψωμένος, ἁγίασμα ἡμῶν,
Ιερ. 17,12 Ἐνδοξὸς θρόνος, στημένος ὑψηλὰ εἶναι ὁ ἅγιος ναὸς μας.
- Ιερ. 17,13 ὑπομονὴ Ἰσραὴλ, Κύριε, πάντες οἱ καταλιπόντες σε καταισχυνθήτωσαν, ἀφεστηκότες ἐπὶ τῆς γῆς γραφήτωσαν, ὅτι ἐγκατέλιπον πηγὴν ζωῆς, τὸν Κύριον.
- Ιερ. 17,13 Σὺ, δέ, Κυριε, εἶσαι ἐλπίδα καὶ ἡ ὑπομονὴ τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. Ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι σε ἐγκατέλειψαν, θὰ καταισχυνθοῦν. Ὡσάν γραμμένο στὸ χῶμα ὄνομα, ποὺ σβήνεται καὶ χάνεται, ἔτσι εἶναι οἱ νεκροί, αὐτοὶ ποὺ ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ σέ, διότι ἐγκατέλειψαν σέ, τὴν πηγὴν

της ζωής, τον Κυριον.

Ιερ. 17,14 ἴασαί με, Κύριε, καὶ ἰαθήσομαι· σῶσόν με, καὶ σωθήσομαι· ὅτι καύχημά μου σὺ εἶ.

Ιερ. 17,14 Θεράπευσέ με, Κυριε, από τας σωματικὰς και ψυχικὰς ασθενείας και θα θεραπευθῶ, σώσον με και θα σωθῶ, διότι συ εἶσαι το καύχημά μου.

Ιερ. 17,15 ἰδοὺ αὐτοὶ λέγουσι πρὸς με· ποῦ ἐστὶν ὁ λόγος Κυρίου; ἐλθέτω.

Ιερ. 17,15 Ἰδού, αυτοὶ ειρωνικῶς μου λέγουν· Που εἶναι αι υποσχέσεις και αι απειλαὶ του Κυρίου; Ας πραγματοποιηθοῦν!

Ιερ. 17,16 ἐγὼ δὲ οὐκ ἐκοπίασα κατακολουθῶν ὀπίσω σου καὶ ἡμέραν ἀνθρώπου οὐκ ἐπεθύμησα, σὺ ἐπίστη· τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου πρὸ προσώπου σου ἐστί.

Ιερ. 17,16 Εγὼ δεν εθεώρησα κόπον και δεν εκουράσθην να ακολουθῶ ὀπισθὲν σου, τηρῶν τας εντολὰς σου, και ημέρας των ἀνθρώπων δεν επεθύμησα. Συ τα γνωρίζεις ὅλα αυτά. Οσα δε εξέρχονται από τα χεῖλη μου, εἶναι ενώπιόν σου φανερά.

Ιερ. 17,17 μὴ γενηθῆς μοι εἰς ἀλλοτρίωσιν φειδόμενός μου ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ.

Ιερ. 17,17 Εἰς ἡμέραν συμφορῶν και θλίψεων μη φανῆς ἀπέναντί μου, Κυριε, ξένος και αδιάφορος, ἀλλὰ δείξε προς ἐμέ το ἐλέός σου.

Ιερ. 17,18 καταισχυνθήτωσαν οἱ διώκοντές με, καὶ μὴ καταισχυνθείην ἐγὼ· πτοηθείησαν αὐτοί, καὶ μὴ πτοηθείην ἐγὼ· ἐπάγαγε ἐπ' αὐτοὺς ἡμέραν πονηράν, δισσὸν σύντριμμα σύντριψον αὐτούς.

Ιερ. 17,18 Ας κατεντροπιασθοῦν οἱ καταδιώκοντές με και ας μη καταισχυνθῶ ἐγώ. Αυτοὶ ας καταληφθοῦν από τρόμον και δέος και οχι ἐγώ. Εξαπόστειλε ἐναντίον των ημέραν τιμωρίας και θλίψεως, σύντριψέ τους εξ ολοκλήρου και κατὰστρεψε τους.

- Ιερ. 17,19 Τάδε λέγει Κύριος· βάδισον καὶ στῆθι ἐν ταῖς πύλαις
υἰῶν λαοῦ σου, ἐν αἷς εἰσπορεύονται ἐν αὐταῖς βασιλεῖς
Ἰούδα καὶ ἐν αἷς ἐκπορεύονται ἐν αὐταῖς, καὶ ἐν πάσαις
ταῖς πύλαις Ἱερουσαλήμ
- Ιερ. 17,19 Αυτά λέγει ο Κύριος· Πηγαινε και στάσου εις τας πύλας των
ανθρώπων του λαού σου, δια των οποίων εισέρχονται οι
βασιλεῖς του Ιούδα και δια των οποίων εξέρχονται, και εις
όλας τας άλλας πύλας της Ιερουσαλήμ
- Ιερ. 17,20 καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς· ἀκούσατε τὸν λόγον Κυρίου, βασιλεῖς
Ἰούδα, καὶ πᾶσα Ἰουδαία καὶ πᾶσα Ἱερουσαλήμ, οἱ
εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις·
- Ιερ. 17,20 και θα πης εις αυτούς· Βασιλεῖς του Ιουδαϊκού βασιλείου,
ὅλη η χώρα της Ιουδαίας και ὅλοι οι κάτοικοι της
Ιερουσαλήμ, οι εισερχόμενοι δια των πυλῶν αὐτῶν της
πόλεως, ἀκούσατε τον λόγον του Κυρίου.
- Ιερ. 17,21 τάδε λέγει Κύριος· φυλάσσεσθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ μὴ
αἴρετε βαστάγματα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ μὴ
ἐκπορεύεσθε ταῖς πύλαις Ἱερουσαλήμ
- Ιερ. 17,21 Αυτά λέγει ο Κύριος· προσέχετε τον εαυτὸν σας και την
ζωὴν σας. Μη μεταφέρετε βάρη κατὰ την ἡμέραν των
Σαββάτων, μη εξέρχεσθε ἀπὸ τας πύλας της Ιερουσαλήμ
κατὰ την ἡμέραν αὐτήν.
- Ιερ. 17,22 καὶ μὴ ἐκφέρετε βαστάγματα ἐξ οἰκῶν ὑμῶν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε·
ἀγιάσατε τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων, καθὼς
ἐνετειλάμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ
οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν
- Ιερ. 17,22 Μη βγάλετε και μεταφέρετε φορτία ἀπὸ τας οικίας σας
κατὰ την ἡμέραν των Σαββάτων και κανένα ἔργον δεν
πρέπει να κάμνετε κατ' αὐτήν. Αφιερώσατε τας ἡμέρας
αυτὰς του Σαββάτου στον Θεόν, ὅπως ἐγὼ ἔδωσα ἐντολήν
στους προγόνους σας, οι οποίοι ὁμως δεν ἤκουσαν και δεν

ἐκλιναν το αὐτί των εἰς τα λόγιά μου.

Ιερ. 17,23

καὶ ἐσκήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν τοῦ μὴ ἀκοῦσαί μου καὶ τοῦ μὴ δέξασθαι παιδείαν.

Ιερ. 17,23

Αὐτοὶ ἐσκήρυναν τὸν τράχηλόν των περισσότερον ἀπὸ τοὺς πατέρας των, ὥστε να μὴ υπακούσουν εἰς ἐμέ και να μὴ δεχθὺν τὴν σωτήριον δι' αὐτοὺς παιδαγωγίαν.

Ιερ. 17,24

καὶ ἔσται ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητέ μου, λέγει Κύριος, τοῦ μὴ εἰσφέρειν βαστάγματα διὰ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ ἀγιάζειν τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων τοῦ μὴ ποιεῖν πᾶν ἔργον,

Ιερ. 17,24

Εἰάν προσέξετε και ἀκούσετε τα λόγια μου και τα δεχθῆτε, λέγει ο Κυριος, ὥστε να μὴ μεταφέρετε φορτία δια μέσου των πυλῶν της πόλεως κατὰ τας ἡμέρας των Σαββάτων, εἰάν ἀγιάζετε τὴν ἡμέραν του Σαββάτου ὥστε να μὴ κάνετε ἔργον,

Ιερ. 17,25

καὶ εἰσελεύσονται διὰ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες καθήμενοι ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ καὶ ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἄρμασι καὶ ἵπποις αὐτῶν, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, ἄνδρες Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ κατοικισθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς τὸν αἰῶνα.

Ιερ. 17,25

τότε θα εἰσέλθουν δια των πυλῶν της πόλεως αὐτῆς βασιλεῖς και ἄρχοντες, οἱ οποίοι θα καθίσουν ἐπάνω στον θρόνον Δαδίδ ἐπιβαίνοντες ἐπάνω εἰς πολεμικά ἄρματα και στους ἵππους των· οἱ βασιλεῖς αὐτοὶ και ὅλοι οἱ αυλικοὶ των, ἄνδρες Ιουδαῖοι και ὅσοι κατοικοῦν τὴν Ιερουσαλήμ ἡ δε πόλις αὐτὴ θα κατοικήται στον αἰῶνα.

Ιερ. 17,26

καὶ ἔξουσιν ἐκ τῶν πόλεων Ἰούδα καὶ κυκλόθεν Ἱερουσαλήμ καὶ ἐκ γῆς Βενιαμὶν καὶ ἐκ γῆς πεδινῆς καὶ ἐκ τοῦ ὄρους καὶ ἐκ τῆς πρὸς νότον φέροντες ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας καὶ θυμιάματα καὶ μανὰ καὶ

λίβανον, φέροντες αἴνεσιν εἰς οἶκον Κυρίου.

Ιερ. 17,26

Και θα ἔρχονται εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ἀπὸ τὰς ἄλλας πόλεις τῆς περιοχῆς Ἰούδα καὶ ὅσοι κατοικοῦν γύρω ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ, ἄνθρωποι ἀπὸ τὴν φυλὴν Βενιαμίν, ἀπὸ τὴν πεδινὴν περιοχὴν, ἀπὸ τὰ ὄρη, ἀπὸ τὴν χώραν ποὺ ἐκτείνεται πρὸς νότον, φέροντες ὀλοκαυτώματα καὶ ἄλλας θυσίας καὶ θυμιάματα, δώρα καὶ λιβάνι. Θα τα προσκομίζουν ὡς εὐχαριστίαν καὶ δοξολογίαν στὸν ναὸν τοῦ Κυρίου.

Ιερ. 17,27

καὶ ἔσται ἐὰν μὴ ἀκούσητέ μου τοῦ ἀγιάζειν τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων, τοῦ μὴ αἶρειν βαστάγματα καὶ μὴ εἰσπορεύεσθαι ταῖς πύλαις Ἱερουσαλήμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν ταῖς πύλαις αὐτῆς, καὶ καταφάγεται ἄμφοδα Ἱερουσαλήμ καὶ οὐ σβεσθήσεται.

Ιερ. 17,27

Εἰάν ὅμως δὲν με υπακούσετε, ὥστε νὰ σέβεσθε καὶ νὰ ἀγιάζετε τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου, νὰ μὴ σηκώνετε βάρη, νὰ μὴ εἰσέρχεσθε καὶ ἐξέρχεσθε ἀπὸ τὰς πύλας τῆς Ἱερουσαλήμ κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Σαββάτων, ἐγὼ θὰ ἀνάψω φωτιὰν εἰς τὰς πύλας τῆς πόλεως αὐτῆς, ἡ ὁποία θὰ καταφάγῃ τὰς οδοὺς τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ δὲν θὰ σβῇ.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 18

Ιερ. 18,1

Ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν λέγων·

Ιερ. 18,1

Ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἀπηύθυνεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἱερεμίαν λέγων·

Ιερ. 18,2

ἀνάστηθι, καὶ κατὰβηθι εἰς οἶκον τοῦ κεραμέως, καὶ ἐκεῖ ἀκούσῃ τοὺς λόγους μου.

Ιερ. 18,2

Σηκώ καὶ κατέβα στὸ ἐργαστήριον τοῦ ἀγγειοπλάστου καὶ

εκεί θα ακούσης τους λόγους μου.

Ιερ. 18,3 καὶ κατέβην εἰς τὸν οἶκον τοῦ κεραμέως, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐποίει ἔργον ἐπὶ τῶν λίθων·

Ιερ. 18,3 Κατέβηκα στο εργαστήριο του αγγειοπλάστου και ιδού, αυτός έκαμνε την εργασίαν του μέ τους λιθίνους τροχούς.

Ιερ. 18,4 καὶ ἔπασσε τὸ ἀγγεῖον, ὃ αὐτὸς ἐποίει ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, καὶ πάλιν αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὸ ἀγγεῖον ἕτερον, καθὼς ἤρεσεν ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι.

Ιερ. 18,4 Επεσε δε το πήλινον αγγεῖον, το οποίον αυτός κατεσκεύαζε με τα χέρια του. Ο κεραμοποιός και πάλιν έκαμε άλλο αγγεῖον· το έκαμεν, όπως ήρεσεν εις αυτόν.

Ιερ. 18,5 καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

Ιερ. 18,5 Τότε ο Κυριος απηύθυνε λόγον προς εμέ και μου είπε·

Ιερ. 18,6 εἰ καθὼς ὁ κεραμεὺς οὗτος οὐ δυνήσομαι τοῦ ποιῆσαι ὑμᾶς, οἶκος Ἰσραὴλ; ἰδοὺ ὡς ὁ πηλὸς τοῦ κεραμέως ὑμεῖς ἐστε ἐν ταῖς χερσὶ μου.

Ιερ. 18,6 Μηπως και εγώ δεν ημπορώ να κάμω σας τους Ισραηλίτας, όπως έκαμεν ο κεραμεύς αυτός; Διότι, ιδού, εις τα χέρια μου σεις είσθε ώσαν τον πηλόν του κεραμέως.

Ιερ. 18,7 πέρας λαλήσω ἐπὶ ἔθνος ἢ ἐπὶ βασιλείαν τοῦ ἐξῆραι αὐτοὺς καὶ τοῦ ἀπολλύειν,

Ιερ. 18,7 Εάν προαναγγείλω και αποφασίσω το τέλος ενός έθνους η ότι θα εξολοθρεύσω και θα εξαφανίσω μίαν βασιλείαν και τους πολίτας της,

Ιερ. 18,8 καὶ ἐπιστραφῇ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἀπὸ πάντων τῶν κακῶν αὐτῶν, καὶ μετανοήσω περὶ τῶν κακῶν, ὧν ἐλογισάμην τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς.

Ιερ. 18,8 εάν εκείνο το έθνος επιστρέψη προς εμέ εν μετανοία, απαρνηθή δε και απομακρυνθή από όλας τας κακίας, εγώ θα αλλάξω γνώμην σχετικώς με τας θλίψεις και τιμωρίας, τας οποίας είχα σκεφθή να επιφέρω εναντίον των ανθρώπων του λαού αυτού.

- Ιερ. 18,9 καὶ πέρας λαλήσω ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλείαν τοῦ ἀνοικοδομεῖσθαι καὶ τοῦ καταφυτεῦεσθαι,
- Ιερ. 18,9 Εἰάν ἐξ αντιθέτου ομιλήσω καὶ αποφασίσω περὶ ἐνὸς ἔθνους καὶ ἐνὸς βασιλείου, ὅτι θα ἀνοικοδομηθῇ, θα φυτευθῇ καὶ θα προοδεύσῃ,
- Ιερ. 18,10 καὶ ποιήσωσι τὰ πονηρὰ ἐναντίον μου τοῦ μὴ ἀκούειν τῆς φωνῆς μου, καὶ μετανοήσω περὶ τῶν ἀγαθῶν, ὧν ἐλάλησα τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς.
- Ιερ. 18,10 οἱ δὲ ἄνθρωποι τοῦ ἔθνους αὐτοῦ πράξουν πονηρὰ ἐνώπιόν μου καὶ δὲν θέλουν νὰ ἀκούσουν καὶ νὰ υπακούσουν εἰς τὴν φωνὴν μου, τότε θα ἀλλάξω γνώμην σχετικῶς με τὰ ἀγαθὰ, ποὺ εἶχα προαναγγεῖλει, ὅτι θα ἀποστείλω εἰς αὐτούς.
- Ιερ. 18,11 καὶ νῦν εἶπόν πρὸς ἄνδρας Ἰούδα καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλήμ· ἰδοὺ ἐγὼ πλάσσω ἐφ' ὑμᾶς κακὰ καὶ λογίζομαι ἐφ' ὑμᾶς λογισμόν· ἀποστραφήτω δὴ ἕκαστος ἀπὸ ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηραῖς, καὶ καλλίονα ποιήσατε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν.
- Ιερ. 18,11 Καὶ τώρα εἰπέ στοὺς ἀνθρώπους τοῦ βασιλείου Ἰούδα καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας τῆς Ἱερουσαλήμ. Ἰδοὺ, ἐγὼ παρασκευάζω ἐναντίον σας θλίψεις καὶ τιμωρίας, μελετῶν σχέδια εἰς βάρος σας. Ἀς ἀπομακρυνθῇ, λοιπόν, ὁ καθένας σας ἀπὸ τὸν δρόμον τῶν πονηριῶν τοῦ καὶ πράξατε ἔργα καλότερα.
- Ιερ. 18,12 καὶ εἶπαν· ἀνδριούμεθα, ὅτι ὀπίσω τῶν ἀποστροφῶν ἡμῶν πορευσόμεθα καὶ ἕκαστος τὰ ἀρεστὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ τῆς πονηραῖς ποιήσομεν.
- Ιερ. 18,12 Ἐκεῖνοι ὁμῶς ἀπήντησαν· Ἡμεῖς εἴμεθα ἀνδρεῖοι, δι' αὐτὸ καὶ θα προχωρήσωμεν εἰς τὰς παραβάσεις μας, καὶ ὁ καθένας ἀπὸ ἡμᾶς θα πράξῃ ὅ,τι εὐχαριστεῖ τὴν πονηρὰν αὐτοῦ καρδίαν.
- Ιερ. 18,13 διὰ τοῦτο τὰδε λέγει Κύριος· ἐρωτήσατε δὴ ἐν ἔθνεσι· τίς ἤκουσε τοιαῦτα φρικτὰ, ἃ ἐποίησε σφόδρα

παρθένος Ἰσραὴλ;

Ιερ. 18,13

Δια τοῦτο αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Ερωτήσατε τὰ εἰδωλολατρικά ἔθνη· ποῖο ἀπὸ αὐτὰ ἤκουσε τέτοια φρικτὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα τόσον πολὺ διέπραξεν ἡ θυγάτηρ μου αὕτη, τὸ ἔθνος Ἰσραὴλ;

Ιερ. 18,14

μὴ ἐκλείψουσιν ἀπὸ πέτρας μαστοὶ ἢ χιών ἀπὸ τοῦ Λιβάνου; μὴ ἐκκλινῇ ὕδωρ βιαίως ἀνέμῳ φερόμενον;

Ιερ. 18,14

Μηπὼς θα λείψουν ποτέ αἱ πηγαὶ ὕδατος ἀπὸ τοὺς βράχους ἡ τὰ χιόνια ἀπὸ τοῦ ὄρους Λιβανον; Μηπὼς καὶ θα παρεκκλίνη τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ ἀπὸ τὴν φυσικὴν πορείαν του, ἐστὼ καὶ ἀν βίαιος ἀνεμὸς ἐκσπάσῃ εἰς αὐτό;

Ιερ. 18,15

ὅτι ἐπελάθοντό μου ὁ λαὸς μου, εἰς κενὸν ἐθυμίασαν· καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν σχοῖνους αἰωνίους τοῦ ἐπιβῆναι τρίβους οὐκ ἔχοντας ὁδὸν εἰς πορείαν

Ιερ. 18,15

Ὁ Ἰσραηλιτικὸς ὁμῶς λαὸς με ἐλησμόνησε, προσέφερε θυσίαν θυμιάματος εἰς τὰ κούφια καὶ ψευδῆ εἰδῶλα. Αὐτοὶ περὶ παρεκκλίνουν εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν, θα ἀποκάμουν καὶ θα παραλύσουν στοὺς δρόμους των, διότι ἀφήκαν τὰς αἰωνίους οδοὺς, διὰ νὰ τραποῦν εἰς μονοπάτια, ποὺ δὲν εἶναι καν δρόμος καὶ δὲν διέρχονται ἀπὸ αὐτὰ ἄνθρωποι.

Ιερ. 18,16

τοῦ τάξαι τὴν γῆν αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν καὶ σύριγμα αἰώνιον· πάντες οἱ διαπορευόμενοι δι' αὐτῆς ἐκστήσονται καὶ κινήσουσι τὴν κεφαλὴν αὐτῶν.

Ιερ. 18,16

Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι νὰ καταντήσῃ ἡ χώρα αὐτῶν εἰς ὄλεθρον, αἰώνιον σφύριγμα καταπλήξεως καὶ ειρωνείας ἐκ μέρους των ἀνθρώπων. Ὅλοι ὅσοι διέρχονται πλησίον αὐτῆς θα μείνουν ἐκπληκτοὶ, θα κινοῦν με θλίψιν τὴν κεφαλὴν των

Ιερ. 18,17

ὥς ἄνεμον καύσωνα διασπερῶ αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον ἐχθρῶν αὐτῶν, δεῖξω αὐτοῖς ἡμέραν ἀπωλείας αὐτῶν.

Ιερ. 18,17

Ὡσάν τον καυστικὸν ἄνεμον θα τοὺς διασκορπίσω ἐνώπιον των ἐχθρῶν των. Θα παρουσιάσω ἐνώπιόν των τὴν ἡμέραν

της καταστροφής των.

Ιερ. 18,18 Καὶ εἶπαν· δεῦτε καὶ λογισώμεθα ἐπὶ Ἰερεμίαν λογισμὸν, ὅτι οὐκ ἀπολεῖται νόμος ἀπὸ ἱερέως καὶ βουλή ἀπὸ συνετοῦ καὶ λόγος ἀπὸ προφήτου· δεῦτε καὶ πατάξωμεν αὐτὸν ἐν γλώσσει καὶ ἀκουσώμεθα πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ.

Ιερ. 18,18 Οἱ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐχθροὶ τοῦ προφήτου εἶπαν· Ελάτε καὶ ἀσσκεφθώμεν, τί πρέπει νὰ κάμωμεν ἐναντίον τοῦ Ἰερεμίου, διότι ἐπὶ τέλους δὲν ἐχάθη ἀπὸ ἀνάμεσα μας νόμος διδασκόμενος ἀπὸ ἱερεῖς καὶ σοφὴ συμβουλή ἀπὸ συνετὸν ἄνθρωπον καὶ λόγος προερχόμενος ἀπὸ προφήτην. Ἀς τὸν κτυπήσωμεν μὲ τὰ ἴδια τοῦ τὰ λόγια, ἀς ἀκούμε μὲ προσοχὴν ὅλους τοὺς λόγους τοῦ καὶ ἀς ἐπισημαίνωμεν τοὺς ἐπιληψίμους.

Ιερ. 18,19 εἰσάκουσόν μου, Κύριε, καὶ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τοῦ δικαιώματός μου.

Ιερ. 18,19 Καὶ ὁ προφήτης λέγει· Ἀκουσέ με, Κυριε, πρόσεξε τὴν φωνήν μου, διὰ τῆς ὁποίας ζητῶ τὸ δίκαιόν μου.

Ιερ. 18,20 εἰ ἀνταποδίδεται ἀντὶ ἀγαθῶν κακά; ὅτι συνελάλησαν ῥήματα κακὰ τῆς ψυχῆς μου καὶ τὴν κόλασιν αὐτῶν ἔκρυψάν μοι· μνήσθητι ἐστηκότος μου κατὰ πρόσωπόν σου τοῦ λαλήσαι ὑπὲρ αὐτῶν ἀγαθὰ, τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν σου ἀπ' αὐτῶν.

Ιερ. 18,20 Πρέπει, λοιπόν, νὰ ἀνταποδίδονται ἀντὶ τῶν ἀγαθῶν κακά; Διότι αὐτοὶ συνεφώνησαν καὶ ἀπεφάσισαν κακὰ ἐναντίον τῆς ζωῆς μου. Καὶ τὸ κακόν, ποὺ σκέπτονται ἐναντίον μου, μου τὸ ἀπέκρυψαν. Ἐνθυμήσου, Κυριε, ὅτι ἐγὼ ὀρθίος ἐνώπιόν σου σε παρεκάλεσα δι' αὐτούς, νὰ τοὺς στείλῃς ἀγαθὰ, νὰ ἀποτρέψῃς ἀπὸ αὐτοὺς τὴν δικαίαν σου ὀργήν.

Ιερ. 18,21 διὰ τοῦτο δὸς τοὺς υἱοὺς αὐτῶν εἰς λιμὸν καὶ ἄθροισον αὐτοὺς εἰς χεῖρας μαχαίρας· γενέσθωσαν αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἄτεκνοι καὶ χῆραι, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν

γενέσθωσαν ἀνηρημένοι θανάτῳ καὶ οἱ νεανίσκοι αὐτῶν
πεπτωκότες μαχαίρᾳ ἐν πολέμῳ.

Ιερ. 18,21

Δια την αχαριστίαν των αὐτὴν και δια τα εγκληματικά των
σχέδια παράδωσε τα παιδιά των εις λιμόν, συνάθροισέ τους
προς σφαγὴν ἀπὸ ἐχθρικᾶς μαχαίρας. Ἀς γίνουν και ας
μείνουν αι γυναῖκες των ἀτεκνοι και χήραι, οἱ ἄνδρες αὐτῶν
ας ἐξολοθρευθὺν με θανατηφόρον ἀσθένειαν και οἱ νέοι
αὐτῶν ἄνδρες ας σφαγούν δια μαχαίρας κατὰ τον πόλεμον.

Ιερ. 18,22

γενηθήτω κραυγὴ ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν, ἐπάξεις ἐπ’
αὐτοὺς ληστὰς ἄφνω, ὅτι ἐνεχείρησαν λόγον εἰς
σύλληψίν μου, καὶ παγίδας ἔκρυψαν ἐπ’ ἐμέ.

Ιερ. 18,22

Ἀς ἀκουσθὺν κραυγαὶ πόνου και ἀπελπισίας μέσα εις τα
σπίτια των. Φέρε αἰφνιδίως ἐναντίον αὐτῶν ληστὰς, διότι
συνεφώνησαν και ἀπεφάσισαν μεταξύ των να με
συλλάβουν και ἐστήσαν παγίδας ἐναντίον μου.

Ιερ. 18,23

καὶ σύ, Κύριε, ἔγνωσ ἅπασαν τὴν βουλήν αὐτῶν ἐπ’ ἐμέ
εἰς θάνατον· μὴ ἀθωώσης τὰς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ τὰς
ἀμαρτίας αὐτῶν ἀπὸ προσώπου σου μὴ ἐξαλείψης·
γενέσθω ἡ ἀσθένεια αὐτῶν ἐναντίον σου, ἐν καιρῷ
θυμοῦ σου ποιήσον ἐν αὐτοῖς.

Ιερ. 18,23

Και συ, Κυριε, ἐγνώρισες ὅλην την ἐναντίον μου πονηράν
σκέψιν και ἀπόφασίν των, δια να με θανατώσουν. Μη
ἀμνηστεύσης και μη ἀφησης ἀτιμωρήτους τας κακίας των.
Μη σβήσης ἀπὸ ἐμπρός σου και ἐξαλείψης τας ἀμαρτίας
των. Ἀσθενεῖς και ἀδύνατοι ας πέσουν ἐνώπιόν σου. Εἰς τον
καιρὸν του δικαίου σου θυμοῦ πράξε τούτο ἐναντίον των.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 19

Ιερ. 19,1

Τότε εἶπε Κύριος πρὸς με· βάδισον καὶ κτῆσαι βῆκον
πεπλασμένον ὀστράκινον καὶ ἄξεις ἀπὸ τῶν

	πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων,
Ιερ. 19,1	Τότε μου εἶπεν ὁ Κύριος· Πηγαινε καὶ ἀγόρασε λαγήνι φτιασμένο ἀπὸ πηλόν, πάρε μαζή σου μερικοὺς ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ καὶ ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς
Ιερ. 19,2	καὶ ἐξελεύσῃ εἰς τὸ πολυάνδριον υἱῶν τῶν τέκνων αὐτῶν, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῶν προθύρων πύλης τῆς Χαρσεῖθ, καὶ ἀνάγνωθι ἐκεῖ πάντας τοὺς λόγους τούτους, οὓς ἂν λαλήσω πρὸς σέ,
Ιερ. 19,2	καὶ νὰ ἐξέλθῃς στο Πολυάνδριον, στο νεκροταφεῖον ὅπου ἔθαπτον τὰ θυσιαζόμενα στον Βααλ τέκνα τῶν, αὐτὸ που εὐρίσκεται εἰς τὰ πρόθυρα τῆς πύλης Χαρσεῖθ. Εκκεῖ κάμε γνωστοὺς εἰς ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους, τοὺς ὁποῖους ἐγὼ θα ἀποκαλύψω εἰς σέ.
Ιερ. 19,3	καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς· ἀκούσατε τὸν λόγον Κυρίου, βασιλεῖς Ἰούδα καὶ ἄνδρες Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον κακὰ, ὥστε παντὸς ἀκούοντος αὐτὰ ἡχήσῃ τὰ ὦτα αὐτοῦ,
Ιερ. 19,3	Καὶ θα πῃς εἰς αὐτοὺς· ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου βασιλεῖς τοῦ βασιλείου Ἰούδα, ἄνδρες Ἰουδαῖοι, οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλὴμ, ὅλοι ὅσοι εἰσέρχεσθε ἀπὸ τὰς πύλας αὐτάς· αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· ἰδοὺ, ἐγὼ θα ἐπιφέρω ἐναντίον τοῦ τόπου αὐτοῦ θλίψεις καὶ συμφοράς, τόσον πολλὰς καὶ μεγάλας, ὥστε καθένας που θα τὰς ἀκούσῃ, θα αἰσθανθῇ νὰ βουτῖζουν τὰ αὐτιά του.
Ιερ. 19,4	ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με καὶ ἀπηλλοτριώσαν τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐθυμίαν ἐν αὐτῷ θεοῖς ἄλλοτρίοις, οἷς οὐκ ἤδεισαν αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, καὶ οἱ βασιλεῖς Ἰούδα ἔπλησαν τὸν τόπον τοῦτον αἱμάτων ἀθώων
Ιερ. 19,4	Αὐτὰ θα γίνουν, διότι αὐτοὶ με ἐγκατέλειψαν, ἐμόλυναν καὶ ἀφιέρωσαν τὸν τόπον τούτον εἰς ξένους θεοὺς, ἐθυσίασαν

εις αυτόν θυσίας προς θεούς ξένους, τους οποίους δεν
εγνώριζαν ούτε αυτοί ούτε οι πρόγονοί των. Οι δε βασιλείς
του Ιούδα εγέμισαν τον τόπον αυτόν από αίματα αθών
ανθρώπων, τους οποίους έσφαζαν.

Ιερ. 19,5 καὶ ὠκοδόμησαν ὑψηλὰ τῇ Βάαλ τοῦ κατακαίειν τοὺς
υἱοὺς αὐτῶν ἐν πυρί, ἃ οὐκ ἐνετειλάμην οὐδὲ
διενοήθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου.

Ιερ. 19,5 Εκτισαν εις υψηλούς τόπους θυσιαστήρια του ειδώλου
Βααλ, δια να κατακαίουν τα παιδιά των στο πυρ, έκαμαν
πράγματα, τα οποία ουδέποτε εγώ διέταξα, ούτε καν ήλθαν
ποτέ εις την διάνοιάν μου.

Ιερ. 19,6 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐ
κληθήσεται τῷ τόπῳ τούτῳ ἔτι Διάπτωσις καὶ
Πολυάνδριον υἱοῦ Ἐννόμ, ἀλλ' ἡ Πολυάνδριον τῆς
σφαγῆς.

Ιερ. 19,6 Δια τούτο ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει ο Κυριος, κατά τας
οποίας δεν θα ονομασθή πλέον ο τόπος αυτός απλώς
Διάπτωσις και Πολυάνδριον του υιού του Εννόμ, άλλα
Πολυάνδριον της σφαγής.

Ιερ. 19,7 καὶ σφάξω τὴν βουλήν Ἰούδα καὶ τὴν βουλήν
Ἱερουσαλὴμ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ καταβαλῶ αὐτοὺς
ἐν μαχαίρᾳ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ ἐν χερσὶ
τῶν ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ δώσω τοὺς
νεκροὺς αὐτῶν εἰς βρῶσιν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ
καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.

Ιερ. 19,7 Διότι στον τόπον αυτόν θα σφάξω και θα ματαιώσω την
πονηράν σκέψιν και απόφασιν του βασιλείου Ιούδα και της
Ιερουσαλήμ, θα παραδώσω και θα καταβάλω αυτούς εις
σφαγήν μαχαίρας ενώπιον των εχθρών των, εις τα χέρια
ανθρώπων οι οποίοι ζητούν να τους αφαιρέσουν την ζωήν.
Θα παραδώσω τους νεκρούς των τροφήν εις τα όρνια του
ουρανού και εις τα θηρία της γης.

- Ιερ. 19,8 καὶ τάξω τὴν πόλιν ταύτην εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς συριγμόν· πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ’ αὐτῆς σκυθρωπάσει καὶ συριεῖ ὑπὲρ πάσης τῆς πληγῆς αὐτῆς.
- Ιερ. 19,8 Θα προορίσω και θα παραδώσω αυτήν την πόλιν εις όλεθρον και αφανισμόν, ελεεινόν θέαμα δια συριγμόν θλίψεως και ειρωνείας. Καθε άνθρωπος, ο οποίος θα διέρχεται κοντά της, θα σκυθρωπάζη βλέπων την μεγάλην καταστροφήν της και θα εκβάλλη συριγμόν δέους και ειρωνείας δια την μεγάλην αυτής πληγήν.
- Ιερ. 19,9 καὶ ἔδονται τὰς σάρκας τῶν υἱῶν αὐτῶν καὶ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων αὐτῶν, καὶ ἕκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἔδονται ἐν τῇ περιοχῇ καὶ ἐν τῇ πολιορκίᾳ, ἣ πολιορκήσουσιν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν.
- Ιερ. 19,9 Οι κάτοικοί της λόγω του λιμού, που θα επικρατήση, θα φάγουν τας σάρκας των υἱῶν των και τας σάρκας των θυγατέρων των, ἄλλα και κάθε άνθρωπος θα φάγη τας σάρκας του πλησίον αὐτοῦ, ἐξ αἰτίας της στενῆς και καταπιεστικῆς πολιορκίας, με την οποίαν θα τους πολιορκήσουν οι εχθροὶ των.
- Ιερ. 19,10 καὶ συντρίψεις τὸν βῖκον κατ’ ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκπορευομένων μετὰ σοῦ
- Ιερ. 19,10 Θα συντρίψης το λαγὴνι εμπρὸς εις τα μάτια των ἀνδρῶν, οἱ οἱοὶ θα ἔλθουν μαζὴ σου,
- Ιερ. 19,11 καὶ ἐρεῖς· τάδε λέγει Κύριος· οὕτως συντρίψω τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καθὼς συντρίβεται ἄγγος ὀστράκινον, ὃ οὐ δυνήσεται ἰαθῆναι ἔτι.
- Ιερ. 19,11 και θα πης· Αὐτὰ λέγει ο Κυριος ἐτσι ἐγὼ θα συντρίψω τον λαὸν αὐτόν και την πόλιν αὐτήν, ὅπως συντρίβεται το πῆλινον τοῦτο δοχεῖον, το οἱοῖον δεν εἶναι δυνατόν πλέον να συγκολληθῇ και αποκατασταθῇ.
- Ιερ. 19,12 οὕτως ποιήσω, λέγει Κύριος, τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν αὐτῷ τοῦ δοθῆναι τὴν πόλιν ταύτην ὡς

τὴν διαπίπτουσιν.

Ιερ. 19,12

Ετσι θα κάμω στον τόπον τούτον, λέγει ο Κυριος, και στους κατοίκους του τόπου αυτού, ὥστε να γίνη η πόλις αυτή ως ἄλλο μεγάλο νεκροταφεῖον, ὅπως η “Διαπίπτουσα”.

Ιερ. 19,13

καὶ οἱ οἴκοι Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ οἴκοι βασιλέων Ἰουδα ἔσονται καθὼς ὁ τόπος ὁ διαπίπτων ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν ἐν πάσαις ταῖς οἰκίαις, ἐν αἷς ἐθυμίᾳσαν ἐπὶ τῶν δωματίων αὐτῶν πᾶση τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔσπεισαν σπονδὰς θεοῖς ἄλλοτρίοις. -

Ιερ. 19,13

Και τα σπίτια της Ιερουσαλήμ και οι οἰκοὶ των βασιλέων Ἰουδα, θα γίνουν ὅπως ο τόπος ο Διαπίπτων, ο Ταφέθ, το νεκροταφεῖον, ἐξ αἰτίας των βδελυγμάτων, τα οποία ἐτελοῦντο εἰς ὅλας τας οἰκίας. Ἀπὸ τα δώματα των οἰκιῶν αὐτῶν, ἐπάνω εἰς τα ἡλιακωτά, προσέφεραν θυσίαν θυμιάματος εἰς την στρατιάν των ἀστέρων του ουρανοῦ και ἔχυσαν σπονδὰς εἰς θεοὺς ξένους!

Ιερ. 19,14

Καὶ ἦλθεν Ἰερεμίας ἀπὸ τῆς διαπτώσεως, οὗ ἀπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ἐκεῖ τοῦ προφητεῦσαι, καὶ ἔστη ἐν τῇ αὐλῇ οἴκου Κυρίου καὶ εἶπε πρὸς πάντα τὸν λαόν·

Ιερ. 19,14

Ἐπέστρεψεν ο Ἰερεμίας ἀπὸ τον τόπον αὐτὸν της Διαπτώσεως, ὅπου τον εἶχεν ἀποστεῖλει ο Κυριος, δια να προφητεύσῃ, και ἐστάθη ὀρθιος εἰς την αὐλὴν του Κυρίου και εἶπε πρὸς ὅλον τον λαόν.

Ιερ. 19,15

τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῆς καὶ ἐπὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἅπαντα τὰ κακά, ἃ ἐλάλησα ἐπ’ αὐτήν, ὅτι ἐσκήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν τοῦ μὴ εἰσακούειν τῶν ἐντολῶν μου.

Ιερ. 19,15

Αὐτὰ λέγει ο Κυριος· Ἰδού, ἐγὼ ἐπιφέρω εἰς την πόλιν αὐτήν και εἰς ὅλας τας πόλεις της χώρας αὐτῆς και εἰς τας κώμας αὐτῆς ὅλα τα κακά, τα οποία ἐλάλησα ἐναντίον αὐτῆς, διότι οι Ἰσραηλίται ἐσκήρυναν τον τράχηλον των, ὥστε να

αρνηθούν να υπακούσουν εις τας εντολάς μου.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 20

- Ιερ. 20,1 Καὶ ἤκουσε Πασχώρ ὁ υἱὸς Ἐμμήρ ὁ ἱερεὺς - καὶ οὗτος ἦν καθεσταμένος ἡγούμενος οἴκου Κυρίου - τοῦ Ἰερεμίου προφητεύοντος τοὺς λόγους τούτους.
- Ιερ. 20,1 ὁ Πασχώρ, υἱὸς τοῦ Εμμήρ, ὁ Ἱερεὺς, αὐτὸς πο ὕ εἶχε διορισθ ἀρχηγὸς καὶ ἐπόπτης τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου, ἤκουσε τὸν Ἰερεμίαν νὰ προφητεύῃ τοὺς ἀπειλητικὸς αὐτοὺς λόγους.
- Ιερ. 20,2 καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸν καταρράκτην, ὃς ἦν ἐν πύλῃ οἴκου ἀποτεταγμένου τοῦ ὑπερώου, ὃς ἦν ἐν οἴκῳ Κυρίου.
- Ιερ. 20,2 Τὸν εμαστίγωσε καὶ ἔβαλε τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας, αὐτοῦ στο βασανιστικὸν ξύλον, ποὺ υπήρχε μέσα εἰς δωμάτιον μεμονωμένον ὑπεράνω ἀπὸ τὴν αὐλὴν τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου.
- Ιερ. 20,3 καὶ ἐξήγαγε Πασχώρ τὸν Ἰερεμίαν ἐκ τοῦ καταρράκτου, καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰερεμίας· οὐχὶ Πασχώρ ἐκάλεσε Κύριος τὸ ὄνομά σου, ἀλλ' ἦ Μέτοικον.
- Ιερ. 20,3 Κατόπιν ὁ Πασχώρ ἐβγάλε τὸν Ἰερεμίαν ἀπὸ το βασανιστικὸν αὐτό ξύλον καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰερεμίας· Ὁ Κύριος δεν σου ἔδωσε τὸ ὄνομα Πασχώρ, ἀλλὰ τὸ ὄνομα Μέτοικος,
- Ιερ. 20,4 διότι τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμί σε εἰς μετοικίαν σὺν πᾶσι τοῖς φίλοις σου, καὶ πεσοῦνται ἐν μαχαίρᾳ ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται, καὶ σὲ καὶ πάντα Ἰούδαν δώσω εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ μετοικιοῦσιν αὐτοὺς καὶ κατακόψουσιν ἐν μαχαίραις.

- Ιερ. 20,4 διότι αυτά λέγει ο Κύριος· ιδού, εγώ θα σε παραδώσω εις μετοικεσίαν μαζί με τους φίλους σου, οι οποίοι φίλοι σου θα πέσουν εν στόματι μαχαίρας των εχθρών των. Αυτά θα τα ίδουν οι οφθαλμοί σου. Σε τον ίδιον και όλους τους Ιουδαίους θα παραδώσω αιχμαλώτους εις τα χέρια του βασιλέως της Βαβυλώνης, οι άνδρες του οποίου θα απαγάγουν εις μετοικεσίαν και σε και αυτούς· πολλούς δε θα κατακόψουν με τας μαχαίρας.
- Ιερ. 20,5 καὶ δώσω τὴν πᾶσαν ἰσχὺν τῆς πόλεως ταύτης καὶ πάντας τοὺς πόνους αὐτῆς καὶ πάντας τοὺς θησαυροὺς τοῦ βασιλέως Ἰούδα εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἄξουσιν αὐτοὺς εἰς Βαβυλῶνα.
- Ιερ. 20,5 Θα παραδώσω δε ὅλην την δύναμιν της πόλεως αυτής, όλους τους κόπους της, όλους τους θησαυρούς του βασιλέως Ἰούδα, εις τα χέρια των εχθρών του, οι οποίοι εχθροί του θα οδηγήσουν αυτούς αιχμαλώτους εις την Βαβυλῶνα.
- Ιερ. 20,6 καὶ σὺ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου πορεύσεσθε ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ ἐν Βαβυλῶνι ἀποθανῇ καὶ ἐκεῖ ταφῇσῃ, σὺ καὶ πάντες οἱ φίλοι σου, οἷς ἐπροφήτευσας αὐτοῖς ψευδῆ.
- Ιερ. 20,6 Και συ και ὅλοι, ὅσοι κατοικοῦν στο σπίτι σου, θα πορευθῇτε εις αιχμαλωσίαν, εις την Βαβυλῶνα ἐκεῖ θα αποθάνῃς, ἐκεῖ και θα ταφῇς συ και ὅλοι οι φίλοι σου, στους οποιους εἶπες ψευδεῖς προφητείας.
- Ιερ. 20,7 Ἐπάτησάς με, Κύριε, καὶ ἠπατήθην, ἐκράτησας καὶ ἠδυνάσθης· ἐγενόμην εἰς γέλωτα, πᾶσαν ἡμέραν διετέλεσα μυκτηριζόμενος·
- Ιερ. 20,7 Παραπονούμενος ο προφήτης απευθύνεται προς τον Κυριον και λέγει· Κυριε, με εξηπάτησες σχετικῶς με το προφητικον ἔργον και ηπατήθην. Επέμεινες να αναλάβω το ἔργον του προφήτου και επεκράτησεν η γνώμη σου. Ἰδού ὁμως, ὅτι εγώ ἐγίνα αντικείμενον γέλωτος· ὅλην την την

- μέραν ὑπήρξα αντικείμενον εξευτελισμοῦ και χλευασμοῦ.
Ιερ. 20,8 ὅτι πικρῶ λόγῳ μου γελάσομαι, ἀθεσίαν καὶ
ταλαιπωρίαν ἐπικαλέσομαι, ὅτι ἐγενήθη λόγος Κυρίου
εἰς ὄνειδισμὸν ἐμοὶ καὶ εἰς χλευασμὸν πᾶσαν ἡμέραν
μου.
- Ιερ. 20,8 Με πικροὺς και δηκτικούς λόγους θα με χλευάσουν, θα γίνω
περίγελως, διότι ἐγὼ ἤλεγχα την παρανομίαν και την
καταδυνάστευσιν. Ἀλλ' ἰδοὺ ὅτι ο λόγος, τον ὁποῖον ἔθεσεν
στο στόμα μου ο Κυριος, ἐγινε δι' ἐμέ αἰτία ὀνειδισμοῦ.
Ὅλας τας ἡμέρας της ζωῆς μου θα με χλευάζουν.
- Ιερ. 20,9 καὶ εἶπα· οὐ μὴ ὀνομάσω τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ οὐ μὴ
λαλήσω ἔτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο ὡς πῦρ
καϊόμενον φλέγον ἐν τοῖς ὀστέοις μου, καὶ παρεῖμαι
πάντοθεν καὶ οὐ δύναμαι φέρειν.
- Ιερ. 20,9 Καὶ εἶπα τότε ἀπὸ μέσα μου· Δεν θα ἀναφέρω ἄλλην φορὰν
τὸ ὄνομα του Κυρίου και δεν θα λαλήσω πλέον ἐν τῷ
ὀνόματι αὐτοῦ. Ἀλλὰ ἡ σκέψις μου αὐτὴ ἐγένεν ὥσαν
πυρκαϊὰ καιομένη, φλέγουσα, μέσα εἰς τα ὀστά μου.
Παρέλυσα ἀπὸ παντοῦ και δεν ἠμπορῶ νὰ υποφέρω αὐτὴν
την φλόγα.
- Ιερ. 20,10 ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν συναθροιζομένων κυκλόθεν·
ἐπισύστητε καὶ ἐπισυστῶμεν αὐτῷ, πάντες ἄνδρες φίλοι
αὐτοῦ· τηρήσατε τὴν ἐπίνοιαν αὐτοῦ, εἰ ἀπατηθήσεται
καὶ δυνησόμεθα αὐτῷ καὶ ληψόμεθα τὴν ἐκδίκησιν
ἡμῶν ἐξ αὐτοῦ.
- Ιερ. 20,10 Διότι ἤκουσα ψευδεῖς κατηγορίας και αὐστηρὰς ἐπιτιμήσεις
πολλῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχον συγκεντρωθῇ ὀλόγυρά μου.
Ἐπιτεθῆτε ἐναντίον του, ἔλεγαν, και ἡμεῖς ἐπίσης θα
ριφθῶμεν ἐναντίον του, ὅλοι οἱ ἄνδρες οἱ φίλοι του.
Παρακολουθήσατε και κατασκοπεύσατε τας σκέψεις του,
μήπως τυχόν και παρασυρθῇ εἰς πλάνην και ψεῦδος, ὅποτε
θα κατακυριαρχήσωμεν εἰς αὐτόν και θα πάρωμεν την

εκδίκησίν μας εναντίον του.

Ιερ. 20,11 ὁ δὲ Κύριος μετ' ἐμοῦ καθὼς μαχητὴς ἰσχύων· διὰ τοῦτο ἐδίωξαν καὶ νοῆσαι οὐκ ἠδύναντο· ἠσχύνηθησαν σφόδρα, ὅτι οὐκ ἐνόησαν ἀτιμίας αὐτῶν, αἱ δὲ αἰῶνος οὐκ ἐπιλησθήσονται.

Ιερ. 20,11 Ἀλλὰ ὁ Κύριος ἦτο μαζὴ μου ἰσχυρὸς υπερασπιστής. Διὰ τοῦτο αὐτοὶ με κατεδίωξαν, χωρὶς νὰ με καταβάλουν. Δὲν ἠμπόρεσαν νὰ ἐννοήσουν ὅτι ὁ Κύριος ἦτο μαζὴ μου. Κατησχύνθησαν πάρα πολὺ, διότι δὲν συνησθάνθησαν τὰς ἀτιμίας των, αἱ ὁποῖαι ἐν τούτοις δὲν θὰ λησμονηθοῦν διὰ μέσου των αἰώνων.

Ιερ. 20,12 Κύριε, δοκιμάζων δίκαια, συνίων νεφροὺς καὶ καρδίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς, ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὰ ἀπολογήματά μου. -

Ιερ. 20,12 Κυριε, συ εἶσαι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐξετάζεις με δικαιοσύνην καὶ ἀποδίδοστο δίκαιον. Γνωρίζεις καὶ τὰ ἀπόκρυφα των ἀνθρώπων, τοὺς νεφροὺς καὶ τὰς καρδίας. Ἀς ἶδω λοιπὸν στελλομένην ἀπὸ σε τιμωρίαν ἐναντίον αὐτῶν των ἀνθρώπων, διότι ἐγὼ πρὸς σε ἐφάνέρωσα τὰς θλίψεις μου, τοὺς διωγμοὺς μου, ὅπως καὶ τὰς ἀπολογίας μου.

Ιερ. 20,13 Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, αἰνέσατε αὐτῷ, ὅτι ἐξείλατο ψυχὴν πένητος ἐκ χειρὸς πονηρευομένων. -

Ιερ. 20,13 Δοξολογήσατε τὸν Κύριον, δοξολογήσατέ τον, διότι ἐσωσε τὴν ζωὴν ἐμοῦ, τοῦ πτωχοῦ καὶ ἀδυνάτου, ἀπὸ τὰ χέρια πονηρῶν καὶ κακῶν ἀνθρώπων.

Ιερ. 20,14 Ἐπικατάρατος ἡ ἡμέρα, ἐν ᾗ ἐτέχθη ἐν αὐτῇ· ἡ ἡμέρα, ἐν ᾗ ἔτεκέ με ἡ μήτηρ μου, μὴ ἔστω ἐπευκτή.

Ιερ. 20,14 Κατηραμένη ἂς εἶναι ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ἐγεννήθη. Ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν με ἐγέννησεν ἡ μήτηρ μου ἂς μὴ εἶναι εὐλογημένη.

Ιερ. 20,15 ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὁ εὐαγγελισάμενος τῷ πατρί μου λέγων· ἐτέχθη σοι ἄρσεν, εὐφραινόμενος.

- Ιερ. 20,15 Κατηραμένος ας είναι ο άνθρωπος εκείνος, ο οποίος έφερεν στον πατέρα μου την χαρμόσυνον είδησιν και του είπε χαίρων· απέκτησες αρσενικόν παιδί.
- Ιερ. 20,16 ἔστω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὡς αἱ πόλεις, ἃς κατέστρεψε Κύριος ἐν θυμῷ καὶ οὐ μετεμελήθη· ἀκουσάτω κραυγῆς τῷ πρωῒ καὶ ἀλαλαγμοῦ μεσημβρίας,
- Ιερ. 20,16 Ας είναι ο άνθρωπος εκείνος, ὅπως αἱ πόλεις, τας οποίας ο Κυριος εν τη δικαία του οργή κατέστρεψε και δεν μετενόησε δια την καταστροφήν των. Ας ακούση ο άνθρωπος αυτός το πρωί κραυγὰς συναγερμού και την μεσημβρίαν αλαλαγμούς πολέμου.
- Ιερ. 20,17 ὅτι οὐκ ἀπέκτεινέ με ἐν μήτρᾳ μητρὸς καὶ ἐγένετό μοι ἡ μήτηρ μου τάφος μου καὶ ἡ μήτρα συλλήψεως αἰωνίας.
- Ιερ. 20,17 Διότι δεν με εθανάτωσε μέσα εις την μήτραν της μητρός μου, ὥστε να γίνη η μητέρα μου τάφος μου και η μήτρα της παντοτεινὴ φυλακή μου.
- Ιερ. 20,18 ἵνατί τοῦτο ἐξῆλθον ἐκ μήτρας τοῦ βλέπειν κόπους καὶ πόνους, καὶ διετέλεσαν ἐν αἰσχύνῃ αἱ ἡμέραι μου;
- Ιερ. 20,18 Διατί εγεννήθην, διατί εβγήκα ἀπὸ την μητράν; Δια να βλέπω κόπους και να διέρχωμαι τας ημέρας της ζωῆς μου με καταισχύνην και εξευτελισμόν;

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 21

- Ιερ. 21,1 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν, ὅτε ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας τὸν Πασχώρ υἱὸν Μελχίου καὶ Σοφονίαν υἱὸν Μασσαίου τὸν ἱερέα λέγων·
- Ιερ. 21,1 Λογος τον οποίον απηύθυνεν ο Κυριος προς τον Ιερεμίαν, ὅταν ο βασιλεὺς Σεδεκίας ἀπέστειλε προς αὐτὸν τον Πασχώρ υἱὸν του Μελχίου, και τον Σοφονίαν υἱὸν του

- Μαασαίου τον ιερέα, οι οποίοι τον παρεκάλεσαν λέγοντες·
Ιερ. 21,2 έπερώτησον περί ήμῶν τόν Κύριον, ὅτι βασιλεὺς
Βαβυλῶνος ἐφέστηκεν ἐφ' ἡμᾶς, εἰ ποιήσει Κύριος κατὰ
πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, καὶ ἀπελεύσεται ἀφ' ἡμῶν.
- Ιερ. 21,2 Ερώτησε δι' ημᾶς τον Κυριον, διότι ο βασιλεὺς της
Βαβυλῶνος ἐπῆλθεν ἐναντίον μας και ἐφθασεν, εἰάν ο
Κυριος θα ενεργήσῃ υπέρ ημῶν σύμφωνα με ὅλα τα
θαυμαστά ἔργα, τα οποία ἄλλοτε ἐκάμε, και αν αναχωρήσῃ
ἐτσι ο βασιλεὺς αὐτός ἀπό ημᾶς.
- Ιερ. 21,3 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἰερεμίας· οὕτως ἐρεῖτε πρὸς
Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα·
- Ιερ. 21,3 Εἶπε προς αυτοὺς ο Ιερεμίας. Αὐτὰ θα εἴπετε προς τον
Σεδεκίαν, τον βασιλέα της χώρας Ιούδα·
- Ιερ. 21,4 τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ μεταστρέψω τὰ ὄπλα τὰ
πολεμικά, ἐν οἷς ὑμεῖς πολεμεῖτε ἐν αὐτοῖς πρὸς τοὺς
Χαλδαίους τοὺς συγκεκλεικότας ὑμᾶς ἔξωθεν τοῦ
τείχους, καὶ συνάξω αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως
ταύτης
- Ιερ. 21,4 αὐτὰ λέγει ο Κυριος· Ἰδού ἐγὼ θα στρέψω εἰς τα οπίσω
ἄχρηστα τα πολεμικά σας ὄπλα, με τα οποία σεις θέλετε να
πολεμήσετε ἐναντίον των Χαλδαίων, οι οποίοι ἔξω ἀπὸ το
τεῖχος σας ἔχουν περικλείσει. Και θα συγκεντρώσω αὐτοὺς
στο μέσον αὐτῆς της πόλεως.
- Ιερ. 21,5 καὶ πολεμήσω ἐγὼ ὑμᾶς ἐν χειρὶ ἐκτεταμένη καὶ ἐν
βραχίονι κραταιῷ μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς μεγάλης
- Ιερ. 21,5 Εγὼ θα πολεμήσω ἐναντίον σας με το χέρι μου ἀπλωμένον
και με τον παντοδύναμον βραχίονά μου, με θυμόν και
μεγάλην ὀργήν.
- Ιερ. 21,6 καὶ πατάξω πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ, τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη, ἐν θανάτῳ
μεγάλῳ, καὶ ἀποθανοῦνται.
- Ιερ. 21,6 Θα κτυπήσω ὅλους τους κατοίκους εἰς την πόλιν αὐτήν, τους

ανθρώπους και τα κτήνη, με μεγάλο θανατικό και θα αποθάνουν.

Ιερ. 21,7

καὶ μετὰ ταῦτα -οὕτως λέγει Κύριος- δώσω τὸν Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τὸν λαὸν τὸν καταλειφθέντα ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀπὸ τοῦ θανάτου καὶ ἀπὸ τοῦ λιμοῦ καὶ ἀπὸ τῆς μαχαίρας εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν τῶν ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ κατακόψουσιν αὐτοὺς ἐν στόματι μαχαίρας· οὐ φείσομαι ἐπ' αὐτοῖς καὶ οὐ μὴ οἰκτειρήσω αὐτούς.

Ιερ. 21,7

Μετά ταῦτα, ἐτσι λέγει ὁ Κύριος, θὰ παραδώσω τὸν Σεδεκίαν τὸν βασιλέα τοῦ βασιλείου Ἰούδα καὶ τοὺς αὐλικούς του καὶ τὸν λαὸν του, ὅλους ὅσοι ἀπέμειναν εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν ζῶντες ἀπὸ τὴν θανατηφόρον ἀσθένειαν, ἀπὸ τὸν λιμὸν καὶ ἀπὸ τὴν ἐχθρικὴν μάχαιραν, θὰ τοὺς παραδώσω εἰς τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν τῶν, οἱ ὁποῖοι ζητοῦν νὰ ἀφαιρέσουν τὴν ζωὴν τῶν, καὶ θὰ τοὺς κατακόψουν ἐν στόματι μαχαίρας. Εγὼ δὲν θὰ λυπηθῶ δι' αὐτοὺς οὔτε θὰ τοὺς σπλαγχνισθῶ.

Ιερ. 21,8

καὶ πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον ἐρεῖς· τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θανάτου·

Ιερ. 21,8

Καὶ πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον θὰ εἴπῃς· αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἔχω θέσει ἐνώπιόν σας τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς καὶ τὴν ὁδὸν, ποὺ ὁδηγεῖ στὸν θάνατον.

Ιερ. 21,9

ὁ καθήμενος ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀποθανεῖται ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ, καὶ ὁ ἐκπορευόμενος προσχωρήσῃ πρὸς τοὺς Χαλδαίους τοὺς συγκεκλεικότας ὑμᾶς ζήσεται, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς σκῦλα, καὶ ζήσεται.

Ιερ. 21,9

Εκεῖνος, ὁ ὁποῖος θὰ καθίσῃ εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν, θὰ ἀποθάνῃ φονευόμενος ἀπὸ ἐχθρικὴν μάχαιραν ἢ ἀπὸ λιμὸν. Εκεῖνος, ὁ ὁποῖος θὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν πόλιν αὐτὴν, διὰ νὰ παραδοθῇ στοὺς Χαλδαίους, ποὺ σας ἔχουν ἀποκλείσει, θὰ

ζήση, αλλά η ζωή του θα είναι ωσάν τα λάφυρα, που περιπίπτουν εις χείρας των εχθρών. Οπωσδήποτε όμως θα ζήση.

Ιερ. 21,10 διότι ἐσθήρικα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακὰ καὶ οὐκ εἰς ἀγαθὰ· εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος παραδοθήσεται, καὶ κατακαύσει αὐτὴν ἐν πυρὶ.

Ιερ. 21,10 Αυτά θα γίνουν, διότι ἐγὼ ἔχω στρέψει καὶ στηρίξει το πρόσωπόν μου ἐναντίον τῆς πόλεως αὐτῆς, δια να αποστείλω συμφοράς καὶ οχι ευεργεσίας. Θα πέση ἡ πόλις εἰς τα χέρια το βασιλέως τῆς Βαβυλώνας, ο οποίος καὶ θα τὴν παραδώσῃ στο πυρ καὶ θα τὴν κατακαύσῃ.

Ιερ. 21,11 ὁ οἶκος βασιλέως Ἰούδα, ἀκούσατε λόγον Κυρίου·

Ιερ. 21,11 Ὁλος ο βασιλικὸς οἶκος το βασιλέως το Ἰούδα, ὅπως καὶ ο βασιλικὸς οἶκος το Δαβίδ, ἀκούσατε τὸν λόγον το Κυρίου.

Ιερ. 21,12 οἶκος Δαυίδ, τάδε λέγει Κύριος· κρίνατε πρῶτ' κρίμα καὶ κατευθύνετε καὶ ἐξέλεσθε διηρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικοῦντος αὐτόν, ὅπως μὴ ἀναφθῇ ὡς πῦρ ἡ ὀργή μου καὶ καυθήσεται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων.

Ιερ. 21,12 Αυτά λέγει ο Κύριος· Αποδώσατε ἐκάστην πρῶτ' ἂν το δίκαιον, εὐθύνετε τοὺς δρόμους τῆς ζωῆς σας πρὸς τας ἐντολάς το Κυρίου, ἀποσπάσατε αἰῶνα ἀπὸ τα χέρια ἐκείνου, ο οποίος τὸν ἀδικεῖ καὶ τὸν καταπιέζει, δια να μὴ ἀνάψῃ ὡσάν φωτιά ἡ ὀργή μου καὶ γίνῃ πυρκαϊὰ μεγάλη καὶ δὲν θα ὑπάρχῃ κανεὶς, που θα ἡμπορέσῃ να τὴν σβῇ.

Ιερ. 21,13 ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σε τὸν κατοικοῦντα τὴν κοιλάδα Σὸρ, τὴν πεδινὴν, τοὺς λέγοντας· τίς πτοήσῃ ἡμᾶς; ἢ τίς εἰσελεύσεται πρὸς τὸ κατοικητήριον ἡμῶν;

Ιερ. 21,13 Ἰδοὺ, ἐγὼ ἔρχομαι ἐναντίον σου, ο οποίος κατοικεῖς τὴν κοιλάδα Σορ καὶ εἰς τὴν πεδινὴν, πρὸς ὅλους σας, οἱ οποίοι πιστεύοντες εἰς τα ἀπόρθητα τῆς περιοχῆς σας λέγετε· ποίός θα μας καταπτοήῃ; Ποίός εἶναι δυνατόν να εἰσέλθῃ

στο καταφύγιόν μας;

Ιερ. 21,14 καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ δρυμῷ αὐτῆς, καὶ ἔδεται πάντα τὰ κύκλῳ αὐτῆς.

Ιερ. 21,14 Εγὼ θα ἀνάψω φωτιά καταστροφῆς εἰς τὰ δάση της περιοχῆς, ἡ ὁποία καὶ θα καταφάγῃ ὅλα τὰ γύρω ἀπὸ αὐτὴν μέρη.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 22

Ιερ. 22,1 Τάδε λέγει Κύριος· πορεύου καὶ κατάβηθι εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως Ἰούδα καὶ λαλήσεις ἐκεῖ τὸν λόγον τοῦτον

Ιερ. 22,1 Αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος πρὸς τὸν προφήτην· πῆγαινε, κατέβα στὸν οἶκον τοῦ βασιλέως Ἰούδα καὶ ἐκεῖ θα εἴπῃς αὐτὸν τὸν λόγον·

Ιερ. 22,2 καὶ ἐρεῖς· ἄκουε λόγον Κυρίου, βασιλεῦ Ἰούδα ὁ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ, σὺ καὶ ὁ οἶκός σου καὶ ὁ λαός σου καὶ οἱ εἰσπορευόμενοι ταῖς πύλαις ταύταις·

Ιερ. 22,2 θα πῇς ἄκουε λόγον Κυρίου, βασιλεῦ Ἰούδα, ὁ ὁποῖος κάθεται στὸν θρόνον Δαβὶδ, σὺ καὶ ὁ οἶκός σου καὶ ὁ λαός σου καὶ ὅλοι, ὅσοι εἰσέρχονται διὰ τῶν πυλῶν τούτων εἰς τὴν πόλιν.

Ιερ. 22,3 τάδε λέγει Κύριος· ποιεῖτε κρίσιν καὶ δικαιοσύνην καὶ ἐξαιρεῖσθε διηρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικοῦντος αὐτὸν καὶ προσήλυτον καὶ ὀρφανὸν καὶ χήραν μὴ καταδυναστεύετε καὶ μὴ ἀσεβῆτε καὶ αἷμα ἀθῶον μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

Ιερ. 22,3 Αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· κρίνατε με δικαιοσύνην, βγάλτε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ἀδικοῦντος τὸν καταπιεζόμενον καὶ ἀδικούμενον· προσήλυτον καὶ ὀρφανὸν καὶ χήραν μὴ καταδυναστεύετε, μὴ ἀσεβήτε πρὸς τὸν Θεόν καὶ μὴ χύνετε αἷμα ἀθῶον στὸν τόπον τούτον.

- Ιερ. 22,4 διότι ἐὰν ποιοῦντες ποιήσητε τὸν λόγον τοῦτον, καὶ εἰσελεύσονται ἐν ταῖς πύλαις τοῦ οἴκου τούτου βασιλεῖς καθήμενοι ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ καὶ ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἄρμάτων καὶ ἵππων, αὐτοὶ καὶ οἱ παῖδες αὐτῶν, καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν·
- Ιερ. 22,4 Διότι, ἐὰν τηρήσετε πιστῶς τὴν ἐντολὴν αὐτήν, τότε ασφαλεῖς καὶ ἐνδοξοὶ θα εἰσέλθουν ἀπὸ τὰς πύλας τοῦ ἀνακτόρου αὐτοῦ βασιλεῖς, καθήμενοι ἐπὶ τοῦ θρόνου Δαβὶδ, οἱ οποίοι θα ἐπιβαίνουν ἐπάνω εἰς πολεμικὰ ἄρματα καὶ ἵππους, αὐτοὶ καὶ οἱ αὐλυκοὶ τῶν καὶ ὁ λαὸς τῶν.
- Ιερ. 22,5 ἐὰν δὲ μὴ ποιήσητε τοὺς λόγους τούτους, κατ' ἑμαυτοῦ ὥμοσα, λέγει Κύριος, ὅτι εἰς ἐρήμωσιν ἔσται ὁ οἶκος οὗτος.
- Ιερ. 22,5 Εἰς ὅμως δὲν τηρήσετε τοὺς λόγους αὐτοῦς, ὠρκίσθηκα στὸν εαυτὸν μου, λέγει ὁ Κύριος, ὅτι θα παραδοθῇ εἰς ἐρήμωσιν ὁ οἶκος αὐτὸς καὶ ὁ λαὸς αὐτὸς.
- Ιερ. 22,6 ὅτι τάδε λέγει Κύριος κατὰ τοῦ οἴκου βασιλέως Ἰούδα· Γαλαὰδ σὺ μοι, ἀρχὴ τοῦ Λιβάνου, ἐὰν μὴ θῶ σε εἰς ἔρημον, πόλεις μὴ κατοικηθησομένας·
- Ιερ. 22,6 Διότι αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος ἐναντίον τοῦ οἴκου βασιλέως Ἰούδα. Σὺ εἶσαι δι' ἐμέ, ὅπως ἡ περιοχὴ Γαλαὰδ, ἡ κορυφὴ τοῦ Λιβάνου, καὶ ὅμως θα σε παραδώσω εἰς ἐρήμωσιν καὶ θα μείνης ὡσάν τας πόλεις ἐκεῖνας, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν κατοίκους,
- Ιερ. 22,7 καὶ ἐπάξω ἐπὶ σὲ ὀλοθρεύοντα ἄνδρα καὶ τὸν πέλεκυν αὐτοῦ, καὶ ἐκκόψουσι τὰς ἐκλεκτὰς κέδρους σου καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς τὸ πῦρ.
- Ιερ. 22,7 θα ἐξεγείρω καὶ θα ἐπιφέρω ἐναντίον σου ἐξολοθρευτὰς ἄνδρας με τοὺς πελέκεις τῶν, οἱ οποίοι θα κατακόψουν τὰς κλεκτὰς κέδρους σου καὶ θα τὰς ρίψουν στὸ πῦρ.
- Ιερ. 22,8 καὶ διελεύσονται ἔθνη διὰ τῆς πόλεως ταύτης καὶ ἐρεῖ ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· διατὶ ἐποίησε Κύριος

οὕτως τῇ πόλει ταύτῃ τῇ μεγάλῃ;

Ιερ. 22,8

Διάφορα ἔθνη θα περάσουν δια μέσου της πόλεως αὐτῆς
καὶ ὁ καθένας ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς θα λέγῃ πρὸς
τὸν πλησίον του· διατί ὁ Κύριος ἐπέφερε τοιαύτην
καταστροφὴν εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν πόλιν;

Ιερ. 22,9

καὶ ἐροῦσιν· ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην Κυρίου
Θεοῦ αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν θεοῖς ἀλλοτρίοις καὶ
ἐδούλευσαν αὐτοῖς.

Ιερ. 22,9

Καὶ θα λάβουν ὡς ἀπάντησιν· Διότι οἱ ἄνθρωποι της πόλεως
αὐτῆς ἐγκατέλειψαν τὴν διαθήκην Κυρίου τοῦ Θεοῦ των,
προσεκύνησαν ξένους θεοὺς καὶ ἐγίναν δούλοι εἰς τὰ
εἰδωλά.

Ιερ. 22,10

Μὴ κλαίετε τὸν τεθνηκότα μηδὲ θρηνεῖτε αὐτόν·
κλαύσατε κλαυμῶ τὸν ἐκπορευόμενον, ὅτι οὐκ
ἐπιστρέψει ἔτι, οὐδὲ ὄψεται τὴν γῆν πατρίδος αὐτοῦ.

Ιερ. 22,10

Μη κλαίετε ἐκεῖνον, που ἀπέθανε· μη θρηνεῖτε δι' αὐτόν.
Κλαύσατε με μέγαλον κλαυθμόν αὐτόν, ὁ ὁποῖος πορεύεται
εἰς ἐξορίαν καὶ ὁ ὁποῖος δὲν θα ἐπιστρέψῃ πλέον, οὔτε καὶ
θα ἴδῃ ποτὲ τὴν γῆν της πατρίδος του.

Ιερ. 22,11

διότι τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ Σελλήμ υἱὸν Ἰωσία τὸν
βασιλεύοντα ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὃς ἐξῆλθεν
ἐκ τοῦ τόπου τούτου· οὐκ ἀναστρέψει ἐκεῖ ἔτι,

Ιερ. 22,11

Αὐτὰ ἀκόμη, λέγει ὁ Κύριος, διὰ τὸν Σελλήμ, τὸν υἱὸν τοῦ
Ἰωσίου, που βασιλεύει ἀντὶ τοῦ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς του καὶ ὁ
ὁποῖος ὠδηγήθη αἰχμάλωτος εἰς τὴν ἐξορίαν. Δὲν θα
ἐπιστρέψῃ πλέον εἰς τὴν πατρίδα του,

Ιερ. 22,12

ἀλλ' ἢ ἐν τῷ τόπῳ, οὗ μετώκισα αὐτόν, ἐκεῖ
ἀποθανεῖται καὶ τὴν γῆν ταύτην οὐκ ὄψεται ἔτι. -

Ιερ. 22,12

ἀλλὰ στὸν τόπον, ὅπου ἐγὼ τὸν μετώκησα, ἐκεῖ θα ἀποθάνῃ
καὶ δὲν θα ἴδῃ πλέον τὴν χώραν αὐτήν.

Ιερ. 22,13

ἽΩ ὁ οἰκοδομῶν οἰκίαν αὐτοῦ οὐ μετὰ δικαιοσύνης καὶ
τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ οὐκ ἐν κρίματι, παρὰ τῷ πλησίον

αὐτοῦ ἐργᾶται δωρεὰν καὶ τὸν μισθὸν αὐτοῦ οὐ μὴ ἀποδώσει αὐτῷ.

Ιερ. 22,13 Ω συ Ιωακεὶμ, βασιλεὺ των Ιουδαίων, ο οποίος κτίζεις τα ανάκτορά σου με αδικίας και καταδυναστεύσεις, συ ο οποίος εξαναγκάζστον πλησίον σου δωρεὰν να εργάζεται δια σε και δεν του δίδστον δίκαιον μισθὸν του !

Ιερ. 22,14 ὠκοδόμησας σεαυτῷ οἶκον σύμμετρον, ὑπερῶα ῥιπιστα διεσταλμένα θυρίσι καὶ ἐξυλωμένα ἐν κέδρῳ καὶ κεχρισμένα ἐν μίλτῳ.

Ιερ. 22,14 Εκτισες δια τον εαυτὸν σου επιβλητικὸν ἀνάκτορον, ευάερα υπερῶα με ευρέα ανοίγματα παραθύρων, των οποίων η ξυλεία εἶναι ἀπὸ κέδρους και ἔχουν χρισθὴ με σμάλτον.

Ιερ. 22,15 μὴ βασιλεύσης, ὅτι σὺ παροξύνῃ ἐν Ἀχαζ τῷ πατρὶ σου; οὐ φάγονται καὶ οὐ πίνουνται· βέλτιον ἦν σὲ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην.

Ιερ. 22,15 Μηπως νομίζεις, ὅτι θα βασιλεύσης ἐπὶ πολὺ; Εφ' ὅσον και συ παροργίζστον θεόν, ὅπως και ο πατέρας σου ο Αχαζ, συ και οι ἀνθρωποὶ σου δεν θα χαροῦν τα ἀνάκτορά σου και τα καλὰ σου· δεν θα φάγουν και δεν θα πίνουν ευφραινόμενοι. Ητο καλύτερον δια σε να ἦσο δίκαιος εἰς τας κρίσεις σου και να τηρής δικαιοσύνην.

Ιερ. 22,16 οὐκ ἔγνωσαν, οὐκ ἔκριναν κρίσιν ταπεινῷ οὐδὲ κρίσιν πένητος· οὐ τοῦτὸ ἐστὶ τὸ μὴ γνῶναί σε ἐμέ, λέγει Κύριος;

Ιερ. 22,16 Οι ἀνθρωποι ὁμῶς παρ' ὅλα τα δεῖνα αὐτὰ δεν ἤλθαν εἰς συναίσθησιν, δεν ἀπέδωσαν δικαιοσύνην στον ταπεινόν, οὔτε δικαίαν κρίσιν στον πτωχόν. Και αὐτὸ ἐγινε, διότι συ δεν ηθέλησες να γνωρίσης ἐμέ τον Θεόν σου, λέγει ο Κυριος.

Ιερ. 22,17 ἰδοὺ οὐκ εἰσὶν οἱ ὀφθαλμοὶ σου οὐδὲ ἡ καρδιά σου καλή, ἀλλὰ εἰς τὴν πλεονεξίαν σου καὶ εἰς τὸ αἷμα τὸ ἀθῶον τοῦ ἐκχέειν αὐτὸ καὶ εἰς ἀδικήματα καὶ εἰς φόνον

τοῦ ποιεῖν αὐτά.

Ιερ. 22,17 Ἰδοὺ, δεν εἶναι ευθεῖς και ειλικρινεῖς οι οφθαλμοί σου, δεν εἶναι καλή η καρδιά σου, αλλά έχει στραφή και επιδοθή εις την πλεονεξίαν και στο να χύνης αἷμα αθῶν, στο να διαπράττης αδικήματα και να κάμνης φόνους.

Ιερ. 22,18 διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ Ἰωακεῖμ υἱὸν Ἰωσία βασιλέα Ἰούδα· οὐαὶ ἐπὶ τὸν ἄνδρα τοῦτον· οὐ μὴ κόψονται αὐτόν· ὦ ἀδελφέ, οὐδὲ μὴ κλαύσονται αὐτόν· οἴμοι Κύριε.

Ιερ. 22,18 Δια τούτο αὐτά λέγει ο Κυριος εναντίον του Ιωακεῖμ, υιοῦ του Ιωσίου, ο οποίος εἶναι βασιλεὺς των Ιουδαίων· Αλλοίμονον στον ἄνδρα, αὐτόν ! Δεν θα τον θρηνήσουν με κοπετούς λέγοντες, ω ἀδελφέ ! Ούτε θα κλαύσουν δι' αὐτόν λέγοντες, αλλοίμονον Κυριε !

Ιερ. 22,19 ταφὴν ὄνου ταφήσεται, συμψηθεῖς ριφήσεται ἐπέκεινα τῆς πύλης Ἱερουσαλήμ. -

Ιερ. 22,19 Θα ενταφιασθῇ ὅπως ο ὄνος. Θα συρθῇ και θα ριφθῇ πέραν ἀπὸ την πύλην της Ιερουσαλήμ.

Ιερ. 22,20 Ἀνάβηθι εἰς τὸν Λίβανον καὶ κράξον καὶ εἰς τὴν Βασάν δὸς τὴν φωνήν σου καὶ βόησον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, ὅτι συνετρίβησαν πάντες οἱ ἐρασταί σου.

Ιερ. 22,20 Ανέβα, ω Ιερουσαλήμ, στο ὄρος Λιβανον και κράξε, βγάλε φωνήν εκ Βασάν, βόησε ὥστε να σε ακούσουν πέραν ἀπὸ την Νεκρὰν Θαλασσαν, διότι ὅλοι οι ἄνθρωποι, τους οποίους περιέβαλες με αμαρτωλήν ἀγάπην, ἔχουν συντριβῇ.

Ιερ. 22,21 ἐλάλησα πρὸς σὲ ἐν τῇ παραπτώσει σου, καὶ εἶπας· οὐκ ἀκούσομαι· αὕτη ἡ ὁδός σου ἐκ νεότητός σου, οὐκ ἤκουσας τῆς φωνῆς μου.

Ιερ. 22,21 Ωμίλησα προς σέ, ὅταν παρεσύρεσο εις τας αμαρτωλὰς πτώσεις σου, και εἶπες· δεν θα υπακούσω εις την φωνήν του Θεοῦ. Αὐτός ἦτο ο δρόμος της ζωῆς σου ἀπὸ την νεότητα σου, δεν υπήκουσες εις την φωνήν ἐμοῦ του Θεοῦ σου.

- Ιερ. 22,22 πάντας τοὺς ποιμένας σου ποιμανεῖ ἄνεμος, καὶ οἱ ἐρασταί σου ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐξελεύσονται· ὅτι τότε αἰσχυνθήσῃ καὶ ἀτιμωθήσῃ ἀπὸ πάντων τῶν φιλοούντων σε.
- Ιερ. 22,22 Δια τοῦτο ὅλους τοὺς ἀρχοντάς σου θα διασκορπίσῃ ὁ ἄνεμος· καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι, τοὺς οὗς ἀγαπούσες περιπαθῶς, θα βγουν αἰχμάλωτοι πορευόμενοι εἰς τὴν ἐξορίαν. Τότε θα κατεντροπιασθῇς, θα περιπέσῃς εἰς μεγάλην ατιμίαν ἐνεκα τοῦ ολέθρου ὅλων ἐκείνων, οἱ οὗοι σε ἀγαπούσαν.
- Ιερ. 22,23 κατοικοῦσα ἐν τῷ Λιβάνῳ, ἐννοσσεύουσα ἐν ταῖς κέδροις, καταστενάξεις ἐν τῷ ἐλθεῖν σοι ὁδύνας ὡς τικτούσης.
- Ιερ. 22,23 Συ ἡ φυλὴ Ἰούδα, ἡ οὗοι ὑπερήφανος καὶ ἀσφαλῆς κατοικοῦσες ὡσάν ἐπάνω στο ὄρος Λιβανον, συ ἡ οὗοι ἔθετες τὴν φωλεάν σου ἐπάνω εἰς τας κέδρους, θα ἀναστενάξῃς, ὅταν ἐλθουν ἐναντίον σου ὠδίνες, που θα ὁμοιάζουν ὡσάν ἐκεῖνας, που δοκιμάζει ἡ ἐτοιμόγεννος.
- Ιερ. 22,24 ζῷ ἐγώ, λέγει Κύριος, ἐὰν γενόμενος γένῃται Ἰεχονίας υἱὸς Ἰωακείμ βασιλεὺς Ἰούδα ἀποσφράγισμα ἐπὶ τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου, ἐκεῖθεν ἐκσπάσω σε
- Ιερ. 22,24 Ορκίζομαι, λέγει ὁ Κύριος, ὅτι καὶ ἐὰν ἀκόμη ὁ Ἰεχονίας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωακείμ, γίνῃ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα, ἐγώ σέ, που ἦσο ὡς πολὺτιμον δακτυλίδιον στο δεξιὸ μου χέρι, θα σε ἀποσπάσω ἀπὸ ἐκεῖ.
- Ιερ. 22,25 καὶ παραδώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν σου, ὧν σὺ εὐλαβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων·
- Ιερ. 22,25 Θα σε παραδώσω εἰς χέρια ἀνθρώπων, οἱ οὗοι ζητοῦν τὴν ζωὴν σου, καὶ εἰς ἐκείνους τοὺς οὗοις συ φοβεῖσαι, εἰς τὰ χέρια δηλαδὴ τῶν Χαλδαίων.
- Ιερ. 22,26 καὶ ἀπορρίψω σε καὶ τὴν μητέρα σου τὴν τεκοῦσάν σε

	εἰς γῆν, οὐ οὐκ ἐτέχθης ἐκεῖ, καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε.
Ιερ. 22,26	Θα απορρίψω σε και την μητέρα σου, η οποία σε εγέννησε, εις χώραν, όπου δεν έχεις γεννηθή και εκεί θα αποθάνετε.
Ιερ. 22,27	εἰς δὲ τὴν γῆν, ἣν αὐτοὶ εὖχονται ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν, οὐ μὴ ἀποστρέψωσιν.
Ιερ. 22,27	Δεν θα επιστρέψουν δε εις την χώραν, εις την οποίαν με ὅλην των την ψυχὴν εὖχονται να επανέλθουν.
Ιερ. 22,28	ἡτιμώθη Ἰεχονίας ὡς σκεῦος, οὐ οὐκ ἔστι χρεία αὐτοῦ, ὅτι ἐξερρίφη καὶ ἐξεβλήθη εἰς γῆν, ἣν οὐκ ᾔδει.
Ιερ. 22,28	Πράγματι, ο Ιεχονίας κατεφρονήθη και κατηξευτελίσθη ὡσάν σκεῦος, του οποίου δεν ἔχουν πλέον καμμίαν ἀνάγκην. Διότι αὐτὸς ἐρρίφθη και ἐξεβλήθη εις χώραν, την οποίαν προηγουμένως δεν ἐγνώριζε.
Ιερ. 22,29	γῆ γῆ ἄκουε λόγον Κυρίου·
Ιερ. 22,29	Γη, ολόκληρος η γη, ἄκουε τον λόγον του Κυρίου.
Ιερ. 22,30	γράψον τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐκκήρυκτον ἄνθρωπον, ὅτι οὐ μὴ αὐξηθῇ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἀνὴρ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ ἄρχων ἔτι ἐν τῷ Ἰουδα.
Ιερ. 22,30	Γράψε, ὅτι ο ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι ἀποκηρυγμένος ἀπὸ τον Θεόν, δεν θα γεννηθῇ πλέον ἀπὸ αὐτόν και δεν θα αναπτυχθῇ ἀνὴρ, δια να καθίσῃ ἐπάνω στον θρόνον του Δαβίδ, βασιλεὺς στο βασίλειον του Ιουδα.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 23

Ιερ. 23,1	Ὡ οἱ ποιμένες οἱ διασκορπίζοντες καὶ ἀπολλύοντες τὰ πρόβατα τῆς νομῆς μου.
Ιερ. 23,1	Αλλοίμονον εις σας τους ποιμένας, οι οποίοι διασκορπίζετε και καταστρέφετε τα πρόβατα της ποιμένης μου !
Ιερ. 23,2	διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς ποιμαίνοντας τὸν λαόν μου· ὑμεῖς διεσκορπίσατε τὰ πρόβατά μου καὶ

- ἐξώσατε αὐτὰ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθε αὐτά, ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐφ' ὑμᾶς κατὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν·
- Ιερ. 23,2 Δια τοῦτο αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος ἐναντίον εἰς σας, που ποιμαίνετε τὸν λαὸν μου· Σεῖς διεσκορπίσατε τὰ πρόβατά μου, τὰ ἐξεδιώξατε, δὲν ἐφροντίσατε με στοργὴν δι' αὐτά. Δια τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ, θὰ ἀποστείλω ἐναντίον σας δικαίας τιμωρίας, σύμφωνα με τὰ πονηρὰ σας ἔργα.
- Ιερ. 23,3 καὶ ἐγὼ εἰσδέξομαι τοὺς καταλοιποὺς τοῦ λαοῦ μου ἐπὶ πάσης τῆς γῆς, οὗ ἔξωσα αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ καταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν νομὴν αὐτῶν, καὶ αὐξηθήσονται καὶ πληθυνθήσονται·
- Ιερ. 23,3 Θα δεχθῶ ὁμῶς κατόπιν τοὺς ἀπομείναντας ἀπὸ τὸν λαὸν μου ἀπὸ ὅλην τὴν γῆν. Θα τοὺς ἐπαναφέρω ἀπὸ ἐκεῖ, ὅπου τοὺς εἶχα ἐξορίσει καὶ θὰ ἐγκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν περιοχὴν, τὴν ὁποῖαν προηγουμένως ἀσφαλεῖς ἐνέμοντο. Καὶ θὰ αὐξηθοὺν καὶ θὰ πληθυνθοῦν.
- Ιερ. 23,4 καὶ ἀναστήσω αὐτοῖς ποιμένας, οἳ ποιμανοῦσιν αὐτοὺς, καὶ οὐ φοβηθήσονται ἔτι οὐδὲ πτοηθήσονται, λέγει Κύριος.
- Ιερ. 23,4 Θα ἀναδείξω καὶ θὰ φέρω εἰς αὐτοὺς ποιμένας, οἱ ὁποῖοι θὰ τοὺς ποιμάνουν με στοργὴν καὶ ἔτσι αὐτοὶ οὔτε θὰ φοβηθοῦν, οὔτε θὰ πτοηθοῦν, λέγει ὁ Κύριος.
- Ιερ. 23,5 ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἀναστήσω τῷ Δαυὶδ ἀνατολὴν δικαίαν, καὶ βασιλεύσει βασιλεὺς καὶ συνήσει καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς.
- Ιερ. 23,5 Ἰδοὺ, ἐρχονται ἡμέραι, λέγει ὁ Κύριος, κατὰ τὰς ὁποίας ἐγὼ θὰ φέρω καὶ θὰ ἀναδείξω εἰς τὴν οἰκογενεῖάν τοῦ Δαυὶδ βλαστὸν δίκαιον καὶ αὐτὸς θὰ βασιλεύσῃ ὡς πραγματικὸς βασιλεὺς. Θα γνωρίσῃ καὶ θὰ πραγματοποιήσῃ εὐθυκρισίαν καὶ δικαιοσύνην εἰς ὅλην τὴν γῆν.
- Ιερ. 23,6 ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ σωθήσεται Ἰούδας, καὶ Ἰσραὴλ κατασκηνώσει πεποιθώς, καὶ τοῦτο τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὃ

καλέσει αὐτὸν Κύριος Ἰωσεδέκ.

Ιερ. 23,6

Κατὰ τας ἡμέρας του βασιλέως αὐτοῦ θα σωθοῦν οἱ Ἰουδαῖοι· καὶ ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς θα κατασκήνωσιν ἀσφαλῆς καὶ ἡσυχος. Τοῦτο δε εἶναι τὸ ὄνομα, τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος θα δώσῃ εἰς αὐτόν· Ἰωσεδέκ, δηλαδὴ “Θεὸς δικαιοσύνης”.

Ιερ. 23,7

Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐκ ἔροῦσιν ἔτι· ζῇ Κύριος, ὃς ἀνήγαγε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου,

Ιερ. 23,7

Διὰ τοῦτο ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει ὁ Κύριος, καὶ δὲν θα πουν πλέον οἱ Ἰσραηλίται “ζῇ Κύριος”, ὁ ὁποῖος ἐβγαλε ἐλεύθερον τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαὸν ἀπὸ τῆς γῆς Αἰγύπτου,

Ιερ. 23,8

ἀλλὰ· ζῇ Κύριος, ὃς συνήγαγε πᾶν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ ἀπὸ γῆς βορρᾶ καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν, οὓς ἔξωσεν αὐτοὺς ἐκεῖ. καὶ ἀποκατέστησεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν.

Ιερ. 23,8

ἀλλὰ “ζῇ Κύριος”, ὁ ὁποῖος συνεκέντρωσεν ὅλους τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς χώρας τοῦ βορρᾶ καὶ ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας χώρας, ὅπου τοὺς εἶχεν ἐξορίσει ἐκεῖ, τοὺς ἐπανέφερε καὶ τοὺς ἀποκατέστησεν εἰς τὴν χώραν τῶν.

Ιερ. 23,9

Ἐν τοῖς προφήταις συνετρίβη ἡ καρδία μου, ἐν ἐμοὶ ἐσαλεύθη πάντα τὰ ὀστέα μου, ἐγενήθην ὡς ἀνὴρ συντετριμμένος καὶ ὡς ἄνθρωπος συνεχόμενος ἀπὸ οἴνου ἀπὸ προσώπου Κυρίου καὶ ἀπὸ προσώπου εὐπρεπείας δόξης αὐτοῦ.

Ιερ. 23,9

Ἐξ αἰτίας τῶν ψευδοπροφητῶν συνετρίβη ἡ καρδία μου, λέγει ὁ Ἱερεμίας, ἐσαλευθῆσαν καὶ ἐφυγαν ἀπὸ τῆς θέσεως τῶν ὀστέα μου, ἐγὼ ὡς ἄνθρωπος συντετριμμένος, ὡς ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ οἴνου ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἐνώπιον τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης τοῦ προσώπου του.

Ιερ. 23,10

ὅτι ἀπὸ προσώπου τούτων ἐπένθησεν ἡ γῆ,

- ἐξηράνθησαν αἱ νομαὶ τῆς ἐρήμου, καὶ ἐγένετο ὁ
δρόμος αὐτῶν πονηρὸς καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν οὐχ οὕτως.
Ιερ. 23,10 Διότι ἐξ αἰτίας των ψευδοπροφητῶν αὐτῶν ἐπενθησεν ἡ
χώρα μας, ἐξηράνθησαν αἱ βοσκαὶ των ἀκατοίκητων
περιοχῶν. Ὁ δρόμος αὐτῶν ἐγένε πονηρὸς, οδηγεῖ πρὸς το
κακόν, ἡ δὲ δύναμις των δὲν χρησιμοποιεῖται, ὅπως θέλει ὁ
Θεός.
- Ιερ. 23,11 ὅτι ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐμολύνθησαν καὶ ἐν τῷ οἴκῳ
μου εἶδον πονηρίας αὐτῶν.
- Ιερ. 23,11 Οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ προφῆται ἐμολύνθησαν καὶ εἶδον ἐγὼ ἐντος
του ναοῦ μου τὰς πονηράς αὐτῶν πράξεις.
- Ιερ. 23,12 διὰ τοῦτο γενέσθω ἡ ὁδὸς αὐτῶν αὐτοῖς εἰς ὀλίσθημα
ἐν γνόφῳ, καὶ ὑποσκελισθήσονται καὶ πεσοῦνται ἐν
αὐτῇ· διότι ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κακὰ ἐν ἑνιαυτῷ
ἐπισκέψεως αὐτῶν, φησὶ Κύριος.
- Ιερ. 23,12 Δια τοῦτο ἀς γίνῃ ὁ δρόμος των γλύστρημα μέσα στο
σκοτάδι. Θα περιπλεχθούν καὶ θα πέσουν στον δρόμον των,
διότι ἐγὼ θα ἐπιφέρω ἐναντίον των συμφοράς κατὰ τὸ ἔτος,
κατὰ τὸ ὁποῖον θα τους ἐπισκεφθῶ, δια νὰ τους τιμωρήσω,
λέγει ὁ Κύριος.
- Ιερ. 23,13 καὶ ἐν τοῖς προφήταις Σαμαρείας εἶδον ἀνομήματα·
ἐπροφήτευσαν διὰ τῆς Βάαλ καὶ ἐπλάνησαν τὸν λαόν
μου Ἰσραήλ.
- Ιερ. 23,13 Καὶ μετὰ τῶν προφητῶν τῆς Σαμαρείας εἶδα παρανομίας.
Ἐπροφήτευσαν αὐτοὶ ἐν ὀνόματι καὶ εἰς δόξαν τοῦ Βααλ καὶ
παρεπλάνησαν τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν μου εἰς οδοὺς
εὐδωλολατρείας καὶ παρανομίας.
- Ιερ. 23,14 καὶ ἐν τοῖς προφήταις Ἱερουσαλὴμ ἑώρακα φρικτὰ,
μοιχωμένους καὶ πορευομένους ἐν ψεύδεσι καὶ
ἀντιλαμβανομένους χειρῶν πονηρῶν τοῦ μὴ
ἀποστραφῆναι ἕκαστον ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς
πονηρᾶς· ἐγενήθησάν μοι πάντες ὡς Σόδομα καὶ οἱ

κατοικοῦντες αὐτήν ὥσπερ Γόμορρα.

Ιερ. 23,14

Και μεταξύ των προφητῶν της Ιερουσαλήμ εἶδα φρικτὰς αμαρτίας, εἶδα ἀνθρώπους να ἐκτρέπωνται εἰς τὴν μοιχείαν, να πορεύονται στο ψεύδος και στους ψευδεῖς θεοὺς, να ἐνισχύουν και να υποστηρίζουν τα πονηρὰ χέρια, ὥστε να μὴ μετανοήσῃ και ἐπιστρέψῃ ὁ καθένας ἀπὸ τὸν δρόμον των πονηριῶν του. Οἱ αὐτοὶ ἐγέναν δι' ἐμέ ὡσαν τα Σοδομα, ὡσαν κύτους οἱ οἱποῖοι κατοικοῦσαν τα Γομορρα.

Ιερ. 23,15

διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ψωμιῶ αὐτοὺς ὀδύνην καὶ ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ πικρὸν, ὅτι ἀπὸ τῶν προφητῶν Ἱερουσαλήμ ἐξῆλθε μολυσμὸς πάσῃ τῇ γῇ.

Ιερ. 23,15

Δια τοῦτο αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Ἰδοὺ, ἐγὼ θα δώσω εἰς αὐτοὺς ὡς ἄρτον ὀδύνην και πόνον. Θα τοὺς ποτίσω ἀντὶ ὕδατος με πικρίαν, διότι ἀπὸ τοὺς προφήτας της Ιερουσαλήμ ἐξεχύθη εἰς ὅλην τὴν χώραν ὁ μολυσμὸς της ἀσεβείας !

Ιερ. 23,16

οὕτως λέγει Κύριος παντοκράτωρ· μὴ ἀκούετε τοὺς λόγους τῶν προφητῶν, ὅτι ματαιοῦσιν ἑαυτοῖς ὅρασιν, ἀπὸ καρδίας αὐτῶν λαλοῦσι καὶ οὐκ ἀπὸ στόματος Κυρίου.

Ιερ. 23,16

Ἐτσι ομιλεῖ και λέγει Κύριος ὁ παντοκράτωρ· Μὴ ἀκούετε τοὺς λόγους των ψευδοπροφητῶν, διότι παραπλανοῦν τὸν ἑαυτὸν των με ψευδὴ ὁράματα, ομιλοῦν σύμφωνα με τὰς υπαγορεύσεις της πονηρᾶς καρδίας των και ὄχι ἀπὸ τὸ στόμα ἐμοῦ τοῦ Κυρίου.

Ιερ. 23,17

λέγουσι τοῖς ἀπωθουμένοις τὸν λόγον Κυρίου· εἰρήνη ἔσται ὑμῖν· καὶ πᾶσι τοῖς πορευομένοις τοῖς θελήμασιν αὐτῶν, παντὶ τῷ πορευομένῳ πλάνῃ καρδίας αὐτοῦ εἶπαν· οὐχ ἥξει ἐπὶ σὲ κακὰ.

Ιερ. 23,17

Λέγουν εἰς ἐκείνους, οἱ οἱποῖοι ἀπωθοῦν και ἀρνοῦνται να ἀκούσουν τὸν λόγον Κυρίου· “εἰρήνη θα εἶναι εἰς σας”. Και εἰς ὅλους ἐκείνους, οἱ οἱποῖοι βαδίζουν σύμφωνα με τα

πονηρά των θελήματα, εις κάθε ένα που πορεύεται σύμφωνα με την πλάνην της καρδίας αυτού είπαν· “δεν θα συμβούν συμφοραί”.

Ιερ. 23,18 ὅτι τίς ἔσθῃ ἐν ὑποστήματι Κυρίου καὶ εἶδε τὸν λόγον αὐτοῦ; τίς ἠνωτίσατο καὶ ἤκουσεν;

Ιερ. 23,18 Διότι ποιός ἀπὸ αὐτοὺς ἐστάθη κοντὰ στοὺς πόδας τοῦ Κυρίου καὶ ἐγνώρισε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ; Ποιός ἀπὸ αὐτοὺς ἔβαλεν εἰς τὰ αὐτιά του καὶ ἤκουσε τὴν διδασκαλίαν του; Κανείς.

Ιερ. 23,19 ἰδοὺ σεισμὸς παρὰ Κυρίου καὶ ὀργὴ ἐκπορεύεται εἰς συσσεισμόν, συστρεφόμενη ἐπὶ τοὺς ἀσεβεῖς ἥξει.

Ιερ. 23,19 Ἰδοὺ, λοιπόν, ὅτι σεισμὸς ἐρχεται ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου, ὀργὴ ἐκπορεύεται νὰ συγκλονίσῃ τὴν γῆν. Ἀνεμοστρόβιλος ἐναντίον τῶν ἀσεβῶν θὰ ἐπέλθῃ.

Ιερ. 23,20 καὶ οὐκ ἔτι ἀποστρέψει ὁ θυμὸς Κυρίου, ἕως ἂν ποιήσῃ αὐτὸ καὶ ἕως ἂν στήσῃ αὐτὸ ἀπὸ ἐγχειρήματος καρδίας αὐτοῦ· ἐπ’ ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν νοήσουσιν αὐτά.

Ιερ. 23,20 Καὶ ὁ θυμὸς αὐτοῦ τοῦ Κυρίου δὲν θὰ σταματήσῃ καὶ δὲν θὰ φύγῃ, μέχρις ὅτου κάμῃ τὸ ἔργον του, μέχρις ὅτου ὀλοκλήρῳσῃ τὰ σχέδια τῆς καρδίας του. Εκείνοι θὰ ἐννοήσουν αὐτά κατὰ τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν τῶν.

Ιερ. 23,21 οὐκ ἀπέστειλλον τοὺς προφῆτας, καὶ αὐτοὶ ἔτρεχον· οὐδὲ ἐλάλησα πρὸς αὐτοὺς, καὶ αὐτοὶ ἐπροφήτευσαν.

Ιερ. 23,21 Δὲν ἔστειλα ἐγὼ τοὺς ψευδοπροφῆτας· καὶ ὁμῶς αὐτοὶ ἔτρεχαν πρὸς ἐκείνους. Δὲν ὠμίλησα ἐγὼ πρὸς αὐτοὺς· καὶ ὁμῶς αὐτοὶ ἐδίδασκον ἐξ ὀνόματός μου.

Ιερ. 23,22 καὶ εἰ ἔστησαν ἐν τῇ ὑποστάσει μου καὶ εἰ ἤκουσαν τῶν λόγων μου, καὶ τὸν λαόν μου ἂν ἀπέστρεφον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν.

Ιερ. 23,22 Ἐὰν αὐτοὶ εἶχαν σταθῇ καὶ υποταχθῇ εἰς τὴν ἰδικήν μου βουλήν, ἐὰν εἶχαν ἀκούσει τοὺς λόγους μου, θὰ ἀπεμάκρυναν τὸν λαόν μου ἀπὸ τὰ κακά αὐτοῦ ἔργα.

- Ιερ. 23,23 Θεὸς ἐγγίζων ἐγὼ εἰμι, λέγει Κύριος, καὶ οὐχὶ Θεὸς πόρρωθεν.
- Ιερ. 23,23 Εγὼ εἰμαι ὁ Θεός, που πλησιάζω τοὺς ἀνθρώπους, στέκομαι κοντὰ τῶν, λέγει ὁ Κύριος. Δεν εἰμαι Θεός, ὁ ὁποῖος εὐρίσκομαι μακρὰν καὶ παρακολουθῶ με ἀδιαφορίαν.
- Ιερ. 23,24 εἰ κρυβήσεται τις ἐν κρυφαίοις, καὶ ἐγὼ οὐκ ὄψομαι αὐτόν; μὴ οὐχὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐγὼ πληρῶ; λέγει Κύριος.
- Ιερ. 23,24 Εἶναι, λοιπόν, δυνατόν νὰ κρυφθῇ κανεὶς εἰς ἀπόκρυφον μέρος καὶ ἐγὼ νὰ μὴ τον ἴδω; Μήπως ἐγὼ με τὴν ἀπειρον παρουσίαν μου δεν πληρῶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν; Λέγει ὁ Κύριος.
- Ιερ. 23,25 ἤκουσα ἃ λαλοῦσιν οἱ προφῆται, ἃ προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ψευδῇ λέγοντες· ἡνυπνιασάμην ἐνύπνιον.
- Ιερ. 23,25 Ἦκουσα αὐτὰ, τὰ ὁποῖα διδάσκουν οἱ ψευδοπροφῆται, αὐτὰ τὰ ψεῦδη τὰ ὁποῖα προφητεύουν ἐν τῷ ὀνόματί μου λέγοντες· Εἶδον ἀποκαλυπτικὸν ὄνειρον !
- Ιερ. 23,26 ἕως πότε ἔσται ἐν καρδίᾳ τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων ψευδῇ καὶ ἐν τῷ προφητεύειν αὐτοὺς τὰ θελήματα τῆς καρδίας αὐτῶν;
- Ιερ. 23,26 Ἔως πότε θὰ ὑπάρχη ἡ πονηρία εἰς τὴν καρδίαν τῶν ψευδοπροφητῶν, οἱ ὁποῖοι διδάσκουν τὸ ψεῦδος καὶ κηρύττουν τοὺς ἀνθρώπους, ὅχι τὸ ἰδικόν μου θέλημα, ἀλλὰ τὰ πονηρὰ θελήματα τῆς διεστραμμένης καρδίας τῶν;
- Ιερ. 23,27 τῶν λογιζομένων τοῦ ἐπιλαθέσθαι τοῦ νόμου μου ἐν τοῖς ἐνυπνίοις αὐτῶν, ἃ διηγοῦντο ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ, καθάπερ ἐπελάθοντο οἱ πατέρες αὐτῶν τοῦ ὀνόματός μου ἐν τῇ Βάαλ;
- Ιερ. 23,27 Αὐτοὶ σκέπτονται καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ κάμουν τοὺς ἀνθρώπους, νὰ λησμονήσουν τὸν Μομὸν μου με τὰ ψευδῇ ἐνύπνια τῶν, τὰ ὁποῖα διηγούνται ὁ καθένας στὸν πλησίον

του. Να τους κάμουν να λησμονήσουν εμέ, όπως ακριβώς και οι πατέρες των με ελησμόνησαν, ακολουθήσαντες την λατρείαν του Βααλ.

Ιερ. 23,28 ὁ προφήτης, ἐν ᾧ τὸ ἐνύπνιον ἐστὶ, διηγησάσθω τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ, καὶ ἐν ᾧ ὁ λόγος μου πρὸς αὐτόν, διηγησάσθω τὸν λόγον μου ἐπ' ἀληθείας. τί τὸ ἄχυρον πρὸς τὸν σῆτον; οὕτως οἱ λόγοι μου, λέγει Κύριος.

Ιερ. 23,28 Ο ψευδοπροφήτης, ο οποίος είδε το όνειρον, ας διηγηθῇ το ἐνύπνιον του· και ο αληθῆς προφήτης, στον οποιον υπάρχει ο ιδικός μου λόγος, ας διηγηθῇ με πλήρη αλήθειαν τον λόγον μου. Και τότε θα ιδουν οι άνθρωποι, ποία διαφορά υπάρχει μεταξύ του αχύρου και του σίτου. Ετσι είναι και οι λόγοι μου, λέγει ο Κυριος, ἀπέναντι των λόγων των ψευδοπροφητών.

Ιερ. 23,29 οὐκ ἰδοὺ οἱ λόγοι μου ὥσπερ πῦρ φλέγον, λέγει Κύριος, καὶ ὡς πέλυξ κόπτων πέτραν;

Ιερ. 23,29 Ἰδοὺ, οἱ λόγοι μου δεν εἶναι ὡσάν το πυρ, λέγει ο Κυριος, ὡσάν πέλεκυς, ο οποίος κόπτει και αὐτόν ἀκόμη τον βράχον;

Ιερ. 23,30 ἰδοὺ ἐγὼ διὰ τοῦτο πρὸς τοὺς προφήτας, λέγει Κύριος ὁ Θεός, τοὺς κλέπτοντας τοὺς λόγους μου ἕκαστον παρὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ.

Ιερ. 23,30 Δια τούτο, ιδού εγώ, λέγει ο Κυριος, ἐξεγείρομαι ἐναντίον των προφητῶν, οἱ οποῖοι κλέπτουν τους λόγους μου ο καθένας ἀπό τον ἄλλον.

Ιερ. 23,31 ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς τοὺς προφήτας τοὺς ἐκβάλλοντας προφητείας γλώσσης καὶ νυστάζοντας νυσταγμὸν ἑαυτῶν.

Ιερ. 23,31 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπέρχομαι ἐναντίον των ψευδοπροφητῶν, οἱ οποῖοι ἐκβάλλουν δια της γλώσσης των ψευδεῖς διδασκαλίας και κοιμῶνται τον ὕπνον των, δια να ιδουν ἐνύπνια σύμφωνα με τας ἐπιθυμίας της πονηράς αὐτῶν

καρδίας.

Ιερ. 23,32 ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς τοὺς προφήτας τοὺς προφητεύοντας ἐνύπνια ψευδῇ καὶ διηγοῦντο αὐτὰ καὶ ἐπλάνησαν τὸν λαὸν μου ἐν τοῖς ψεύδεσιν αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς πλάνοις αὐτῶν καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς καὶ ὠφέλειαν οὐκ ὠφελήσουσι τὸν λαὸν τοῦτον.

Ιερ. 23,32 Ἰδοὺ ἐγώ, ἐναντίον των ψευδοπροφητῶν, οἱ οἱποῖοι διδάσκουν ψευδὴ ἐνύπνια καὶ διηγούνται αὐτὰ, δια των οἱποῖων παραπλανοῦν τον λαὸν μου εἰς τας ψευδολογίας των καὶ εἰς τας πλάνας των, ἐνὼ ἐγὼ δεν τους ἔχω ἀποστείλει ὡς προφήτας καὶ δεν ἔδωσα εἰς αὐτοὺς καμμίαν ἐντολήν. Αὐτοὶ καμμίαν ὠφέλειαν δεν πρόκειται να προσφέρουν στοῦτον τον λαόν.

Ιερ. 23,33 καὶ ἐὰν ἐρωτήσωσί σε ὁ λαὸς οὗτος ἢ ἱερεὺς ἢ προφήτης λέγων· τί τὸ λῆμμα Κυρίου; καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐστε τὸ λῆμμα καὶ ῥάξω ὑμᾶς, λέγει Κύριος.

Ιερ. 23,33 Ἐὰν σε ἐρωτήσῃ ὁ λαὸς αὐτός ἢ κανένας ἱερεὺς, ἢ κανένας ψευδοπροφήτης λέγων εἰρωνικῶς· Ποία εἶναι σήμερα ἡ ἀπειλητικὴ ἀπόφασις καὶ προφητεία του Κυρίου; Θα ἀπαντήσῃς· σεις εἰσθε το ἀντικείμενον της ἀπειλητικῆς ἐκ μέρους του Κυρίου προφητείας θα σας συντρίψω, λέγει ὁ Κύριος.

Ιερ. 23,34 ὁ προφήτης καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ λαός, οἳ ἂν εἴπωσι· λῆμμα Κυρίου, καὶ ἐκδικήσω τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Ιερ. 23,34 Τον ψευδοπροφήτην ἐκεῖνον καὶ τους ἱερεῖς καὶ τον λαόν, οἱ οἱποῖοι εἰρωνικῶς θα ομιλήσουν δια την ἀπειλητικὴν προφητείαν του Κυρίου, ἐγὼ θα τιμωρήσω τον ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ την οἰκογενειάν του.

Ιερ. 23,35 ὅτι οὕτως ἐρεῖτε ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· τί ἀπεκρίθη Κύριος,

καὶ τί ἐλάλησε Κύριος;

Ιερ. 23,35 Σεις, που πιστεύετε εἰς ἐμέ, ἐτσι θα λέγετε ὁ εἷς πρὸς τὸν πλησίον του, ὁ ἀδελφὸς πρὸς τὸν ἀδελφόν του· Τι ἀπήντησεν ὁ Κύριος; Τι ἐλάλησε σήμερον;

Ιερ. 23,36 καὶ λῆμμα Κυρίου μὴ ὀνομάζετε ἔτι, ὅτι τὸ λῆμμα τῷ ἀνθρώπῳ ἔσται ὁ λόγος αὐτοῦ·

Ιερ. 23,36 Ποτέ δε μὴ ομιλήτε ἀνευλαβῶς δια τὰς προφητείας καὶ τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου, διότι ἀνευλαβὴς λόγος ἐκ μέρους τοῦ ἀνθρώπου, θα ἐπιφέρῃ δι' αὐτὸν τιμωρίαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. Ἐτσι θα ἐρωτήσης τὸν Προφήτην·

Ιερ. 23,37 καὶ διατί ἐλάλησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν;

Ιερ. 23,37 Καὶ περὶ τίνος ὠμίλησε Κύριος ὁ Θεὸς μας;

Ιερ. 23,38 διὰ τοῦτο τὰδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀνθ' ὧν εἶπατε τὸν λόγον τοῦτον· λῆμμα Κυρίου, καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς λέγων· οὐκ ἐρεῖτε· λῆμμα Κυρίου,

Ιερ. 23,38 Δια τοῦτο αὐτὰ λέγει Κύριος ὁ Θεὸς σας· Ἐπειδὴ εἰρωνικῶς εἶπατε τὸν λόγον αὐτόν, λῆμμα Κυρίου, προφητεία καὶ ἀπόφαις τοῦ Κυρίου, ἐγὼ δε ἔστειλα πρὸς σας προφήτην λέγων· δὲν θα πῆτε εἰρωνικῶς λῆμμα Κυρίου, φορτίου δηλαδὴ καὶ βάρος Κυρίου.

Ιερ. 23,39 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω καὶ ῥάσσω ὑμᾶς καὶ τὴν πόλιν, ἣν ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν,

Ιερ. 23,39 Δια τοῦτο ἐγὼ θα σας πάρω καὶ θα σας συντρίψω, σας καὶ τὴν πόλιν, τὴν ὁποῖαν ἔδωσα εἰς σας καὶ τοὺς προγόνους σας.

Ιερ. 23,40 καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς ὀνειδισμόν αἰώνιον καὶ ἀτιμίαν αἰώνιον, ἣτις οὐκ ἐπιλησθήσεται. -

Ιερ. 23,40 Θα ἐπιφέρω ἐναντίον σας αἰώνιον ὀνειδισμόν καὶ καταισχύνην αἰωνίαν, ἡ ὁποία ποτέ δὲν θα λησμονηθῇ.

- Ιερ. 24,1 Ἦδειξέ μοι Κύριος δύο καλάθους σύκων κειμένους κατὰ πρόσωπον ναοῦ Κυρίου μετὰ τὸ ἀποικίσαι Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλῶνος τὸν Ἰεχονίαν υἱὸν Ἰωακεὶμ βασιλέα Ἰούδα καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς τεχνίτας καὶ τοὺς δεσμώτας καὶ τοὺς πλουσίους ἐξ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς Βαβυλῶνα·
- Ιερ. 24,1 Μετὰ την ὑπὸ του Ναβουχοδονόσορος, βασιλέως της Βαβυλῶνος, απαγωγὴν του Ιεχονίου υιοῦ του Ιωακεὶμ, βασιλέως του Ιούδα, των ἄλλων ἀρχόντων, των τεχνιτῶν και κλειθροποιῶν και των πλουσίων, ο Κύριος ἔδειξεν εἰς ἐμέ δύο καλάθια γεμάτα σύκα, που εὐρίσκοντο ἐνώπιον του ναοῦ του Κυρίου.
- Ιερ. 24,2 ὁ κάλαθος ὁ εἷς σύκων χρηστῶν σφόδρα, ὡς τὰ σύκα τὰ πρῶϊμα, καὶ ὁ κάλαθος ὁ ἕτερος σύκων πονηρῶν σφόδρα, ἃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν.
- Ιερ. 24,2 Το ἓνα καλάθι ἦτο γεμάτο σύκα καλὰ, πολὺ καλὰ, οὕτως τα πρῶϊμα σύκα, το δε ἄλλο καλάθι ἦτο γεμάτο ἀπὸ χαλασμένα, πολὺ χαλασμένα σύκα, τα ὁποῖα δεν ἦτο δυνατόν ἐξ αἰτίας της σήψεως των να φαγωθοῦν.
- Ιερ. 24,3 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· τί σὺ ὀρᾷς, Ἱερεμία; καὶ εἶπα· σύκα· τὰ χρηστὰ χρηστὰ λίαν, καὶ τὰ πονηρὰ πονηρὰ λίαν, ἃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν.
- Ιερ. 24,3 Εἶπεν ο Κύριος πρὸς ἐμέ· Τι βλέπεις συ, Ιερεμία; Καὶ εἶπα· Βλέπω σύκα. Τα μεν καλὰ εἶναι πολὺ καλὰ και τα χαλασμένα εἶναι πολὺ χαλασμένα, τα ὁποῖα ἐξ αἰτίας της σήψεως των δεν εἶναι δυνατόν να φαγωθοῶν.
- Ιερ. 24,4 καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·
- Ιερ. 24,4 Ἀπηυθύνθη τότε ο Κύριος πρὸς ἐμέ, και μου εἶπεν·
- Ιερ. 24,5 τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ὡς τὰ σύκα τὰ χρηστὰ ταῦτα, οὕτως ἐπιγνώσομαι τοὺς ἀποικισθέντας Ἰούδα, οὓς ἐξαπέσταλκα ἐκ τοῦ τόπου τούτου εἰς γῆν

Χαλδαίων εἰς ἀγαθὰ.

- Ιερ. 24,5 Αυτὰ λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ· ὅπως εἶναι τα ἐξαίρετα αὐτὰ σύκα, ἔτσι ἐγὼ θα ἐνδιαφερθῶ δια τοὺς Ἰουδαίους, οἱ οἱοῖσι ἐξεπατρίσθησαν καὶ τοὺς οἱοῖσιν ἐγὼ ἀπεμάκρυνα ἀπὸ τοῦ τόπου τούτου εἰς τὴν χώραν τῶν Χαλδαίων δια το καλὸν τῶν.
- Ιερ. 24,6 καὶ στηριῶ τοὺς ὀφθαλμοὺς μου ἐπ' αὐτοὺς εἰς ἀγαθὰ καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἀγαθὰ καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ καθελῶ καὶ καταφυτεύσω αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω.
- Ιερ. 24,6 Θα στηρίξω με ευμένειαν εἰς αὐτοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς μου δια το καλὸν τῶν καὶ θα τοὺς ἀποκαταστήσω πάλιν εἰς τὴν χώραν αὐτὴν τὴν καλὴν καὶ θα ἀνοικοδομήσω δι' αὐτοὺς καὶ δὲν θα κατακρημνίσω πλέον τὰς πόλεις τῶν, ἀλλὰ θα τοὺς καταφυτεύσω ὀριστικῶς καὶ μονίμως εἰς αὐτάς, καὶ δὲν θα τοὺς ξερριζώσω πλέον.
- Ιερ. 24,7 καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν τοῦ εἰδέναι αὐτοὺς ἐμέ, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, ὅτι ἐπιστραφήσονται ἐπ' ἐμέ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῶν.
- Ιερ. 24,7 Θα δώσω εἰς αὐτοὺς ἀγαθὴν καρδίαν, δια να γνωρίζουν αὐτοὶ ἐμέ, ὅτι δηλαδὴ ἐγὼ εἰμαι ὁ Κύριος καὶ Θεὸς τῶν. Αὐτοὶ θα εἶναι εἰς ἐμέ λαός, ἐγὼ θα εἰμαι εἰς αὐτοὺς ὁ Θεός, διότι θα ἐπιστρέψουν πρὸς ἐμέ ἐν μετανοίᾳ ἐξ ὅλης αὐτῶν τῆς καρδίας.
- Ιερ. 24,8 καὶ ὥς τὰ σύκα τὰ πονηρά, ἃ οὐ βρωθήσονται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν, τάδε λέγει Κύριος, οὕτως παραδώσω τὸν Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα καὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ καὶ τὸ κατάλοιπον Ἱερουσαλὴμ τοὺς ὑπολειμμένους ἐν τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Αἰγύπτῳ.
- Ιερ. 24,8 Ὅπως ὁμως εἶναι τὰ σύκα τὰ χαλασμένα, τὰ οἱοῖσιν ἐξ αἰτίας τῆς φθορᾶς τῶν δὲν εἶναι δυνατόν να φαγωθῶν, αὐτὰ λέγει

ο Κυριος, ἔτσι θα παραδώσω εἰς αἰχμαλωσίαν τον Σεδεκίαν βασιλέα των Ιουδαίων, τους ἄρχοντας αὐτοῦ, τους υπολειφθέντας εἰς την Ιερουσαλήμ και τους απομείναντας εἰς την χώραν αὐτήν και ἐκείνους, οἱ οποίοι κατοικοῦν εἰς την Αἴγυπτον.

Ιερ. 24,9 καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς διασκορπισμὸν εἰς πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς, καὶ ἔσονται εἰς ὄνειδισμὸν καὶ εἰς παραβολὴν καὶ εἰς μῖσος καὶ εἰς κατάραν ἐν παντὶ τόπῳ, οὗ ἔξωσα αὐτοὺς ἐκεῖ.

Ιερ. 24,9 Θα τους διασκορπίσω εἰς ὅλα τα βασίλεια της γης, θα γίνουν αντικείμενον εμπαιγμοῦ και εξευτελισμοῦ, παροιμιώδες παράδειγμα τιμωρίας εκ μέρους του Θεοῦ, αντικείμενα μίσους και κατάρας εκ μέρους των ανθρώπων εἰς κάθε περιοχὴν, ὅπου ἐγὼ τους ἐξώρισα.

Ιερ. 24,10 καὶ ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς τὸν λιμὸν καὶ τὸν θάνατον καὶ τὴν μάχαιραν, ἕως ἂν ἐκλείπωσιν ἀπὸ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα αὐτοῖς.

Ιερ. 24,10 Θα ἀποστείλω ἐναντίον αὐτῶν πείναν, θανατηφόρον νόσον, μάχαιραν ἐχθρῶν, μέχρις ὅτου λείψουν τελείως ἀπὸ την γην, την ὁποίαν ἐγὼ εἶχα δώσει εἰς αὐτοὺς.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 25

Ιερ. 25,1 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἰερεμίαν ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν Ἰούδα ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τοῦ Ἰωακείμ υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα,

Ιερ. 25,1 Αὐτός εἶναι, ὁ λόγος, ὁ ὁποῖος ἀπηυθύνθη πρὸς τον Ἰερεμίαν δι' ὅλον τον ιουδαϊκὸν λαὸν κατὰ το τέταρτον ἔτος της βασιλείας του Ἰωακείμ, υἱοῦ του Ἰωσίου, βασιλέως Ἰούδα.

Ιερ. 25,2 ὃν ἐλάλησε πρὸς πάντα τὸν λαὸν Ἰούδα καὶ πρὸς τοὺς

κατοικοῦντας Ἱερουσαλήμ λέγων·

Ιερ. 25,2

Αὐτόν τον λόγον ωμίλησε και ανεκοίνωσεν ο Ιερεμίας προς ὅλον τον ιουδαϊκόν λαόν και ειδικότερα προς ὅλους τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ λέγων·

Ιερ. 25,3

ἐν τῷ τρισκαιδεκάτῳ ἔτει Ἰωσία υἱοῦ Ἀμὼς βασιλέως Ἰούδα καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης εἴκοσι καὶ τρία ἔτη καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὀρθρίζων καὶ λέγων

Ιερ. 25,3

Απὸ το δέκατον τρίτον ἔτος της βασιλείας του Ἰωσίου, υἱοῦ του Ἀμὼς, βασιλέως των Ἰουδαίων και μέχρι της ἡμέρας αὐτῆς ἐπὶ εἴκοσι τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη, κάθε ἡμέραν ἀπὸ πρωῒας ωμιλοῦσα προς σας και σας συνεβούλευα.

Ιερ. 25,4

καὶ ἀπέστελλον πρὸς ὑμᾶς τοὺς δούλους μου τοὺς προφήτας, ὀρθρου ἀποστέλλων, καὶ οὐκ εἰσηκούσατε καὶ οὐ προσέσχετε τοῖς ὠσὶν ὑμῶν,

Ιερ. 25,4

Ἀπέστελλα προς σας τους δούλους μου τους προφήτας, τους ἀπέστελλα λίαν ενωρίς, ἀλλὰ σεις δεν υπηκούσατε εἰς αὐτοὺς, δεν ανοίξατε τα αὐτιά σας και δεν ἐδώσατε προσοχὴν στους λόγους των.

Ιερ. 25,5

λέγων· ἀποστράφητε ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν, καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ἀπ' αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος.

Ιερ. 25,5

Καθένας ἀπὸ τους προφήτας μου σας ἐλέγεν· Ἀπομακρυνθήτε ο καθένας ἀπὸ τον πονηρόν αὐτοῦ δρόμον, ἀπὸ τα κακά και παράνομα ἔργα σας και τότε θα κατοικήτε εἰς την χώραν αὐτήν, την ὁποίαν ἐγὼ ἀπὸ αἰώνων ἔδωκα στους προγόνους σας και εἰς σας δια να μένη ἰδική σας μέχρις τέλους των αἰώνων.

Ιερ. 25,6

μὴ πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἄλλοτρίων τοῦ δουλεῦειν αὐτοῖς, καὶ τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς, ὅπως μὴ παροργίζητέ με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς·

- Ιερ. 25,6 Μη ακολουθείτε ξένους θεούς, τα είδωλα, μη γίνεσθε δούλοι εις αυτά και μη τα προσκυνείτε, δια να μη προκαλήτε την οργήν του Θεού με τα πονηρά έργα των χειρών σας, ώστε να με αναγκάζετε να σας τιμωρώ.
- Ιερ. 25,7 καὶ οὐκ ἠκούσατέ μου.
- Ιερ. 25,7 Και δεν με υπηκούσατε.
- Ιερ. 25,8 διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ἐπειδὴ οὐκ ἐπιστεύσατε τοῖς λόγοις μου,
- Ιερ. 25,8 Δια τοῦτο αὐτά λέγει ο Κύριος· ἐπειδὴ δεν εδωσατε σημασίαν και δεν επιστεύσατε εις τα λόγια μου,
- Ιερ. 25,9 ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω καὶ λήψομαι τὴν πατριὰν ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἄξω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ αὐτῆς καὶ ἐξηρημώσω αὐτοὺς καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς συριγμόν καὶ εἰς ὄνειδισμόν αἰώνιον·
- Ιερ. 25,9 Ἰδοὺ, ἐγὼ θα πάρω ὅλας τας φυλάς του βορρά, τους Χαλδαίους, θα τους αποστείλω και θα τους οδηγήσω εις την χώραν αὐτήν και ἐναντίον των κατοίκων αὐτῆς και ἐναντίον ὅλων των ἐθνῶν, που υπάρχουν περὶ αὐτήν, και θα ἐρημώσω τους κατοίκους της χώρας, θα τους παραδώσω εις ὄλεθρον και ἐξαφανισμόν, εις ειρωνικόν σφύριγμα και αἰώνιον ονειδισμόν.
- Ιερ. 25,10 καὶ ἀπολῶ ἀπ' αὐτῶν φωνὴν χαρᾶς καὶ φωνὴν εὐφροσύνης, φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης, ὄσμην μύρου καὶ φῶς λύχνου.
- Ιερ. 25,10 Θα ἐξαφανίσω ἐκ μέσου αὐτῶν κάθε φωνὴν χαράς, φωνὴν ευφροσύνης, φωνὴν νυμφίου και φωνὴν νύμφης, ἄρωμα μύρου και φως λύχνου.
- Ιερ. 25,11 καὶ ἔσται πᾶσα ἡ γῆ εἰς ἀφανισμόν, καὶ δουλεύσουσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἑβδομήκοντα ἔτη.
- Ιερ. 25,11 Ὁλη αὐτὴ ἡ χώρα θα παραδοθῇ εις ἐρήμωσιν και ἀφανισμόν, οἱ κάτοικοι της θα γίνουν δούλοι και ὡς δούλοι

- θα εργάζωνται εις τα ἔθνη ἐπὶ εβδομήκοντα ἔτη.
- Ιερ. 25,12 καὶ ἐν τῷ πληρωθῆναι τὰ εβδομήκοντα ἔτη, ἐκδικήσω τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, φησὶ Κύριος, καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς ἀφανισμόν αἰώνιον·
- Ιερ. 25,12 Οταν δε συμπληρωθοῦν τα εβδομήκοντα ἔτη, ἐγὼ θα τιμωρήσω, λέγει ο Κυριος, ἐκεῖνο το ἔθνος, που υποδούλωσεν αὐτοὺς, και θα το παραδώσω εις αἰώνιον ὄλεθρον και εξαφανισμόν.
- Ιερ. 25,13 καὶ ἐπάξω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην πάντας τοὺς λόγους μου, οὓς ἐλάλησα κατ' αὐτῆς, πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Ἄ ἐπροφήτευσεν Ἰερεμίας ἐπὶ τὰ ἔθνη. (Μασ. 49,34)
- Ιερ. 25,13 Θα ἐπιφέρω και θα πραγματοποιήσω ἐναντίον της χώρας ἐκείνης ὅλας τας ἀπειλάς, τας ὁποίας προηγουμένως εἶχα εἶπει ἐναντίον της, και ὅλα ὅσα εἶναι γραμμένα στο βιβλίον αὐτό. Αὐτὰ εἶναι ἐκεῖνα, τα ὁποῖα προεφήτευσεν ο Ἰερεμίας ἐναντίον των ἐθνῶν. (Μασσοριτικὸν Μθ' 34)
- Ιερ. 25,14 Τὰ Αἰλάμ. - Τάδε λέγει Κύριος· συνετρίβη τὸ τόξον Αἰλάμ, ἀρχὴ δυναστείας αὐτῶν.
- Ιερ. 25,14 Ἐναντίον δε της χώρας Αἰλάμ, Σούσων και περιοχῆς, αὐτὰ λέγει ο Κυριος· Τα τόξα των Αἰλαμιτῶν θα συντριβοῦν, το κύριον στήριγμα της δυνάμεώς των.
- Ιερ. 25,15 καὶ ἐπάξω ἐπὶ Αἰλάμ τέσσαρας ἀνέμους ἐκ τῶν τεσσάρων ἁκρῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν πᾶσι τοῖς ἀνέμοις τούτοις, καὶ οὐκ ἔσται ἔθνος, ὃ οὐχ ἥξει ἐκεῖ, οἱ ἐξωσμένοι Αἰλάμ.
- Ιερ. 25,15 Θα ἐπιφέρω ἐναντίον των Αἰλαμιτῶν τέσσαρας ἀνέμους ἀπὸ τα τέσσερα ἅκρα του ουρανοῦ και θα τους διασκορπίσω εις ὅλους αὐτοὺς τους ἀνέμους και δεν θα υπάρξῃ ἔθνος, στον ὁποῖον ἐξόριστοι και ἀπάτριδες δεν θα μεταβοῦν οἱ φυγάδες αὐτοὶ Αἰλαμίται.
- Ιερ. 25,16 καὶ πτοήσω αὐτοὺς ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν τῶν

ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτῶν καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς
κακὰ κατὰ τὴν ὀργὴν τοῦ θυμοῦ μου καὶ ἐπαποστελῶ
ὀπίσω αὐτῶν τὴν μάχαιράν μου ἕως τοῦ ἐξαναλῶσαι
αὐτούς.

Ιερ. 25,16 Θα τοὺς κάμω νὰ κυριευθοῦν ἀπὸ πανικὸν καὶ τρόμον
ἐνώπιον τῶν ἐχθρῶν τῶν, οἱ οἱ ποῖοι θα ζητοῦν νὰ τοὺς
θανατώσουν. Θα ἐπιφέρω ἐναντίον τῶν οὐλεθρίας
συμφορὰς, ἀναλόγως πρὸς τὴν ἐξαψιν τοῦ δικαίου θυμοῦ
μου. Θα ἀποστείλω ὀπίσθεν τῶν ἐχθρικὴν μάχαιραν, μέχρις
ὅτου τοὺς ἐξολοθρεύσω τελείως.

Ιερ. 25,17 καὶ θήσω τὸν θρόνον μου ἐν Αἰλάμ καὶ ἐξαποστελῶ
ἐκεῖθεν βασιλέα καὶ μεγιστᾶνα.

Ιερ. 25,17 Θα ἐγκαταστήσω τὸν θρόνον μου εἰς τὴν χώραν Αἰλάμ καὶ
θα ἐκδιώξω ἀπὸ ἐκεῖ τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἄρχοντας τῆς
χώρας αὐτῆς.

Ιερ. 25,18 καὶ ἔσται ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν καὶ ἀποστρέψω τὴν
αἰχμαλωσίαν Αἰλάμ, λέγει Κύριος. - Ἐν ἀρχῇ
βασιλεύοντος Σεδεκίου βασιλέως ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος
περὶ Αἰλάμ.

Ιερ. 25,18 Ἄλλα ἱκατὰ τὰς ἐσχάτας ἡμέρας θα ἐπαναφέρω τοὺς
αἰχμαλώτους Αἰλάμ εἰς τὴν πατρίδα τῶν, λέγει ὁ Κύριος.- Ἡ
προφητεία αὕτη τοῦ Ιερεμίου διὰ τοὺς Αἰλαμίτας ἐγένετο κατὰ
τὴν ἀρχὴν τῆς βασιλείας Σεδεκίου βασιλέως τῶν Ἰουδαίων.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 26 (Μαθ. 46)

Ιερ. 26,2 Τῇ Αἰγύπτῳ ἐπὶ δύναμιν Φαραὼ Νεχαὼ βασιλέως
Αἰγύπτου, ὃς ἦν ἐπὶ τῷ ποταμῷ Εὐφράτῃ ἐν Χαρχαμείς,
ὃν ἐπάταξε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ἐν
τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ Ἰωακεὶμ βασιλέως Ἰούδα.

- Ιερ. 26,2 Προφητικός λόγος εναντίον της Αιγύπτου, εναντίον της στρατιωτικής δυνάμεως του Φαραώ Νεχαώ βασιλέως της Αιγύπτου, ο οποίος είχε στρατοπεδεύσει παρά τον ποταμόν Ευφράτην, εις Χαρχαμείς. Αυτὸν ἐνίκησε καὶ ἐφόνευσεν ὁ Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλώνης, κατὰ τὸ τέταρτον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Ἰωακείμ, βασιλέως τῶν Ἰουδαίων.
- Ιερ. 26,3 Ἀναλάβετε ὅπλα καὶ ἀσπίδας καὶ προσαγάγετε εἰς πόλεμον·
- Ιερ. 26,3 Αναλάβετε, λοιπόν, ὅπλα καὶ ἀσπίδας, λέγει εἰρωνικῶς ὁ προφῆτης πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους, καὶ προχωρήσατε εἰς πόλεμον.
- Ιερ. 26,4 ἐπισάξατε τοὺς ἵππους, ἐπίβητε, οἱ ἵππεῖς, καὶ κατὰστητε ἐν ταῖς περικεφαλαίαις ὑμῶν· προβάλετε τὰ δόρατα καὶ ἐνδύσασθε τοὺς θώρακας ὑμῶν.
- Ιερ. 26,4 Σελλώσατε τοὺς ἵππους σας. Οἱ ἵπποι αὐτοῦ ἀνέβουν ἐπάνω εἰς αὐτοὺς· Φορέσατε εἰς τὰς κεφαλὰς τὰ κράνη σας· προτεínaτε τὰ δόρατά σας, ἐνδυθήτε τοὺς θώρακάς σας.
- Ιερ. 26,5 τί ὅτι αὐτοὶ πτοοῦνται καὶ ἀποχωροῦσιν εἰς τὰ ὀπίσω; διότι οἱ ἰσχυροὶ αὐτῶν κοπήσονται. φυγῇ ἔφυγον καὶ οὐκ ἀνέστρεψαν περιεχόμενοι κυκλόθεν, λέγει Κύριος.
- Ιερ. 26,5 Διατί ὁμως αὐτοὶ ἔχουν πτοηθῇ καὶ πανικόβλητοι ὀπισθοχωροῦν; Διότι οἱ ἰσχυρότεροι μεταξὺ αὐτῶν ἔχουν ἠττηθῇ. Ἐτράπησαν αὐτοὶ εἰς φυγὴν καὶ δὲν στρέφουν πρὸς τὰ ὀπίσω δια νὰ πολεμήσουν. Φρίκη ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τοὺς ἔχει περικλείσει, λέγει ὁ Κύριος.
- Ιερ. 26,6 μὴ φευγέτω ὁ κοῦφος, καὶ μὴ ἀνασωξέσθω ὁ ἰσχυρὸς· ἐπὶ βορρᾶν τὰ παρὰ τὸν Εὐφράτην ἠσθένησαν, πεπτώκασιν.
- Ιερ. 26,6 Ἀς μὴ ματαιοπονῇ φεύγων με ταχύτητα καὶ ὁ πλέον ταχύς ἄνθρωπος, οὔτε ὁ ἰσχυρὸς ἠμπορεῖ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν διάσωσίν του. Οἱ εὐρισκόμενοι πρὸς βορρᾶν, εἰς τὰς ὀχθὰς του

- Ευφράτου ποταμού, έχουν εξασθενήσει και έχουν πέσει.
Ιερ. 26,7 τίς οὗτος ὡς ποταμὸς ἀναβήσεται καὶ ὡς ποταμοὶ
κυμαίνουσιν ὕδωρ;
- Ιερ. 26,7 Ποιὸς εἶναι αὐτός, ὁ ὁποῖος ἀνεβαίνει ὡσάν ποτάμι καὶ τοῦ
οποῖου τα στρατεύματα ὁμοιάζουν με κυλιόμενα ἀφθονα
ὕδατα ποταμῶν;
- Ιερ. 26,8 ὕδατα Αἰγύπτου ὡσεὶ ποταμὸς ἀναβήσεται καὶ εἶπεν·
ἀναβήσομαι καὶ κατακαλύψω τὴν γῆν καὶ ἀπολῶ τοὺς
κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ.
- Ιερ. 26,8 Αὐτὰ εἶναι τα στρατεύματα τῆς Αἰγύπτου, ὁμοιάζουν με
ὕδατα ποταμῶν, που ἀνεβαίνουν. Καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς
Αἰγύπτου στηριζόμενος εἰς τὴν δύναμιν τοῦ στρατοῦ τοῦ
ἐλεγεν ἀλαζονικῶς· “θα ἀνεβῶ ὡσάν ποτάμι, θα σκεπάσω
ολόκληρον τὴν γῆν, θα ἐξολοθρεύσω τοὺς κατοικοῦντας εἰς
αὐτήν”!
- Ιερ. 26,9 ἐπίβητε ἐπὶ τοὺς ἵππους, παρασκευάσατε τὰ ἄρματα,
ἐξέλθατε, οἱ μαχηταὶ Αἰθιοπῶν καὶ Λίβυες
καθωπλισμένοι ὅπλοις· καὶ Λυδοί, ἀνάβητε, ἐντείνετε
τόξον.
- Ιερ. 26,9 Ὁ Κύριος λέγει· Ἀνεβήτε, λοιπόν, στοὺς ἵππους σας,
ετοιμάσατε τὰ πολεμικά σας ἄρματα, ἐξέλθετε εἰς πόλεμον,
σεῖς οἱ πολεμισταὶ τῶν Αἰθιοπῶν, οἱ Λίβυες, οἱ ὁποῖοι εἰσθε
πλήρως ἐξωπλισμένοι με τὰ ὅπλα σας καὶ οἱ Λυδοὶ
προχωρήσατε στὸν πόλεμον, τεντώσατε τὰ τόξα σας.
- Ιερ. 26,10 καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡμέρα
ἐκδικήσεως τοῦ ἐκδικῆσαι τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, καὶ
καταφάγεται ἡ μάχαιρα Κυρίου καὶ ἐμπλησθήσεται καὶ
μεθυσθήσεται ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν, ὅτι θυσία τῷ
Κυρίῳ σαβαώθ ἀπὸ γῆς βορρᾶ ἐπὶ ποταμῷ Εὐφράτῃ.
- Ιερ. 26,10 Ἀλλὰ ἡ ἡμέρα ἐκείνη θα εἶναι διὰ τὸν Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν
ἡμέρα τιμωρίας, διὰ νὰ τιμωρήσῃ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ. Ἡ
μάχαιρα τοῦ Κυρίου θα τοὺς καταφάγῃ, θα πλυμмуρίσῃ καὶ

θα μεθύση από το αίμα των εχθρών, διότι μεγάλη θυσία προς τον Κυριον των δυνάμεων θα γίνη εις την βόρειον αυτήν χώραν, πλησίον του Ευφράτου ποταμού.

Ιερ. 26,11 ἀνάβηθι Γαλαὰδ καὶ λάβε ῥητίνην τῇ παρθένῳ θυγατρὶ Αἰγύπτου· εἰς κενὸν ἐπλήθυνας ἰάματά σου, ὠφέλεια οὐκ ἔστιν ἐν σοί.

Ιερ. 26,11 Ἀνέβα εἰς τὴν χώραν Γαλαὰδ, πάρε το θεραπευτικὸν βάλαμον δια τοὺς Αἰγυπτίους. Ματαίως ὁμως πληθύνεις τὰ φάρμακά σου, καμμία ὠφέλεια δεν ἐπέρχεται εἰς σέ.

Ιερ. 26,12 ἤκουσαν ἔθνη φωνὴν σου, καὶ τῆς κραυγῆς σου ἐπλήσθη ἡ γῆ, ὅτι μαχητὴς πρὸς μαχητὴν ἡσθένησαν, ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἔπесαν ἀμφότεροι.

Ιερ. 26,12 Τα γύρω ἔθνη ἤκουσαν τὰς φωνάς καὶ τοὺς ἀλαλαγμοὺς σου, ἀπὸ τὴν κραυγὴν τοῦ πόνου σου ἐγέμισεν ἡ γῆ, διότι ὁ ενας μαχητὴς σου θα ἐπιτεθῇ ἐναντίον ἄλλου μαχητοῦ, ἀμφότεροι θα ἐξασθενήσουν, θα πέσουν καὶ οἱ δύο στο αὐτὸ μέρος.

Ιερ. 26,13 Ἦ ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ Ἰερεμίου τοῦ ἐλθεῖν Ναβουχοδονόσορ τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος τοῦ κόψαι γῆν Αἰγύπτου.

Ιερ. 26,13 Αὐτὰ εἶναι ἐκεῖνα, που ὁ Κύριος δια τοῦ Ἰερεμίου εἶπε σχετικῶς με τὴν ἐπιδρομὴν τοῦ Ναβουχοδονόσορος, βασιλέως τῶν Βαβυλωνίων, δια να καταστρέψῃ τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου.

Ιερ. 26,14 Ἀναγγεῖλατε εἰς Μάγδωλον καὶ παραγγεῖλατε εἰς Μέμφιν, εἴπατε· ἐπίστηθι καὶ ἐτοίμασον, ὅτι κατέφαγε μάχαιρα τὴν σμίλακά σου.

Ιερ. 26,14 Ἀναγγεῖλατε εἰς τὴν Μαγδωλον, αἰγυπτιακὴν πόλιν, δώσατε ἐντολὴν καὶ παρεγγελίαν εἰς τὴν Μέμφιν. Εἴπατε· σήκω καὶ ἐτοιμάσου, διότι ἡ ἐχθρική μάχαιρα κατέφαγε καὶ ἡρῆμωσε τὴν βλάστησιν τῆς Αἰγύπτου.

Ιερ. 26,15 διατί ἔφυγεν ἀπὸ σοῦ ὁ ἄπης; ὁ μόσχος ὁ ἐκλεκτός σου

οὐκ ἔμεινεν, ὅτι Κύριος παρέλυσεν αὐτόν.

Ιερ. 26,15

Διατί ἐφυγεν ἀπὸ σένα καὶ σε εγκατέλειπεν ὁ εἰδωλικὸς θεὸς Ἀπις, ὁ ὑπὸ μορφὴν μόσχου λατρευόμενος; Ὁ ἐκλεκτὸς σου αὐτὸς θεὸς μόσχος δὲν ἔμεινε, διότι ὁ Κύριος τὸν παρέλυσε.

Ιερ. 26,16

καὶ τὸ πλῆθός σου ἡσθένησε καὶ ἔπεσε, καὶ ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐλάλει· ἀναστῶμεν καὶ ἀναστρέψωμεν πρὸς τὸν λαὸν ἡμῶν εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν ἀπὸ προσώπου μαχαίρας Ἑλληνικῆς.

Ιερ. 26,16

Ὁ πολυάριθμος στρατὸς σου ἡσθένησεν, ἠττήθη καὶ ἔπεσεν. Ὁ καθένας ὠμίλει πρὸς τὸν πλησίον του καὶ ἔλεγεν· “ας ἐγερθῶμεν καὶ ας ἐπιστρέψωμεν στὸν λαὸν μας, τὴν πατρίδα μας· ας φύγωμεν μακριὰ ἀπὸ τὴν φονικὴν αὐτὴν ἐλληνικὴν μάχαιραν».

Ιερ. 26,17

καλέσατε τὸ ὄνομα Φαραὼ Νεχαὼ βασιλέως Αἰγύπτου, Σαὼν- Ἐσβί- Ἐμωῆδ.

Ιερ. 26,17

Ἀλλάξατε τὸ ὄνομα τοῦ Φαραὼ Νεχαὼ, βασιλέως τῆς Αἰγύπτου. Ονομάσατε τὸν Σαὼν- Ἐσβί- Ἐμωῆδ, ποὺ σημαίνει ἐχάθη, ἀφῆκε νὰ τοῦ διαφύγῃ ὁ κατάλληλος καιρὸς.

Ιερ. 26,18

ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ὡς τὸ Ἰταβύριον ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ὡς ὁ Κάρμηλος ἐν τῇ θαλάσῃ ἤξει.

Ιερ. 26,18

Ζω ἐγώ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὀρκίζομαι ὅτι ὁ ἐχθρὸς θὰ ἐπέλθῃ ἰσχυρὸς καὶ ἀκατανίκητος, ὅπως υψώνεται τὸ ὄρος Θαβώρ μετὰ τῶν ἄλλων ὀρέων, ὅπως υψώνεται ὁ Κάρμηλος παρὰ τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν.

Ιερ. 26,19

σκεῦη ἀποικισμοῦ ποίησον σεαυτῇ, κατοικοῦσα θυγάτερ Αἰγύπτου, ὅτι Μέμφις εἰς ἀφανισμόν ἔσται καὶ κληθήσεται οὐαὶ διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ.

Ιερ. 26,19

Ετοιμάσατε, λοιπόν, τὰ σκεῦη τῆς ἐξορίας σας, συ κόρη τῆς Αἰγύπτου. Ἡ Μέμφις θὰ παραδοθῇ εἰς ὄλεθρον καὶ

αφανισμόν, θα ακουσθή δι' αυτήν το “ουαί”, διότι δεν θα υπάρχουν πλέον κάτοικοι εις αυτήν.

Ιερ. 26,20 δάμαλις κεκαλλωπισμένη Αἴγυπτος, απόσπασμα από βορρᾶ ἦλθεν ἐπ’ αὐτήν.

Ιερ. 26,20 Με δάμαλιν στολισμένην ομοιάζεις, ω Αἴγυπτε, αλλά εναντίον σου θα επέλθη στρατός από τας βορείους περιοχάς.

Ιερ. 26,21 καὶ οἱ μισθωτοὶ αὐτῆς ἐν αὐτῇ ὥσπερ μόσχοι σιτευτοὶ τρεφόμενοι ἐν αὐτῇ, διότι καὶ αὐτοὶ ἀπεστράφησαν καὶ ἔφυγον ὁμοθυμαδόν, οὐκ ἔστησαν, ὅτι ἡμέρα ἀπωλείας ἦλθεν ἐπ’ αὐτοὺς καὶ καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν.

Ιερ. 26,21 Οἱ μισθοφόροι στρατιῶται τῆς Αἰγύπτου ζουν εις αὐτήν καὶ ομοιάζουν με καλοθρεμμένα μοσχάρια, αλλά καὶ αὐτοὶ θα οπισθοχωρήσουν ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ, θα φύγουν ὅλοι μαζή, δεν θα ἠμπορέσουν νὰ κρατηθοῦν, διότι ἐφθασεν ἡ ἡμέρα τῆς καταστροφῆς τῶν, ἦλθεν ἐναντίον τῶν ὁ καιρὸς τῆς τιμωρίας.

Ιερ. 26,22 φωνὴ ὡς ὄφεως συρίζοντος, ὅτι ἐν ἄμμῳ πορεύονται· ἐν ἀξίνοις ἥξουσιν ἐπ’ αὐτήν ὡς κόπτοντες ξύλα.

Ιερ. 26,22 Ἡ φωνὴ τοῦ ἐχθρικοῦ στρατεύματος ομοιάζει με συριγμόν ὄφεως, καθὼς πορεύεται εις τὴν ἀμμόδη περιοχὴν. Με ἀξίνας θα επέλθουν οἱ ἐχθροὶ αὐτοὶ ἐναντίον τῆς Αἰγύπτου ὥσαν τοὺς ἀνθρώπους, που κόπτουν ξύλα.

Ιερ. 26,23 ἐκκόψουσι τὸν δρυμὸν αὐτῆς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὅτι οὐ μὴ εἰκασθῇ, ὅτι πληθύνει ὑπὲρ ἀκρίδα καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἀριθμὸς.

Ιερ. 26,23 Θα κατακόψουν τὰ δάση τῆς, λέγει ὁ Κύριος, τὰ στρατεύματα τῶν ἐχθρῶν, δεν εἶναι δυνατόν νὰ υπολογισθοῦν, διότι ὁ στρατός εἶναι πλήθος πολὺ, περισσότερον ἀπὸ τὰ σμήνη τῶν ἀκρίδων, που εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀριθμηθοῦν.

Ιερ. 26,24 κατησχύνθη ἡ θυγάτηρ Αἰγύπτου, παρεδόθη εἰς χεῖρας

λαοῦ ἀπὸ βορρᾶ.

- Ιερ. 26,24 Ο λαός της Αιγύπτου θα κατατρεχθή, διότι θα παραδοθῇ δούλος εἰς τὰ χέρια λαοῦ, ἐρχομένου ἀπὸ βορρᾶ.
- Ιερ. 26,25 ἴδου ἐγὼ ἐκδικῶ τὸν Ἀμμὼν τὸν υἱὸν αὐτῆς ἐπὶ Φαραώ καὶ ἐπὶ τοὺς πεποιθότας ἐπ' αὐτῷ.
- Ιερ. 26,25 Ἰδοὺ, ἐγὼ θα τιμωρήσω τὸν θεὸν Ἀμμὼν, τὸν υἱὸν αὐτοῦ τῆς Αἰγύπτου· θα τιμωρήσω τὸν Φαραώ καὶ ὅλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι εἶχαν στηρίξει τὴν πεποίθησίν των εἰς αὐτόν.
- Ιερ. 26,27 σὺ δὲ μὴ φοβηθῇς, δοῦλός μου Ἰακώβ, μηδὲ πτοηθῇς, Ἰσραήλ· διότι ἐγὼ ἴδου σώζων σε μακρόθεν καὶ τὸ σπέρμα σου ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῶν, καὶ ἀναστρέψει Ἰακώβ καὶ ἡσυχάσει καὶ ὑπνώσει, καὶ οὐκ ἔσται ὁ παρενοχλῶν αὐτόν.
- Ιερ. 26,27 Σὺ ὅμως, ὁ δοῦλος μου Ἰακώβ, οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἰσραήλ, μὴ φοβηθῆτε καὶ μὴ πτοηθῆτε, διότι ἐγὼ ἔρχομαι, δια να σε σώσω ἀπὸ τῆς μακρινῆς ἐξορίας, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεσαι καὶ θα ἐπαναφέρω τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἰσραήλ εἰς τὴν χώραν των. Ὁ Ἰακώβ θα ἐπιστρέψῃ καὶ θα ἡσυχάσῃ, θα κοιμηθῇ ἡσυχὸς πλέον καὶ δὲν θα ὑπάρχῃ κανεὶς να τὸν παρενοχλή.
- Ιερ. 26,28 μὴ φοβοῦ, παῖς μου Ἰακώβ, λέγει Κύριος, ὅτι μετὰ σοῦ ἐγὼ εἰμι· ἡ ἀπτόητος καὶ τρυφερὰ παρεδόθη· ὅτι ποιήσω ἔθνη συντέλειαν ἐν παντὶ ἔθνει, εἰς οὓς ἔξωσά σε ἐκεῖ, σὲ δὲ οὐ μὴ ποιήσω ἐκλιπεῖν· καὶ παιδεύσω σε εἰς κρίμα καὶ ἀθῶον οὐκ ἀθώωσω σε.
- Ιερ. 26,28 Μὴ φοβεῖσαι σὺ, παιδί μου Ἰακώβ, Ἰσραηλιτικὴ λαὲ, λέγει ὁ Κύριος, διότι ἐγὼ εἰμαι μαζὴ σου. Ἡ πρὶν ἀπτόητος καὶ φιλήδονος Βαβυλών θα παραδοθῇ εἰς τιμωρίαν, διότι ἐγὼ θα τιμωρήσω καθὲρ ἔθνος, στο ὁποῖον ἐπέτρεπα να φύγετε ἐκεῖ ὡς ἐξόριστοι καὶ αἰχμάλωτοι. Δὲν θα παραχωρήσω ὅμως ποτὲ να εξαφανισθῆτε σεις ἐξ ὁλοκλήρου. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ μου θα σας διαπαιδαγωγήσω δια τιμωριῶν, δὲν

θα σας αθώσω, διότι δεν είσθε αθώοι.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 27 (Μαθ. 50)

- Ιερ. 27,1 Λόγος Κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐπὶ Βαβυλῶνα.
- Ιερ. 27,1 Λογος Κυρίου, τον οποίον μίλησε ο προφήτης Ιερεμίας εναντίον της Βαβυλώνας.
- Ιερ. 27,2 Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ ἀκουστὰ ποιήσατε καὶ μὴ κρύψητε, εἴπατε· ἐάλωκε Βαβυλὼν, κατησχύνθη Βῆλος ἡ ἀπτόητος, ἡ τρυφερὰ παρεδόθη Μαρωδάχ.
- Ιερ. 27,2 Αναγγεῖλατέ τα εις τα ἔθνη, καταστήσατε αὐτὰ ακουστὰ και γνωστὰ και μη κρύψετε τίποτε. Εἴπατε· η Βαβυλὼν εκυριεύθη, κατησχύνθη ο πριν απτόητος, ο φιλήδονος ειδωλικός Θεός Βααλ, παρεδόθη ο Μαρωδάχ.
- Ιερ. 27,3 ὅτι ἀνέβη ἐπ’ αὐτὴν ἔθνος ἀπὸ βορρᾶ· οὗτος θήσει τὴν γῆν αὐτῆς εἰς ἀφανισμόν, καὶ οὐκ ἔσται ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ ἀπὸ ἀνθρώπου καὶ ἕως κτήνους.
- Ιερ. 27,3 Διότι ἐπῆλθεν εναντίον τις Βαβυλώνας ἔθνος ἀπὸ την περιοχὴν του βορρά. Αυτό θα εξαφανίση και θα ερημώση την χώραν αὐτήν. Δεν θα υπάρχη πλέον κανεῖς να κατοική εις αὐτήν ἀπὸ ἀνθρώπου μέχρι κτήνους
- Ιερ. 27,4 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἥξουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα ἐπὶ τὸ αὐτό· βαδίζοντες καὶ κλαίοντες πορεύσονται τὸν Κύριον Θεὸν αὐτῶν ζητοῦντες.
- Ιερ. 27,4 Κατὰ δε τας ἡμέρας ἐκείνας, κατὰ την εποχὴν ἐκείνην, θα επιστρέψουν οι Ισραηλίται και οι Ιουδαῖοι ὅλοι μαζί. Θα βαδίζουν κλαίοντες ἀπὸ την χαράν, θα πορεύωνται αναζητοῦντες Κυριον τον Θεὸν των.
- Ιερ. 27,5 ἕως Σιών ἐρωτήσουσι τὴν ὁδόν, ὥδε γὰρ τὸ πρόσωπον αὐτῶν δώσουσι· καὶ ἥξουσι καὶ καταφεύξονται πρὸς

Κύριον τὸν Θεόν, διαθήκη γὰρ αἰώνιος οὐκ ἐπιλησθήσεται.

Ιερ. 27,5 Θα ερωτούν να μάθουν τον δρόμον μέχρι την Σιών, διότι θα έχουν στρέψει το πρόσωπόν των με κατεύθυνσιν προς αυτήν. Θα έλθουν, θα καταφύγουν προς τον Κυριον και Θεόν, διότι η διαθήκη, την οποίαν από αιώνων συνήψεν ο Θεός με τους προγόνους των, δεν θα λησμονηθή.

Ιερ. 27,6 πρόβατα ἀπολωλότα ἐγενήθη ὁ λαός μου, οἱ ποιμένες αὐτῶν ἔξωσαν αὐτούς, ἐπὶ τὰ ὄρη ἀπεπλάνησαν αὐτούς, ἐξ ὄρους ἐπὶ βουνὸν ὥχοντο, ἐπελάθοντο κοίτης αὐτῶν.

Ιερ. 27,6 Διότι ο λαός μου ἐγένεν ὡσάν πρόβατα ἀπολωλότα. Οἱ ἀρχηγοὶ των τοὺς ἐδίωξαν, τοὺς παρεπλάνησαν ἐπάνω εἰς τὰ ὄρη, ἀπὸ τὰ ὄρη εἰς τὰ βουνὰ ἐφευγαν, ἐλησμόνησαν τὴν μάνδραν των.

Ιερ. 27,7 πάντες οἱ εὐρίσκοντες αὐτοὺς ἀνήλiskon αὐτούς, οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν εἶπαν· μὴ ἀνῶμεν αὐτούς· ἀνθ' ὧν ἤμαρτον τῷ Κυρίῳ νομὴ δικαιοσύνης τῷ συναγαγόντι τοὺς πατέρας αὐτῶν.

Ιερ. 27,7 Ολοι ὅσοι τοὺς εὐρίσκαν πλανωμένους καὶ ἀπροστάτευτους, τοὺς ἐξώντωναν. Εἶπαν οἱ ἐχθροὶ των· ἀς μὴ τοὺς ἀφήσωμεν πλέον νὰ ζήσουν, διότι αὐτοὶ ἡμάρτησαν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος ἀποδίδει πάντοτε δικαιοσύνην καὶ ὁ ὁποῖος εἶχε προσκαλέσει καὶ συγκεντρώσει τοὺς προγόνους των.

Ιερ. 27,8 ἀπαλλοτριώθητε ἐκ μέσου Βαβυλῶνος καὶ ἀπὸ γῆς Χαλδαίων καὶ ἐξέλθατε καὶ γένεσθε ὡσπερ δράκοντες κατὰ πρόσωπον προβάτων.

Ιερ. 27,8 Αποξενωθήτε καὶ φύγετε ἐκ μέσου τῆς Βαβυλώνας, ἀπὸ τὴν χώραν των Χαλδαίων. Εξέλθετε καὶ φανήτε ἀπέναντι αὐτῶν ὡσάν δράκοντες ἐναντίον προβάτων,

Ιερ. 27,9 ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐγείρω ἐπὶ Βαβυλῶνα συναγωγὰς ἐθνῶν ἐκ

γῆς βορρᾶ, καὶ παρατάξονται αὐτῇ· ἐκεῖθεν ἀλώσεται,
ὥς βολὶς μαχητοῦ συνετοῦ οὐκ ἐπιστρέψει κενή.

Ιερ. 27,9

διότι ἰδοὺ, ἐγὼ ἐξεγείρω καὶ ἐπιφέρω ἐναντίον της
Βαβυλώνης πολυάριθμα ἔθνη ἀπὸ τὴν γῆν του βορρά καὶ θα
πολεμήσουν ἐναντίον αὐτῆς καὶ θα τὴν κυριεύσουν. Τα βέλη
τῶν ἐναντίον αὐτῆς θα εἶναι ὡσάν το βέλος το επιτηδείου
πολεμιοτοῦ, το ὁποῖον ποτὲ δεν ρίπτεται ἐπὶ ματαίῳ.

Ιερ. 27,10

καὶ ἔσται ἡ Χαλδαία εἰς προνομὴν, πάντες οἱ
προνομεύοντες αὐτὴν ἐμπλησθήσονται,

Ιερ. 27,10

Ἡ Χαλδαία θα παραδοθῇ εἰς λαφυραγωγίαν καὶ ὅλοι ὅσοι
τὴν λεηλατήσουν, θα χορτάσουν ἀπὸ τα λάφυρά της.

Ιερ. 27,11

ὅτι ἡϋφραίνεσθε καὶ κατεκαυχᾶσθε διαρπάζοντες τὴν
κληρονομίαν μου, διότι ἐσκιρτᾶτε ὡς βοῖδια ἐν βοτάνῃ
καὶ ἐκερατίζετε ὡς ταῦροι.

Ιερ. 27,11

Διότι, λέγει ὁ Κύριος πρὸς τοὺς Βαβυλωνίους, ἐδοκιμάζετε
χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν σεις καὶ ἐκαυχῆσιολογεῖτε, ὅταν
διηρπάζετε τὴν κληρονομίαν μου, τὸν λαόν μου· διότι ἀπὸ
τὴν χαρὰν σας ἐπηδούσατε ὡσάν τα μοσχάρια εἰς τὴν
χλόην, ἐκτυπούσατε τοὺς Ἰσραηλίτας ὅπως κτυποῦν με τα
κέρατα τῶν οἱ μαινόμενοι ταῦροι.

Ιερ. 27,12

ἡσχύνθη ἡ μήτηρ ὑμῶν σφόδρα, ἐνετράπη ἡ τεκοῦσα
ὑμᾶς μήτηρ ἐπ' ἀγαθὰ ἐσχάτη ἐθνῶν ἔρημος.

Ιερ. 27,12

Ἡ μητέρα σας, ἡ πατρίδα σας ἡ Βαβυλὼν, κατησχύνθη
παρὰ πολὺ. Ἡ μητέρα, που σας ἐγέννησε,
κατεντροπιάσθηκε διὰ τὴν στέρησιν τῶν ἀγαθῶν.
Κατήντησεν ἔρημος καὶ τελευταία μεταξύ ὅλων τῶν ἐθνῶν.

Ιερ. 27,13

ἀπὸ ὀργῆς Κυρίου οὐ κατοικηθήσεται. καὶ ἔσται εἰς
ἀφανισμόν πᾶσα, καὶ πᾶς ὁ διοδεύων διὰ Βαβυλῶνος
σκυθρωπάσει καὶ συριοῦσιν ἐπὶ πᾶσαν τὴν πληγὴν
αὐτῆς.

Ιερ. 27,13

Ἐξ αἰτίας τῆς δικαίας ὀργῆς τοῦ Κυρίου δεν θα κατοικηθῇ
πλέον. Θα παραδοθῇ ολόκληρος εἰς ἀφανισμόν καὶ

ερήμωσιν. Και κάθε διαβάτης, που θα διέρχεται δια μέσου της Βαβυλώνας, θα σκυθρωπάζη και θα σφυρίζη με κατάπληξιν δια το μεγάλο αυτό κτύπημα του αφανισμού και της καταστροφής της.

Ιερ. 27,14 παρατάξασθε ἐπὶ Βαβυλῶνα κύκλω, πάντες τείνοντες τόξον· τοξεύσατε ἐπ’ αὐτήν, μὴ φείσησθε ἐπὶ τοῖς τοξεύμασιν ὑμῶν.

Ιερ. 27,14 Παραταχθήτε εἰς μάχην ἐναντίον τῆς Βαβυλώνας, κύκλω ἀπὸ αὐτὴν ὅλοι σεις, οἱ ὅποιοι χειρίζεσθε με ἐπιτηδειότητα το τοξον. Κτυπήσατέ την με τα τόξα, μὴ λυπηθῆτε τα βέλη σας.

Ιερ. 27,15 κατακρατήσατε αὐτήν· παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτῆς, ἔπεσαν αἱ ἐπάλξεις αὐτῆς καὶ κατεσκάφη τὸ τεῖχος αὐτῆς, ὅτι ἐκδίκησις παρὰ Θεοῦ ἐστίν· ἐκδικεῖτε ἐπ’ αὐτήν· καθὼς ἐποίησε, ποιήσατε αὐτῇ.

Ιερ. 27,15 Επικρατήσατε ἐναντίον αὐτῆς, κυριεύσατέ την. Παρέλυσαν πλέον τα χέρια τῶν κατοίκων τῆς, ἐκρημνίσθησαν αἱ οχυραὶ ἐπάλξεις τῆς, κατεστράφησαν ἐκ θεμελίων τα τεῖχη τῆς, διότι ἦλθεν ἐναντίον αὐτῆς ἡ παρὰ Θεοῦ δικαία τιμωρία. Τιμωρήσατέ την καὶ σεις, ὅπως ἐκαμεν αὐτὴ ἐναντίον λαῶν, που δὲν τῆς εἶχαν πταίσει εἰς τίποτε, ἔτσι πράξετε καὶ σεις ἐναντίον τῆς.

Ιερ. 27,16 ἐξολοθρεύσασθε σπέρμα ἐκ Βαβυλῶνος, κατέχοντα δρέπανον ἐν καιρῷ θερισμοῦ· ἀπὸ προσώπου μαχαίρας Ἑλληνικῆς ἕκαστος εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀποστρέψουσι καὶ ἕκαστος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ φεύξεται.

Ιερ. 27,16 Εξολοθρεύσατε κάθε ἀπόγονον καὶ βλαστὸν τῆς Βαβυλώνας μέχρις αὐτοῦ ἀκόμη, ὁ ὁποῖος κρατεῖ τὸ δρέπανόν του ἐν καιρῷ θερισμοῦ. Καθένας ἀπὸ τοὺς μισθοφόρους πολεμιστὰς τῆς Βαβυλώνας, καθὼς θα ἀντικρῶζῃ τὴν ἐλληνικὴν μάχαιραν, θα ἐπιστρέφῃ πανικόβλητος στὸν λαόν του. Ὁ καθένας ἀπὸ αὐτοὺς θα φύγῃ δια τὴν χώραν του.

- Ιερ. 27,17 Πρόβατον πλανώμενον Ἰσραήλ, λέοντες ἔξωσαν αὐτόν· ὁ πρῶτος ἔφαγεν αὐτόν βασιλεὺς Ἀσσοῦρ καὶ οὗτος ὕστερον τὰ ὅστ' αὐτοῦ βασιλεὺς Βαβυλῶνος.
- Ιερ. 27,17 Ὡσάν πλανώμενον πρόβατον κατήντησεν ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραήλ. Οἱ ἐχθροὶ τοῦ ὥσαν λέοντες τὸν ἐξεδίωξαν ἀπὸ τὴν χώραν τοῦ. Πρῶτος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων κατέφαγεν αὐτόν καὶ ἔπειτα ἀπὸ αὐτόν ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος κατέφαγε καὶ αὐτὰ ἀκόμῃ τὰ κόκκαλά τοῦ.
- Ιερ. 27,18 διὰ τοῦτο τὰδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐπὶ τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος καὶ ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ, καθὼς ἐξεδίκησα ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀσσοῦρ.
- Ιερ. 27,18 Δια τοῦτο αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Ἰδοὺ, ἐγὼ θα τιμωρήσω τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος καὶ ὅλην αὐτοῦ τὴν χώραν, ὅπως ἐτιμώρησα τὸν βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων.
- Ιερ. 27,19 καὶ ἀποκαταστήσω τὸν Ἰσραήλ εἰς τὴν νομὴν αὐτοῦ, καὶ νεμήσεται ἐν τῷ Καρμήλῳ καὶ ἐν ὄρει Ἐφραὶμ καὶ ἐν τῷ Γαλαάδ καὶ πλησθήσεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ.
- Ιερ. 27,19 Ἐπειτα θα ἐπαναφέρω ἐλεύθερον καὶ θα ἐγκαταστήσω εἰς τὴν χώραν τοῦ τοῦ Ἰσραήλ, εἰς τὴν περιοχὴν τῆς βοσκῆς τοῦ. Αὐτὸς θα ἀπολαύσῃ τοὺς καρποὺς τοῦ Καρμήλου καὶ τοῦ ὄρους Ἐφραὶμ καὶ τῆς περιοχῆς Γαλαάδ. Θα χορτάσῃ ἀπὸ ἀγαθὰ, με τὸ παραπάνω ἡ ψυχὴ τοῦ.
- Ιερ. 27,20 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ζητήσουσι τὴν ἀδικίαν Ἰσραήλ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ τὰς ἁμαρτίας Ἰούδα, καὶ οὐ μὴ εὗρεθῶσιν, ὅτι ἰλεως ἔσομαι τοῖς ὑπολελειμμένοις ἐπὶ τῆς γῆς, λέγει Κύριος. -
- Ιερ. 27,20 Κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, κατὰ τὸν εὐτυχὲς ἐκεῖνον καιρὸν, θα ἀναζητοῦν οἱ ἄνθρωποι ἁμαρτίας τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ καὶ δὲν θα ὑπάρχουν. Θα ζητοῦν παρανομίας τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰούδα καὶ δὲν θα εὐρίσκωνται. Διότι ἐγὼ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, θα εἶμαι ἰλεως καὶ σπλαγχνικός στους ἀπομείναντας ἀνθρώπους τοῦ λαοῦ μου ἐπὶ τῆς χώρας Ἰσραήλ.

- Ιερ. 27,21 Πικρῶς ἐπίβηθι ἐπ’ αὐτήν καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπ’ αὐτήν· ἐκδίκησον, μάχαιρα, καὶ ἀφάνισον, λέγει Κύριος, καὶ ποίει κατὰ πάντα, ὅσα ἐντέλλομαί σοι.
- Ιερ. 27,21 Μαχαιρα εχθρική, ἀνέβα γεμάτη πικρὰν οργὴν ἐναντίον των κατοίκων της Βαβυλώνος. Τιμώρησε αὐτούς, ὡ μάχαιρα, ἐξαφάνισέ τους, λέγει ὁ Κύριος. Πράξε σύμφωνα με ὅλα ἐκεῖνα, τα ὁποῖα ἐγὼ σε ἔχω διατάξει.
- Ιερ. 27,22 φωνὴ πολέμου καὶ συντριβὴ μεγάλη ἐν γῇ Χαλδαίων.
- Ιερ. 27,22 Φωνὴ πολέμου θα ἀκουσθῇ, συντριβὴ μεγάλη θα πραγματοποιηθῇ εἰς τὴν χώραν των Χαλδαίων.
- Ιερ. 27,23 πῶς ἐκλάσθη καὶ συνετρίβη ἡ σφύρα πάσης τῆς γῆς; πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμόν Βαβυλῶν ἐν ἔθνεσιν;
- Ιερ. 27,23 Πως ἐσπασεν, ετεμαχίσθη καὶ συνετρίβη αὐτὴ ἡ σφύρα, που ἐκτυποῦσεν ἀνελέητα ὅλην τὴν γῆν; Πως περιήλθεν εἰς ὄλεθρον καὶ ἀφανισμόν ἡ Βαβυλῶν ἐκ μέσου ὅλων των ἄλλων ἐθνῶν;
- Ιερ. 27,24 ἐπιθήσονται σοι, καὶ ἀλώση, ὧ Βαβυλῶν, καὶ οὐ γνώση· εὐρέθης καὶ ἐλήφθης, ὅτι τῷ Κυρίῳ ἀντέστης.
- Ιερ. 27,24 Θα ἐπιτεθοῦν ἐναντίον σου οἱ ἐχθροὶ καὶ θα σε κυριεύσουν, ὡ Βαβυλῶν, χωρὶς καὶ συ να ἐννοήσης καλὰ-καλὰ ὅτι ἐφθασεν ὁ καιρὸς τοῦ ἐξαφανισμοῦ σου. Εὐρέθης ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς σου ἀδύνατος πλέον, ἐκυριεύθης ἀπὸ αὐτοῦ· καὶ τοῦτο, διότι συ πεισμώνως ἀντεστάθηκες στὸν Κύριον.
- Ιερ. 27,25 ἤνοιξε Κύριος τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ καὶ ἐξήνεγκε τὰ σκεῦη ὀργῆς αὐτοῦ, ὅτι ἔργον τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἐν γῇ Χαλδαίων,
- Ιερ. 27,25 Ἠνοιξεν ὁ Κύριος τὸν θησαυρὸν τοῦ δικαίου θυμοῦ του καὶ ἐβγαλε τὰ καταστρεπτικὰ σκεῦη τῆς ὀργῆς του, διότι ἔργον καταστροφῆς θα πραγματοποιήσῃ Κύριος ὁ Θεὸς εἰς τὴν γῆν των Χαλδαίων.
- Ιερ. 27,26 ὅτι ἐληλύθασιν οἱ καιροὶ αὐτῆς. ἀνοίξατε τὰς ἀποθήκας αὐτῆς, ἐρευνήσατε αὐτήν ὡς σπήλαιον καὶ

- έξολοθρεύσατε αὐτήν, μὴ γενέσθω αὐτῆς κατάλειμμα.
- Ιερ. 27,26 Εφθασαν πλέον οι καιροὶ του ολέθρου της. Ανοίξατε τας αποθήκας της, ερευνήσατέ τας, ὅπως ερευνάτε ἓνα σπήλαιον. Εξολοθρεύσατέ την, ας μὴ μείνη κανένα υπόλειμμα εἰς αὐτήν.
- Ιερ. 27,27 ἀναξηράνατε αὐτῆς πάντας τοὺς καρπούς, καὶ καταβήτωσαν εἰς σφαγὴν· οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι ἥκει ἡ ἡμέρα αὐτῶν καὶ καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν.
- Ιερ. 27,27 Ξηράνατε ὅλας τας καρποφόρους περιοχὰς της, ας οδηγηθούν εἰς σφαγὴν οἱ ἄνδρες καὶ τὰ κτήνη της. Αλλοίμονον εἰς αὐτοὺς, διότι ἔχει φθάσει πλέον ἡ ἡμέρα των, ὁ καιρὸς της τιμωρίας των ἐκ μέρους του Θεοῦ.
- Ιερ. 27,28 φωνὴ φευγόντων καὶ ἀνασωζομένων ἐκ γῆς Βαβυλῶνος τοῦ ἀναγγεῖλαι εἰς Σιών τὴν ἐκδίκησιν παρὰ Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν.
- Ιερ. 27,28 Φωνὴ φόβου καὶ φρίκης ἀκούεται ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι πανικόβλητοι φεύγουν καὶ προσπαθοῦν νὰ σωθοῦν μακρὰν ἀπὸ τὴν χώραν της Βαβυλῶνος. Αὐτὴ ὅμως ἡ φωνὴ ἀναγγέλλει εἰς τὴν Σιών τὴν τιμωρίαν της Βαβυλῶνος, ποὺ ἦλθεν ἐκ μέρους Κυρίου του Θεοῦ μας.
- Ιερ. 27,29 παραγγεῖλατε ἐπὶ Βαβυλῶνα πολλοῖς, παντὶ ἐντείνουντι τόξον· παρεμβάλλετε ἐπ' αὐτὴν κυκλόθεν, μὴ ἔστω αὐτοῖς ἀνασωζόμενος· ἀνταπόδοτε αὐτῇ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς, κατὰ πάντα, ὅσα ἐποίησε, ποιήσατε αὐτῇ, ὅτι πρὸς Κύριον ἀντέστη Θεὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ.
- Ιερ. 27,29 Παραγγεῖλατε στοὺς πολλοὺς ἐχθροὺς της Βαβυλῶνος νὰ ἐπέλθουν ἐναντίον της. Εἶπατε ἰδιαιτέρως εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι χρησιμοποιοῦν με ἐπιτυχίαν τὸ τόξον· στρατοπεδεύσατε ὀλόγυρα ἀπὸ αὐτὴν, κανεῖς ἀπὸ τοὺς κατοίκους της ας μὴ διασωθῇ. Ἀνταποδώσατε εἰς αὐτὴν κατὰ τὰ ἔργα της. Συμφωνὰ με ὅσας καταστροφὰς ἐπέφερε, πράξατε καὶ σεις εἰς αὐτὴν, διότι ἀντεστάθηκε πρὸς τὸν

Κυριον τον Θεόν, τον άγιον του Ισραήλ.

Ιερ. 27,30 διὰ τοῦτο πεσοῦνται οἱ νεανίσκοι αὐτῆς ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ αὐτῆς ριφήσονται, εἶπε Κύριος.

Ιερ. 27,30 Δια την ασέβειάν της αυτήν ὅλοι οι νέοι της θα πέσουν νεκροὶ εἰς τας πλατείας της. Ὅλοι οι ἄνδρες αυτής, οι πολεμισταὶ θα ριφθοῦν σφαγμένα πτώματα εἰς την γην. Ἐτσι διέταξεν ο Κύριος.

Ιερ. 27,31 ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ τὴν ὑβρίστριαν, λέγει Κύριος, ὅτι ἤκει ἡ ἡμέρα σου καὶ ὁ καιρὸς ἐκδικήσεώς σου·

Ιερ. 27,31 Ἰδοὺ, ἐγὼ ἐπέρχομαι ἐναντίον σου, της αλαζονικῆς πόλεως, λέγει ο Κύριος, διότι ἐφθασε πλέον ἡ ἡμέρα σου, ο καιρὸς της δικαίας ἐκ μέρους μου τιμωρίας σου.

Ιερ. 27,32 καὶ ἀσθενήσει ἡ ὕβρις σου καὶ πεσεῖται, καὶ οὐδεὶς ἔσται ὁ ἀνιστῶν αὐτήν· καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ δρυμῷ αὐτῆς, καὶ καταφάγεται πάντα τὰ κύκλῳ αὐτῆς.

Ιερ. 27,32 Ἡ αλαζονεία καὶ ἡ υπερηφάνειά σου θα ταπεινωθῇ καὶ θα πέσῃ καὶ κανεῖς δὲν θα υπάρξῃ, που θα ἔχῃ την δύναμιν νὰ την ἀνορθώσῃ. Θα ἀνάψω πυρκαϊάν εἰς τὰ δάση της, ἡ ὁποία καὶ θα καταφάγῃ ὅλα τὰ γύρω ἀπὸ αυτήν.

Ιερ. 27,33 Τάδε λέγει Κύριος· καταδεδυνάστευνται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα ἅμα, πάντες οἱ αἰχμαλωτεύσαντες αὐτοὺς κατεδυνάστευσαν αὐτοὺς, ὅτι οὐκ ἠθέλησαν ἐξαποστεῖλαι αὐτοὺς.

Ιερ. 27,33 Ἀυτὰ λέγει ο Κύριος· Ἐχουν καταδυναστευθῇ καὶ ταλαιπωρηθῇ οἱ Ἰσραηλῖται, καὶ οἱ Ἰουδαῖοι μαζὴ με αὐτοὺς. Ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τοὺς ἐνίκησαν καὶ τοὺς ἐπῆραν αἰχμαλώτους, τοὺς κατεδυνάστευαν, διότι δὲν ἠθελαν νὰ τοὺς στείλουν ἐλευθέρους εἰς τὴν πατρίδα των.

Ιερ. 27,34 καὶ ὁ λυτρουόμενος αὐτοὺς ἰσχυρὸς, Κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ· κρίσιν κρινεῖ πρὸς τοὺς ἀντιδίκους αὐτοῦ, ὅπως ἐξάρῃ τὴν γῆν, καὶ παροξυνεῖ

τοῖς κατοικοῦσι Βαβυλῶνα.

Ιερ. 27,34 Ἀλλὰ ὁ λυτρωτὴς τῶν εἶναι ἰσχυρὸς. Κύριος παντοκράτωρ εἶναι τὸ Ὄνομά του. Αὐτὸς κρίνει τὴν δίκαιον κρίσιν καὶ καταδικάζει τοὺς ἀντιτιθεμένους εἰς αὐτόν, διὰ νὰ ξεκαθαρίσῃ τὴν γῆν ἀπὸ τοὺς τυράννους καὶ τοὺς δυνάστας, διὰ νὰ συγκλονίσῃ δὲ καὶ ἀνατάραξῃ τοὺς κατοικοῦντας τῆς Βαβυλώνης.

Ιερ. 27,35 μάχαιραν ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαβυλῶνα καὶ ἐπὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτῆς καὶ ἐπὶ τοὺς συνετοὺς αὐτῆς·

Ιερ. 27,35 Θα ἀποστείλῃ μάχαιραν ὀλέθρου ἐναντίον τῶν Χαλδαίων καὶ ἐναντίον ὅλων ὅσοι κατοικοῦν τὴν Βαβυλῶνα, ἐναντίον τῶν ἀρχόντων αὐτῆς καὶ τῶν σοφῶν τῆς·

Ιερ. 27,36 μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητὰς αὐτῆς, καὶ παραλυθήσονται· μάχαιραν ἐπὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄρματα αὐτῶν·

Ιερ. 27,36 μάχαιραν σφαγῆς καὶ ὀλέθρου ἐναντίον τῶν υπερασπιστῶν τῆς καὶ αὐτοὶ θα παραλύσουν ἀπὸ τὸν φόβον· μάχαιραν ἐξοντώσεως ἐναντίον τοῦ ἱππικοῦ αὐτῶν καὶ τῶν πολεμικῶν ἀρμάτων τῶν.

Ιερ. 27,37 μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητὰς αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὸν σύμμεικτον τὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἔσονται ὥσθι γυναῖκες· μάχαιραν ἐπὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῆς, καὶ διασκορπισθήσονται.

Ιερ. 27,37 Μαχαιραν θὰ στείλῃ ὁ Κύριος ἐναντίον ὅλων τῶν μαχίμων ἀνδρῶν τῆς καὶ ἐναντίον τοῦ ἀναμίκτου λαοῦ, ποὺ εὐρίσκεται ἐν μέσῳ αὐτῆς. Ὅλοι θὰ καταληφθοῦν ἀπὸ δειλίαν, θὰ γίνουν δειλοὶ, ὅπως αἱ γυναῖκες. Μαχαιραν θὰ ἀποστείλῃ ὁ Κύριος ἐναντίον τῶν θησαυροφυλακείων τῆς καὶ θὰ διασκορπισθοῦν οἱ εἰς αὐτὰ κατάκλειστοι θησαυροὶ τῆς.

Ιερ. 27,38 ἐπὶ τῷ ὕδατι αὐτῆς ἐπεποιθεὶ καὶ καταισχυνθήσονται,

ὅτι γῆ τῶν γλυπτῶν ἐστὶ, καὶ ἐν ταῖς νήσοις, οὗ κατεκαυχῶντο.

Ιερ. 27,38 Εἶχε πεποιθήσιν εἰς τὰ ὕδατα τῶν ποταμῶν τῆς καὶ τῶν πηγῶν, ἀλλὰ θὰ κατεντροπιασθῇ, διότι εἶναι χώρα καὶ πατρίς τῶν γλυπτῶν εἰδώλων θὰ κατεντροπιασθῇ καὶ δια τὰς νήσους, δια τὰς ὁποίας ἐκαυχάτο.

Ιερ. 27,39 διὰ τοῦτο κατοικήσουσιν ἰνδάλματα ἐν ταῖς νήσοις, καὶ κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ θυγατέρες σειρήνων· οὐ μὴ κατοικηθῇ οὐκέτι εἰς τὸν αἰῶνα.

Ιερ. 27,39 Δια τὴν ἀλαζονείαν τῆς αὐτῆς θὰ τιμωρηθῇ. Φαντάσματα θὰ κατοικήσουν εἰς τὰς νήσους αὐτάς. Γενεαὶ δαιμόνων τῆς ἐρήμου θὰ κατοικήσουν εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Ἀνθρώποι δὲν θὰ κατοικήσουν πλέον αὐτὴν στὸν αἰῶνα.

Ιερ. 27,40 καθὼς κατέστρεψεν ὁ Θεὸς Σόδομα καὶ Γόμορρα καὶ τὰς ὁμορούσας αὐταῖς, εἶπε Κύριος, οὐ μὴ κατοικήσει ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ παροικήσει ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου.

Ιερ. 27,40 Ὡς κατέστρεψεν ὁ Θεὸς καὶ ἐρήμωσε τὰ Σοδομα καὶ τὰ Γομορρα καὶ τὰς συνορεύουσας με αὐτάς πόλεις, εἶπεν ὁ Κύριος, ἔτσι θὰ καταστρέψῃ καὶ τὴν Βαβυλῶνα καὶ δὲν θὰ κατοικήσῃ πλέον εἰς αὐτὴν, ἄνθρωπος, οὔτε καὶ κανένας προσωρινὸς κάτοικος θὰ ἐγκατασταθῇ εἰς αὐτὴν.

Ιερ. 27,41 ἰδοὺ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ βορρᾶ, καὶ ἔθνος μέγα καὶ βασιλεῖς πολλοὶ ἐξεγερθήσονται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς,

Ιερ. 27,41 Ἰδοὺ, ἔρχεται λαὸς πολὺς ἀπὸ τὸν Βορρᾶν, ἔθνος μέγα καὶ βασιλεῖς πολλοί, θὰ ἐγερθῶν ἀπὸ τὰ ἄκρα τῆς γῆς ἐναντίον αὐτῆς.

Ιερ. 27,42 τόξον καὶ ἐγχειρίδιον ἔχοντες· ἰταμός ἐστὶ καὶ οὐ μὴ ἐλέγησῃ· ἡ φωνὴ αὐτῶν ὡς θάλασσα ἠχήσει, ἐφ' ἵπποις ἵππάσονται παρεσκευασμένοι, ὥσπερ πῦρ, εἰς πόλεμον πρὸς σέ, θυγάτερ Βαβυλῶνος.

Ιερ. 27,42 Αὐτοὶ θὰ κρατοῦν τόξον καὶ ἐγχειρίδιον. Σκληρὸς θὰ εἶναι ὁ

λαός αυτός, δεν θα δείξη έλεος και ευσπλαγχνίαν δια κανένα. Η φωνή των πολεμιστών θα αντηχήση ως τρικυμισμένη θάλασσα, θα είναι έφιπποι με πλήρη εξοπλισμον. Ωσάν φωτιά θα επέλθουν εις πόλεμον εναντίον σου, Βαβυλών.

Ιερ. 27,43 ἤκουσε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὴν ἀκοὴν αὐτῶν, καὶ παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ· θλίψις κατεκράτησεν αὐτοῦ, ὠδῖνες ὡς τικτούσης.

Ιερ. 27,43 Επληροφορήθη ο βασιλεὺς της Βαβυλώνας την φήμην αυτήν και παρέλυσαν τα χέρια του· τον εκυρίευσε θλίψις μεγάλη, ωδίνες ωσάν εκείνας, που δοκιμάζει η ετοιμόγεννη γυναίκα.

Ιερ. 27,44 ἰδοὺ ὥσπερ λέων ἀναβήσεται ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου εἰς τόπον Αἰθάμ, ὅτι ταχέως ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ’ αὐτῆς καὶ πάντα νεανίσκον ἐπ’ αὐτὴν ἐπιστήσω. ὅτι τίς ὥσπερ ἐγώ; καὶ τίς ἀντιστήσεται μοι; καὶ τίς οὗτος ποιμήν, ὃς στήσεται κατὰ πρόσωπόν μου;

Ιερ. 27,44 Ἰδοὺ, ὅπως αναβαίνει ο άγριος λέων ἀπό τον Ιορδάνην στον τόπον της Αιθάμ, έτσι επέρχονται οι εχθροί κατὰ της Βαβυλώνας, διότι ταχέως θα εκδιώξω πανικόβλητους τους Βαβυλωνίους ἀπό την πατρίδα των και θα εξεγείρω εναντίον αυτής νεαρούς πολεμιστάς. Διότι ποιός είναι τόσο ισχυρός, ὅπως εἶμαι ἐγώ; Ποιός ημπορεῖ ποτέ να αντισταθῇ εις την δύναμίν μου; Ποιός είναι αυτός ο άρχων λαών, ο οποίος θα τολμήση να σταθῇ ενώπιόν μου;

Ιερ. 27,45 διὰ τοῦτο ἀκούσατε τὴν βουλὴν Κυρίου, ἣν βεβούλευται ἐπὶ Βαβυλῶνα, καὶ λογισμοὺς αὐτοῦ, οὓς ἐλογίσατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους· ἐὰν μὴ διαφθαρῇ τὰ ἀρνία τῶν προβάτων αὐτῶν, ἐὰν μὴ ἀφανισθῇ νομὴ ἀπ’ αὐτῶν.

Ιερ. 27,45 Δια τούτο ακούσατε την απόφασιν του Κυρίου, την οποίαν εσκέφθη και έλαβεν εναντίον της Βαβυλώνας, και τα σχέδια

αυτού, τα οποία εσκέφθη εναντίον αυτών που κατοικούν την Χαλδαϊαν. Ασφαλώς και βεβαίως και αυτά τα αρνία των Χαλδαίων θα εξολοθρευθούν. Οι βοσκότοποι των θα αφανισθούν.

Ιερ. 27,46 ὅτι ἀπὸ φωνῆς ἀλώσεως Βαβυλῶνος σεισθήσεται ἡ γῆ, καὶ κραυγὴ ἐν ἔθνεσιν ἀκουσθήσεται.

Ιερ. 27,46 Ἀπὸ τὴν οὐλοβοὴν τῆς πτώσεως τῆς Βαβυλῶνος θα σεισθῇ ἡ γῆ, εἰς ὅλα τὰ ἔθνη θα ἀκουσθῇ ἡ κραυγὴ.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 28 (Μασ. 51)

Ιερ. 28,1 Τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ Βαβυλῶνα καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους ἄνεμον καύσωνα διαφθείροντα.

Ιερ. 28,1 Ἀυτὰ λέγει ὁ Κύριος· Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαπολύω ἐναντίον τῆς Βαβυλῶνος καὶ ὅλων τῶν κατοίκων τῆς χώρας Χαλδαίων καυστικὸν καταστρεπτικὸν ἄνεμον.

Ιερ. 28,2 καὶ ἐξαποστελῶ εἰς Βαβυλῶνα ὑβριστάς, καὶ καθυβρίσουσιν αὐτήν καὶ λυμανοῦνται τὴν γῆν αὐτῆς· οὐαὶ ἐπὶ Βαβυλῶνα κυκλόθεν ἐν ἡμέρᾳ κακώσεως αὐτῆς.

Ιερ. 28,2 Θα ἐξαπολύσω δηλαδὴ ἐναντίον τῆς Βαβυλῶνος ἀνθρώπους ἀλαζονικοὺς καὶ ἀναιδεῖς, οἱ ὁποῖοι θα τὴν ἐξευτελίσουν καὶ θα λεηλατήσουν καὶ θα καταστρέψουν τὴν χώραν αὐτῆς. Ἀλλοίμονον εἰς τὴν Βαβυλῶνα κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν συμφορῶν τῆς, ὅταν οἱ ἐχθροὶ τῆς τὴν περικυκλώσουν!

Ιερ. 28,3 τεινέτω ὁ τείνων τὸ τόξον αὐτοῦ καὶ περιθέσθω ὧς ἐστὶν ὄπλα αὐτῷ, καὶ μὴ φείσησθε ἐπὶ τοὺς νεανίσκους αὐτῆς καὶ ἀφανίσατε πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῆς·

Ιερ. 28,3 Ὁ χειριστὴς τοῦ τόξου ας το ἐντεῖνῃ ἐναντίον αὐτῆς, ἐκεῖνος που ἔχει ὄπλα ας τὰ περιβληθῇ. Μὴ λυπηθῇτε οὔτε τὰ νέα

βλαστάρια της, εξολοθρεύσατε όλην την εις άνδρας δύναμίν της.

Ιερ. 28,4 καὶ πεσοῦνται τραυματίαι ἐν γῇ Χαλδαίων καὶ κατακεκνητημένοι ἔξωθεν αὐτῆς.

Ιερ. 28,4 Θα πέσουν νεκροὶ εις την χώραν των Χαλδαίων και κατατρυπημένοι ἀπὸ τας μαχαίρας ἔξω ἀπὸ τα τείχη της, διότι οὐκ ἐχῆρευσεν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδας ἀπὸ Θεοῦ αὐτῶν, ἀπὸ Κυρίου παντοκράτορος, ὅτι ἡ γῇ αὐτῶν ἐπλήσθη ἀδικίας ἀπὸ τῶν ἀγίων Ἰσραὴλ.

Ιερ. 28,5 Και θα ἐπέλθῃ αὕτη ἡ δικαία τιμωρία, διότι ο ἱσραηλιτικός και ο Ιουδαϊκός λαός δεν ἀπωφανίσθησαν και δεν ἐγκατελείφθησαν ἀπὸ τον Θεόν των, ἀπὸ τον Κυριον και παντοκράτορα. Η δε γη των Χαλδαίων ἐγέμισεν ἀπὸ ἀδικίας ἐναντίον των ἀγίων προσώπων και τόπων του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.

Ιερ. 28,6 φεύγετε ἐκ μέσου Βαβυλῶνος καὶ ἀνασώζετε ἕκαστος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀπορρίψῃτε ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτῆς, ὅτι καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῆς ἐστὶ παρὰ Κυρίου, ἀνταπόδομα αὐτὸς ἀνταποδίδωσιν αὐτῇ.

Ιερ. 28,6 Ἰσραηλίται, φύγετε ἐκ μέσου της Βαβυλῶνος. Ο καθένας σας ας σώσῃ την ζωὴν του, δια να μὴ ἀπορριφθῇτε και εξαφανισθῇτε και σεις μαζὴ με τας ἀδικίας και τους ἀδίκους της πόλεως αὐτῆς, διότι ἐφθασε πλέον ο καιρὸς της ἐκ μέρους του Κυρίου τιμωρίας της. Αὐτὸς θα ἀνταποδώσῃ εις αὐτὴν την δικαίαν ἀνταπόδοσιν, την πρέπουσαν τιμωρίαν.

Ιερ. 28,7 ποτήριον χρυσοῦν Βαβυλῶν ἐν χειρὶ Κυρίου μεθύσκον πᾶσαν τὴν γῆν· ἀπὸ τοῦ οἴνου αὐτῆς ἐπίοσαν ἔθνη, διὰ τοῦτο ἐσαλεύθησαν.

Ιερ. 28,7 Εἰς τα χέρια του Κυρίου ἦτο ἡ Βαβυλῶν χρυσὸ ποτήρι, που ἐμέθυεν ὅλην την οἰκουμένην. Απὸ τον οἶνον αὐτῆς ἐπὶαν ὅλα τα ἔθνη. Δια τοῦτο ἐμέθυσαν και ἐκλονίσθησαν και ἐτρίκλιζαν.

- Ιερ. 28,8 καὶ ἄφνω ἔπεσε Βαβυλῶν καὶ συνετρίβη· θρηνεῖτε αὐτήν, λάβετε ῥητίνην τῇ διαφθορᾷ αὐτῆς, εἴ πως ἰαθήσεται.
- Ιερ. 28,8 Καὶ αιφνιδίως ἡ Βαβυλὼν ἔπεσε καὶ συνετρίβη. Θρηνήσατε δι' αὐτήν, πάρετε βάλαμον ἱαματικόν δια τὰς πληγὰς τῆς, μήπως τυχόν καὶ θεραπευθῇ.
- Ιερ. 28,9 ἰατρεύσαμεν τὴν Βαβυλῶνα, καὶ οὐκ ἰάθη· ἐγκαταλίπωμεν αὐτήν καὶ ἀπέλθωμεν ἕκαστος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ὅτι ἤγγικεν εἰς οὐρανὸν τὸ κρίμα αὐτῆς, ἐξῆρεν ἕως τῶν ἄστρων.
- Ιερ. 28,9 Οἱ ἄνθρωποι τῆς θα πουν· “ἐχρησιμοποίησαμεν διὰ τὴν Βαβυλῶνα ἱατρικὰ βότανα καὶ δὲν ἐθεραπεύθη. Λοιπὸν, ας τὴν ἐγκαταλείψωμεν καὶ ὁ καθένας ἀπὸ ἡμᾶς ας ἀπέλθῃ εἰς τὴν χώραν τοῦ. Διότι αἱ ἀδικίαι τῆς ἀνέβησαν μέχρις τοῦ οὐρανὸν, ἐφθασαν ἕως εἰς τὰ ἄστρα”.
- Ιερ. 28,10 ἐξήνεγκε Κύριος τὸ κρίμα αὐτοῦ· δεῦτε καὶ ἀναγγεῖλωμεν ἐν Σιών τὰ ἔργα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
- Ιερ. 28,10 Ὁ δὲ Κύριος ἐξέδωκε τὴν δικαίαν τοῦ ἀποφασίν, καταστροφῆς τῆς Βαβυλῶνος, ἀπελευθερώσεως δὲ ἡμῶν τῶν Ἰσραηλιτῶν. Ἐμπρὸς, λέγουσιν οἱ Ἰουδαῖοι, νὰ ἀναγγεῖλωμεν εἰς τὴν Σιών τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.
- Ιερ. 28,11 παρασκευάζετε τὰ τοξεύματα, πληροῦτε τὰς φαρέτρας. ἤγειρε Κύριος τὸ πνεῦμα βασιλέως Μήδων, ὅτι εἰς Βαβυλῶνα ἡ ὀργὴ αὐτοῦ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτήν, ὅτι ἐκδίκησις Κυρίου ἐστίν, ἐκδίκησις λαοῦ αὐτοῦ ἐστίν.
- Ιερ. 28,11 Ἐτοιμάσατε τὰ τόξα σας, λέγει ὁ Θεός, πρὸς τοὺς ἐχθροὺς τῆς Βαβυλῶνος, γεμίσατε τὰς θήκας με βέλη. Ὁ Κύριος ἐξήγειρε τὸ πνεῦμα τοῦ βασιλέως τῶν Μήδων, διότι ἡ ὀργὴ τοῦ στρέφεται ἐναντίον τῆς Βαβυλῶνος, διὰ νὰ τὴν ἐξολοθρεύσῃ. Αὕτη εἶναι ἡ παρά Κυρίου τιμωρία· εἶναι ἐκδίκησις ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τοῦ λαοῦ τοῦ.

- Ιερ. 28,12 ἐπὶ τειχέων Βαβυλῶνος ἄρατε σημεῖον, ἐπιστήσατε φαρέτρας, ἐγείρατε φυλακάς, ἐτοιμάσατε ὅπλα, ὅτι ἐνεχείρησε καὶ ποιήσει Κύριος ὃ ἐλάλησεν ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαβυλῶνα,
- Ιερ. 28,12 Σεις οἱ Βαβυλώνιοι, λέγει ὁ Κύριος, ετοιμασθήτε πρὸς πόλεμον, υψώσατε σημαίαν ἐπάνω εἰς τὰ τείχη της Βαβυλῶνος, ἐτοιμάσατε τὰς φαρέτρας, ἐγκαταστήσατε φρουράς, ἐτοιμάσατε τὰ ὅπλα, διότι ὁ Κύριος κατήρτισε τὸ σχέδιόν του καὶ ἀπεφάσισε νὰ κάμῃ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εἶχεν εἶπει ἐναντίον τῶν κατοίκων της Βαβυλῶνος·
- Ιερ. 28,13 κατασκηνοῦντας ἐφ’ ὕδασι πολλοῖς καὶ ἐπὶ πλήθει θησαυρῶν αὐτῆς· ἦκει τὸ πέρας σου ἀληθῶς εἰς τὰ σπλάγχνα σου.
- Ιερ. 28,13 ἐναντίον αὐτῶν, πού κατοικοῦν κοντὰ εἰς τὰ πολλὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ Ευφράτου, καὶ στο πλῆθος τῶν θησαυρῶν της. Ἐχει φθάσει πλέον τὸ τέλος σου, ὦ Βαβυλῶν, ἕως εἰς αὐτὰ τὰ σπλάγχνα σου !
- Ιερ. 28,14 ὅτι ὥμοσε Κύριος κατὰ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ· διότι πληρώσω σε ἀνθρώπων ὥσει ἀκρίδων, καὶ φθέγγονται ἐπὶ σὲ οἱ καταβαίνοντες. -
- Ιερ. 28,14 Διότι ὠρκίσθη ὁ Κύριος στὸν παντοδύναμον βραχίονά του καὶ εἶπε· “Θα σε γεμίσω ἀπὸ ἀνθρώπους ἐχθροὺς σου, οἱ ὁποῖοι θα εἶναι τόσοι πολλοί, ὅπως τὰ σμήνη τῶν ἀκρίδων. Θα κραυγάζουν ἐναντίον σου ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι θα ἐπέλθουν κατὰ σου”.
- Ιερ. 28,15 Κύριος ποιῶν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, ἐτοιμάζων οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, ἐν τῇ συνέσει αὐτοῦ ἐξέτεινε τὸν οὐρανόν,
- Ιερ. 28,15 Ὁ Κύριος εἶναι αὐτός, πού ἐδημιούργησε τὴν γῆν ἐν τῇ παντοδυναμίᾳ του. Αὐτός ἐτοιμάζει καὶ στερεώνει τὴν οἰκουμένην ἐν τῇ πανσοφίᾳ του. Αὐτός ἔχει ἀπλώσει τὸν ἑναστρὸν οὐρανὸν ἐν τῇ συνέσει του.

- Ιερ. 28,16 εἰς φωνὴν ἔθετο ἦχος ὕδατος ἐν οὐρανῷ καὶ ἀνήγαγε νεφέλας ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς ὑέτον ἐποίησε καὶ ἐξήγαγε φῶς ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.
- Ιερ. 28,16 Βροντὰ αὐτὸς με τὴν παντοδύναμον φωνὴν τοῦ καὶ ἡχὸς υδάτων ἀκούεται στὸν οὐρανόν· υψώνει νέφη αὐτὸ τὰ ἅκρα τῆς γῆς, ἔκαμε τὰς ἀστραπὰς προδρόμους τῆς βροχῆς, ἐβγάλε φῶς ἀπὸ τοὺς ἀπεράντους θησαυροὺς τοῦ.
- Ιερ. 28,17 ἐματαιώθη πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως, κατησχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἀπὸ τῶν γλυπτῶν αὐτοῦ, ὅτι ψευδῆ ἐχώννευσαν, οὐκ ἔστι πνεῦμα ἐν αὐτοῖς·
- Ιερ. 28,17 Κενὴ καὶ ματαῖα εἶναι κάθε σοφία καὶ γνώσις τοῦ ἀνθρώπου ἐνώπιόν τοῦ. Κατεντροπιασμένος μένει κάθε χρυσοχόος ἀπὸ τὰ γλυπτὰ αὐτοῦ ἔργα. Διότι ψεύτικα πράγματα ἔκαμαν οἱ χρυσοχοὶ, ἀφοῦ δεν ὑπάρχει εἰς αὐτὰ πνεῦμα.
- Ιερ. 28,18 μάταιά ἐστιν, ἔργα μεμωκημένα, ἐν καιρῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν ἀπολοῦνται.
- Ιερ. 28,18 Ματαια, κενὰ καὶ ἀχρηστα εἶναι τὰ εἰδῶλα, ἀξία ἐμπαιγμοῦ καὶ θα καταστραφούν, ὅταν ὁ Θεὸς τα ἐπισκεφθῇ ἐν τῇ δικαίᾳ ὀργῇ τοῦ.
- Ιερ. 28,19 οὐ τοιαύτη μερίς τῷ Ἰακώβ, ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάντα αὐτὸς ἐστὶ κληρονομία αὐτοῦ, Κύριος ὄνομα αὐτῷ.-
- Ιερ. 28,19 Οἱ Ἰσραηλίται ὁμως δεν θα ἔχουν τὴν ἰδίαν τύχην, διότι ὁ ποιητὴς τῶν πάντων Κύριος εἶναι ἡ κληρονομία τῶν. Κύριος εἶναι τὸ Ὄνομα τοῦ.
- Ιερ. 28,20 Διασκορπίζεις σὺ μοι σκεύη πολέμου, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἔθνη καὶ ἐξαρῶ ἐκ σοῦ βασιλεῖς
- Ιερ. 28,20 Ὁ ἐχθρὸς τῆς Βαβυλώνος λέγει· “συ, Κυριε, ἔδωκες εἰς ἐμέ ὅπλα δια τὸν πόλεμον, καὶ ἐγὼ δια σου καὶ πρὸς χάριν σου θα διασκορπίσω τὰ ἐχθρικά ἔθνη, θα καταστρέψω με τὴν δυνάμιν σου βασιλεῖς,
- Ιερ. 28,21 καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἵππον καὶ ἐπιβάτην αὐτοῦ καὶ

- διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἄρματα καὶ ἀναβάτας αὐτῶν
Ιερ. 28,21 Θα διασκορπίσω προς χάριν σου ἵππον και, αναβάτην, θα διασκορπίσω με την δύναμίν σου τα πολεμικά ἄρματα και εκείνους που επιβαίνουν εις αὐτά.
- Ιερ. 28,22 καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ νεανίσκον καὶ παρθένον καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα
- Ιερ. 28,22 Με την δύναμίν σου θα διασκορπίσω νεαροὺς ἄνδρας και παρθένους, ωρίμους ἄνδρας και γυναῖκας.
- Ιερ. 28,23 καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ποιμένα καὶ τὸ ποῖμνιον αὐτοῦ καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ γεωργὸν καὶ τὸ γεώργιον αὐτοῦ καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἡγεμόνας καὶ στρατηγούς σου.
- Ιερ. 28,23 Δια σου διασκορπίζω ποιμένας και τα ποῖμνια αὐτῶν, γεωργούς και τα γεωργούμενα εδάφη. Με την δύναμίν σου διασκορπίζω ηγεμόνας και τους στρατηγούς αὐτῶν”.
- Ιερ. 28,24 καὶ ἀνταποδώσω τῇ Βαβυλῶνι καὶ πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι Χαλδαίοις πάσας τὰς κακίας αὐτῶν, ἃς ἐποίησαν ἐπὶ Σιών κατ’ ὀφθαλμούς ὑμῶν, λέγει Κύριος.
- Ιερ. 28,24 Θα ανταποδώσω, λέγει ο Κυριος την δικαίαν τιμωρίαν ἐναντίον της Βαβυλώνης και ἐναντίον ὅλων εκείνων, οι οποίοι κατοικούν την Χαλδαίαν δια τας κακίας αὐτῶν, τας οποίας διέπραξαν ἐναντίον της Σιών, ἐνώπιον των οφθαλμῶν σας.
- Ιερ. 28,25 ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σε, τὸ ὄρος τὸ διεφθαρμένον, τὸ διαφθεῖρον πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ καὶ κατακυλιῶ σε ἐπὶ τῶν πετρῶν καὶ δώσω σε ὡς ὄρος ἐμπεπυρισμένον·
- Ιερ. 28,25 Ἰδοὺ ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον σου, Βαβυλῶν, ὄρος διεφθαρμένον, που διέφθειρες ὅλην την οικοαμένην. Θα ἀπλώσω τιμωρόν την χεῖρα μου ἐναντίον σου, θα σε κυλίσω ἐπάνω στους βράχους, θα σε μεταβάλω εις ὄρος κατεστραμμένον ἀπὸ πυρκαϊάν.
- Ιερ. 28,26 καὶ οὐ μὴ λάβωσιν ἀπὸ σοῦ λίθον εἰς γωνίαν καὶ λίθον

εἰς θεμέλιον, ὅτι εἰς ἀφανισμόν ἔση εἰς τὸν αἰῶνα, λέγει Κύριος.

Ιερ. 28,26 Τοσον μεγάλη θα εἶναι ἡ καταστροφή σου, ὥστε οἱ ἄνθρωποι δεν θα μπορέσουν νὰ πάρουν ἀπὸ σε οὔτε λίθον, δια νὰ τον χρησιμοποιοῦσιν ὡς ἀκρογωνιαίον εἰς θεμελίωσιν οἰκοδομήματος, διότι θα ἔχῃς παραδοθῇ εἰς αἰώνιον ἀφανισμόν, λέγει ὁ Κύριος.

Ιερ. 28,27 Ἄρατε σημεῖον ἐπὶ τῆς γῆς, σαλπίσατε ἐν ἔθνεσι σάλπιγγι, ἀγιάσατε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη, παραγγείλατε ἐπ' αὐτὴν βασιλείαις Ἀραράτ παρ' ἐμοῦ καὶ τοῖς Ἀσχαναζαίοις, ἐπιστήσατε ἐπ' αὐτὴν βελοστάσεις, ἀναβιβάσατε ἐπ' αὐτὴν ἵππον ὡς ἀκρίδων πλῆθος.

Ιερ. 28,27 Ὑψώσατε σημαίαν ἐπάνω εἰς τὴν γην, σαλπίσατε με σάλπιγγα πρὸς ὅλα τὰ ἔθνη, προπαρασκευάσατε ἐξ ονόματός μου ὅλα τὰ ἔθνη, παραγγείλατε ἐξ ονόματός μου νὰ ἔλθουν ἐναντίον τῆς αἰ βασιλείαι τοῦ Ἀραράτ, καὶ οἱ Ἀσχαναζαῖοι. Στήσατε ἐναντίον αὐτῆς πολεμικὰς μηχανάς, που ρίπτουν βέλη, οδηγήσατε καὶ ἐξαπολύσατε ἐναντίον αὐτῆς ἱππικόν, ὅπως αἱ ἀκρίδες κατὰ τὸ πλῆθος.

Ιερ. 28,28 ἀναβιβάσατε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη, τὸν βασιλέα τῶν Μήδων καὶ πάσης τῆς γῆς, τοὺς ἡγουμένους αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς στρατηγούς αὐτοῦ.

Ιερ. 28,28 Οδηγήσατε ἐναντίον αὐτῆς ἔθνη, τὸν βασιλέα τῶν Μήδων καὶ ὅλης τῆς οἰκουμένης, τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ καὶ ὅλους τοὺς στρατηγούς του.

Ιερ. 28,29 ἐσεῖσθη ἡ γῆ καὶ ἐπόνεσε, διότι ἐξανέστη ἐπὶ Βαβυλῶνα λογισμὸς Κυρίου τοῦ θεῖναι τὴν γῆν Βαβυλῶνος εἰς ἀφανισμόν καὶ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτήν.

Ιερ. 28,29 Εσεῖσθη καὶ συνεστράφη ἀπὸ πόνον ὅλη ἡ γη, διότι ὁ Κύριος ἐξηγέρθη ἐναντίον τῆς Βαβυλώνης. Απεφάσισε τὴν καταστροφήν τῆς καὶ τὸν ἀφανισμόν τῆς, ὥστε νὰ μὴ κατοικηθῇ πλέον.

- Ιερ. 28,30 ἐξέλιπε μαχητὴς Βαβυλῶνος τοῦ πολεμεῖν, καθήσονται ἐκεῖ ἐν περιοχῇ, ἐθραύσθη ἡ δυναστεία αὐτῶν, ἐγενήθησαν ὥσεί γυναῖκες, ἐνεπυρίσθη τὰ σκηνώματα αὐτῆς, συνετρίβησαν οἱ μοχλοὶ αὐτῆς.
- Ιερ. 28,30 Ελειψαν πλέον μαχηταὶ τῆς Βαβυλῶνος, δια να συνεχίσουν τον πόλεμον. Καθονται ἐκεῖ περικυκλωμένοι, συνετρίβη ἡ δύναμις των, ἐγιναν δειλοὶ ὥσαν γυναῖκες, επυρπολήθησαν και ἐκάησαν αἱ οἰκίαι αὐτῆς, συνετρίβησαν οἱ μοχλοὶ των πυλῶν τῆς πόλεως.
- Ιερ. 28,31 διώκων εἰς ἀπάντησιν διώκοντος διώξεται καὶ ἀναγγέλλων εἰς ἀπάντησιν ἀναγγέλλοντος τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, ὅτι ἐάλωκεν ἡ πόλις αὐτοῦ,
- Ιερ. 28,31 Ο ἓνας ἀγγελιοφόρος τρέχει κατόπιν τοῦ ἄλλου ἐρχεται δρομέως κατόπιν τοῦ ἄλλου, δια να ἀναγγεῖλουν στον βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος, ὅτι ἡ πόλις αὐτοῦ ἐκυριεύθη.
- Ιερ. 28,32 ἀπ' ἐσχάτου τῶν διαβάσεων αὐτοῦ ἐλήφθησαν, καὶ τὰ συστήματα αὐτῶν ἐνέπρησαν ἐν πυρί, καὶ ἄνδρες αὐτοῦ οἱ πολεμισταὶ ἐξέρχονται.
- Ιερ. 28,32 Οἱ και αἱ τελευταῖαι δίοδοι εἰς διάσωσιν αὐτοῦ ἔχουν καταληφθῇ ἀπὸ τον ἐχθρόν. Τα οχυρωματικὰ ἔργα παρεδόθησαν στο πυρ και οἱ πολεμισταὶ αὐτοῦ ἐξέρχονται ἀπὸ τα οχυρώματα, δια να παραδοθούν.
- Ιερ. 28,33 διότι τάδε λέγει Κύριος· οἴκοι βασιλέως Βαβυλῶνος ὥς ἄλων ὥριμος ἀλοηθήσονται· ἔτι μικρὸν καὶ ἥξει ὁ ἄμητος αὐτῆς.
- Ιερ. 28,33 Αὐτὰ ἐγιναν, διότι αὐτὰ λέγει ὁ Κυριος· Τα ἀνάκτορα τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος θα αλωνισθούν στο αλώνι ὥσάν το ὥριμο σιτάρι. Ολίγος χρόνος ἀκόμη, και θα ἐλθῇ ὁ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ και τοῦ αλωνισμοῦ τῆς.
- Ιερ. 28,34 κατέφαγέ με, ἐμερίσατό με, κατέλαβέ με σκεῦος λεπτόν, Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος·

κατέπιέ με ὡς δράκων, ἔπλησε τὴν κοιλίαν αὐτοῦ, ἀπὸ
τῆς τρυφῆς μου ἔξωσέ με·

Ιερ. 28,34 “Ο Ναβουχοδονόσορ, ο βασιλεὺς της Βαβυλώνας, λέγει ἡ
Ιερουσαλήμ, με κατέφαγε, με διεμέλισε ὡς σκεὺς
λεπτὸν καὶ ἀδύνατον, με κατέπιεν ὡς δρακὼν, ἐγέμισε τὴν
κοιλίαν, με ἔδιωξε καὶ με ἔβγαλε μακριὰ ἀπὸ τὸν τόπον τῆς
τρυφῆς καὶ τῆς ἡσυχίας μου.

Ιερ. 28,35 οἱ μόχθοι μου καὶ αἱ ταλαιπωρίαι μου εἰς Βαβυλῶνα.
ἔρεϊ κατοικοῦσα Σιών· καὶ τὸ αἷμά μου ἐπὶ τοὺς
κατοικοῦντας Χαλδαίους, ἔρεϊ Ἱερουσαλήμ·

Ιερ. 28,35 Οἱ μόχθοι καὶ οἱ κόποι μου ἔχουν μεταφερθῇ εἰς Βαβυλῶνα.
Θα εἶπουν οἱ κάτοικοι τῆς Σιών· Το αἷμά μου θα πέσῃ ἐπάνω
στους κατοίκους τῆς Χαλδαίας καὶ θα τοὺς καταστρέψῃ, θα
πῇ ἡ Ἱερουσαλήμ”.

Ιερ. 28,36 διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ κρινῶ τὴν
ἀντίδικόν σου καὶ ἐκδικήσω τὴν ἐκδίκησίν σου καὶ
ἐρημώσω τὴν θάλασσαν αὐτῆς καὶ ξηρανῶ τὴν πηγὴν
αὐτῆς.

Ιερ. 28,36 Δια τοῦτο αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Ἰδοὺ, ἐγὼ θα κρίνω καὶ θα
καταδικάσω τὴν ἀντιδικόν σου Βαβυλῶνα, θα ἐκδικάσω τὴν
δικαίαν σου υποθεσίν καὶ θα ἐρημώσω τὴν θάλασσαν τῆς
Βαβυλώνας. Θα ξηράνω τὰς πηγὰς αὐτῆς.

Ιερ. 28,37 καὶ ἔσται Βαβυλὼν εἰς ἀφανισμόν, καὶ οὐ
κατοικηθήσεται.

Ιερ. 28,37 Καὶ ἡ Βαβυλὼν θα παραδοθῇ εἰς ὄλεθρον καὶ ἐξαφανισμόν
καὶ δὲν θα κατοικηθῇ πλέον.

Ιερ. 28,38 ὅτι ἄμα ὡς λέοντες ἐξηγέρθησαν καὶ ὡς σκύμνοι
λεόντων.

Ιερ. 28,38 Διότι οἱ Βαβυλώνιοι ἐξηγέρθησαν ὡς λέοντες, ὡς νεαροὶ
σκύμνοι λεόντων.

Ιερ. 28,39 ἐν τῇ θερμασίᾳ αὐτῶν δώσω πότημα αὐτοῖς καὶ μεθύσω
αὐτούς, ὅπως καρωθῶσι καὶ ὑπνώσωσιν ὕπνον αἰώνιον

καὶ οὐ μὴ ἐξεγερθῶσι, λέγει Κύριος·

Ιερ. 28,39 Επάνω στον πυρετον της πολεμικῆς των δράσεως και ορμῆς, ἐγὼ θα δώσω εἰς αὐτοὺς ποτὸν μεθυστικόν, θα τοὺς μεθύσω, δια να ναρκωθοῦν, να κοιμηθοῦν τον αἰώνιον ὕπνον, τον ὕπνον του θανάτου και να μη ἐξυπνήσουν πλέον, λέγει ο Κυριος

Ιερ. 28,40 καταβιβάσω αὐτοὺς ὡς ἄρνας εἰς σφαγὴν καὶ ὡς κριοὺς μετ' ἐρίφων.

Ιερ. 28,40 Θα τοὺς οδηγήσω εἰς την σφαγὴν, ὅπως οδηγούνται στο σφαγεῖον τα αρνία και τα κριάρια μαζί με τα ἐρίφια.

Ιερ. 28,41 πῶς ἐάλω καὶ ἐθηρεύθη τὸ καύχημα πάσης τῆς γῆς; πῶς ἐγένετο Βαβυλῶν εἰς ἀφανισμόν ἐν τοῖς ἔθνεσιν;

Ιερ. 28,41 Οἱ ἄνθρωποι θα εἰπουν· “πῶς ἐκυριεύθη και συνελήφθη ὡς θήραμα το καύχημα ὅλης της οἰκουμένης; Πῶς παρεδόθη ἡ ἐνδοξος Βαβυλῶν εἰς ἀφανισμόν μεταξὺ των ἐθνῶν;

Ιερ. 28,42 ἀνέβη ἐπὶ Βαβυλῶνα ἡ θάλασσα ἐν ἡχῷ κυμάτων αὐτῆς, καὶ κατεκαλύφθη.

Ιερ. 28,42 Ἡ θάλασσα με την βοήν των κυμάτων της ἀνέβηκεν ἐπάνω εἰς την Βαβυλῶνα και την κατεκάλυψε.

Ιερ. 28,43 ἐγενήθησαν αἱ πόλεις αὐτῆς ὡς γῆ ἄνυδρος καὶ ἄβατος, οὐ κατοικήσει ἐν αὐτῇ οὐδὲ εἷς, οὐδὲ μὴ καταλύσει ἐν αὐτῇ υἱὸς ἀνθρώπου.

Ιερ. 28,43 Αἱ πόλεις της ἐγιναν ὡσάν τόπος ἀνυδρος και αβατος. Οὐτε ἓνας πλέον δεν θα κατοικήσῃ εἰς αὐτήν. Κανεὶς υἱὸς ἀνθρώπου δεν θα στήσῃ, ἐστὼ και προσωρινόν, το κατάλυμα του εἰς αὐτήν !

Ιερ. 28,44 καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ Βαβυλῶνα καὶ ἐξοίσω ἃ κατέπιεν ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ συναχθῶσι πρὸς αὐτήν ἔτι τὰ ἔθνη·

Ιερ. 28,44 Θα τιμωρήσω την Βαβυλῶνα και θα βγάλω ἀπὸ το στόμα της ἐκεῖνα, τα ὁποῖα εἶχε καταπίει, και τα ἔθνη δεν θα συγκεντρωθοῦν πλέον πρὸς αὐτήν

- Ιερ. 28,49 καὶ ἐν Βαβυλῶνι πεσοῦνται τραυματαῖα πάσης τῆς γῆς.
Ιερ. 28,49 Εἰς τὴν Βαβυλῶνα θὰ πέσουν νεκροὶ ἄνθρωποι ἀπὸ ὅλην τὴν οἰκουμένην.
- Ιερ. 28,50 ἀνασφζόμενοι ἐκ γῆς πορεύεσθε καὶ μὴ ἴστασθε· οἱ μακρόθεν, μνήσθητε τοῦ Κυρίου, καὶ Ἱερουσαλήμ ἀναβήτω ἐπὶ τὴν καρδίαν ὑμῶν.
- Ιερ. 28,50 Ὅσοι διασωθῇτε, φύγετε ἀπὸ τὴν χώραν αὐτήν, μὴ στέκεσθε οὔτε στιγμὴν. Ὅσοι εὐρίσκεσθε μακρὰν ἐνθυμηθῇτε τὸν Κύριον. Ἡ Ἱερουσαλήμ ας ἀνεβῇ εἰς τὴν διάνοιαν καὶ τὴν καρδίαν σας.
- Ιερ. 28,51 ἡσχύνθημεν, ὅτι ἠκούσαμεν ὄνειδισμὸν ἡμῶν, κατεκάλυψεν ἀτιμία τὸ πρόσωπον ἡμῶν, εἰσῆλθον ἄλλογενεῖς εἰς τὰ ἅγια ἡμῶν, εἰς οἶκον Κυρίου.
- Ιερ. 28,51 Καὶ οἱ Ἰσραηλῖται ἀπαντοῦν· “ἡσχύνθημεν, διότι ἠκούσαμεν ἐξευτελισμοὺς καὶ ὕβρεις ἐκ μέρους τῶν ἐχθρῶν μας. Τὸ πρόσωπόν μας τὸ ἐσκέπασεν ἡ καταφρόνησις καὶ ἡ ἐντροπή. Ἀλλοεθνεῖς εἰσῆλθον εἰς τὰ ἅγια ἡμῶν, στὸν ναὸν τοῦ Κυρίου”.
- Ιερ. 28,52 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τὰ γλυπτὰ αὐτῆς, καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτῆς πεσοῦνται τραυματαῖα.
- Ιερ. 28,52 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει ὁ Κύριος, καὶ θὰ τιμωρήσω ἐγὼ τὰ γλυπτὰ εἰδῶλα τῆς Βαβυλώνης, καὶ εἰς ὅλην τὴν χώραν τῆς θὰ πέσουν νεκροί.
- Ιερ. 28,53 ὅτι ἐὰν ἀναβῇ Βαβυλὼν ὡς ὁ οὐρανὸς καὶ ὅτι ἐὰν ὀχυρώσῃ τὰ τείχη ἰσχυί αὐτῆς, παρ’ ἐμοῦ ἥξουσιν ἐξολοθρεύοντες αὐτήν, λέγει Κύριος.
- Ιερ. 28,53 Διότι, ἔστω καὶ ἂν ἡ Βαβυλὼν ἀνυψωθῇ ἕως στὸν οὐρανόν, ἔστω καὶ ἐὰν εἰς μεγάλην δύναμιν καὶ ἀντοχὴν ὀχυρώσῃ τὰ τείχη τῆς θὰ ἔλθουν ἄνθρωποι ἀποστελλόμενοι παρ’ ἐμοῦ ἐναντίον τῆς, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐξολοθρεύσουν αὐτήν, λέγει Κύριος.

- Ιερ. 28,54 φωνή κραυγῆς ἐν Βαβυλῶνι, καὶ συντριβὴ μεγάλη ἐν γῇ Χαλδαίων,
- Ιερ. 28,54 Μεγάλη κραυγὴ ἠκούσθη εἰς τὴν Βαβυλῶνα, μεγάλη καταστροφή καὶ αφανισμὸς ἠπλώθη εἰς τὴν γῆν τῶν Χαλδαίων!
- Ιερ. 28,55 ὅτι ἐξωλόθρευσεν Κύριος τὴν Βαβυλῶνα καὶ ἀπώλεσεν ἀπ' αὐτῆς φωνὴν μεγάλην ἡχοῦσαν ὡς ὕδατα πολλά, ἔδωκεν εἰς ὄλεθρον φωνὴν αὐτῆς.
- Ιερ. 28,55 Διότι ἐξολόθρευσεν Κύριος τὴν Βαβυλῶνα, κατέστρεψε τὸν μέγαν θόρυβον τῆς πολυκοσμίας τῆς, ποὺ ἀντηχοῦσεν, ὅπως βουίζουν πολλά ὕδατα. Παρέδωκεν εἰς καταστροφὴν τὸν πολυάνθρωπον θόρυβον τῆς.
- Ιερ. 28,56 ὅτι ἦλθεν ἐπὶ Βαβυλῶνα ταλαιπωρία, ἐάλωσαν οἱ μαχηταὶ αὐτῆς, ἐπτόηται τὸ τόξον αὐτῶν, ὅτι ὁ Θεὸς ἀνταποδίδωσιν αὐτοῖς.
- Ιερ. 28,56 Εξέσπασεν ἐναντίον τῆς Βαβυλώνας συμφορὰ. Οἱ πολεμισταὶ ἄνδρες τῆς συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι, οἱ τοξόται τῆς κατελήφθησαν ἀπὸ πανικόν, διότι ὁ Θεὸς ἀνταπέδωκεν εἰς αὐτοὺς κατὰ τὰς πράξεις αὐτῶν.
- Ιερ. 28,57 Κύριος ἀνταποδίδωσιν αὐτῷ τὴν ἀνταπόδοσιν· καὶ μεθύσει μέθη τοὺς ἡγεμόνας αὐτῆς καὶ τοὺς σοφοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς στρατηγούς αὐτῆς, λέγει ὁ βασιλεὺς, Κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ.
- Ιερ. 28,57 Ὁ Κύριος ἀπέδωκεν εἰς αὐτοὺς τὴν δικαίαν ἀνταπόδοσιν, με μέθην μεγάλην ἐμέθυσε τοὺς ἡγεμόνας τῆς καὶ τοὺς σοφοὺς τῆς καὶ τοὺς στρατηγούς τῆς, λέγει ὁ βασιλεὺς τοῦ οὐοίου το ὄνομα εἶναι Κύριος παντοκράτωρ.
- Ιερ. 28,58 τάδε λέγει Κύριος· τεῖχος Βαβυλῶνος ἐπλατύνθη, κατασκαπτόμενον κατασκαφήσεται, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς αἱ ὑψηλαὶ ἐμπυρισθήσονται, καὶ οὐ κοπιήσουσι λαοὶ εἰς κενόν, καὶ ἔθνη ἐν ἀρχῇ ἐκλείψουσιν.
- Ιερ. 28,58 Αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Τὸ τεῖχος τῆς Βαβυλώνος ἐγίνε μέγα

και πλατύ, αλλά θα καταστραφή, θα κρημνισθή εκ θεμελίων. Αι πύλαι της πόλεως αυτής, που ήσαν υψηλαί, θα παραδοθούν στο πυρ. Οι λαοί, που θα επιτεθούν εναντίον της, δεν θα κοπιάσουν επί ματαιώ. Ομως μαζί με αυτήν και άλλα έθνη ισχυρά επίσης θα σβήσουν.

Ιερ. 28,59 Ὁ λόγος, ὃν ἐνετείλατο Κύριος Ἰερεμία τῷ προφῆτῃ εἰπεῖν τῷ Σαραία υἱῷ Νηρίου, υἱοῦ Μασσαίου, ὅτε ἐπορεύετο παρὰ Σεδεκίου βασιλέως Ἰούδα εἰς Βαβυλῶνα, ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ Σαραίας ἄρχων δώρων.

Ιερ. 28,59 Αυτός είναι ο λόγος, τον οποίον ο Κυριος εδωσεν ως εντολήν στον Ιερεμίαν τον προφήτην, να εἴπῃ στον Σαραίαν, υἱόν Νηρίου, υἱού Μασσαίου, όταν αυτός επορεύετο εἰς την Βαβυλῶνα εκ μέρους του Σεδεκίου βασιλέως του Ιούδα, κατὰ το τέταρτον ἔτος της βασιλείας αὐτοῦ, δια να μεταφέρῃ και προσφέρῃ δῶρα.

Ιερ. 28,60 καὶ ἔγραψεν Ἰερεμίας πάντα τὰ κακά, ἃ ἤξει ἐπὶ Βαβυλῶνα, ἐν βιβλίῳ ἐνί, πάντας τοὺς λόγους τούτους τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ Βαβυλῶνα.

Ιερ. 28,60 Ο Ιερεμίας ἔγραψεν εἰς ἓνα βιβλίον ὅλας τας συμφοράς, αἱ ὁποῖαι θα ἐπύρχοντο ἐναντίον της Βαβυλώνης, ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους, οἱ ὁποῖοι εἶχαν γραφῇ ἐναντίον της Βαβυλώνης.

Ιερ. 28,61 καὶ εἶπεν Ἰερεμίας πρὸς Σαραίαν· ὅταν ἔλθῃς εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ὄψῃ καὶ ἀναγνώσῃ πάντας τοὺς λόγους τούτους

Ιερ. 28,61 Ο Ιερεμίας εἶπε πρὸς τον Σαραίαν· “ὅταν φθάσῃς εἰς την Βαβυλῶνα, θα φροντίσῃς να ἀναγνώσῃς ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους

Ιερ. 28,62 καὶ ἐρεῖς· Κύριε Κύριε, σὺ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτὸν καὶ τοῦ μὴ εἶναι ἐν αὐτῷ κατοικοῦντας ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, ὅτι

ἀφανισμός εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται.

Ιερ. 28,62 και θα εἴπῃς· Κυριε, Κυριε, συ ἐλάλησες ἐναντίον τοῦ τόπου
αὐτοῦ, ὅτι δηλαδή θα τον ἐξολοθρεύῃς, ὥστε να μη
απομείνουν εἰς αὐτόν κάτοικοι, ἀπό ἀνθρώπου ἕως
κτῆνους. Καὶ ὅτι ὁ ὀλεθρος καὶ ὁ ἐξαφανισμός του θα εἶναι
παντοτεινός.

Ιερ. 28,63 καὶ ἔσται ὅταν παύσῃ τοῦ ἀναγινώσκειν τὸ βιβλίον
τοῦτο, καὶ ἐπιδήσεις ἐπ' αὐτὸ λίθον καὶ ρίψεις αὐτὸ εἰς
μέσον τοῦ Εὐφράτου

Ιερ. 28,63 Οταν δε τελείωσῃς καὶ παύσῃς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ βιβλίου
αὐτοῦ, θα δέσῃς ἐπάνω εἰς αὐτὸ λίθον καὶ θα το ρίπῃς στο
μέσον τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου

Ιερ. 28,64 καὶ ἐρεῖς· οὕτως καταδύσεται Βαβυλὼν καὶ οὐ μὴ
ἀναστῇ ἀπὸ προσώπου τῶν κακῶν, ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ'
αὐτήν.

Ιερ. 28,64 καὶ θα πῇς· Ἐτσι θα καταβυθισθῇ καὶ ἡ Βαβυλὼν εἰς
συμφορὰς καὶ ὀλεθρον καὶ δεν θα ἀναλάβῃ ποτέ ἀπὸ ὅλας
τας συμφορὰς τῆς, τας ὁποίας ἐγὼ ἐπιφέρω ἐναντίον τῆς.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 29 (Μαθ. 47,1-7)

Ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους.

Κατὰ τῶν Φιλισταίων

Ιερ. 29,1 Τάδε λέγει Κύριος·

Ιερ. 29,1 Αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος·

Ιερ. 29,2 ἰδοὺ ὕδατα ἀναβαίνει ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἔσται εἰς
χειμάρρουν κατακλύζοντα καὶ κατακλύσει γῆν καὶ τὸ
πλήρωμα αὐτῆς, πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ·
καὶ κεκράξονται οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀλαλάξουσιν ἅπαντες
οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν.

- Ιερ. 29,2 Ιδού, αναβαίνουν από τον βορράν ύδατα, ωσάν χείμαρροι κατακλύζοντες τα πάντα. Θα πλημμυρίσουν την γην και ο,τι υπάρχει επάνω εις αυτήν, τας πόλεις και τους κατοίκους αυτών. Οι άνθρωποι θα εκβάλουν κραυγάς, θα αλαλάξουν θρηνολογούντες όλοι, όσοι κατοικούν εις την γην.
- Ιερ. 29,3 από φωνῆς ὀρμῆς αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ὀπλῶν τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ ἀπὸ σεισμοῦ τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ, ἤχου τροχῶν αὐτοῦ οὐκ ἐπέστρεψαν πατέρες ἐφ’ υἱοὺς αὐτῶν ἀπὸ ἐκλύσεως χειρῶν αὐτῶν
- Ιερ. 29,3 Από τας κραυγὰς των επερχομένων με ορμὴν εχθρῶν, ἀπὸ τας οπλὰς των ποδῶν του ιππικοῦ του και ἀπὸ τον μεγάλον πάταγον των πολεμικῶν ἀρμάτων του, ἀπὸ τον θόρυβον των τροχοφόρων οχημάτων, κατετρόμαξαν τόσον πολὺ και οι γονεῖς, ὥστε δεν ἐγύρισαν πίσω εις ἀναζήτησιν των παιδιῶν των, διότι παρέλυσαν τα χέρια των.
- Ιερ. 29,4 ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπερχομένη τοῦ ἀπολέσαι πάντας τοὺς ἄλλοφύλους. καὶ ἀφανιῶ τὴν Τύρον καὶ τὴν Σιδῶνα καὶ πάντας τοὺς καταλοίπους τῆς βοηθείας αὐτῶν, ὅτι ἐξολοθρεύσει Κύριος τοὺς καταλοίπους τῶν νήσων.
- Ιερ. 29,4 Αυτὰ θα γίνουν κατὰ την ἡμέραν, που ἐρχεται, δια να καταστρέψῃ ο Κυριος ὅλους τους Φιλισταίους. Τότε θα εξαφανίσω, λέγει ο Κυριος, την Τυρον και την Σιδῶνα και ὅλους τους βοηθοὺς των, που ἔχουν ἀπομείνει. Ο Κυριος θα ἐξολοθρεύσῃ ἐπίσης και τους εναπομείναντος εις τας νήσους.
- Ιερ. 29,5 ἥκει φαλάκρωμα ἐπὶ Γάζαν, ἀπερρίφη Ἀσκάλων καὶ οἱ κατάλοιποι Ἐνακίμ.
- Ιερ. 29,5 Η Γαζα θα αποψιλωθῇ, θα ομοιάζῃ προς φαλακράν κεφαλὴν· θα απορριφθῇ ἡ Ἀσκάλων, ὅπως ἐπίσης και οι ἀπομείναντες γίγαντες Ἐνακίμ.
- Ιερ. 29,6 ἕως τίνος κόψεις, ἢ μάχαιρα τοῦ Κυρίου; ἕως τίνος οὐχ ἡσυχάσεις; ἀποκατάστηθι εἰς τὸν κολεόν σου,

ἀνάπαυσαι καὶ ἐπάρθῃτι.

Ιερ. 29,6 Σὺ, μάχαιρα τοῦ Κυρίου, ἕως πότε θα κατακόπτης; Ἐως πότε δεν θα ησυχάσης; Ἐμπα εἰς τὴν θήκην σου, στάσου καὶ ἀναπαύσου!

Ιερ. 29,7 πῶς ἡσυχάσει; καὶ Κύριος ἐνετείλατο αὐτῇ ἐπὶ τὴν Ἀσκάλωνα καὶ ἐπὶ τὰς παραθαλασσίους, ἐπὶ τὰς καταλοίπους, ἐπεγερθῆναι. Τῇ Ἰδουμαίᾳ (Μασ. 49,7-2)

Ιερ. 29,7 Τάδε λέγει Κύριος· οὐκ ἔστιν ἔτι σοφία ἐν Θαιμάν, ἀπώλετο βουλή ἐκ συνετῶν, ὥχετο σοφία αὐτῶν, Πως ὁμως θα ησυχάση; Διότι ὁ Κύριος τὴν διέταξε, νὰ ἐπέλθῃ ἐναντίον τῆς Ἀσκάλωνος, ὅλων τῶν παραλίῳν μερῶν καὶ τῶν πόλεων, ποὺ ἀπέμειναν. Ἐναντίον τῆς Ἰδουμαίας (Μασ. ΜΘ', 7-22). Αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Δεν ὑπάρχει πλέον σοφία εἰς τὴν Θαιμάν. Ἐχάθη ἡ σοφὴ συμβουλή τῶν συνετῶν ἀνθρώπων, ἐφυγε πλέον ἡ σοφία τῶν.

Ιερ. 29,8 ἡπατήθη ὁ τόπος αὐτῶν. βαθύνετε εἰς κάθισιν οἱ κατοικοῦντες ἐν Δαϊδάν, ὅτι δύσκολα ἐποίησεν ἡγάγον ἐπ' αὐτὸν ἐν χρόνῳ, ὃ ἐπεσκεψάμην ἐπ' αὐτόν.

Ιερ. 29,8 Εἰς τὴν ἀπάτην καὶ τὴν πλάνην ἐβυθίσθη ὁ τόπος. Οἱ κάτοικοι τῆς Δαϊδάν, κατεβήτε πρὸς ἀσφάλειάν σας εἰς βάθη κρυπτῶν, μείνατε ἐκεῖ, διότι εἰς δύσκολον θέσιν προμηνύουσιν ὄλεθρον σας ἔφερεν ὁ Θεός. Ἐπέφερα ἐναντίον τῆς Ἰδουμαίας καταστροφὴν εἰς χρόνον, κατὰ τὸν ὁποῖον τὴν ἐπεσκέφθην, δια νὰ ἀποδώσω εἰς αὐτὴν τὴν δικαίαν τιμωρίαν.

Ιερ. 29,9 ὅτι τρυγηταὶ ἦλθόν σοι, οἳ οὐ καταλείψουσίν σοι κατάλειμμα· ὥς κλέπται ἐν νυκτὶ ἐπιθήσουσι χεῖρα αὐτῶν.

Ιερ. 29,9 Ἰδοὺ, ἦλθαν οἱ τρυγηταί, οἱ ἐχθροί σου, οἱ ὁποῖοι θα περισυλλέξουν καὶ θα καταστρέψουν τὰ πάντα καὶ δεν θα ἀφήσουν τίποτε δια σέ. Ὅπως αἰφνιδίως ἐρχονται οἱ κλέπται

- κατά τον καιρόν της νυκτός, ἔτσι θα ἐπέλθουν και θα
επιβάλουν τας χεῖρας των ἐναντίον σου οἱ ἐχθροὶ σου.
- Ιερ. 29,10 ὅτι ἐγὼ κατέσυρα τὸν Ἡσαΐ, ἀνεκάλυψα τὰ κρυπτὰ
αὐτῶν, κρυβῆναι οὐ μὴ δύνωνται· ὥλοντο διὰ χεῖρα
ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ γείτονος αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν
- Ιερ. 29,10 Εγὼ ἔσυρα πρὸς τα κάτω και εταπείνωσα τον Ησαΐ,
απεκάλυψα τα κρησφύγετα των Ιδουμαίων, ὥστε να μη
ἠμποροῦν να αποκρυβούν. Εξωλοθρεύθησαν με τα χέρια
των ἀδελφῶν των και των γειτόνων των,
- Ιερ. 29,11 ὑπολείπεσθαι ὀρφανόν σου, ἵνα ζήσητε· καὶ ἐγὼ
ζήσομαι, καὶ αἱ χῆραι ἐπ' ἐμὲ πεποίθασιν.
- Ιερ. 29,11 και δεν ἀπέμεινεν οὔτε ἓνα ορφανόν ἰδικόν σου, ὥστε να το
αναζήσετε. Εγὼ ὁμως θα εἶμαι ο αἰωνίως ζων, και αι χῆραι,
αι οποιῖαι ἔχουν στηρίζει εις ἐμέ την πεποίθησίν των, θα
ζουν εν ασφαλείᾳ.
- Ιερ. 29,12 ὅτι τάδε εἶπε Κύριος· οἷς οὐκ ἦν νόμος πιεῖν τὸ
ποτήριον, ἔπιον· καὶ σὺ ἀθωωμένη οὐ μὴ ἀθωωθῇς, ὅτι
πίνων πίεσαι·
- Ιερ. 29,12 Αυτά εἶπεν ο Κυριος· Εκείνοι οι Ιουδαῖοι, στους οποιους ο
Νομος της θείας δικαιοσύνης δεν ἐπέβαλε να πουν το
ποτήριον του ολέθρου, το ἔπιαν. Συ, λοιπόν, η Ιδουμαία κατ'
ουδένα λόγον δεν θα ἀπαλλαγῇς ἀπὸ το ποτήριον αὐτό.
Οπωσδήποτε θα το πῇς δια τας ἀμαρτίας σου.
- Ιερ. 29,13 ὅτι κατ' ἐμαυτοῦ ὤμοσα, λέγει Κύριος, ὅτι εἰς ἄβατον
καὶ εἰς ὄνειδισμὸν καὶ εἰς κατάρασιν ἔση ἐν μέσῳ αὐτῆς,
καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς ἔσονται ἔρημοι εἰς αἰῶνα.
- Ιερ. 29,13 Ωρκίσθηκα στον εαυτόν μου, λέγει ο Κυριος, ὅτι θα εἶσαι εν
ἰμέσῳ των ἄλλων χωρῶν ἀντικείμενον χλευασμοῦ και
κατάρας και ὅλαι αι πόλεις σου θα μείνουν ἔρημοι δια
παντός.
- Ιερ. 29,14 ἀκοὴν ἤκουσα παρὰ Κυρίου, καὶ ἀγγέλους εἰς ἔθνη
ἀπέστειλε· συνάχθητε καὶ παραγένεσθε εἰς αὐτήν,

ἀνάστητε εἰς πόλεμον.

Ιερ. 29,14

Ἦκουσα ἀπὸ τοῦ Κυρίου πληροφορίαν, λέγει ὁ Ἰερεμίας, ὅτι ἀπέστειλεν ἀγγελιαφόρους εἰς τὰ ἔθνη νὰ εἰπουν· Συγκεντρωθήτε, ἐλάτε ἐναντίον τῆς Ἰδουμαίας, ἐξεγερθήτε εἰς πόλεμον κατ' αὐτῆς.

Ιερ. 29,15

μικρὸν ἔδωκά σε ἐν ἔθνεσιν, εὐκαταφρόνητον ἐν ἀνθρώποις.

Ιερ. 29,15

Μικρὸν ἔθνος σε κατέστησα μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐθνῶν, ὡς Ἰδουμαία, ἄξιον καταφροήσεως ἐν μέσῳ τῶν ἀνθρώπων.

Ιερ. 29,16

ἡ παιγνία σου ἐνεχείρησέ σοι, ἰταμία καρδίας σου κατέλυσε τρυμαλιάς πετρῶν, συνέλαβεν ἰσχὺν βουνοῦ ὑψηλοῦ· ὅτι ὕψωσεν ὥσπερ ἀετὸς νοσσιὰν αὐτοῦ, ἐκείθεν καθελῶ σε·

Ιερ. 29,16

Ἡ ἀσύνετος καὶ παιγνιώδης ζωὴ σου σε παρέδωκεν, ἡ ἐγωϊστικὴ καρδιά σου σε ἔκαμε νὰ ἀναζητῆς καταλύματα εἰς τὰς ὁπὰς τῶν βράχων. Κατέλαβες ἀπρόσιτον ὑψηλὸν ὄρος· ἐπάνω εἰς τὰ ὑψώματα εθεμελίωσες κατοικίας, ὅπως ὁ ἀετὸς τὴν φωλεάν του. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἐγὼ θὰ σε κρημνίσω.

Ιερ. 29,17

καὶ ἔσται ἡ Ἰδουμαία εἰς ἄβατον, πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ' αὐτὴν συριεῖ.

Ιερ. 29,17

Ἡ Ἰδουμαία θὰ γίνῃ χώρα ἔρημος καὶ ἄβατος, καθένας, ποῦ θὰ διέρχεται διὰ μέσου αὐτῆς, θὰ συρίζῃ ἀπὸ ἐκπληξιν εἰς βάρος τῆς.

Ιερ. 29,18

ὥσπερ κατεστράφη Σόδομα καὶ Γόμορρα καὶ αἱ πάροιχοι αὐτῆς, εἶπε Κύριος παντοκράτωρ, οὐ μὴ καθίσει ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ κατοικήσῃ ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου.

Ιερ. 29,18

Ὅπως κατεστράφησαν τὰ Σοδομα καὶ τὰ Γομμορα καὶ αἱ πλησίον αὐτῶν πόλεις, εἶπεν ὁ Κύριος, ὁ παντοκράτωρ, ἔτσι θὰ καταστραφῇ καὶ θὰ ἐρημωθῇ ἡ Ἰδουμαία. Δὲν θὰ ἐγκατασταθῇ ἐκεῖ ἄνθρωπος, δὲν θὰ κατοικήσουν πλέον ἐκεῖ υἱοὶ ἀνθρώπων.

- Ιερ. 29,19 ἰδοὺ ὥσπερ λέων ἀναβήσεται ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου εἰς τόπον Αἰθάμ, ὅτι ταχὺ ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς· καὶ τοὺς νεανίσκους ἐπ' αὐτὴν ἐπιστήσατε, ὅτι τίς ὥσπερ ἐγώ; καὶ τίς ἀντιστήσεται μοι; καὶ τίς οὗτος ποιμὴν, ὃς στήσεται κατὰ πρόσωπόν μου;
- Ιερ. 29,19 Ἰδοὺ, ὅπως ανεβαίνει ορμητικὸς καὶ ἀγριὸς ὁ λέων ἀνάμεσα ἀπὸ τὴν κοιλάδα τοῦ Ἰορδάνου στὸν τόπον Αἰθάμ, κατὰ παρόμοιον τρόπον θὰ ἐπέλθῃ καὶ ὁ ἐχθρὸς ἐναντίον της. Διότι ἐγὼ δια τῶν ἐχθρῶν θὰ ἐκδιώξω τοὺς Ἰδουμαίους ἀπὸ τὴν χώραν αὐτὴν. Ἐτοιμάσατε καὶ ἐξαπολύσατε ἐναντίον αὐτῆς τοὺς νεαροὺς πολεμιστὰς σας, ἐχθροὶ τῆς Ἰδουμαίας. Ποιὸς ἄλλος εἶναι ὅπως ἐγώ, λέγει ὁ Κύριος; Ποιὸς ἡμπορεῖ νὰ ἀντισταθῇ εἰς ἐμέ; Ποιὸς εἶναι ὁ ποιμὴν καὶ ἀρχὼν ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἡμπορεῖ νὰ σταθῇ ὀρθίος ἐνώπιόν μου;
- Ιερ. 29,20 διὰ τοῦτο ἀκούσατε βουλὴν Κυρίου, ἣν ἐβουλεύσατο ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ λογισμὸν αὐτοῦ, ὃν ἐλογίσατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Θαιμάν· ἐὰν μὴ συμψηθῶσι τὰ ἐλάχιστα τῶν προβάτων, ἐὰν μὴ ἀβατωθῇ ἐπ' αὐτοὺς κατάλυσις αὐτῶν·
- Ιερ. 29,20 Δια τοῦτο ἀκούσατε τὴν ἀπόφασίν τοῦ Κυρίου, τὴν ὁποῖαν ἔλαβεν ἐναντίον τῆς Ἰδουμαίας καὶ τὸ σχέδιόν του, τὸ ὁποῖον κατήρτισεν ἐναντίον τῶν κατοίκων τῆς Θαιμάν. Ασφαλῶς καὶ βεβαίως καὶ τὰ ἐλάχιστα ἀπὸ τὰ ἀπομείναντα πρόβατά της θὰ ψηθοῦν καὶ θὰ φαγωθοῦν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς. Εξάπαντος θὰ γίνῃ ἀβατον καὶ ἀκατοίκητον τὸ κατάλυμά των ἀπὸ τοὺς κατοίκους του.
- Ιερ. 29,21 ὅτι ἀπὸ φωνῆς πτώσεως αὐτῶν ἐφοβήθη ἡ γῆ, καὶ κραυγὴ σου ἐν θαλάσῃ ἠκούσθη.
- Ιερ. 29,21 Ἀπὸ τὸν κρότον τῆς πτώσεως καὶ συντριβῆς τῶν Ἰδουμαίων ἐτρόμαξεν ἡ γῆ. Ἡ θρηνώδης κραυγὴ σου ἐφθασε μέχρι τῆς θαλάσσης.
- Ιερ. 29,22 ἰδοὺ ὥσπερ ἀετὸς ὄψεται καὶ ἐκτενεῖ τὰς πτέρυγας ἐπ'

όχυρώματα αὐτῆς· καὶ ἔσται ἡ καρδία τῶν ἰσχυρῶν τῆς Ἰδουμαίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡς καρδία γυναικὸς ὠδινούσης.

Ιερ. 29,22

Ἰδοὺ, ὅπως ὁ αετὸς ἀπὸ τα ὑψη ἐπιβλέπει με ἀκρίβειαν τὸ θήραμά του, ἐκτείνει τὰς πτέρυγας του καὶ ἐπιπίπτει κατ' αὐτοῦ, ἐτσι θὰ ἐπιπέσουν ὀρμητικοὶ ἐναντίον τῶν οχυρωμάτων τῆς Ἰδουμαίας οἱ ἐχθροὶ τῆς. Καὶ τότε, κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τῆς ἐπιδρομῆς, ἡ καρδία τῶν ἰσχυρῶν ἀνθρώπων τῆς Ἰδουμαίας θὰ εἶναι ὅπως ἡ δειλὴ καὶ πανικόβλητος καρδία γυναικὸς, πού εὐρίσκεται εἰς τὰς ὠδῖνας τοῦ τοκετοῦ

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 30 (Μασ. 49,1-5)

Τοῖς υἱοῖς Ἀμμών

Ἐναντίον τῶν Ἀμμωνιτῶν

Ιερ. 30,1

Οὕτως εἶπε Κύριος· μὴ υἱοὶ οὐκ εἰσὶν ἐν Ἰσραὴλ, ἢ παραληψόμενος οὐκ ἔστιν αὐτοῖς; διὰτὶ παρέλαβε Μελχὸλ τὴν Γαλαάδ, καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν ἐν πόλεσιν αὐτῶν ἐνοικήσει;

Ιερ. 30,1

Ἐτσι ὠμίλησε καὶ εἶπεν ὁ Κύριος· Μήπως ἐλείψαν καὶ δὲν ὑπάρχουν ἀπόγονοι τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὴν χώραν; Μήπως δὲν ὑπάρχει μετὰξὺ αὐτῶν οὔτε ἓνας κληρονόμος Ἰσραηλίτης; Διὰτὶ τότε ὁ Μελχὸλ, θεὸς ψευδῆς τῶν Ἀμμωνιτῶν, κατέλαβε τὴν χώραν Γαλαάδ, καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν τῶν Ἀμμωνιτῶν κατοικεῖ εἰς τὰς πόλεις τῶν Ἰσραηλιτῶν;

Ιερ. 30,2

διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ ἀκουτιῶ ἐπὶ Ῥαββὰθ θόρυβον πολέμων, καὶ ἔσονται εἰς ἄβατον καὶ εἰς ἀπώλειαν, καὶ βῶμοι αὐτῆς ἐν πυρὶ κατακαυθήσονται, καὶ παραλήψεται Ἰσραὴλ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ.

- Ιερ. 30,2 Δια τούτο ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει ο Κυριος, και θα κάμω να ακουσθή πολεμικός θόρυβος εναντίον της Ραββάθ, της πρωτευούσης των Αμμωνιτών. Η χώρα θα παραδοθή εις την καταστροφήν, θα γίνη έρημος και άβατος. Οι βωμοί της θα παραδοθούν στο πυρ και θα κατακαούν, ο δε ισραηλιτικός λαός θα παραλάβη την αρχικήν του κληρονομίαν.
- Ιερ. 30,3 **άλάλαξον Έσεβών, ότι ώλετο Γαϊ· κεκράξατε θυγατέρες Έραββάθ, περιζώσασθε σάκκους καί κόψασθε, ότι Μελχόλ βαδιείται έν άποικία, οί ιερείς αύτου καί οί άρχοντες αύτου άμα.**
- Ιερ. 30,3 Κραύγασε και θρήνησε, Εσεβών, πόλις των Μωαβιτών, διότι κατεστράφη η Γαϊ! Κράξατε και ολολύξατε θυγατέρες Ραββάθ, φορέσατε και ζωστήτε σάκκινα ενδύματα πένθους. Αρχίσατε κοπετούς και θρήνους, διότι ο ψευδοθεός Μελχόλ θα μεταφερθή εις εξορίαν, όπως επίσης και οι ιερείς αυτού και οι άρχοντες των Αμμωνιτών μαζή
- Ιερ. 30,4 **τί άγαλλιᾷσθε έν τοίς πεδίοις Ένακείμ, θύγατερ ίταμίας, ή πεποιθυῖα επί θησαυροῖς αύτῆς, ή λέγουσα· τίς είσελεύσεται έπ' έμέ;**
- Ιερ. 30,4 Διατί χαίρετε και ευφραίνεσθε εις τας πεδιάδας των γιγάντων, σκληροί και εγωπαθείς κάτοικοι της περιοχής; Σεις, οι οποίοι έχετε στηρίζει την πεποίθησίν σας στους θησαυρούς της ισχύος σας και του πλούτου σας και οι οποίοι λέγετε· Ποιός θα τολμήση να έλθη εναντίον μας και να εισελθη εις την χώραν μας;
- Ιερ. 30,5 **ιδού έγώ φέρω φόβον επί σέ, είπε Κύριος, από πάσης τῆς περιοίκου σου, καί διασπαρήσεσθε έκαστος είς τὸ πρόσωπον αύτου, καί ούκ ἔσται ὁ συνάγων.**
- Ιερ. 30,5 Ιδού, έγώ θα επιφέρω εναντίον σας φόβον, είπεν ο Κυριος, και θα φοβηθήτε εκ μέρους όλων των γειτονικών σας περιοχών. Τρομαγμένοι θα διασκορπισθήτε ο καθένας προς ιδικήν του κατεύθυνσιν και δεν θα υπάρχη άνθρωπος, ο

- οποῖος να σας συγκρατήση και να σας συγκεντρώση.
- Ιερ. 30,6 Τῇ Κηδάρ τῇ βασιλίσση τῆς αὐλῆς, ἣν ἐπάταξε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος. (Μασ. 49,28-33) Οὕτως εἶπε Κύριος· ἀνάστητε καὶ ἀνάβητε ἐπὶ Κηδάρ καὶ πλήσατε τοὺς υἱοὺς Κεδέμ·
- Ιερ. 30,6 Εἰς τὴν φυλὴν τῶν σκηνιτῶν τῆς Κηδάρ, ἡ ὁποία εβασίλευε καὶ ἐκυριαρχοῦσεν εἰς τὴν περιοχὴν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἐκτύπησεν ὁ Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος, ἀπευθύνονται οἱ κατωτέρω λόγοι· (Μασ. Μθ', 28-33). Ἐτσι εἶπεν ὁ Κύριος· Σηκωθῆτε καὶ ἐπέλθετε ἐναντίον τῆς Κηδάρ, κτυπήσατε καὶ καταστρέψατε τοὺς υἱοὺς τῆς Κεδέμ.
- Ιερ. 30,7 σκηνὰς αὐτῶν καὶ τὰ πρόβατα αὐτῶν λήψονται, ἱμάτια αὐτῶν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν καὶ καμήλους αὐτῶν λήψονται ἑαυτοῖς· καὶ καλέσατε ἐπ' αὐτοὺς ἀπώλειαν κυκλόθεν.
- Ιερ. 30,7 Οἱ ἐχθροὶ τῶν θα πάρουν τὰς σκηνὰς καὶ τὰ πρόβατα τῶν καὶ τὰ ἐνδύματά τῶν καὶ ὅλα τὰ σκεύη τῶν καὶ τὰς καμήλους αὐτῶν. Ὅλα θα τὰ πάρουν διὰ τὸν ἑαυτὸν τῶν. Προσκαλέσατε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν σας τοὺς κύκλω λαοὺς πρὸς καταστροφὴν τῶν.
- Ιερ. 30,8 φεύγετε λίαν, βαθύνετε εἰς κάθισιν, καθήμενοι ἐν τῇ αὐλῇ, ὅτι ἐβουλεύσατο ἐφ' ὑμᾶς βασιλεὺς Βαβυλῶνος βουλήν καὶ ἐλογίσατο ἐφ' ὑμᾶς λογισμόν.
- Ιερ. 30,8 Φυγετε ταχέως καὶ μακράν. Αναζητήσατε καταφύγιον καὶ ἀσφάλειαν εἰς βαθεῖς λάκκους σεις, οἱ ὁποῖοι κατοικεῖτε τὴν περιοχὴν αὐτήν. Διότι ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος ἐσκέφθη καὶ ἔλαβεν ἐναντίον σας ἀποφασιν· κατέστρωσε σχέδιον καταστροφῆς σας.
- Ιερ. 30,9 ἀνάστηθι καὶ ἀνάβηθι ἐπ' ἔθνος εὐσταθοῦν, καθήμενον εἰς ἀναψυχὴν, οἷς οὐκ εἰσὶ θύραι, οὐ βάλανοι, οὐ μοχλοί, μόνοι καταλύουσι.
- Ιερ. 30,9 Ἐθνος ἐχθρικόν ας ἐξεγερθῇ καὶ ας ἐπέλθῃ ἐναντίον ἄλλου

έθνους, εναντίον των νομάδων, που ζουν ήσυχοι και αμέριμνοι εις τας περιοχάς των, στους οποίους δεν υπάρχουν θύραι, ούτε δοκάρια από σκληράν δρυν και μοχλοί ασφαλείας των πυλών. Μονοι των και άνευ συμμάχων κατοικούν.

Ιερ. 30,10 καὶ ἔσονται κάμηλοι αὐτῶν εἰς προνομὴν καὶ πλῆθος κτηνῶν αὐτῶν εἰς ἀπώλειαν· καὶ λικμήσω αὐτοὺς παντὶ πνεύματι κεκαρμένους πρὸ προσώπου αὐτῶν, ἐκ παντὸς πέραν αὐτῶν οἴσω τὴν τροπὴν αὐτῶν, εἶπε Κύριος.

Ιερ. 30,10 Τας καμήλους αὐτῶν θα τας αρπάσουν και θα τας πάρουν λείαν οι εχθροί των. Υὸ πλῆθος των κατουκιδίων ζῶν των θα παραδοθῇ εις ὄλεθρον. Θα λιχνίσω προς κάθε άνεμον και θα διασκορπίσω αὐτούς, που ἔχουν κουρευμένα τα πρόσωπα των. Από ὅλα τα ὅριά των θα φέρω εναντίον των εχθρούς, λέγει ο Κυριος.

Ιερ. 30,11 καὶ ἔσται ἡ αὐλὴ διατριβῆς στρουθῶν καὶ ἄβατος ἕως αἰῶνος, οὐ μὴ καθίσῃ ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ κατοικήσῃ ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου.

Ιερ. 30,11 Θα γίνῃ δε η βασιλική αυλή και η περιοχή των τόπος διαμονῆς στρουθίων, ἄβατος ἀπὸ ἀνθρώπους δια παντός. Δεν θα καθίσῃ ἐκεῖ ἀνθρώπους! Δεν θα εγκατασταθῇ ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου!

Ιερ. 30,12 Τῇ Δαμασκῷ. (Μασ. 49,23-27). Κατησχύνθη Ἡμὰθ καὶ Ἀρφάδ, ὅτι ἤκουσαν ἀκοὴν πονηράν· ἐξέστησαν, ἐθυμώθησαν, ἀναπαύσασθαι οὐ μὴ δύνωνται.

Ιερ. 30,12 Εναντίον της Δαμασκού (Μασ. Μθ', 23-27). Η Ημὰθ και η Αρφάδ ἔχουν καταισχυνηθῇ, διότι ἤκουσαν μίαν τρομεράν εἶδησιν. Εξεπλάγησαν, ανεστατώθησαν, δεν ημποροῦν να ευρουν ησυχίαν.

Ιερ. 30,13 ἐξελύθη Δαμασκός, ἀπεστράφη εἰς φυγὴν, τρόμος ἐπελάβετο αὐτῆς.

Ιερ. 30,13	Παρέλυσεν η Δαμασκός. Οι κάτοικοί της ετράπησαν πανικόβλητοι εις φυγήν. Τρόμος κατέλαβεν αυτούς.
Ιερ. 30,14	πῶς οὐχὶ ἐγκατέλιπε πόλιν ἐμήν; κῶμην ἠγάπησαν·
Ιερ. 30,14	Διατί ὅμως οἱ κάτοικοι τῆς Δαμασκού, καίτοι προειδοποιήθησαν, δεν εγκατέλειψαν τὴν πόλιν μου; Διότι ἠγάπησαν τὴν πόλιν αὐτήν.
Ιερ. 30,15	διὰ τοῦτο πεσοῦνται νεανίσκοι ἐν πλατείαις σου, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ σου πεσοῦνται, φησὶ Κύριος·
Ιερ. 30,15	Δια τοῦτο, ὦ Δαμασκός, οἱ νεαροὶ ἄνδρες σου θα πέσουν νεκροὶ καὶ τραυματαῖοι εἰς τὰς πλατείας σου, ὅπως ἐπίσης καὶ ὅλοι οἱ ἄνδρες σου οἱ πολεμισταὶ θα πέσουν νεκροὶ κατὰ τὰς μάχας, λέγει ὁ Κύριος.
Ιερ. 30,16	καὶ καύσω πῦρ ἐν τείχει Δαμασκοῦ, καὶ καταφάγεται ἄμφοδα υἱοῦ Ἰσραὴλ.
Ιερ. 30,16	Φωτιά θα ανάψω ἐπάνω εἰς τὰ τείχη τῆς Δαμασκού, ἡ ὁποία θα καταφάγῃ τὰς οδοὺς τῆς χώρας καὶ τὰ ἀνάκτορα τῶν βασιλέων τῆς.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 31 (Μασ. 48)

	Τῇ Μωάβ.
	Εναντίον τῆς χώρας Μωάβ.
Ιερ. 31,1	Οὕτως εἶπε Κύριος· οὐαὶ ἐπὶ Ναβαῦ, ὅτι ὤλετο· ἐλήφθη Καριαθαίμ, ἡσχύνθη Ἀμάθ καὶ ἡττήθη.
Ιερ. 31,1	Εἰς εἶπεν ὁ Κύριος· Αλλοίμονον εἰς τὴν Ναβαῦ, διότι θα παραδοθῇ εἰς ὄλεθρον. Ἐκυριεύθη ἡ Καριαθέμ, ἐνίκηθη καὶ κατεντροπιάσθη ἡ Ἀμάθ.
Ιερ. 31,2	οὐκ ἔστιν ἔτι ἰατρεία Μωάβ, γαυρίαμα ἐν Ἑσεβών· ἐλογίσαντο ἐπ' αὐτήν κακὰ· ἐκόψαμεν αὐτήν ἀπὸ ἔθνους, καὶ παῦσιν παύσεται, ὅπισθέν σου βαδιεῖται

μάχαιρα.

Ιερ. 31,2

Καμμία θεραπεία δεν υπάρχει πλέον δια την Μωάβ, Εσβησεν η δόξα και το καύχημα της Εσεβών. Οι εχθροί της εσχεδίασαν και απεφάσισαν εναντίον της κακά. Ειπαν· “θα κατακόψωμεν αυτήν, ώστε να μη υπάρξει πλέον μεταξύ των εθνών”. Ασφαλώς και βεβαίως θα τερματισθή η ύπαρξις της. Η μάχαιρα η καταστρεπτική θα σε ακολουθή, χώρα Μωάβ, κατά πόδας.

Ιερ. 31,3

ὅτι φωνὴ κεκραγόντων ἐξ Ὠρωναίμ, ὄλεθρος καὶ σύντριμμα μέγα·

Ιερ. 31,3

Ακούονται θρηνώδεις κραυγαὶ ἀνθρώπων, οἱ οἱ κλαυθροὶ ἐκ τῆς Ὠρωναίμ· “μεγάλος ὁ ὄλεθρος καὶ μεγάλη ἡ συντριβὴ σου”!

Ιερ. 31,4

συνετρίβη Μωάβ, ἀναγγεῖλατε εἰς Ζογόρα,

Ιερ. 31,4

“Ἡ Μωάβ κατεστράφη, ἀναγγεῖλατε αὐτὸ εἰς Ζογόρα”.

Ιερ. 31,5

ὅτι ἐπλήσθη Ἀλώθ ἐν κλαυθμῷ, ἀναβήσεται κλαίων ἐν ὁδῷ Ὠρωναίμ, κραυγὴν συντρίμματος ἠκούσατε·

Ιερ. 31,5

Ἡ Ἀλώθ ἐγέμισεν ἀπὸ θρήνων καὶ κλαυθμῶν. Ἐνώπιον τῆς μεγάλης καταστροφῆς καθέ τις ἀνθρώπος θά ἀναβῇ κλαίων τὴν οδὸν πρὸς Ὠρωναίμ. Ἠκούσατε τὴν κραυγὴν τῆς συντριβῆς τῆς.

Ιερ. 31,6

φεύγετε καὶ σώσατε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ ἔσσεσθε ὥσπερ ὄνος ἄγριος ἐν ἐρήμῳ.

Ιερ. 31,6

Φεύγετε καὶ σώσατε τὴν ζωὴν σας· γενήτε ὡς οἱ ἄγριοι ὄνοι εἰς τὴν ἐρήμον.

Ιερ. 31,7

ἐπειδὴ ἐπεποίθεις ἐν ὀχυρώμασί σου, καὶ σὺ συλληφθήσῃ· καὶ ἐξελεύσεται Χαμὼς ἐν ἀποικίᾳ καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ἅμα.

Ιερ. 31,7

Θα κυριευθῇς καὶ σὺ, ἐπειδὴ εἶχες στηρίξει τὴν πεποίθησίν σου εἰς τὰ ὀχυρώματά σου καὶ οὐκ εἰς ἐμέ. Ὁ εἰδωλικὸς θεὸς σου Χαμὼς θά ἀπαχθῇ εἰς αἰχμαλωσίαν καὶ οἱ ἱερεῖς τοῦ μαζή με τοὺς ἀρχοντάς του.

- Ιερ. 31,8 καὶ ἥξει ὄλεθρος ἐπὶ πᾶσαν πόλιν, καὶ πόλις οὐ μὴ σωθῇ, καὶ ἀπολεῖται ὁ αὐλὼν, καὶ ἐξολοθρευθήσεται ἡ πεδινή, καθὼς εἶπε Κύριος.
- Ιερ. 31,8 Ολεθρος θα ἐπέλθῃ εἰς κάθε πόλιν. Καμμία πόλις δεν θα διασωθῇ ἀπὸ την καταστροφὴν. Θα καταστραφῇ ο αὐλὼν, η κοιλάς αὐτὴ του Ιορδάνου· θα ἐξολοθρευθῇ η ἀπέραντος πεδινὴ περιοχή της Μωάβ, ὅπως εἶπεν ο Κυριος.
- Ιερ. 31,9 δότε σημεῖα τῇ Μωάβ, ὅτι ἀφῇ ἀναφθῆσεται, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς εἰς ἄβατον ἔσονται· πόθεν ἔνοικος αὐτῇ;
- Ιερ. 31,9 Δωσατε πειστικά σημεῖα εἰς την Μωάβ, ὅτι ἐξαπαντος θα παραδοθῇ στο καταστρεπτικός πυρ. Ολαι αι πόλεις της θα γίνουν ἄβατοι ἀπὸ τους ἀνθρώπους και ἐρημοι. Απὸ που θα ἔλθῃ κάτοικος εἰς αὐτήν;
- Ιερ. 31,10 ἐπικατάρματος ὁ ποιῶν τὰ ἔργα Κυρίου ἀμελῶς, ἐξαίρων μάχαιραν αὐτοῦ ἀφ' αἵματος.
- Ιερ. 31,10 Επικατάρματος εἶναι ἐκεῖνος, ο οποίος πράττει τα ἔργα του Κυρίου ἀμελῶς. Επικατάρματος ἐκεῖνος, ο οποίος, παρὰ την διαταγὴν του Κυρίου, ἀναστέλλει την μάχαιράν του ἀπὸ την σφαγὴν των ἐχθρῶν.
- Ιερ. 31,11 ἀνεπαύσατο Μωάβ ἐκ παιδαρίου καὶ πεποιθὼς ἦν ἐπὶ τῇ δόξῃ αὐτοῦ, οὐκ ἐνέχεεν ἐξ ἀγγείου εἰς ἀγγεῖον καὶ εἰς ἀποικισμόν οὐκ ᾤχετο· διὰ τοῦτο ἔστη γεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, καὶ ὁσμὴ αὐτοῦ οὐκ ἐξέλιπε.
- Ιερ. 31,11 Απ' ἀρχῆς της υπάρξεώς της η Μωάβ, ἐζῆ εν ησυχία και εἰρήνῃ. Εἶχε πεποίθησιν εἰς την δόξαν και την δύναμίν της. Δεν ἐξεκενώθη ἀπὸ ἓνα δοχεῖον εἰς ἄλλο ο λαὸς της δεν ὠδηγήθη αἰχμάλωτος εἰς την ἐξορίαν. Εμεινεν ὡσαν οἶνος ἀμετακίνητος, που διετήρησε την ευχάριστον γεῦσιν του και δεν ἔχασε την ευωδίαν του!
- Ιερ. 31,12 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι αὐτοῦ ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ ἀποστελῶ αὐτῷ κλίνοντας, καὶ κλινούσιν αὐτὸν καὶ τὰ

σκεύη αὐτοῦ λεπτυνοῦσι καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ
συγκόψουσι.

Ιερ. 31,12 Δια τοῦτο ἰδοῦ, λέγει ὁ Κύριος, ἔρχονται ἡμέραι, κατὰ τὰς
οποίας ἐγὼ θὰ ἀποστείλω μεταγγιστάς, οἱ ὁποῖοι θὰ
μεταγγίσουν τὸν οἶνον· τὰ δε πῆλινα σκεῦη, εἰς τὰ ὁποῖα
εφυλάσσετο, θὰ τα συντρίψουν. Οἱ ἐχθροὶ θὰ κατακόψουν
ὅλην τὴν δύναμιν τῆς Μωάβ.

Ιερ. 31,13 καὶ καταισχυνηθήσεται Μωάβ ἀπὸ Χαμῶς, ὥσπερ
κατησχύνθη οἶκος Ἰσραὴλ ἀπὸ Βαιθήλ ἐλπίδος αὐτῶν
πεποιθότες ἐπ’ αὐτοῖς.

Ιερ. 31,13 Οἱ Μωαβῖται θὰ κατεντροπιασθοῦν δια τὸ ἀψυχὸν καὶ
ἀνίκανον νὰ τοὺς σώσῃ εἰδῶλον τοῦ Χαμῶς, ὅπως
κατεντροπιάσθησαν οἱ Ἰσραηλῖται ἀπὸ τὴν Βαιθήλ, ὅπου
εἶχαν στηρίξει τὴν ἐλπίδα τῶν αὐτοῖ, ποὺ ἐπίστευαν εἰς τὰ
εἰδῶλα.

Ιερ. 31,14 πῶς ἐρεῖτε· ἰσχυροὶ ἐσμεν καὶ ἄνθρωπος ἰσχύων εἰς τὰ
πολεμικά;

Ιερ. 31,14 Καὶ λοιπὸν, σεις οἱ Μωαβῖται πῶς θὰ πῆτε· “εἴμεθα ἰσχυροὶ
καὶ κάθε ἄνδρας ἀπὸ μας εἶναι δυνατὸς εἰς τὰ πολεμικά
ὅπλα”;

Ιερ. 31,15 ὥλετο Μωάβ πόλις αὐτοῦ, καὶ ἐκλεκτοὶ νεανίσκοι αὐτοῦ
κατέβησαν εἰς σφαγὴν·

Ιερ. 31,15 Ἰδοῦ, ὅτι ὅλαι αἱ πόλεις τῆς χώρας Μωάβ παρεδόθησαν
στον ὀλεθρον. Οἱ ἐκλεκτοὶ δε νέοι ἄνδρες τῆς ὠδηγήθησαν
εἰς σφαγὴν.

Ιερ. 31,16 ἐγγὺς ἡμέρα Μωάβ ἐλθεῖν, καὶ πονηρία αὐτοῦ ταχεῖα
σφόδρα.

Ιερ. 31,16 Ἡ ἡμέρα καταδίκης τῆς Μωάβ πλησιάζει νὰ ἐλθῇ καὶ ἡ
σύμφορά τῆς ἐρχεται πολὺ ταχέως.

Ιερ. 31,17 κινήσατε αὐτῶ, πάντες κυκλόθεν αὐτοῦ, πάντες εἰδότες
ὄνομα αὐτοῦ· εἶπατε· πῶς συνετρίβη βακτηρία εὐκλεής,
ῥάβδος μεγαλώματος;

Ιερ. 31,17	Συγκλονισθήτε και κλαύσατε δια τον όλεθρον της Μωάβ όλοι οι γύρω από αυτήν λαοί. Ολοι όσοι την εγνωρίζατε, είπατε· “πως συνετρίβη η ένδοξος βακτηρία, η ισχυρά αυτή ράβδος;”
Ιερ. 31,18	κατάβηθι από δόξης και κάθισον έν ύγρασία, καθημένη Δαιβών· έκτριβήσεται, ότι ώλετο Μωάβ, άνέβη είς σέ λυμαινόμενος όχύρωμά σου.
Ιερ. 31,18	Σεις, οι κάτοικοι της Δαιβών, κατεβήτε από την δόξαν σας, καθίσατε κάτω στο υγρόν έδαφος. Η Δαιβών θα καταστραφή, αφού εχάθη ολόκληρος η περιοχή Μωάβ. Επήλθεν εναντίον σου εκείνος, ο οποίος θα καταστρέψη και θα συλήση τα οχυρωματά σου.
Ιερ. 31,19	έφ’ όδοϋ σπήθι και έπιδε, καθημένη έν Άροήρ, και έρώτησον φεύγοντα και σωζόμενον και είπόν· τί έγένετο;
Ιερ. 31,19	Σεις, που κατοικείτε εις την Αροήρ,. σταθήτε στον δρόμον σας και ερωτήσατε αυτούς, που πανικόβλητοι φεύγουν και προσπαθούν να σωθούν, και ειπέτε τους· “τι συνέβη”;
Ιερ. 31,20	κατησχύνθη Μωάβ, ότι συνετρίβη· ολόλυξον και κέκραξον, ανάγγειλον έν Άρνών, ότι ώλετο Μωάβ·
Ιερ. 31,20	Θα σας απαντήσουν· “η Μωάβ κατεντροπιάσθη, διότι συνετρίβη και κατεστράφη”. Θρηνήσατε, κραυγάσατε, αναγγείλατε εις την Αρνών, ότι εξωλοθρεύθη η Μωάβ...
Ιερ. 31,21	και κρίσις έρχεται είς την γήν Μεισώρ επί Χελών και Έρεφάς και Μωφάθ
Ιερ. 31,21	Δικαία κρίσις και τιμωρία επέρχεται εναντίον της χώρας Μεισώρ και των, πόλεών της Χελών, Ρεφάς, Μωφάθ,
Ιερ. 31,22	και επί Δαιβών και επί Ναβαϋ και έπ’ οϊκον Δαιβλαθαίμ
Ιερ. 31,22	εναντίον της Δαίδων και της Ναβαϋ, εναντίον των απογόνων Δαιβλαθαίμ.
Ιερ. 31,23	και επί Καριαθαίμ και έπ’ οϊκον Γαιμώλ και έπ’ οϊκον Μαών

- Ιερ. 31,23 Εναντίον της Καριαθαίμ και των απογόνων Γαιμώλ,
εναντίον του οίκου Μαών,
- Ιερ. 31,24 καὶ ἐπὶ Καριώθ καὶ ἐπὶ Βοσόρ καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις
Μωάβ τὰς πόρρω καὶ τὰς ἐγγύς.
- Ιερ. 31,24 εναντίον της Καριώθ και της Βοσόρ και εναντίον όλων των
πόλεων της χώρας Μωάβ, αι οποίαι ευρίσκονται μακράν και
πλησίον.
- Ιερ. 31,25 κατεάχθη κέρας Μωάβ, καὶ τὸ ἐπίχειρον αὐτοῦ
συνετρίβη.
- Ιερ. 31,25 Εσπασεν η δύναμις της Μωάβ, συνετρίβησαν τα πολεμικά
όπλα εις τα χέρια του λαού της.
- Ιερ. 31,26 μεθύσατε αὐτόν, ὅτι ἐπὶ Κύριον ἐμεγαλύνθη· καὶ
ἐπικρούσει Μωάβ ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔσται εἰς γέλωτα
καὶ αὐτός.
- Ιερ. 31,26 Σεις, οι επιδρομεῖς, οι Χαλδαῖοι, μεθύσατε τον λαόν της
Μωάβ με τον οἶνον του θυμοῦ του Κυρίου, διότι ο λαός
αυτός υψώθη και αυθαδίασεν εναντίον του Κυρίου του. Οι
Μωαβίται χειροκροτοῦσαν με χαράν δια τον όλεθρον του
Ιουδα, αλλά και οι ἴδιοι θα γίνουν αντικείμενον γέλωτος και
εμπαιγμοῦ.
- Ιερ. 31,27 καὶ εἰ μὴ εἰς γελοιασμόν ἦν σοι Ἰσραήλ; ἢ ἐν κλοπαῖς
σου εὐρέθη, ὅτι ἐπολέμεις αὐτόν;
- Ιερ. 31,27 Μηπως ο ισραηλιτικὸς λαὸς δεν ἐγινε δια σε αντικείμενον
χλευασμοῦ και γέλωτος; Διατί αυτό; Μηπως και τον
συνέλαβες ως κλέπτην της περιουσίας σου και δια τούτο
επολεμοῦσες εναντίον του;
- Ιερ. 31,28 κατέλιπον τὰς πόλεις καὶ ὤκησαν ἐν πέτραις οἱ
κατοικοῦντες Μωάβ, ἐγενήθησαν ὥσπερ περιστεραί
νοσσεύουσαι ἐν πέτραις στόματι βοθύνου.
- Ιερ. 31,28 Ετιμωρήθησαν οι Μωαβίται, δια τούτο και εγκατέλειψαν
τας πόλεις των και κατώκησαν στους βράχους. Εγιναν ωσάν
περιστεραί, αι οποίαι ἔχουν κατασκευάσει τας φωλεάς των

εις τας οπὰς αποτόμων βράχων.

Ιερ. 31,29 ἤκουσα ὕβριν Μωάβ, ὕβρισε λίαν ὕβριν αὐτοῦ καὶ ὑπερηφανίαν αὐτοῦ, καὶ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ.

Ιερ. 31,29 Ἦκουσα την αλαζονείαν των Μωαβιτών. Κατελήφθη από πολλήν υπερηφάνειαν και αναίδειαν. Ὑψώθη εγωϊστικῶς ἡ καρδία του λαοῦ αὐτοῦ.

Ιερ. 31,30 ἐγὼ δὲ ἔγνων ἔργα αὐτοῦ· οὐχὶ τὸ ἱκανὸν αὐτοῦ, οὐχ οὕτως ἐποίησε.

Ιερ. 31,30 Εγὼ γνωρίζω τα ἔργα της αλαζονείας και επιδείξεώς του. Ο εγωισμὸς του και αι φιλοδοξίαι του ἦσαν ἀνώτερα ἀπὸ την ἀξίαν και τα ἔργα του.

Ιερ. 31,31 διὰ τοῦτο ἐπὶ Μωάβ ὀλολύζετε πάντοθεν, βοήσατε ἐπ' ἄνδρας κειράδας αὐχμοῦ·

Ιερ. 31,31 Δια τοῦτο θρηνεῖτε ἀπὸ παντοῦ δια τον ὀλεθρον της Μωάβ. Κραυγάσατε με πόνον δια τους αιχμαλώτους, των οποίων εις ἐνδειξιν καταφρονήσεως ἐξύρισαν την κεφαλὴν και τον πώγωνα και τους εγκατέλειψαν εις στέρησιν.

Ιερ. 31,32 ὥς κλαυθμὸν Ἰαζήρ ἀποκλαύσομαί σοι, ἄμπελος Σεβημά, κλήματά σου διήλθε θάλασσαν, Ἰαζήρ ἤψαντο· ἐπὶ ὀπώραν σου, ἐπὶ τρυγηταῖς σου ὀλεθρος ἐπέπεσε.

Ιερ. 31,32 Ὅπως κλαίει ἡ Ἰαζήρ την καταστροφὴν της, θα κλαύσω και ἐγὼ δια σε ἀμπελοφόρε Σεβημά. Τα κλήματά σου ἐπεξετάθησαν ἕως την Νεκρὰν Θάλασσαν, ἐφθασαν εις την Ἰαζήρ. Εἰς τας ὀπώρας των δένδρων σου και στον τρυγητὸν των ἀμπέλων σου ἐπέπεσεν ὀλεθρος.

Ιερ. 31,33 συνεψήθη χαρμοσύνη καὶ εὐφροσύνη ἐκ τῆς Μωαβίτιδος καὶ οἶνος ἦν ἐπὶ ληνοῖς σου· πρωὶ οὐκ ἐπάτησαν οὐδὲ δείλης, οὐκ ἐποίησαν αἰδᾶδ.

Ιερ. 31,33 Ἐκάησαν και ἐξηφανίσθησαν χαρά και ευφροσύνη ἀπὸ την χώραν Μωάβ. Ο οἶνος ευρίσκετο ἀκόμα στους ληνούς, ὅταν ἐπέδραμον οἱ ἐχθροί. Ἀλλὰ οὔτε το πρωὶ οὔτε το ἀπόγευμα ἐπάτησαν πλέον τας σταφυλὰς οἱ Μωαβίται. Δεν ἐβγάλαν

τας συνήθεις χαρμοσύνους κραυγὰς δια τον τρυγητόν και το πάτημα των σταφυλών.

Ιερ. 31,34 ἀπὸ κραυγῆς Ἑσεβὼν ἕως Ἑλεαλὴ αἱ πόλεις αὐτῶν ἔδωκαν φωνὴν αὐτῶν, ἀπὸ Ζογὸρ ἕως Ὠρωναίμ και Ἀγλάθ-Σαλισία, ὅτι και τὸ ὕδωρ Νεβρεὶν εἰς κατάκαυμα ἔσται.

Ιερ. 31,34 Ἀπὸ την κραυγὴν της Εσεβὼν ἕως την Ελεαλὴ, ὅλαι αι πόλεις αφήκαν κραυγὰς οδύνης και πόνου. Ἀπὸ Ζογὸρ ἕως Ὠρωναίμ και ἀπὸ Ἀγλαθ-Σαλισία, διότι και αὐτὰ τα πηγαία ὕδατα της Νεβρεὶν παρεδόθησαν εἰς πυρκαϊάν, εἰς καταστροφὴν, και η χώρα ἔμεινε ἀνυδρος και ξηρά.

Ιερ. 31,35 και ἀπολῶ τὸν Μωάβ, φησὶ Κύριος, ἀναβαίνοντα ἐπὶ τὸν βωμόν και θυμιῶντα θεοῖς αὐτοῦ.

Ιερ. 31,35 Θα ἐξολοθρεύσω τους Μωαβίτας, λέγει ο Κυριος, κάθε ἀνθρωπον, ο οποίος ανεβαίνει προς τους βωμούς και προσφέρει θυμίαμα στους εἰδωλικους θεοὺς του.

Ιερ. 31,36 διὰ τοῦτο καρδιά μου, Μωάβ, ὥσπερ αὐλοὶ βομβήσουσι, καρδιά μου ἐπ' ἀνθρώπους κειράδας ὥσπερ αὐλὸς βομβήσει· διὰ τοῦτο ἃ περιεποιήσατο, ἀπώλετο ἀπὸ ἀνθρώπου.

Ιερ. 31,36 Δια τοῦτο η καρδιά μου, ω χώρα Μωάβ, βομβεῖ, ως εἰάν πολλοὶ αὐλοὶ αναδίδουν ἤχον. Η καρδιά μου θα αποδώσῃ βόμβον ωςάν αὐλὸς, δι' ἀνθρώπους αἰχμαλώτους, τους οποίους εἰς καταφρόνησιν ἔχουν κουρεύσει και ξυρίσει. Ἐκεῖνα τα οποία ἐπὶ τόσον χρόνον η χώρα Μωάβ εἶχεν ἀποκτήσει και περιποιηθῇ, κατεστράφησαν ἀπὸ τους εχθρούς.

Ιερ. 31,37 πᾶσαν κεφαλὴν ἐν παντὶ τόπῳ ξυρηθήσονται, και πᾶς πώγων ξυρηθήσεται, και πᾶσαι χεῖρες κόψονται, και ἐπὶ πάσης ὀσφύος σάκκος.

Ιερ. 31,37 Εἰς κάθε τόπον θα ξυρίσουν την κεφαλὴν των ἀνθρώπων της Μωάβ· θα ξυρισθῇ και το γένειάν των· θα κατακοποῦν

τα χέρια των και όλαι αι οσφύες των θα περιζωσθούν
πένθιμον σάκκινον ένδυμα.

Ιερ. 31,38 καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δωμαίων Μωάβ καὶ ἐπὶ ταῖς
πλατείαις αὐτῆς, ὅτι συνέτριψα τὸν Μωάβ, φησὶ Κύριος,
ὡς ἀγγεῖον, οὗ οὐκ ἔστι χρεία αὐτοῦ.

Ιερ. 31,38 Ολολυγμός και θρήνος θα ακούεται επάνω εις όλα τα
δώματα της Μωάβ και εις τας πλατείας αυτής, διότι εγώ
συνέτριψα την χώραν Μωάβ, λέγει Κυριος, ὅπως συντρίβει
κανεῖς ένα πήλινον αγγεῖον, που δεν το χρειάζεται πλέον.

Ιερ. 31,39 πῶς κατήλλαξε; πῶς ἔστρεψε νῶτον Μωάβ; ἡσχύνθη
καὶ ἐγένετο Μωάβ εἰς γέλωτα καὶ ἐγκότημα πᾶσι τοῖς
κύκλῳ αὐτῆς.

Ιερ. 31,39 Πως κατετροπώθη η Μωάβ; Πως οι άνδρες της έστρεψαν
πανικόβλητοι τα νῶτα των στους εχθρούς;
Κατεντροπιάσθη, ἐγένεν η χώρα Μωάβ περίγελως,
αντικείμενον της οργῆς όλων των κύκλῳ αυτής.

Ιερ. 31,40 ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος·

Ιερ. 31,40 Διότι ἐτσι εἶπεν ο Κυριος·

Ιερ. 31,41 ἐλήφθη Ἀκκαριώθ, καὶ τὰ ὀχυρώματα συνελήφθη·

Ιερ. 31,41 εκυριεύθη η Ακκαριώθ και τα οχυρώματα αυτής
κατελήφθησαν.

Ιερ. 31,42 καὶ ἀπολεῖται Μωάβ ἀπὸ ὄχλου, ὅτι ἐπὶ τὸν Κύριον
ἐμεγαλύνθη.

Ιερ. 31,42 Η Μωάβ θα καταστροφή ανάμεσα από τους λαούς, διότι
υπερηφανεύθη εναντίον του Κυρίου.

Ιερ. 31,43 παγὶς καὶ φόβος καὶ βόθυνος ἐπὶ σοί, καθηήμενος Μωάβ·

Ιερ. 31,43 Παγίδες και φόβοι και λάκκοι υπάρχουν δια σας, που
κατοικείτε την χώραν Μωάβ.

Ιερ. 31,44 ὁ φεύγων ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου ἐμπεσεῖται εἰς τὸν
βόθυνον, καὶ ὁ ἀναβαίνων ἐκ τοῦ βοθύνου
συλληφθήσεται ἐν τῇ παγίδι, ὅτι ἐπάξω ταῦτα ἐπὶ Μωάβ
ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῆς.

Ιερ. 31,44 Εκείνος, ο οποίος θα διαφύγη τον φόβον και τον κίνδυνον εκ μέρους των ανθρώπων, θα πέση στον λάκκον· και εκείνος ο οποίος ανεβαίνει από τον λάκκον, θα συλληφθή εις την παγίδα αιχμάλωτος. Αυτά θα επιφέρω εναντίον της Μωάβ κατά τον χρόνον, που θα την επισκεφθώ προς δικαίαν τιμωρίαν της.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 32 (Μασ. 25,15-38)

Ὅσα ἐπροφήτευσεν Ἰερεμίας ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.

Ὅσα προεφήτευσεν ο Ἰερεμίας εναντίον ὅλων των εθνῶν (Μασ. ΚΕ', 15-38).

Ιερ. 32,1 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· λαβέ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ ἀκράτου τούτου ἐκ χειρὸς μου καὶ ποτιεῖς πάντα τὰ ἔθνη, πρὸς ᾧ ἐγὼ ἀποστέλλω σε πρὸς αὐτούς,

Ιερ. 32,1 Κατ' αὐτὸν τον τρόπον ο Κυριος, ο Θεός του Ισραηλιτικού λαού, ωμίλησε προς τον Ιερεμίαν. Παρε από το χέρι μου το ποτήριον τούτο, που περιέχει άκρατον οίνον, και θα ποτίσης όλα τα έθνη, προς τα οποία εγώ θα σε αποστείλω.

Ιερ. 32,2 καὶ πίνονται καὶ ἐξεμοῦνται καὶ ἐκμανήσονται ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας, ἧς ἐγὼ ἀποστέλλω ἀνὰ μέσον αὐτῶν.

Ιερ. 32,2 Θα πιουν από αυτόν, θα κάμουν εμετόν, θα περιέλθουν εις κατάστασιν αλλοφροσύνης, όταν αντικρύσουν την μάχαιραν την εχθρικήν, την οποίαν εγώ θα αποστείλω εναντίον των.

Ιερ. 32,3 καὶ ἔλαβον τὸ ποτήριον ἐκ χειρὸς Κυρίου καὶ ἐπότισα τὰ ἔθνη, πρὸς ᾧ ἀπέστειλέ με Κύριος ἐπ' αὐτά,

Ιερ. 32,3 Ελαβον, λέγει ο Ιερεμίας, το ποτήριον από τα χέρια του Κυρίου και επότισα τα έθνη, προς τα οποία ο Κυριος με

απέστειλε·

- Ιερ. 32,4 τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα καὶ βασιλεῖς Ἰούδα καὶ ἄρχοντας αὐτοῦ τοῦ θεῖναι αὐτὰς εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἄβατον καὶ εἰς συριγμὸν
- Ιερ. 32,4 τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὰς πόλεις τῆς περιοχῆς Ἰούδα, τοὺς βασιλεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας τοῦ βασιλείου τοῦ ἰουδαϊκοῦ, δια να γίνουν ὅλα αὐτὰ ἐρημα, ἀδιάβατα, ἀντικείμενα ἐμπαικτικοῦ συριγμοῦ.
- Ιερ. 32,5 καὶ τὸν Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ
- Ιερ. 32,5 Επότισα ἐπίσης τὸν Φαραὼ, βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, καὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ,
- Ιερ. 32,6 καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς συμμείκτους καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς ἄλλοφύλων, τὴν Ἀσκάλωνα καὶ τὴν Γάζαν καὶ τὴν Ἀκκάρων καὶ τὸ ἐπίλοιπον Ἀζώτου
- Ιερ. 32,6 ὅλον τὸν λαὸν τοῦ, ὅλον τὸν σύμμικτον πληθυσμὸν καὶ ὅλους τοὺς βασιλεῖς τῶν Φιλισταίων, ὅπως ἐπίσης τὴν Ἀσκάλωνα, τὴν Γάζαν, τὴν Ἀκκαρῶν καὶ τοὺς λοιποὺς κατοίκους τῆς Ἀζώτου.
- Ιερ. 32,7 καὶ τὴν Ἰδουμαίαν καὶ τὴν Μωαβίτιν καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν
- Ιερ. 32,7 Επότισα ἀκόμη τὴν Ἰδουμαίαν, τὴν χώραν Μωάβ, τοὺς Ἀμμωνίτας,
- Ιερ. 32,8 καὶ βασιλεῖς Τύρου καὶ βασιλεῖς Σιδῶνος καὶ βασιλεῖς τοὺς ἐν τῷ πέραν τῆς θαλάσσης
- Ιερ. 32,8 τοὺς βασιλεῖς τῆς Τύρου, τοὺς βασιλεῖς τῆς Σιδῶνος, τοὺς βασιλεῖς, οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται πέραν ἀπὸ τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν.
- Ιερ. 32,9 καὶ τὴν Δαϊδὴν καὶ τὴν Θαιμὴν καὶ τὴν Ῥῶς καὶ πᾶν περικεκαρμένον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ
- Ιερ. 32,9 Επότισα τὴν Δαϊδὴν καὶ τὴν Θαιμὴν καὶ τὴν Ῥως καὶ ὅλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἔχουν περικόψει τὸ γένειον τοῦ

προσώπου των εις τιμήν ειδωλικών θεών·

Ιερ. 32,10 καὶ πάντας τοὺς συμμείκτους τοὺς καταλύοντας ἐν τῇ ἐρήμῳ

Ιερ. 32,10 ὅλους τοὺς αναμίκτους λαοὺς, οἱ οἱποῖοι ἔχουν τὰ καταλύματά των εἰς τὴν ἐρημον,

Ιερ. 32,11 καὶ πάντας βασιλεῖς Αἰλάμ καὶ πάντας βασιλεῖς Περσῶν
Ιερ. 32,11 ὅλους τοὺς βασιλεῖς Αἰλάμ καὶ ὅλους τοὺς βασιλεῖς των Περσῶν,

Ιερ. 32,12 καὶ πάντας βασιλεῖς ἀπὸ ἀπηλιώτου τοὺς πόρρω καὶ τοὺς ἐγγύς, ἕκαστον πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ πάσας βασιλείας τὰς ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.

Ιερ. 32,12 ὅλους τοὺς βασιλεῖς πρὸς τὰς ἀνατολικὰς περιοχὰς τοὺς μακρὰν καὶ τοὺς πλησίον, τὸν ἕνα καὶ τὸν ἄλλον, καὶ ὅλας τὰς βασιλείας, πού υπάρχουν στο πρόσωπον της γης.

Ιερ. 32,13 καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς· οὕτως εἶπε Κύριος παντοκράτωρ· πίετε καὶ μεθύσθητε καὶ ἐξεμέσετε καὶ πεσεῖσθε καὶ οὐ μὴ ἀναστῆτε ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας, ἥς ἐγὼ ἀποστέλλω ἀνὰ μέσον ὑμῶν.

Ιερ. 32,13 Εἰς ὅλους αὐτούς, τοῦ λέγει ὁ Θεός, θὰ εἴπῃς, ἔτσι ωμίλησεν ὁ Κύριος, ὁ παντοκράτωρ· Πίετε, μεθύσετε, κάμετε εμετόν, θὰ πέσετε εἰς τὴν γῆν καὶ δὲν θὰ ἠμπορέσετε νὰ ἐγερθῇτε ἐνώπιον τῆς ἐχθρικῆς μαχαίρας, τὴν ὁποῖαν ἐγὼ ἀποστέλλω ἀνάμεσά σας.

Ιερ. 32,14 καὶ ἔσται ὅταν μὴ βούλωνται δέξασθαι τὸ ποτήριον ἐκ τῆς χειρὸς σου ὥστε πιεῖν, καὶ ἐρεῖς· οὕτως εἶπε Κύριος· πιόντες πίεσθε·

Ιερ. 32,14 Εἰάν τυχόν δὲν θελήσουν νὰ δεχθῶν το ποτήριον αὐτό ἀπὸ τὰ χέρια σου, ὥστε νὰ πῶν το περιεχόμενόν του, θὰ πῇς πρὸς αὐτούς· Εἰσι εἶπεν ὁ Κύριος θέλοντες καὶ μὴ θὰ πίετε ἀπὸ αὐτό.

Ιερ. 32,15 ὅτι ἐν πόλει, ἐν ᾗ ὠνομάσθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτήν, ἐγὼ ἄρχομαι κακῶσαι, καὶ ὑμεῖς καθάρσει οὐ μὴ

καθαρισθῆτε, ὅτι μάχαιραν ἐγὼ καλῶ ἐπὶ πάντας τοὺς
καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς.

Ιερ. 32,15

Εφ' ὅσον ἐγὼ ἔχω ἀρχίσει νὰ στέλλω τιμωρίας καὶ
συμφορὰς ἐναντίον πόλεως, ἡ ὁποία φέρει τὸ ὄνομά μου,
ἐναντίον τῆς Ἱερουσαλήμ, σεις δὲν θὰ υποστήτε τὴν
καθαρτήριον αὐτὴν τιμωρίαν; Θὰ τιμωρήσω καὶ σας, διότι
ἐγὼ προσκαλῶ τὴν ἐχθρικὴν μάχαιραν ἐναντίον ὅλων τῶν
αμαρτωλῶν κατοίκων τῆς γῆς.

Ιερ. 32,16

καὶ σὺ προφητεύσεις ἐπ' αὐτοὺς τοὺς λόγους τούτους
καὶ ἐρεῖς· Κύριος ἀφ' ὑψηλοῦ χρηματιεῖ, ἀπὸ τοῦ ἁγίου
αὐτοῦ δώσει φωνὴν αὐτοῦ, λόγον χρηματιεῖ ἐπὶ τοῦ
τόπου αὐτοῦ, καὶ αἰδᾷ ὥσπερ τρυγῶντες
ἀποκριθήσονται· καὶ ἐπὶ καθημένους τὴν γῆν ἥκει
ὁλεθρος

Ιερ. 32,16

Θὰ προφητεύσης δὲ πρὸς αὐτοὺς ἀκόμη καὶ τούτους τοὺς
λόγους· ὁ Κύριος ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ θρόνου τοῦ διαλαλεῖ
τας αποφάσους. Ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τοῦ οἴκου, τοῦ ναοῦ. Θὰ
δώσῃ τὴν φωνὴν του, θὰ ἐκφράσῃ τας αποφάσους ἀπὸ τοῦ
ἱεροῦ τόπου· καὶ ζωηραὶ κραυγαὶ ὡς ἂν τας κραυγὰς τῶν
τρυγῶντων τας ἀμπέλους θὰ ἀποκριθούν. Εἰς τοὺς
κατοίκους τῆς γῆς ἐρχεται πλέον ὁ ὀλεθρος.

Ιερ. 32,17

ἐπὶ μέρος τῆς γῆς, ὅτι κρίσις τῷ Κυρίῳ ἐν τοῖς ἔθνεσι,
κρίνεται αὐτὸς πρὸς πᾶσαν σάρκα, οἱ δὲ ἀσεβεῖς
ἐδόθησαν εἰς μάχαιραν, λέγει Κύριος.

Ιερ. 32,17

Εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς θὰ φθάσῃ ἡ κραυγὴ τῆς δικαίας
αποφάσεώς του, διότι ὁ Κύριος καταδικάζει τὰ ἔθνη, στήνει
κρίσιν καὶ παίρνει καταδικαστικὴν ἀπόφασιν αὐτὸς
ἐναντίον κάθε ἀνθρώπου. Οἱ ἀσεβεῖς παρεδόθησαν καὶ θὰ
παραδοθούν εἰς τὴν μάχαιραν τοῦ ὀλέθρου, λέγει ὁ Κύριος.

Ιερ. 32,18

οὕτως εἶπε Κύριος· ἰδοὺ κακὰ ἐρχεται ἀπὸ ἔθνους ἐπὶ
ἔθνος, καὶ λαῖλαψ μεγάλη ἐκπορεύεται ἀπ' ἐσχάτου τῆς
γῆς.

- Ιερ. 32,18 Ούτως εἶπεν ὁ Κύριος· Ἰδοὺ, ἐρχονται σύμφοραὶ ἀπὸ ἑνὸς ἔθνους εἰς ἄλλο ἔθνος, θύελλα μεγάλη ἐπέρχεται ἀπὸ τὰ ἅκρα τῆς γῆς.
- Ιερ. 32,19 καὶ ἔσονται τραυματῖαι ὑπὸ Κυρίου ἐν ἡμέρᾳ Κυρίου, ἐκ μέρους τῆς γῆς, καὶ ἕως εἰς μέρος τῆς γῆς· οὐ μὴ κατορυγῶσιν, εἰς κόπρια ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς ἔσονται.
- Ιερ. 32,19 Θα θανατωθοῦν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὸν Κύριον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δικαίας αποφάσεώς καὶ τιμωρίας ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου. Ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἁκρον τῆς γῆς ἕως τοῦ ἄλλο ἁκρον τὰ πτώματά των δεν θα ταφοῦν. θα μείνουν, ὡς κόπρος εἰς λίπανσιν τῆς γῆς.
- Ιερ. 32,20 ἀλαλάξατε, ποιμένες, καὶ κεκράξατε· καὶ κόπτεσθε οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, ὅτι ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ὑμῶν εἰς σφαγὴν, καὶ πεσεῖσθε ὥσπερ οἱ κριοὶ οἱ ἐκλεκτοί·
- Ιερ. 32,20 Ξεσπάσατε εἰς θρηνῶδεις ἀλαλαγμοὺς ἄρχοντες τοῦ λαοῦ, κραυγάσατε, θρηνήσατε με κοπετοὺς σεις, οἱ οποίοι, ὅπως οἱ κριοὶ δια τὰ πρόβατα, εἰσθε ἀρχηγοὶ τῶν λαῶν, διότι συνεπληρώθησαν πλέον αἱ ἡμέραι σας δια τὴν σφαγὴν καὶ θα πέσετε σφαζόμενοι, ὅπως οἱ ἐκλεκτοί, κριοὶ.
- Ιερ. 32,21 καὶ ἀπολείται φυγὴ ἀπὸ τῶν ποιμένων καὶ σωτηρία ἀπὸ τῶν κριῶν τῶν προβάτων.
- Ιερ. 32,21 Δεν θα υπάρξῃ κανεὶς τρόπος διαφυγῆς δια τοὺς ποιμένας αὐτοὺς, καμμία σωτηρία δια τοὺς πνευματικοὺς αὐτοὺς ἡγέτας τῶν λογικῶν προβάτων.
- Ιερ. 32,22 φωνὴ κραυγῆς τῶν ποιμένων καὶ ἀλαλαγμὸς τῶν προβάτων καὶ τῶν κριῶν, ὅτι ὠλόθρευσεν Κύριος τὰ βοσκήματα αὐτῶν,
- Ιερ. 32,22 Θα ἀκουσθῇ θρηνώδης κραυγὴ τῶν ἀρχόντων αὐτῶν, ἀλαλαγμὸς φοβερός τῶν προβάτων καὶ τῶν κριῶν, διότι ὁ Κύριος κατέστρεψε τὰς βοσκὰς των, τὰς πόλεις εἰς τὰς ὁποίας ἔμεναν.

- Ιερ. 32,23 καὶ παύσεται τὰ κατάλοιπα τῆς εἰρήνης ἀπὸ προσώπου ὀργῆς θυμοῦ μου.
- Ιερ. 32,23 Καὶ ὅση, τυχόν, εἰρήνη εἶχε κάπου απομείνει εἰς τὴν γῆν, θα παύσῃ πλέον ἐξ αἰτίας τοῦ ὠργισμένου προσώπου τοῦ Κυρίου.
- Ιερ. 32,24 ἐγκατέλιπεν ὥσπερ λέων κατάλειμμα αὐτοῦ, ὅτι ἐγενήθη ἡ γῆ αὐτῶν εἰς ἄβατον ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας τῆς μεγάλης.
- Ιερ. 32,24 Ὡσάν λέων ἀφήκε τὸ κατάλοιπον τῆς θήρας του. Ὡς ἡ χώρα τῶν ἀμαρτωλῶν ἀνθρώπων ἐγένετο ἔρημος καὶ ἄβατος ἐξ αἰτίας τῆς φοβεράς μαχαίρας τοῦ οὐκ ἐλεῶντος καὶ τῆς καταστροφῆς.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 33 (Μαθ. 26)

- Ιερ. 33,1 Ἐν ἀρχῇ βασιλέως Ἰωακείμ υἱοῦ Ἰωσία ἐγενήθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Κυρίου·
- Ιερ. 33,1 Ὁ κατωτέρω λόγος ἀπηυθύνθη ἀπὸ τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν Ἰερεμίαν κατὰ ἀρχὴν τῆς βασιλείας τοῦ βασιλέως Ἰωακείμ, υἱοῦ τοῦ Ἰωσίου.
- Ιερ. 33,2 οὕτως εἶπε Κύριος· στήθι ἐν αὐλῇ οἴκου Κυρίου καὶ χρηματιεῖς ἅπασιν τοῖς Ἰουδαίοις καὶ πᾶσιν τοῖς ἐρχομένοις προσκυνεῖν ἐν οἴκῳ Κυρίου ἅπαντας τοὺς λόγους, οὓς συνέταξά σοι χρηματίσαι αὐτοῖς, μὴ ἀφέλης ῥῆμα·
- Ιερ. 33,2 Ἐπὶ τὴν οἰκίαν καὶ εἶπεν ὁ Κύριος· Στάσου ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου καὶ θὰ ἀναγγεῖλῃς εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς Ἰουδαίους καὶ εἰς ὅλους ὅσοι ἐρχονται προσκυνήσουν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου ὅλους τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους σε διέταξα νὰ ἀνακοινώσῃς. Δὲν θὰ ἀφαιρέσῃς οὔτε μίαν λέξιν.
- Ιερ. 33,3 Ἴσως ἀκούσονται καὶ ἀποστραφήσονται ἕκαστος ἀπὸ

τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ παύσομαι ἀπὸ τῶν κακῶν, ὧν ἐγὼ λογίζομαι τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς ἕνεκεν τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν.

Ιερ. 33,3 Ἰσως ἀκούσουν καὶ δεχθoύν τοὺς λόγους μου καὶ ὁ καθένας ἀπὸ αὐτοὺς ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὴν ὁδὸν τοῦ πονηρᾶν καὶ ἐγὼ θὰ σταματήσω τὰς συμφορὰς, τὰς ὁποίας σκέπτομαι νὰ ἐξαπαστεῖλω ἐναντίον αὐτῶν, ἐξ αἰτίας τῶν πονηρῶν ἔργων τῶν.

Ιερ. 33,4 καὶ ἐρεῖς· οὕτως εἶπε Κύριος· ἐὰν μὴ ἀκούσητέ μου τοῦ πορεύεσθαι ἐν τοῖς νομίμοις μου, οἷς ἔδωκα κατὰ πρόσωπον ὑμῶν,

Ιερ. 33,4 Θα πῇς. λοιπὸν, πρὸς αὐτοὺς· Ἔτσι εἶπεν ὁ Κύριος· ἐὰν δὲν ὑπακούσετε εἰς ἐμέ, ὥστε νὰ πορεύεσθε καὶ νὰ ζῆτε σύμφωνα με τοὺς Νομοὺς, τοὺς ὁποίους ἐγὼ ἔχω δώσει ἐνώπιον σας.

Ιερ. 33,5 εἰσακούειν τῶν λόγων τῶν παίδων μου τῶν προφητῶν, οὓς ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς ὄρθρου, καὶ ἀπέστειλα καὶ οὐκ ἠκούσατέ μου,

Ιερ. 33,5 Νὰ ὑπακούσετε στοὺς λόγους τῶν δούλων μου, τῶν προφητῶν τοὺς ὁποίους ἐγὼ στέλλω πρὸς σας λίαν ἐνωρίς, ὅπως καὶ τοὺς ἀπέστειλα, ἀλλὰ δὲν ἠθελήσατε νὰ ὑπακούσετε εἰς τὴν φωνὴν μου,

Ιερ. 33,6 καὶ δώσω τὸν οἶκον τοῦτον ὥσπερ Σηλὼ καὶ τὴν πόλιν δώσω εἰς κατάραν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι πάσης τῆς γῆς.

Ιερ. 33,6 Θα παραδώσω τὸν ναὸν τοῦτον εἰς καταστροφὴν, ὅπως καὶ τὴν Σηλὼ, καὶ τὴν πόλιν αὐτὴν θα παραδώσω σὺς τοὺς ἐχθροὺς ὡς κατάραν εἰς ὅλα τὰ ἔθνη ολοκλήρου τῆς οἰκουμένης.

Ιερ. 33,7 καὶ ἤκουσαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ἰερεμίου λαλοῦντος τοὺς λόγους τούτους ἐν οἴκῳ Κυρίου.

Ιερ. 33,7 Ἦκουσαν οἱ ἱερεῖς, οἱ ψευδοπροφῆται καὶ ὁλος ὁ λαὸς τὸν

Ιερεμίαν να αναγγέλη τους λόγους αυτούς στον οίκον του Κυρίου.

Ιερ. 33,8 καὶ ἐγένετο Ἰερεμίου παυσαμένου λαλοῦντος πάντα, ἃ συνέταξε Κύριος αὐτῷ λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ, καὶ συνελάβοσαν αὐτὸν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς λέγων· θανάτῳ ἀποθανῇ,

Ιερ. 33,8 Όταν δε ο Ιερεμίας ἐπαυσε να λέγη ὅλα αὐτὰ τα λόγια, τα οποία τον διέταξεν ο Κυριος να εἴπη εἰς ὅλον τον λαόν, συνέλαβαν τον Ιερεμίαν οἱ ιερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφήται καὶ ὅλος ο λαός, καὶ εἶπαν· “ὡπωσδήποτε θα καταδικασθῇς εἰς θάνατον

Ιερ. 33,9 ὅτι ἐπροφήτευσας τῷ ὀνόματι Κυρίου λέγων· ὥσπερ Σηλὼ ἔσται ὁ οἶκος οὗτος καὶ ἡ πόλις αὕτη ἐρημωθήσεται ἀπὸ κατοικούντων· καὶ ἐξεκκλησιάσθῃ πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ἰερεμίαν ἐν οἴκῳ Κυρίου. -

Ιερ. 33,9 διότι ὠμίλησες ἐν ὀνόματι του Κυρίου καὶ εἶπες· ο οἶκος οὗτος, ο ναός, θα γίνῃ ὅπως ἡ Σηλὼ· καὶ ἡ πόλις αὕτη, ἡ Ιερουσαλήμ, θα μείνῃ ἐρημος ἀπὸ κατοίκους”. Συγκεντρώθη δε ὅλος ο Ισραηλιτικὸς λαὸς εἰς την αὐλὴν του ναοῦ του Κυρίου ἐναντίον του Ιερεμίου.

Ιερ. 33,10 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἄρχοντες Ἰουδα τὸν λόγον τοῦτον καὶ ἀνέβησαν ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως εἰς οἶκον Κυρίου καὶ ἐκάθισαν ἐν προθύροις πύλης Κυρίου τῆς καινῆς.

Ιερ. 33,10 Ἦκουσαν οἱ ἄρχοντες του Ιουδαϊκοῦ βασιλείου το γεγονός αὐτό καὶ ἀνέβησαν ἀπὸ τον βασιλικὸν οἶκον στον ναόν του Κυρίου, ἐκάθισαν ὡς δικασταί εἰς την εἰσοδὸν της νέας πύλης της αὐλῆς του ναοῦ του Κυρίου.

Ιερ. 33,11 καὶ εἶπαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ παντὶ τῷ λαῷ· κρίσις θανάτου τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ, ὅτι ἐπροφήτευσεν κατὰ τῆς πόλεως ταύτης, καθὼς ἠκούσατε ἐν τοῖς ὡσὶν ὑμῶν.

Ιερ. 33,11 Οἱ ιερεῖς δε καὶ οἱ ψευδοπροφήται εἶπαν πρὸς τους

άρχοντας και εις όλον τον λαόν· “καταδικαστική απόφασις θανάτου πρέπει να εκδοθῇ ἐναντίον του ἀνθρώπου αὐτοῦ, διότι ἐπροφήτευσεν ἐναντίον τῆς πόλεως αὐτῆς, ὅπως ἄλλως τε καὶ σεις οἱ ἴδιοι ἠκούσατε με τὰ αὐτιά σας”.

Ιερ. 33,12

καὶ εἶπεν Ἰερεμίας πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ παντὶ τῷ λαῷ λέγων· Κύριος ἀπέστειλέ με προφητεῦσαι ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἠκούσατε.

Ιερ. 33,12

Ο Ἰερεμίας εἶπε τότε πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ πρὸς ὅλον τον λαόν· “ὁ Κύριος με ἔστειλε νὰ προφητεῦσω ἐναντίον του ναοῦ τούτου καὶ ἐναντίον τῆς πόλεως αὐτῆς, τῆς Ἱερουσαλήμ, ὅλους τοὺς λόγους τοὺς ὁποῖους σεις ἠκούσατε.

Ιερ. 33,13

καὶ νῦν βελτίους ποιήσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἔργα ὑμῶν καὶ ἀκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου, καὶ παύσεται Κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν, ὧν ἐλάλησεν ἐφ’ ὑμᾶς.

Ιερ. 33,13

Καὶ τώρα, εἴν θέλετε νὰ σωθῆτε, κάμετε καλυτέρους καὶ συμφώνους με τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τοὺς δρόμους τῆς ζωῆς σας καὶ τὰ ἔργα σας. Ἀκούσατε τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου, καὶ τότε ὁ Κύριος δὲν θὰ ἀποστείλῃ ἐναντίον σας τὰς συμφορὰς περὶ τῶν ὁποίων ἐγὼ σας ὠμίλησα.

Ιερ. 33,14

καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐν χερσὶν ὑμῶν· ποιήσατέ μοι ὡς συμφέρει καὶ ὡς βέλτιον ὑμῖν.

Ιερ. 33,14

Ἰδοὺ ἐγὼ εἶμαι εἰς τὰ χέρια σας, πράξατε δι’ ἐμέ ὅπως σας συμφέρει καὶ ὅπως σεις νομίζετε διὰ τοὺς εαυτοὺς σας καλύτερον.

Ιερ. 33,15

ἀλλ’ ἢ γνόντες γνώσεσθε ὅτι, εἰ ἀναιρεῖτέ με, αἷμα ἀθῶον δίδοτε ἐφ’ ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ ἀπέσταλκέ με Κύριος πρὸς ὑμᾶς λαλῆσαι εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους.

Ιερ. 33,15

Μαθετε ὁμῶς καὶ κατανοήσατε καλὰ τούτο· ὅτι εἴν με

θανατώσετε, θα πέση επάνω εις σας και εις την πόλιν αυτήν και στους κατοίκους αυτής το αθών αίμα, που θα χύσετε. Διότι όντως ο Κυριος με απέστειλε προς σας να είπω εις τα αυτιά όλων όλους αυτούς τους λόγους”.

Ιερ. 33,16

καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπροφήτας· οὐκ ἔστι τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ κρίσις θανάτου, ὅτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐλάλησε πρὸς ἡμᾶς.

Ιερ. 33,16

Οι ἄρχοντες και ὅλος ο λαός εἶπαν προς τους ιερεῖς και προς τους ψευδοπροφήτας· “δεν πρέπει ο ἄνθρωπος αυτός να καταδικασθῇ εις θάνατον, διότι εξ ονόματος του Κυρίου του Θεοῦ μας ἐλάλησε προς ημᾶς”.

Ιερ. 33,17

καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες τῶν πρεσβυτέρων τῆς γῆς καὶ εἶπαν πάσῃ τῇ συναγωγῇ τοῦ λαοῦ·

Ιερ. 33,17

Τότε εσηκώθησαν μερικοὶ ἄνδρες ἀπὸ τους πρεσβυτέρους της χώρας και εἶπαν εις ὅλην την συγκέντρωσιν του λαοῦ·

Ιερ. 33,18

Μιχαίας ὁ Μωραθίτης ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἐζεκίου βασιλέως Ἰούδα καὶ εἶπε παντὶ τῷ λαῷ Ἰούδα· οὕτως εἶπε Κύριος· Σιών ὡς ἀγρὸς ἀροτριάθήσεται, καὶ Ἱερουσαλήμ εἰς ἄβατον ἔσται καὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου εἰς ἄλσος δρυμοῦ.

Ιερ. 33,18

“Ο Μιχαίας ο Μωραθίτης ἐζούσεν ἐπὶ της εποχῆς Ἐζεκίου, του βασιλέως Ἰούδα, και εἶπεν εις ὅλον τον ιουδαϊκὸν λαόν· Ἐτσι εἶπεν ο Κυριος η Σιών θα οργωθῇ ὡσαν χωράφι και η Ἱερουσαλήμ θα γίνῃ ἄβατος και ἀκατοίκητος και το ὄρος τούτο, ἐπὶ του οποιου ὑπάρχει ο ναός του Κυρίου, θα γίνῃ πυκνὸν δάσος.

Ιερ. 33,19

μὴ ἀνελὼν ἀνεῖλεν αὐτὸν Ἐζεκίας καὶ πᾶς Ἰούδα· οὐχ ὅτι ἐφοβήθησαν τὸν Κύριον καὶ ὅτι ἐδεήθησαν τοῦ προσώπου Κυρίου, καὶ ἐπαύσατο Κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν, ὧν ἐλάλησεν ἐπ’ αὐτούς· καὶ ἡμεῖς ἐποιήσαμεν κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχᾶς ἡμῶν.

- Ιερ. 33,19 Μηπως δια τούτο τον εφόνευσεν ο Εζεκίας και όλος ο Ιουδαϊκός λαός; Δεν διέπραξαν το αδίκημα τούτο, διότι εφοβήθησαν τον Κυριον και παρεκάλεσαν τον Κυριον και ο Κυριος απεμάκρυνεν από αυτούς τας συμφοράς, περί των οποίων είχε ομιλήσει ο προφήτης εναντίον των. Και ημείς διεπράξαμεν μεγάλα κακά εις βάρος των ψυχών μας.
- Ιερ. 33,20 Καὶ ἄνθρωπος ἦν προφητεύων τῷ ὀνόματι Κυρίου, Οὐρίας υἱὸς Σαμαίου ἐκ Καριαθιαρίμ, καὶ ἐπροφήτευσεν περὶ τῆς γῆς ταύτης κατὰ πάντας τοὺς λόγους Ἰερεμίου.
- Ιερ. 33,20 Επίσης και κάποιος άλλος άνθρωπος υπήρχεν, ο οποίος προεφήτευσεν ἐξ ονόματος του Κυρίου, ο Ουρίας υἱὸς του Σαμαίου ἀπὸ τὴν Καριαθιαρίμ, και ἐπροφήτευσεν δια τὴν χώραν αὐτὴν ὅμοια πρὸς τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους σήμερα λέγει ο Ιερεμίας.
- Ιερ. 33,21 καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωακεὶμ καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ καὶ ἐζήτησαν ἀποκτεῖναι αὐτόν· καὶ ἤκουσεν Οὐρίας καὶ εἰσῆλθεν εἰς Αἴγυπτον.
- Ιερ. 33,21 Αὐτοῦ, λοιπόν, του προφήτου τοὺς λόγους ἐπληροφορήθη ο βασιλεὺς Ἰωακεὶμ και ὅλοι οἱ ἄρχοντες και ἐζήτησαν να εὕρουν αὐτόν, δια να τον θανατώσουν. Ο Ουρίας ἐπληροφορήθη τούτο και κατέφυγεν εις τὴν Αἴγυπτον.
- Ιερ. 33,22 καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἄνδρας εἰς Αἴγυπτον,
- Ιερ. 33,22 Ο βασιλεὺς Ἰωακεὶμ ἐστείλεν ἄνδρας εις τὴν Αἴγυπτον,
- Ιερ. 33,23 καὶ ἐξηγάγosan αὐτόν ἐκεῖθεν καὶ εἰσηγάγosan αὐτόν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάταξεν αὐτόν ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἔρριψεν αὐτόν εἰς τὸ μνήμα υἱῶν λαοῦ αὐτοῦ.
- Ιερ. 33,23 οἱ ὁποῖοι ἐβγάλαν τον προφήτην ἀπὸ ἐκεῖ και τον ὠδήγησαν πρὸς τον βασιλέα. Αὐτὸς τον εθανάτωσε δια μαχαίρας και το νεκρόν του σώμα το ἔρριψεν στο νεκροταφεῖον του λαοῦ”.
- Ιερ. 33,24 πλὴν χεὶρ Ἀχεικὰμ υἱοῦ Σαφὰν ἦν μετὰ Ἰερεμίου τοῦ μὴ παραδοῦναι αὐτόν εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ τοῦ μὴ ἀνελεῖν

αὐτόν.

Ιερ. 33,24

Ο Ιερεμίας όμως διέφυγε την καταδίκην εἰς θάνατον χάρις εἰς την επέμβασιν Αχεικάμ υἱοῦ του Σαφάν αξιωματούχου εἰς την αὐλήν του Ιωακεὶμ. Αὐτὸς επενέβη, δια να μη παραδοθῇ ο Ιερεμίας εἰς τὰς χεῖρας του λαοῦ καὶ τον θανατώσουν.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 34 (Μαθ. 27,2-22)

Ιερ. 34,2

Οὕτως εἶπε Κύριος· ποιήσον σεαυτῷ δεσμούς καὶ κλοιούς καὶ περίθου περὶ τὸν τράχηλόν σου·

Ιερ. 34,2

Ἐτσι ωμίλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ιερεμίαν· “Καμε δια τὸν εαυτὸν σου δεσμά καὶ κλοιούς καὶ βάλε τὰ γύρω ἀπὸ τὸν λαιμόν σου.

Ιερ. 34,3

καὶ ἀποστελεῖς αὐτοὺς πρὸς βασιλέα Ἰδουμαίας καὶ πρὸς βασιλέα Μωάβ καὶ πρὸς βασιλέα υἱῶν Ἀμμὼν καὶ πρὸς τὸν βασιλέα Τύρου καὶ πρὸς βασιλέα Σιδῶνος ἐν χερσὶν ἀγγέλων αὐτῶν τῶν ἐρχομένων εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν εἰς Ἱερουσαλήμ πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα.

Ιερ. 34,3

Ἐπειτα θα ἀποστείλῃς αὐτοὺς πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Ἰδουμαίας, πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Μωαβιτῶν, πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Ἀμμωνιτῶν, πρὸς τὸν βασιλέα Τυροῦ καὶ πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Σιδῶνος, δια μέσου τῶν ἀπεσταλμένων αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐρχονται εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ πρὸς συνάντησιν τοῦ Σεδεκίου βασιλέως τῶν Ἰουδαίων.

Ιερ. 34,4

καὶ συντάξεις αὐτοῖς πρὸς τοὺς κυρίους αὐτῶν εἰπεῖν· οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τοὺς κυρίους ὑμῶν·

Ιερ. 34,4

Θα δώσης ἐντολήν εἰς αὐτοὺς να εἰπουν πρὸς τοὺς κυρίους τῶν· “κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ωμίλησεν ὁ Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραηλῆτικού λαοῦ· αὐτὰ θα πῆτε πρὸς τοὺς κυρίους σας.

- Ιερ. 34,5 ὅτι ἐγὼ ἐποίησα τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ μου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῷ ἐπιχείρῳ μου τῷ ὑψηλῷ καὶ δώσω αὐτὴν ὧς ἂν δόξη ἐν ὀφθαλμοῖς μου.
- Ιερ. 34,5 Εγὼ ἐδημιούργησα τὴν γῆν με τὴν ἀπειρόν μου δύναμιν καὶ με τὴν παντοδύναμον δεξιάν μου καὶ δίδω αὐτὴν εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος θα φανῇ ἀρεστός στα μάτια μου.
- Ιερ. 34,6 Ἔδωκα τὴν γῆν τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος δουλεύειν αὐτῷ καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ ἐργάζεσθαι αὐτῷ.
- Ιερ. 34,6 Παρέδωκα, λοιπόν, τὴν χώραν στὸν Ναβουχοδονόσορα, βασιλέα τῶν Βαβυλωνίων, διὰ νὰ υπηρετοῦν αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι· καὶ τὰ θηρία ἀκόμη τοῦ ἀγροῦ νὰ ἐργάζονται πρὸς χάριν αὐτοῦ.
- Ιερ. 34,8 καὶ τὸ ἔθνος καὶ ἡ βασιλεία, ὅσοι ἂν μὴ ἐμβάλωσι τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὸ τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος, ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐπισκέψομαι αὐτούς, εἶπε Κύριος, ἕως ἐκλίπωσιν ἐν χειρὶ αὐτοῦ.
- Ιερ. 34,8 Καθε δε ἔθνος καὶ κάθε βασιλείαν, ὅσαι δεν θα υποβάλουν τὸν τράχηλόν των κάτω ἀπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, ἐγὼ θα τοὺς ἐπισκεφθῶ, διὰ νὰ τοὺς τιμωρήσω με τὴν μάχαιραν καὶ με τὸν λιμὸν, εἶπεν ὁ Κύριος, μέχρις ὅτου εξαφανισθοῦν διὰ τῆς χειρὸς τοῦ Ναδουχοδονόσορος.
- Ιερ. 34,9 καὶ ὑμεῖς μὴ ἀκούετε τῶν ψευδοπροφητῶν ὑμῶν καὶ τῶν μαντευομένων ὑμῖν καὶ τῶν ἐνυπνιαζομένων ὑμῖν καὶ τῶν οἰωνισμάτων ὑμῶν καὶ τῶν φαρμακῶν ὑμῶν τῶν λεγόντων· οὐ μὴ ἐργάσηθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος,
- Ιερ. 34,9 Καὶ σεις μὴ ἀκούετε τοὺς ψευδοπροφήτας σας καὶ ἐκεῖνους, οἱ ὁποῖοι σας λέγουν ψευδομαντείας, καὶ αὐτοὺς ποὺ βλέπουν καὶ ἐξηγοῦν ὄνειρα. Μὴ πιστεύετε στοὺς οἰωνοὺς σας καὶ στοὺς μάγους σας, αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι σας λέγουν· Δεν θα ἐργασθῆτε ὡς δούλοι στὸν βασιλέα τῆς Βαβυλώνας.

- Ιερ. 34,10 ὅτι ψευδῇ αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν πρὸς τὸ μακρῦναι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν.
- Ιερ. 34,10 Διότι ὅλοι αὐτοὶ προφητεύουν ψευδῇ πράγματα, δια να γίνουν αφορμὴ να απομακρυνθῇτε αἰχμάλωτοι καὶ ἐξόριστοι ἀπὸ τὴν χώραν σας.
- Ιερ. 34,11 καὶ τὸ ἔθνος, ὃ ἐὰν εἰσαγάγῃ τὸν τράχηλον αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ ἐργάσῃται αὐτῷ, καὶ καταλείψω αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ, καὶ ἐργᾶται αὐτῷ καὶ ἐνοικήσῃ ἐν αὐτῇ. -
- Ιερ. 34,11 Το ἔθνος ὅμως το ὁποῖον θα υποταχθῇ ὑπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ βασιλέως τοῦ Βαβυλῶνος καὶ θα ἐργασθῇ πρὸς χάριν αὐτοῦ, αὐτὸ τὸ ἔθνος ἐγὼ θα το ἀφήσω ἡσυχὸν εἰς τὴν χώραν τοῦ καὶ θα ἐργάζεται εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ καὶ θα κατοικήσῃ ἡσυχὸν εἰς αὐτήν”.
- Ιερ. 34,12 Καὶ πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰουδα ἐλάλησα κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους λέγων· εἰσαγάγετε τὸν τράχηλον ὑμῶν
- Ιερ. 34,12 Καὶ πρὸς τὸν Σεδεκίαν, βασιλέα τοῦ ἰουδαϊκοῦ βασιλείου, ὡμίλησα ὅλους τοὺς λόγους αὐτοῦς, λέγει ὁ προφῆτης Ἰερεμίας καὶ εἶπα· Θέσατε τὸν τράχηλον σας ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Βαβυλωνίων
- Ιερ. 34,14 καὶ ἐργάσασθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν·
- Ιερ. 34,14 καὶ ἐργασθῇτε διὰ τὸν βασιλέα τοῦ Βαβυλῶνος, διότι ψευδεῖς προφητείας λέγουν εἰς σας οἱ ψευδοπροφῆται.
- Ιερ. 34,15 ὅτι οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς, φησὶ Κύριος, καὶ προφητεύουσι τῷ ὀνόματί μου ἐπ’ ἀδίκῳ πρὸς τὸ ἀπολέσαι ὑμᾶς, καὶ ἀπολεῖσθε ὑμεῖς καὶ οἱ προφῆται ὑμῶν οἱ προφητεύοντες ὑμῖν ἐπ’ ἀδίκῳ ψευδῇ.
- Ιερ. 34,15 Δὲν ἀπέστειλα ἐγὼ αὐτούς, λέγει ὁ Κύριος· ψευδῶς προφητεύουν ἐξ ὀνόματός μου, διὰ να σας οδηγήσουν ἐπὶ εἰς τὴν καταστροφὴν. Καὶ σεις, εἰάν δώσετε ἐμπιστοσύνην

εις αυτούς, θα καταστραφήτε, όπως επίσης και οι
ψευδοπροφήται σας, οι οποίοι προφητεύουν εις σας αδικίας
και ψεύδη.

Ιερ. 34,16 ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἐλάλησα
λέγων· οὕτως εἶπε Κύριος· μὴ ἀκούετε τῶν λόγων τῶν
προφητῶν τῶν προφητευόντων ὑμῖν λεγόντων· ἰδοὺ
σκεῦη οἴκου Κυρίου ἐπιστρέψει ἐκ Βαβυλῶνος, ὅτι
ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν,

Ιερ. 34,16 Προς σας και εις όλον τον λαόν και στους ιερεῖς ἐλάλησα
και εἶπα· Οὕτως ωμίλησεν ο Κυριος· μη ακούετε τα λόγια
των ψευδοπροφητῶν, οι οποίοι προφητεύουν εις σας και
λέγουν· “ἰδοὺ, τα ιερὰ σκεῦη του ναοῦ του Κυρίου, θα
επαναστραφούν ἀπὸ την Βαβυλώνα. Μη δίδετε καμμίαν εις
αυτοὺς ἐμπιστοσυνην, διότι ψευδῶς και ἀδίκως αὐτοὶ
προφητεύουν εις σας,

Ιερ. 34,17 οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς.

Ιερ. 34,17 δεν τους ἀπέστειλα ἐγώ.

Ιερ. 34,18 εἰ προφηῇταί εἰσι καὶ εἰ ἔστι λόγος Κυρίου ἐν αὐτοῖς,
ἀπαντησάτωσάν μοι·

Ιερ. 34,18 Εἰν πράγματι εἶναι ἀληθινοὶ προφήται, εἰν λόγοι και
προφητεῖαι ἐκ μέρους του Κυρίου ὑπάρχουν εις αὐτοὺς, ας
παρουσιασθούν ἐνώπιόν μου και ας ἀπαντήσουν εις τας
κατηγορίας μου.

Ιερ. 34,19 ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος· καὶ τῶν ἐπιλοίπων σκευῶν,

Ιερ. 34,19 Ἐτσι ἀκομα εἶπεν ο Κυριος· Και τα ἀπομείναντα ιερὰ σκεῦη,

Ιερ. 34,20 ὧν οὐκ ἔλαβε βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ὅτε ἀπώκισε τὸν
Ἰεχονίαν ἐξ Ἱερουσαλήμ,

Ιερ. 34,20 τα οποία ο βασιλεὺς της Βαβυλώνας δεν παρέλαβε μαζί
του, ὅταν ὠδηγούσεν ἀπὸ την Ἱερουσαλήμ εις αἰχμαλωσίαν
και ἐξορίαν, τον Ἰεχονίαν,

Ιερ. 34,22 εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσεται, λέγει Κύριος.

Ιερ. 34,22 θα ἐλθουν και αὐτὰ εις την Βαβυλώνα, λέγει ο Κυριος.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 35 (Μαθ. 28)

- Ιερ. 35,1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει Σεδεκία βασιλέως Ἰούδα ἐν μηνὶ τῷ πέμπτῳ εἶπέ μοι Ἀνανίας υἱὸς Ἀζὼρ ὁ ψευδοπροφήτης ἀπὸ Γαβαὼν ἐν οἴκῳ Κυρίου κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἱερέων καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ λέγων·
- Ιερ. 35,1 Συνέβη κατὰ το τέταρτον ἔτος της βασιλείας Σεδεκίου, βασιλέως του ιουδαϊκού βασιλείου, και κατὰ τον πέμπτον μήνα, ο Ανανίας, ο υιὸς του Αζὼρ, ο ψευδοπροφήτης ο καταγόμενος ἀπὸ την Γαβαὼν, μου εἶπεν εἰς την αὐλὴν του ναοῦ του Κυριοι ἐνώπιον των ιερέων και ὅλου του λαοῦ λέγων·
- Ιερ. 35,2 οὕτως εἶπε Κύριος· συνέτριψα τὸν ζυγὸν τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος·
- Ιερ. 35,2 “Οὕτως εἶπεν ο Κυριος· συνέτριψα ἐγὼ τον ζυγὸν του βασιλέως της Βαβυλώνας.
- Ιερ. 35,3 ἔτι δύο ἔτη ἡμερῶν καὶ ἐγὼ ἀποστρέψω εἰς τὸν τόπον τοῦτον τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου
- Ιερ. 35,3 Δυο ἀκόμη ἔτη και ἐγὼ θα ἐπαναφέρω στον τόπον τούτον τα ιερὰ σκεύη του ναοῦ του Κυρίου.
- Ιερ. 35,4 καὶ Ἰεχονίαν καὶ τὴν ἀποικίαν Ἰούδα, ὅτι συντρίψω τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος.
- Ιερ. 35,4 Θα ἐπαναφέρω ἐπίσης τον Ἰεχονίαν και τους αιχμαλωτισθέντας και ἐξορισθέντας ἐκεῖ Ἰουδαίους, διότι ἐγὼ θα συντριψω τον ζυγὸν του βασιλέως της Βαβυλώνας”.
- Ιερ. 35,5 καὶ εἶπεν Ἰερεμίας πρὸς Ἀνανίαν κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἱερέων τῶν ἐστηκότων ἐν οἴκῳ Κυρίου.
- Ιερ. 35,5 Ο Ἰερεμίας ἀπαντῶν πρὸς τον Ανανίαν, ἐνώπιον ὅλου του λαοῦ και ἐνώπιον των ιερέων, οι οποίοι εὐρίσκοντο ὀρθιοι

στον ναόν του Κυρίου, εἶπε·

Ιερ. 35,6 καὶ εἶπεν Ἰερεμίας· ἀληθῶς, οὕτως ποιήσαι Κύριος, στήσαι τὸν λόγον σου, ὃν σὺ προφητεύεις, τοῦ ἐπιστρέψαι τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου καὶ πᾶσαν τὴν ἀποικίαν ἐκ Βαβυλῶνος εἰς τὸν τόπον τοῦτον.

Ιερ. 35,6 πράγματι, εὐχομα, καὶ ἐγὼ ἔτσι νὰ πράξῃ ὁ Κύριος καὶ νὰ ἀποδείξῃ ὀρθὸν τὸν λόγον σου, τὸν ὁποῖον συ προφητεύεις· νὰ ἐπαναφερῇ, δηλαδὴ, τὰ ιερὰ σκεύη τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου καὶ ὅλους τοὺς αἰχμαλωτισθέντας καὶ ἐξορισθέντας ἀπὸ τὸν τόπον τοῦτο εἰς τὴν Βαβυλῶνα Ἰουδαίους.

Ιερ. 35,7 πλὴν ἀκούσατε τὸν λόγον Κυρίου, ὃν ἐγὼ λέγω εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν καὶ εἰς τὰ ὦτα παντὸς τοῦ λαοῦ·

Ιερ. 35,7 Ἀλλὰ ἀκούσατε τὸν ἀληθινὸν τοῦτον λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖο ἐγὼ λέγω εἰς τὰ αὐτιά σας καὶ εἰς τὰ αὐτιά ὅλου τοῦ λαοῦ, ὥστε νὰ γίνῃ ἀπὸ ὅλους ἀκουστός.

Ιερ. 35,8 οἱ προφῆται οἱ γεγονότες πρότεροί μου καὶ πρότεροι ὑμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἐπροφήτευσαν ἐπὶ γῆς πολλῆς καὶ ἐπὶ βασιλείας μεγάλας εἰς πόλεμον·

Ιερ. 35,8 Οἱ προφῆται οἱ ὁποῖοι υπῆρξαν προ ἐμοῦ, καὶ οἱ προφῆται οἱ ὁποῖοι υπῆρξαν προ ὅλων ἡμῶν ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων, ττροεφήτευσαν εἰς πολυάριθμους χώρας καὶ εἰς μεγάλα βασίλεια πολέμους.

Ιερ. 35,9 ὁ προφήτης ὁ προφητεύσας εἰς εἰρήνην, ἐλθόντος τοῦ λόγου γνῶσκονται τὸν προφήτην, ὃν ἀπέστειλεν αὐτοῖς Κύριος ἐν πίστει.

Ιερ. 35,9 Ὁ προφήτης ὅμως αὐτός, ὁ Ἀνανίας, ὁ ὁποῖος προφητεύει ἀποκατάστασιν εἰρήνης, θα σποδειχθῇ ἀληθινός, εἰάν πρπγματοποιηθῇ ὁ λόγος του· τότε οἱ ἄνθρωποι θα μάθουν αὐτόν, ἀν πράγματι καὶ ἀληθεία τὸν ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς ὁ Θεός”.

Ιερ. 35,10 καὶ ἔλαβεν Ἀνανίας ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ λαοῦ τοὺς κλοιοὺς ἀπὸ τοῦ τραχήλου Ἰερεμίου καὶ συνέτριψεν

αὐτούς·

Ιερ. 35,10 Ο Ανανίας ενώπιον ὅλου του λαοῦ ἐπήρε τους κλοιοὺς ἀπὸ τον τράχηλον του Ιερεμίου και τους συνέτριψε.

Ιερ. 35,11 καὶ εἶπεν Ἀνανίας κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς τοῦ λαοῦ λέγων· οὕτως εἶπε Κύριος· οὕτως συντρίψω τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος ἀπὸ τραχήλων πάντων τῶν ἐθνῶν. καὶ ὥχεται Ἰερεμίας εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. -

Ιερ. 35,11 Καὶ εἶπεν ὁ Ανανίας ἐνώπιον ὅλου του λαοῦ τα ἐξῆς· “ἐτσι ὠμίλησεν ὁ Κύριος· κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θα συντρίψω τὸν ζυγὸν τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος ἀπὸ τον τράχηλον ὅλων των ἐθνῶν”. Ὁ Ιερεμίας ἐφυγε καὶ ἐπορεύθη στον δρόμον του.

Ιερ. 35,12 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν μετὰ τὸ συντρίψαι Ἀνανίαν τοὺς κλοιοὺς ἀπὸ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ λέγων·

Ιερ. 35,12 Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ανανίου συντριβὴν των κλοιῶν ἀπὸ τον τράχηλον τοῦ Ιερεμίου, ὠμίλησε πάλιν ὁ Κύριος πρὸς τον Ιερεμίαν καὶ εἶπε·

Ιερ. 35,13 βάδιζε καὶ εἶπον πρὸς Ἀνανίαν λέγων· οὕτως εἶπε Κύριος· κλοιοὺς ξυλίνους συνέτριψας, καὶ ποιήσω ἀντ' αὐτῶν κλοιοὺς σιδηροῦς,

Ιερ. 35,13 Πηγαινε καὶ εἶπε στον Ανανίαν τα ἐξῆς· ἐτσι μίλησε ὁ Κύριος. Συ συνέτριψες κλοιοὺς ξυλίνους, ἐγὼ θα κατασκευάσω ἀντ' αὐτῶν κλοιοὺς σιδερένιους.

Ιερ. 35,14 ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος· ζυγὸν σιδηροῦν ἔθηκα ἐπὶ τὸν τράχηλον πάντων τῶν ἐθνῶν ἐργάζεσθαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος.

Ιερ. 35,14 Ἐτσι ἀκόμη ὠμίλησεν ὁ Κύριος· Ζυγὸν σιδερένιον ἐθεσα στον τράχηλον ὅλων των ἐθνῶν, δια να ἐργάζωνται ὡς δούλοι πρὸς χάριν τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος.

Ιερ. 35,15 καὶ εἶπεν Ἰερεμίας τῷ Ἀνανίᾳ· οὐκ ἀπέσταλκέ σε Κύριος, καὶ πεποιθῆναι ἐποίησας τὸν λαὸν τοῦτον ἐπ' ἀδίκῳ.

- Ιερ. 35,15 Ο Ιερεμίας είπε τότε στον Ανανίαν· “δεν σε έχει αποστείλει ο Κυριος, και συ έκαμες τον λαόν τούτον να δώση πίστιν εις ψευδείς προφητείας.
- Ιερ. 35,16 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω σε ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ ἀποθανῇ.
- Ιερ. 35,16 Δια τούτο ἔτσι ἀκόμη εἶπεν ο Κυριος· Ἰδοὺ, ἐγὼ θα σε εξαφανίσω ἀπὸ το πρόσωπον της γης· κατὰ τούτο το ἔτος θα ἀποθάνης”.
- Ιερ. 35,17 καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ.
- Ιερ. 35,17 Και πράγματι ἀπέθανε κατὰ τον ἑβδομον μήνα.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 36 (Μασ. 29)

- Ιερ. 36,1 Καὶ οὗτοι οἱ λόγοι τῆς βίβλου, οὓς ἀπέστειλεν Ἰερεμίας ἐξ Ἱερουσαλήμ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἀποικίας καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπροφήτας, ἐπιστολὴν εἰς Βαβυλῶνα τῇ ἀποικίᾳ καὶ πρὸς ἅπαντα τὸν λαόν,
- Ιερ. 36,1 Αυτό είναι το περιεχόμενον της επιστολῆς, την οποίαν ο Ιερεμίας ἀπέστειλεν ἀπὸ την Ἱερουσαλήμ προς τους πρεσβυτέρους της εν Βαβυλῶνι παροικίας των αιχμαλώτων Ιουδαίων, προς τους ἱερεῖς και προς τους ψευδοπροφήτας· ἐπιστολὴν, την οποίαν ἔστειλεν εις την εν Βαβυλῶνι παροικίαν των αιχμαλώτων και προς ὅλον ανεξαιρέτως τον λαόν.
- Ιερ. 36,2 ὕστερον ἐξελθόντος Ἰεχονίου τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης καὶ τῶν εὐνούχων καὶ παντὸς ἐλευθέρου καὶ δεσμώτου καὶ τεχνίτου ἐξ Ἱερουσαλήμ,
- Ιερ. 36,2 Την ειτιστολην αυτην ἔστειλεν, όταν ἀπήχθησαν αιχμάλωτοι εις Βαβυλῶνα ο Ἰεχονιας ο βασιλεὺς, η βασιλομήτωρ, οι αυλικοὶ του, ὅλοι οι ἄλλοι ἐλεύθεροι και

- δούλοι, όπως επίσης και οι τεχνίται της Ιερουσαλήμ.
- Ιερ. 36,3 ἐν χειρὶ Ἐλεασά υἱοῦ Σαφάν καὶ Γαμαρίου υἱοῦ Χελκίου, ὃν ἀπέστειλε Σεδεκίας βασιλεὺς Ἰούδα πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα λέγων·
- Ιερ. 36,3 Τὴν ἔστειλε δια τοῦ Ελεασά, υἱοῦ τοῦ Σαφάν, καὶ τοῦ Γαμαρίου υἱοῦ τοῦ Χελκίου, τὴν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα, ὁ Σεδεκίας, εἶχεν ἀποστελεῖ πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα. Εἰς αὐτήν, λοιπόν, ἔγραφε·
- Ιερ. 36,4 οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν ἀποικίαν, ἣν ἀπώκισα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ·
- Ιερ. 36,4 “Ἔτσι ὠμίλησε Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ πρὸς τὴν αἰχμαλωτισμένην ἀποικίαν, τὴν ὁποίαν ἐγὼ μετώκισα ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ εἰς τὴν Βαβυλῶνα.
- Ιερ. 36,5 οἰκοδομήσατε οἴκους καὶ κατοικήσατε καὶ φυτεύσατε παραδείσους καὶ φάγετε τοὺς καρποὺς αὐτῶν
- Ιερ. 36,5 Οἰκοδομήσατε τὰ σπίτια σας, κατοικήσατε εἰς αὐτά, φυτεύσατε κήπους καὶ φάγετε τοὺς καρποὺς αὐτῶν.
- Ιερ. 36,6 καὶ λάβετε γυναῖκας καὶ τεκνοποιήσατε υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ λάβετε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν γυναῖκας καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν δότε ἀνδράσι καὶ πληθύνεσθε καὶ μὴ σμικρυνθῆτε·
- Ιερ. 36,6 Λάβετε συζύγους, ἀποκτήσατε υἱοὺς καὶ θυγατέρας, δώσατε τοὺς υἱοὺς σας συζύγους καὶ εἰς τὰς θυγατέρας σας δώσατε ἀνδρας· πληθύνθητε καὶ μὴ ὀλιγοστεύετε.
- Ιερ. 36,7 καὶ ζητήσατε εἰς εἰρήνην τῆς γῆς, εἰς ἣν ἀπώκισα ὑμᾶς ἐκεῖ, καὶ προσεύξασθε περὶ αὐτῶν πρὸς Κύριον, ὅτι ἐν εἰρήνῃ αὐτῆς ἔσται εἰρήνη ὑμῖν.
- Ιερ. 36,7 Επιζητήσατε τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ευημερίαν τῆς χώρας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγὼ σας μετώκισα ἐκεῖ καὶ προσευχηθῆτε περὶ τῶν κατοίκων τῆς χώρας αὐτῆς πρὸς τὸν Κύριον, διότι εἰς τὴν εἰρήνην τῆς χώρας αὐτῆς ἐγκείται καὶ ἡ ἰδική σας εἰρήνη.

- Ιερ. 36,8 ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος· μὴ ἀναπειθέτωσαν ὑμᾶς οἱ
ψευδοπροφῆται οἱ ἐν ὑμῖν, καὶ μὴ ἀναπειθέτωσαν ὑμᾶς
οἱ μάντεις ὑμῶν, καὶ μὴ ἀκούετε εἰς τὰ ἐνύπνια ὑμῶν, ἃ
ὕμεῖς ἐνυπνιαάζεσθε,
- Ιερ. 36,8 Ἀκόμη ἐτσι εἶπεν ὁ Κύριος· Μὴ σας παραπλανοῦν οἱ
ψευδοπροφῆται καὶ μὴ παρασύρεσθε ἀπὸ αὐτοῦς, οἱ ὁποῖοι
ευρίσκονται μεταξύ σας· μὴν εξαπατάσθε ἀπὸ τοὺς
ψευδομάντεις, μὴ δίδετε προσοχὴν καὶ σημασίαν εἰς τὰ
ὄνειρα, τὰ ὁποῖα βλέπετε κατὰ τὸν ὕπνον σας.
- Ιερ. 36,9 ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι
μου, καὶ οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς.
- Ιερ. 36,9 Διότι οἱ ψευδοπροφῆται αὐτοὶ ψευδὴ πράγματα
προαναγγέλλουν εἰς σας, δῆθεν ἐξ ὀνόματός μου. Δεν τοὺς
ἔχω ἀποστείλει ἐγώ.
- Ιερ. 36,10 ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος· ὅταν μέλλῃ πληροῦσθαι
Βαβυλῶνι ἑβδομήκοντα ἔτη, ἐπισκέψομαι ὑμᾶς καὶ
ἐπιστήσω τοὺς λόγους μου ἐφ' ὑμᾶς τοῦ ἀποστρέψαι
τὸν λαὸν ὑμῶν εἰς τὸν τόπον τοῦτον.
- Ιερ. 36,10 Ἐτσι ὠμίλησεν ὁ Κύριος· ὅταν πρόκειται νὰ συμπληρωθοῦν
εβδομήκοντα ἔτη ἐξορίας σας εἰς τὴν Βαβυλώνα, τότε θὰ
σας ἐπισκεφθῶ με ευμένειαν καὶ θὰ ἐκκληρώσω τοὺς
λόγους καὶ τὰς υποσχέσεις μου πρὸς σας, νὰ ἐπαναφέρω,
δηλαδὴ, τὸν λαὸν σας στὸν τόπον τούτον,
- Ιερ. 36,11 καὶ λογιῶμαι ἐφ' ὑμᾶς λογισμὸν εἰρήνης καὶ οὐ κακὰ
τοῦ δοῦναι ὑμῖν ταῦτα.
- Ιερ. 36,11 Τότε θὰ αποφασίσω καὶ θὰ ἀποδώσω εἰς σας ἀγαθὰ καὶ
εἰρηνικά δώρα, ὅχι δὲ συμφορὰς καὶ τιμωρίας.
- Ιερ. 36,12 καὶ προσεύξασθε πρὸς με, καὶ εἰσακούσομαι ὑμῶν·
- Ιερ. 36,12 Σεῖς προσευχηθῆτε πρὸς ἐμέ καὶ ἐγώ θὰ κάμω δεκτὰς τὰς
προσευχὰς σας·
- Ιερ. 36,13 καὶ ἐκζητήσατέ με, καὶ εὐρήσετέ με, ὅτι ζητήσετέ με ἐν
ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν,

- Ιερ. 36,13 αναζητήσατέ με με επιμέλειαν και επιμονήν και θα με εύρετε, διότι, θα με έχετε αναζητήσει με όλην σας την καρδίαν,
- Ιερ. 36,14 καὶ ἐπιφανοῦμαι ὑμῖν.
- Ιερ. 36,14 ἐγὼ δε θα εμφανισθῶ προς σας.
- Ιερ. 36,15 ὅτι εἶπατε· κατέστησεν ἡμῖν Κύριος προφήτας ἐν Βαβυλῶνι,
- Ιερ. 36,15 Διότι εἶπατε· “ο Κυριος εγκατέστησε μεταξύ ημών και προς χάριν ημών προφήτας εις την Βαβυλώνα”.
- Ιερ. 36,21 οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ Ἀχιάβ καὶ ἐπὶ Σεδεκίαν· ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτοὺς εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ πατάξει αὐτοὺς κατ’ ὀφθαλμοὺς ὑμῶν.
- Ιερ. 36,21 Ετσι ὁμως ωμίλησεν ο Κυριος σχετικῶς με τους ψευδοπροφήτας τον Ἀχιαδ και τον Σεδεκίαν ἐγὼ θα παραδώσω αὐτοὺς εις τα χέρια του βασιλέως της Βαβυλώνος, ο οποίος και θα τους θανατώσῃ εμπρὸς εις τα μάτια σας.
- Ιερ. 36,22 καὶ λήψονται ἀπ’ αὐτῶν κατάραν ἐν πάσῃ τῇ ἀποικίᾳ Ἰουδα ἐν Βαβυλῶνι λέγοντες· ποιῆσαι σε Κύριος, ὡς Σεδεκίαν ἐποίησε καὶ ὡς Ἀχιάβ, οὓς ἀπετηγάνισε βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν πυρί,
- Ιερ. 36,22 Από το γεγονός αὐτό, της θανατικῆς εκτελέσεως των δύο ψευδοπροφητῶν, οι Ιουδαῖοι θα πάρουν ἕνα τύπον κατάρας μεταξύ όλων των Ιουδαίων αιχμαλώτων εις Βαβυλώνα και θα λέγουν· “εἴθε ο Κυριος να σε κάμῃ, ὅπως ἔκαμε τον Σεδεκίαν και τον Αχιάβ τους οποίους ο βασιλεὺς της Βαβυλώνος ετηγάνισεν ἐπάνω στο πυρ”.
- Ιερ. 36,23 δι’ ἣν ἐποίησαν ἀνομίαν ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐμοιχῶντο τὰς γυναῖκας τῶν πολιτῶν αὐτῶν καὶ λόγον ἐχρημάτισαν ἐν τῷ ὀνόματί μου, ὃν οὐ συνέταξα αὐτοῖς, καὶ ἐγὼ μάρτυς, φησὶ Κύριος.
- Ιερ. 36,23 Τούτο δέ, ἐνεκα τῶ παρανομίων, τας οποίας διέπραξαν

αυτοί ανάμεσα στον Ισραηλιτικόν λαόν. Εμοιχόντο αυτοί με
τας γυναίκας των συμπολιτών των και εδίδασκον δήθεν εξ
Ονόματός μου προφητικούς λόγους και διδασκαλίας, που
εγώ δεν είχα δώσει εις αυτούς. Εγώ είμαι μάρτυς τούτων,
λέγει ο Κυριος.

Ιερ. 36,24

καὶ πρὸς Σαμαϊαν τὸν Νελαμίτην ἐρεῖς·

Ιερ. 36,24

Και προς τον Σαμαϊαν, τον Νελαμίτην, θα πης·

Ιερ. 36,25

οὐκ ἀπέστειλά σε τῷ ὀνόματί μου. καὶ πρὸς Σοφονίαν
υἱὸν Μασσαίου τὸν ἱερέα εἶπέ·

Ιερ. 36,25

Δεν σε απέστειλα εγώ να διδάσκης εν τω Ονόματί μου. Και
προς τον Σοφονίαν, τον υιόν του Μασσαίου, τον ιερέα, ειπέ·

Ιερ. 36,26

Κύριος ἔδωκέ σε ἱερέα ἀντὶ Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως γενέσθαι
ἐπιστάτην ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου παντὶ ἀνθρώπῳ
προφητεύοντι καὶ παντὶ ἀνθρώπῳ μαινομένῳ, καὶ
δώσεις αὐτὸν εἰς τὸ ἀπόκλεισμα καὶ εἰς τὸν καταράκτην.

Ιερ. 36,26

ο Κυριος σε κατέστησεν ιερέα ἀντί του ιερέως Ιωδαέ, δια να
εποπτεύης στον ναόν του Κυρίου και προφυλάσσης αὐτόν
ἀπό κάθε ἑξαλλον, ο οποίος υποκρίνεται, τον προφήτην, και
να παραδώσης τον ἄνθρωπον αὐτόν εις την φυλακήν και
στο βασανιστικόν ξύλον.

Ιερ. 36,27

καὶ νῦν διατὶ συνελοιδορήσατε Ἰερεμίαν τὸν ἐξ Ἀναθῶθ
τὸν προφητεύσαντα ὑμῖν;

Ιερ. 36,27

Και τώρα σας ερωτώ· Διατί συ και ο Σαμαΐας ενεπαίξατε και
εξηυτελίσατε τον Ιερεμίαν, τον καταγόμενον ἀπό την
Αναθῶθ, ο οποίος κατὰ το ἰδικόν μου θέλημα επροφήτευσεν
εις σας;

Ιερ. 36,28

οὐ διὰ τοῦτο ἀπέστειλε πρὸς ὑμᾶς εἰς Βαβυλῶνα λέγων·
μακράν ἐστιν, οἰκοδομήσατε οἰκίας καὶ κατοικήσατε καὶ
φυτεύσατε κήπους καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν; -

Ιερ. 36,28

Αὐτός, κατόπιν ἰδικῆς μου ἐντολῆς, δεν απέστειλεν εις
Βαβυλῶνα, δια να εἰπουν προς σας και προς ὅλους τους ἐκεῖ
ευρισκομένους, ὅτι εἶναι μακράν ο χρόνος της ἐπιστροφῆς

σας εις την πατρίδα σας; Δια τούτο οικοδομήσατε οικίας, κατοικήσατε εις αυτάς, φυτεύσατε κήπους και φάγετε εν ησυχία τους καρπούς αυτών;”

Ιερ. 36,29 Καὶ ἀνέγνω Σοφονίας τὸ βιβλίον εἰς τὰ ὦτα Ἱερεμίου.

Ιερ. 36,29 Οταν ο Σοφονίας ἀνέγνωσε την επιστολήν αυτήν, ὥστε να την ακούσῃ ο Ιερεμίας,

Ιερ. 36,30 καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν λέγων·

Ιερ. 36,30 ο Κυριος απηύθυνε πάλιν τον λόγον προς τον Ιερεμίαν και εἶπε·

Ιερ. 36,31 ἀπόστειλον πρὸς τὴν ἀποικίαν λέγων· οὕτως εἶπε

Κύριος ἐπὶ Σαμαίαν τὸν Νελαμίτην· ἐπειδὴ ἐπροφήτευσεν ὑμῖν Σαμαίας, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτόν, καὶ πεποιθέναι ἐποίησεν ὑμᾶς ἐπ’ ἀδίκους,

Ιερ. 36,31 “Στείλε προς την παροικίαν των αιχμαλώτων Ιουδαίων εις Βαβυλώνα και εἶπε προς αυτούς· ἔτσι ωμίλησεν ο Κυριος δια τον Σαμαίαν τον Νελαμίτην· ἐπειδὴ αὐτός ο Σαμαίας ἐπροφήτευσεν εις σας, ἐνῶ ἐγὼ δεν τον ἀπέστειλα, και σας ἔκαμε να δώσετε πίστιν και πεποιθήσιν εις τας ψευδολογίας του,

Ιερ. 36,32 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπὶ Σαμαίαν καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν μέσῳ ὑμῶν τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ, ἃ ἐγὼ ποιήσω ὑμῖν, οὐκ ὄψονται.

Ιερ. 36,32 δια τούτου ἔτσι λέγει ο Κυριος· Ἰδοὺ ἐγὼ θα ἐπισκεφθῶ ἐν τη δικαιοσύνῃ μου τον Σαμαίαν και θα τιμωρήσω αὐτόν και τους απογόνους του. Κανείς ἀπὸ τους ιδικοὺς του ανθρώπους δεν θα απομείνῃ ἀνάμεσά σας, δια να ἴδῃ τα ἀγαθὰ, τα οποία ἐγὼ θα κάμω προς σας. Κανείς ἀπὸ αυτούς δεν θα τα ἴδῃ”.

- Ιερ. 37,1 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἰερεμίαν παρὰ Κυρίου εἰπεῖν·
- Ιερ. 37,1 Αυτός είναι ο λόγος, ο οποίος εκ μέρους του Κυρίου ἐλέχθη πρὸς τον Ιερεμیان·
- Ιερ. 37,2 οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ λέγων· γράψον πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐχρημάτισα πρὸς σε, ἐπὶ βιβλίου.
- Ιερ. 37,2 Ἐτσι ομίλησε Κύριος ὁ Θεὸς του ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ καὶ εἶπε· Γράψε εἰς βιβλίον ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους, τοὺς οἰοῦντες ἐγὼ ἐφανερώσα καὶ παρέδωσα εἰς σέ.
- Ιερ. 37,3 ὅτι ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν λαοῦ μου Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, εἶπε Κύριος, καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, ἣν ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ κυριεύσουσιν αὐτῆς. -
- Ιερ. 37,3 Διότι ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει ὁ Κύριος, κατὰ τὰς οἰοῦντας ἐπαναφέρω ἐλευθέρους ἀπὸ τὴν παροικίαν τῆς ἐξορίας τῶν τοὺς αἰχμαλώτους τοῦ ἰσραηλιτικοῦ καὶ ἰουδαϊκοῦ λαοῦ μου, λέγει ὁ Κύριος. Θα τοὺς ἐπαναφέρω εἰς τὴν πατρίδα τῶν, εἰς τὴν χώραν, τὴν οἰοῦσαν ἐγὼ ἔδωκα στοὺς προγόνους τῶν, καὶ αὐτοὶ θα γίνουσι κάτοχοι τῆς.
- Ιερ. 37,4 Καὶ οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.
- Ιερ. 37,4 Αὐτοὶ εἶναι ἀκόμη οἱ λόγοι, τοὺς οἰοῦντες ὁ Κύριος εἶπε πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ Ἰουδαίους·
- Ιερ. 37,5 οὕτως εἶπε Κύριος· φωνὴν φόβου ἀκούσεσθε· φόβος, καὶ οὐκ ἔστιν εἰρήνη.
- Ιερ. 37,5 ἔτσι ὠμίλησεν ὁ Κύριος· Θα ἀκούσετε προηγουμένως φωνήν, ἡ οἰοῦσα θα σὰς προκαλέσῃ φόβον· φόβος θα ἔλθῃ εἰς σὰς καὶ εἰρήνην δὲν θα ὑπάρχῃ.
- Ιερ. 37,6 ἐρωτήσατε καὶ ἴδετε εἰ ἔτεκεν ἄρσεν, καὶ περὶ φόβου, ἐν ᾧ καθέξουσιν ὁσφὺν καὶ σωτηρίαν· διότι ἐώρακα

πάντα ἄνθρωπον καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ, ἐστράφησαν πρόσωπα, εἰς ἵκτερον ἐγενήθη.

Ιερ. 37,6

Ερωτήσατε και μάθετε, εἴαν ἀπὸ τας μεγάλας αὐτὰς ὠδῖνας τῶν συμφορῶν ἐγεννήθη ἀρσενικὸ παιδί· ἐρωτήσατε δια το φοβερόν γεγονός, ἐξ αἰτίας τοῦ οὐοίου οἱ ἄνθρωποι θα πᾶνουν πονοῦντες τὴν μέσσην τῶν και ἀποροῦντες πῶς να σωθοῦν. Διότι ἐγὼ εἶδα ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, οἱ οὐοιοὶ πᾶνουν με τα χέρια τῶν τὴν μέσσην τῶν ἐξ αἰτίας τοῦ συγκλονισμοῦ, που δοκιμάζουν. Τα πρόσωπα τῶν ἡλλοιῶθησαν, ἐγῖναν κίτρινα ἀπὸ τὸν φόβον, σαν ἀπὸ ἵκτερον.

Ιερ. 37,7

ὅτι μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη καὶ οὐκ ἔστιν τοιαύτη, καὶ χρόνος στενός ἐστι τῷ Ἰακώβ, καὶ ἀπὸ τούτου σωθήσεται.

Ιερ. 37,7

Και ταῦτα, διότι ἦτο τρομερά ἡ ἡμέρα ἐκείνη. Ομοία πρὸς αὐτὴν δεν θα υπάρξη ἄλλη. Ο χρόνος στενόχωρος και κρίσιμος δια τοὺς Ἰσραηλίτας, ἀλλὰ και ἀπὸ αὐτὸν θα σωθοῦν.

Ιερ. 37,8

ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, εἶπε Κύριος, συντρίψω τὸν ζυγὸν ἀπὸ τοῦ τραχήλου αὐτῶν καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διαρρήξω, καὶ οὐκ ἐργῶνται αὐτοὶ ἔτι ἄλλοτρίοις·

Ιερ. 37,8

Κατὰ τὴν ἡμέραν ὁμως ἐκείνην, εἶπεν ο Κύριος, θα συντρίψω ἐγὼ τὸν ζυγὸν ἀπὸ τὸν τράχηλόν τῶν και θα διαρρήξω τα δεσμά τῆς αἰχμαλωσίας τῶν και δεν θα δουλεύουν πλέον αὐτοὶ δια τοὺς ξένους λαοὺς.

Ιερ. 37,9

καὶ ἐργῶνται τῷ Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν, καὶ τὸν Δαυὶδ βασιλέα αὐτῶν ἀναστήσω αὐτοῖς. -

Ιερ. 37,9

Θα δουλεύουν εἰς Κυριον τὸν Θεὸν τῶν και ἐγὼ θα ἀνορθώσω και θα ἐγκαταστήσω μετὰ αὐτῶν βασιλέα, ἀπόγονόν τοῦ οἴκου Δαδίδ.

Ιερ. 37,12

Οὕτως εἶπε Κύριος· ἀνέστησα σύντριμμα, ἀλγερὰ ἡ πληγὴ σου·

- Ιερ. 37,12 Ετσι είπεν ο Κυριος· Ανώρθωσα τα συντρίμματά σου, πολύ οδυνηρά υπήρξεν η πληγή σου, ω Ισραηλιτικέ λαέ !
- Ιερ. 37,13 οὐκ ἔστι κρίνων κρίσιν σου, εἰς ἀλγερὸν ἰατρεύθης, ὠφέλειά σοι οὐκ ἔστι.
- Ιερ. 37,13 Δεν υπήρχε μεταξύ σας άνθρωπος, να κρίνη δικαίως και να υπερασπίζη τας υποθέσεις σας. Καθε προσπάθεια θεραπείας ἐκαμνεν οξύτερον τον πόνον σου. Καμμία ωφέλεια δεν προήλθεν εις σέ.
- Ιερ. 37,14 πάντες οἱ φίλοι σου ἐπελάθοντό σου, οὐ μὴ ἐπερωτήσωσιν· ὅτι πληγὴν ἐχθροῦ ἔπαισά σε, παιδείαν στερεάν· ἐπὶ πᾶσαν ἀδικίαν σου ἐπλήθυναν αἱ ἁμαρτίαι σου.
- Ιερ. 37,14 Ολοι οι φίλοι σου σε ελησμονησαν. Δεν θα ερωτήσουν, δια να μάθουν το κατάντημά σου. Και τούτο, διότι εγώ σου κατέφερα κτυπήματά με τα χέρια των εχθρών, σε επαίδευσά με σκληράν τιμωρίαν, επειδή με τας πολυαρίθμους παραβάσσου Νομου μου επληθύνθησαν αι αμαρτίαι σου.
- Ιερ. 37,16 διὰ τοῦτο πάντες οἱ ἔσθοντές σε βρωθήσονται, καὶ πάντες οἱ ἐχθροί σου κρέας αὐτῶν πᾶν ἔδονται· ἐπὶ πλῆθος ἀδικιῶν σου ἐπληθύνθησαν αἱ ἁμαρτίαι σου, ἐποίησαν ταῦτά σοι· καὶ ἔσονται οἱ διαφοροῦντές σε εἰς διαφόρημα, καὶ πάντας τοὺς προνομεύσαντάς σε δώσω εἰς προνομήν.
- Ιερ. 37,16 Αλλά ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι σε κατέφαγον, θα καταφαγωθούν· και ὅλοι οἱ ἐχθροί σου θα φάγουν τας σάρκας των. Εξ αιτίας των πολυαρίθμων παρανομιών σου επληθύνθησαν αι αμαρτίαι σου. Δια τούτο δε και οἱ ἐχθροί σου επέφεραν εναντίον σου αὐτάς τας συμφοράς. Εκείνοι ὁμως, οἱ ὁποῖοι σε διεσκόρπισαν εις διαφόρους περιοχάς, θα διασκορπισθούν, και ὁλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι σε ελεηλάτησαν, θα παραδώσω εις λεηλασίαν.

- Ιερ. 37,17 ὅτι ἀνάξω τὸ ἴαμά σου, ἀπὸ πληγῆς ὀδυνηρᾶς ἰατρεύσω σε, φησὶ Κύριος, ὅτι Ἐσπαρμένη ἐκλήθης· θήρευμα ὑμῶν ἐστίν, ὅτι ζητῶν οὐκ ἔστιν αὐτήν.
- Ιερ. 37,17 Εγὼ θα ἐπιφέρω τὴν θεραπείαν σου, θα σε θεραπεύσω ἀπὸ τὴν ὀδυνηρὰν πληγὴν σου, λέγει ὁ Κύριος. Διότι ὠνομάσθης “Διεσπαρμένη”, Διασπορά. Τα ἔθνη λέγουν· “ἡ Ιουδαία εἶναι θήραμα τοῦ καθενὸς ἀπὸ ἡμᾶς, διότι δεν ὑπάρχει πλέον κανεὶς νὰ ἐνδιαφέρεται δι’ αὐτήν”.
- Ιερ. 37,18 οὕτως εἶπε Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν Ἰακώβ καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ ἐλεήσω· καὶ οἰκοδομηθήσεται πόλις ἐπὶ τὸ ὕψος αὐτῆς, καὶ ὁ ναὸς κατὰ τὸ κρίμα αὐτοῦ καθεδεῖται.
- Ιερ. 37,18 Ὁ Κύριος ὁμῶς ἐτσι λέγει· Ἰδοὺ ἐγὼ θα ἐπαναφέρω ἐλευθέρους εἰς τὴν πατρίδα τῶν τοὺς αἰχμαλωτισθέντας καὶ παροικούντας εἰς τὴν Βαβυλῶνα Ιουδαίους. Θα εὐσπλαγχνισθῶ καὶ θα ἐλεήσω τοὺς αἰχμαλώτους αὐτοὺς. Τότε κάθε πόλις τῆς Ιουδαίας θα ανοικοδομηθῇ μεγαλοπρεπῆς, καὶ ὁ ναὸς θα ἀποκατασταθῇ, ὅπως ἔχει ὀρισθῇ δι’ αὐτόν.
- Ιερ. 37,19 καὶ ἐξελεύσονται ἀπ’ αὐτῶν ᾄδοντες καὶ φωνὴ παιζόντων· καὶ πλεονάσω αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ ἐλαττωθῶσι.
- Ιερ. 37,19 Καὶ θα ἐξέρχονται οἱ λυτρωμένοι Ἰσραηλίται ἀπὸ τὰς οἰκίας τῶν καὶ τὰς αὐλὰς τοῦ ναοῦ ᾄδοντες καὶ παίζον χαρμόσυνα μουσικὰ ὄργανα. Θα πληθύνω αὐτοὺς καὶ δεν θα ὀλιγοστεύσουν πλέον.
- Ιερ. 37,20 καὶ εἰσελεύσονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς τὸ πρότερον, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῶν κατὰ πρόσωπόν μου ὀρθωθήσεται· καὶ ἐπισκέψομαι τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς.
- Ιερ. 37,20 Τα τέκνα τῶν θα εἰσέρχονται εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ ναοῦ, ὅπως καὶ προηγουμένως, ἀσφαλῆ καὶ χαίροντα καὶ ἡ πιστοποίησις, ὅτι αὐτὰ εἶναι τὰ χαρούμενα τέκνα τῶν

λυτρωμένων πατέρων των, θα είναι ορθή ενώπιόν μου. Θα τους επισκεφθώ με ευμένειαν και θα συντρίψω εκείνους, οι οποίοι θα θελήσουν να τους θλίψουν.

Ιερ. 37,21 καὶ ἔσονται ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς, καὶ ὁ ἄρχων αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται· καὶ συνάξω αὐτούς, καὶ ἀποστρέψουσι πρὸς με, ὅτι τίς ἐστὶν οὗτος, ὃς ἔδωκε τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἀποστρέψαι πρὸς με; φησὶ Κύριος.

Ιερ. 37,21 Καὶ θα αναδειχθούν ἄνδρες ἰσχυροὶ καὶ ἱκανοὶ μεταξύ των Ἰσραηλιτῶν ἄρχοντες αὐτῶν. Καὶ ὁ ἓνας ἄρχων ὁ πλεόν ἐπίσημος θα ἐξέλθῃ ἀπὸ τον λαόν αὐτόν. Θα τους συγκεντρώσω καὶ θα ἐπιστρέψουν αὐτοὶ πρὸς ἐμέ, διότι ποῖος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἔχει παραδώσει τὴν καρδίαν του ἐπιστρέφων εἰς ἐμέ; Λέγει ὁ Κύριος.

Ιερ. 37,23 ὅτι ὀργὴ Κυρίου ἐξῆλθε θυμῶδης, ἐξῆλθεν ὀργὴ στρεφομένη, ἐπ' ἀσεβεῖς ἦξι.

Ιερ. 37,23 Μεγάλῃ ὀργῇ Κυρίου ἐξέσπασεν, ἐξῆλθεν ὀργὴ Κυρίου στρεφομένη πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις. Ἐναντίον των ἀσεβῶν θα ἐπέλθῃ.

Ιερ. 37,24 οὐ μὴ ἀποστραφῇ ὀργὴ θυμοῦ Κυρίου, ἕως ποιήσῃ καὶ ἕως καταστήσῃ ἐγχείρημα καρδίας αὐτοῦ· ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν γνῶσεσθε αὐτά.

Ιερ. 37,24 Ἡ ὀργὴ καὶ ὁ θυμὸς τοῦ Κυρίου δεν θα καταπαύσουν, ἕως ὅτου πραγματοποιήσουν καὶ φέρουν εἰς πέρας τὴν ἀπόφασιν τῆς καρδίας αὐτοῦ. Θα ἴδετε κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας με τὰ μάτια σας καὶ θα γνωρίσετε τὰ προφητευόμενα αὐτά.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 38 (Μαθ. 31)

Ιερ. 38,1 Ἐν τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ, εἶπε Κύριος, ἔσομαι εἰς Θεὸν τῷ γένει Ἰσραὴλ, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν.

- Ιερ. 38,1 Κατά την ευτυχή εκείνην εποχήν, εἶπεν ὁ Κύριος, ἐγὼ θα εἶμαι ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ γένους καὶ αὐτοὶ θα εἶναι εἰς ἐμέ λαός μου.
- Ιερ. 38,2 οὕτως εἶπε Κύριος· εὖρον θερμὸν ἐν ἐρήμῳ μετὰ ὀλωλότων ἐν μαχαίρᾳ· βαδίσατε καὶ μὴ ὀλέσητε τὸν Ἰσραήλ.
- Ιερ. 38,2 Ἐτσι εἶπεν ὁ Κύριος· Συνήντησα καύσωνα εἰς τὴν ἐρημον με πτώματα διασκορπισμένα φονευθέντων ὑπὸ μαχαίρας. Φυγετε σεις οἱ φονεῖς, μὴ τολμήσετε καὶ καταστρέψετε τὸν επανερχόμενον ἰσραηλιτικὸν λαόν.
- Ιερ. 38,3 Κύριος πόρρωθεν ὥφθη αὐτῷ· ἀγάπησιν αἰώνιον ἡγάπησά σε, διὰ τοῦτο εἴλκυσά σε εἰς οἰκτεῖρημα.
- Ιερ. 38,3 Ὁ Κύριος ἐφανερώθη στοὺς Ἰσραηλίτας εἰς χώραν μακρινήν. Με αἰωνίαν ἀγάπην σε ἔχω ἀγαπήσει, ἰσραηλιτικὴ λαέ. Διὰ τοῦτο σε εἴλκυσα πρὸς ἐμέ δια τοῦ ἐλέους καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας μου.
- Ιερ. 38,4 Ἔτι οἰκοδομήσω σε, καὶ οἰκοδομηθήσῃ, παρθένος Ἰσραήλ· ἔτι λήψῃ τύμπανόν σου καὶ ἐξελεύσῃ μετὰ συναγωγῆς παιζόντων.
- Ιερ. 38,4 Διὰ μίαν ἀκόμη φοράν θα σε ανοικοδομήσω καὶ θα ανοικοδομηθῇς συ, ὦ παρθένος, πόλις Ἱερουσαλήμ! Θα πάρῃς καὶ πάλιν τὸ τύμπανον τῆς χαράς, θα ἐξέλθῃς με πλῆθος ἀνθρώπων, ποὺ θα παίζουν με χαρὰν τα μουσικὰ τῶν ὄργανα.
- Ιερ. 38,5 Ἔτι φυτεύσατε ἀμπελῶνας ἐν ὄρεσι Σαμαρείας, φυτεύσατε καὶ αἰνέσατε.
- Ιερ. 38,5 Φυτεύσατε καὶ πάλιν ἀμπελῶνας εἰς τὰ ὄρη τῆς Σαμαρείας· φυτεύσατε καὶ δοξολογήσατε τὸν Κύριον,
- Ιερ. 38,6 ὅτι ἐστὶν ἡμέρα κλήσεως ἀπολογουμένων ἐν ὄρεσιν Ἐφραΐμ· ἀνάστητε καὶ ἀνάβητε εἰς Σιών πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.
- Ιερ. 38,6 διότι αὕτη εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς προσκλήσεως ὅλων ἐκείνων, οἱ

οποίοι απαντούν με προθυμίαν από τα όρη της Εφραίμ.
Σηκωθείτε και ανεβήτε στο όρος Σιών προς τον Κυριον τον
Θεόν μας.

Ιερ. 38,7 ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος τῷ Ἰακώβ· εὐφράνθητε καὶ
χρεμετίσατε ἐπὶ κεφαλὴν ἐθνῶν· ἀκουστὰ ποιήσατε καὶ
αἰνέσατε· εἶπατε· ἔσωσε Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸ
κατάλοιπον τοῦ Ἰσραήλ.

Ιερ. 38,7 Διότι ἐτσι εἶπεν ὁ Κύριος στὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν·
Ευφρανθήτε ὅλοι σας, χρεμετίσατε με χαρὰν, διότι θα
γίνετε ἀρχηγοὶ ἐθνῶν. Καμετε νὰ ακουσθοῦν αὐτὰ εἰς
πάντας, δοξολογήσετε τὸν Κυριον, εἶπατε· “ἔσωσεν ὁ
Κυριος τὸν λαόν του, τοὺς ἀπομείναντας ἀπὸ τὸν
Ἰσραηλιτικὸν λαόν”!

Ιερ. 38,8 ἰδοὺ ἐγὼ ἄγω αὐτοὺς ἀπὸ βορρᾶ καὶ συνάξω αὐτοὺς
ἀπ’ ἐσχάτου τῆς γῆς ἐν ἐορτῇ φασέκ· καὶ τεκνοποιήσει
ὄχλον πολύν, καὶ ἀποστρέψουσιν ὧδε.

Ιερ. 38,8 Ἰδοὺ ἐγώ, ὀδηγῶ αὐτοὺς εἰς τὴν πατρίδα τῶν ἀπὸ τας
περιοχὰς τοῦ βορρά, θὰ τοὺς συγκεντρώσω ἀπὸ τὰ ἅκρα
τῆς γῆς εἰς χαρμόσυνον ἐορτὴν Πάσχα. Ὁ λαὸς ὁ
ἰσραηλιτικὸς θὰ ἀποκτήσῃ τέκνα πολλὰ. Ὅλοι θὰ
ἐπανέλθουν με χαρὰν ἐδῶ.

Ιερ. 38,9 ἐν κλαυθμῷ ἐξῆλθον, καὶ ἐν παρακλήσει ἀνάξω αὐτοὺς
αὐλίζων ἐπὶ διώρυγας ὑδάτων ἐν ὁδῷ ὀρθῇ, καὶ οὐ μὴ
πλανηθῶσιν ἐν αὐτῇ· ὅτι ἐγενόμην τῷ Ἰσραήλ εἰς
πατέρα, καὶ Ἐφραὶμ πρωτότοκός μου ἐστίν.

Ιερ. 38,9 Με κλαυθμοὺς ἐξῆλθον διὰ τὸν τόπον τῆς ἐξορίας τῶν, με
χαρὰν μεγάλην θὰ τοὺς ἐπαναφέρω καταυλίζων αὐτοὺς εἰς
αὐλάκας ὑδάτων καὶ ὀδηγῶν αὐτοὺς διὰ τῆς ὀρθῆς καὶ
ευθείας οδοῦ, ὥστε νὰ μὴ παραπλανηθοῦν. Καὶ αὐτὰ, διότι
ἐγὼ ἐγίνα πατὴρ τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. Ὁ δὲ Εφραὶμ μου
εἶναι ἀγαπητός, ὥσαν πρωτότοκός μου υἱός.

Ιερ. 38,10 Ἀκούσατε λόγους Κυρίου, ἔθνη, καὶ ἀναγγεῖλατε εἰς

νήσους τὰς μακρόθεν· εἶπατε· ὁ λικμήσας τὸν Ἰσραὴλ
καὶ συνάξει αὐτὸν καὶ φυλάξει αὐτὸν ὡς ὁ βόσκων
ποιμνιον αὐτοῦ.

Ιερ. 38,10 Ακούσατε τους λόγους του Κυρίου όλα τα ἔθνη,
αναγγείλατε αὐτοὺς εἰς τας πλέον μακρυνὰς νήσους. Εἶπατε
ὅτι ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος ἐλίχνισε καὶ διεσκόρπισε τὸν
ισραηλιτικὸν λαόν, θα συνάξη καὶ πάλιν αὐτόν, θα τὸν
φυλάξη καὶ θα τὸν περιφρουρήσῃ, ὅπως ὁ καλὸς ποιμὴν,
που βόσκει τὸ ποίμνιόν του.

Ιερ. 38,11 ὅτι ἐλυτρώσατο Κύριος τὸν Ἰακώβ, ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ
χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ.

Ιερ. 38,11 Διότι ὁ Κύριος ἐλύτρωσε πράγματι τοὺς ἀπογόνους τοῦ
Ἰακώβ. Τοὺς ἐβγαλεν ἐλευθέρους ἀπὸ τὰ χέρια ἰσχυροτέρων
ἐχθρῶν των.

Ιερ. 38,12 καὶ ἤξουσι καὶ εὐφρανθήσονται ἐν τῷ ὄρει Σιών· καὶ
ἤξουσιν ἐπ' ἀγαθὰ Κυρίου, ἐπὶ γῆν σίτου καὶ οἴνου καὶ
καρπῶν καὶ κτηνῶν καὶ προβάτων, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ
αὐτῶν ὥσπερ ξύλον ἔγκαρπον. καὶ οὐ πεινάσουσιν ἔτι.

Ιερ. 38,12 Οὗτοι θα ἐπανεέλθουν καὶ θα εὐφρανθῶν στο ὄρος Σιών.
Θα ἐπανεέλθουν εἰς τὰ ἀγαθὰ τοῦ Κυρίου· εἰς τὴν χώραν τοῦ
αφθόνου σίτου καὶ τοῦ οἴνου καὶ τῶν καρπῶν καὶ τῶν
κτηνῶν καὶ τῶν προβάτων. Ἡ ζωὴ αὐτῶν θα εἶναι ὡσάν το
δένδρον το πλουσιόκαρπον. Ποτὲ πλέον δεν θα πεινάσουν.

Ιερ. 38,13 τότε χαρήσονται παρθένοι ἐν συναγωγῇ νεανίσκων, καὶ
πρεσβῦται χαρήσονται, καὶ στρέψω τὸ πένθος αὐτῶν
εἰς χαρμονὴν καὶ ποιήσω αὐτοὺς εὐφραينوμένους.

Ιερ. 38,13 Τότε θα χαροῦν αἱ παρθένοι αὐτῶν εἰς συγκέντρωσιν νέων
ανδρῶν καὶ οἱ πρεσβύτεροι θα χαροῦν. Δι' ὅλους μεταβάλλω
τὸ ἔως τότε πένθος τῶν ἀπὸ τὰ δεινὰ τῆς ἐξορίας καὶ
δουλείας εἰς χαράν. Θα κάμω αὐτοὺς χαίροντας καὶ
αγαλλομένους.

Ιερ. 38,14 μεγαλυνῶ καὶ μεθύσω τὴν ψυχὴν τῶν ἱερέων υἱῶν Λευί,

καὶ ὁ λαὸς μου τῶν ἀγαθῶν μου ἐμπλησθήσεται.

Ιερ. 38,14

Θα δοξάσω και θα εξυψώσω και θα μεθύσω με χαράν την ζώήν των ιερέων, των απογόνων του Λευϊ. Ο δε λαός μου θα χορτάση από τα αγαθά μου.

Ιερ. 38,15

οὕτως εἶπε Κύριος· φωνὴ ἐν Ῥαμᾶ ἠκούσθη θρήνου καὶ κλαυθοῦ καὶ ὀδυρμοῦ· Ῥαχήλ ἀποκλαιομένη οὐκ ἤθελε παύσασθαι ἐπὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῆς, ὅτι οὐκ εἰσὶν.

Ιερ. 38,15

Ετσι εἶπεν ο Κυριος· Εἰς την περιοχὴν Ραμὰ ηκούσθη φωνὴ θρήνου και κλαυθμοῦ και οδυρμού. Η Ραχήλ ἐκλαιε και δεν ἤθελε να παρηγορηθῇ και να παύση τον θρόνον της δια τα τέκνα της, διότι αὐτὰ δεν υπάρχουν πλέον.

Ιερ. 38,16

οὕτως εἶπε Κύριος· διαλειπέτω ἡ φωνὴ σου ἀπὸ κλαυθοῦ καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀπὸ δακρύων σου, ὅτι ἔστι μισθὸς τοῖς σοῖς ἔργοις, καὶ ἐπιστρέψουσιν ἐκ γῆς ἐχθρῶν,

Ιερ. 38,16

Ο Κυριος ὁμως ἐτσι εἶπε προς αὐτήν· θα σταματήση πλέον η φωνὴ του κλαυθμοῦ σου και τα δάκρυα ἀπὸ τα μάτια σου, διότι υπάρχει αμοιβὴ των κόπων σου, τα δε τέκνα σου θα επανέλθουν ἀπὸ την χώραν των εχθρῶν των, δια να εγκατασταθoύν εἰς την πατρίδα των.

Ιερ. 38,17

μόνιμον τοῖς σοῖς τέκνοις.

Ιερ. 38,17

Αὐτὴ δε η εγκατάστασις των τέκνων σου θα εἶναι μόνιμος.

Ιερ. 38,18

ἀκοὴν ἤκουσα Ἐφραὶμ ὀδυρομένου· ἐπαίδευσάς με καὶ ἐπαιδεύθην ἐγὼ· ὥσπερ μόσχος οὐκ ἐδιδάχθην· ἐπίστρεψόν με, καὶ ἐπιστρέψω, ὅτι σὺ Κύριος ὁ Θεός μου.

Ιερ. 38,18

Ηκουσα πολὺ καλὰ τον λαόν της φυλῆς Εφραὶμ να οδύρεται και να λέγη· “με ετιμώρησες με την παιδαγωγικὴν σου ράβδον και ετιμωρήθην· ἀλλὰ ἐγὼ ασύνετος, ὅπως το μοσχάρι, δεν ἐπαιδαγωγήθην και δεν ἐδιδάχθην ἀπὸ την τιμωρίαν. Οδηγησόν με, Κυριε, εἰς ἐπιστροφὴν και μετάνοιαν και ἐγὼ θα ἐπιστρέψω ἐν μετάνοια προς σέ, διότι

συ είσαι ο Κύριος και ο Θεός μου.

Ιερ. 38,19 ὅτι ὕστερον αἰχμαλωσίας μου μετενόησα καὶ ὕστερον τοῦ γνῶναί με ἐστέναξα ἐφ' ἡμέρας αἰσχύνης καὶ ὑπέδειξά σοι, ὅτι ἔλαβον ὄνειδισμόν ἐκ νεότητός μου.

Ιερ. 38,19 Επειτα ἀπὸ τὴν πικρίαν τῆς αἰχμαλωσίας καὶ εξορίας μου ἐγὼ μετενόησα καὶ, ἀφοῦ ἐλαβα γνῶσιν καὶ πείραν τῶν σφαλμάτων μου καὶ τῆς παιδαγωγίας σου, ἐστέναξα διὰ τὰς ἡμέρας τῆς παρακοῆς μου καὶ τῆς αἰσχύνης μου. Ἀνεκοίνωσα καὶ ἀπεκάλυψα εἰς σέ, ὅτι ἀπὸ τὰ χρόνια τῆς νεότητάς μου ἐξ αἰτίας τῶν αμαρτιῶν μου ἐλαβα ὄνειδισμόν, ἐβυθίσθην εἰς ἐξευτελισμόν.

Ιερ. 38,20 υἱὸς ἀγαπητὸς Ἐφραὶμ ἐμοί, παιδίον ἐντρυφῶν, ὅτι ἄνθ' ὧν οἱ λόγοι μου ἐν αὐτῷ, μνεία μνησθήσομαι αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσά ἐπ' αὐτῷ, ἐλεῶν ἐλεήσω αὐτόν, φησὶ Κύριος.

Ιερ. 38,20 Ὁ Θεός, δεχόμενος τὴν μετάνοιαν τοῦ λαοῦ του, ἀπαντά· Ὁ Ἐφραὶμ εἶναι ἀγαπητὸς εἰς ἐμέ, χαριτωμένον καὶ προσφιλὲς τέκνον μου. Επειδὴ τώρα πλέον οἱ λόγοι μου παραμένουν εἰς αὐτόν πρὸς καθοδήγησίν του ἐγὼ θὰ τον ἐνθυμηθῶ. Διὰ τοῦτο ἔσπευσά με ἀγάπην πρὸς αὐτόν. Πλουσίως θὰ ἐλεήσω καὶ θὰ βοηθήσω αὐτόν, λέγει ὁ Κύριος.

Ιερ. 38,21 Στήσον σεαυτὴν Σιών, ποιήσον τιμωρίαν, δὸς καρδίαν σου εἰς τοὺς ὦμους· ὁδὸν ἣ ἐπορεύθης ἀποστράφηθι, παρθένος Ἰσραὴλ, ἀποστράφηθι εἰς τὰς πόλεις σου πενθοῦσα.

Ιερ. 38,21 Πόλις Σιών, σήκω ἀπὸ τὴν δουλείαν, στάσου ὀρθία, ἐλαβες καὶ ἐξεπλήρωσες τὴν τιμωρίαν σου. Βαλε καρδιά, θάρρος στο στήθος σου, εγκατάλειψε πλέον τὴν ὁδὸν τῆς εξορίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐβαδισες καὶ ἐπᾶνελθε, συ πενθοῦσα καὶ πολυπικραμμένη κόρη μου Ἱερουσαλὴμ, ξαναγύρισε εἰς τὰς πόλεις σου.

Ιερ. 38,22 ἕως πότε ἀποστρέψεις, θυγάτηρ ἡτιμωμένη; ὅτι ἔκτισε

Κύριος σωτηρίαν εἰς καταφύτευσιν καινήν, ἐν σωτηρίᾳ περιελεύσονται ἄνθρωποι.

Ιερ. 38,22 Εως πότε θα βραδύνῃς να επανέλθῃς εἰς την πατρίδα σου, καταφρονημένη και κατεντροπιασμένη θυγάτηρ; Ο Κύριος ἐπραγματοποίησε σωτηρίαν δια σέ, ὥστε να καταφυτευθῇς και να εγκατασταθῇς, νέα και καθαρά, εἰς την ὥραν σου. Οἱ ἄνθρωποι ὅλοι θα περιπατοῦν σωσμένοι και ἐλεύθεροι.

Ιερ. 38,23 ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος· ἔτι ἐροῦσι τὸν λόγον τοῦτον ἐν γῇ Ἰούδα καὶ ἐν πόλεσιν αὐτοῦ, ὅταν ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ· εὐλογημένος Κύριος ἐπὶ δίκαιον ὅρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ

Ιερ. 38,23 Διότι ἐτσι εἶπεν ὁ Κύριος· Ἀλλὴν μίαν φοράν εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ἰούδα και εἰς τὰς πόλεις αὐτοῦ, ὅταν ἐγὼ θα ἐπαναφέρω ἐλευθέρους και λυτρωμένους τοὺς αἰχμαλώτους του, ἐκεῖ θα πουν αὐτὸν τὸν λόγον· Ἀς δοξολογῇται και ἀς υμνολογῇται ὁ Κύριος ἐπάνω εἰς τὸ δίκαιον και ἅγιον ὅρος του, εἰς τὴν Σιών.

Ιερ. 38,24 καὶ ἐνοικοῦντες ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ ἅμα γεωργῶν, καὶ ἀρθήσεται ἐν ποιμνίῳ.

Ιερ. 38,24 Θα γεμίσουν ἀπὸ κατοίκους παντὸς ἐπαγγέλματος αἱ πόλεις τοῦ Ἰούδα. Εἰς ὅλην δὲ τὴν υπαίθρον περιοχὴν τῆς Ἰουδαίας μαζὴ και ἐκ παραλλήλου με τοὺς πολυάριθμους γεωργοὺς θα ὑπάρχουν και ἀναρίθμητα ποίμνια.

Ιερ. 38,25 ὅτι ἐμέθυσα πᾶσαν ψυχὴν διψῶσαν καὶ πᾶσαν ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησα.

Ιερ. 38,25 Διότι ἐγὼ ἐδῶσα πλούσια τὰ δῶρά μου εἰς ὅλους. Εμέθυσα με χαρὰν κάθε ψυχὴν, ἡ ὁποία ἕως τώρα ἦτο διψασμένη. Και κάθε πεινῶσαν ψυχὴν θα τὴν χορτάσω με τὸ παραπάνω.

Ιερ. 38,26 διὰ τοῦτο ἐξηγέρθην καὶ εἶδον, καὶ ὁ ὕπνος μου ἡδύς μοι ἐγενήθη.

Ιερ. 38,26 Ο δὲ προφήτης Ἰερεμίας λέγει· Εσηκώθηκα ἀπὸ τὸν ὕπνον

μου, είδα και κατενόησα τα αποκαλυπτικά αυτά ενύπνια, που μου εχαρίσεν ο Κυριος, και ησθάνθην ότι ο ύπνος μου ήτο κατ' εξοχήν γλυκύς και ευχάριστος.

Ιερ. 38,27 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ σπερῶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὸν Ἰούδα σπέρμα ἀνθρώπου καὶ σπέρμα κτήνους.

Ιερ. 38,27 Δια τούτο, λέγει ο Κυριος, ιδού έρχονται ημέραι, κατά τας οποίας εγώ θα πληθύνω τον Ισραηλιτικόν λαόν και την φυλήν του Ιούδα εις ανθρώπους και εις κτήνη.

Ιερ. 38,28 καὶ ἔσται ὥσπερ ἐγρηγόρουν ἐπ' αὐτοὺς καθαιρεῖν καὶ κακοῦν, οὕτως γρηγορήσω ἐπ' αὐτοὺς τοῦ οἰκοδομεῖν καὶ καταφυτεῦειν, φησὶ Κύριος.

Ιερ. 38,28 Οπως δε άλλοτε εγρηγορούσα εναντίον αυτών, δια να τους κρημνίσω από τα αγαθά και την δόξαν των και να τους αποστείλω συμφοράς, ετσι θα αγρυπνώ τώρα δι' αυτούς, δια να τους ανοικοδομήσω και τους καταφυτεύσω και τους εγκαταστήσω μονίμως εις την χώραν των, λέγει ο Κυριος.

Ιερ. 38,29 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐ μὴ εἴπωσιν· οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα, καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἡμωδίασαν.

Ιερ. 38,29 Κατά τας ευτυχείς εκείνας ημέρας της επανόδου της ελευθερίας και της ανέσεως, δεν θα εἶπουν πλέον οι άνθρωποι την παροιμίαν· “οι πατέρες έφαγαν το άγουρο σταφύλι και εμούδιασαν τα δόντια των τέκνων”.

Ιερ. 38,30 ἀλλ' ἢ ἕκαστος ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἀμαρτίᾳ ἀποθανεῖται, καὶ τοῦ φαγόντος τὸν ὄμφακα αἰμωδιάσουσιν οἱ ὀδόντες αὐτοῦ.

Ιερ. 38,30 Αλλα ο καθένας θα τιμωρηθῇ δια θανάτου δια την ιδικήν του αμαρτίαν. Θα μουδιάσουν τα δόντια εκείνου, ο οποίος θα φάγη τα άγουρα σταφύλια.

Ιερ. 38,31 ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ καὶ τῷ οἴκῳ Ἰούδα διαθήκην καινήν,

Ιερ. 38,31 Ιδού, έρχονται ευτυχείς ημέραι, λέγει ο Κυριος, και θα

συνάψω με τους Ισραηλίτας και τους Ιουδαίους νέαν Διαθήκην.

Ιερ. 38,32 οὐ κατὰ τὴν διαθήκην, ἣν διεθέμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, καὶ ἐγὼ ἡμέλησα αὐτῶν, φησὶ Κύριος.

Ιερ. 38,32 Αυτή δεν θα είναι ὁμοία με την Διαθήκην, την οποίαν συνήψα με τους προγόνους των κατὰ την εποχὴν εκείνην, που ἐν τῇ στοργῇ μου καὶ τῇ παντοδυναμίᾳ μου τους ἐπῆρα ἀπὸ τα χέρια καὶ τους ἐβγαλα ἐλευθέρους ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, διότι ἐκεῖνοι δεν ἐμείναν πιστοὶ καὶ δεν ἐτήρησαν τὴν Διαθήκην μου, καὶ ἐγὼ τους παρημέλησα ἐξ αἰτίας των παρανομιῶν των, λέγει ὁ Κύριος.

Ιερ. 38,33 ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη μου, ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, φησὶ Κύριος· διδοὺς δώσω νόμους εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν γράψω αὐτοὺς· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν.

Ιερ. 38,33 Αυτή είναι ἡ Διαθήκη μου, τὴν οποίαν ἐγὼ θα συνάψω με τὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν ἐπεὶ ἀπὸ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει ὁ Κύριος. Θα δώσω ἀσφαλῶς καὶ βεβαίως Νομοὺς κατανοητοὺς καὶ δεκτοὺς εἰς τὴν διάνοιάν των· θα γράψω αὐτοὺς εἰς τὴν καρδίαν των. Θα εἶμαι δι' αὐτοὺς ὁ Θεὸς των καὶ αὐτοὶ θα εἶναι δι' ἐμέ ὁ λαός μου.

Ιερ. 38,34 καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ λέγων· γινῶθι τὸν Κύριον· ὅτι πάντες εἰδῆσουσί με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν, ὅτι ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι. -

Ιερ. 38,34 Δεν θα διδάξουν πλέον ὁ καθένας τὸν συμπολίτην του καὶ ὁ ἀδελφὸς τὸν ἀδελφόν του λέγων· “μάθε ἀπὸ ἐμέ καὶ

γνώρισε τον Κυριον”, διότι πάντες θα με γνωρίσουν από τον μικρόν έως τον μεγάλον, επειδή εγώ θα είμαι γεμάτος έλεος και συγγνώμην δια τας αμαρτίας των. Και δεν θα ενθυμηθώ πλέον τας αμαρτίας των.

Ιερ. 38,35 Έάν υψωθῇ ὁ οὐρανὸς εἰς τὸ μετέωρον, φησὶ Κύριος, καὶ ἐὰν ταπεινωθῇ τὸ ἔδαφος τῆς γῆς κάτω, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀποδοκιμῶ τὸ γένος Ἰσραὴλ, φησὶ Κύριος, περὶ πάντων, ὧν ἐποίησαν.

Ιερ. 38,35 Και εἰάν, ἔστω, υψωθῇ ὁ ουρανὸς στο χάος του διαστήματος, λέγει ὁ Κυριος, καὶ εἰάν ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς βυθισθῇ κάτω, ἐγὼ δεν θα ἀποδοκιμάσω πλέον τὸ ἰσραηλιτικὸν γένος, λέγει ὁ Κυριος, δι' ὅλας ἐκεῖνας τὰς παρανομίας, τὰς ὁποίας διέπραξαν.

Ιερ. 38,36 οὕτως εἶπε Κύριος ὁ δοὺς τὸν ἥλιον εἰς φῶς τῆς ἡμέρας, σελήνην καὶ ἀστέρας εἰς φῶς τῆς νυκτός, καὶ κραυγὴν ἐν θαλάσῃ καὶ ἐβόμβησε τὰ κύματα αὐτῆς, Κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ·

Ιερ. 38,36 Ἐτσι εἶπεν ὁ Κυριος, ὁ ὁποῖος δίδει τὸν ἥλιον, ὥστε νὰ φωτίζεται ἡ ἡμέρα, τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς φῶς τῆς νυκτός, τὴν βοήν τῆς θαλάσσης, ὅταν συνταράσῃ τὰ κύματα τῆς οὐρανίας, τοῦ ὁποῖου τὸ Ὄνομα εἶναι ὁ Παντοκράτωρ.

Ιερ. 38,37 ἐὰν παύσωνται οἱ νόμοι οὗτοι ἀπὸ προσώπου μου, φησὶ Κύριος, καὶ τὸ γένος Ἰσραὴλ παύσεται γενέσθαι ἔθνος κατὰ πρόσωπόν μου πάσας τὰς ἡμέρας.

Ιερ. 38,37 Και εἰάν ἀτονήσουν καὶ παύσουν οἱ νόμοι, ποὺ διέπουν τὸν ουρανὸν καὶ τὴν γῆν, λέγει ὁ Κυριος, τότε καὶ τὸ ἰσραηλιτικὸν γένος θα παύσῃ πλέον νὰ εἶναι ἔθνος ἐνώπιόν μου ὅλας τὰς ἡμέρας.

Ιερ. 38,38 ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ οἰκοδομηθήσεται πόλις τῷ Κυρίῳ ἀπὸ πύργου Ἀναμεῆλ ἕως πύλης τῆς γωνίας·

- Ιερ. 38,38 Ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει ο Κυριος, κατά τας οποίας η πόλις Σιών θα ανοικοδομηθή εις δόξαν του Κυρίου από τον πύργον του Αναμεήλ μέχρι και της πύλης της γωνίας.
- Ιερ. 38,39 καὶ ἐξελεύσεται ἡ διαμέτρησις αὐτῆς ἀπέναντι αὐτῶν ἕως βουνῶν Γαρήβ καὶ περικυκλωθήσεται κύκλῳ ἐξ ἐκλεκτῶν λίθων·
- Ιερ. 38,39 Και θα επεκταθούν τα όρια αυτής έως τα υψώματα Γαρήβ, η δε πόλις θα κλεισθῇ όλόγυρα με τείχος από πολυτίμους λίθους.
- Ιερ. 38,40 καὶ πάντες Ἀσαρημῶθ ἕως Ναχὰλ Κέδρων, ἕως γωνίας πύλης ἵππων ἀνατολῆς ἀγίασμα τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ ἐκλίπη καὶ οὐ μὴ καθαιρεθῇ ἕως τοῦ αἰῶνος.
- Ιερ. 38,40 Ολη η αγροτική περιοχή έως εις την κοιλάδα των Κέδρων και μέχρι της γωνίας της πύλης των ἵππων προς ανατολάς, θα εἶναι αφιερωμένη στον Κυριον. Ποτέ πλέον δεν θα παύση υπάρχουσα η νέα Σιών και δεν θα κρημνισθῇ στον αἰῶνα του αἰῶνος.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 39 (Μασ. 32)

- Ιερ. 39,1 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ δεκάτῳ βασιλεῖ Σεδεκία, οὗτος ἐνιαυτὸς ὀκτωκαιδέκατος τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος·
- Ιερ. 39,1 Ο λόγος, ο οποίος ἦλθεν εκ μέρους του Κυρίου προς τον Ιερεμίαν κατά το δέκατον ἔτος της βασιλείας του Σεδεκίου. Αυτό το ἔτος ἦτο το δέκατον ὀγδοον ἔτος της βασιλείας του Ναβουχοδονόρος, του βασιλέως της Βαβυλώνας.
- Ιερ. 39,2 καὶ δύνამις βασιλέως Βαβυλῶνος ἐχαράκωσεν ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ Ἰερεμίας ἐφυλάσσετο ἐν αὐλῇ τῆς φυλακῆς, ἥ ἐστὶν ἐν οἴκῳ βασιλέως,

- Ιερ. 39,2 Τότε η στρατιωτική δύναμις του βασιλέως της Βαβυλώνος επολιόρκει την Ιερουσαλήμ, ο δε Ιερεμίας εφυλάσσετο κλεισμένος εις την αυλήν της φυλακής, η οποία ευρίσκετο εις τα βασιλικά ανάκτορα.
- Ιερ. 39,3 ἐν ᾗ κατέκλεισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας λέγων·
διατί σὺ προφητεύεις λέγων; οὕτως εἶπε Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὴν πόλιν ταύτην ἐν χερσὶ βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ λήψεται αὐτήν,
- Ιερ. 39,3 Εἰς αὐτὴν τὸν κατέκλεισεν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας λέγων·
“διατί συ προφητεύεις ἔτσι καὶ λέγεις· ἰδοὺ, ἐγὼ παραδίδω τὴν πόλιν αὐτὴν εἰς τὰ χέρια τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλώνος καὶ αὐτὸς θὰ τὴν καταλάβῃ;
- Ιερ. 39,4 καὶ Σεδεκίας οὐ μὴ σωθῇ ἐκ χειρὸς τῶν Χαλδαίων, ὅτι παραδόσει παραδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ λαλήσει στόμα αὐτοῦ πρὸς στόμα αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὄψονται,
- Ιερ. 39,4 Ο δε Σεδεκίας δεν θα διασωθῇ ἀπὸ τὰ χέρια τῶν Χαλδαίων, ἀλλ' ὅπωςδήποτε θὰ παραδοθῇ εἰς τὰ χέρια τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλώνος. Θὰ ἐπικοινωνήσῃ με αὐτὸν προσωπικῶς, θὰ ομιλήσῃ στόμα πρὸς στόμα, τὰ μάτια τοῦ θὰ ἴδουν τὰ μάτια ἐκείνου.
- Ιερ. 39,5 καὶ εἰσελεύσεται Σεδεκίας εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἐκεῖ καθιεῖται.
- Ιερ. 39,5 Ο βασιλεὺς Σεδεκίας θὰ οδηγηθῇ αἰχμάλωτος εἰς τὴν Βαβυλῶνα καὶ θὰ ὑποχρεωθῇ νὰ ἐγκατασταθῇ ἐκεῖ”.
- Ιερ. 39,6 καὶ λόγος Κυρίου ἐγενήθη πρὸς Ἱερεμίαν λέγων·
- Ιερ. 39,6 Καὶ ἄλλος λόγος ἀπηυθύνθη ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν Ἱερεμίαν ὁ ἐξῆς·
- Ιερ. 39,7 ἰδοὺ Ἀναμεὴλ υἱὸς Σαλῶμ ἀδελφοῦ πατρὸς σου ἔρχεται πρὸς σὲ λέγων· κτῆσαι σεαυτῷ τὸν ἀγρόν μου τὸν ἐν Ἀναθῶθ, ὅτι σοὶ κρίσις παραλαβεῖν εἰς κτῆσιν.

- Ιερ. 39,7 Ιδού, έρχεται προς σε ο Αναμεήλ, ο υιός του Σαλώμ, αδελφού του πατρός σου, δια να είπη προς σέ· αγόρασε και πάρε ιδικόν σου αυτόν τον αγρόν, ο οποίος ευρίσκεται εις Αναθώθ, διότι εις σε ανήκει το δικαίωμα να τον εξαγοράσης και τον απόκτησης.
- Ιερ. 39,8 καὶ ἦλθε πρὸς με Ἀναμεήλ υἱὸς Σαλώμ, ἀδελφοῦ πατρός μου, εἰς τὴν αὐλὴν τῆς φυλακῆς καὶ εἶπε· κτῆσαι σεαυτῷ τὸν ἀγρόν μου τὸν ἐν γῇ Βενιαμὴν τὸν ἐν Ἀναθώθ, ὅτι σοὶ κρίμα κτήσασθαι αὐτόν, καὶ σὺ πρεσβύτερος. καὶ ἔγνων ὅτι λόγος Κυρίου ἐστὶ,
- Ιερ. 39,8 Τότε, λέγει ο προφήτης, ἦλθε προς ἐμέ ο Αναμεήλ, ο υιός του Σαλώμ, αδελφού του πατρός μου, εις την αυλήν, όπου υπήρχεν η φυλακή, και μου εἶπεν· “αγόρασε ως ιδιοκτησίαν σου τον αγρόν μου, που υπάρχει εις την χώραν Βενιαμίν, εις την περιοχὴν Αναθώθ. Διότι σύμφωνα με τον Νομον συ δικαιούσαι να εξαγοράσης και απόκτησης αὐτόν, διότι εἶσαι ο μεγαλύτερος μεταξύ των συγγενών”. Εγὼ ἀντελήφθην ὅτι αὐτὸ ἦτο λόγος του Κυρίου προς ἐμέ.
- Ιερ. 39,9 καὶ ἐκτησάμην τὸν ἀγρόν Ἀναμεήλ υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρός μου καὶ ἔστησα αὐτῷ ἑπτὰ σίκλους καὶ δέκα ἀργυρίου·
- Ιερ. 39,9 Δια τοῦτο ηγόρασα τὸν αγρόν του Αναμεήλ, υιού του Σαλώμ, του αδελφού του πατρός μου και ἐζύγισα και ἐμέτρησα εις αὐτόν δέκα ἐπτὰ σίκλους ἀργυρούς.
- Ιερ. 39,10 καὶ ἔγραψα εἰς βιβλίον καὶ ἐσφραγισάμην καὶ διεμαρτυράμην μάρτυρας καὶ ἔστησα τὸ ἀργύριον ἐν ζυγῷ.
- Ιερ. 39,10 Εἶπα το συμβόλαιον σχετικῶς με την αγοραπωλησίαν του αγρού, το ἐσφράγισα, το ἐπεβεβαίωσα δια μαρτύρων και ἐζύγισα το ἀργύριον εις ζυγόν.
- Ιερ. 39,11 καὶ ἔλαβον τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως τὸ ἐσφραγισμένον καὶ τὸ ἀνεγνωσμένον

Ιερ. 39,11	Επήρα το συμβόλαιον τούτο της αποκτήσεως του αγρού, το κεκυρωμένον με σφραγίδας, αλλά ανοικτόν εις κοινήν θεάν.
Ιερ. 39,12	καὶ ἔδωκα αὐτὸ τῷ Βαρούχ υἱῷ Νηρίου υἱῷ Μασσαίου κατ' ὀφθαλμούς Ἀναμεήλ υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρός μου καὶ κατ' ὀφθαλμούς τῶν ἀνδρῶν τῶν παρεστηκότων καὶ γραφόντων ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς κτήσεως καὶ κατ' ὀφθαλμούς τῶν Ἰουδαίων τῶν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.
Ιερ. 39,12	Ἐδωκα το συμφωνητικόν αὐτό της αγοράς στον Βαρούχ, υἱόν του Νηρίου, υἱού του Μασσαίου, ἐπὶ παρουσία του Ἀναμεήλ, υἱού του ἀδελφοῦ του πατρός μου, και ἐπὶ παρουσία των ἀνδρῶν, οἱ οἱποῖοι παρευρέθησαν ὡς μάρτυρες και οἱ οἱποῖοι εἶχαν υπογράψει το συμβόλαιον της αγοραπωλησίας και ἐνώπιον των ἄλλων Ἰουδαίων, οἱ οἱποῖοι εὐρίσκοντο εἰς την αὐλήν της φυλακῆς.
Ιερ. 39,13	καὶ συνέταξα τῷ Βαρούχ κατ' ὀφθαλμούς αὐτῶν λέγων·
Ιερ. 39,13	Ἐδωσα δε ἐντολήν στον Βαρούχ ἐνώπιον ὅλων αὐτῶν λέγων·
Ιερ. 39,14	οὕτως εἶπε Κύριος παντοκράτωρ· λάβε τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως τοῦτο καὶ τὸ βιβλίον τὸ ἀνεγνωσμένον καὶ θήσεις αὐτὸ εἰς ἀγγεῖον ὀστράκινον, ἵνα διαμείνη ἡμέρας πλείους.
Ιερ. 39,14	Ἐτσι μου εἶπε Κύριος ὁ παντοκράτωρ· πάρε το συμβόλαιον αὐτό τη αγοραπωλησίας, αὐτό το συμβόλαιον, το οἱποῖον ἀνεγνώσθη και υπεγράφη και ποθετήσατέ το μέσα εἰς ἓνα πῆλινον δοχεῖον, δια να μένη ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐκεῖ ἀσφαλές.
Ιερ. 39,15	ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος· ἔτι κτηθήσονται ἀγροὶ καὶ οἰκίαι καὶ ἀμπελῶνες ἐν τῇ γῇ ταύτῃ. -
Ιερ. 39,15	Διότι ἐτσι εἶπεν ὁ Κύριος· Θα αγορασθoύν δια συμβολαίων ἀγροὶ και οἰκίαι και ἀμπελῶνες εἰς την χώραν αὐτήν.
Ιερ. 39,16	Καὶ προσευξάμην πρὸς Κύριον μετὰ τὸ δοῦναί με τὸ

- βιβλίον τῆς κτήσεως πρὸς Βαρούχ υἱὸν Νηρίου λέγων·
Ιερ. 39,16 Αφοῦ παρέδωσα το συμβόλαιον τοῦτο της αγοράς στον Βαρούχ, τον υἱὸν του Νηρίου, προσηυχήθην προς τον Κυριον και εἶπα·
- Ιερ. 39,17 ὦ Κύριε, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τῇ ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ καὶ τῷ μετεώρῳ, οὐ μὴ ἀποκρυβῇ ἀπὸ σοῦ οὐθέν,
Ιερ. 39,17 “ὦ Κυριε, συ εν τη απείρῳ σου δυνάμει και δια της παντοδυνάμου δεξιᾶς σου, εδημιούργησες τον ουρανὸν και την γην και τίποτε δεν εἶναι δυνατόν να αποκρυβῇ ἀπὸ σέ.
- Ιερ. 39,18 ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας καὶ ἀποδιδούς ἁμαρτίας πατέρων εἰς κόλπους τέκνων αὐτῶν μετ’ αὐτούς, ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς,
Ιερ. 39,18 Συ εἶσαι ἐκεῖνος, ο οποίος κάμνεις μεν ἔλεος εἰς χιλιάδας ἀνθρώπων, ἄλλα και πληρώνεις τας ἀδικίας των πατέρων στους κόλπους των παιδιῶν των, ἔπειτα ἀπὸ αὐτούς. Συ εἶσαι ο μέγας και παντοδύναμος Θεός.
- Ιερ. 39,19 Κύριος μεγάλης βουλῆς καὶ δυνατὸς τοῖς ἔργοις, ὁ Θεὸς ὁ μέγας, ὁ παντοκράτωρ καὶ μεγαλὸνυμος Κύριος· οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων δοῦναι ἐκάστω κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ·
Ιερ. 39,19 Εἶσαι ο Κυριος και ο Θεός των μεγάλων σχεδίων και αποφάσεων, παντοδύναμος εἰς τα ἔργα, Θεός ο μέγας, ο παντοκράτωρ, ο μεγαλὸνυμος Κυριος. Οι οφθαλμοί σου εἶναι εστραμμένοι και παρακολουθοῦν τους τρόπους και τους δρόμους της ζωῆς των ἀνθρώπων, δια να αποδωσῃς στον καθένα σύμφωνα με την πορείαν του.
- Ιερ. 39,20 ὃς ἐποίησας σημεῖα καὶ τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐν τοῖς γηγενέσι· καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα, ὡς ἡμέρα αὕτη
Ιερ. 39,20 Συ εἶσαι ἐκεῖνος, ο οποίος ἐκάμες σημεῖα και τέρατα εἰς την χώραν της Αιγύπτου μέχρι της ἡμέρας αὐτῆς και στον

Ισραηλιτικὸν λαὸν καὶ τοὺς ἐντοπίους. Καὶ ἔτσι ἔκαμες γνωστὸν καὶ ἐνδοξὸν τὸ Ὄνομά σου μέχρι καὶ τῆς ἡμέρας αὐτῆς.

Ιερ. 39,21 καὶ ἐξήγαγες τὸν λαὸν σου Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασιν, ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ

Ιερ. 39,21 Σὺ ἐβγάλες ἐλεύθερον τὸν λαὸν σου τὸν ἰσραηλιτικὸν ἀπὸ τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου με σημεία καὶ τέρατα, τα ὁποῖα ἐπραγματοποίησες με τὴν παντοδύναμον δεξιάν σου καὶ με τὸν πανίσχυρον βραχίονά σου,

Ιερ. 39,22 καὶ ἐν ὁράμασι μεγάλοις· καὶ ἔδωκας αὐτοῖς τὴν γῆν ταύτην, ἣν ὤμοσας τοῖς πατράσιν αὐτῶν, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.

Ιερ. 39,22 καὶ διὰ μέσου μεγάλων καὶ θαυμαστῶν ὁραμάτων· καὶ ἔδωκες εἰς αὐτοὺς τὴν χώραν αὐτήν, διὰ τὴν ὁποῖαν εἶχες ὀρκισθῆ στους προγόνους των, χώραν ὅπου ῥέει γάλα καὶ μέλι.

Ιερ. 39,23 καὶ εἰσήλθοσαν καὶ ἐλάβοσαν αὐτήν καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς σου καὶ ἐν τοῖς προστάγμασί σου οὐκ ἐπορεύθησαν· ἅπαντα, ἃ ἐνετείλω αὐτοῖς οὐκ ἐποίησαν· καὶ ἐποίησας συμβῆναι αὐτοῖς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα.

Ιερ. 39,23 Ἐκεῖνοι εἰσήλθον ἐλεύθεροι καὶ κατέλαβαν ὡς κύριοι αὐτήν, ἀλλὰ δὲν υπήκουσαν εἰς τὴν φωνήν σου καὶ δὲν ἐπορεύθησαν σύμφωνα με τὰς ἐντολάς σου. Δὲν ἐτήρησαν καὶ δὲν ἐπραξαν ὅλα ἐκεῖνα, τα ὁποῖα τοὺς εἶχες διατάξει. Διὰ τοῦτο καὶ ἐπέτρεψας νὰ συμβοῦν εἰς αὐτοὺς ὅλαι αὐταὶ αἱ συμφοραί.

Ιερ. 39,24 ἰδοὺ ὄχλος ἥκει εἰς τὴν πόλιν ταύτην συλλαβεῖν αὐτήν, καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλδαίων τῶν πολεμούντων αὐτήν ἀπὸ προσώπου μαχαίρας καὶ τοῦ λιμοῦ· ὥς ἐλάλησας, οὕτως ἐγένετο.

Ιερ. 39,24 Ἰδοὺ, λοιπὸν, τώρα ὅτι πολὺς στρατὸς ἔχει ἐπέλθει ἐναντίον

της πόλεως αυτής, δια να την καταλάβη. Η πόλις θα παραδοθή εις τα χέρια των Χαλδαιών, οι οποίοι πολεμούν εναντίον της. Θα παραδοθή με την δύναμιν της μαχαίρας των πολιορκούντων αυτήν και του λιμού, ο οποίος επικρατεί έντος αυτής. Οπως είπες, έτσι ασφαλώς και θα γίνη· είναι σαν να έγινε.

Ιερ. 39,25 καὶ σὺ λέγεις πρὸς με· κτῆσαι σεαυτῷ τὸν ἀγρὸν ἀργυρίου· καὶ ἔγραψα βιβλίον καὶ ἐσφραγισάμην καὶ ἐπεμαρτυράμην μάρτυρας· καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλδαιῶν.

Ιερ. 39,25 Συ όμως, παρά ταῦτα, λέγεις προς ἐμέ· αγόρασε και ἀπόκτησε δια τον εαυτὸν σου τον αγρὸν αὐτὸν με καταβολὴν ἀργυρίου. Εγὼ ηγόρασα, συνέταξα το συμβόλαιον, το εσφράγισα, το επεβεβίωσα δια μαρτύρων. Η πόλις παρά ταῦτα θα παραδοθῇ ασφαλώς εις τα χέρια των Χαλδρίων”.

Ιερ. 39,26 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

Ιερ. 39,26 Ηλθε προς ἐμέ και ἄλλος λόγος Κυρίου, ο οποίος μου εἶπεν·

Ιερ. 39,27 ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς πάσης σαρκός, μὴ ἀπ’ ἐμοῦ κρυβήσεται τι;

Ιερ. 39,27 Εγὼ εἶμαι ο Κυριος και Θεὸς πάσης σαρκός, μήπως και εἶναι ποτέ δυνατόν να αποκρυβῇ κάτι ἀπὸ ἐμέ;

Ιερ. 39,28 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· δοθεῖσα παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ λήψεται αὐτήν,

Ιερ. 39,28 Δια τοῦτο ἐτσι εἶπεν ο Κυριος ο Θεὸς του Ισραὴλ· Ασφαλώς και βεβαίως θα παραδοθῇ η πόλις αὐτὴ εις τα χέρια του βασιλέως της Βαβυλώνας, ο οποίος και θα την καταλάβη.

Ιερ. 39,29 καὶ ἥξουσιν οἱ Χαλδαῖοι πολεμοῦντες ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ καύσουσι τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρὶ καὶ κατακαύσουσι τὰς οἰκίας, ἐν αἷς ἐθυμιῶσαν ἐπὶ τῶν δωμάτων αὐτῶν τῇ Βάαλ καὶ ἔσπευδον σπονδὰς θεοῖς

ἐτέροις πρὸς τὸ παραπικρᾶναι με.

Ιερ. 39,29

Οι Χαλδαῖοι, οἱ ὁποῖοι τώρα πολεμοῦν τὴν πόλιν αὐτήν, θα εἰσέλθουν ἐντὸς αὐτῆς, θα καύσουν αὐτὴν τὴν πόλιν, θα παραδώσουν στο πῦρ ὅλας τὰς οἰκίας, εἰς τὰ δωμάτια τῶν ὁποίων οἱ Ἰουδαῖοι προσέφεραν θυμιάματα λατρείας στὸν Βααλ καὶ ἔκαναν σπονδὰς εἰς θεοὺς ξένους, εἰδωλολατρικούς, δια νὰ με παροργίσουν καὶ παραπικρᾶνουν.

Ιερ. 39,30

ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα μόνοι ποιοῦντες τὸ πονηρὸν κατ' ὀφθαλμούς μου ἐκ νεότητος αὐτῶν.

Ιερ. 39,30

Διότι ὑπὲρ πάντα ἄλλον, τὰ τέκνα τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τὰ τέκνα τοῦ Ἰούδα, αὐτοὶ διέπρατταν τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν μου ἀπὸ ἀρχῆς τῆς υπάρξεως τῶν.

Ιερ. 39,31

ὅτι ἐπὶ τὴν ὀργὴν μου καὶ ἐπὶ τὸν θυμὸν μου ἦν ἡ πόλις αὕτη, ἀφ' ἧς ἡμέρας ὠκοδόμησαν αὐτὴν καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἀπαλλάξαι αὐτὴν ἀπὸ προσώπου μου,

Ιερ. 39,31

Δια τοῦτο ἡ πόλις αὕτη εἶναι ἀντικείμενον τῆς ὀργῆς μου καὶ τοῦ δικαίου θυμοῦ μου, ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν τὴν ἀνοικοδόμησαν μέχρι τῆς ἡμέρας αὐτῆς, δια νὰ τὴν εξαφανίσω ἀπὸ τὰ μάτια μου.

Ιερ. 39,32

διὰ πάσας τὰς πονηρίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, ὧν ἐποίησαν πικρᾶναι με αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν, ἄνδρες Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ,

Ιερ. 39,32

Καὶ τοῦτο ἐξ αἰτίας ὅλων τῶν πονηριῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, τὰς ὁποίας αὐτοὶ διέπραξαν, δια νὰ με πικρᾶνουν καὶ παροργίσουν· αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς τῶν καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν καὶ οἱ ἱερεῖς τῶν καὶ οἱ ψευδοπροφῆται τῶν, οἱ ἄνδρες τῆς φυλῆς Ἰούδα οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

Ιερ. 39,33

καὶ ἀπέστρεψαν πρὸς με νῶτον καὶ οὐ πρόσωπον· καὶ

ἐδίδαξα αὐτοὺς ὀρθρου, καὶ ἐδίδαξα, καὶ οὐκ ἤκουσαν
ἔτι λαβεῖν παιδείαν.

Ιερ. 39,33 Ολοι αυτοί εγύρισαν προς ἐμέ τα νώτα των, και ὄχι το
πρόσωπόν των. Καθε πρωῒαν τους ἐδίδασκα το θέλημά μου,
τους ἐδίδασκα και αυτοί δεν υπήκουσαν, δια να
συμμορφωθούν και λάβουν την πατρικήν μου παιδαγωγίαν.

Ιερ. 39,34 καὶ ἔθηκαν τὰ μιάσματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ, οἷ
ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, ἐν ἀκαθαρσίαις
αὐτῶν,

Ιερ. 39,34 Ετοποθέτησαν τα μιὰ εἰδωλά των μαζή με τας
βρωμερότητας των ἐντος του ναοῦ, οπου ἐγένετο ἐπικλησίς
του Ονόματός μου.

Ιερ. 39,35 καὶ ὠκοδόμησαν τοὺς βωμοὺς τῇ Βάαλ τοὺς ἐν φάραγγι
υἱοῦ Ἐννόμ τοῦ ἀναφέρειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς
θυγατέρας αὐτῶν τῷ Μολὸχ βασιλεῖ, ἃ οὐ συνέταξα
αὐτοῖς καὶ οὐκ ἀνέβη ἐπὶ καρδίαν μου, τοῦ ποιῆσαι τὸ
βδέλυγμα τοῦτο πρὸς τὸ ἐφαμαρτεῖν τὸν Ἰούδαν. -

Ιερ. 39,35 Ανοικοδόμησαν βωμοὺς προς τιμὴν του Βααλ εἰς την
κοιλιάδα υἱοῦ Ἐννόμ, δια να προσφέρουν ἐκεῖ ὡς θυσίας
τοὺς υἱοὺς των και τας θυγατέρας των στο εἰδωλον Μολόχ,
τον βασιλέα και κύριον, ὅπως τον εθεωρούσαν. Εγὼ ὁμως
ποτέ δεν τοὺς εἶχα διατάξει να κάμουν αὐτά και ποτέ δεν
διεννοήθην να παρακινήσω τον Ἰσραηλ να λατρεύσῃ τα
βδελυρά εἰδωλα και να αμαρτήσῃ ἔτσι ο ιουδαϊκὸς λαός.

Ιερ. 39,36 Καὶ νῦν οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν πόλιν,
ἣν σὺ λέγεις· παραδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως
Βαβυλῶνος ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν ἀποστολῇ.

Ιερ. 39,36 Και τώρα ἔτσι εἶπεν ο Κυριος, ο Θεός του ισραηλιτικῦ
λαοῦ, ἐναντίον της πόλεως, περί της οποίας συ ομιλεῖς· θα
παραδοθῇ αὐτή εἰς τα χέρια του βασιλέως της Βαβυλώνος
με την δυναμιν της μαχαίρας ἐκείνου και του λιμοῦ που θα
ἐπικρατῇ εἰς αὐτήν· οἱ δε κάτοικοί της θα οδηγηθούν

αιχμάλωτοι εις εξορίαν.

Ιερ. 39,37 ἰδοὺ ἐγὼ συνάγω αὐτοὺς ἐκ πάσης τῆς γῆς, οὓς διέσπειρα αὐτοὺς ἐκεῖ ἐν ὀργῇ μου καὶ τῷ θυμῷ μου καὶ ἐν παροξυσμῷ μεγάλῳ, καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ καθιῶ αὐτοὺς πεποιθότας,

Ιερ. 39,37 Ἀλλὰ, ἰδοὺ ἐγὼ θα συγκεντρώσω πάλιν αὐτοὺς ἀπὸ ὅλην τὴν γῆν, ὅπου ἐγὼ τοὺς διεσκόρπισα ἐξ αἰτίας τῆς δικαίας ὀργῆς μου καὶ τοῦ θυμοῦ μου καὶ στον παροξυσμόν τῆς δικαίας ἀγανακτήσεώς μου, καὶ θα τοὺς ἐπαναφέρω στον τόπον τούτον καὶ θα τοὺς εγκαταστήσω σταθεροὺς καὶ ασφαλεῖς εἰς αὐτόν.

Ιερ. 39,38 καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν.

Ιερ. 39,38 Θα εἶναι τότε αὐτοὶ δι' ἐμέ λαός καὶ θα εἶμαι ἐγὼ εἰς αὐτοὺς ὁ Θεός.

Ιερ. 39,39 καὶ δώσω αὐτοῖς ὁδὸν ἑτέραν καὶ καρδίαν ἑτέραν φοβηθῆναί με πάσας τὰς ἡμέρας καὶ εἰς ἀγαθὸν αὐτοῖς καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν μετ' αὐτοὺς.

Ιερ. 39,39 Θα δώσω εἰς αὐτοὺς νέαν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν μου, δια νὰ τὴν ἀκολουθήσουν. Ἀλλήν δε καρδίαν θα θέσω ἐντὸς αὐτῶν, δια νὰ με φοβούνται καὶ νὰ με σέβωνται ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς τῶν πρὸς τὸ καλὸν αὐτῶν τῶν ἰδίων καὶ τῶν τέκνων τῶν, τὰ ὁποῖα θα ἔλθουν ὑστέρᾳ ἀπὸ αὐτοῦς.

Ιερ. 39,40 καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην αἰωνίαν, ἣν οὐ μὴ ἀποστρέψω ὀπίσθεν αὐτῶν· καὶ τὸν φόβον μου δώσω εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν πρὸς τὸ μὴ ἀποστήναι αὐτοὺς ἀπ' ἐμοῦ.

Ιερ. 39,40 Θα συνάψω με αὐτοὺς αἰωνίαν Διαθήκην, τὴν ὁποῖαν δὲν θα ἀκυρώσω καὶ δὲν θα ἀπομακρύνω ἀπὸ αὐτοῦς. Θα θέσω ἐντὸς τῆς καρδίας τῶν τὸν φόβον μου, δια νὰ μὴ ἀπομακρυνθοῦν πλέον ἀπὸ ἐμέ.

Ιερ. 39,41 καὶ ἐπισκέψομαι τοῦ ἀγαθῶσαι αὐτοὺς καὶ φυτεύσω

αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ ἐν πίστει καὶ ἐν πάσῃ καρδίᾳ καὶ ἐν πάσῃ ψυχῇ.

Ιερ. 39,41 Τότε ἐγώ, με ὅλην μου την καρδίαν και με ὅλην μου την ψυχὴν, θα τους επισκεφθῶ ἐν τη ἀγαθότητί μου, δια να τους ἀναδείξω ἀγαθοὺς. Θα τους καταφυτεύσω εἰς την χώραν αὐτὴν ἀσφαλεῖς και σταθεροὺς.

Ιερ. 39,42 ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος· καθὰ ἐπήγαγον ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον πάντα τὰ κακὰ τὰ μεγάλα ταῦτα, οὕτως ἐγὼ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς πάντα τὰ ἀγαθὰ, ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτοὺς.

Ιερ. 39,42 Ἐτσι εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅπως ἐπέφερα ἐναντίον τοῦ λαοῦ αὐτῶν ὅλας τὰς μεγάλας αὐτὰς τιμωρίας και συμφοράς, ἔτσι θα ἀποστείλω πρὸς αὐτοὺς ὅλα τὰ ἀγαθὰ, ὅπως εἶχα ὑποσχεθῇ δι' αὐτοὺς.

Ιερ. 39,43 καὶ κτηθήσονται ἔτι ἀγροὶ ἐν τῇ γῇ, ἥ σὺ λέγεις· ἄβατός ἐστιν ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ κτήνους καὶ παρεδόθησαν εἰς χεῖρας Χαλδαίων.

Ιερ. 39,43 Καὶ πάλιν θα ἀγοράζονται ἀπὸ αὐτοὺς ἀγροὶ εἰς την χώραν αὐτὴν, δια την ὁποίαν συ προφητεύεις και λέγεις· Ἐρημος και ἄβατος θα γίνῃ αὐτὴ ἀπὸ ἀνθρώπους και κτήνη, διότι θα παραδοθῇ εἰς τὰ χέρια τῶν Χαλδαίων.

Ιερ. 39,44 καὶ κτήσονται ἀγροὺς ἐν ἀργυρίῳ, καὶ γράψεις βιβλίον καὶ σφραγιῇ καὶ διαμαρτυρῇ μάρτυρας ἐν γῇ Βενιαμὶν καὶ κύκλῳ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πόλεσιν Ἰούδα καὶ ἐν πόλεσι τοῦ ὄρους καὶ ἐν πόλεσι τῆς Σεφηλὰ καὶ ἐν πόλεσι τῆς Ναγέβ, ὅτι ἀποστρέψω τὰς ἀποικίας αὐτῶν.

Ιερ. 39,44 Οἱ Ἰουδαῖοι θα ἀγοράσουν με τὰ χρήματα τῶν ἀγροὺς και πάλιν, θα συντάσσωνται πρὸς τούτοις συμβόλαια ἀγοραπωλησίας, θα σφραγίζωνται αὐτὰ και θα ἐπιβεβαιώνονται με μάρτυρας εἰς την χώραν Βενιαμὶν, εἰς τὰ περίχωρα τῆς Ἱερουσαλὴμ, εἰς τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα, εἰς τὰς πόλεις τῆς ορεινῆς περιοχῆς, τὰς πόλεις τῆς Σεφηλὰ και εἰς

τας πόλεις Ναγέβ. Αυτά θα πραγματοποιηθούν, διότι εγώ
θα επαναφέρω ελευθέρους τους αιχμαλώτους Ιουδαίους εις
την πατρίδα των.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 40 (Μασ. 33)

- Ιερ. 40,1 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν δεύτερον, καὶ αὐτὸς ἦν ἔτι δεδεμένος ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς λέγων·
- Ιερ. 40,1 Ἦλθε λόγος παρὰ Κυρίου πρὸς τον Ιερεμίαν δια δευτέραν φοράν, ὅταν αὐτὸς ἦτο ἀκόμη δεμένος εις την αυλὴν της φυλακῆς λέγων·
- Ιερ. 40,2 οὕτως εἶπε Κύριος ποιῶν γῆν καὶ πλάσσων αὐτήν τοῦ ἀνορθῶσαι αὐτήν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ·
- Ιερ. 40,2 Ἐτσι εἶπεν ο Κυριος οποιος εδημιούργησε την γην, διαμόρφωσεν αὐτήν και την εστήριξε, και του οποιου το ὄνομα εἶναι Κυριος.
- Ιερ. 40,3 κέκραξον πρὸς με, καὶ ἀποκριθήσομαί σοι καὶ ἀπαγγελῶ σοι μεγάλα καὶ ἰσχυρά, ἃ οὐκ ἔγνωνς αὐτά.
- Ιερ. 40,3 Κράξε με πίστιν και επιμονήν προς ἐμέ και ἐγὼ θα σου ἀποκριθῶ, θα σου ἀποκαλύψω μεγάλα και ισχυρά, τα οποία δεν ἔχεις γνωρίσει ἕως τώρα.
- Ιερ. 40,4 ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ περὶ οἴκων τῆς πόλεως ταύτης καὶ περὶ οἴκων βασιλέως Ἰούδα τῶν καθηρημένων εἰς χάρακας καὶ προμαχῶνας
- Ιερ. 40,4 Διότι ἔτσι ωμίλησεν ο Κυριος ο Θεός του ισραηλιτικού λαοῦ δια τους οἴκους της πόλεως αὐτῆς, δια τα ἀνάκτορα του βασιλέως Ἰούδα, τα οποία θα κατεδαφισθοῦν, δια να γίνουν χαρακώματα και προμαχώνες,
- Ιερ. 40,5 τοῦ μάχεσθαι πρὸς τοὺς Χαλδαίους καὶ πληρῶσαι αὐτήν τῶν νεκρῶν τῶν ἀνθρώπων, οὓς ἐπάταξα ἐν ὀργῇ μου καὶ ἐν θυμῷ μου, καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ’

αὐτῶν περὶ πασῶν τῶν πονηριῶν αὐτῶν·

Ιερ. 40,5

ὥστε να μάχωνται ἐκεῖ οἱ Ἰουδαῖοι ἐναντίον τῶν Χαλδαίων
καὶ να γεμίσουν τὴν πόλιν αὐτὴν ἀπὸ πτώματα ἀνθρώπων,
τοὺς οὗς ἐγώ, ἐν τῇ δικαίᾳ μου ὀργῇ καὶ τῷ θυμῷ,
ἐκτύπησα καὶ ἐγύρισα ἀλλοῦ τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ αὐτοῦ
ἐξ αἰτίας ὅλων τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν, οὗς εἶχαν
διαπράξει.

Ιερ. 40,6

ἰδοὺ ἐγὼ ἀνάγω αὐτῇ συνοῦλῳσιν καὶ ἴαμα καὶ
φανερῶσω αὐτοῖς εἰσακούειν καὶ ἰατρεύσω αὐτὴν καὶ
ποιήσω αὐτοῖς εἰρήνην καὶ πίστιν.

Ιερ. 40,6

Ἀλλ' ἰδοὺ ὅτι ἐγὼ θα ἐπιφέρω κατόπιν εἰς αὐτὴν, εἰς τὴν
Ἱερουσαλὴμ, θεραπείαν καὶ ἐπούλῳσιν τῶν πληγῶν τῆς. Θα
καθοδηγήσω καὶ θα διδάξω αὐτοὺς, να με ὑπακούουν. Θα
τὴν θεραπεύσω καὶ θα τὴν ἰατρεύσω ἐξ ὁλοκλήρου. Θα
συνάψω με αὐτοὺς εἰρήνην καὶ θα τοὺς ἐμπνεύσω
ἀξιοπιστίαν πρὸς ἐμέ καὶ τοὺς λόγους μου.

Ιερ. 40,7

καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν Ἰούδα καὶ τὴν ἀποικίαν
Ἰσραὴλ καὶ οἰκοδομήσω αὐτοὺς καθὼς τὸ πρότερον.

Ιερ. 40,7

Θα ἐπαναφέρω ἐλευθέρους τοὺς εἰς τὴν ἐξορίαν
αἰχμαλώτους τῆς φυλῆς Ἰούδα καὶ τοὺς εἰς τὴν ἐξορίαν
αἰχμαλώτους τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ καὶ θα ἀποκαταστήσω
αὐτοὺς, ὅπως καὶ προηγουμένως, εἰς τὴν χώραν τῶν.

Ιερ. 40,8

καὶ καθαρῶ αὐτοὺς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν, ὧν
ἡμάρτοσάν μοι, καὶ οὐ μὴ μνησθήσομαι ἀμαρτιῶν
αὐτῶν, ὧν ἡμάρτόν μοι καὶ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ.

Ιερ. 40,8

Θα ἀπαλλάξω καὶ θα καθαρίσω αὐτοὺς ἀπὸ ὅλας τὰς
ἀδικίας, διὰ τῶν ὁποίων εἶχαν ἀμαρτήσῃ ἐνώπιόν μου, καὶ
δεν θα ἐνθυμηθῶ πλέον τὰς ἀμαρτίας, τὰς ὁποίας αὐτοὶ
διέπραξαν με τὴν παρακοὴν καὶ τὴν ἀπομάκρυνσίν τῶν ἀπὸ
ἐμέ.

Ιερ. 40,9

καὶ ἔσται εἰς εὐφροσύνην καὶ αἴνεσιν καὶ εἰς
μεγαλειότητα παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς, οἵτινες ἀκούσονται

πάντα τὰ ἀγαθὰ, ἃ ἐγὼ ποιήσω, καὶ φοβηθήσονται καὶ πικρανθήσονται περὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν καὶ περὶ πάσης τῆς εἰρήνης, ἧς ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς. -

Ιερ. 40,9

Και θα εἶναι και θα μείνη η Ιερουσαλήμ τότε εἰς κατάστασιν ευφροσύνης και δόξης και μεγαλείου ανάμεσα εἰς ὅλους τοὺς λαοὺς της γῆς, οἱ οἱποῖοι θα πληροφορηθοῦν ὅλα αὐτὰ τα ἀγαθὰ, που θα προσφέρω και θα πραγματοποιήσω εἰς αὐτήν, και θα φοβηθοῦν και θα πικρανθοῦν ἀπὸ την ζήλειαν των δι' ὅλας αὐτάς τας δωρεάς μου προς αὐτήν και δια την πλήρη εἰρήνην, την οἱοῖαν ἐγὼ θα ἀποκαταστήσω μεταξὺ του λαοῦ της.

Ιερ. 40,10

Οὕτως εἶπε Κύριος· ἔτι ἀκουσθήσεται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ὃ ὑμεῖς λέγετε· ἔρημός ἐστιν ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν, ἐν πόλεσιν Ἰούδα καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλήμ, ταῖς ἡρημωμέναις παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωπον καὶ κτήνη,

Ιερ. 40,10

Εἰτι εἶπεν ὁ Κύριος· Δια την πόλιν, δια την οἱοῖαν σεις λέγετε ὅτι εἶναι ἐρημος ἀπὸ ἀνθρώπων και ἀπὸ ζῶα, δια τας πόλεις της περιοχῆς του βασιλείου Ἰούδα και τας ἔξωθεν και τας γύρω ἀπὸ την Ιερουσαλήμ ἐρημωμένας αὐτάς περιοχάς, που δεν θα ὑπάρχουν ἄνθρωποι και κτήνη,

Ιερ. 40,11

φωνὴ εὐφροσύνης καὶ φωνὴ χαρμοσύνης, φωνὴ νυμφίου καὶ φωνὴ νύμφης, φωνὴ λεγόντων· ἐξομολογεῖσθε Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι χρηστὸς Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ εἰσίοισουσιν δῶρα εἰς οἶκον Κυρίου, ὅτι ἀποστρέψω πᾶσαν τὴν ἀποικίαν τῆς γῆς ἐκείνης κατὰ τὸ πρότερον, εἶπε Κύριος·

Ιερ. 40,11

στον τόπον, λοιπόν, αὐτόν θα ἀκουσθῇ φωνὴ ἀγαλλιάσεως και φωνὴ χαράς, φωνὴ χαρμόσυτος νυμφίου και φωνὴ νύμφης, φωνὴ ἀνθρώπων, οἱ οἱποῖοι θα ψάλλουν και θα λέγουν· “δοξολογήστε τον Κυριον, τον παντοκράτορα, διότι εἶναι ἀγαθὸς και διότι το ἔλεός του μένει στον αἰῶνα”. Θα

προσφέρουν τότε με πίστιν και χαράν δώρα στον ναόν του Κυρίου. Διότι εγώ θα επαναφέρω όλους τους αιχμαλώτους εξορίστους της γης εκείνης και θα τους αποκαταστήσω ελευθέρους, όπως και προηγουμένως, είπε ο Κύριος.

Ιερ. 40,12 οὕτως εἶπε Κύριος τῶν δυνάμεων· ἔτι ἔσται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ τῷ ἐρήμῳ παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωπον καὶ κτήνος καὶ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ καταλύματα ποιμένων κοιταζόντων πρόβατα·

Ιερ. 40,12 Τοιουτοτρόπως εἶπεν ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Θα ἔλθῃ εποχή, κατὰ την οποίαν στον ἐρημον τούτον τόπον, που δεν υπάρχουν σήμερον ἄνθρωποι καὶ κτήνη, θα υπάρξουν εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς περιοχῆς αὐτῆς ποιμένες, οἱ οἱποῖοι θα βόσκουν καὶ θα ἀσφαλίζουν εἰς τὰς μάνδρας τῶν πρόβατα·

Ιερ. 40,13 ἐν πόλεσι τῆς ὀρεινῆς καὶ ἐν πόλεσι τῆς Σεφηλὰ καὶ ἐν πόλεσι τῆς Ναγέβ καὶ ἐν γῇ Βενιαμὶν καὶ ἐν ταῖς κύκλῳ Ἱερουσαλήμ καὶ ἐν πόλεσιν Ἰούδα ἔτι παρελεύσεται πρόβατα ἐπὶ χεῖρα ἀριθμοῦντος, εἶπε Κύριος.

Ιερ. 40,13 εἰς τὰς πόλεις τῆς ὀρεινῆς περιοχῆς, εἰς τὰς πόλεις τῆς Σεφηλὰ, εἰς τὰς πόλεις Ναγέβ, εἰς τὴν περιοχὴν Βενιαμὶν καὶ εἰς τὰς κύκλῳ ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ περιοχάς. Εἰς τὰς πόλεις τῆς Ἰουδαίας γενικῶς, θα περάσουν πάλιν πρόβατα κάτω ὁπὸ τὸ χεῖρ τοῦ ποιμένας, που θα τα μετρά, λέγει ὁ Κύριος.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 41 (Μασ. 34)

Ιερ. 41,1 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου (καὶ Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ πᾶν τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἀρχῆς αὐτοῦ ἐπολέμουν ἐπὶ Ἱερουσαλήμ καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Ἰούδα) λέγων·

- Ιερ. 41,1 Λογος, ο οποίος απηυθύνθη εκ μέρους του Κυρίου προς τον Ιερεμίαν κατά την εποχήν, κατά την οποίαν ο Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς και όλος ο στρατός του και όλα τα βασίλεια του κόσμου, που είχαν υποταχθή εις αυτόν, επολεμούσαν κατά της Ιερουσαλήμ και εναντίον όλων των άλλων πόλεων του Ιουδα· και ο λόγος αυτός είπεν·
- Ιερ. 41,2 οὕτως εἶπε Κύριος· βάδισον πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα καὶ ἐρεῖς αὐτῷ· οὕτως εἶπε Κύριος· παραδόσει παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ συλλήψεται αὐτήν καὶ καύσει αὐτήν ἐν πυρί·
- Ιερ. 41,2 Ἐτσι εἶπεν ο Κύριος· πῆγαινε πρὸς τον Σεδεκίαν τον βασιλέα του ιουδαϊκού βασιλείου και εἶπε πρὸς αὐτον· αὐτὰ λέγει ο Κύριος· ασφαλῶς και βεβαίως θα παραδοθῇ ἡ πόλις αὐτή εις τας χεῖρας του βασιλέως της Βαβυλώνας, ο οποίος και θα την κατολάβῃ και θα την παραδώσῃ στο πυρ.
- Ιερ. 41,3 καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῆς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ καὶ συλλήψει συλληφθήσῃ καὶ εἰς χεῖρας αὐτοῦ δοθήσῃ, καὶ ὀφθαλμοί σου τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὄψονται καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ μετὰ τοῦ στόματός σου λαλήσει, καὶ εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσῃ.
- Ιερ. 41,3 Και συ ο ἴδιος δεν θα διασωθῇς ἀπὸ το χέρι του βασιλέως της Βαβυλώνας. Ασφαλῶς και βεβαίως θα συλληφθῇς και θα παραθοθῇς εις τα χέρια αὐτοῦ. Οι οφθαλμοί σου θα ἴδουν τους οφθαλμούς του, και το στόμα ἐκείνου θα ομιλήσῃ με σέ, και το στόμα σου πρὸς ἐκείνον· και ἔπειτα θα οδηγηθῇς εις την Βαβυλῶνα αιχμάλωτος.
- Ιερ. 41,4 ἀλλὰ ἄκουσον τὸν λόγον Κυρίου, Σεδεκία βασιλεῦ Ἰούδα· οὕτως λέγει Κύριος·
- Ιερ. 41,4 Ἀλλὰ ἀκουσε τον, λόγον του Κυρίου, Σεδεκία, βασιλεῦ του Ιουδαϊκού βασιλείου. Ἐτσι λέγει ο Κύριος·
- Ιερ. 41,5 ἐν εἰρήνῃ ἀποθανῇ, καὶ ὥς ἔκλαυσαν τοὺς πατέρας σου

τοὺς βασιλεύσαντας πρότερόν σου, κλαύσονται καὶ σέ,
οὐαὶ Κύριε, καὶ ἕως ἄδου κόψονται σε· ὅτι λόγον ἐγὼ
ἐλάλησα, εἶπε Κύριος.

Ιερ. 41,5 Ἐν τέλει θα ἀπόθνης ειρηνικόν θάνατον και ὅπως
ἐκλαυσαν τους πατέρας σου, οι οποίοι εβασίλευσαν
προηγούμενως ἀπὸ σέ, ἐτσι θα κλαύσουν και δια σέ. Και θα
αναφωνοῦν· “αλλοίμονον Κυριε ! εχάσαμεν τον βασιλέα”!
Οι κοπετοί και οι θρήνοι θα φθάσουν ἕως εἰς αὐτόν τον
ἀδην. Θα γίνουν αὐτά, διότι ἐγὼ ωμίλησα και εἶπα, λέγει
Κυριος.

Ιερ. 41,6 καὶ ἐλάλησεν Ἰερεμίας πρὸς τὸν βασιλέα Σεδεκίαν
πάντας τοὺς λόγους τούτους ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ιερ. 41,6 Ο Ἰερεμίας πράγματι εἶπε πρὸς τον Σεδεκίαν εἰς την
Ἱερουσαλήμ ὅλους αὐτοὺς τους λόγους.

Ιερ. 41,7 καὶ ἡ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος ἐπολέμει ἐπὶ
Ἱερουσαλήμ καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, ἐπὶ Λαχίς καὶ ἐπὶ
Ἀζηκά, ὅτι αὗται κατελείφθησαν ἐν πόλεσιν Ἰούδα
πόλεις ὀχυραί.

Ιερ. 41,7 Ἡ στρατιωτικὴ δύναμις του βασιλέως της Βαβυλώνας,
επολεμοῦσεν ἐναντίον της Ἱερουσαλήμ και ἐναντίον των
πόλεων του ιουδαϊκοῦ βασιλείου, ἐναντίον της Λαχίς και της
Αζηκά, διότι μεταξύ ὅλων των ἄλλων πόλεων του ιουδαϊκοῦ
βασιλείου αὐταί, καθ' ὃ οχυραὶ πόλεις, ἀπέμεναν ἐλεύθεραι
και δεν εἶχαν καταληφθῇ ἀκόμη ἀπὸ τον
Ναβουχοονόσορα.

Ιερ. 41,8 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἰερεμίαν παρὰ Κυρίου μετὰ
τὸ συντελέσαι τὸν βασιλέα Σεδεκίαν διαθήκην πρὸς τὸν
λαὸν τοῦ καλέσαι ἄφεσιν,

Ιερ. 41,8 Λογος, ο οποίος εκ μέρους του Κυρίου ἦλθε πρὸς τον
Ἰερεμίαν ἔπειτα ἀπὸ την συμφωνίαν, την ὁποίαν συνήψεν ο
βασιλεὺς Σεδεκίας πρὸς τον λαὸν τον ἰσραηλιτικόν, δια να
κηρύξη και δώση ἐλευθερίαν εἰς ὅλους τους δούλους.

- Ιερ. 41,9 τοῦ ἐξαποστεῖλαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, τὸν Ἑβραῖον καὶ τὴν Ἑβραίαν ἐλευθέρους, πρὸς τὸ μὴ δουλεύειν ἄνδρα ἐξ Ἰούδα·
- Ιερ. 41,9 Δηλαδή κάθε Ιουδαῖος να αφήσει ελεύθερον τον δούλον του και καθένας να αφήσει ελευθέραν την δούλην του, τον Εβραῖον και την Εβραίαν, όλους ελευθέρους, ὥστε να μη υπάρχη κανείς πλέον δούλος ἀπὸ τους Ιουδαίους.
- Ιερ. 41,10 καὶ ἐπεστράφησαν πάντες οἱ μεγιστᾶνες καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ εἰσελθόντες ἐν τῇ διαθήκῃ τοῦ ἀποστεῖλαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ καὶ ἑώσαν
- Ιερ. 41,10 Ἐπειτα ὁμως ἡλλαξαν γνώμην ὅλοι οἱ ἄρχοντες και ὅλος ο λαός, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον μέρος και ἐδέχθησαν την συμφωνίαν αὐτήν, δια να αφήσουν ο καθένας ελεύθερον τον δούλον του, ο καθένας ελευθέραν την δούλην του,
- Ιερ. 41,11 αὐτοὺς εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας.
- Ιερ. 41,11 και ἐκράτησαν αὐτοὺς ὡς δούλους και ὡς δούλας.
- Ιερ. 41,12 καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν λέγων·
- Ιερ. 41,12 Τότε ἐγινε πάλιν λόγος Κυρίου πρὸς τον Ιερεμίαν λέγων·
- Ιερ. 41,13 οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ἐγὼ διεθέμην διαθήκην πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἐξελάμην αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας, λέγων·
- Ιερ. 41,13 Ἐτσι εἶπε Κύριος ο Θεός του ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ· ἐγὼ συνήψα διαθήκην πρὸς τους προγόνους σας κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην, κατὰ την ὁποίαν ἐβγάλα αὐτοὺς ἐλευθέρους ἀπὸ την χώραν της Αἰγύπτου, ἀπὸ τον οἶκον αὐτόν της δουλείας λέγων·
- Ιερ. 41,14 ὅταν πληρωθῇ ἕξ ἔτη, ἀποστελεῖς τὸν ἀδελφόν σου τὸν Ἑβραῖον, ὃς παραθήσεται σοι· καὶ ἐργᾶται σοι ἕξ ἔτη, καὶ ἐξαποστελεῖς αὐτὸν ἐλεύθερον. καὶ οὐκ ἤκουσάν μου καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν.

- Ιερ. 41,14 όταν συμπληρωθούν εξ έτη δουλείας, θα αφήσης ελεύθερον τον αδελφόν σου τον Εβραϊον, ο οποίος θα έχη πωληθή εις σε ως δούλος. Αυτός θα εργασθή επί εξ έτη ως δούλος σου και έπειτα θα τον αφήσης ελεύθερον. Αλλά δεν ήκουσαν την εντολήν μου αυτήν, δεν έκλιναν το αυτί των, δια να την ακούσουν.
- Ιερ. 41,15 καί επέστρεψαν σήμερον ποιήσαι τὸ εὐθές πρὸ ὀφθαλμῶν μου τοῦ καλέσαι ἄφεσιν ἕκαστον τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ συνετέλεσαν διαθήκην κατὰ πρόσωπόν μου ἐν τῷ οἴκῳ, οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ.
- Ιερ. 41,15 Και Ιδού, ότι σήμερον επανήλθαν και συνήλθαν οι Ιουδαίοι, δια να εφαρμόσουν το ορθόν τούτο ενώπιόν μου· να κηρύξη ο καθένας ελευθερίαν στον πλησίον του και μάλιστα έκλεισαν συμφωνίαν ενώπιόν μου στον ναόν, όπου επικαλείσθε το Ονομά μου.
- Ιερ. 41,16 καὶ ἐπεστρέψατε καὶ ἐβεβηλώσατε τὸ ὄνομά μου τοῦ ἐπιστρέψαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὓς ἐξαπεστείλατε ἐλευθέρους τῇ ψυχῇ αὐτῶν, τοῦ εἶναι ὑμῖν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας.
- Ιερ. 41,16 Αλλά αλλάξατε γνώμην και εβεβηλώσατε τοιουτοτρόπως το Ονομά μου και διετάξατε ο καθένας σας να επιστρέψη ο δούλος του, και ο καθένας να επιστρέψη εις αυτόν η δούλη του. Αυτούς, τους οποίους σεις εστείλατε ελευθέρους σύμφωνα με την επιθυμίαν και την θέλησιν της καρδίας των, απεφασίσατε να είναι και πάλιν δούλοι και δούλαι σας.
- Ιερ. 41,17 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος· ὑμεῖς οὐκ ἠκούσατέ μου τοῦ καλέσαι ἄφεσιν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· ἰδοὺ ἐγὼ καλῶ ἄφεσιν ὑμῖν εἰς μάχαιραν καὶ εἰς τὸν θάνατον καὶ εἰς τὸν λιμὸν καὶ δώσω ὑμᾶς εἰς διασπορὰν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς.
- Ιερ. 41,17 Δια τούτο έτσι εἶπεν ο Κυριος· Σεις δεν υπηκούσατε εις εμέ,

ὥστε να κηρύξετε ελευθερίαν ο καθένας προς τον πλησίον αυτού. Δια τούτο ιδού, εγώ κηρύττω εις σας ελευθερίαν από την εξουσίαν μου και σας παραδίδω εις την μάχαιραν και εις την θανατηφόρον επιδημίαν, εις την φοβεράν πείναν. Θα σας αφήσω να διασπαρήτε και διασκορπισθήτε εις όλας τας βασιλείας της οικουμένης.

Ιερ. 41,18 καὶ δώσω τοὺς ἄνδρας τοὺς παρεληλυθότας τὴν διαθήκην μου, τοὺς μὴ στήσαντας τὴν διαθήκην μου, ἣν ἐποίησαν κατὰ πρόσωπόν μου, τὸν μόσχον, ὃν ἐποίησαν ἐργάζεσθαι αὐτῷ,

Ιερ. 41,18 Θα παραδώσω εις σφαγὴν όλους τους άνδρας εκείνους, οι οποίοι παρέβησαν και κατεπάτησαν την διαθήκην μου, οι οποίοι δεν ετήρησαν την συμφωνίαν μου, που έκαμαν ενώπιόν μου και εις κύρωσιν της οποίας διεμέλισαν εις δύο τμήματα τον μόσχον και διήλθον δια μέσου αυτών.

Ιερ. 41,19 τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα καὶ τοὺς δυνάστας καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τὸν λαόν,

Ιερ. 41,19 Δια τούτο τους άρχοντας της Ιουδαίας, τους κατέχοντας εξουσίας, τους ιερεῖς και τον λαον τον παραβάτην,

Ιερ. 41,20 καὶ δώσω αὐτοὺς τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν καὶ ἔσται τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν βρῶσις τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.

Ιερ. 41,20 θα παραδώσω αυτούς στους εχθρούς των και τα πτώματά των θα γίνουν τροφή των ορνέων του ουρανού και των θηρίων της γης.

Ιερ. 41,21 καὶ τὸν Σεδεκίαν βασιλέα τῆς Ἰουδαίας καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν δώσω εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος τοῖς ἀποτρέχουσιν ἀπ' αὐτῶν.

Ιερ. 41,21 Τον δε Σεδεκίαν, τον βασιλέα του ιουδαϊκού βασιλείου, και τους άρχοντας των Ιουδαίων, θα παραδώσω εις τα χέρια των εχθρών των και στον στρατόν του βασιλέως της

Βαβυλώνος, ο οποίος κατά τον καιρόν τούτον έχει απομακρυνθή από την Ιουδαίαν, δια να ασχοληθή με άλλους εχθρούς του.

Ιερ. 41,22 ἰδοὺ ἐγὼ συντάσσω, φησὶ Κύριος, καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ταύτην, καὶ πολεμήσουσιν ἐπ' αὐτὴν καὶ λήψονται αὐτὴν καὶ κατακαύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρὶ καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, καὶ δώσω αὐτὰς ἐρήμους ἀπὸ τῶν κατοικούντων.

Ιερ. 41,22 Ἰδοὺ ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος, ο οποίος διατάσσω, λέγει ο Κύριος, και θα επαναφέρω τους Βαβυλωνίους αυτούς εις την χώραν αυτήν, οι οποίοι και θα πολεμήσουν εναντίον της και θα την καταλάβουν και θα την κατακαύσουν στο πυρ και τας πόλστου Ἰούδα θα τας καταστήσω ἐρήμους ἀπὸ κατοίκους.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 42 (Μασ. 35)

Ιερ. 42,1 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου ἐν ἡμέραις Ἰωακεὶμ βασιλέως Ἰούδα λέγων·

Ιερ. 42,1 Ο λόγος, ο οποίος ἐγένεν εκ μέρους του Κυρίου προς τον Ιερεμίαν κατά τας ημέρας του Ιωακεὶμ, βασιλέως των Ιουδαίων, και ο οποίος λέγει·

Ιερ. 42,2 βάδισον εἰς οἶκον Ἀρχαβεὶν καὶ ἄξεις αὐτοὺς εἰς οἶκον Κυρίου, εἰς μίαν τῶν αὐλῶν, καὶ ποτιεῖς αὐτοὺς οἶνον.

Ιερ. 42,2 Πηγαινε εις την οικογένειαν του Αρχαβεὶν και θα οδηγήσης αυτούς στον ναόν του Κυρίου, εις μίαν ἀπὸ τας αυλάς, και θα δώσης εις αυτούς, να πίνουν οἶνον.

Ιερ. 42,3 καὶ ἐξήγαγον τὸν Ἰεζονίαν υἱὸν Ἱερεμίου υἱοῦ Χαβασὶν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν Ἀρχαβεὶν

Ιερ. 42,3 Κατόπιν της εντολῆς αὐτῆς του Κυρίου, ἐπήρα και ὠδήγησα δια μέσου της πόλεως τον Ιεζονίαν, υἱὸν του Ιερεμίου, υἱοῦ

- του Χαβασίν, και τους αδελφούς αυτού και τους υιούς του και όλην την γενεάν Αρχαβείν,
- Ιερ. 42,4 καὶ εἰσήγαγον αὐτοὺς εἰς οἶκον Κυρίου εἰς τὸ παστοφόριον υἱῶν Ἀνανίου, υἱοῦ Γοδολίου ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, ὃ ἐστὶν ἐγγὺς τοῦ οἴκου τῶν ἀρχόντων τῶν ἐπάνω τοῦ οἴκου Μασσαίου υἱοῦ Σελώμ, τοῦ φυλάσσοντος τὴν αὐλήν,
- Ιερ. 42,4 και τους ωδήγησα στον ναόν του Κυρίου, εις διαμέρισμα των υιών του Ανανίου, υιού του Γοδολίου, του ανθρώπου αυτού του Θεού. Αυτό το διαμέρισμα ἦτο πλησίον στον οἶκον των ἀρχόντων, ο οποίος ευρίσκετο ἐπάνω ἀπὸ τον οἶκον του Μασσαίου, υιού του Σελώμ, ο οποίος ἦτο ο φύλαξ της αυλῆς.
- Ιερ. 42,5 καὶ ἔδωκα κατὰ πρόσωπον αὐτῶν κεράμιον οἴνου καὶ ποτήρια καὶ εἶπα· πῖετε οἶνον.
- Ιερ. 42,5 Εκεί ἔδωκα ἐνώπιον όλων αὐτῶν ἓνα πήλινον δοχεῖον, που περιείχεν οἶνον, και ἓνα ποτήριον και εἶπα· “πῖετε οἶνον”.
- Ιερ. 42,6 καὶ εἶπαν· οὐ μὴ πῖωμεν οἶνον, ὅτι Ἰωναδὰβ υἱὸς Ῥηχάβ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἐνετείλατο ἡμῖν λέγων· οὐ μὴ πῖετε οἶνον, ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἕως αἰῶνος.
- Ιερ. 42,6 Εκείνοι ὁμως ἀπήντησαν· “δεν θα πῖωμεν οἶνον, διότι ο Ἰωναδάβ, υἱὸς του Ρηχάβ, ἓνας ἀπὸ τους προγόνους μας, μας ἐδωσεν ἐντολήν λέγων· ποτέ στον αἰῶνα τον ἅπαντα δεν θα πῖετε οἶνον οὔτε σεις οὔτε οἱ υιοὶ σας.
- Ιερ. 42,7 καὶ οἰκίας οὐ μὴ οἰκοδομήσητε καὶ σπέρμα οὐ μὴ σπείρητε, καὶ ἀμπελῶν οὐκ ἔσται ὑμῖν, ὅτι ἐν σκηναῖς οἰκήσετε πάσας τὰς ἡμέρας ὑμῶν, ὅπως ἂν ζήσητε ἡμέρας πολλὰς ἐπὶ τῆς γῆς, ἐφ’ ἧς διατρίβετε ὑμεῖς ἐπ’ αὐτῆς.
- Ιερ. 42,7 Οὔτε και οἰκίας θα ανοικοδομήσετε, οὔτε σπόρους θα σπείρετε στους ἀγρούς. Δεν θα ἀποκτήσετε ἀμπελούς, ἀλλὰ θα κατοικήσετε εις τας σκηνάς ὅλας τας ἡμέρας της ζωῆς

σας, δια να ζήσετε έτσι επί πολλούς χρόνους επάνω εις την χώραν αυτήν, επί της οποίας σεις τώρα ευρίσκεσθε.

Ιερ. 42,8

καὶ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς Ἰωναδὰβ τοῦ πατρὸς ἡμῶν πρὸς τὸ μὴ πιεῖν οἶνον πάσας τὰς ἡμέρας ἡμῶν, ἡμεῖς καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν,

Ιερ. 42,8

Ἡμεῖς υπηκούσαμεν εἰς τὴν ἐντολὴν αὐτὴν τοῦ Ἰωναδάβ, τοῦ προγόνου μας, νὰ μὴ πῖωμεν οἶνον ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μας, ἡμεῖς καὶ αἱ γυναῖκες μας καὶ οἱ υἱοὶ μας καὶ αἱ θυγατέρες μας.

Ιερ. 42,9

καὶ πρὸς τὸ μὴ οἰκοδομεῖν οἰκίας τοῦ κατοικεῖν ἐκεῖ, καὶ ἀμπελῶν καὶ ἀγρὸς καὶ σπέρμα οὐκ ἐγένετο ἡμῖν,

Ιερ. 42,9

νὰ μὴ οἰκοδομοῦμεν οἰκίας, δια νὰ κατοικοῦμεν ἐντὸς αὐτῶν. Ποτὲ δὲ εἶχαμεν οὔτε ἀμπελούς, οὔτε ἀγρούς, οὔτε σποράν.

Ιερ. 42,10

καὶ ὠκῆσαμεν ἐν σκηναῖς καὶ ἠκούσαμεν καὶ ἐποιήσαμεν κατὰ πάντα, ἃ ἐνετείλατο ἡμῖν Ἰωναδὰβ ὁ πατὴρ ἡμῶν.

Ιερ. 42,10

Κατοικήσαμεν εἰς σκηνάς καὶ ἐτσι υπηκούσαμεν καὶ ἐπράξαμεν ὅλα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα μας διέταξεν ὁ πρόγονός μας ὁ Ἰωναδάβ.

Ιερ. 42,11

καὶ ἐγενήθη ὅτε ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπαμεν· εἰσέλθατε καὶ εἰσέλθωμεν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως τῶν Χαλδαίων καὶ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ὠκοῦμεν ἐκεῖ.

Ιερ. 42,11

Ὅταν δὲ ὁ Ναβουχοδονόσωρ ἐπῆλθεν ἐναντίον αὐτῆς τῆς χώρας, εἶπαμεν ἡμεῖς ἀναμεταξύ μας· Ἐλάτε νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, δια νὰ σωθῶμεν ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν τῶν Χαλδαίων καὶ ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν τῶν Ἀσσυρίων. Καὶ τώρα κατοικοῦμεν πλέον εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ”.

Ιερ. 42,12

καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

- Ιερ. 42,12 Ηλθε τότε παρά Κυρίου λόγος προς εμέ λέγων ·
- Ιερ. 42,13 οὕτως λέγει Κύριος· πορεύου καὶ εἰπὸν ἀνθρώπῳ Ἰούδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ· οὐ μὴ λάβητε παιδείαν τοῦ ἀκούειν τοὺς λόγους μου;
- Ιερ. 42,13 ἔτσι λέγει ο Κύριος· πῆγαινε και εἰπέ εἰς ὅλους τοὺς Ἰουδαίους και εἰς ὅλους ὅσοι κατοικοῦν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· Λοιπὸν, δεν θα παιδαγωγηθῆτε και δεν θα μάθετε να υπακούετε στοὺς λόγους μου;
- Ιερ. 42,14 ἔστησαν ῥῆμα υἱοὶ Ἰωναδάβ, υἱοῦ Ῥηχάβ, ὃ ἐνετείλατο τοῖς τέκνοις αὐτοῦ πρὸς τὸ μὴ πιεῖν οἶνον, καὶ οὐκ ἐπίοσαν· καὶ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὀρθρου, καὶ οὐκ ἤκούσατε.
- Ιερ. 42,14 Ἰδοὺ, οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἰωναδάβ, υἱοῦ τοῦ Ῥηχάδ, συνεμορφώθησαν πρὸς τὴν ἐντολήν, τὴν ὁποίαν αὐτὸς εἶχε δώσει εἰς τὰ τέκνα τοῦ, να μὴ πίνουν ποτὲ οἶνον και δεν ἔπιναν. Εγὼ ὠμίλησα και ἔδωσα εἰς σας ἐντολὰς ἀπὸ τὴν πρωῒαν κάθε ἡμέρας, ἄλλα σεις δεν υπηκούσατε.
- Ιερ. 42,15 καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς τοὺς παῖδάς μου τοὺς προφήτας λέγων· ἀποστράφητε ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ βελτίῳ ποιήσατε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν καὶ οὐ πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἐτέρων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς, καὶ οἰκήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν· καὶ οὐκ ἐκλίνετε τὰ ὦτα ὑμῶν καὶ οὐκ εἰσηκούσατε.
- Ιερ. 42,15 Εἰστεῖλα πρὸς σας τοὺς δούλους μου, τοὺς προφήτας, και σας ἔλεγα· ἀπομακρυνθῆτε ο καθένας ἀπὸ τὴν πονηρὰν αὐτοῦ ὁδόν, κάμετε καλύτερα τὰ ἔργα σας και μὴ πορεύεσθε ὀπίσω ἀπὸ ἄλλους θεοὺς, ὥστε να υπακούετε και να λατρεύετε αὐτοὺς. Εἴαν αὐτὰ τηρήσετε, θα κατοικήσετε εἰς τὴν χώραν, τὴν ὁποίον ἐγὼ ἔδωσα εἰς σας και στοὺς προγόνους σας. Σεις ὁμως δεν ἐδώσατε προσοχὴν εἰς τὰ λόγια μου, δεν ἀνοίξατε τὰ αὐτιά σας και δεν υπηκούσατε.

- Ιερ. 42,16 καὶ ἔστησαν υἱοὶ Ἰωναδάβ υἱοῦ Ῥηχάβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ὁ δὲ λαὸς οὗτος οὐκ ἤκουσέ μου.
- Ιερ. 42,16 Οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἰωναδάβ, υἱοῦ τοῦ Ῥηχάβ, ἐτήρησαν τὴν ἐντολὴν τοῦ προγόνου των. Ὁ λαὸς μου ὅμως αὐτὸς δεν υπήκουσεν εἰς ἐμέ.
- Ιερ. 42,17 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ φέρω ἐπὶ Ἰούδαν καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ πάντα τὰ κακά, ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτοῦς.
- Ιερ. 42,17 Δια τοῦτο ἐτσι εἶπεν ὁ Κυριος· Ἰδοὺ ἐγὼ θα ἐπιφέρω ἐναντίον τοῦ βασιλείου τοῦ Ἰούδα καὶ ἐναντίον των κατοίκων τῆς Ἱερουσαλὴμ ὅλας τὰς συμφορὰς καὶ τὰς θλίψεις, τὰς ὁποίας ἔχω πλέον ἀποφασίσει δι' αὐτοῦς.
- Ιερ. 42,18 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος· ἐπειδὴ ἤκουσαν υἱοὶ Ἰωναδάβ υἱοῦ Ῥηχάβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν ποιεῖν καθότι ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν,
- Ιερ. 42,18 Δια τοῦτο ἐτσι εἶπεν ὁ Κυριος· Επειδὴ οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἰωναδάβ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ῥηχάβ, υπήκουσαν καὶ συνεμορφώθησαν πρὸς τὴν ἐντολὴν τοῦ προγόνου των καὶ ἐπραξαν ὅ,τι ὁ πρόγονός των τοὺς εἶχε διατάξει,
- Ιερ. 42,19 οὐ μὴ ἐκλίπη ἀνὴρ τῶν υἱῶν Ἰωναδάβ υἱοῦ Ῥηχάβ παρεστηκὼς κατὰ πρόσωπόν μου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς.
- Ιερ. 42,19 δια τοῦτο δεν θα λείψη ποτέ ἄνθρωπος ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἰωναδάβ, υἱοῦ τοῦ Ῥηχάβ, ὁ ὁποῖος θα παρίσταται ἐνώπιόν μου καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 43 (Μαθ. 36)

- Ιερ. 43,1 Ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ Ἰωακείμ υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·
- Ιερ. 43,1 Κατὰ τὸ τέταρτον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Ἰωακείμ, υἱοῦ τοῦ

Ιωσία, βασιλέως του Ιούδα, ωμίλησεν ο Κυριος προς εμέ και είπε·

Ιερ. 43,2 λάβε σεαυτῷ χαρτίον βιβλίου καὶ γράψον ἐπ' αὐτοῦ
πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐλάλησα πρὸς σέ ἐπὶ
Ἱερουσαλήμ καὶ ἐπὶ Ἰούδα καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἀφ'
ἧς ἡμέρας λαλήσαντός μου πρὸς σέ, ἀφ' ἡμερῶν Ἰωσία
βασιλέως Ἰούδα καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης·

Ιερ. 43,2 Παρε ειλητήν περγαμηνήν και γράψε επάνω εις αυτήν
όλους τους λόγους, τους οποίους εγώ είπα προς σέ, εναντίον
της Ιερουσαλήμ, εναντίον της Ιουδαίας χώρας και εναντίον
όλων των εθνών, από την ημέραν κατά την οποίαν ήρχισα
να ομιλώ προς σέ, από την εποχήν του Ιωσίου, βασιλέως
των Ιουδαίων, και μέχρι της ημέρας αυτής.

Ιερ. 43,3 ἴσως ἀκούσεται ὁ οἶκος Ἰούδα πάντα τὰ κακά, ἃ ἐγὼ
λογίζομαι ποιῆσαι αὐτοῖς, ἵνα ἀποστρέψωσιν ἀπὸ τῆς
ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς, καὶ ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις
αὐτῶν καὶ ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν.

Ιερ. 43,3 Ισως ακούσουν, κατανυγούν και συναισθανθούν οι Ιουδαίοι
όλας τας τιμωρίας, τας οποίας εγώ σκέπτομαι να
εξαποστείλω εναντίον των, και εν μετανοία επιστρέψουν
από την κακίαν αυτών, οπότε εγώ θα φανώ ἴλεως εις τας
αδικίας και τας αμαρτίας των.

Ιερ. 43,4 καὶ ἐκάλεσεν Ἱερεμίας τὸν Βαροῦχ υἱὸν Νηρίου, καὶ
ἔγραψεν ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου πάντας τοὺς λόγους
Κυρίου, οὓς ἐχρημάτισε πρὸς αὐτόν, εἰς χαρτίον
βιβλίου.

Ιερ. 43,4 Εκάλεσεν ο Ιερεμίας τον Βαρούχ, υιόν του Νηρίου, και
εκείνος καθ' υπαγόρευσιν του Ιερεμίου ἔγραψεν όλους τους
λόγους του Κυρίου, τους οποίους ο Κυριος είπε προς αυτόν.
Τους ἔγραψεν εις την ειλητήν περγαμηνήν.

Ιερ. 43,5 καὶ ἐνεντείλατο Ἱερεμίας τῷ Βαροῦχ λέγων· ἐγὼ
φυλάσσομαι, οὐ μὴ δύνωμαι εἰσελθεῖν εἰς οἶκον Κυρίου.

- Ιερ. 43,5 Επειτα ο Ιερεμίας εδωσεν εντολήν και οδηγίαν στον Βαρούχ λέγων· “εγώ ευρίσκομαι από φρούρησιν και δεν ημπορώ να εισέλθω στον ναόν του Κυρίου.
- Ιερ. 43,6 καὶ ἀναγνώσῃ ἐν τῷ χαρτίῳ τούτῳ εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν ἡμέρᾳ νηστείας, καὶ ἐν ὧσὶ παντὸς Ἰούδα τῶν ἐρχομένων ἐκ πόλεων αὐτῶν ἀναγνώσῃ αὐτοῖς·
- Ιερ. 43,6 Συ, λοιπόν, θα αναγνώσῃς την περγαμηνήν αυτήν εἰς ἐπήκοον ὅλου του λαοῦ, ἐν τῷ ναῷ του Κυρίου κατὰ την ἡμέραν της νηστείας. Θα αναγνώσῃς να ἀκούσουν ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι, οἱ ὁποῖοι ἐρχονται ἀπὸ τὰς πόλεις αὐτῶν στον ναόν του Κυρίου.
- Ιερ. 43,7 ἴσως πεσεῖται ἔλεος αὐτῶν κατὰ πρόσωπον Κυρίου, καὶ ἀποστρέψουσιν ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς, ὅτι μέγας ὁ θυμὸς καὶ ἡ ὀργὴ Κυρίου, ἣν ἐλάλησεν ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον.
- Ιερ. 43,7 Ἰσως μετανοήσουν καὶ ζητήσουν παρὰ του Κυρίου συγχώρησιν καὶ ἐλεηθούν ἀπὸ αὐτόν, ἐὰν ὁ καθένας ἐπιστρέψῃ ἀπὸ την ὁδὸν αὐτοῦ την πονηράν. Διότι εἶναι μέγας ὁ θυμὸς καὶ ἡ ὀργὴ του Κυρίου, την ὁποίαν ἐξεδήλωσεν ἐναντίον του λαοῦ αὐτοῦ”.
- Ιερ. 43,8 καὶ ἐποίησε Βαρούχ κατὰ πάντα, ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ Ἰερεμίας, τοῦ ἀναγνῶναι ἐν τῷ βιβλίῳ τοὺς λόγους Κυρίου ἐν οἴκῳ Κυρίου.
- Ιερ. 43,8 Ὁ Βαρούχ ἐπράξε σύμφωνα με ὅλα ἐκεῖνα, που τον εἶχε διατάξει ὁ Ἰερεμίας· να ἀναγνώσῃ, δηλαδή, στον ναόν του Κυρίου τοὺς λόγους, οἱ ὁποῖοι ἦσαν γραμμένοι εἰς την περγαμηνήν.
- Ιερ. 43,9 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτει τῷ ὀγδόῳ τῷ βασιλεῖ Ἰωακείμ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐνάτῳ, ἐξεκκλησίασαν νηστείαν κατὰ πρόσωπον Κυρίου πᾶς ὁ λαὸς ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οἶκος Ἰούδα.

- Ιερ. 43,9 Κατά το όγδοον, λοιπόν, εκείνο έτος της βασιλείας του βασιλέως Ιωακείμ, κατά τον ένατον μήνα, όλοι οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ και όλος ο Ιουδαϊκός λαός συνεκεντρώθησαν ενώπιον του ναού του Κυρίου, αφού εκήρυξαν ημέραν γενικής νηστείας.
- Ιερ. 43,10 καὶ ἀνεγίνωσκε Βαρούχ ἐν τῷ βιβλίῳ τοὺς λόγους Ἰερεμίου ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν οἴκῳ Γαμαρίου, υἱοῦ Σαφάν τοῦ γραμματέως, ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐπάνω ἐν προθύροις πύλης τοῦ οἴκου Κυρίου τῆς καινῆς καὶ ἐν ὧσὶ παντὸς τοῦ λαοῦ.
- Ιερ. 43,10 Τότε ο Βαρούχ ἤρχισε να αναγινώσκη από το βιβλίον τους λόγους του Ιερεμίου στον ναόν του Κυρίου, στο διαμέρισμα του Γαμαρίου, υιού του Σαφάν του γραμματέως, εις την επάνω αυλήν του ναού, εις την εισοδον της νέας πύλης του οίκου του Κυρίου. Ανεγινώσκειν αυτά εις επήηκοον όλου του λαού.
- Ιερ. 43,11 καὶ ἤκουσε Μιχαίας υἱὸς Γαμαρίου υἱοῦ Σαφάν ἅπαντας τοὺς λόγους Κυρίου ἐκ τοῦ βιβλίου·
- Ιερ. 43,11 Ο Μιχαίας, ο υἱὸς του Γαμαρίου, υιού του Σαφάν, ἤκουσεν όλους αυτούς τους λόγους του Κυρίου από το βιβλίον του Ιερεμίου.
- Ιερ. 43,12 καὶ κατέβη εἰς οἰκίαν τοῦ βασιλέως, εἰς τὸν οἶκον τοῦ γραμματέως, καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες ἐκάθηντο, Ἐλισαμὰ ὁ γραμματεὺς καὶ Δαλαίας υἱὸς Σελεμίου καὶ Ἐλνάθαν υἱὸς Ἀκχοβῶρ καὶ Γαμαρίας υἱὸς Σαφάν καὶ Σεδεκίας υἱὸς Ἀνανίου καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες,
- Ιερ. 43,12 Αυτός κατέβηκεν εις τυ ανάκτορον του βασιλέως στο δωμάτιον του γραμματέως και ιδού εκεί παρεκάθηντο όλοι οι άρχοντες· ο Ελισταμά ο γραμματεὺς, και ο Δαλαίας υἱὸς του Σελεμίου, ο Ελνάθαν υἱὸς του Ακχοβῶρ, ο Γαμαρίας υἱὸς του Σαφάν και Σεδεκίας υἱὸς του Ανανίου και όλοι οι

άρχοντες.

Ιερ. 43,13 καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς Μιχαίας πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἤκουσεν ἀναγινώσκοντος Βαρούχ εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ.

Ιερ. 43,13 Ο Μιχαίας ἀνήγγειλεν εἰς αὐτοὺς ὅλους τοὺς λόγους, τοὺς οὓς ἤκουσε τὸν Βαρούχ νὰ ἀναγινώσκει εἰς ἐπήκοον τοῦ λαοῦ.

Ιερ. 43,14 καὶ ἀπέστειλαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς Βαρούχ υἱὸν Νηρίου τὸν Ἰουδὶν υἱὸν Ναθανίου, υἱοῦ Σελεμίου, υἱοῦ Χουσί, λέγοντες· τὸ χαρτίον, ἐν ᾧ σὺ ἀναγινώσκεις ἐν αὐτῷ ἐν ὧσι τοῦ λαοῦ, λάβε αὐτὸ εἰς τὴν χεῖρά σου καὶ ἤκε· καὶ ἔλαβε Βαρούχ τὸ χαρτίον καὶ κατέβη πρὸς αὐτούς.

Ιερ. 43,14 Ολοι τότε οἱ ἄρχοντες ἀπὸ συμφώνου ἀπέστειλαν πρὸς τὸν Βαρούχ, υἱὸν τοῦ Νηρίου, τὸν Ἰουδὶν, υἱὸν Ναθανίου, υἱοῦ Σελεμίου, πατρὸς Χουσί, λέγοντες πρὸς αὐτόν· “τὴν περγαμηνὴν αὐτὴν ἀπὸ τὴν ὁποῖαν σὺ διαβάζεις ὅσα εἶναι γραμμένα εἰς ἐπήκοον τοῦ λαοῦ, πάρε τὴν εἰς τὰ χεῖρά σου καὶ ἔλα ἐδῶ”. Ο Βαρούχ ἐπῆρε τὴν περγαμηνὴν αὐτὴν καὶ κατέβηκε πρὸς τοὺς ἄρχοντας.

Ιερ. 43,15 καὶ εἶπαν αὐτῷ· πάλιν ἀνάγνωθι εἰς τὰ ὦτα ἡμῶν· καὶ ἀνέγνω Βαρούχ.

Ιερ. 43,15 Ἐκεῖνοι εἶπαν πρὸς αὐτόν· “ἀνάγνωσε πάλιν νὰ ἀκούσωμεν καὶ ἡμεῖς αὐτά”. Ο Βαρούχ ἀνεγνώσεν.

Ιερ. 43,16 καὶ ἐγενήθη ὥς ἤκουσαν πάντας τοὺς λόγους, συνεβουλεύσαντο ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ εἶπον· ἀναγγέλλοντες ἀναγγείλωμεν τῷ βασιλεῖ ἅπαντας τοὺς λόγους τούτους.

Ιερ. 43,16 Οἱ ἄρχοντες, ὅταν ἤκουσαν ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους, συνεσκέφθησαν μετὰ τῶν, συνεφώνησαν καὶ εἶπαν· “πρέπει ἀμέσως νὰ ἀναγγείλωμεν στὸν βασιλεῖ ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους”.

Ιερ. 43,17 καὶ τὸν Βαρούχ ἠρώτησαν λέγοντες· πόθεν ἔγραψας

πάντας τοὺς λόγους τούτους;

Ιερ. 43,17 Τον δε Βαρούχ ηρώτησαν και του είπαν· “από που Εγραψες συ όλους αυτούς τους λόγους;”

Ιερ. 43,18 καὶ εἶπε Βαρούχ· ἀπὸ στόματος αὐτοῦ ἀνήγγειλέ μοι Ἰερεμίας πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἔγραφον ἐν βιβλίῳ.

Ιερ. 43,18 Ο Βαρούχ απήντησεν· “ο Ιερεμίας υπηγόρευσε και εγώ από το στόμα του έγραφα όλους αυτούς τους λόγους, που υπάρχουν εις την περγαμηνήν”.

Ιερ. 43,19 καὶ εἶπον τῷ Βαρούχ· βάδισον καὶ κατακρύβηθι σὺ καὶ Ἰερεμίας· ἄνθρωπος μὴ γνώτω ποῦ ὑμεῖς.

Ιερ. 43,19 Οι άρχοντες είπαν εις τον Βαρούχ· “πήγαινε και κρύψου, συ και ο Ιερεμίας, και κανείς ας μη μάθη που ευρίσκεσθε”.

Ιερ. 43,20 καὶ εἰσῆλθον πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν αὐλήν, καὶ τὸ χαρτίον ἔδωκαν φυλάσσειν ἐν οἴκῳ Ἐλισαμά, καὶ ἀνήγγειλαν τῷ βασιλεῖ πάντας τοὺς λόγους τούτους.

Ιερ. 43,20 Οι άρχοντες εισήλθαν στον βασιλέα, ο οποίος κατά την ώραν εκείνην ευρίσκετο εις την αυλήν, και έδωκαν την περγαμηνήν, δια να φυλαχθή στον οίκον του Ελισταμά. Ανήγγειλαν όμως στον βασιλέα όλους αυτούς τους λόγους.

Ιερ. 43,21 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἰουδὶν λαβεῖν τὸ χαρτίον, καὶ ἔλαβεν αὐτὸ ἐξ οἴκου Ἐλισαμά· καὶ ἀνέγνω Ἰουδὶν εἰς τὰ ὦτα τοῦ βασιλέως καὶ εἰς τὰ ὦτα πάντων τῶν ἀρχόντων τῶν ἐστηκότων περὶ τὸν βασιλέα.

Ιερ. 43,21 Ο βασιλεύς απέστειλε τον Ιουδίν να πάρη την περγαμηνήν, ο οποίος και πράγματι την επήρεν από τον οίκον του Ελισταμά. Ανέγνωσε δε ο Ιουδίν εις επήκοον του βασιλέως και εις επήκοον όλων των αρχόντων, οι οποίοι ίσταντο περί τον βασιλέα, τα γραμμένα εις την περγαμηνήν.

Ιερ. 43,22 καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκάθητο ἐν οἴκῳ χειμερινῷ καὶ ἐσχάρα πυρὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ.

Ιερ. 43,22 Ο βασιλεύς εκάθητο στο χειμερινόν διαιμέρισμά του και η

εστία του πυρός έκαιεν ενώπιόν του.

Ιερ. 43,23 καὶ ἐγενήθη ἀναγινώσκοντος Ἰουδὶν τρεῖς σελίδας καὶ τέσσαρας, ἀπέτεμεν αὐτὰς τῷ ξυρῷ τοῦ γραμματέως καὶ ἔρριπτεν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας, ἕως ἐξέλιπε πᾶς ὁ χάρτης εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας.

Ιερ. 43,23 Καθ' ὃν χρόνον ὁμῶς ὁ Ἰουδὶν ἀνεγίνωσκε τρεῖς καὶ τέσσαρες σελίδας, ὁ βασιλεὺς μετὰ το μαχαιρίδιον τοῦ γραμματέως τὰς ἀπέκοπτε καὶ τὰς ἔρριπτεν στο πῦρ, που εὐρίσκετο εἰς τὴν ἐσχάραν, στο πύραυλον. Ἐτοί δε παρέδωκεν στο πῦρ ὅλην τὴν περγαμηνήν.

Ιερ. 43,24 καὶ οὐκ ἐζήτησαν καὶ οὐ διέβρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ ἀκούοντες πάντας τοὺς λόγους τούτους.

Ιερ. 43,24 Ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ περὶ αὐτὸν αὐλικοὶ δὲν συνεκλονίσθησαν, ἀπὸ ὅσα ἦσαν γραμμένα εἰς τὴν περγαμηνήν, δὲν διέβρρηξαν εἰς ἐνδειξὶν λύπης, καὶ μετανοίας τὰ ἐνδύματά των, ἀκούοντες αὐτοὺς τοὺς λόγους,

Ιερ. 43,25 καὶ Ἐλνάθαν καὶ Γοθολίας καὶ Γαμαρίας ὑπέθεντο τῷ βασιλεῖ πρὸς τὸ μὴ κατακαῦσαι τὸ χαρτίον.

Ιερ. 43,25 ἀν καὶ ὁ Ἐλνάθαν, ὁ Γοθολίας καὶ ὁ Γαμαρίας ὑπέβαλεν στον βασιλέα τὴν πρότασιν νὰ μὴ παραδῶσῃ στο πῦρ τὴν περγαμηνήν αὐτήν.

Ιερ. 43,26 καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰερεμεῇ υἱῷ τοῦ βασιλέως καὶ τῷ Σαραῖα υἱῷ Ἐσριήλ συλλαβεῖν τὸν Βαρούχ καὶ τὸν Ἰερεμίαν· καὶ κατεκρύβησαν.

Ιερ. 43,26 Ἐξοργισμένος καὶ ἀμετανόητος ὁ βασιλεὺς διέταξε τὸν Ἰερεμεῇλ, υἱὸν τοῦ βασιλέως, καὶ τὸν Σαραῖαν, υἱὸν τοῦ Ἐσριήλ, νὰ συλλάβουν τὸν Βαρούχ καὶ τὸν Ἰερεμίαν, ἄλλα οἱ δύο αὐτοὶ ἐν τῷ μεταξύ εἶχαν κρυβῇ.

Ιερ. 43,27 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν μετὰ τὸ κατακαῦσαι τὸν βασιλέα τὸ χαρτίον, πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἔγραψε Βαρούχ ἀπὸ στόματος Ἰερεμίου

λέγων·

- Ιερ. 43,27 Επειτα, αφού ο βασιλεύς παρέδωσεν στο πυρ την περγαμηνήν, που περιείχεν όλους τους λόγους, τους οποίους έγραψεν ο Βαρούχ καθ' υπαγόρευσιν του Ιερεμίου, έγινε λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν και είπε·
- Ιερ. 43,28 πάλιν λάβε σύ χαρτίον ἕτερον καὶ γράψον πάντας τοὺς λόγους τοὺς ὄντας ἐπὶ τοῦ χαρτίου, οὓς κατέκαυσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωακείμ.
- Ιερ. 43,28 Παρε πάλιν συ ἄλλην περγαμηνήν και γράψε όλους τους λόγους, που ἦσαν γραμμένοι εις την προηγουμένην περγαμηνήν, την οποίαν παρέδωσεν ο βασιλεὺς Ἰωακείμ στο πυρ.
- Ιερ. 43,29 καὶ ἐρεῖς· οὕτως εἶπε Κύριος· σύ κατέκαυσας τὸ χαρτίον τοῦτο λέγων· διατί ἔγραψας ἐπ' αὐτῷ λέγων· εἰσπορευόμενος εἰσπορεύσεται βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ ἐξολοθρεύσει τὴν γῆν ταύτην, καὶ ἐκλείψει ἐπ' αὐτῆς ἄνθρωπος καὶ κτήνη;
- Ιερ. 43,29 Και θα πης· Ετσι εἶπεν Ὁ Κύριος· συ κατέκαυσες την περγαμηνήν αὐτήν ειπὼν· διατί ἔγραψες εις αὐτήν τούτο; Ὅτι δηλαδή ἐξάπαντος ο βασιλεὺς της Βαβυλῶνος θα εἰσελθῇ εις την πόλιν αὐτήν, θα καταστρέψῃ την χώραν και θα λείψουν ἀπὸ αὐτὴν ἄνθρωποι και κτήνη;
- Ιερ. 43,30 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ Ἰωακείμ βασιλέα Ἰούδα· οὐκ ἔσται αὐτῷ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ, καὶ τὸ θνησιμαῖον αὐτοῦ ἔσται ἐρριμμένον ἐν τῷ καύματι τῆς ἡμέρας καὶ ἐν τῷ παγετῷ τῆς νυκτός·
- Ιερ. 43,30 Δια τούτο ἐτσι εἶπεν ὁ Κύριος ἐναντίον του Ἰωακείμ, βασιλέως του βασιλείου Ἰούδα· δεν θα υπάρξῃ πλέον κανεὶς ἀπὸ την οικογενειάν του, δια να καθίσῃ ἐπὶ του θρόνου του Δαβὶδ, το δε πτώμα αὐτοῦ του ἰδίου θα ριφθῇ ἐξω στο καύμα της ἡμέρας και στο ψύχος της νυκτός.
- Ιερ. 43,31 καὶ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ καὶ

ἐπὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ τὴν γῆν Ἰουδα πάντα τὰ κακά, ἃ ἐλάλησα πρὸς αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

Ιερ. 43,31 Θα επισκεθπῶ, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ μου, διὰ νὰ τιμωρήσω αὐτόν, τὸ γένος του, τοὺς δούλους του καὶ νὰ ἐπιφέρω ἐναντίον αὐτῶν καὶ ἐναντίον τῶν κατοίκων τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐναντίον ολοκλήρου τῆς χώρας τοῦ βασιλείου Ἰουδα ὅλας τὰς τιμωρίας, τὰς ὁποίας εἶπα πρὸς αὐτοὺς καὶ τὰς ὁποίας αὐτοὶ δὲν ἤκουσαν οὔτε ἐπρόσεξαν.

Ιερ. 43,32 καὶ ἔλαβε Βαρούχ χαρτίον ἕτερον καὶ ἔγραψεν ἐπ' αὐτῷ ἀπὸ στόματος Ἰερεμίου ἅπαντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου, οὓς κατέκαυσεν Ἰωακείμ· καὶ ἔτι προσετέθησαν αὐτῷ λόγοι πλείονες ὥς οὗτοι.

Ιερ. 43,32 Ο Βαρούχ ἐπήρην ἄλλην περγαμηνὴν καὶ ἔγραψεν ἐπάνω εἰς αὐτὴν καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ Ἰερεμίου ὅλους τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου, τοὺς ὁποίους εἶχε παραδώσει στὸ πῦρ ὁ Ἰωακείμ. Εἰς αὐτὴν δὲ τὴν περγαμηνὴν προσετέθησαν καὶ ἄλλοι λόγοι περισσότεροι ἀπὸ ἐκείνους, ποὺ υπῆρχαν εἰς τὴν πρώτην.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 44 (Μαθ. 37)

Ιερ. 44,1 Καὶ ἐβασίλευσε Σεδεκίας υἱὸς Ἰωσία ἀντὶ Ἰωακείμ, ὃν ἐβασίλευσε Ναβουχοδονόσορ βασιλεύειν τοῦ Ἰουδα·

Ιερ. 44,1 Ἀντὶ τοῦ Ἰωακείμ, ἐβασίλευσεν ὁ Σεδεκίας, υἱὸς τοῦ Ἰωσίου, τὸν ὁποῖον ὁ Ναβουχοδονόσορ κατέστησεν ὡς βασιλέα, διὰ νὰ βασιλεύῃ στὸ βασίλειον τοῦ Ἰουδα.

Ιερ. 44,2 καὶ οὐκ ἤκουσαν αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς τοὺς λόγους Κυρίου, οὓς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἰερεμίου.

- Ιερ. 44,2 Αλλά ούτε αυτός ούτε οι άρχοντες και το περιβάλλον του
ούτε ο λαός της χώρας ήκουσαν τους λόγους του Κυρίου,
τους οποίους ο Θεός είχε λαλήσει δια του Ιερεμίου.
- Ιερ. 44,3 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας τὸν Ἰωάχαλ υἱὸν
Σελεμίου καὶ τὸν Σοφονίαν υἱὸν Μασαίου τὸν ἱερέα
πρὸς Ἰερεμίαν λέγων· πρόσευξαι δὴ περὶ ἡμῶν πρὸς
Κύριον.
- Ιερ. 44,3 Ο βασιλεὺς Σεδεκίας ἀπέστειλε τὸν Ἰωάχαλ, υἱὸν τοῦ
Σελεμίου, καὶ τὸν Σοφονίαν υἱὸν τοῦ Μασαίου τὸν ἱερέα,
πρὸς τὸν Ἰερεμίαν, δια νὰ τοῦ εἰπουν ἐκ μέρους τοῦ· Καμε
πρόσευχήν, δεήθητι, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.
- Ιερ. 44,4 καὶ Ἰερεμίας ἦλθε καὶ διῆλθε διὰ μέσου τῆς πόλεως, καὶ
οὐκ ἔδωκαν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τῆς φυλακῆς.
- Ιερ. 44,4 Ο Ἰερεμίας ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν, ἐκυκλοφόρει ἐλευθέρως δια
μέσου τῆς πόλεως, διότι δὲν τὸν εἶχαν κλείσει ἀκόμη εἰς τὴν
φυλακὴν.
- Ιερ. 44,5 καὶ δύνάμις Φαραὼ ἐξῆλθεν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἤκουσαν
οἱ Χαλδαῖοι τὴν ἀκοὴν αὐτῶν καὶ ἀνέβησαν ἀπὸ
Ἰερουσαλήμ.
- Ιερ. 44,5 Τότε στρατιωτικὴ δὴν δύναμις τοῦ Φαραὼ ἀβγήκεν ἀπὸ τὴν
Αἴγυπτον. Οἱ Χαλδαῖοι, οἱ ὁποῖοι τότε ἐπολιορκούσαν τὴν
Ἰερουσαλήμ, ἐπληροφορήθησαν τὸ γεγονὸς καὶ ἐφυγαν ἀπὸ
τὴν Ἰερουσαλήμ, δια νὰ ἀντεπεξέλθουν κατὰ τῶν
Αἰγυπτίων.
- Ιερ. 44,6 καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν λέγων·
- Ιερ. 44,6 Λογὸς Κυρίου τότε ἦλθε πρὸς τὸν Ἰερεμίαν ὁ ἐξῆς·
- Ιερ. 44,7 οὕτως εἶπε Κύριος· οὕτως ἐρεῖς πρὸς βασιλέα Ἰουδα
τὸν ἀποστείλαντα πρὸς σὲ τοῦ ἐκζητῆσαί με· ἰδοὺ
δύναμις Φαραὼ ἡ ἐξελθοῦσα ὑμῖν εἰς βοήθειαν
ἀποστρέψουσιν εἰς γῆν Αἰγύπτου,
- Ιερ. 44,7 ἔτσι εἶπεν ὁ Κύριος· Θα εἴπῃς πρὸς τὸν βασιλέα τῶν
Ιουδαίων, ὁ ὁποῖος ἀπέστειλε πρὸς σε ἀνθρώπους, δια νὰ με

- παρακαλέσης υπέρ αυτού. Ιδού, η στρατιωτική δύναμις του Φαραώ, η οποία εξήλθεν από την Αίγυπτον, δια να σας βοηθήση, θα επιστρέψη και πάλιν εις την Αίγυπτον.
- Ιερ. 44,8 καὶ ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ οἱ Χαλδαῖοι, καὶ πολεμήσουσιν ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ συλλήψονται αὐτὴν καὶ καύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρί.
- Ιερ. 44,8 Οἱ δε Χαλδαῖοι θα ἐπανέλθουν καὶ θα πολεμήσουν ἐναντίον τῆς πόλεως αὐτῆς. Θα τὴν καταλάβουν καὶ θα τὴν παραδώσουν στο πῦρ.
- Ιερ. 44,9 ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος· μὴ ὑπολάβητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν λέγοντες· ἀποτρέχοντες ἀπελεύσονται ἀφ’ ἡμῶν οἱ Χαλδαῖοι, ὅτι οὐ μὴ ἀπέλθωσι·
- Ιερ. 44,9 Διότι ἐτσι εἶπεν ὁ Κύριος· μὴ αὐταπατάσθε λέγοντες, ὅτι ἐξάπαντος θα φύγουν ἀπὸ ἡμᾶς οἱ Χαλδαῖοι· ὅτι, δεν θα ἀπέλθουν.
- Ιερ. 44,10 καὶ ἐὰν πατάξητε πᾶσαν δύναμιν τῶν Χαλδαίων τοὺς πολεμοῦντας ὑμᾶς, καὶ καταλειφθῶσί τινες ἐκκεκεντημένοι ἕκαστος ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ, οὗτοι ἀναστήσονται καὶ καύσουσι τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρί.
- Ιερ. 44,10 Καὶ ἐὰν ἀκόμη σεις φονεύσετε καὶ ἐξοντώσετε ὅλην τὴν δύναμιν τῶν Χαλδαίων, αὐτοὺς, οἱ οποίοι πολεμοῦν ἐναντίον σας, ἀπομείνουν δε μόνον μερικοὶ τραυματῖαι στοὺς διαφόρους τόπους, αὐτοὶ θα σηκωθοῦν καὶ θα παραδώσουν τὴν πόλιν αὐτὴν στο πῦρ.
- Ιερ. 44,11 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἀνέβη ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως Φαραώ,
- Ιερ. 44,11 Οταν δε ἡ στρατιωτικὴ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐξ αἰτίας τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τοῦ Φαραώ,
- Ιερ. 44,12 ἐξῆλθεν Ἱερεμίας ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ τοῦ πορευθῆναι εἰς γῆν Βενιαμὴν τοῦ ἀγοράσαι ἐκεῖθεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ.
- Ιερ. 44,12 ὁ Ἱερεμίας ἐβγήκεν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ, δια να μεταβῇ εἰς

την χώραν της φυλής του Βενιαμίν και να πάρη υπό την κατοχήν του τον αγρόν, τον οποίον επί παρουσία του λαού είχεν αγοράσει.

Ιερ. 44,13 καὶ ἐγένετο αὐτὸς ἐν πύλῃ Βενιαμίν, καὶ ἐκεῖ ἄνθρωπος, παρ' ᾧ κατέλυε, Σαρουῖα υἱὸς Σελεμίου, υἱοῦ Ἀνανίου, καὶ συνέλαβε τὸν Ἰερεμίαν λέγων· πρὸς τοὺς Χαλδαίους σὺ φεύγεις;

Ιερ. 44,13 Εφθασεν εἰς τὴν πύλῃν Βενιαμίν. Εκεί ἦτο ὁ ἄνθρωπος, πλησίον τοῦ οὐοίου κατέλυεν ὁ Σαρουῖα, υἱὸς τοῦ Σελεμίου, υἱοῦ τοῦ Ἀνανίου. Αὐτὸς, λοιπὸν, συνέλαβε τὸν Ἰερεμίαν λέγων πρὸς αὐτὸν· “λοιπὸν, συ πηγαίνεις πρὸς τοὺς Χαλδαίους;”

Ιερ. 44,14 καὶ εἶπε· ψευδὸς, οὐκ εἰς τοὺς Χαλδαίους ἐγὼ φεύγω. καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ συνέλαβε Σαρουῖα τὸν Ἰερεμίαν καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἄρχοντας.

Ιερ. 44,14 Ὁ Ἰερεμίας τοῦ ἀπῆντησεν· “αὐτὸ εἶναι ψευδὸς· δεν πηγαίνω ἐγὼ στοὺς Χαλδαίους”. Ὁ Σαρουῖα ὁμως δεν ἤκουσεν αὐτά, που τοῦ εἶπεν ὁ Ἰερεμίας, τὸν συνέλαβε καὶ τὸν ὠδήγησεν στοὺς ἄρχοντας.

Ιερ. 44,15 καὶ ἐπικράνθησαν οἱ ἄρχοντες ἐπὶ Ἰερεμίαν καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν καὶ ἀπέστειλαν αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν Ἰωνάθαν τοῦ γραμματέως, ὅτι ταύτην ἐποίησαν εἰς οἰκίαν φυλακῆς.

Ιερ. 44,15 Οἱ ἄρχοντες ἐπικράνθησαν καὶ ἐξηρεθίσθησαν ἐναντίον τοῦ Ἰερεμίου, τὸν ἐκτύπησαν καὶ τὸν ἀπέστειλαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰωνάθαν τοῦ γραμματέως, διότι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ εἶχαν μεταβάλει εἰς φυλακὴν.

Ιερ. 44,16 καὶ ἦλθεν Ἰερεμίας εἰς οἰκίαν τοῦ λάκκου καὶ εἰς τὴν χερὲθ καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ ἡμέρας πολλὰς·

Ιερ. 44,16 Ὁ Ἰερεμίας ὠδηγήγη στοὺς ὑπόγειον τῆς οἰκίας ἐκείνης, εἰς τὴν κρύπτην, καὶ ἐκεῖ ἐμείνεν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας.

Ιερ. 44,17 καὶ ἀπέστειλε Σεδεκίας καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν, καὶ ἡρώτα

αὐτὸν ὁ βασιλεὺς κρυφαίως εἶπεῖν, εἰ ἔστιν ὁ λόγος
παρὰ Κυρίου, καὶ εἶπεν· ἔστιν· εἰς χεῖρας βασιλέως
Βαβυλῶνος παραδοθήσῃ.

Ιερ. 44,17 Τότε ο Σεδεκίας απέστειλεν ἕνα ἄνθρωπον καὶ τον ἐκάλεσε.
Τον ἠρώτα ο βασιλεὺς, δια να του εἴπη κρυφίως, εἰ
υπάρχει κανένας λόγος εκ μέρους του Κυρίου. Ο Ιερεμίας
ἀπήντησε· “μάλιστα, υπάρχει. Θα παραδοθῇς εἰς τα χέρια
του βασιλέως της Βαβυλώνας”.

Ιερ. 44,18 καὶ εἶπεν Ἰερεμίας τῷ βασιλεῖ· τί ἡδίκησά σε καὶ τοὺς
παῖδάς σου καὶ τὸν λαὸν τοῦτον, ὅτι σὺ δίδως με εἰς
οἰκίαν φυλακῆς;

Ιερ. 44,18 Ο Ιερεμίας παραπονούμενος εἶπεν ἀκόμη στον βασιλέα· “εἰς
τι ἐγὼ ἔχω ἀδικήσῃ σε καὶ τοὺς αὐλικούς σου καὶ τὸν λαὸν
αὐτόν, ὥστε συ να με παραδώσῃς εἰς τὴν φυλακὴν, εἰς τὴν
οἰκίαν του γραμματέως;

Ιερ. 44,19 καὶ ποῦ εἰσὶν οἱ προφῆται ὑμῶν οἱ προφητεύσαντες
ὑμῖν λέγοντες· ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ
τὴν γῆν ταύτην;

Ιερ. 44,19 Καὶ ποὺ εἶναι τώρα οἱ ψευδοπροφῆται σας, οἱ οἱποῖοι
προεφήτευσαν ἐνώπιόν σας λέγοντες, ὅτι δεν θα ἔλθῃ ο
βασιλεὺς της Βαβυλώνας ἐναντίον της χώρας αὐτῆς;

Ιερ. 44,20 καὶ νῦν, κύριε βασιλεῦ, πεσέτω τὸ ἔλεός μου κατὰ
πρόσωπόν σου, καὶ τί ἀποστρέφεις με εἰς οἰκίαν
Ἰωνάθαν τοῦ γραμματέως καὶ οὐ μὴ ἀποθάνω ἐκεῖ;

Ιερ. 44,20 Καὶ τώρα, κύριε βασιλεῦ, ἀς ἀκουσθῇ ἡ ἱκεσία μου πρὸς σέ.
Διατί θέλεις να με ἀποστείλῃς πάλιν εἰς τὴν φυλακὴν της
οἰκίας Ἰωνάθαν του γραμματέως, δια να ἀποθάνω ἐκεῖ;

Ιερ. 44,21 καὶ συνέταξεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐνεβάλοσαν αὐτόν εἰς
οἰκίαν τῆς φυλακῆς καὶ ἐδίδοσαν αὐτῷ ἄρτον ἕνα τῆς
ἡμέρας ἕξωθεν οὗ πέσσουσιν, ἕως ἐξέλιπον οἱ ἄρτοι ἐκ
τῆς πόλεως. καὶ ἐκάθισεν Ἰερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς
φυλακῆς.

Ιερ. 44,21 Ο βασιλεύς έδωσε διαταγήν και έβαλαν αυτών εις την αυλήν της φυλακής και του έδιδαν ένα άρτον κάθε ημέραν από τα εις την πόλιν αρτοποιεία, έως ότου έλλειψαν οι άρτοι από την πόλιν. Ετσι εκάθισεν ο Ιερεμίας εις την αυλήν της φυλακής.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 45 (Μασ. 38)

Ιερ. 45,1 Καί ήκουσε Σαφατίας υιός Μάθαν καί Γοδολίας υιός Πασχώρ καί Ίωάχαλ υιός Σελεμίου τούς λόγους, ούς Ίερεμίας έλάλει επί τόν λαόν λέγων·

Ιερ. 45,1 Ο Σαφατίας, υιός του Μαθαν, ο Γοδολίας υιός του Πασχώρ, και ο Ιωάχαλ υιός του Σελεμίου, ήκουσαν τους λόγους, τους οποίους ο Ιερεμίας απευθυνόμενος προς τον λαόν είπεν·

Ιερ. 45,2 ούτως είπε Κύριος· ό κατοικῶν έν τή πόλει ταύτη άποθανείται έν ρομφαία καί έν λιμῶ, καί ό έκπορευόμενος πρὸς τούς Χαλδαίους ζήσεται, καί έσται ή ψυχή αύτοῦ εις εϋρημα, καί ζήσεται.

Ιερ. 45,2 Ετσι είπεν ο Κυριος· Οποιος θα παραμείνη εις την πόλιν αυτήν, θα αποθάνη με εχθρικήν ρομφαίαν η από την πείναν. Εκείνος όμως, ο οποίος θα εξέλθη από την πόλιν αυτήν και θα παραδοθή στους Χαλδαίους, θα ζήση. Θα σωθή η ζωή του από βέβαιον θάνατον θα ζήση.

Ιερ. 45,3 ὅτι ούτως είπε Κύριος· παραδιδομένη παραδοθήσεται ή πόλις αύτη εις χεΐρας δυνάμεως βασιλέως Βαβυλῶνος, καί συλλήψεται αύτήν.

Ιερ. 45,3 Διότι έτσι είπεν ο Κυριος· οπωσδήποτε η πόλις αυτή θα παραδοθή εις τα χέρια της στρατιωτικής δυνάμεως του βασιλέως της Βαδυλώνος, ο οποίος και θα την καταλάβη.

Ιερ. 45,4 καί είπαν τῷ βασιλεΐ· άναιρεθήτω δὴ ό άνθρωπος εκείνος, ὅτι αύτός εκλύει τὰς χεΐρας τῶν ανθρώπων τῶν

πολεμούντων τῶν καταλειπομένων ἐν τῇ πόλει καὶ τὰς
χεῖρας παντὸς τοῦ λαοῦ λαλῶν πρὸς αὐτοὺς κατὰ τοὺς
λόγους τούτους· ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ χρησιμολογεῖ
εἰρήνην τῷ λαῷ τούτῳ, ἀλλ' ἢ πονηρά.

Ιερ. 45,4

Οἱ ἀνωτέρω τρεῖς εἶπαν πρὸς τὸν βασιλέα· “ὡς θανατωθῇ,
λοιπὸν, ὁ ἄνθρωπος αὐτός, διότι με ὅσα λέγει παραλύει τὰ
χέρια τῶν ἀπομεινάντων Ἰουδαίων, οἱ οἵοι μάχονται εἰς
τὴν πόλιν αὐτήν, ὅπως ἐπίσης καὶ τὰ χέρια ὅλου τοῦ ἄλλου
ἀμάχου πληθυσμοῦ λέγων πρὸς αὐτοὺς τοὺς λόγους
τούτους. Ὁ ἄνθρωπος αὐτός δεν ἀποφθέγγεται πρὸς τὸν
λαόν τούτον τὰ πρὸς εἰρήνην καὶ ευημερίαν, ἀλλὰ κακὰ καὶ
ολέθρια πράγματα».

Ιερ. 45,5

καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· ἰδοὺ αὐτός ἐν χερσὶν ὑμῶν· ὅτι
οὐκ ἠδύνατο ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτοὺς.

Ιερ. 45,5

Ὁ βασιλεὺς εἶπεν εἰς αὐτοὺς· “ἰδοὺ, αὐτός εὐρίσκεται εἰς τὴν
διάθεσίν σας”. Αὐτὰ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας, διότι δεν
εἶχε τὴν δυνατότητα νὰ ἀντισταθῇ πρὸς αὐτοὺς.

Ιερ. 45,6

καὶ ἔρριψαν αὐτὸν εἰς λάκκον Μελχίου υἱοῦ τοῦ
βασιλέως, ὃς ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, καὶ ἐχάλασαν
αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον, καὶ ἐν τῷ λάκκῳ οὐκ ἦν ὕδωρ
ἀλλ' ἢ βόρβορος, καὶ ἦν ἐν τῷ βορβόρῳ. -

Ιερ. 45,6

Εκεῖνοι ἔρριψαν τὸν Ἰερεμίαν στὸν λάκκον τοῦ Μελχίου,
υἱοῦ τοῦ βασιλέως. Ὁ λάκκος αὐτός εὐρίσκετο εἰς τὴν αὐλὴν
τῆς φυλακῆς. Εἰς αὐτὸν τὸν λάκκον κατεβίβασαν τὸν
Ἰερεμίαν, οπου καὶ δεν υπήρχεν ὕδωρ, ἀλλὰ μόνον
βόρδορος. Ὁ Ἰερεμίας ἔμενε μέσα στὸν βόρβορον.

Ιερ. 45,7

Καὶ ἤκουσεν Ἀβδεμέλεχ ὁ Αἰθίοψ, καὶ αὐτός ἐν οἰκίᾳ τοῦ
βασιλέως, ὅτι ἔδωκαν Ἰερεμίαν εἰς τὸν λάκκον· καὶ ὁ
βασιλεὺς ἦν ἐν τῇ πύλῃ Βενιαμίν,

Ιερ. 45,7

Επληροφορήθη τὸ γεγονὸς αὐτό ὁ Ἀβδεμέλεχ, ὁ Αἰθίοψ.
Αὐτός εὐρίσκετο εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ βασιλέως καὶ
επληροφορήθη, ὅτι ὠδήγησαν τὸν Ἰερεμίαν καὶ τὸν ἔρριψαν

στον λάκκον. Ο δε βασιλεύς ευρίσκετο πλησίον εις την
πύλιν Βενιαμίν.

Ιερ. 45,8 καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτὸν καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα,
καὶ εἶπεν·

Ιερ. 45,8 Ο Αβδεμέλεχ εβγήκεν εις συνάντησιν του βασιλέως,
ωμίλησε προς αὐτὸν και του εἶπεν·

Ιερ. 45,9 ἐπονηρεύσω ἃ ἐποίησας τοῦ ἀποκτεῖναι τὸν ἄνθρωπον
τοῦτον ἀπὸ προσώπου τοῦ λιμοῦ, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἔτι
ἄρτοι ἐν τῇ πόλει.

Ιερ. 45,9 “Αδικον και κακὸν ἔργον ἐπραξες ἐναντίον του Ιερεμίου,
επιτρέψας να ριφθῇ αὐτὸς στον λάκκον, ὥστε να αποθάνη
ἐξ αιτίας της πείνης, διότι δεν υπάρχουν πλέον ἄρτοι εις την
πόλιν”.

Ιερ. 45,10 καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεύς τῷ Ἀβδεμέλεχ λέγων· λάβε
εἰς τὰς χεῖράς σου ἐντεῦθεν τριάκοντα ἀνθρώπους καὶ
ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ.

Ιερ. 45,10 Ο δε βασιλεύς ἔδωσεν ἐντολήν στον Αβδεμέλεχ λέγων προς
αὐτόν· “πάρε ἀπὸ ἐδῶ ὑπὸ την ἐξουσίαν σου τριάκοντα
ἀνδρας και βγάλε τον 'Ιερεμιαν ἀπὸ τον λάκκον, δια να μη
αποθάνῃ”.

Ιερ. 45,11 καὶ ἔλαβεν Ἀβδεμέλεχ τοὺς ἀνθρώπους καὶ εἰσῆλθεν εἰς
τὴν οἰκίαν τοῦ βασιλέως τὴν ὑπόγειον καὶ ἔλαβεν
ἐκεῖθεν παλαιὰ ράκη καὶ παλαιὰ σχοινία καὶ ἔρριψεν
αὐτὰ πρὸς Ἱερεμίαν εἰς τὸν λάκκον

Ιερ. 45,11 Ο Αβδεμέλεχ ἐπῆρεν ἀμέσως τους ἀνθρώπους, εἰσῆλθεν
στον οἶκον του βασιλέως και στο ὑπόγειον αὐτοῦ, ἐπῆρεν
ἀπὸ ἐκεῖ ράκη παλῆά και σχοινία παλῆά και τα ἔρριψε προς
τον Ιερεμίαν στον λάκκον,

Ιερ. 45,12 καὶ εἶπε· ταῦτα θές ὑποκάτω τῶν σχοινίων, καὶ
ἐποίησεν Ἱερεμίας οὕτως.

Ιερ. 45,12 λέγων προς αὐτόν· “αὐτὰ τα ράκη βάλε τα κάτω ἀπὸ την
μασχάλην σου και ἐπάνω ἀπὸ τα σχοινία”. Ο Ιερεμίας

ἐπραξεν, ὅπως του εἶπαν.

Ιερ. 45,13 καὶ εἴλκυσαν αὐτὸν τοῖς σχοινίοις καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου· καὶ ἐκάθισεν Ἰερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς. -

Ιερ. 45,13 Οἱ ἄνδρες ἀνέσυσαν αὐτὸν με τὰ σχοινία καὶ τὸν ἐβγάλαν ἀπὸ τοῦ λάκκου. Ὁ Ἰερεμίας παρέμεινεν εἰς τὴν αὐλὴν τῆς φυλακῆς.

Ιερ. 45,14 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν εἰς οἰκίαν Ἀσελειαῖ τὴν ἐν οἴκῳ Κυρίου· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· ἐρωτήσω σε λόγον, καὶ μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα.

Ιερ. 45,14 Ἐπειτα ὁ βασιλεὺς ἐστείλεν ἓνα ἄνθρωπον καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἰερεμίαν, νὰ ἔλθῃ εἰς αὐτόν, στὸ διαμέρισμα Ἀσελειαῖ, πλησίον τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου. Ὁ βασιλεὺς τοῦ εἶπε· “θα σοὺ ἀπευθύνω μίαν ἐρωτησὶν καὶ σε παρακαλῶ, νὰ μὴ ἀποκρύψῃς ἀπὸ ἐμὲ κανένα πράγμα”.

Ιερ. 45,15 καὶ εἶπεν Ἰερεμίας τῷ βασιλεῖ· ἐὰν ἀναγγείλω σοι, οὐχὶ θανάτῳ με θανατώσεις; καὶ ἐὰν συμβουλευσῶ σοι, οὐ μὴ ἀκούσῃς μου.

Ιερ. 45,15 Ὁ Ἰερεμίας ἀπήντησε πρὸς τὸν βασιλεῖ Σεδεκίαν· “ἐὰν σοὺ εἴπω τὴν ἀλήθειαν, εἶναι βέβαιον ὅτι δὲν θα με θανατώσῃς; Καὶ ἐὰν σε συμβουλευσῶ, δὲν, θα με ἀκούσῃς”.

Ιερ. 45,16 καὶ ὥμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς λέγων· ὅτι Κύριος, ὃς ἐποίησεν ἡμῖν τὴν ψυχὴν ταύτην, εἰ ἀποκτενῶ σε καὶ εἰ δώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τούτων.

Ιερ. 45,16 Ὁ βασιλεὺς ὠρκίσθη λέγων· “ὅτι Κύριος, ὁ ὁποῖός μας ἔδωκε τὴν ζωὴν αὐτήν, ὅτι δὲν θα σε φονεύσω, οὔτε θα σε παραδώσω εἰς τὰ χεῖρα τῶν πονηρῶν αὐτῶν ἀνθρώπων”.

Ιερ. 45,17 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰερεμίας· οὕτως εἶπε Κύριος· ἐὰν ἐξελθὼν ἐξέλθῃς πρὸς ἡγεμόνας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ σου, καὶ ἡ πόλις αὕτη οὐ μὴ κατακαυθῇ ἐν πυρὶ, καὶ ζήσῃ σὺ καὶ ἡ οἰκία σου.

- Ιερ. 45,17 Εἶπε τότε εἰς αὐτόν ὁ Ἰερεμίας· “Ἐτσι ὠμίλησεν ὁ Κύριος· εἰάν σπεύσης νὰ ἐξέλθῃς ἀπὸ τὴν πόλιν αὐτὴν καὶ μεταβῇς πρὸς τοὺς ἀρχοντας τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλώνης, θὰ διαφύλαξῃς τὴν ζωὴν σου καὶ ἡ πόλις αὕτη δὲν θὰ παραδοθῇ στο πῦρ τῆς καταστροφῆς, θὰ ζήσῃς συ καὶ ἡ οἰκογένειά σου.
- Ιερ. 45,18 καὶ εἰάν μὴ ἐξέλθῃς, δοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων, καὶ καύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρί, καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῇς.
- Ιερ. 45,18 Εἰάν ὁμως δὲν ἐξέλθῃς ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ δὲν παραδοθῇς ἐκουσίως στὸν βασιλέα τῆς Βαβυλώνης, ἡ πόλις θὰ παραδοθῇ εἰς τὰ χέρια τῶν Χαλδαίων, οἱ ὁποῖοι καὶ θὰ τὴν κατακαύσουν δια τοῦ πυρός καὶ συ δὲν θὰ σωθῇς”.
- Ιερ. 45,19 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰερεμιά· ἐγὼ λόγον ἔχω τῶν Ἰουδαίων τῶν πεφευγόντων πρὸς τοὺς Χαλδαίους, μὴ δώσῃν με εἰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ καταμωκήσονται μοι.
- Ιερ. 45,19 Ὁ βασιλεὺς εἶπε πρὸς τὸν Ἰερεμίαν· “ἐγὼ ἔχω λόγον νὰ φοβούμαι τοὺς Ἰουδαίους, οἱ ὁποῖοι ἤδη ἔχουν καταφύγει στοὺς Χαλδαίους, μήπως καὶ οἱ Χαλδαῖοι με παραδώσουν εἰς τὰ χέρια αὐτῶν καὶ ἐκεῖνοι με περιπαίξουν”.
- Ιερ. 45,20 καὶ εἶπεν Ἰερεμίας· οὐ μὴ παραδῶσί σε· ἄκουσον τὸν λόγον Κυρίου, ὃν ἐγὼ λέγω πρὸς σε, καὶ βέλτιον ἔσται σοι, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ σου.
- Ιερ. 45,20 Ὁ Ἰερεμίας ἀπήντησε· “δὲν θὰ σε παραδώσουν. Ἀκουσε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἐγὼ αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἀναγγέλλω πρὸς σέ. Εἰάν πράξῃς, ὅπως σου εἶπα, θὰ εἶναι πολὺ καλὺτερον δια σε καὶ θὰ διαφύλαξῃς τὴν ζωὴν σου.
- Ιερ. 45,21 καὶ εἰ μὴ θέλῃς σὺ ἐξελεθῆναι, οὗτος ὁ λόγος, ὃν ἔδειξέ μοι Κύριος·
- Ιερ. 45,21 Εἰάν ὁμως δὲν θέλῃς νὰ ἐξέλθῃς συ καὶ νὰ παραδοθῇς ἐκουσίως στοὺς Χαλδαίους, αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος τὸν ὁποῖον μοι ἀπεκάλυψεν ὁ Κύριος.

Ιερ. 45,22 καὶ ἰδοὺ πᾶσαι αἱ γυναῖκες αἱ καταλειφθεῖσαι ἐν οἰκίᾳ βασιλέως Ἰούδα ἐξήγοντο πρὸς ἄρχοντας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ αὗται ἔλεγον· ἡπάτησάν σε καὶ δυνήσονται σοι ἄνδρες εἰρηνικοὶ σου καὶ καταλύσουσιν ἐν ὀλισθήμασι πόδα σου, ἀπέστρεψαν ἀπὸ σοῦ.

Ιερ. 45,22 Ἰδοὺ, ὅλαι αἱ γυναῖκες, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἀπομείνει στο ἀνάκτορον του βασιλέως του Ιούδα, θα οδηγηθοῦν πρὸς τοὺς ἄρχοντας του βασιλέως της Βαβυλῶνος και θα λέγουν αὐταὶ πρὸς σέ· Οἱ ἀγαπητοὶ σου φίλοι σέ ἐξηπάτησαν, ὑπερίσχυσαν ἐναντίον σου. Ὡδήγησαν εἰς ὀλισθηρόν ἔδαφος τὰ πόδια σου καὶ ἔπειτα σε ἐγκατέλειψαν καὶ ἀπεμακρυνθῆσαν ἀπὸ σέ !

Ιερ. 45,23 καὶ τὰς γυναῖκάς σου καὶ τὰ τέκνα σου ἐξάξουσι πρὸς τοὺς Χαλδαίους, καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῆς, ὅτι ἐν χειρὶ βασιλέως Βαβυλῶνος συλληφθήσῃ, καὶ ἡ πόλις αὕτη κατακαυθήσεται.

Ιερ. 45,23 Τὰς γυναῖκάς σου καὶ τὰ παιδιά σου θὰ τὰ οδηγήσουν πρὸς τοὺς Χαλδαίους καὶ συ δὲν θὰ σωθῆς. Διότι ἡ πόλις θὰ παραδοθῇ εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ βασιλέως της Βαβυλῶνος καὶ ἡ πόλις αὕτη θὰ παραδοθῇ στο πῦρ”.

Ιερ. 45,24 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· ἄνθρωπος μὴ γνῶτω ἐκ τῶν λόγων τούτων, καὶ σὺ οὐ μὴ ἀποθάνῃς.

Ιερ. 45,24 Ὁ βασιλεὺς εἶπεν στον Ἰερεμίαν· “Ἄς μὴ μάθῃ κανεῖς τίποτε ἀπὸ τὰ λόγια αὐτὰ καὶ συ δὲν θὰ θανατωθῇς.

Ιερ. 45,25 καὶ ἐὰν οἱ ἄρχοντες ἀκούσωσιν ὅτι ἐλάλησά σοι καὶ ἔλθωσι πρὸς σέ καὶ εἴπωσί σοι· ἀνάγγειλον ἡμῖν, τί ἐλάλησέ σοι ὁ βασιλεὺς, μὴ κρύψῃς ἀφ’ ἡμῶν, καὶ οὐ μὴ ἀνέλωμέν σε, καὶ τί ἐλάλησε πρὸς σε ὁ βασιλεὺς;

Ιερ. 45,25 Ἐὰν δὲ οἱ ἄρχοντες πληροφορηθοῦν ὅτι ἐγὼ συνεζήτησα μαζὴ σου καὶ ἔλθουν πρὸς σε καὶ σε ἐρωτήσουν· Πές μας τι συνεζήτησε με σε ὁ βασιλεὺς, μὴ ἀποκρύψῃς τίποτε ἀπὸ ἡμᾶς καὶ δὲν θὰ σε θανατώσωμεν. Τὶ λοιπὸν εἶπεν ὁ

- βασιλεύς προς σέ;
- Ιερ. 45,26 καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς· ῥίπτω ἐγὼ τὸ ἔλεός μου κατ’
ὀφθαλμούς τοῦ βασιλέως πρὸς τὸ μὴ ἀποστρέψαι με εἰς
οἰκίαν Ἰωνάθαν ἀποθανεῖν με ἐκεῖ.
- Ιερ. 45,26 Θα ἀπαντήσης προς αὐτούς· ἐγὼ υπέβαλα θερμὴν
παράκλησιν ενώπιον τοῦ βασιλέως να μη με επαναφέρῃ
πάλιν εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ Ἰωνάθαν, ὅπου ἀσφαλῶς καὶ θα
ἀποθάνω”.
- Ιερ. 45,27 καὶ ἦλθοσαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς Ἰερεμίαν καὶ
ἠρώτησαν αὐτόν, καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς κατὰ πάντας
τούς λόγους τούτους, οὓς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεύς·
καὶ ἀπεσιώπησαν, ὅτι οὐκ ἠκούσθη ὁ λόγος Κυρίου.
- Ιερ. 45,27 Ἦλθαν πράγματι προς τὸν Ἰερεμίαν ὅλοι οἱ ἄρχοντες καὶ τὸν
ἠρώτησαν καὶ ἀνέφερεν εἰς αὐτοὺς ὅλους ἐκείνους τούς
λόγους, τοὺς οὗσις ὁ βασιλεύς τὸν διέταξε να εἴπῃ. Οἱ
ἄρχοντες ἐσιώπησαν καὶ δὲν ἐπίεσαν τὸν Ἰερεμίαν, διότι
δὲν ἐπληροφόρηθησαν τὸν ἀπειλητικὸν λόγον τοῦ Κυρίου
ἐναντίον αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως.
- Ιερ. 45,28 καὶ ἐκάθισεν Ἰερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς ἕως
χρόνου οὗ συνελήφθη Ἱερουσαλήμ.
- Ιερ. 45,28 Ὁ Ἰερεμίας παρέμεινεν ἐστὶ εἰς τὴν αὐλὴν τῆς φυλακῆς
μέχρι τοῦ χρόνου, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐκυριεύθη ἡ
Ἱερουσαλήμ.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 46 (Μαθ. 39)

- Ιερ. 46,1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ τοῦ Σεδεκία βασιλέως
Ἰούδα ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ παρεγένετο
Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ πᾶσα ἡ
δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλήμ καὶ ἐπολιοῖρκουν αὐτήν.
- Ιερ. 46,1 Κατὰ τὸ ἑνάτον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Σεδεκία, βασιλέως

του ιουδαϊκού βασιλείου, κατά τον δέκατον μήνα, ήλθεν ο Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας και όλη η στρατιωτική αυτού δύναμις εναντίον της Ιερουσαλήμ και επολιόρκουν αυτήν.

Ιερ. 46,2 καὶ ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει τοῦ Σεδεκία, ἐν τῷ μηνὶ τῷ τετάρτῳ, ἐνάτῃ τοῦ μηνός, ἐρράγη ἡ πόλις.

Ιερ. 46,2 Κατά δε το ενδέκατον έτος της βασιλείας του Σεδεκία, κατά τον τέταρτον μήνα την ενάτην του μηνός αυτού, έσπασεν η άμυνα της πόλεως.

Ιερ. 46,3 καὶ εἰσῆλθον πάντες οἱ ἡγούμενοι βασιλέως Βαβυλώνας καὶ ἐκάθισαν ἐν πύλῃ τῇ μέσῃ Ναργαλασάρ καὶ Σαμαγῶθ καὶ Ναβουσαχάρ καὶ Ναβουσαρεῖς καὶ Ναγαργασνασέρ Ῥαβαμὰγ καὶ οἱ κατάλοιποι ἡγεμόνες βασιλέως Βαβυλώνας·

Ιερ. 46,3 Τότε όλοι οι άρχοντες του βασιλέως της Βαβυλώνας εισήλθον και εγγατεστάθησαν εις την μεσαίαν πύλην της πόλεως, ο Ναργαλασάρ, ο Σαμαγώθ, ο Ναβουσαχάρ, ο Ναβουσαρείς, ο Ναγαργασνασέρ, ο Ραβαμάγ, και οι όλλοι άρχοντες του βασιλέως της Βαβυλώνας.

Ιερ. 46,14 καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἔλαβον τὸν Ἰερεμίαν ἐξ αὐλῆς τῆς φυλακῆς καὶ ἔδωκαν αὐτὸν πρὸς τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχεικάμ υἱοῦ Σαφάν· καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν, καὶ ἐκάθισεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ. -

Ιερ. 46,14 Αυτοί εστειλαν ανθρώπους και παρέλαβαν τον Ιερεμίαν από την αυλήν της φυλακής και παρέδωκαν αυτόν στον Γοδολίαν, τον υιόν του Αχεικάμ, υιού του Σαφάν. Αυτοί τον έβγαλαν από την φυλακήν, δια να παραμείνη ελεύθερος στον οίκον του. Και αυτός έμενεν εν μέσω του ιουδαϊκού λαού.

Ιερ. 46,15 Καὶ πρὸς Ἰερεμίαν ἐγένετο λόγος Κυρίου ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς λέγων·

Ιερ. 46,15 Και πάλιν ήλθε παρά Κυρίου λόγος προς τον Ιερεμίαν, ότε

Ιερ. 46,16

ακόμη αυτός ευρίσκετο εις την αυλήν της φυλακῆς λέγων·
πορεύου καὶ εἶπε πρὸς Ἀβδεμέλεχ τὸν Αἰθίοπα· οὕτως
εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ἰδοὺ ἐγὼ φέρω τοὺς
λόγους μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακὰ καὶ οὐκ εἰς
ἀγαθὰ,

Ιερ. 46,16

Πηγαινε και ειπέ στον Αβδεμέλεχ, τον Αιθίοπα· ετσι
ωμίλησεν ο Κυριος, ο Θεός του ισραηλιτικου λαού· ιδού εγώ
θα εκπληρώσω τους λόγους μου, που είπα εναντίον της
πόλεως αυτής εις τιμωρίαν και καταστροφήν της και οχι εις
ευεργεσίαν της.

Ιερ. 46,17

καὶ σώσω σε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ οὐ μὴ δώσω σε εἰς
χεῖρας τῶν ἀνθρώπων, ὧν σὺ φοβῇ ἀπὸ προσώπου
αὐτῶν,

Ιερ. 46,17

Σε ὁμως κατὰ την φοβερὰν ἐκείνην ἡμέραν του ολέθρου θα
σε σώσω και δεν θα σε παραδώσω εις τα χέρια των
ανθρώπων αυτών, που φοβείσαι.

Ιερ. 46,18

ὅτι σώζων σώσω σε, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ οὐ μὴ πέσης. καὶ
ἔσται ἡ ψυχὴ σου εἰς εὐρημα, ὅτι ἐπεποίθεις ἐπ' ἐμοί,
φησὶ Κύριος.

Ιερ. 46,18

Ασφαλώς και βεβαίως θα σε σώσω και δεν θα πέσης εν
στόματι εχθρικής μαχαίρας. Η ζωη σου θα διατηρηθῇ
ασφαλῆς, διότι συ εἶχες πεποίθῃσιν εις ἐμέ, εἶπεν ο Κυριος.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 47 (Μασ. 40)

Ιερ. 47,1

Ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν
ὑστερον μετὰ τὸ ἀποστεῖλαι αὐτὸν Ναβουζαρδάν τὸν
ἀρχιμάγειρον τὸν ἐκ Δαμὰν ἐν τῷ λαβεῖν αὐτὸν ἐν
χειροπέδαις, ἐν μέσῳ ἀποικίας Ἰούδα τῶν ἡγμένων εἰς
Βαβυλῶνα.

- Ιερ. 47,1 Ο λόγος, ο οποίος απηυθύνθη στον Ιερεμίαν από τον Κυριον, μετά την απόλυσίν του από την Ραμά υπό του Ναβουζαρδάν, του αρχιμαγείρου, ο οποίος τον είχε εύρει δεμένον με αλυσίδας εις τα χέρια, μεταξύ όλων των εξορίστων της Ιερουσαλήμ και του Ιούδα, οι οποίοι ωδηγούνται αιχμάλωτοι εις την Βαβυλώνα.
- Ιερ. 47,2 καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ὁ ἀρχιμάγειρος καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριος ὁ Θεός σου ἐλάλησε τὰ κακὰ ταῦτα ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον,
- Ιερ. 47,2 Ο Ναβουζαρδάν επήρην αὐτὸν ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς ἄλλους αιχμαλώτους και του εἶπέ· “Κυριος ο Θεός σου ἀπεφάσισε και ὥρισε τας τιμωρίας αὐτάς ἐναντίον του τόπου αὐτοῦ,
- Ιερ. 47,3 καὶ ἐποίησε Κύριος, ὅτι ἡμάρτετε αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς αὐτοῦ.
- Ιερ. 47,3 και τας ἐπέφερε, διότι διεπράξατε αμαρτίας εις αὐτὸν και δεν υπηκούσατε εις την φωνήν του.
- Ιερ. 47,4 ἰδοὺ ἔλυσά σε ἀπὸ τῶν χειροπέδων τῶν ἐπὶ τὰς χεῖράς σου· εἰ καλὸν ἐναντίον σου ἐλθεῖν μετ’ ἐμοῦ εἰς Βαβυλῶνα, ἦκε, καὶ θήσω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπὶ σέ·
- Ιερ. 47,4 Ἰδοὺ ἐγὼ σε ἔλυσα ἀπὸ τα δεσμά των χειρῶν σου. Εἴαν σου φαίνεται καλὸν και ἐπιθυμῆς να ἐλθῇς μαζί μου εις την Βαβυλῶνα, ἔλα και θα σε ἔχω πάντοτε ὑπὸ την προστασίαν μου.
- Ιερ. 47,5 εἰ δὲ μή, ἀπότρεχε καὶ ἀνάστρεψον πρὸς τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχεικάμ, υἱοῦ Σαφάν, ὃν κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν γῇ Ἰούδα, καὶ οἴκησον μετ’ αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐν γῇ Ἰούδα· εἰς ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ ἐν ὀφθαλμοῖς σου τοῦ πορευθῆναι ἐκεῖ, καὶ πορεύου. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ ἀρχιμάγειρος δῶρα καὶ ἀπέστειλεν αὐτόν.
- Ιερ. 47,5 Εἴαν ὁμως δεν θέλῃς, γύρισε πίσω και πηγαινε προς τον Γοδολίαν, τον υἱὸν του Αχεικάμ, υἱοῦ του Σαφάν, τον ὁποῖον

ο βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ εγκατέστησεν ὡς βασιλέα εἰς τὴν χώραν Ἰούδα. Μείνε μαζί με αὐτὸν ἀνάμεσα στὸν λαὸν τῆς ἰουδαϊκῆς γῆς. Ἡ πῆγαινε εἰς ὁποιαδήποτε ἄλλην περιοχὴν, που θα σου φανῇ καλὴ καὶ αγαθὴ. Πηγαινε καὶ μένε ἐκεῖ”. Ο ἀρχιμάγειρος ἔδωκεν εἰς αὐτὸν δῶρα καὶ τὸν ἀφῆκεν ἐλεύθερον.

Ιερ. 47,6 καὶ ἦλθε πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφὰ καὶ ἐκάθισεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ τοῦ καταλειφθέντος ἐν τῇ γῇ.

Ιερ. 47,6 Ο Ἰερεμίας ἦλθε πρὸς τὸν Γοδολίαν εἰς Μασσηφὰ καὶ ἐμείνεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐκείνου, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀπομείνει εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

Ιερ. 47,7 Καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως τῆς ἐν ἀγρῷ αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν, ὅτι κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Γοδολίαν ἐν τῇ γῇ καὶ παρακατέθετο αὐτῷ ἄνδρας καὶ γυναῖκας αὐτῶν, οὓς οὐκ ἀπώκισεν εἰς Βαβυλῶνα.

Ιερ. 47,7 Ολοὶ οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ στρατοῦ, ὁ ὁποῖος ἐστρατώνετο εἰς τὴν ὑπαιθρον, ἔμαθαν αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες τῶν, ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλώνας εγκατέστησε τὸν Γοδολίαν ὡς βασιλέα εἰς τὴν ἰουδαϊκὴν γῆν καὶ εἰς αὐτὸν ἐνεπιστεύθη τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας τῶν, τοὺς ὁποῖους αὐτὸς δὲν μετέφερεν εἰς τὴν Βαβυλῶνα.

Ιερ. 47,8 καὶ ἦλθε πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφὰ Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίου καὶ Ἰωνάν υἱὸς Καρηὲ καὶ Σαραίας υἱὸς Θαναεμέθ καὶ υἱοὶ Ἰωφὲ τοῦ Νετωφαθὶ καὶ Ἐζονίας υἱὸς τοῦ Μωχαθί, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν.

Ιερ. 47,8 Πρὸς τὸν Γοδολίαν εἰς Μασσηφὰ ἦλθε καὶ ὁ Ἰσμαὴλ, υἱὸς τοῦ Ναθανίου, καὶ ὁ Ἰωνάν υἱὸς τοῦ Καρηέ, ὁ Σαραίας υἱὸς τοῦ Θαναεμέθ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰωφέ τοῦ Νετωφαθὶ καὶ Ἐζονίας ὁ υἱὸς τοῦ Μωχαθί, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες τῶν.

Ιερ. 47,9 καὶ ὤμοσεν αὐτοῖς Γοδολίας καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν λέγων· μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου τῶν παιδῶν τῶν

Χαλδαίων· κατοικήσατε ἐν τῇ γῇ καὶ ἐργάσασθε τῷ
βασίλει Βαβυλῶνος, καὶ βέλτιον ἔσται ὑμῖν.

Ιερ. 47,9 Ο Γοδολίας ωρκίσθη ενώπιον των ανδρών αυτών λέγων· “μη φοβείσθε τους Χαλδαίους, που ευρίσκονται εις την περιοχὴν αὐτήν. Παραμείνατε εις την χώραν και υποταχθήτε στον βασιλέα της Βαβυλώνας· εργασθήτε και αυτό θα αποβῇ προς το καλὸν σας.

Ιερ. 47,10 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ κάθημαι ἐναντίον ὑμῶν εἰς Μασσηφὰ στῆναι κατὰ πρόσωπον τῶν Χαλδαίων, οἳ ἂν ἔλθωσιν ἐφ’ ὑμᾶς, καὶ ὑμεῖς συνάγετε οἶνον καὶ ὀπώραν καὶ ἔλαιον καὶ βάλετε εἰς τὰ ἀγγεῖα ὑμῶν καὶ οἰκήσατε ἐν ταῖς πόλεσιν, αἷς κατεκρατήσατε.

Ιερ. 47,10 Ἰδοὺ, ἐγὼ παραμένω εἰς Μασσηφὰ ενώπιόν σας, δια να παρουσιάζομαι στους Χαλδαίους, οι οποίοι ενδεχομένως πρόκειται να ἔλθουν προς σας. Σεις κάμετε την συγκομιδὴν του οἴνου, των καρπῶν και του ελαίου, βάλετε αὐτὰ εις τα δοχεῖα σας, κατοικήσατε εις τας πόλεις, τας οποίας ἔχετε ὑπὸ την κατοχὴν σας”.

Ιερ. 47,11 καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ἐν γῇ Μωάβ καὶ ἐν υἱοῖς Ἀμμὼν καὶ οἱ ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῇ ἤκουσαν ὅτι ἔδωκε βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατάλειμμα τῷ Ἰούδα, καὶ ὅτι κατέστησεν ἐπ’ αὐτοὺς τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχεικάμ.

Ιερ. 47,11 Ολοι οι Ιουδαῖοι, οι οποίοι ευρίσκοντο εις την περιοχὴν Μωάβ, ὅπως και μεταξύ των Αμμωνιτῶν, και ὅσοι ευρίσκοντο εις την Ἰδουμαίαν και εις ὅλην την ἄλλην χώραν, ἤκουσαν ὅτι ο βασιλεὺς της Βαβυλώνας δεν ἀπήγαγεν ὅλους τους Ιουδαίους αιχμαλώτους εις την Βαβυλώνα, ἀλλὰ ἀφήκεν και Ιουδαίους εις την χώραν Ἰούδα και ὅτι εγκατέστησε και διώρισεν εις αὐτοὺς ὡς κυβερνήτην τον Γοδολίαν, υἱὸν του Αχεικάμ.

Ιερ. 47,12 καὶ ἦλθον πρὸς Γοδολίαν εἰς γῆν Ἰούδα εἰς Μασσηφὰ καὶ συνήγαγον οἶνον καὶ ὀπώραν πολλὴν σφόδρα καὶ

ἔλαιον. -

- Ιερ. 47,12 Ενθαρρυνθέντες αυτοὶ ἦλθαν πρὸς τὸν Γοδολίαν εἰς τὴν χώραν Ἰούδα εἰς Μασσηφά, ἔκαμαν τὴν συγκομιδὴν τοῦ οἴνου, πολλῶν καρπῶν καὶ τοῦ ελαίου.
- Ιερ. 47,13 Καὶ Ἰωανάν υἱὸς Καρηέ καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως, οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς, ἦλθον πρὸς τὸν Γοδολίαν εἰς Μασσηφά
- Ιερ. 47,13 Ο Ἰωανάν, υἱὸς τοῦ Καρηέ, καὶ ὅλοι οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ στρατοῦ, ὁ ὁποῖος στρατὸς εὐρίσκετο εἰς τὴν ὑπαιθρον, ἦλθον πρὸς τὸν Γοδολίαν εἰς Μασσηφά
- Ιερ. 47,14 καὶ εἶπαν αὐτῷ· εἰ γινώσκει γινώσκεις ὅτι Βελεισσά βασιλεὺς υἱὸς υἰῶν Ἀμμὼν ἀπέστειλε πρὸς σὲ τὸν Ἰσμαὴλ πατάξαι σου ψυχὴν; καὶ οὐκ ἐπίστευσεν αὐτοῖς Γοδολίας.
- Ιερ. 47,14 καὶ τοὺς εἶπαν· “περιήλθεν εἰς γνώσιν σου ὅτι ὁ Βελεισσά, βασιλεὺς τῶν Ἀμμωνιτῶν, ἔχει ἀποστεῖλαι εἰς σε τὸν Ἰσμαὴλ με τὸν σκοπὸν νὰ σε φονεύσῃ;” Ὁ Γοδολίας δὲν ἐπίστευσεν εἰς αὐτούς.
- Ιερ. 47,15 καὶ εἶπεν Ἰωανάν τῷ Γοδολίᾳ κρυφαίως ἐν Μασσηφά· πορεύσομαι δὴ καὶ πατάξω τὸν Ἰσμαὴλ καὶ μὴθεὶς γινώτω, μὴ πατάξῃ σου ψυχὴν καὶ διασπαρῇ πᾶς Ἰούδα οἱ συνηγμένοι πρὸς σὲ καὶ ἀπολοῦνται οἱ κατάλοιποι Ἰούδα.
- Ιερ. 47,15 Εκεί, εἰς τὴν Μασσηφά, ὁ Ἰωανάν εἶπε κρυφίως πρὸς τὸν Γοδολίαν· “ἐγὼ θὰ μεταβῶ καὶ θὰ θανατώσω τὸν Ἰσμαὴλ καὶ κανεὶς ας μὴ μάθῃ τὸ γεγονὸς. Θὰ πράξω δὲ τοῦτο, διότι φοβούμαι, μήπως ἐκεῖνος σε θανατώσῃ καὶ ἔπειτα διασκορπισθοῦν ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι, ποὺ εὐρίσκονται πλησίον σου, καὶ καταστραφούν ὅσοι ἔχουν ἀπομείνει εἰς τὴν χώραν Ἰούδα”.
- Ιερ. 47,16 καὶ εἶπε Γοδολίας πρὸς Ἰωανάν· μὴ ποιήσῃς τὸ πρᾶγμα τοῦτο, ὅτι ψευδὴ σὺ λέγεις περὶ Ἰσμαὴλ.

Ιερ. 47,16 Ο Γοδολίας απήντησε προς τον Ιωανάν· “μη διαπράξης το έργον αυτό, διότι ψευδή και ανυπόστατα είναι όσα συ λέγεις δια τον Ισμαήλ”.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 48 (Μασ. 41)

Ιερ. 48,1 Καὶ ἐγένετο τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ ἦλθεν Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίου υἱοῦ Ἑλεασά ἀπὸ γένους τοῦ βασιλέως καὶ δέκα ἄνδρες μετ’ αὐτοῦ πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφά, καὶ ἔφαγον ἐκεῖ ἄρτον ἄμα.

Ιερ. 48,1 Κατὰ τον ἐβδομον μῆνα ο Ισμαήλ, ο υἱὸς του Ναθανίου, υιοῦ του Ελεασά, καταγόμενος ἀπὸ την βασιλικήν οικογένειαν, ἦλθεν αὐτός και δέκα ἄνδρες μαζί του, προς τον Γοδολίαν εἰς Μασσηφά και συνέφαγον ἐκεῖ ὅλοι μαζί.

Ιερ. 48,2 καὶ ἀνέστη Ἰσμαὴλ καὶ οἱ δέκα ἄνδρες, οἳ ἦσαν μετ’ αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξαν τὸν Γοδολίαν, ὃν κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τῆς γῆς,

Ιερ. 48,2 Ηγέρθη ο Ισμαήλ και οι δέκα ἄνδρες, που ἦσαν μαζί του, και εθανάτωσαν τον Γοδολίαν, τον ὁποῖον ο βασιλεὺς της Βαβυλῶνος εἶχε καταστήσει κυβερνήτην της Ιουδαίας.

Ιερ. 48,3 καὶ πάντας τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας μετ’ αὐτοῦ ἐν Μασσηφά καὶ πάντας τοὺς Χαλδαίους τοὺς εὗρεθέντας ἐκεῖ. -

Ιερ. 48,3 Εφόνευσεν ἐπίσης και ὅλους τους Ιουδαίους, οι ὁποῖοι ἦσαν μαζί με τον Γοδολίαν εἰς την Μασσηφά, ὅπως και ὅλους τους Χαλδαίους, που ἐτύχε να εὐρίσκωνται ἐκεῖ.

Ιερ. 48,4 Καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ πατάξαντος αὐτοῦ τὸν Γοδολίαν, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἔγνω,

Ιερ. 48,4 Κατὰ την δευτέραν ἡμέραν, αφοῦ εθανάτωσεν ο Ισμαήλ τον Γοδολίαν, κανεῖς ἄνθρωπος δεν ἐπληροφορήθη το γεγονός.

Ιερ. 48,5 καὶ ἦλθοσαν ἄνδρες ἀπὸ Συχέμ καὶ ἀπὸ Σαλήμ καὶ ἀπὸ

Σαμαρείας, ὀγδοήκοντα ἄνδρες, ἐξυρημένοι πώγωνας καὶ διερρήγμενοι τὰ ἱμάτια καὶ κοπτόμενοι, καὶ μαναὰ καὶ λίβανος ἐν χερσὶν αὐτῶν τοῦ εἰσενεγκεῖν εἰς οἶκον Κυρίου.

Ιερ. 48,5 Τότε ἦλθον ἀπὸ τὴν Συχέμ, ἀπὸ τὴν Σαλήμ καὶ τὴν Σαμάρειαν, ογδοήκοντα ἄνδρες που εἶχαν ἐξυρισμένον τὸ γένειόν των, σχισμένα τὰ ἐνδύματα των καὶ ἐντομάς στο σῶμα των, κατὰ τὴν συνήθειαν των εἰδωλολατρῶν, εἰς δε τὰς χεῖρας των εἶχαν δῶρα καὶ λίβανον, δια νὰ προσφέρουν αὐτὰ ἀναίμακτον θυσίαν στον ναόν τοῦ Κυρίου.

Ιερ. 48,6 καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς Ἰσμαήλ· αὐτοὶ ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· εἰσέλθετε πρὸς Γοδολίαν.

Ιερ. 48,6 Ὁ Ἰσμαήλ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν. Εκείνοι καθὼς ἐβαδίζαν ἔχλαιον. Ὁ Ἰσμαήλ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· “εἰσέλθετε πρὸς τὸν Γοδολίαν”.

Ιερ. 48,7 καὶ ἐγένετο εἰσελθόντων αὐτῶν εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως, ἔσφαξεν αὐτοὺς εἰς τὸ φρέαρ.

Ιερ. 48,7 Ἐνῷ ἐκεῖνοι εἰῆλθον καὶ εὐρίσκοντο στο μέσον τῆς πόλεως, αὐτὸς τοὺς ἐσφαξε καὶ ἐρριξε τὰ πτώματά των στο φρέαρ.

Ιερ. 48,8 καὶ δέκα ἄνδρες εὐρέθησαν ἐκεῖ καὶ εἶπαν τῷ Ἰσμαήλ· μὴ ἀνέλῃς ἡμᾶς, ὅτι εἰσὶν ἡμῖν θησαυροὶ ἐν ἀγρῷ, πυροὶ καὶ κριθαί, μέλι καὶ ἔλαιον· καὶ παρῆλθε καὶ οὐκ ἀνεῖλεν αὐτοὺς ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.

Ιερ. 48,8 Δέκα ἄνδρες ὁμῶς ἀπὸ αὐτοὺς, που εὐρέθησαν ἐκεῖ, εἶπαν εἰς τὸν Ἰσμαήλ· “μὴ μας θανατώσῃς, διότι ἡμεῖς ἔχομεν μεγάλας προμηθείας ἐκεῖ στοὺς ἀγροὺς, προμηθείας σίτου, κριθῆς, μέλιτος καὶ ἐλαίου”, Τους ἀντιπαρήλθεν ὁ Ἰσμαήλ, τοὺς ἀφῆκε καὶ δὲν τοὺς ἐφόνευσε μαζὴ με τοὺς ἄλλους ἀδελφοὺς των, τοὺς Ἰουδαίους.

Ιερ. 48,9 καὶ τὸ φρέαρ, εἰς ὃ ἔρριψεν ἐκεῖ Ἰσμαήλ πάντας, οὓς ἐπάταξε, φρέαρ μέγα τοῦτο ἐστίν, ὃ ἐποίησεν ὁ

βασιλεὺς Ἀσά ἀπὸ προσώπου Βασσά βασιλέως Ἰσραήλ·
τοῦτο ἐνέπλησεν Ἰσμαήλ τραυματιῶν.

Ιερ. 48,9 Το φρέαρ δε εκείνο, όπου ο Ισμαήλ έρριψεν όλους εκείνους
τους οποίους εθανάτωσεν, είναι πολύ μεγάλο φρέαρ. Το
είχε κατασκευάσει ο βασιλεὺς Ἀσά ως ένα μέσον αμύνης
κατὰ του βασιλέως του Ἰσραήλ Βασσά. Αυτό, λοιπόν, ο
Ισμαήλ το εγέμισεν ἀπὸ πτώματα εκτελεσθέντων.

Ιερ. 48,10 καὶ ἀπέστρεψεν Ἰσμαήλ πάντα τὸν λαὸν τὸν
καταλειφθέντα εἰς Μασσηφὰ καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ
βασιλέως, ἃς παρακατέθετο ὁ ἀρχιμάγειρος τῷ Γοδολία
υἱῷ Ἀχεικάμ, καὶ ὥχετο εἰς τὸ πέραν υἱῶν Ἀμμών. -

Ιερ. 48,10 Ο Ισμαήλ συνέλαβε και μετέφερεν αιχμάλωτον ὅλον τον
λαόν, ο οποίος εἶχεν απομείνει εἰς Μασσηφά και τας
θυγατέρας του βασιλέως, τας οποίας εἶχεν εμπιστευθῇ ο
αρχιμάγειρας στον Γοδολιαν, υἱόν του Αχεικάμ, και
ανεχώρησε δια την πέραν του Ιορδάνου χώραν, που ανήκεν
στους Αμμωνίτας.

Ιερ. 48,11 Καὶ ἤκουσεν Ἰωανὰν υἱὸς Καρηὲ καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες
τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ πάντα τὰ κακά, ἃ ἐποίησεν
Ἰσμαήλ,

Ιερ. 48,11 Ο Ιωανάν, υἱὸς του Καρηέ, και ὅλοι οι αρχηγοί του στρατοῦ,
οι οποίοι ευρίσκοντο μαζή του, πληροφορήθησαν αὐτὰ τα
κακά, τα οποία διέπραξεν ο Ισμαήλ.

Ιερ. 48,12 καὶ ἤγαγον ἅπαν τὸ στρατόπεδον αὐτῶν καὶ ὥχοντο
πολεμεῖν αὐτὸν καὶ εὔρον αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος πολλοῦ ἐν
Γαβαών.

Ιερ. 48,12 Και, λοιπόν, ωδήγησαν ὅλον τον στρατὸν των και εβάδισαν,
δια να πολεμήσουν τον Ισμαήλ. Τον εὔρον δε πλησίον των
πολλῶν υδάτων εἰς την Γαβαών.

Ιερ. 48,13 καὶ ἐγένετο ὅτε εἶδε πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ Ἰσμαήλ τὸν
Ἰωανὰν καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως τῆς μετ'
αὐτοῦ,

- Ιερ. 48,13 Τότε ὅλος ο λαός, ο οποίος ευρίσκετο με τον Ισμαήλ, όταν είδε τον Ιωανάν και τους αρχηγούς της στρατιωτικής δυνάμεως, που ἦτο μαζή του,
- Ιερ. 48,14 καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς Ἰωανάν.
- Ιερ. 48,14 ἐπέστρεψαν πρὸς το μέρος του Ιωανάν.
- Ιερ. 48,15 καὶ Ἰσμαήλ ἐσώθη σὺν ὀκτὼ ἀνθρώποις καὶ ὤχητο πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀμμών. -
- Ιερ. 48,15 Ο δε Ισμαήλ διεσώθη με οκτὼ μόνον ἀνδρας και κατέφυγε πρὸς τοὺς Ἀμμωνίτας.
- Ιερ. 48,16 Καὶ ἔλαβεν Ἰωανάν καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ πάντας τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ, οὓς ἀπέστρεψεν ἀπὸ Ἰσμαήλ, δυνατοὺς ἄνδρας ἐν πολέμῳ καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ λοιπὰ καὶ τοὺς εὐνούχους, οὓς ἀπέστρεψαν ἀπὸ Γαβαών,
- Ιερ. 48,16 Ο Ιωανάν και ὅλοι οι αρχηγοὶ της στρατιωτικῆς δυνάμεως, που ἦσαν μαζή του, ἐπῆραν ὅλους τοὺς ἀπολειφθέντας ἀπὸ τον λαόν, αὐτοὺς τοὺς ὁποίους εἶχεν ἀπαγάγει ο Ισμαήλ ἀπὸ την Μασσηφά, ἀνδρας δυνατοὺς στον πόλεμον, τας γυναῖκας και τα ὑπόλοιπα παιδιὰ και τοὺς ευνούχους, τοὺς ὁποίους παρέλαβον ἀπὸ την Γαβαών.
- Ιερ. 48,17 καὶ ὤχοντο καὶ ἐκάθισαν ἐν Γαβηρώθ - Χαμαάμ τῇ πρὸς Βηθλεέμ τοῦ πορευθῆναι εἰς Αἴγυπτον
- Ιερ. 48,17 Ἐπειτα ἀνεχώρησαν και ἐγκατεστάθησαν εἰς την Γαβηρώθ-Χαμαάμ πλησίον εἰς την Βηθλεέμ, δια να φύγουν ἀπὸ ἐκεῖ και μεταβούν εἰς την Αἴγυπτον,
- Ιερ. 48,18 ἀπὸ προσώπου τῶν Χαλδαίων, ὅτι ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι ἐπάταξεν Ἰσμαήλ τὸν Γοδολίαν, ὃν κατέστησεν ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῇ γῇ.
- Ιερ. 48,18 μακρὰν ἀπὸ τοὺς Χαλδαίους, διότι τοὺς ἐφοβήθησαν, ἐπειδὴ ο Ισμαήλ ἐφόνευσεν τον Γοδολίαν, αὐτὸν τον ὁποῖον ο βασιλεὺς της Βαβυλῶνος εἶχεν ἐγκαταστήσει κυβερνήτην της Ιουδαίας.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 49 (Μαθ. 42)

- Ιερ. 49,1 Καὶ προσήλθον πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως καὶ Ἰωανὰν καὶ Ἀζαρίας υἱὸς Μασσαίου καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου
- Ιερ. 49,1 Τότε ὅλοι οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ στρατοῦ καὶ μαζὴ με αὐτοῦς ὁ Ἰωανὰν καὶ ὁ Ἀζαρίας, υἱὸς τοῦ Μασσαίου, καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἀπὸ τοῦ μικρότερου ἕως τοῦ μεγαλύτερου,
- Ιερ. 49,2 πρὸς Ἰερεμίαν τὸν προφήτην καὶ εἶπαν αὐτῷ· πεσέτω δὴ τὸ ἔλεος ἡμῶν κατὰ πρόσωπόν σου καὶ πρόσευξαι πρὸς Κύριον τὸν Θεόν σου περὶ τῶν καταλοίπων τούτων, ὅτι κατελείφθημεν ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν, καθὼς οἱ ὀφθαλμοὶ σου βλέπουσι·
- Ιερ. 49,2 προσήλθαν πρὸς τὸν προφήτην Ἰερεμίαν καὶ τοὺς εἶπαν· “υποβάλλομεν ἐνώπιόν σου θερμὴν τὴν παράκλησιν νὰ προσευχηθῇς εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου διὰ τοὺς ἀπομείναντας αὐτοὺς Ἰουδαίους. Διότι ἀπὸ τοὺς τόσους πολλοὺς, ποὺ ἄλλοτε εἴμεθα, τώρα ὀλίγοι ἔχομεν ἀπομείνει, ὅπως βλέπεις καὶ με τὰ ἴδια σου τὰ μάτια.
- Ιερ. 49,3 καὶ ἀναγγειλάτω ἡμῖν Κύριος ὁ Θεός σου τὴν ὁδόν, ἣ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ, καὶ λόγον ὃν ποιήσομεν.
- Ιερ. 49,3 Ἀς καταστήσῃ εἰς ἡμᾶς γνωστὴν ὁ Κύριος ὁ Θεός σου, τὴν ὁδόν, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ πορευθώμεν καὶ τὸ τι πρέπει νὰ πράξωμεν”.
- Ιερ. 49,4 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰερεμίας· ἤκουσα, ἰδοὺ ἐγὼ προσεύξομαι ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεόν ἡμῶν κατὰ τοὺς λόγους ὑμῶν· καὶ ἔσται, ὁ λόγος, ὃν ἂν ἀποκριθῇσεται Κύριος ὁ Θεός, ἀναγγελῶ ὑμῖν, οὐ μὴ κρύψω ἀφ’ ὑμῶν ῥῆμα.

- Ιερ. 49,4 Ο Ιερεμίας είπεν εις αυτούς· “ἤκουσα την παράκλησίν σας και ιδού ἐγὼ θα κάμω προσευχήν δια σας προς τον Κυριον τον Θεόν μας, σύμφωνα με την παράκλησίν σας. Ο,τι δε Κυριος ο Θεός μου αποκριθή, θα το καταστήσω εις σας γνωστόν. Τιποτε δεν θα αποκρύψω από σας”.
- Ιερ. 49,5 καὶ αὐτοὶ εἶπαν τῷ Ἰερεμιά· ἔστω Κύριος ἐν ἡμῖν εἰς μάρτυρα δίκαιον καὶ πιστόν, εἰ μὴ κατὰ πάντα τὸν λόγον, ὃν ἐὰν ἀποστείλῃ Κύριος πρὸς ἡμᾶς, οὕτως ποιήσωμεν·
- Ιερ. 49,5 Εκείνοι απήντησαν στον Ιερεμίαν· “ας είναι ο Κυριος δι’ ημάς μάρτυς δίκαιος και αξιόπιστος και ας μας ανταποδώσῃ κατὰ την δικαιοσύνην του, ἐὰν ημεῖς δεν συμμορφωθώμεν κατὰ πάντα προς τον λόγον, τον ὁποῖον δια μέσου σου θα στείλῃ προς ημάς ο Κυριος. Ημεῖς θα πράξωμεν ο,τι ο Κυριος θα διατάξῃ.
- Ιερ. 49,6 καὶ ἐὰν ἀγαθὸν καὶ ἐὰν κακόν, τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, οὗ ἡμεῖς ἀποστέλλομέν σε πρὸς αὐτόν, ἀκουσόμεθα, ἵνα βέλτιον ἡμῖν γένηται, ὅτι ἀκουσόμεθα τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. -
- Ιερ. 49,6 Εἴτε ευχάριστος εἴτε δυσάρεστος εἶναι ἡ ἐντολὴ του Κυρίου του Θεοῦ μας, δια την ὁποῖαν ημεῖς στέλλομεν σε ὡς μεσίτην μας προς αὐτόν. Θα υπακούσωμεν, δια να γίνῃ ἔτσι καλύτερα και ὠραιότερα ἡ ζωὴ μας. Θα υπακούσωμεν εις την φωνὴν Κυρίου του Θεοῦ μας”.
- Ιερ. 49,7 Καὶ ἐγενήθη μεθ’ ἡμέρας δέκα ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν.
- Ιερ. 49,7 Επειτα ἀπὸ δέκα ἡμέρας ἦλθε λόγος παρὰ Κυρίου προς τον Ιερεμίαν,
- Ιερ. 49,8 καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἰωανὰν καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως καὶ πάντα τὸν λαὸν ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου
- Ιερ. 49,8 ὁπότε ο Ιερεμίας προσεκάλεσε ταν Ιωανάν, τους αρχηγούς του στρατοῦ και ὅλον τον λαόν ἀπὸ μικρόν ἕως μέγαν

Ιερ. 49,9	καὶ εἶπεν αὐτοῖς· οὕτως εἶπε Κύριος·
Ιερ. 49,9	και ειπεν εις αυτους· “ετσι ωμιλησεν ο Κυριος·
Ιερ. 49,10	ἐὰν καθίσαντες καθίσητε ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, οἰκοδομήσω ὑμᾶς καὶ οὐ μὴ καθελῶ καὶ φυτεύσω ὑμᾶς καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω, ὅτι ἀναπέπαυμαι ἐπὶ τοῖς κακοῖς, οἷς ἐποίησα ὑμῖν.
Ιερ. 49,10	Εάν παραμείνετε εις την χώραν αυτήν, θα σας ανοικοδομήσω και δεν θα σας καταστρέψω. Θα σας φυτεύσω και δεν θα σας εκριζώσω, διότι έχει ικανοποιηθῇ πλέον η δικαιοσύνη μου με τας τιμωρίας, τας οποίας έχω αποστέλλει εναντίον σας.
Ιερ. 49,11	μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου βασιλέως Βαβυλῶνος, οὗ ὑμεῖς φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, μὴ φοβηθῆτε, φησὶ Κύριος, ὅτι μεθ’ ὑμῶν ἐγὼ εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαι ὑμᾶς καὶ σῶζειν ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ·
Ιερ. 49,11	Μη φοβεῖσθε τον βασιλέα της Βαβυλώνας, τον οποίον σεις τώρα φοβεῖσθε. Μη φοβεῖσθε, λέγει ο Κυριος, διότι ἐγὼ εἶμαι μαζί σας, ὥστε να σας γλυτώνω και να σας σώζω ἀπὸ τα χέρια αὐτοῦ.
Ιερ. 49,12	καὶ δώσω ὑμῖν ἔλεος καὶ ἐλεήσω ὑμᾶς καὶ ἐπιστρέψω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν.
Ιερ. 49,12	Θα δώσω προς σας το ἐλεός μου, θα σας ελεήσω και θα σας επαναφέρω εις την χώραν σας.
Ιερ. 49,13	καὶ εἰ λέγετε ὑμεῖς· οὐ μὴ καθίσωμεν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ πρὸς τὸ μὴ ἀκοῦσαι φωνῆς Κυρίου,
Ιερ. 49,13	Εάν όμως σεις πῆτε, δεν θα παραμείνωμεν εις την χώραν αυτήν και δεν θα υπακούσωμεν εις την εντολήν αὐτοῦ του Κυρίου,
Ιερ. 49,14	ὅτι εἰς γῆν Αἰγύπτου εἰσελευσόμεθα καὶ οὐ μὴ ἴδωμεν πόλεμον καὶ φωνὴν σάλπιγγος οὐ μὴ ἀκούσωμεν καὶ ἐν ἄρτοις οὐ μὴ πεινάσωμεν καὶ ἐκεῖ οἰκήσωμεν,
Ιερ. 49,14	αλλά θα μεταβώμεν εις την χώραν της Αιγύπτου και θα

κατοικήσωμεν εκεί, δια να μη ἴδωμεν πλέον πόλεμον, να μη ακούσωμεν πολεμικά σαλπίσματα, να μη στερηθώμεν από το ψωμί και να μη πεινάσωμεν,

Ιερ. 49,15 διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον Κυρίου· οὕτως εἶπε Κύριος· ἔάν ὑμεῖς δῶτε τὸ πρόσωπον ὑμῶν εἰς Αἴγυπτον καὶ εἰσέλθητε ἐκεῖ κατοικεῖν,

Ιερ. 49,15 δια τοῦτο ἀκούσατε τὴν λόγον τοῦ Κυρίου· ἐτσι εἶπεν ὁ Κύριος· εἰάν σεις κατευθυνθῆτε εἰς τὴν Αἰγύπτου καὶ εἰσέλθετε καὶ κατοικήσετε ἐκεῖ,

Ιερ. 49,16 καὶ ἔσται, ἡ ῥομφαία, ἣν ὑμεῖς φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπου αὐτῆς, εὐρήσει ὑμᾶς ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ ὁ λιμός, οὗ ὑμεῖς λόγον ἔχετε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καταλήψεται ὑμᾶς ὀπίσω ὑμῶν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε.

Ιερ. 49,16 ἡ ρομφαία, τὴν ὁποίαν σεις φοβεῖσθε, θα σας εὐρῇ εἰς τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου καὶ ἡ πείνα, τὴν ὁποίαν τώρα τρέμετε, θα σας ἀκολουθήσῃ εἰς τὴν Αἰγύπτου. Ἐκεῖ δε καὶ θα ἀποθάνετε.

Ιερ. 49,17 καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἄνθρωποι καὶ πάντες οἱ ἀλλογενεῖς, οἱ θέντες τὸ πρόσωπον αὐτῶν εἰς γῆν Αἰγύπτου ἐνοικεῖν ἐκεῖ, ἐκλείψουσιν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ καὶ ἐν τῷ λιμῷ, καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν οὐθεὶς σωζόμενος ἀπὸ τῶν κακῶν, ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτούς.

Ιερ. 49,17 Ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἔλθει ἀπὸ ἄλλα ἔθνη καὶ οἱ ὁποῖοι θα ἔχουν στρέψει τὸ πρόσωπόν των, δια να μεταβούν εἰς τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου, δια να ἐγκατασταθoύν ἐκεῖ, θα ἀποθάνουν ἐν στόματι ρομφαίας ἡ ἀπὸ τὸν λιμόν, καὶ κανεὶς ἀπὸ αὐτοὺς δὲν θα διασωθῇ ἀπὸ τὰς τιμωρίας καὶ συμφορὰς, τὰς ὁποίας ἐγὼ θα ἐξαποστείλω ἐναντίον των.

Ιερ. 49,18 ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος· καθὼς ἔσταξεν ὁ θυμὸς μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλήμ, οὕτως στάξει ὁ θυμὸς μου ἐφ' ὑμᾶς εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς Αἴγυπτον, καὶ

Ιερ. 49,18	ἔσεσθε εἰς ἄβατον καὶ ὑποχείριοι καὶ εἰς ἀράν καὶ εἰς ὄνειδισμόν καὶ οὐ μὴ ἴδῃτε οὐκέτι τὸν τόπον τοῦτον, Διότι ἔτσι εἶπεν ὁ Κύριος· ὅπως ὡσάν βροχὴ ἔπεσεν ὁ θυμὸς μου ἐναντίον τῶν κατοίκων τῆς Ἱερουσαλήμ, ἔτσι θα ἐκσπάσῃ ὁ θυμὸς μου καὶ ἐναντίον ὑμῶν, οἱ ὁποῖοι θα εἰσέλθετε εἰς τὴν Αἴγυπτον. Θα εἰσθε ἐγκαταλελειμμένοι ὡσάν εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἄβατον γῆν, ὑποχείριοι στοὺς ἄλλους, ἀντικείμενα κατάρας καὶ ἐμπαιγμοῦ καὶ δεν θα ἐπανίδετε πλέον ποτὲ τὸν τόπον τούτον”.
Ιερ. 49,19	ἃ ἐλάλησε Κύριος ἐφ’ ὑμᾶς τοὺς καταλοιποὺς Ἰούδα· μὴ εἰσέλθῃτε εἰς Αἴγυπτον. καὶ νῦν γνόντες γνώσεσθε
Ιερ. 49,19	Αὐτὰ εἶναι ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς σας τοὺς ἀπολειφθέντας εἰς τὴν γῆν Ἰούδα. Μὴ μεταβήτε εἰς τὴν Αἴγυπτον. Καὶ τώρα μάθετε καλὰ τοῦτο.
Ιερ. 49,20	ὅτι ἐπονηρεύσασθε ἐν ψυχαῖς ὑμῶν ἀποστείλαντές με λέγοντες· πρόσευξαι περὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον, καὶ κατὰ πάντα, ἃ ἐὰν λαλήσῃ σοι Κύριος, ποιήσομεν.
Ιερ. 49,20	Ἐσκεφθήκατε πονηρά καὶ ολέθρια ἐναντίον τῆς ζωῆς σας, ὅταν με ἀπεστείλατε πρὸς τὸν Κύριον, εἰπόντες· Καμε πρόσευχήν δι’ ἡμᾶς πρὸς τὸν Κύριον καὶ ὅλα ὅσα ὁ Κύριος θα ἀποκάλυψῃ εἰς σέ, ἡμεῖς θα τὰ πράξωμεν.
Ιερ. 49,21	καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου, ἧς ἀπέστειλέ με πρὸς ὑμᾶς.
Ιερ. 49,21	Σεῖς ὅμως δεν ὑπηκούσατε εἰς τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου, τὴν ὁποῖαν δια μέσου ἐμοῦ σας ἔστειλεν ὁ Κύριος.
Ιερ. 49,22	καὶ νῦν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐκλείψετε ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ὑμεῖς βούλεσθε εἰσελθεῖν κατοικεῖν ἐκεῖ.
Ιερ. 49,22	Καὶ τώρα ἐν στόματι ῥομφαίας καὶ δια τῆς πείνης θα σβήσετε καὶ θα εξαφανισθῇτε στὸν τόπον, οὗ σεις θέλετε νὰ εἰσέλθετε καὶ νὰ ἐγκατασταθῇτε.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 50 (Μαθ. 43)

- Ιερ. 50,1 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἐπαύσατο Ἰερεμίας λέγων πρὸς τὸν λαὸν πάντας τοὺς λόγους Κυρίου, οὓς ἀπέστειλεν αὐτὸν Κύριος πρὸς αὐτούς, πάντας τοὺς λόγους τούτους,
- Ιερ. 50,1 Οταν ο Ιερεμίας ἐπαυσεν αναγγέλλων προς τον λαὸν ὅλους τοὺς λόγους του Κυρίου, τοὺς ὁποίους λόγους αὐτὸς ο Κυριος τον ἐστειλε να εἴπη προς ὅλους,
- Ιερ. 50,2 καὶ εἶπεν Ἀζαρίας υἱὸς Μασσαίου καὶ Ἰωανὰν υἱὸς Καρηὲ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ εἶπαντες τῷ Ἰερεμίᾳ λέγοντες· ψεύδη, οὐκ ἀπέστειλέ σε Κύριος πρὸς ἡμᾶς λέγων· μὴ εἰσέλθητε εἰς Αἴγυπτον οἰκεῖν ἐκεῖ,
- Ιερ. 50,2 εἶπεν ο Αζαριας, ο υἱὸς του Μασσαίου, και Ιωανὰν ο υἱὸς του Καρηὲ και ὅλοι οἱ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι προηγουμένως εἶχαν εἶπει στον Ιερεμίαν, να παρακαλέσῃ τον Κυριον, τώρα του εἶπαν· “ψεύδεσαι. Δεν σε ἀπέστειλεν ο Κυριος προς ἡμᾶς να μας εἴπῃς εκ μέρους του· Μη εἰσέλθετε εἰς την Αἴγυπτον και να μη κατοικήσετε ἐκεῖ.
- Ιερ. 50,3 ἀλλ’ ἢ Βαρούχ υἱὸς Νηρίου συμβάλλει σε πρὸς ἡμᾶς, ἵνα δῶς ἡμᾶς εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων τοῦ θανατῶσαι ἡμᾶς καὶ ἀποικισθῆναι ἡμᾶς εἰς Βαβυλῶνα.
- Ιερ. 50,3 Ἀλλα ο Βαρούχ, ο υἱὸς του Νηρίου, σε παρακινεῖ ἐναντίον μας, δια να μας παραδώσῃ εἰς τα χέρια των Χαλδαίων, ὥστε ἐκεῖνοι ἄλλους μεν ἀπὸ ἡμᾶς να θανατώσουν και ἄλλους να μεταφέρουν δούλους εἰς την Βαβυλῶνα”.
- Ιερ. 50,4 καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἰωανὰν καὶ πάντες ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς φωνῆς Κυρίου κατοικῆσαι ἐν γῇ Ἰούδα.
- Ιερ. 50,4 Ἐτσι δε ο Ιωανὰν και ὅλοι οἱ ἀρχηγοὶ του στρατοῦ και ὅλος ο ἄλλος λαὸς δεν υπήκουσαν εἰς την ἐντολὴν του Κυρίου, να παραμείνουν εἰς την γην της Ιουδαίας.
- Ιερ. 50,5 καὶ ἔλαβεν Ἰωανὰν καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς

δυνάμεως πάντας τοὺς καταλοίπους Ἰούδα, τοὺς
ἀποστρέψαντας κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ,

Ιερ. 50,5

Ο Ἰωανάν και ὅλοι οἱ στρατιωτικοὶ διοικηταὶ παρέλαβαν
ὅλους τοὺς υπολειφθέντας εἰς τὴν Ἰουδαίαν γην, ὅπως
ἐπίσης και ἐκείνους που εἶχαν ἔλθει ἀπὸ ἄλλας περιοχάς,
δια να παραμείνουν εἰς τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας,

Ιερ. 50,6

τοὺς δυνατοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ νήπια,
καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως καὶ τὰς ψυχάς, ἃς
κατέλιπε Ναβουζαρδάν μετὰ Γοδολίου υἱοῦ Ἀχεικάμ, καὶ
Ἰερεμίαν τὸν προφήτην καὶ Βαρούχ υἱὸν Νηρίου

Ιερ. 50,6

τοὺς ἰσχυροὺς ἄνδρας και τας γυναῖκας και τα νήπια και τας
θυγατέρας του βασιλέως και ὅλους ὅσους εἶχεν ἀφήσει ο
Ναβουζαρδάν να μένουν με τον Γοδολίαν, τον υἱὸν του
Αχεικάμ, τον Ἰερεμίαν τον προφήτην και τον Βαρούχ τον
υἱὸν του Νηρίου,

Ιερ. 50,7

καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον, ὅτι οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς
Κυρίου· καὶ εἰσῆλθον εἰς Τάφνας.

Ιερ. 50,7

και εισηλθον εις την Αιγυπτον. Ετσι δεν υπηκουσαν εις την
εντολήν του Κυρίου. Εισηλθον και εμειναν εις Ταφνας.

Ιερ. 50,8

καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν ἐν Τάφνας
λέγων·

Ιερ. 50,8

Εκεῖ, εἰς Ταφνας, ἦλθε παρὰ Κυρίου λόγος πρὸς τον
Ἰερεμίαν ο ἐξῆς·

Ιερ. 50,9

λαβὲ σεαυτῷ λίθους μεγάλους καὶ κατάκρυψον αὐτοὺς
ἐν προθύροις, ἐν πύλῃ τῆς οἰκίας Φαραώ ἐν Τάφνας,
κατ' ὀφθαλμοὺς ἀνδρῶν Ἰούδα

Ιερ. 50,9

Παρε μαζή σου μεγάλους λίθους και κρύψε καλά αὐτοὺς εἰς
τὴν εἰσοδὸν τῆς πύλης του ανακτόρου του Φαραώ εἰς
Ταφνας, εμπρὸς εἰς τα μάτια των Ἰουδαίων,

Ιερ. 50,10

καὶ ἐρεῖς· οὕτως εἶπε Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω καὶ
ἄξω Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ θήσει
αὐτοῦ τὸν θρόνον ἐπάνω τῶν λίθων τούτων, ὧν

Ιερ. 50,10	κατέκρυψας, καὶ ἀρεῖ τὰ ὄπλα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς και θα πησ· ἔτσι εἶπεν ὁ Κυριος· Ἰδού ἐγὼ στέλλω, προσκαλῶ καὶ ὀδηγῶ τὸν Ναβουχοδονόσορα, βασιλέα τῆς Βαβυλώνας, καὶ αὐτὸς θα στήσῃ τὸν θρόνον τοῦ ἐπάνω στους λίθους τούτους, τοὺς οὗοίους ἐκρυψες, καὶ τὰ ὄπλα τοῦ θα υψώσῃ σύμβολον θριάμβου ἐπάνω εἰς αὐτούς τοὺς λίθους.
Ιερ. 50,11	καὶ εἰσελεύσεται καὶ πατάξει γῆν Αἰγύπτου, οὓς εἰς θάνατον, εἰς θάνατον, καὶ οὓς εἰς ἀποικισμόν, εἰς ἀποικισμόν, καὶ οὓς εἰς ῥομφαίαν, εἰς ῥομφαίαν.
Ιερ. 50,11	Θα εἰσελθῇ ἔπειτα καὶ θα κτυπήσῃ τὴν γῆν Αἰγύπτου καὶ θα παραδώσῃ τοὺς δια λοιμόν στον λοιμόν, τοὺς δια τὴν εξορίαν εἰς ἐξορίαν, τοὺς δια τὸ στόμα τῆς ῥομφαίας εἰς ρομφαίαν.
Ιερ. 50,12	καὶ καύσει πῦρ ἐν οἰκίαις τῶν θεῶν αὐτῶν καὶ ἐμπυριεῖ αὐτάς καὶ ἀποικιεῖ αὐτούς καὶ φθειριεῖ γῆν Αἰγύπτου, ὥσπερ φθειρίζει ποιμὴν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἐξελεύσεται ἐν εἰρήνῃ,
Ιερ. 50,12	Καταστρεπτικὸν πῦρ θα ἀναψῇ στοὺς ναοὺς τῶν θεῶν τῆς Αἰγύπτου καὶ θα κατακαύσῃ πλήρως αὐτούς, τοὺς δε θεοὺς θα τοὺς μεταφέρῃ ὡσάν αιχμαλώτους εἰς ξένην γῆν. Ὅπως δε ὁ ποιμὴν καθαρίζει τὸ ἱμάτιόν τοῦ ἀπὸ τῆς φθείρας, ἔτσι καὶ αὐτὸς θα καθαρίσῃ καὶ θα ἐρημώσῃ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἔπειτα θα ἀπέλθῃ εἰρηνικῶς στον τόπον τοῦ.
Ιερ. 50,13	καὶ συντρίψει τοὺς στύλους Ἡλιοπόλεως, τοὺς ἐν Ὠν, καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν κατακαύσει ἐν πυρί.
Ιερ. 50,13	Θα συντρίψῃ τοὺς στύλους τοῦ ναοῦ τῆς Ἡλιοπόλεως, ποὺ εὐρίσκονται εἰς τὴν Ὠν, καὶ τὰς οἰκίας θα παραδώσῃ στο πῦρ.

- Ιερ. 51,1 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν ἅπασι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατοικοῦσιν ἐν γῇ Αἰγύπτου καὶ τοῖς καθημένοις ἐν Μαγδῶλῳ καὶ ἐν Τάφνας καὶ ἐν γῇ Παθούρης λέγων·
- Ιερ. 51,1 Ο λόγος του Κυρίου, ο οποίος ἐγινε προς τον Ιερεμίαν, δια να ανακοινωθῇ προς ὅλους τους Ιουδαίους, που κατοικοῦν εις την χώραν της Αιγύπτου, στους εγκατεστημένους εις Μαγδωλον, εις Ταφνας και εις την περιοχὴν της Παθούρης. Ο λόγος αὐτός ἦτο ο εξής·
- Ιερ. 51,2 οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ὑμεῖς ἐωράκατε πάντα τὰ κακά, ἃ ἐπήγαγον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, καὶ ἰδοὺ εἰσιν ἔρημοι ἀπὸ ἐνοίκων
- Ιερ. 51,2 Ἐτσι εἶπεν ο Κυριος ο Θεὸς του Ισραήλ· Σεις εἶδατε ὅλας τας τιμωρίας και τας συμφοράς, τας ὁποίας εξαπέστειλα ἐναντίον της Ιερουσαλήμ και ἐναντίον των πόλεων του ιουδαϊκοῦ βασιλείου· και ιδού, ὅλαι αὐται εἶναι ἔρημοι πλέον ἀπὸ κατοίκους.
- Ιερ. 51,3 ἀπὸ προσώπου πονηρίας αὐτῶν, ἧς ἐποίησαν παραπικρᾶναί με πορευθέντες θυμιᾶν θεοῖς ἐτέροις, οἷς οὐκ ἔγνωτε.
- Ιερ. 51,3 Τοῦτο δε ἐξ αἰτίας της κακίας των ἀνθρώπων, την ὁποίαν αυτοὶ διέπραξαν, ὥστε να με παραπικράνουν και να με ἐξερεθίσουν, διότι ἐπορεύθησαν να λατρεύσουν και να προσφέρουν θυμίαμα εις θεοὺς ξένους, εἰδωλολατρικοὺς, τους ὁποίους προηγουμένως δεν ἐγνωρίζατε.
- Ιερ. 51,4 καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς τοὺς παῖδάς μου τοὺς προφήτας ὀρθρου καὶ ἀπέστειλα λέγων· μὴ ποιήσητε τὸ πρᾶγμα τῆς μολύνσεως ταύτης, ἧς ἐμίσησα.
- Ιερ. 51,4 Εγὼ ἀπέστειλα προς σας τους δούλους μου, τους προφήτας, πολὺ ἐνωρίς. Τους ἀπέστειλα, δια να σας εἰπῶ· Μη διαπράξετε το βδελυρόν τοῦτο ἀμάρτημα της

ειδωλολατρείας, που εγώ έχω μισησει.

Ιερ. 51,5 καὶ οὐκ ἤκουσάν μου, καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτῶν πρὸς τὸ μὴ θυμιάν θεοῖς ἑτέροις.

Ιερ. 51,5 Εκείνοι όμως δεν με ἤκουσαν. Δεν ἔδωσαν προσοχήν εἰς τὰ λόγια μου, ὥστε νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας των καὶ νὰ μὴ προσφέρουν θυσίας θυμιάματος εἰς ξένους θεοὺς.

Ιερ. 51,6 καὶ ἔσταξεν ἡ ὀργή μου καὶ ὁ θυμός μου καὶ ἐξεκαύθη ἐν πόλεσιν Ἰούδα καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐγενήθησαν εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἄβατον ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

Ιερ. 51,6 Ἡ Ὀργὴ μου ἐξεσπασε τότε καὶ ὁ θυμός μου ἐξεκαύθη ἐναντίον των πόλεων τῆς Ἰουδαίας, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐγέναν αὐταὶ ἐρημοὶ καὶ ἄβατοι, ὅπως μαρτυρεῖ καὶ ἡ σημερινὴ ἡμέρα.

Ιερ. 51,7 καὶ νῦν οὕτως εἶπε Κύριος παντοκράτωρ· ἵνατί ὑμεῖς ποιεῖτε κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχαῖς ὑμῶν ἐκκόψαι ὑμῶν ἄνθρωπον καὶ γυναῖκα, νήπιον καὶ θηλάζοντα ἐκ μέσου Ἰούδα πρὸς τὸ μὴ καταλειφθῆναι ὑμῶν μηδένα,

Ιερ. 51,7 Καὶ τώρα αὐτὰ εἶπε Κύριος ὁ παντοκράτωρ· διατί σεῖς διαπράττετε αὐτὰ τὰ μεγάλα κακὰ ἐναντίον τῆς ζωῆς σας, ὥστε νὰ ξεκόψετε καὶ νὰ ξερριζώσετε ὅλους τοὺς ἄνδρας καὶ τὰ βρέφη, τὰ ὁποῖα θηλάζουν, ἀπὸ τὴν Ἰουδαϊαν γῆν, δια νὰ μὴ μείνη κανεὶς ἀπὸ σας ἐκεῖ;

Ιερ. 51,8 παραπικρᾶναί με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν θυμιάν θεοῖς ἑτέροις ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, εἰς ἣν ἦλθατε κατοικεῖν ἐκεῖ, ἵνα ἐκκοπῇτε καὶ ἵνα γέννησθε εἰς κατάραν καὶ εἰς ὄνειδισμόν ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τῆς γῆς;

Ιερ. 51,8 Διατί με παρεπικράνατε καὶ με ἐξεριθίσατε με τὰ ἔργα των χειρῶν σας, με τὸ ὅτι προσεφέρατε θυσίαν θυμιάματος εἰς ξένους θεοὺς, εἰδωλολατρικούς, εἰς τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου, εἰς τὴν ὁποίαν εἰσῆλθατε, δια νὰ ἐγκατασταθῇτε

εκεί; Και ταῦτα δια να εξολοθρευθῇτε και να γίνετε αντικείμενον κατάρας και εμπαιγμοῦ εις ὅλα τα ἔθνη της γης.

Ιερ. 51,9 μὴ ἐπιλέλησθε ὑμεῖς τῶν κακῶν τῶν πατέρων ὑμῶν καὶ τῶν κακῶν τῶν βασιλέων Ἰούδα καὶ τῶν κακῶν τῶν ἀρχόντων ὑμῶν καὶ τῶν κακῶν τῶν γυναικῶν ὑμῶν, ὧν ἐποίησαν ἐν γῇ Ἰούδα καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλήμ;

Ιερ. 51,9 Μηπως ἔχετε λησμονήσει τας πονηρίας των προγόνων σας και των κακῶν βασιλέων της Ιουδαίας και των κακῶν ἀρχόντων σας και των πονηρῶν γυναικῶν σας, αὐτὰ τα κακά, τα οποία διέπραξαν εις την ιουδαϊκὴν γην εντός και εκτός ἀπὸ την Ιερουσαλήμ;

Ιερ. 51,10 καὶ οὐκ ἐπαύσαντο ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ οὐκ ἀντείχοντο τῶν προσταγμάτων μου, ὧν ἔδωκα κατὰ πρόσωπον τῶν πατέρων αὐτῶν.

Ιερ. 51,10 Και μέχρι της ημέρας αὐτῆς δεν ἔπαυσαν να αμαρτάνουν, και δεν ἐκράτησαν οὔτε ἐτήρησαν τα προστάγματα μου· αὐτὰ τα οποία ἐγὼ ἔδωκα ἐνώπιον των προγόνων των.

Ιερ. 51,11 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐφίστημι τὸ πρόσωπόν μου

Ιερ. 51,11 Δια τοῦτο ἔτσι εἶπεν ο Κυριος· Ἰδοὺ ἐγὼ στρέφω και στηρίζω το πρόσωπόν μου ἐναντίον σας.

Ιερ. 51,12 τοῦ ἀπολέσαι πάντας τοὺς καταλοίπους τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐκλείψουσιν ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ ἔσονται εἰς ὄνειδισμόν καὶ εἰς ἀπώλειαν καὶ εἰς κατάραν.

Ιερ. 51,12 Και αὐτό, δια να καταστρέψω ὅλους τους ἀπομείναντας Ιουδαίους εις την Αἴγυπτον, οι οποίοι και θα πέσουν εν στόματι μαχαίρας, θα εξολοθρευθοῦν ἀπὸ την πειναν, ἀπὸ μικρόν ἕως μέγαν. Θα γίνουν αντικείμενον εμπαιγμοῦ και ολέθρου και κατάρας.

Ιερ. 51,13 καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ὡς

ἐπεσκεψάμην ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ
καὶ ἐν θανάτῳ,

Ιερ. 51,13 Θα επισκεφθῶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ μου καὶ θα τιμωρήσω
αὐτούς, που εἶναι εγκατεστημένοι εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὅπως
ἐπεσκέφθην καὶ ἐτιμώρησα τὴν Ἱερουσαλὴμ με ῥομφαίαν
καὶ με λιμόν καὶ με θανατηφόρον νόσον.

Ιερ. 51,14 καὶ οὐκ ἔσται σεσωσμένος οὐθὲς τῶν ἐπιλοίπων Ἰούδα
τῶν παροικούντων ἐν γῇ Αἰγύπτῳ τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς
γῆν Ἰούδα, ἐφ' ἣν αὐτοὶ ἐλπίζουσι ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν
τοῦ ἐπιστρέψαι ἐκεῖ· οὐ μὴ ἐπιστρέψωσιν ἀλλ' ἢ
ἀνασεσωσμένοι.

Ιερ. 51,14 Κανεῖς ἀπὸ τῶν ἀπομείναντας Ἰουδαίους, που κατοικοῦν εἰς
τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου, δὲν θα διασωθῇ, ὥστε νὰ
ἐπανέλθῃ εἰς τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, εἰς τὴν ὁποίαν
ποθοῦν καὶ ἐλπίζουν με ὅλην τὴν ψυχὴν νὰ ἐπανέλθουν.
Δὲν θα ἐπανέλθουν, παρὰ μόνον ἐλάχιστοι, που θα
διασωθοῦν ἀπὸ τὴν κα-ταστροφὴν.

Ιερ. 51,15 καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ Ἱερεμῖᾳ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ
γνόντες ὅτι θυμιῶσιν αἱ γυναῖκες αὐτῶν θεοῖς ἑτέροις
καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες, συναγωγὴ μεγάλη, καὶ πᾶς ὁ
λαὸς οἱ καθήμενοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν Παθουρῇ,
λέγοντες·

Ιερ. 51,15 Τότε ὅλοι οἱ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι ἐπληροφορήθησαν ὅτι αἱ
γυναῖκες τῶν προσέφεραν θυσίαν θυμιάματος εἰς ξένους
θεοὺς καὶ ὅλαι αἱ γυναῖκες, μεγάλη συγκέντρωσις λαοῦ,
ὅλος ὁ λαός, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν χώραν τῆς
Αἰγύπτου εἰς Παθουρὴν, ἀπήντησαν πρὸς τὸν Ἱερεμίαν καὶ
εἶπαν·

Ιερ. 51,16 ὁ λόγος, ὃν ἐλάλησας πρὸς ἡμᾶς τῷ ὀνόματι Κυρίου,
οὐκ ἀκούσομέν σου,

Ιερ. 51,16 “Δὲν θα ἀκούσωμεν σε καὶ δὲν θα υπακούσωμεν στὸν
λόγον, τὸν ὁποῖον ἐξ ὀνόματος τοῦ Κυρίου εἶπες πρὸς ἡμᾶς,

- Ιερ. 51,17 ὅτι ποιοῦντες ποιήσομεν πάντα τὸν λόγον, ὃς ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ στόματος ἡμῶν, θυμιᾶν τῇ βασιλίσῃ τοῦ οὐρανοῦ καὶ σπένδειν αὐτῇ σπονδὰς, καθὰ ἐποιήσαμεν ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν ἐν πόλεσιν Ἰούδα καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπλήσθημεν ἄρτων καὶ ἐγενόμεθα χρηστοὶ καὶ κακὰ οὐκ εἶδομεν·
- Ιερ. 51,17 ἀλλὰ ὁποσδήποτε θα πράξωμεν αὐτό, το ὁποῖον βγαίνει ἀπὸ το στόμα μας και ἀπὸ την καρδίαν μας. Θα προσφέρωμεν θυμίαμα εἰς τὴν βασιλίσσαν του ουρανοῦ, τὴν Σελήνην, θα προσφέρωμεν σπονδὰς εἰς αὐτήν, ὅπως ἐπράξαμεν ἡμεῖς προηγουμένως και οἱ πρόγονοί μας και οἱ βασιλεῖς μας και οἱ ἄρχοντες μας, εἰς τὰς πόλεις του Ἰούδα, στους δρόμους τῆς Ἱερουσαλὴμ και εἶχαμεν χορτάσει ἀπὸ ἄρτους, ἐζήσαμεν ευτυχεῖς, και κανένα κακὸν δεν εἶδαμεν.
- Ιερ. 51,18 καὶ ὥς διελίπομεν θυμιῶντες τῇ βασιλίσῃ τοῦ οὐρανοῦ, ἡλαττώθημεν πάντες καὶ ἐν ῥομαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐξελίπομεν.
- Ιερ. 51,18 Όταν ὁμως ἐπαύσαμεν να προσφέρωμεν θυμίαμα εἰς σελήνην, τὴν βασιλίσσαν του ουρανοῦ, ἐστερήθημεν ὅλοι ἀπὸ ὅλα και ἐξωλοθρεύθημεν με ἐχθρικὴν ρομφαίαν και με τον λιμόν.
- Ιερ. 51,19 καὶ ὅτι ἡμεῖς θυμιῶμεν τῇ βασιλίσῃ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐσπείσαμεν αὐτῇ σπονδὰς, μὴ ἄνευ τῶν ἀνδρῶν ἡμῶν ἐποιήσαμεν αὐτῇ χαυῶνας καὶ ἐσπείσαμεν αὐτῇ σπονδὰς;-
- Ιερ. 51,19 Ἀλλὰ και ἡμεῖς αἱ γυναῖκες, όταν προσεφέραμεν θυσίαν θυμιάματος εἰς τὴν βασιλίσσαν του ουρανοῦ, και ἐκάμαμεν εἰς αὐτήν σπονδὰς, μήπως ἐν ἀγνοίᾳ των συζύγων μας προσεφέραμεν εἰς αὐτήν πλακούντια με τὴν εἰκόνα τῆς και ἐκάναμεν πρὸς αὐτήν σπονδὰς;”
- Ιερ. 51,20 Καὶ εἶπεν Ἰερεμίας ἀντὶ τῷ λαῷ, τοῖς δυνατοῖς καὶ ταῖς

γυναιξὶ καὶ παντὶ τῷ λαῷ, τοῖς ἀποκριθεῖσιν αὐτῷ λόγους, λέγων·

Ιερ. 51,20 Ο Ιερεμίας ἀπῆντησε τότε εἰς ὅλον τον λαόν, στους ἐπισήμους ἀνδρας καὶ εἰς τας γυναῖκας καὶ εἰς ὅλους ἐκείνους, οἱ οἱ τοῦ εἶπαν τους ἀνωτέρω λόγους, καὶ εἶπεν·

Ιερ. 51,21 οὐχὶ τοῦ θυμιάματος, οὗ ἔθυμιάσατε ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλήμ ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ οἱ βασιλεῖς ὑμῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς, ἐμνήσθη Κύριος, καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ;

Ιερ. 51,21 “Ακριβῶς αὐτὴ ἡ θυσία τοῦ θυμιάματος, που προσεφέρατε σεις εἰς τας πόλεις τῆς Ἰουδαίας, εἰς τας οδοὺς τῆς Ἱερουσαλήμ, σεις καὶ οἱ πρόγονοί σας καὶ οἱ βασιλεῖς σας καὶ οἱ ἄρχοντές σας καὶ ὁ λαὸς τῆς χώρας, ἀκριβῶς αὐτὰ δὲν ἐνεθυμήθη ὁ Θεὸς καὶ αἱ κακαὶ σας αὐταὶ πράξεις δὲν ἀνέβησαν εἰς τὴν καρδίαν του;

Ιερ. 51,22 καὶ οὐκ ἠδύνατο Κύριος ἔτι φέρειν ἀπὸ προσώπου πονηρίας πραγμάτων ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῶν βδελυγμάτων ὑμῶν, ὧν ἐποιήσατε· καὶ ἐγενήθη ἡ γῆ ὑμῶν εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἄβατον καὶ εἰς ἀρὰν ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,

Ιερ. 51,22 Ὁ Κύριος δὲν ἠμποροῦσε πλέον νὰ βαστάσῃ τὰ πονηρὰ σας ἔργα καὶ τὰ βδελυρὰ εἰδῶλα, τὰ ὁποῖα σεις κατεσκευάσατε. Διὰ τοῦτο καὶ κατήντησεν ἡ χώρα σας ἐρημος καὶ ἄβατος καὶ κατηραμένη, ὅπως μαρτυρεῖ ἡ σημερινὴ ἡμέρα.

Ιερ. 51,23 ἀπὸ προσώπου, ὧν ἔθυμιᾶτε καὶ ὧν ἡμάρτετε τῷ Κυρίῳ καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου καὶ ἐν τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἐν τοῖς μαρτυρίοις αὐτοῦ οὐκ ἐπορεύθητε, καὶ ἐπελάβετο ὑμῶν τὰ κακὰ ταῦτα.

Ιερ. 51,23 Αὐτὰ δὲ ἐξ αἰτίας τοῦ θυμιάματος, τὸ ὁποῖον προσεφέρατε

εις τα είδωλα και δια του οποίου διεπράξατε αμαρτήματα ενώπιον του Κυρίου· δεν υπηκούσατε εις την εντολήν του Κυρίου και εις τα προστάγματά του, στον Νομμον του και εις τα μαρτύριά του δεν επορεύθητε. Δια τα αμαρτήματά σας αυτά σας κατέλαβαν αι συμφοραί”.

Ιερ. 51,24 καὶ εἶπεν Ἰερεμίας τῷ λαῷ καὶ ταῖς γυναῖξιν· ἀκούσατε λόγον Κυρίου·

Ιερ. 51,24 Εἶπεν ἀκόμη ο Ἰερεμίας στον λαόν και τας γυναῖκας·
“ἀκούσατε τον λόγον του Κυρίου·

Ιερ. 51,25 οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ὑμεῖς γυναῖκες τῷ στόματι ὑμῶν ἐλάλησατε καὶ ταῖς χερσὶν ὑμῶν ἐπληρώσατε λέγουσαι· ποιοῦσαι ποιήσομεν τὰς ὁμολογίας ἡμῶν, ἃς ὠμολογήσαμεν, θυμῖαν τῇ βασιλίσῃ τοῦ οὐρανοῦ καὶ σπένδειν αὐτῇ σπονδὰς· ἐμμείνασαι ἐνεμείνατε ταῖς ὁμολογίαις ὑμῶν καὶ ποιοῦσαι ἐποιήσατε.

Ιερ. 51,25 ἔτσι εἶπεν ο Κυριος ο Θεός του ισραηλιτυκου λαού· σεις, αι γυναῖκες με το στόμα σας εἶπατε και με τα χέρια σας διεπράξατε το αμάρτημα της ειδώλολατρείας λέγουσαι· ημεῖς εξαπαντος θα εκπληρώσωμεν τα τάματα, τα οποία ετάξαμεν να ποοσφέρωμεν, δηλαδή θυσίαν θυμιάματος εις την βασίλισσαν του ουρανού, και να προσφέρωμεν εις αυτήν σπονδὰς. Με μεγάλην επιμονήν επεμείνατε εις την εκπλήρωσιν των ομολογιών σας αυτών και με πείσμα επράξατε αυτά, που είχατε τάξει.

Ιερ. 51,26 διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον Κυρίου, πᾶς Ἰούδα οἱ καθήμενοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ· ἰδοὺ ὥμοσα τῷ ὀνόματί μου τῷ μεγάλῳ, εἶπε Κύριος, ἐὰν γένηται ἔτι ὄνομά μου ἐν τῷ στόματι παντὸς Ἰούδα εἰπεῖν· ζῇ Κύριος Κύριος, ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτῳ.

Ιερ. 51,26 Δια τούτο ακούσατε τον λόγον Κυρίου ὅλοι οι Ιουδαῖοι, οι οποίοι παραμένουν εις την χώραν της Αιγύπτου· ιδού, εἶπεν

- ο Κυριος, ωρκίσθην στο Ονομά μου το μεγάλο, ότι κανείς πλέον Ιουδαίος, από εκείνους που έχουν εγκατασταθή εις όλην την χώραν της Αιγύπτου, δεν θα προφέρη πλέον το Ονομα μου ορκιζομενος και λέγων· “ζη Κυριος Κυριος”.
- Ιερ. 51,27 ὅτι ἐγὼ ἐγρήγορα ἐπ’ αὐτοὺς τοῦ κακῶσαι αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀγαθῶσαι, καὶ ἐκλείψουσι πᾶς Ἰούδα, οἱ κατοικοῦντες ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῶ, ἕως ἂν ἐκλίπωσι.
- Ιερ. 51,27 Διότι ἐγὼ εἶμαι πάντοτε ἀγρυπνος ἐναντίον αὐτῶν, δια να αποστείλω τιμωρίας και ὄχι ευλογίας. Ολοι οι Ιουδαῖοι, οι οποίοι κατοικούν εις την Αἰγυπτον, θα εξολοθρευθούν, θα πέσουν εν ρομφαία θα αποθάνουν από την πείναν, ἕως ὅτου εκλείψουν τελείως.
- Ιερ. 51,28 καὶ οἱ σεσωσμένοι ἀπὸ ῥομφαίας ἐπιστρέψουσιν εἰς γῆν Ἰούδα ὀλίγοι ἀριθμῶ, καὶ γνώσονται οἱ κατάλοιποι Ἰούδα οἱ καταστάντες ἐν γῇ Αἰγύπτῳ κατοικῆσαι ἐκεῖ, λόγος τίνος ἐμμενεῖ.
- Ιερ. 51,28 Ολίγαριθμοι θα εἶναι εκείνοι, οι οποίοι θα διασωθούν από την ἔχθρικην ρομφαίαν και θα επανέλθουν εις την Ιουδαίαν. Οι υπόλοιποι Ιουδαῖοι, οι οποίοι ἔχουν εγκατασταθή εις την Αἰγυπτον δια να παραμείνουν μονίμως ἐκεῖ, θα μάθουν τίνος ο λόγος εἶναι οριστικός και αμετάκλητος, ο ιδικός των η ο ἰδικός μου.
- Ιερ. 51,29 καὶ τοῦτο τὸ σημεῖον ὑμῖν ὅτι ἐπισκέψομαι ἐγὼ ἐφ’ ὑμᾶς εἰς πονηρά·
- Ιερ. 51,29 Αυτό δε εἶναι το σημεῖον, που σας δίδω, ὅτι ἐγὼ θα σας επισκεφθῶ εν τη δικαιοσύνη μου, δια να σας τιμωρήσω δια τα πονηρά σας ἔργα.
- Ιερ. 51,30 οὕτως εἶπε Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὸν Οὐάφρῃ βασιλέα Αἰγύπτου εἰς χεῖρας ἐχθροῦ αὐτοῦ καὶ εἰς χεῖρας ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καθὰ ἔδωκα τὸν Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα εἰς χεῖρας Ναβουχοδονόσορ

βασιλέως Βαβυλώνος ἐχθροῦ αὐτοῦ καὶ ζητοῦντος τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ.

Ιερ. 51,30 Ἐτσι εἶπεν ὁ Κύριος· Ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδω τον Ουαφρή,
βασίλᾱ της Αιγύπτου, εἰς τὰ χέρια των ἐχθρῶν του, εἰς τὰ
χέρια ἐκείνων οἱ ὅποιοι ζητοῦν νὰ τον θανατώσουν, ὅπως
παρέδωκα τον Σεδεκίαν, βασίλᾱ της Ἰουδαίος, εἰς τὰ χέρια
του Ναβουχοδονόσορος, βασιλέως της Βαβυλώνος, ἐχθροῦ
του, ὁ ποῖος ἐζητοῦσε νὰ τον θανατώσῃ.

Ιερ. 51,31 (Μασ. 45,1-5). Ὁ λόγος ὃν ἐλάλησεν Ἰερεμίας ὁ
προφήτης πρὸς Βαρούχ υἱὸν Νηρίου, ὅτε ἔγραφε τοὺς
λόγους τούτους ἐν τῷ βιβλίῳ ἀπὸ στόματος Ἰερεμίου ἐν
τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ Ἰωακείμ υἱῷ Ἰωσία, βασιλέως
Ἰούδα.

Ιερ. 51,31 Αὐτός ἐστὶν ὁ λόγος, τον ὁποῖον ὁ προφήτης Ἰερεμίας εἶπε
πρὸς τον Βαρούχ, υἱὸν του Νηρίου, ὅταν ἐκεῖνος κατέγραφε
τους λόγους τούτους εἰς περγαμηνήν, καθ' ὑπαγόρευσιν του
Ἰερεμίου, κατὰ τὸ τέταρτον ἔτος του Ἰωακείμ, υἱοῦ του
Ἰωσίου, βασιλέως της Ἰουδαίας.

Ιερ. 51,32 οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ σοί, Βαρούχ·

Ιερ. 51,32 Ἐτσι εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς σε Βαρούχ·

Ιερ. 51,33 ὅτι εἶπας· οἴμοι οἴμοι, ὅτι προσέθηκε Κύριος κόπον ἐπὶ
πόνον μοι, ἐκοιμήθην ἐν στεναγμοῖς, ἀνάπαυσιν οὐχ
εὔρον,

Ιερ. 51,33 Ἐπειδὴ συ εἶπες αλλοιμόνον αλλοίμονον εἰς ἐμέ, διότι ὁ
Κύριος προσέθεσε θλίψιν ἐπάνω εἰς τὴν ἄλλην θλίψιν,
ἐκοιμήθην εἰς συνεχεῖς ἀναστεναγμούς, δὲν εὐρήκα
ἀνάπαυσιν,

Ιερ. 51,34 εἶπόν αὐτῷ· οὕτως εἶπε Κύριος· ἰδοὺ οὐς ἐγὼ
ῶκοδόμησα, ἐγὼ καθαιρῶ, καὶ οὐς ἐγὼ ἐφύτευσα, ἐγὼ
ἐκτίλλω.

Ιερ. 51,34 ὁ Κύριος μου ἐδωσεν ἐντολήν νὰ σου εἰπῶ· εἰπέ εἰς αὐτόν,
ἔτσι εἶπεν ὁ Κύριος· ἰδοὺ, ἐγὼ θὰ κρημνίσω ἐκείνους, τους

οποίους οικοδόμησα, και θα ξεριζώσω εκείνους, τους
οποίους εγώ εφύτευσα.

Ιερ. 51,35 καὶ σὺ ζητήσεις σεαυτῷ μεγάλα; μὴ ζητήσης, ὅτι ἰδοὺ
ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, λέγει Κύριος. καὶ
δώσω τὴν ψυχὴν σου εἰς εὖρημα ἐν παντὶ τόπῳ, οὐ ἔαν
βαδίσῃς ἐκεῖ.

Ιερ. 51,35 Και συ έπειτα από τας συμφοράς αυτάς, θα ζητήσης δια τον
εαυτόν σου μεγάλας ευεργεσίας; Μη ζητήσης, διότι ιδού
εγώ θα επιφέρω συμφοράς και τιμωρίας εναντίον παντός
ανθρώπου, λέγει ο Κυριος. Την ζωήν σου όμως εγώ θα την
προφυλάξω εις οιονδήποτε τόπον και αν πορευθης.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 52

Ιερ. 52,1 Ὅντος εἰκοστοῦ καὶ ἐνὸς ἔτους Σεδεκίου ἐν τῷ
βασιλεύειν αὐτόν, καὶ ἑνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν
Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμειτάαλ,
θυγάτηρ Ἰερεμίου, ἐκ Λοβενά.

Ιερ. 52,1 Ο Σεδεκίας εις ηλικίαν είκοσι και ενός ετών έγινε βασιλεύς.
Εβασίλευσεν επί ένδεκα έτη εις την Ιερουσαλήμ. Η μητέρα
του ωνομάζετο Αμειτάαλ και ήτο θυγάτηρ του Ιερεμίου, του
καταγόμενου από την Λοβενά.

Ιερ. 52,4 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ,
ἐν μηνὶ τῷ δεκάτῳ, δεκάτῃ τοῦ μηνός, ἦλθε
Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ πᾶσα ἡ
δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ περιεχαράκωσαν
αὐτὴν καὶ περιωκοδόμησαν αὐτὴν τετραπέδοις λίθοις
κύκλῳ.

Ιερ. 52,4 Κατά το ένατον έτος της βασιλείας του, τον δέκατον μήνα,
την δεκάτην του μηνός αυτού, επήλθεν ο Ναβουχοδονόσορ

ο βασιλεύς της Βαβυλώνης, και όλη η στρατιωτική αυτού δύναμις, εναντίον της Ιερουσαλήμ. Την επολιόρησεν, ανήγειρε χαρακώματα και οικοδόμησε γύρω από αυτήν τείχη με λίθους τετραπλεύρους πελεκητούς.

Ιερ. 52,5 καὶ ἦλθεν ἡ πόλις εἰς συνοχὴν ἕως ἐνδεκάτου ἔτους τῷ βασιλεῖ Σεδεκίᾳ·

Ιερ. 52,5 Η πόλις επολιορκεῖτο μέχρι του ενδεκάτου ἔτους της βασιλείας του Σεδεκίου.

Ιερ. 52,6 ἐν τῇ ἐνάτῃ τοῦ μηνὸς καὶ ἐστερεώθη ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει, καὶ οὐκ ἦσαν ἄρτοι τῷ λαῷ τῆς γῆς.

Ιερ. 52,6 Κατὰ την ἐνάτην του τετάρτου μηνὸς του ἔτους αὐτοῦ η πείνα ἐνετάθη παρά πολὺ εἰς την Ιερουσαλήμ. Ἀρτοι δὲν υπήρχον πλέον δια τον λαὸν της πόλεως.

Ιερ. 52,7 καὶ διεκόπη ἡ πόλις, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἐξῆλθον νυκτὸς κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης ἀναμέσον τοῦ τείχους καὶ τοῦ προτειχίσματος, ὃ ἦν κατὰ τὸν κῆπον τοῦ βασιλέως, καὶ οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τῆς πόλεως κύκλῳ. καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τὴν εἰς Ἄραβα,

Ιερ. 52,7 Τότε ἐγένεν ἓνα ρήγμα στο τείχος της πόλεως και ὅλοι οι πολεμισταὶ ἄνδρες ἐξῆλθαν ἀπὸ την πόλιν κατὰ το διάστημα της νυκτὸς δια της οδοῦ, που ὠδηγοῦσεν εἰς την πύλην την ευρισκομένην μεταξύ ἐσωτερικοῦ και ἐξωτερικοῦ τείχους πλησίον στους κήπους του βασιλέως. Οι Χαλδαῖοι ἐξηκολούθουν να πολιορκοῦν την Ιερουσαλήμ. Οι φυγάδες ἐξῆλθον και ἐβάδισαν την ὁδόν, η οποία ὠδηγοῦσε εἰς την κοιλάδα του Ιορδάνου.

Ιερ. 52,8 καὶ κατεδίωξεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαιῶν ὀπίσω τοῦ βασιλέως καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἐν τῷ πέραν Ἰεριχώ, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ διεσπάρησαν ἀπ' αὐτοῦ.

Ιερ. 52,8 Ο στρατὸς ὅμως των Χαλδαιῶν, ἀντιληφθεὶς αὐτοὺς, τους κατεδίωξεν ὀπίσω του βασιλέως, τον ὁποῖον και συνέλαβαν πέραν ἀπὸ την Ιεριχώ. Ὅλοι οι δούλοι του βασιλέως

	διεσκορπίσθησαν και απεμακρύνθησαν από αυτόν. καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθά, καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ μετὰ κρίσεως.
Ιερ. 52,9	Οι Χαλδαῖοι συνέλαβαν τον βασιλέα και τον ωδήγησαν προς τον βασιλέα της Βαβυλώνας εις Δεβλαθά, ο οποίος και εξέφερε καταδικαστικήν απόφασιν εναντίον αυτού.
Ιερ. 52,10	καὶ ἔσφαξε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τοὺς υἱοὺς Σεδεκίου κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα ἔσφαξεν ἐν Δεβλαθά.
Ιερ. 52,10	Ο βασιλεὺς της Βαβυλώνας ἐσφαξε τους υἱοὺς του Σεδεκίου εμπρὸς εις τα μάτια του, ὅπως ἐπίσης ἐσφαξε και ὅλους τους ἄρχοντας της Ιουδαίας εις Δεβλαθά.
Ιερ. 52,11	καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς Σεδεκίου ἐξετύφλωσε καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν πέδαις, καὶ ἤγαγεν αὐτὸν βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἔδωκεν αὐτὸν εἰς οἰκίαν μύλωνος ἕως ἡμέρας ἧς ἀπέθανε.
Ιερ. 52,11	Εβγαλε τα μάτια του Σεδεκίου και τον ετυφλωσε, τον ἔδεσε με χειροπέδας και τον ωδήγησεν ο βασιλεὺς της Βαβυλώνας εις την Βαβυλῶνα αιχμάλωτον. Τον παρέδωκεν εις την οἰκίαν ενός μυλωνά, ὅπου και παρέμεινε μέχρι του θανάτου του.
Ιερ. 52,12	καὶ ἐν μηνὶ πέμπτῳ, δεκάτῃ τοῦ μηνός, ἦλθε Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμάγειρος ὁ ἐστηκὼς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ,
Ιερ. 52,12	Κατὰ την δεκάτην ἡμέραν του πέμπτου μηνός ἦλθεν ο Ναβουζαρδάν ο ἀρχιμάγειρας, ο ἐμπιστος του βασιλέως της Βαβυλώνας, εις την Ιερουσαλήμ
Ιερ. 52,13	καὶ ἐνέπρησε τὸν οἶκον Κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ πάσας τὰς οἰκίας τῆς πόλεως, καὶ πᾶσαν οἰκίαν μεγάλην ἐνέπρησεν ἐν πυρί.
Ιερ. 52,13	και επυρπόλησε τον ναόν του Κυρίου, τα ανάκτορα του

βασιλέως, ὅλας τας οικίας της πόλεως, και κάθε μεγάλην οικίαν την παρέδωκεν στο πυρ.

Ιερ. 52,14 καὶ πᾶν τείχος Ἱερουσαλήμ κύκλῳ καθεῖλεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων, ἡ μετὰ τοῦ ἀρχιμαγείρου.

Ιερ. 52,14 Ο στρατος των Χαλδαίων μαζί με τον αρχιμάγειρον και υπό την διοίκησιν αυτού εκρήμνισαν ολο το γύρω τείχος της πόλεως.

Ιερ. 52,16 καὶ τοὺς καταλοιποὺς τοῦ λαοῦ κατέλιπεν ὁ ἀρχιμάγειρος εἰς ἀμπελουργοὺς καὶ εἰς γεωργοὺς.

Ιερ. 52,16 Ο αρχιμάγειρος αφήκεν εις την περιοχὴν της Ιουδαίας μερικὸς πτωχοὺς κατοίκους, ἀμπελουργοὺς και γεωργοὺς.

Ιερ. 52,17 καὶ τοὺς στύλους τοὺς χαλκοῦς τοὺς ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ τὰς βάσεις καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκὴν τὴν ἐν οἴκῳ Κυρίου συνέτριψαν οἱ Χαλδαῖοι καὶ ἔλαβον τὸν χαλκὸν αὐτῶν καὶ ἀπήνεγκαν εἰς Βαβυλῶνα.

Ιερ. 52,17 Οι Χαλδαῖοι συνέτριψαν τους χάλκινους στύλους, που υπήρχον στον ναὸν του Κυρίου, τας βάσεις και την χαλκίνην δεξαμένην, που υπήρχαν εις την αυλὴν του ναοῦ του Κυρίου, ἐπήραν τον χαλκὸν αὐτὸν και τον μετέφεραν εις την Βαβυλῶνα.

Ιερ. 52,18 καὶ τὴν στεφάνην καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς κρεάγρας καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ, ἐν οἷς ἐλειτούργουν ἐν αὐτοῖς,

Ιερ. 52,18 Ἐπήραν ἐπίσης την στεφάνην και τας φιάλας και τας κρεάγρας και ὅλα τα χάλκινα σκεύη, δια των οποίων διεξήγετο ἡ υπηρεσία στον ἱερὸν χώρον του ναοῦ.

Ιερ. 52,19 καὶ τὰ σαφῶθ καὶ τὰ μασμαρῶθ καὶ τοὺς ὑποχυτῆρας καὶ τὰς λυχνίας καὶ τὰς θυϊσκας καὶ τοὺς κυάθους, ᾧ ἦν χρυσᾶ χρυσᾶ καὶ ᾧ ἦν ἀργυρᾶ ἀργυρᾶ, ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος.

Ιερ. 52,19 Ἐπήραν τους λέβητας και τους κρατήρας, τους υποχυτήρας και τας λυχνίας, τα θυμιατήρια και τους κυάθους, εκ των

υποίων άλλα μεν ἦσαν χρυσά και αλλά ἦσαν αργυρά. Ολα τα ἐπῆρεν ο αρχιμάγειρος.

Ιερ. 52,20

καὶ οἱ στῦλοι δύο καὶ ἡ θάλασσα μία καὶ οἱ μόσχοι δώδεκα χαλκοῖ ὑποκάτω τῆς θαλάσσης, ἃ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών εἰς οἶκον Κυρίου· οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ αὐτῶν.

Ιερ. 52,20

Επῆρεν ἀκόμη τους δύο στύλους, την χαλκίνην δεξαμενήν και τους δώδεκα χαλκίνους μόσχους, που υπεβάσταζαν την δεξαμενήν, αυτά τα οποία εἶχε κατασκευάσει ο βασιλεὺς Σολομών δια τον ναόν του Κυρίου. Ἦτο ἀνυπολόγιστος ο ογκος του λεηλατηθέντος χαλκού.

Ιερ. 52,21

καὶ οἱ στῦλοι, τριακονταπέντε πηχῶν· ὕψος τοῦ στύλου τοῦ ἐνός, καὶ σπαρτίον δώδεκα πήχεων περιεκύκλου αὐτόν, καὶ τὸ πάχος αὐτοῦ δακτύλων τεσσάρων κύκλῳ,

Ιερ. 52,21

Καθένας ἀπὸ τους δύο αὐτοὺς στύλους εἶχεν ὕψος τριάκοντα πέντε εβραϊκοὺς πήχεις ἡ δε περίμετρος του κάθε στύλου, που τον περιέβαλεν, ἦτο δώδεκα εβραϊκοὶ πήχεις. Το πάχος δε της περιμέτρου ἦτο τέσσαρες δάκτυλοι.

Ιερ. 52,22

καὶ γείσος ἐπ' αὐτοῖς χαλκοῦν, καὶ πέντε πήχεων τὸ μῆκος ὑπεροχὴ τοῦ γείσου τοῦ ἐνός, καὶ δίκτυον καὶ ῥοαὶ ἐπὶ τοῦ γείσου κύκλῳ, τὰ πάντα χαλκᾶ· καὶ κατὰ ταῦτα τῷ στύλῳ τῷ δευτέρῳ, ὁκτὼ ῥοαὶ τῷ πήχει τοῖς δώδεκα πήχεσι.

Ιερ. 52,22

Το κιονόκρανον, που εὐρίσκετο ἐπάνω στον κάθε στύλον, ἦτο και αὐτὸ χάλκινον και εἶχεν ὕψος πέντε εβραϊκοὺς πήχεις. Κυκλῳ ἀπὸ κάθε κιονόκρανον υπῆρχε σκαλιστὸν δίκτυον και ομοιώματα καρποῦ ροδιάς, ὅλα χάλκινα. Τα ἴδια υπῆρχαν και στον δεῦτερον στύλον. Εἰς κάθε δε πήχυν ἀπὸ τους δώδεκα πήχεις της περιμέτρου, υπῆρχαν και οκτὼ ομοιώματα καρπῶν ροδιάς.

Ιερ. 52,23

καὶ ἦσαν αἱ ῥοαὶ ἐνενηκονταἕξ τὸ ἐν μέρος, καὶ ἦσαν αἱ πᾶσαι ῥοαὶ ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ δικτύου κύκλῳ.

Ιερ. 52,23	Γυρω από το δικτυωτόν υπήρχαν ενενηνταῖς ρόδια εξωτερικώς, εν συνόλω υπήρχον εκατόν.
Ιερ. 52,24	καὶ ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος τὸν ἱερέα τὸν πρῶτον καὶ τὸν ἱερέα τὸν δευτεροῦντα καὶ τοὺς τρεῖς τοὺς φυλάττοντας τὴν ὁδὸν
Ιερ. 52,24	Ο αρχιμάγειρος ἐπῆρεν ἀκόμη τον αρχιερέα και τον δεύτερον ιερέα και τους τρεις, οι οποίοι ἐφύλαττον την εἴσοδον.
Ιερ. 52,25	καὶ εὐνοῦχον ἓνα, ὃς ἦν ἐπιστάτης τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν, καὶ ἑπτὰ ἄνδρας ὀνομαστοὺς τοὺς ἐν προσώπῳ τοῦ βασιλέως, τοὺς εὐρεθέντας ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸν γραμματέα τῶν δυνάμεων, τὸν γραμματεῦντα τῷ λαῷ τῆς γῆς, καὶ ἐξήκοντα ἀνθρώπους ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, τοὺς εὐρεθέντας ἐν μέσῳ τῆς πόλεως·
Ιερ. 52,25	Ἐπῆρεν ἐνὰ ευνούχον, ο οποίος ἦτο ἐπόπτης των πολεμιστῶν ἀνδρῶν, ἑπτὰ ἐπισήμους ἄνδρας του βασιλικοῦ περιβάλλοντος, οι οποίοι ευρέθησαν εἰς την Ἱερουσαλήμ, τον γραμματέα ἐπὶ των στρατιωτικῶν δυνάμεων, τον στρατολόγον της χώρας και ἐξήντα ἄλλους ἀνθρώπους ἀπὸ τον λαόν της χώρας, που ευρέθησαν μέσα εἰς την πόλιν.
Ιερ. 52,26	καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμάγειρος τοῦ βασιλέως καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθά,
Ιερ. 52,26	Ο Ναβουζαρδάν, ο αρχιμάγειρας του βασιλέως ἐπῆρεν αυτοὺς και τους ὠδήγησεν εἰς Δεβλαθά πρὸς τον βασιλέα της Βαβυλῶνος.
Ιερ. 52,27	καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν Δεβλαθά, ἐν γῇ Αἰμάθ.
Ιερ. 52,27	Ο βασιλεὺς της Βαβυλῶνος διέταξε και τοὺς ἐφονεύσαν εἰς την πόλιν Δεβλαθά, εἰς την περιοχὴν Αἰμάθ.
Ιερ. 52,31	καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ καὶ ἐβδόμῳ ἔτει, ἀποικισθέντος τοῦ Ἰωακείμ βασιλέως Ἰούδα ἐν τῷ

δωδεκάτῳ μηνί, ἐν τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός,
ἔλαβεν Οὐλαιμαραδὰχ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῷ
ἐνιαυτῷ, ᾧ ἐβασίλευσε, τὴν κεφαλὴν Ἰωακείμ βασιλέως
Ἰούδα καὶ ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐξ οἰκίας, ἧς ἐφυλάσσετο·

Ιερ. 52,31

Κατὰ το τριακοστὸν ἑβδομον ἔτος της αιχμαλωσίας του
Ιωακείμ, βασιλέως των Ιουδαίων, τον δωδέκατον μήνα, την
εικοστήν τετάρτην του μηνός αυτού, ἐγινε βασιλεὺς της
Βαβυλῶνος ο Ουλαιμαραδάχ. Κατὰ το ἔτος, που ανήλθεν
στον θρόνον, ἐτίμησε τον Ιωακείμ βασιλέα της Ιουδαίας,
και τον ἐβγαλεν ἀπὸ την φυλακὴν, εἰς την οποίαν ἔμενε
φυλακισμένος.

Ιερ. 52,32

καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ χρηστὰ καὶ ἔδωκε τὸν θρόνον
αὐτοῦ ἐπάνω τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν
Βαβυλῶνι·

Ιερ. 52,32

Ωμιλησε προς αὐτὸν με καλωσύνην και ετοποθέτησε τον
θρόνον του πρῶτον μεταξύ των ἄλλων συναιχμαλώτων του
βασιλέων εἰς την Βαβυλώνα.

Ιερ. 52,33

καὶ ἥλλαξε τὴν στολὴν τῆς φυλακῆς αὐτοῦ καὶ ἥσθιεν
ἄρτον διὰ παντός κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ πάσας τὰς
ἡμέρας, ἃς ἔζησε.

Ιερ. 52,33

Αντικατέστησε την ενδυμασίαν της φυλακῆς με ἄλλην και
συνέτρωγε με αὐτὸν πάντοτε ὅλας τας ἡμέρας της ζωῆς του.

Ιερ. 52,34

καὶ ἡ σύνταξις αὐτῷ ἐδίδοτο διὰ παντός παρὰ τοῦ
βασιλέως Βαβυλῶνος ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἕως ἡμέρας,
ἧς ἀπέθανεν.

Ιερ. 52,34

Ο,τι ἄλλο εχρειάζετο δια την συντήρησίν του εχορηγεῖτο εἰς
αὐτὸν πάντοτε ἀπὸ τον βασιλέα της Βαβυλῶνος κάθε
ἡμέραν μέχρι της ἡμέρας του θανάτου του.